

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 117 Subject Language
Name of MSS Krishānā Sāhitāyā Sindhu
Author Anir Das २५३ ५१३ १९९
Period _____ Folios 246
Script Gurmukhi Source B. Gulab Singh
Missing Folios -

Punjabi

4P6

K92

117-M5

ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਪੁਲਾ ਅਨਮਃ ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਤਭਕਤਪੁਜਾ ਅਨਮਃ ॥
 ॥ ਅਥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਹਿਤਸਿੰਧੁਲਿੰਖਮਰੇ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਨਦ
 ਕਰਤਸਵਾਰਗਸਬਰਸਾਇਮਨਿਤਗਤਿ ॥ ਜੈਸੈਸਦਾਤਿਹਾਰਿਚਪ
 ਲਾਅਨਚਾਤਿਕਸੁਖਦਾ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਅਨਿਰੁਸਕਲਿਤਕਲੀਨਿਮ
 ਧੁਕਰਮੋਦਲਾਖਿਲਾਖਿਬਿਮਲਾਬਿਤਾਨਲਤਿਕਾਨਿਕੋ ॥ ਮਿਲਤਹਿ
 ਕੀਰਤਿਸੁਤਾਸੋਂਸੁਧਾਕੋਤਾਤਕੋਰਿਛੋਰਿਕਰਤਕਟਾਛਬਰਬਾਨਕੋ ॥ ਅ
 ਨੁਗਅਮੀਰਭੀਰਭਮਿਨੀਭੁਜਾਨਿਭਰਿਠਾਢੀਲੇਤਿਸਰਸਸਵਾਦਅਧ
 ਰਾਂਢੀਕੋ ॥ ਅਬਿਰਤੋਨਿਕਸਿਸੁਖਬਿਰਕੰਮਾਲਜਨੁਮੇਲਤਿਤਤ੍ਰਿਤਗਰ
 ਸਜਾਮਰਸਦਾਨਕੋ ॥ ੨ ॥ ਛਪੇ ॥ ਛਿਹਾਰਿਤੁਰੁਰੇਤਰੁਨਿਰਹਿਤਨਵਲ

ਤਾਬਿਰਾਜੀ। ਕੋਕਿਲਕੀਰਮ। ਯੁਗਮੋਦਭੂਰਿਨਿਰਤਤਰਾਜੀ। ਰਤਨਸਟਿ
 ਤਸਬਭੂਮਿਭਾਨੁਸਾਪੁਰਭੂਰਿਬਰਾ। ਸੁਖਦਗੋਪਿਗਨਸਹਿਤਨੰਦਨੰਦਨ
 ਕਰਨਕਰਿ। ਜੀਅਤਿਮਨਾਦਿਬਰਮਾਦਿਤੋਂਪਰੇਧਮਾਨਜੋਗਿਨਿਪਰੋ।
 ਜੀਅਬਲੋਬੀਸੀਰਰੈਸੀਬੀਝਾਬਨਬੀਦਨਕਰੈ। ੩੨ ਚੋਹਰਾ। ਹੈਸਿ
 ਨਕੇਸਤਸੀਗਤੈਸੀਗਿਰਿਪਰਮਨੁਰਾਗਾ। ਹੈਅਸਸਤਿਸਮਾਜਕੋਨਮ
 ਸਕਾਰਪਗਲਾਗਿ। ੩੪। ਬਿਨਨਿਸਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਤੋਂਦੇਤਨਸਿਹਿਥਿ
 ਜਚੀਦਾ। ਅਤਿਦੁਰਲਭਾਤਿਹੁਲੋਕੇਨਮੋਭਕਤਿਸੁਖਕੀਦਾ। ੩੫। ਸਿਕਰ
 ਛੀਦਾ। ਸੀਕ੍ਰਿਸਸਾਹਿਤਸਿਧੁਕੋਅਬਕਰਤਦਾਸਮਮੀਗਾਤੁਮਰੀਸੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਤੋਂਅਹਿਰੋਇਗੋਬਲਬੀਰ। ਜੇਹੈਨਿਪਨਮੇਧਾਸੁਹਿਦਤਿ

ਨਸੁਕਵਿਹੇਤੁਬਨਾਇ। ਜੇਤੇਪਦਾਰਥਕਾਬਖਕੇਆਮੇਕਹੈਪ੍ਰਗਟਾਇ। ੬
 ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਅਨਿਕਤਰਿਗਨਿਕੋਲਿਯੋਸਾਮੇਰਸਨਿਬਿਲਾਸ। ਲਹੈਗਾ
 ਨਆਸਿਧੁਤੇਕਾਬਖਪਦਾਰਥਰਾਸ। ੭ ॥ **ਨਨੁ** ॥ ਕਾਬਖਕੇਪਦਾਰਥਨਿ
 ਕੋਜਥਾਰਥਗਾਨਕਿਸਹੇਤੁਕਰਿਹੋਤਹੈ। ਅੰਕਾਬਖਪਦਾਰਥਕਹਾ। ਉ
 ਤਰ। ॥ ਕਾਬਖਪਦਾਰਥਜਥਾਰਥਗਾਨਮੇਤੀਨਹੇਤੁਹੈਸੋਕਹਤਹੈ। ਉਦੇ
 ਸ ੧ ਲਛਨ ੨ ਪ੍ਰੀਛਾ ੩ ॥ **ਉਦੇਸਲਛਨ** ॥ ਨਾਮਾਭੁਤੇਜਹਿਕਰੈਕ
 ਬਨਪਦਾਰਥਕੋਇ। ਸੋਉਦੇਸਬਖਾਨਿਯੇਕਹਿਤਸਿਯਾਨੇਲੋਇ। ੮ ॥
 ਜੁਗੰਨਾਮਾਭੁਤੇਪਦਾਰਥਕੋਕਥਨਹੇਇਸੋਉਦੇਸ। **ਨਨੁ** ॥ ਨਾਮਤੈਤੋਪ
 ਦਾਰਥਕੋਕਥਨਲਛਨਮੇਭੀਹੈ। **ਉਤਰਾ** ॥ ਅਭੁਪਦ੍ਰਵਲਪਦਾਰਥ

ਕੇਨਾਮਹੀਕੋਸੋਕਥਨਹੈਸੋਓਦੇਸਾ। ਲਛਨਮੇਨਾਮਮਾਤ੍ਰਨਹੀਹੋਤਹੈਅੰ
 ਰਭੀਹੋਤਹੈ। **ਉਦੇਸਅਥਾ।** ਭਾਵਰਸਗੁਨਦੇਖਾਇ। **ਅਥਲੱਛ**
ਨਕੋਲਃ। **ਦੋਃ।** ਲੱਛਧਰਮਕਹਿਯੇਸਹਾਂਦੂਖਨਤੀਨਬਚਾਇ।
 ਲੱਛਨਤਾਂਕੋਕਹਤਹੈਸਬਕਾਵਿਕੇਸਮੁਦਾਇ। **੯।** ਜਾਮੇਲੱਛਕੋਧਰਮ
 ਕਹਿਯੇਸੋਧਰਮਲੱਛਮੇਹੋਤਹੈਅੰਤੀਨਦੇਖਤੇਬਚਾਇਕਾਰਿਕਹੈਸਲੱ
 ਛਨ। **ਤੀਨਦੇਖਨਾਮ।** ਅਤਿਬ੍ਰਾਪਤਿ ੧ ਅਥਬ੍ਰਾਪਤਿ ੨ ਅਸੰਤ
 ਵ ੩ **ਅਤਿਬ੍ਰਾਪਤਿਲਃ।** ਸਹਾਂਮਲੱਛਮੇਲੱਛਨਕੋਰਾਮਨਹੋਇ
 ਸੋਅਤਿਬ੍ਰਾਪਤਿ **ਅਥਾ।** ਸਿੰਗਵਤੀਗੋਵੀ। ਇਹਾਮਹਿਖਮਾਦਿਮੇ
 ਅਤਿਬ੍ਰਾਪਤਿ। **ਅਥਬ੍ਰਾਪਤਿਲਃ।** **ਦੋਃ।** ਜੋਲੱਛਨਨਿਜਲੱਛ

ਮੇਨਿਭੈਨ ਪੂਰਨੀ ਮੰਤਾ ॥ ਧ੍ਵੰਨੁ ਨ ਤਾ ਸਰੂਪ ਮੇ ਅੰਬਾ ਪਤਿ ਕਹਿ ਨਿੰਤਾ ॥
 ੧੭੦ ॥ ਯਥਾ ॥ ਕਪਲਤ੍ਵਿਗੋਵ੍ਹੀ ॥ ਇਹਾ ਜੋ ਕਪਲਾ ਹੋਇ ਸੋ ਗਊ ਸ੍ਵੇਤਾ
 ਦ੍ਵਿਮੈਲੰਛਨ ਨ ਨਿਭਯੋ ਯਾਂਤੇ ਅੰਬਾ ਪਤਿ ॥ ਅਸੀਰੁ ਵਲ ॥ ਜਹਾਂ
 ਜੋ ਲੰਛਨ ਮੇ ਕਹਿਯੋ ਸੋ ਲੰਛਨ ਮੈ ਸ੍ਰਵੈਨ ਹੀ ਸੋ ਅਸੀਰੁ ਵਾ ॥ ਯਥਾ ॥
 ॥ ਸੀਤਲ ਬੀਨੀ ॥ ਇਹਾ ਬੀਨੀ ਸੀਤਲ ਕਬੈ ਹੋਤ ਹੀ ਨਹੀ ॥ ਇਨ ਦੋਖ ਤੇ
 ਰਹਤ ਹੋਇ ਸੋ ਲੰਛਨ ਜਾਨ ਨੀ ॥ ਯਥਾ ॥ ਸਮਾ ਅਬਰਨ ਬੀਸੀ ਧਰਈ
 ਸਕ੍ਰਿਸ਼ਾ ॥ ਇਤਲੰਛਨ ॥ ਅਥ ਪ੍ਰੀਤਾਲ ॥ ਦ੍ਵੇ ॥ ਜਹਾਂ ਸੁਲੰ
 ਛਨ ਲੰਛਕੀ ਕੀ ਜੈਭਲੈ ਪਰੀਛਾ ॥ ਤਾਹਿ ਪਰੀਛਾ ਕਹਤ ਹੈ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਰਿ
 ਕਰਿ ਈਛਾ ॥ ੧੭੧ ॥ ਜਹਾਂ ਲੰਛਨ ਲੰਛਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਰ ਕਰਿ ਪਰੀਛਾ ॥

ਕੀਸੀ ਪਰੀਛਾ

ਪਰੀਛਾ ਇਨਸਬਕਰਿਪਦਾਰਥਗਮਨਹੋਤਹੈ॥ ਅਥਅਰੇ
 ਸਬਕਾਬਪਦਾਰਥਕਹਤਹੈ॥ ਚੋ॥ ॥ ਮਿਦਾਦਿਪਾਚੀਨਜੇਭਏ
 ਰਿਖਨਿਸਮੁਦਾਇ॥ ਤਿਨਮਤਿਕੇਅਨੁਸਾਰਅਬਬਰਨਨਕਰੋਬ
 ਨਾਇ॥ ੧੨॥ ਉਦਾਹਰਨਅਮੇਧਰੇਕਛੁਪਾਚੀਨਨਵੀਨ॥ ਸਬਕੀ
 ਬਨਪੁਮਾਨਤੈਹੋਤਪੁਮਾਨਪਈਨ॥ ੧੩॥ ਅਥਕਾਬਕੇਪੁਯੋਜਨ
 ਕਥਤੇ॥ ਚੋ॥ ॥ ਕੀਰਤਿਧਨਨਿਪਜੋਗਹਨਦੇਤਦੁਰਤਿਹਰਿਲੇਤ
 ॥ ਤਿਅਜਮੋਸਤਉਪਦੇਸਕਰਿਕਰਤਕਾਬਮਹਰਿਹੇਤ॥ ੧੪॥ ਨਨ॥
 ॥ ਤਿਅਜਮੋਸਤਉਪਦੇਸਕਹਾ॥ ਉਤਰ॥ ॥ ਸਰਬਥੇਦਸਾਸਤਾਦਿਮੇ
 ਤੀਨਰੀਤਬਾਕਮਹੋਤਹੈ॥ ਰਾਜਾਸੀਮਤਿ ੧ ਮਿਤ੍ਰਸੀਮਤਿ ੨ ਕਾਂਤਾਂਸੀ

ਮਤਿ ੩ ॥ ਰਾਜਾ ਸੀਮਤਿ ਯਥਾ ਬੇਦਥਾ ਕਮਰਿ ਭਸਿਨੁ ਗਤ ਸਮੁਦਾ ਵਤ
ਹੈ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸੀਮਤਿ ਯਥਾ ਪੈਰਾਨ ਬਾਕਸਰ ਲਗੀਤਿ ਹਿਤ ਕਰਿ ਸਮੁਦਾ
ਵਤ ਹੈ ॥ ਕਾਂਤਾ ਸੀਮਤਿ ਯਥਾ ਕਾਬਾ ਰਚਨਾ ਅਨੇਕ ਕਟਾ ਛੁਕਿ ਕਤਿਨੁ
ਕਤਿ ਰਸਭਾ ਵਾਦਿ ਕਰਿ ਸਮੁਦਾ ਵਤ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਚਰਲਗਾ
ਇਦੇਤਿ ਹੈ ॥ ਨਨੁ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਾਬਾ ਪਾਠ ਕੇ ਮੇਚਿ ਚਲਤਾ ਮਾਰੇ
ਪਕਰੈ ਹੈ ॥ ਤੁਮ ਕੈ ਸੇਕ ਹੈ ॥ ਭਗਵਤ ਚਰਲਗਾ ਇਦੇਤਿ ਹੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਸਸਰਹਤ ਕਾਬਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਾਠ ਕੇ ਮੇਚਿ ਕਰਤਾ ਮੇਚਿ ਚਲ
ਤਾ ਮਾਰੇ ਪਕਰੈ ॥ ਨਨੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਕੇ ਪਾਠ ਕੇ ਮੇਚਿ ਕਰਤਾ ਮੇਚਿ ਚਲ
ਤਾ ਮਾਰੇ ਪਕਰੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਕੇ ਪਾਠ ਕੇ ਮੇਚਿ ਕਰਤਾ ਮੇਚਿ ਚਲ
ਤਾ ਮਾਰੇ ਪਕਰੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥

ਗੁਰਦੁਤਸਰੀ

ਉਪਾਸਨਾ ਵਾਰੇ ਅੰਗੀਰਾਹਿ ਦੇ ਤੋਂ ਕਾਬਮ ਕੀ ਉਪਾਸ
ਨਾ ਕਰਤ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਸੀਰਾਮਾ ਅਨ ਕੀ ਅੰਗੀਤ ਗੋਬਿੰਦਾ ਦਿ ਕੀ ਅੰਸੇ
ਕਾਬਮ ਪੁਯੋ ਜਨ ਜਾਨਿਐ॥ ਅਥ ਕਾਬਮ ਕਾਰਨ ਕਥਨੀ॥ ਦੋ॥
ਸਕਤਿ ਨਿਪੁਨਤਾ ਲੋਕ ਮਤ ਬਮਤ ਪੰਤੀ ਅੰਭੁਸਾ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਇਨ ਤੋਰੇ
ਤਹੈ ਕਾਬਮ ਸੁਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ੧੫॥ ਪੁਰਾਪੁਨ ਕੀ ਬਾਉਪਾਸਨਾ
ਸਕਤਿ। ਪਦਪਦਾਰਥ ਕੋ ਜਾਨਨੈ ਨਿਪੁਨਤਾ। ਜਗਤ ਬਿਵਹਾਰ
ਜਾਨਨੈ ਲੋਕ ਮਤਿ। ਸਗਲ ਸਾਸਤ੍ਰ ਗਮਾਨ ਬਮਤ ਪਤਿ। ਕਵਿਨਿ
ਦੁਗਰਹਿ ਅੰਭੁਸਾ ਸਕਰਨੈ ਸੋ ਅੰਭੁਸਾ। ਨਵੀਨ ਰਚਨਾ ਅਨੁਕੂ
ਲ ਪਦ ਉਕਤਿ ਸੁਕਤਿ ਨਵੀਨ ਕੋਲਾ। ਇਥੋ ਪ੍ਰਤਿਭਾ। ਇਨ ਹੇਤੁਨਿ

ਕਰਿਕਾਬੁ ਉਪਜੈ ਹੈ। **ਨਨੁ** ਇਨੇ ਮੇਏ ਕਾ ਕਹੇਤੁ ਕਰਿਕਾਬੁ ਉਪ
 ਜਤ ਹੈ ਕਿੰਬਾ ਸਬ ਹੇਤੁ ਨਿਕਰਿ ਉਪਜਤ ਹੈ। ਜੋ ਕਹੇਏ ਕਾ ਕਹੇਤੁ ਕ
 ਰਿ ਉਪਜਤ ਹੈ ਤੋਂ ਜਹਾ ਸਕਤਿ ਕਰਿ ਕਿੰਬਾ ਨਿਪੁਨਤਾ ਕਰਿ ਕਿੰਬਾ ਲੋ
 ਕਮਤਿ ਕਰਿ ਉਪਜੀ ਜੋ ਕਾਬੁ ਸੋ ਗਾਮੀ ਨਾਮੋ ਸਦੇਖਾ ਮੋਢੀ ਲੀ
 ਢਾਲੀ ਹੋਇ ਗੀ। ਕਾਹੇਤੇ ਸਕਤ ਵਾਰੇ ਕੋ ਸਾਸਤਰ ਗਾਮਨ ਹੀ ਯਾਤੇ
 ਗਾਮੀ ਨਾ ਨਿਪੁਨਤਾ ਵਾਰੇ ਕੋ ਅੰਭਾ ਸਾਦਿਨ ਹੀ ਯਾਤੇ ਸਦੇਖਾ ਲੋ
 ਕਮਤਿ ਵਾਰੇ ਕੋ ਕੇਵਲ ਲੋਕ ਪਦਾਰਥ ਗਾਮਨ ਯਾਤੇ ਸਿਥਲ ਰਚ
 ਨਾ ਹੋਇ ਗੀ। ਜੋ ਕਹੇ ਸਬ ਹੇਤੁ ਨਿਕਰਿ ਕਾਬੁ ਉਪਜਤ ਹੈ ਤੋਂ ਸਬ ਹੇ
 ਤੁ ਕਾਹੁ ਮੇਨ ਹੀ ਪਾਈ ਯਤੁ ਹੈ। ਸਕਤਿ ਹੈ ਨਿਪੁਨਤਾ ਨਹੀ ਨਿਪੁਨਤ

ਹੈ ਬਸਤ ਪਤੀਨ ਹੀ। ਬਸਤ ਪਤੀਨ ਹੈ ਮੰਤ੍ਰਾ ਸਾ ਦਿਨ ਹੀ। **ਉਤਰਾ**
 ਏਕ ਏਕ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ਭੀ ਕਾ ਬਸਤ ਹੋਤ ਹੈ ਮੈ ਸਬ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ਭੀ ਹੋਤ ਹੈ। ਜਾਂ ਮੈ
 ਸਕਤਿ ਭਈ ਸੋ ਹੈ ਪੁਨ ਮਭੁ ਪਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਿ ਨਾਗਰ ਸੁੰਦਰ ਹੀ ਰਚ
 ਨਾਮਾ ਵੈ ਗੀ ਜੈ ਸੇ ਪੁਨੀ ਜਨ ਨ ਕੋ ਮਲ ਨ ਬਾਤ ਨ ਹੀ ਭਾਵੈ ਹੈ। ਤੈ ਸੇ ਸ
 ਕਤਿ ਵਾਰੇ ਕੋ ਭੀ ਰਚਨਾ ਮੈ ਮਲ ਨ ਭਾਵੈ ਸੇ ਭਾਵੈ ਗਾ। ਮੈ ਜਹਾਂ ਨਿਪੁ
 ਨਤ ਕਰਿ ਕਾ ਬਸਤਿ ਪਜੈ ਗੀ ਤਹਾਂ ਸਦੇ ਖਕਾਰੇ ਕਉ ਹੋਇ ਗੀ ਜੇ ਤੇ ਗੁ
 ਨ ਸਬ ਨਿਪੁ ਨਤਾਮਾ ਸੇ ਹੈ। ਮੈ ਸੇ ਗੀ ਮੈ ਰਸਾਨ ਨੇ। ਮੈ ਜਹਾਂ ਈਸ਼
 ਰਾਂ ਸਸਰਬ ਸਕਤਿ ਭੋਤਾਂ ਮੈ ਸਬ ਗੁਨ ਹੋਤ ਹੀ ਹੈ। **ਨਨੁ** ਜੇ ਗਵਾਰ
 ਮੈ ਸੁੰਦਰੀ ਮਾਦਿ ਪ੍ਰਹੇਲ ਕਾ ਗੀਤਾ ਦਿਖਨਾ ਵਤ ਹੈ ਤੁਮ ਰੇ ਮਤਿ ਕਰਿ ਤਿ

ਨਕੀਰਚਨਾ ਕੋਨ ਹੇਤੁ ਕਰਿਭਈ ॥ ਇਨ ਹੇਤੁ ਨਿਕਰਿਭਈ ਕੀ ਬਾਕੋਊ
 ਅੰਗ ਹੇਤੁ ਕਰਿਭਈ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਇਨ ਹੇਤੁ ਨਿਕਰਿਭਈ ਤੋ ਸੁਕਵਿਨਿਕੀ
 ਅੰਗੁ ਅੰਗੁ ਦਿਕੀਰਚਨਾ ਮੇਭੇਦਕਹਾ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਅੰਗ ਹੇਤੁ ਹੈ ਤੋ ਇਨ
 ਤੇ ਇਤਰ ਅੰਗ ਕਹਾ ਹੋਇਗੇ ॥ **ਉਤੰਗ** ॥ ਅੰਗੁ ਦਿਕੀਰਚਨਾ ਅੰਧ
 ਪਰਿਪਰਨਾ ਅੰਧ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਅਮਿਲ ਬਾਤੈ ਪੜ੍ਹੈ ਜੋੜ੍ਹੈ ਕ
 ਰੈ ਹੈ ॥ ਤੇ ਕਛੁ ਕਾਮ ਕੀਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਾਹੂ ਕੋ ਗਾ ਬੇਹੀ ਰੋਟੀ ਅੰਬ
 ਅਚਾਰੀ ਚੀਰੇ ਵਾਰੇ ਨੇ ਬਰਛੀ ਮਾਰੀ ਸਈ ਯਮੋ ਕੋ ਬੀਲਾ ॥ ਇਤੰਗ
 ਦਾ ॥ ਕਹਾ ਬੇਹੀ ਰੋਟੀ ਅੰਬ ਅਚਾਰੀ ਕਹਾ ਚੀਰੇ ਵਾਰੇ ਨੇ ਬਰਛੀ ਮ
 ਰੀ ਅੰਬੀਲਾ ॥ ਅੰਧ ਕਾ ਬਾਸ ਲੱਛਨਾ ਦੋ ॥ ੧ ॥

ਗਿਰਾਸੁ ਪ੍ਰਿਦਮੁਖਤੈਂਕਢੈਲੈਪਦਮਰਬਬਚਿੰਡਾ। ਛੰਦਭਾਵਭੂਖਨਸ
 ਰਸਕਹਤਕਾਬਜਸੋਮਿੰਡਾ॥੧੬॥ ਜੋਬਾਨੀਬਚਿੰਡਪਦਾਰਥਨਿ
 ਕੋਲਿਯੇਸੁਪ੍ਰਿਦਸੇਸੁਕਾਵਿਹੈਂਤਿਨਕੈਮੁਖਤੈਂਨਿਕਸੈਮੈਛੰਦਭ
 ਵਭੂਖਨਰਸਇਨਕੇਸੀਜੁਕਤਿਹੈਂਇਸੈਕਾਬਜਾ॥**ਨਨੁ**॥ ਏਤੋਲੰ
 ਛਨਕਾਬਜਕੋਕਾਹੇਕੋਬਾਂਧਯੋ॥ ਏਤਨੇਈਕਹਣੇਬੋਜੋਗਿਰਾਸੋਕ
 ਬਜਾ॥**ਉਤੰਗ**॥ ਬਾਨੀਤੋਸਾਧਾਰਨਬੋਲਬੋਕੋਨਾਮਹੈਂਤਾਕੋਕਾਬਜ
 ਵਕੈਸੇਬਨੈ॥**ਨਨੁ**॥ ਜੋਰਸਮੇਸਬਦਾਰਥਹੈਂਕਾਬਜਤਾਂਹਿਕੋਜਾ
 ਨਮੇਸੇਕਹਣੇਬੋ॥**ਉਤੰਗ**॥ ਜੋਰਸਮਾਤਮਕਕਾਬਜਕਹਿਯੇਤੋਜ
 ਹਾਂਅਲੀਕਾਰਹੀਕੀਪ੍ਰਧਾਨਤਾਹੈਂਤਹੈਂਮਨਮੋਕਤਿਆਦਿਮੇਤਹਾਂ

ਕਾਬਜ ਨ ਚਹਿਯੋ॥ **ਅਥਾ॥** **ਦੋਹਰਾ॥** ਅਰੇ ਹਿਸ ਆਨ ਗਰਮੇ ਸੈ
 ਯੋਆਪ ਸੰਭਾਰਿ॥ ਕਾਗਨਿ ਸੋ ਸਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਕੋ ਕਿਲ ਦਈ ਬਿ
 ਭਾਰਿ॥ **ਨਨੁ॥** ਰਚਨਾ ਜੋ ਕਵਿ ਬਚਨ ਕੀ ਕਾਬਜ ਤਾਹਿ ਨਿਰਧਾਰਾ
 ਨੀਰਸ ਹੁ ਪੁਨਿ ਹੋਤ ਹੈ ਕਾਬਜ ਸੁ ਕਵਿ ਨਿਬਿਚਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੰਛਨ ਕ
 ਰਨ ਬੋ॥ **ਉਤਰਾ॥** ਜੋ ਕਵਿ ਬਚਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਾਬਜ ਭਈ ਤੋ ਕਵਿ
 ਨਿਸਬਾ ਲਾਇ ਕੋ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਚਨ ਕਹਤ ਹੈ॥ ਭੋਜਨਾਇ ਹਿਤ ਸੋ ਉਕ
 ਬਜ ਹੋਇ॥ ਜਾਤੇ ਕਵਿ ਬਚਨ ਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੋਖ ਸਹਿਤ ਨੀਰਸ ਸਬ
 ਦਾਰਥ ਹੈ ਸੋ ਉਕਾਬਜ ਹੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਾਮੀ ਨ ਜਨ ਰਚਨਾ ਕਰੈ ਹੈ
 ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੈ ਵੇਭੀ ਕਵਿ ਕਹਾਵੈ ਸੋ ਕਾਬਜ ਹੋਇ॥ ਤਾਤੇ ਆਹਿ ਲੰਛਨ

ਹੁੰਨੀ ਕਨਹੀ॥ **ਨਨੁ॥** ਤੁਮ ਕਾ ਬਾਕੇ ਲਛਨੇ ਮੇਂ ਗਿਰਾ ਸੁਰਿ ਦਮੁਖ
 ਤੈਂ ਕਢੈ ਇਤਾ ਦਿ ਬਹੁਤ ਬਿਸੇਸ ਨ ਕਮੇਂ ਦੀਨੇ॥ **ਉਤੰਗ॥** ਸੁਰਿ ਦਪ
 ਦਕਾ ਅੰਨ ਗਿਰਾ ਬਾਰਨਾਰਥਾ॥ ਮੁਖ ਪਦ ਬੀਨਾ ਦਿ ਬਾਰਨਾਰਥਾ॥
 ਪਦ ਅਰਬ ਬਚਿੰਤ ਬਿਸੇਸ ਨ ਦੇਖ ਬਾਰਨਾਰਥਾ॥ ਛੇਦ ਪਦ ਚਤੁ
 ਰਨ ਕੀ ਸਾਧਾਰਨ ਬਾਤ ਬਾਰਨਾਰਥਾ॥ ਭਾਵੁ ਭੂਖਨ ਰਸ ਬਿਸੇਸ ਨ
 ਜੋਤਿ ਸਾਦਿ ਬਾਰਨਾਰਥਾ॥ **ਨਨੁ॥** ਜਹਾਂ ਦੋਹਾ ਦਿ ਮੇਅ ਲੀਕਾਰ ਤੈ ਬ
 ਸਤੁ ਰੂਪ ਕਿੰਬਾ ਅਲੀਕਾਰ ਰੂਪ ਨਿਕ ਸੈ ਗੋਤਹਾਂ ਛੇਦ ਕੋ ਉਨਹੀ ਸੋਕਾ
 ਬਾਕੈ ਸੋ॥ **ਉਤੰਗ॥** ਤਹਾਂ ਛੇਦ ਕੋ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਹੀ ਸੋ ਤੋ ਕਾ ਬਾਸੈ ਧੁਨਿ
 ਨਿਕ ਸੀ ਹੈ॥ **ਨਨੁ॥** ਜਹਾਂ ਅਧਮ ਕਾ ਬਾਹੋਤ ਹੈ ਤਹਾਂ ਸਬ ਦਾ ਚਿੰਤੈ

ਹੋਤਹੈਕਮਲਬੀਦਾਦਾ। ਭਾਵਰਸਾਦਿਬਿਸੇਸਕੋਊਨਹੀਹੋਤਸੋਕਾ
 ਬਮਨਚਹਿਯੋ॥ **ਉਤਰਾ**॥ ਭਾਕੀਮਾਫਕਤਹਾਂਭੀਭਾਵਹੋਤਹੈ। ਸੋਕ
 ਬਮਰਿਧਾ। ਉਤੰਮ १ ਮਧੰਮ २ ਅਧੰਮ ३॥ **ਅਥਉਤੰਮਕਾਬਜ**
ਲ॥ ਦੋਹਾ॥ ਸਬਦਾਰਥਤੈਬਮੀਗਿਕੀਚਾਹਿਅਧਿਕਹੀਜੋਇ
 ॥ ਭਾਵਾਰਥਨੀਕੋਕਢੈਉਤੰਮਕਾਬਜਸੁਹੋਇ॥ ੧੭॥ ਜਹਾਂਸਬਦ
 ਰਥਤੈਬਮੀਗਿਕੀਰਚਾਅਧਿਕਹੋਇਅੰਸੁਦਰਭਾਵਾਰਥਨਿਕਸੈ
 ਸੋਉਤੰਮਕਾਬਜਾ **ਨਨੁ**॥ ਭਾਵਾਰਥਤੈਮਧੰਮਤੈਭੀਨਿਕਸੈਹੈ॥ **ਉ**
ਤਰਾ॥ ਤਹਾਂਬਮੀਗਿਕੀਚਾਹਨਹੀਹੋਤਹੈਕਾਹੇਤੋਜੋਅਰਥਕੇਤੁਲ
 ਹੀਬਮੀਗਿਹੈਅੰਗੀਨਰੁਪਹੈ॥ **ਉਤੰਮਕਾਬਜਉਦਾਹਰਨਾਕ**

ਬਿੰਤਾ॥ ਨਿਰਜਨ ਨਵ ਲਾਨਿ ਕੰਜ ਮਾਲ ਤੀ ਕੇ ਮਿਸ ਚੂਨ ਭਿਚਤੁ
 ਰਿਚਾਰੁ ਮਦਨ ਮਰੇ ਰਕੋ॥ ਆਏ ਆਸ ਬਿਪਨ ਬਿਹਾਰਤ ਬਿਹਾ
 ਗੀ ਲਖਿ ਚਾਰਤ ਬਿਹਾਰਹਿ ਬਿਹਾਰਿ ਦ੍ਰਿਗ ਕੋ ਰਕੋ॥ ਅਨੁਗ ਅਮੀ
 ਰਬੀਰ ਭੂਰ ਭੁਯ ਭੀਨੀ ਭਾਮਨਿ ਸੁਖ ਸਮੁਤਿ ਸਮੁਤਿ ਚਿਤ ਚੋਰ
 ਕੋ॥ ਰਸ ਬਸਿ ਮਿਸੁ ਮਧੁ ਕਰਕੇ ਉਲਟਿ ਉਰ ਰਾਖ ਭਿਰ ਸੀਲੀਤਾ
 ਹਿਕੁ ਵਲੈ ਕਿਸੇ ਰਕੋ॥ ੧੮॥ ਇਹਾ ਮਾਲ ਤੀ ਕੇ ਮਿਲ ਮਦਨ ਮਰੇ
 ਰਿਚੁ ਨਿਬੋ ਸੈਵ ਪਕੀ ਅਧਿਕਾਈ ਬੀਰਿ॥ ਦ੍ਰਿਗ ਕੋ ਰਸੀ ਬਿਹਾਰ ਕੇ
 ਉਪ ਦੇਸ ਕਰਨ ਨਾ ਅਕ ਮੇ ਚਾਤੁਰੀ ਕੀ ਅਧਿਕਾਈ ਬੀਰਿ॥ ਭਯ
 ਸਿਜੁ ਕਤਿ ਨਾ ਅਕ ਨੈ ਭੋਰ ਕੋ ਪ੍ਰਿਏ ਉਲਟਿ ਤਾ ਮੇ ਕੋ ਮਲ ਕੁਮੁਦਨੀ

ਰਾਖੀਆਚੇਸੁਸੀਬਿਪਗੀਤਿਗਤਿਕੋਉਪਦੇਸਬਮੀਗਿ॥**ਅਥਮੱਧਮ**
ਕਾਬਮਲੰ॥ **ੴ॥** ਬਮੀਗਿਅਰਥਸਮਪੈਜਹਾਂਗੀਨਰੂਪਕਵਿ
 ਰਾਇ॥ ਭਾਵਭੂਰਿਭਾਵੈਨਜਹਿਮੱਧਮਕਾਬਮਕਹਾਇ॥੧੯॥ ਜਹੰ
 ਬਮੀਗਿਅੰਮਰਥਦੋਊਸਮਾਨਹੋਇਅੰਬਮੀਗਿਗੀਨਰੂਪਹੋਇਅੰ
 ਬਿਸੇਸਕਰਿਨਭਾਵੈਸੋਮੱਧਮਕਾਬਮ॥**ਨਨੁ॥** ਜੋਅਰਥਕੈਸਮਭ
 ਯੋਤੋਅਰਥਹੀਭਯੋਬਮੀਗਿਕਹਾ॥ ਅੰਬਮੀਗਿਜੋਨਿਕਸਮੇਤਮੈਗੋ
 ਨਰੂਪਤਾਕਹਾ॥ ਅੰਜਾਕੋਭਾਵਹੀਨਭਾਯੋਤੋਕਾਬਮਕਹਾ॥**ਉਤਰ**
 ॥ ਜਦਪਿਬਮੀਗਿਅਰਥਕੈਸਮਾਨਹੀਹੈਪੈਅਰਥਤੇਭੋਨਨਿਕਸ
 ਬੇਕਰਿਤਾਕੀਬਮੀਗਿਸਿਗਮਾਹੈ॥ ਅੰਉਤਮਕਾਬਮਕੈਬਮੀਗਿਕੀਅ

ਪੇਛਾ ਕਾਰਿਆ ਬਖੀ ਗਿਕੀ ਗੋਨਤਾ ਜਾਤੇ ਅਰਥ ਸੋ ਸਵਾ ਦਲਨਹੀ
 ਹੋਤੀ। ਉਤਮ ਕੋ ਬਖੀ ਗਿ ਅਰਥ ਤੇ ਅਧਿਕ ਅਸਵਾ ਦਲ ਹੋਤੀ।
 ਅੰਯਾ ਮੇਕ ਯੋਭਾ ਵਭੂਰਿ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਅਰਥ ਅਹ ਜੋ ਸਾਮਾਨ ਭਾ
 ਵੈ ਉਤਮ ਕਾ ਬਖੀ ਨਾਈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ **ਯਥਾ ਸੀਤੁ ਕੋਸ ०** ॥ ਬਾ
 ਲਮ ਕੋ ਬਿਛੁਰੇ ਬਛੀ ਬਾਲ ਕੋ ਬਖਾ ਕੁਲਤਾ ਬਿਰਹਾ ਦੁਖ ਦਾਨਤੈ
 ॥ ਚੋਪਰ ਆਨਰ ਚੀ ਕਵਿ ਸੰਭੁ ਸਹੇਲ ਨਿਸਾਹਿ ਬਨੀ ਸੁਖ ਦਾਨਤੈ
 ॥ ਤ੍ਰਿਸੁ ਗਛੁਟੈ ਨ ਮੇਰੀ ਭਟੁ ਆਹਿ ਕਾਹੂ ਕਹੀ ਸਖੀ ਆਸਖਿ ਆਨਤੈ
 ॥ ਕੀਸ ਸੇ ਪਾਸਤੇ ਪਾਸੇ ਗਿਰੇ ਅਸੁ ਆਂਗਿਰੇ ਖੰਜਨ ਸੀ ਅਖਿਆ
 ਨਤੈ ॥ ੨੦ ॥ ਇਹਾ ਬਿਰਹਾ ਬਿਖੈ ਚੋਪਰ ਖੇਲਤੈ ਮੇਕਾਹੂ ਕੋ ਸਖੀ ਨੈ

ਕਹੋਤ੍ਰਿਸੁਗਮਤਿਫੁਟੈਅਹਸੁਨਿਨਾਅਕਾਕੈਸਿਮ੍ਹਤਿਭਈਅਸੰਪਾ
 ਸੇਅੰਅਸੁਗਿਗੇਅਮੇਨਾਅਕਕੀਸਿਮ੍ਹਤਿਬ੍ਰੀਗਿਸੇਅਰਥਕੇਸਮ
 ਨਹੀਹੈਅੰਤੇਅੰਧਮਕਾਬਾ॥ਅਥਅਧਮਕਾਬਾਲੰ॥ਚੇ॥ਸ੍ਰਿਦ
 ਰਤਾਜਹਸਬਦਕੀਪੁਨਜਹਿਅਰਥਬਚਿੰਤਾ॥ਬ੍ਰੀਗਿਬਿਸੇਸਨਜ
 ਨਿਜੈਅਧਮਕਾਬਾਸੰਮਿਤੰ॥੨੧॥ਜਹਾਂਸਬਦਅੰਅਰਥਕੀਸ੍ਰਿਦ
 ਰਤਾਬਚਿੰਤਾਹੋਇਬ੍ਰੀਗਿਨਹੋਇਸੇਅਧਮਕਾਬਾ॥ਨਨੁ॥ਜ
 ਹਾਂਸਬਦਅੰਅਰਥਕੀਸ੍ਰਿਦਰਤਾਭਈਸੇਅਧਮਕੈਸੇ॥ਅੰਅਰ
 ਥਬਚਿੰਤੰਜੋਨਿਕਸਮੇਸ੍ਰਿਬ੍ਰੀਗਿਕੇਤੁਲਭੁਨਿਰਬ੍ਰੀਗਿਕੈਸੇ॥
 ॥ਉਤੰਗ॥ਸਬਦਾਰਥਕਾਬਾਕੋਸਹੀਰਹੈਅੰਬ੍ਰੀਗਿਜੀਵਹੈ॥ਜ

ਹਾਂਸਬਦਾਰਬਉਦਰਭੁਮੋਬਮੀਗਿਨਭੁਮੋਤੋਵਹਿਜੀਵਰਹਤਸਰੀਰ
 ਕੀਨਾਈਹੈ॥ਯਾਤੇਅਧਮਹੈਅਮਰਥਬਾਚਿਤੁਬਮੀਗਿਰੂਪਨ
 ਹੀਹੋਤੋਬਮੀਗਿਤੋਬੀਚਿਤੁਅਰਥਹੀਸੈਨਿਕਸਤਹੈ॥ **ਸਬਦਸੁੰਦ**
ਰਯਥਾ॥ ਪਦਮਾਕਰਕੋਕ॥ ॥ਕਾਲਕੋਕਰਾਲਕੋਸਕਾਲੀਕੋਕ
 ਤੂਹਲਸੈਕਹਰਕੋਹੋਸਲਹਰਾਤਲਵਾਲਵਕੋ॥ਕਹੈਪਦਮਾਕ
 ਰਮਹਿੰਪਰਣਸਿਤਸਿੰਘਤੇਰੋਕੋਪਦੇਖਤਦਨੀਮੋਕੋਨਦਬਕੋ॥
 ਚਿੰਲਨਿਕੋਚਿਗਲਾਬਿੰਜੁਲਨਿਕੋਬਾਪੁਬਡੋਥਾਂਕਰੋਬਵਾਹੈਬਡ
 ਵਾਨਲਅਜਬਕੋ॥ਗੋਰਨਿਕੋਗਾਰਕਗੁਸੈਲਗੁਰੂਗੋਰਖਸੋਗੀ
 ਜਨਗਨੀਮਗੋਲਗੁਮਜਗਜਬਕੋ॥੨੨॥ਇਹਾਕੇਵਲਸਬਦ

ਕੀਸੁੰਦਰਤਾਹੈ॥ **ਅਰਥਸੁੰਦਰਯਥਾ॥ ਛੰਦਾ॥** ਕਾਨ੍ਹਰਕੀਮੁਰ
 ਲੀਸੁਨਕੈ॥ ਸੀਸਰਹੀਸਬਹੀਧੁਨਕੈ॥ ਕਾਨਨਕੋਕਿਲਬੋਲਤਿਹੈ
 ਕੋਕਿਲਕੇਭਾਡੋਲਤਹੈ॥ ੨੩॥ ਇਹਾਕੇਵਲਅਰਥਸੁੰਦਰਹੈ
॥ ਨਨੁ॥ ਤੀਜੇਭੇਦਉਭੈਸੁੰਦਰਕਮੋਨਹੋਇ॥ **ਉਤੰਗ॥** ਉਭੈਸੁੰਦਰਕੇ
 ਆਇਥੇਕਰਿਬਖੀਰਿਨਿਕਸਆਵੈਹੈਸੋਉਤੰਮਮਧਮਕਾਖਪ੍ਰੈਜਾਤਿ
 ਹੈ॥ ਯਾਤੇਉਭੈਸੁੰਦਰਨਹੀਸੰਭਵੈ॥ ਇਤਕਾਖਯਭੇਦਾ॥ **॥ ਅਬਸਥ**
ਦਾਰਥਨਿਰੁਪਨੀ॥ ਚੌਥੇ॥ ਨਭਾਥਿਕਾਰਸ੍ਵਨਨਿਬਿਸੈਸਬਦਤਾਹਿ
 ਤੰਜਾਨਿ॥ ਧੁਨਿਸਰੂਪਬਰਨਾਤਮਕਦ੍ਰੋਬਿਧਿਕਰਤਬਖਾਨ॥ ੨੪॥
 ॥ ਜੋਅਕਾਸਸੋਉਪਜਮੋਹੋਇਅੰਸ੍ਵਨਕੋਬਿਸੈਹੋਇਸੋਸਬਦਾ॥

ਨਨੁ॥ ਅਕਾਸਾਥਿਕਾਰਤੋਬਾਘੁਭੀਹੈ॥ **ਉਤੰਗ॥** ਬਾਘੁਸੁਵਨਬਿਸੇ
ਨਹੀ॥ ਸੋਸਬਦਦੁਧਾ॥ ਧੁਨਆਤਮਕ १ ਬਰਨਾਤਮਕ ੨ ਜੋਬਰਨ
ਰਹਤਸੋਧੁਨਆਤਮਕ॥ ਯਥਾਭੇਗੀਆਦਿਤਾਕੋਕਾਬਜਮੇਪ੍ਰਯੋਜ
ਨਬਿਸੇਸਨਹੀ॥ ਜੋਅੱਛਰਸਰੂਪਹੋਇਸੋਬਰਨਾਤਮਕ॥ ਯਥਾ
ਸਿਸਕ੍ਰਿਤਭਾਸਾ॥ ਬਰਨਾਤਮਕਤ੍ਰਿਧਾ॥ ਬਾਚਕ १ ਲੱਛਕ ੨ ਬੀ
ਜਕ ੩ ॥ ਤਾਕੇਤੀਨਅਰਥਾ॥ ਬਾਚਆਰਥ १ ਲੱਛਆਰਥ ੨
ਬੀਜਆਰਥ ੩॥ **ਅਥਬਾਚਕਲੰ० ॥ ਦੋ०॥** ਅੰਰਸਬਦਕੇਸ
ਗਬਿਨਕਹੈਤੁਰਤਨਿਜਅਰਥਾ॥ ਸਬਦਸੁਬਾਚਕਜਾਨਿਯੇਅਸਕ
ਹਿਸੁਕਵਿਸਮਰਥਾ॥ ੨੫॥ ਜਹਾਂਅੰਰਸਬਦਕੀਸਹਾਇਤਾਤੇਬਿ

ਨਾਸਬਦਾ ਅਪਨੈ ਅਰਥ ਕੋ ਸੀਘ੍ਰ ਕਹੈ ਸੋ ਬਾਚਕਾ ॥ ਸਬਦ ਕੇ ਸੁਨਤ
 ਹੀ ਜਾ ਅਰਥ ਕੋ ਗਿਆਨ ਹੋਇ ਸੋ ਬਾਚਾਰਥਾ ॥ **ਨਨੁ** ॥ ਜਹਾਂ ਕਹੈ
 ਘਟਿ ਆਨ ਅਤਹਾਂ ਘਟ ਸਬਦ ਕੇ ਸੁਨਤ ਹੀ ਘਟ ਕੋ ਗਿਆਨ ਭਯੋ ਤੋ
 ਸਬਦ ਤੇ ਅਰਥਾ ਭ੍ਰਿੰਨ ਕਯੋ ਕਹਯੋ ॥ **ਉਤਰਾ** ॥ ਜਬ ਘਟਿ ਆਨ ਅਸ
 ਬਦ ਸੁਨੈ ਸਵਨ ਮਾਝੈ ਤੋ ਭਯੋ ਸਬਦਾ ॥ ਬਹੁਰ ਜਬ ਕੀ ਬੁਧੀ ਵਾਸਨਾ
 ਦੁਬਯੋ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਕੀਯੋ ਸੋ ਭਯੋ ਅਰਥ ਯਾਤੇ ਸਬਦ ਅੰ ਅਰਥ ਭ੍ਰਿੰ
 ਨਹੈ ॥ **ਯਥਾ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ਸਃ** ॥ ਚਮਾਰਿ ਹੂੰ ਓਰ ਓਇ ਮੁਖ ਚੰਦ ਸੁਚਾਂ
 ਦਨੀ ਚਿੰਤ ਨਿਹਾਰ ਲੈ ਗੀ ॥ ਧਨ ਜੋ ਬਨ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਮਿਸਮਾਨ ਬਿ
 ਚਾਰਿ ਤੇ ਕਬਿ ਚਾਰ ਲੈ ਗੀ ॥ ਕਹਿ ਠਾਕੁਰ ਭੂਲ ਗਏ ਸਬਕਾਂ ਮਸਤੂ

ਬਿਗਰੀਕੋਸਵਾਰਿਲੈਗੀ॥ ਬਹੁਰੋਸਮਯੋਜੁਬਨੈਨਬਨੈਬਹਿਤੀਨਈ
 ਹਾਬਪਖਾਰਲੈਗੀ॥ ੨੬॥ ਇਹੰਚਾਰਹੁਚਿਰਉਦੇਮੁਖਿਚੀਦਾਇਸ
 ਬਦਸੁਤੈਹੀਅਪਨੇਸਮੇਅਰਥਕੋਪਗਟਕਹੈਹੈਯਾਤੇਬਾਚਕਸ
 ਬਦਬਾਚਮਾਰਥਜਾਨਿਯੇ॥ ਅਬਲੁਛੁਕਲੁ॥ ੨੭॥ ਜਾ
 ਹਿਸਬਦਕੋਅਰਥਜਬਕੈਸੇਬਨੈਨਮਿਤਾ॥ ਲੁਛੁਕਸਬਦਸੁਜਾਨਿ
 ਯੇਕੀਜੈਜੁਕਤਿਬਚਿਤਾ॥ ੨੮॥ ਜਾਸਬਦਕੋਅਰਥਨਹੀਬਨੈਸੇ
 ਲੁਛੁਕਾ॥ ਯਾਤੇਜੋਕਰਨੀਅਮਰਥਸੇਲੁਛੁਕਾਰਥ॥ ਨਨੁ॥ ਜਾਸ
 ਬਦਕੋਅਰਥਹੀਨਬਨੈਸੇਤੋਮਤਵਾਰੇਕੇਸੇਬਚਨਭਏਤਿਨਮੇਕਾ
 ਬਮਵਕਹਾ॥ ਉਤੰਗ॥ ਬਾਸੁਵਕਾਬਮਵਤੰਗਾਹੀਮੇਹੈਜਾਤੇਕਹਿਨੈ

ਕਛੁ ਅੰਨਿਕ ਸਨੈ ਕਛੁ ਬਹੁ ਰੋਮ ਹਤ ਪੁਰਸਨਿ ਕੋਨੇ ਮਹੈ ਜਾ ਬਿਵਹਾਰ
 ਰਕੋ ਸੁਧੇ ਕਯੋ ਚਾਹਿ ਯੇ ਤਾ ਕੇ ਏਕ ਲਾਲਿ ਤਤਾ ਸੋ ਰਚਿ ਨਾ ਸੋ ਕਹਿਨੈ।
 ਜੈ ਸੋ ਗਗਾ ਘੋਖੈ ॥ ਯਾ ਕੋ ਤਟ ਸੋ ਸੀਬੀ ਪਹੈ ਸੀਬੀ ਪਦਾਰੇ ਤੀਰਾਰ
 ਬਜਾਨਿ ਯੋ ਜੈ ਸੁਧੇ ਗਗਾ ਤਟ ਘੋਖੈ ਕਹਿ ਤੇ ਤੈ ਸੀਤਲ ਪਾਬੰਤਾ ਦਿ
 ਤਾਤ ਪਰਸਨ ਨਿਕਸਤੈ। ਤਾਤੇ ਯੋ ਮਤ ਵਾਰੇ ਕੇ ਸੇਖ ਚਨ ਨਹੀ ॥ ਯਥਾ
 ॥ ਦ੍ਰੋ ॥ ॥ ਸਬਤਿ ਅਸੁ ਮਨ ਸਿੰਗਾਰ ਸਜਿ ਰਹੀ ਰਮਨ ਰਸ ਪਾਗਿ।
 ਅਰੀ ਅਗਾਰ ਨਿਲੋਟਿ ਬੋਪ ਕਯੋ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗਿ। ੨੮ ॥ ਇਹਾ ਅੰ
 ਗਾਰਨੇ ਮੇਲੋਟ ਬੋਨਹੀ ਸੀਭ ਵੈਤਾ ਸੋ ਕਰਨੀ ਅਮਰ ਬਦੁਖ ਹਮਾਰੇ ਬਾਂ
 ਟੇ ਦੁਖ ਆਯੋ ਹੈ ਅਹਿਲੰ ਛੁਆਰਥ ॥ ਅਥ ਬਾਜਿਕਲੰ ॥ ਦ੍ਰੋ ॥

ਸਹਾਸਬਦਨਿਸਮਰਥਤੈਂਅਧਿਕਅਰਥਕਹਿਦੇਤਾ। ਬੁਧਿਗਿਜ
 ਨਵਨਸੋਗਸੋਸੋਬੁਧਿਕਚਿਤਚੇਤਾ। ੨੯॥ ਜੋਸਬਦਬੁਧਿਗਿਕੇ
 ਜਨਾਇਬੇਵਾਰਹੋਇਸੋਬੁਧਿਕਾ। ਯਾਤੇਸੋਬੁਧਿਗਿਨਿਕਸਮੇਸੋਬੁਧਿ
 ਗਮਾਰਥਾ। **ਯਥਾਬਿਹਾਰੀ॥** ੩੦॥ ਤੁੰਗਹਿਗਿਹੋਂਹੀਲਖੋਚਦਨ
 ਅਟਾਬਰਥਾਲਾ। ਬਿਨਹੀਊਗੇਸਸਿਸਮੁਝਿਦੈਹੈਅਰਥਅਕਾ
 ਲਾ। ੩੧॥ ਇਹਾਂਅਕਾਲਅਰਥਬੁਧਿਕਭਯੋਤਾਸੋਤੇਰੋਮੁਖਚੀ
 ਦੁਸਾਦੁਸਮਹੈਤਾਮੇਵਾਚਿਦਕੋਭੁਮਉਪਸੈਗੋਯਹਬੁਧਿਗਮਾਰਥਾ।
ਲਲਨੁ॥ ਅਸੇਤੋਲੱਛਕਸਬਦਸੋਭੀਨਿਕਸਮਾਵੈਹੈ। **ਉਤੰਗ॥**
 ਲੱਛਕਸਬਦਸੋਕੇਵਲਲੱਛਮਾਰਥਹੀਸੀਭਵੈਹੈ। **ਅਥਾਇਨਸ**

ਬਦਾਰਥਨਿਕੀ ਬਿੰਤਿ ਬਰਨਨੀ ॥ ਅਭਿਧਾ ੧ ਲੱਛਨ ੨ ਬੁਝਿ
 ਨਾ ੩ ॥ ਬਾਚਕਸਬਦਬਾਚਮਾਰਥਕੀ ਅਭਿਧਾ ਬਿੰਤਿ ੧ ਲੱਛਕ
 ਸਬਦਲੱਛਮਾਰਥਕੀ ਲੱਛਨਾ ਬਿੰਤਿ ੨ ॥ ਬੁਝਿਕਸਬਦਬੁਝਿ
 ਰਮਾਰਥਕੀ ਬੁਝਿਨਾ ਬਿੰਤਿ ੩ ॥ ਅਥ ਅਭਿਧਾ ਬਿੰਤਿ ਲੰ ॥ ਚੌ ॥
 ॥ ਈਸ਼ੁਰਕੋਥਾਂਧਿਯੋਸਿਕੇਤਾ ॥ ਅਭਿਧਾ ਬਿੰਤਤਾ ਹਿਕੋਚੇਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਜੋ
 ਈਸ਼ੁਰਨੈਸਿਕੇਤਬਾਂਧੋਜੋਜੋਕਾਹੁਕੋਨਾਮਧਕੋਹੈਤਾਕੋਨਾਮਅਭਿ
 ਧਾਹੈ ॥ ਜੈਸੇਪਿਤਾਨੈਪੁਤ੍ਰਕੋਨਾਮਰਾਖੋਕਿਸੋਰਤਾਕੋਨਾਮਰਾਖਬੋਮੇ
 ਤਾਕੋਪਿਤਾਹੀਈਸ਼ੁਰਜਾਨਿਯੋ ॥ ਨਨੁ ॥ ਜਹਾਬਾਚਕਬਾਚਮਹੋਤ
 ਹੈਤਹਾਹੀਅਭਿਧਾਹੋਤਹੈ ॥ ਬਾਚਕਸਬਦਅੰਬਾਚਮਾਰਥਤੇਅਭਿ

ਧਾਥਿੰਤਕੋਤੇਦਕਹਾ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਸੀਕੇਤਮਾਤ੍ਰਅਭਿਧਾਐਜਿਨਕੋਸੰ
 ਕੇਤਬਾਂਧੋਸੋਬਾਚਕਸਬਦਾ ॥ ਉਨਕੋਜੋਅਰਬਸੋਈਬਾਚਮਾਰਬ
 ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਸੋਅਭਿਧਾਚਤੁਰਬਿਧਿ ॥ ਜਾਤਿ ੧ ਗੁਨ ੨ ਕ੍ਰਿਯਾ ੩ ਦ੍ਰੁ
 ਬਮ ੪ ॥ ਜਾਤਿਲੰ ॥ ਸਤ੍ਰਾਧ੍ਰਕਾਸੋਦ੍ਰੋ ॥ ਏਕਬਸਤੁਕੇਗਮਨਸੋਜ
 ਨੀਜਾਤਿਅਦੇਖਾ ॥ ਆਥਾਬੋਕੇਬੀਚਮੇਜਾਤਿਤਾਰਿਕੋਲੇਖਿ ॥ ੩੨ ॥
 ਜਹਾਏਕਬਸਤੁਕੇਜਾਨਿਵੇਕਰਿਤਸੀਜੋਮੋਰਆਦਿਸ੍ਰਹੈਅੰਗਾਨਿਕ
 ਗਤਿਨਸਬਕੇਗਮਨਹੋਇਸੋਜਾਤਿ ॥ ਜੈਸੇਕਾਹੁਕੋਛੋਟਘਟਮਟੀਕੋਦਿ
 ਖਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰਬਡੋਘਟਸ੍ਰਰਨਕੋਦਿਖਾਯੋ ॥ ਤਨੇਯਹਿਜਾਨਮੇਜੋਯ
 ਹਿਭੀਘਟਹੈ ॥ ਘਟਮੇਘਟੰਦ੍ਰੁਜਾਤਿਹੈ ॥ ਜਾਤੇਮੋਰਕੋਗਮਨਹੈਜਾਤਿਹੈ ॥

॥ ਗੁਨਲੱਛਨ ॥ ਜੇਗੁਨਹੋਇਮੈਦੁੱਬਜਕੇਆਸਿਤਰਹੈਸੋਗੁਨ ॥ ਨਨੁ
 ॥ ਦੁੱਬਜਕੇਆਸਿਤਰਹੈਕ੍ਰਿਆਭੀਰਹੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਤਾਕੀਕ੍ਰਿਆਸੀਰਜਾ
 ਹੈਸਹਗੁਨਹੈ ॥ ਜਥਾਘਟਾਇਮੈਅਰੁਨਤਾਇ ॥ ਸੋਗੁਨਚਤੁਰਬਿਸਤਿ
 ਰੂਪ ੧ ਰਸ ੨ ਰੀਧ ੩ ਸਪਰਸ ੪ ਸਿਖਾ ੫ ਪਰਿਮਾਣ ੬ ਪ੍ਰਿਥਕੋ
 ਵ ੭ ਸਿਜੋਗ ੮ ਬਿਭਾਗ ੯ ਪਰੰਤੂ ੧੦ ਅਪਰੰਤੂ ੧੧ ਗੁਰੰਤੂ ੧੨
 ਦੁਬੰਤੂ ੧੩ ਸਨੇਹ ੧੪ ਸਬਦ ੧੫ ਬੁਧਿ ੧੬ ਸੁਖ ੧੭ ਦੁਖ ੧੮
 ਇਛਾ ੧੯ ਵੈਖ ੨੦ ਪ੍ਰਜਤਨ ੨੧ ਧਰਮ ੨੨ ਅਧਰਮ ੨੩ ਸੀ
 ਸਕਾਰ ੨੪ ॥ ਕ੍ਰਿਆਲੱਛਨ ॥ ਬਾਪਾਰਦਾਰੀਸਿਜੋਗਾਇਹੇਤੁਸੋ
 ਕ੍ਰਿਆ ॥ ਸੋਪੰਚਧਾ ॥ ਉਤਪੇਪਨ ੧ ਅਪਾਖੇਪਨ ੨ ਆਕੁੰਚਨ ੩ ਪ੍ਰਸ

ਰਨ ੪ ਗਮਨ ਪ। **ਦੁਬਲਾ** ੧। ਜੋਗੁਨ ਕੋਆਧਾਰ ਮੋਗੁਨੀ ਸੋਦੁਬਲ
 ॥ ਸੋਨ ਵਪਕਾਰ **ਪਿਥੀ ੧** **ਬਿਥਰ** ਤੇਜ ੩ **ਬਾਯਾ ੪** **ਅਕਾਸ ੫** **ਕਾਲ**
 ੬ **ਦਿਗ ੭** **ਆਤਮਾ ੮** **ਮਨ ੯**। ਇਨ ਸਾਤਿਆ ਦੇ ਮੇਜੋਨ ਮ
 ਕੋਸੀ ਕੇਤ ਬਾਂਧਿ ਓਤ ਕੋਨ ਮ ਅਭਿਧਾ ਹੈ। ਇਤਿ ਅਭਿਧਾ। **ਅਥਲ**
ਛਨ ਬਿਤਲ ੧ **ਦੋ** ॥ ਤਾਤ ਪਰਸ ਅਨ ਬਨ ਜਹਾਂ ਹੈ ਮੁਖਾਰ ਬਦੁ
 ਗ। ਕੀਜੈ ਐਰੈ ਅਰਥ ਜਹਿ ਜਾਨ ਲੱਛਨਾ ਸੁਗ। ੩੩। ਜਹਾਂ ਮੁਖਾਰ
 ਬਕੋਤਾਤ ਪਰਸ ਬਨੈ ਤਾਤੇ ਐਰਹੀ ਅਰਥ ਗੁਹਨ ਕੀਜੈ ਸੋਲੱਛਨਾ।
ਸੋਦੁਧਾ। ਉਪਾਦਾਨ ਲੱਛਨਾ ੧ **ਲੱਛਨ ਲੱਛਨਾ ੨**। **ਉਪਾਦਾਨ ਲੱ**
ਦੋ ॥ ਹੈ ਮੁਖਾਰ ਬਦੁ ਰਜਹਿ ਐਰ ਅਰਥ ਗਹਿਲੇਤ। ਬਨ ਐਰਹੈ

ਮੁਖਮਾਰਥਪੁਨਿਉਪਾਦਾਨਕਹਿਦੇਤਾ॥੩੪॥ਜਹਾਂਪ੍ਰਥਮਮੁਖਮਾਰ
 ਥਦੂਰਹੋਇਅੰਮਰਥਕੋਗ੍ਰਹਨਕਰੈਬਹੁਰਮੁਖਮਾਰਥਭੀਬਨਮੋਰ
 ਹੈਸੋਉਪਾਦਾਨਲੱਛਨਾ॥ਨਨੁ॥ਜਹਾਂਪ੍ਰਥਮਮੁਖਮਾਰਥਦੂਰਭਯੋਬ
 ਹੁਰਕੈਸੇਬਨਮੋਰਹੈ॥ਅੰਮੁਖਮਾਰਥਰਹਿਬੇਮੇਲੱਛਨਾਕਾਹੇਕੀ॥ਉ
 ਤਰ॥ਜੈਸੇਕਾਹੂਨੇਕਯੋਜਸਟੀਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ਤਹਾਜਸਟੀਪ੍ਰਵੇਸਸੰਸ੍ਰਿਤਵੈਨ
 ਹੀਜਾਤੇਜੜਹੈਤਬਜਸਟੀਕੋਮੁਖਮਾਰਥਦੂਰਹੋਇਜਸਟੀਸੰਜੁਕਤਾਬੰ
 ਧਬ੍ਰਾਹਮਨਕੇਅਰਥਸੰਮਿਲਿਸਾਰਥਭਯੋ॥ਨਨੁ॥ਕਾਰਜਾਬਿ
 ਸੇਸਲਿਯੋਜਸਟੀਪ੍ਰਬੇਸਹੂਸੰਸ੍ਰਿਤਵੈਹੈਤਹਾਲਲੱਛਨਾਕਾਹੇਕੀ॥ਉਤਰ॥
 ਬਕਤਾਕੋਤਾਤਪਰਜਜਸਟੀਪ੍ਰਬੇਸਮੇਨਹੀ॥ਜਸਟੀਸੰਜੁਕਤਬ੍ਰਾਹ

ਤਉ

ਮਨਨਿਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਮੇਰੈ ਯਾਤੇ ਲੱਛਨ ਸੰਭਵਤ ਹੈ॥ **ਯਥਾ ਚੋ॥** ॥ ਗਾ
 ਇਗਾਇਬਨਜਾਨ ਮੇਂ ਕਰਿਗਹਿ ਡਾਹੀ ਸਾਲਾ॥ ਕਹਾ ਕੀਨ ਮੇਂ ਸੋਸੁ
 ਇਨ ਮਾਲਿ ਬੀਸਰੀ ਰਸਾਲਾ॥ ੩੫॥ ਇਹਾਂ ਬੀਸੀ ਜੁੜਤਾਂ ਨੈ ਬਨੇ ਮੇਰੇ
 ਇਨ ਕਰਿਨਾ ਅਕਾ ਕੋ ਸਾਲਾ ਮੇਡਾ ਰਿਬੈ ਨਹੀ ਸੰਭਵੈ ਤਹਾਂ ਲੱਛਨ ਸੋ
 ਬੀਸੀ ਬਜਾਇ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਾਲਾ ਮੇਡਾ ਰਿਬੈ ਬੀਸੀ ਕੋ ਅਰਬ ਭੀ
 ਬਨ ਯੋਰਹੇ ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੇ ਅਰਬ ਕੋ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੇ॥ ਯਾਤੇ ਉਪਾਦਾਨ
 ਲੱਛਨਾ॥ **ਬਿਹਾਰੀ ਚੋ॥** ॥ ਸਾਲਤ ਹੈ ਨਟ ਸਾਲ ਸੀ ਕਮੇ ਹੂਨਿਕ ਸਤ
 ਨਾਹਿ॥ ਮਨ ਮਥਨੇ ਸਾਨੇ ਕਸੀ ਖੁਭੀ ਖੁਭੀ ਜਿਅ ਮਾਹਿ॥ ੩੬॥ ਖੁ
 ਭੀ ਭੂਖਨ ਤਾ ਕੋ ਖੁਭੈ ਨਹੀ ਸੰਭਵੈ ਤਹਾਂ ਲੱਛਨ ਸੋ ਖੁਭੀ ਵਾਰੀ ਨਾ

ਕਾਨੇਮਨਚੋਰਯੋ। ਖੁਭੀਨਾਮਕਾਕੇਅਰਥਕੋਲਿਆਈ। ਯਾਤੇਉ
 ਪਾਦਾਨਾ। **ਲੱਛਨਲੱਛਨਕੋਲੰ ਚੋ॥**। ਮੁਖਮਾਰਥਜਹਿਦੂ
 ਰਹੈਲਗੈਅੰਰਹੀਅਰਥ। ਸੋਕਹਿਲੱਛਨਲੱਛਨਾਮੈਰੈਅਰ
 ਥਸਮਰਥ। ੩੭। ਜਹਾਂਮੁਖਮਾਰਥਦੂਰਹੈਕੈਅੰਰਹੀਅਰਥਲ
 ਗੈਅੰਅੰਰਹੀਅਰਥਪ੍ਰਧਾਨਹੋਇਸੋਲੱਛਨਲੱਛਨਾ **ਨਨਾ**। ਅੰ
 ਰੈਅਰਥਸਮਰਥਬਿਸੇਸਨਕਿਮਰਥ। **ਉਤਰੰ**। ਅੰਰੈਅਰਥਸਮ
 ਰਥਬਿਸੇਸਨਉਪਾਦਾਨਬਾਰਨਾਰਥ। ਉਪਾਦਾਨਮੇਭੀਜੰਦਪਅੰਰ
 ਅਰਥਲਗਾਈਯੇਹੈਪੇਮੁਖਮਾਰਥਭੀਸਾਮਰਥਹੋਤਹੈ। ਲੱਛਨ
 ਲੱਛਨਾਮੇਜੰਦਪਕਹੂਮੁਖਮਾਰਥਬਨਮੈਭੀਰਹੈਤਉਅੰਰੈਅਰਥਸ

ਮਰਥਹੋਤਹੈ। ਮੁਖਮਾਰਥਸਮਰਥਨਹੀਹੋਤੈ। **ਯਥਾਬਿਹਾਰੀਹੋ॥**
 ਕਚਸਮੇਟਕਰਭੁਜ ਉਲਟਿਖਏਸੀਸਪਟਟਾਰਿ। ਕਾਕੋਮਨਬਾਂਧੋ
 ਨਇਨਜੁਰਾਬਾਂਧਿਨਹਾਰਿ। ੩੮॥ ਇਹਾਂਮਨਕੋਬਾਂਧਵੇਨਹੀਸਿਭ
 ਵੈਸਾਤੇਅਰੂਪਹੈਅਰਥਅਹਿਜੋਬਸਿਕਰੈਹੈ। ਐਰਹੀਅਰਥਲ
 ਗਿਬੈਸੋਲੰਛਨਲੰਛਨਾ। **ਪੁਨ॥ ਬਿਹਾਰੀਹੋ॥** ॥ ਬਿਰਹਜਰੀਲ
 ਖਜੀਗਨਨਕਯੋਨਣਹਿਕਈਬਾਰਾ। ਅਰੀਆਦੁਭਸਿਭੀਤਰੈਬ
 ਰਸਤਮਾਜਾਅਗਿਗਾਰ। ੩੯॥ ਇਹਾਂਅਗਾਰਨਕੋਬਰਸਬੋਨਹੀ
 ਸਿਭਵੈ। ਐਜੀਗਨਨਸੋਸਰਬੋਨਹੀਸਿਭਵੈਤਹਾਂਲੰਛਨਸੋਅਹਿ
 ਸਮੇਦੁਖਦਾਈਜਾਨਿਯੋ। ਇਨਮੇਦੈਭੇਦਐਰਹੋਤਹੈ। ਸਾਰੇਪਾਸ

ਸਾਧਿਵਸਾਨਾ ੨ ॥ ਸਾਰੋਪਲੰਛਨਾਚੋ ॥ ਰੋਪਮਾਨਰੋਪਾਥਿਖੇ
 ਪੈਚੋਊਜਹਿਠੋਗਸੋਸਾਰੋਪਲੰਛਨਾਜਥਾਚੇਦਮੁਖਕੋਗ ॥ ੪੭ ॥ ਸ
 ਹਰੋਪਮਾਨਅੰਰੋਪਾਥਿਖੇਚੋਊਹੋਰਿਸੋਸਾਰੋਪਾਜਾਕੋਅੰਰੋਪਕੇ
 ਜੈਸੋਰੋਪਮਾਨਾਜਾਮੇਆਰੋਪਕੀਜੈਸੋਰੋਪਾਥਿਖੇ ॥ ਜੈਸੇਚੇਦਮੁ
 ਖਚੇਦਕੋਮੁਖਹੋਨੋਨਹੀਸੰਭਵੈਤਹਾਂਚੇਦਸਾਦੁਸਮੁਖਜਾਨਿਯੋ
 ਚੇਦਰੋਪਮਾਨਮੁਖਰੋਪਾਥਿਖੇਚੋਊਹੈਯਾਤੇਸਾਰੋਪਾ ॥ ਪੁਨਾਚੋ ॥
 ॥ ਏਗਚਕੋਰਕੇਦੇਖਹੈਤਵਮੁਖਚੇਦਅਨੰਦਾਅਬਹਰਿਸੋਅਲਿ
 ਰੂਸਿਕਤਕਰਤਕੋਰਹੀਛਿਦਾ ॥ ੪੮ ॥ ਏਹਾਰੋਪਮਾਨਅੰਰੋਪਾਥਿਖੇਚੋ
 ਊਠੈ ॥ ਸਾਧਿਵਸਾਨਾ ਲੰਛਨਾਚੋ ॥ ਰੋਪਮਾਨਜਹਿਗਹਿਤਹੋਰੋ

ਪਾਬਿਖੇਨਹਿਹੋਇਰੋਪਾਬਿਖੇਸਾਨਮੋਪਰੈਸਾਧਿਵਸਾਨਸੋਇ॥੪੩॥
 ਜਹਾਰੋਪਮਾਨਹੋਇਅਰੋਪਾਬਿਖੇਨਹੋਇਪੇਸਾਨਮੋਜਾਇਸੋਸਾਧਿ
 ਵਸਾਨਾ॥**ਯਥਾ** **ਦੋਹਾ**॥ ਦੀਪਤਿਦਿਪਤਿਦਿਰੀਤਲੋਦੇਖਿਪਰਸ
 ਪਰਲੋਭਾ॥ ਬਿਹਰਤਮਕਕਤਕਨਕਮੇਕਨਕਮਰਕਤੋਂਸੋਭਾ॥੪੩॥
 ਇਹਾਂਮਰਕਤਕਨਕਮੇਕਨਕਮਰਕਤਕੋਬਿਹਰਬੋਨਹੀਸੰਭਵੈਤਹਾਂਲੋ
 ਛਨਸੋਮਰਕਤਕਨਕਰੋਪਮਾਨਤੇਨੀਲਾਂਬਰਪੀਤਾਂਬਰਰੋਪਮਾਬਿਖੇ
 ਤਿਨੇਮੇਕਨਕਤੋਂਸੀਰਾਪਾਜੀਮਰਕਤਤੋਂਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਨਕਸੋਸੋਬਿ
 ਚਰਤਹਾਂਮਰਕਤਾਦਿਹੈ॥ ਪਟਾਦਿਨਹੀਪੇਸਾਨੇਜਾਤਿਹੈਯਾਤੇਸਾ
 ਧਿਵਸਾਨਾ॥ **ਪੁਨ**॥ **ਛੰਦਾ**॥ ਕਰੈਚਪਲਾਹੁਨਬੁਝਮਾਬਿਹਾਰਾ॥

ਸੁਮੇਰਤਰੇਸਮੁਨਾਜਲਧਾਰਾਮਿਲੇਤਿਨਸੋਸੁਰਸਿਧਤਰਗਾਖਿ
 ਲੇਅਗਥਿਦਸੁਧਾਕਰਿਸੰਗਿ॥੪੪॥ਇਹਾਂਭੀਰੋਪਮਾਨਹੈਰੋਪਮਾ
 ਥਿਖੇਨਹੀਹੈਪੰਜਾਨੇਜਾਤਹੈ॥ਇਨਮੇਵੈਭੇਦਮੋਹਹਤਹੈ॥ਗੀਨੀ ੧
 ਸੁੱਧਾ ੨॥ਜਹਾਂਇਨਮੇਸਾਦ੍ਵਸਮਾਗੁਨਲੈਕਰਿਲੱਛਨਕੀਸੈਸੋਗੀ
 ਨੀ॥ਯਥਾਸਿਘੋਖਦੇਵਦਤਾ॥ਦੇਵਦਤਮਾਨੁਖਤਾਕੋਸਿਘਹੋਨਨ
 ਹੀਸਿਭਵੈ॥ਤਹਾਂਸਿਘਕੇਗੁਨਲਿਖੇਨਿਰਭਯਤਾਦਿਆਤੇਗੀਨੀ॥
 ਜਹਾਂਜਾਤਿਜਾਤੀਅੰਗਅੰਗੀਤਾਟਸਥਾਦਿਸੀਬੀਧਸੈਲੱਛਨਕੀ
 ਸੈਸੋਸੁੱਧਾ॥ਯਥਾ॥ਗੀਗਾਯਾਘੋਖ॥ਇਹਾਗੀਗਾਕੋਸੀਬੀਧਤ
 ਟਸੈਹੈ॥ਤਟਸੀਬੀਧਕਰਿਸੁੱਧਾ॥ਇਨਸਬਲੱਛਨਮੇਜਹਾਪ੍ਰਯੋਜ

ਨਨਿਕਸੈਸੋਪ੍ਰਯੋਜਨਵਤੀਜਨਨੀ॥ ਜਹਾਂਪ੍ਰਯੋਜਨਨਨਿਕਸੈਸੋਨਿ
 ਰੂਢਾਜਾਨਨੀ॥ ਪ੍ਰਯੋਜਨਵਤੀਯਥਾ॥ **ਕੁਲਪਤਿਕੋਦੋਹਾ॥**॥ ਜਹਾਂਤ
 ਹਾਂਦ੍ਰਿਸਗਨਕਹਤਸੀਵਹੁਕੋਰਿਬਰੀਸਾ॥ ਰਾਮਸਿੰਘਯਹਿਨਗਰ
 ਹੀਤੁਮਕੋਦੇਤਅਸੀਸਾ॥ ੪੫॥ ਨਗਰਜੜਤਨੈਅਸੀਸਦੈਬੈਨਹੀ
 ਸੰਭਵੈਤਹਾਂਲੱਛਨਾਸੋਨਗਰਬਾਸੀਲੋਕਅਸੀਸਦੇਤਹੈ॥ ਪ੍ਰਯੋਜਨ
 ਯਹਿਜੋਸਬਤੋਸੋਸੁਖੀਹੈ॥ **ਨਿਰੂਢਾਯਥਾ॥**॥ **ਤੁਕਾ॥**॥ ਸੋਨੋਧਾਵਤਦੇਖਿ
 ਏਸੁਰਖਾਭੁਦਤਜਾਤਾ॥ ਇਹਾਂਸੋਣਾਮੈਸੁਰਖਰਗਬਿਸੇਸਹੈਤਿਨ
 ਕੋਭੁਦਬੈਨਹੀਸੰਭਵੈਤਹਾਂਅਰਥਯਹਿਸੋਸੋਨਰਗਕੋਘੋੜਾਭੁਦਤ
 ਹੈਪ੍ਰਯੋਜਨਬਿਸੇਸਕਛੁਨਹੀਆਤੇਨਿਰੂਢਾ॥ ਪ੍ਰਥਮਲੱਛਨਾਦੇਇ

॥ ਉਪਾਦਾਨ ਲੱਛਨਾ ੧ ਲੱਛਨ ਲੱਛਨਾ ੨ ॥ ਇਨ ਕੇ ਭੇਦ ਚਾਰਿ ॥ ਉ
 ਪਾਦਾਨ ਸਾਰੇ ਪਾ ੧ ਉਪਾਦਾਨ ਸਾਧਿਵ ਸਾਨਾ ੨ ਲੱਛਨ ਲੱਛਨਾ
 ਸਾਰੇ ਪਾ ੩ ॥ ਲੱਛਨ ਲੱਛਨ ਸਾਧਿਵ ਸਾਨਾ ੪ ॥ ਏ ਚ ਕੇ ਅਠ
 ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਉਪਾਦਾਨ ਸਾਰੇ ਪਾ ਗੋਨੀ ੧ ਉਪਾਦਾਨ ਸਾਧਿਵ ਸਾਨਾ ਗੋ
 ਨੀ ॥ ੨ ਉਪਾਦਾਨ ਸਾਰੇ ਪਾ ਸੁੱਧਾ ੩ ਉਪਾਦਾਨ ਸਾਧਿਵ ਸਾਨਾ ਸੁੱ
 ਧਾ ੪ ॥ ਲੱਛਨ ਲੱਛਨ ਸਾਰੇ ਪਾ ਗੋਨੀ ੫ ਲੱਛਨ ਲੱਛਨਾ ਸਾ
 ਧਿਵ ਸਾਨਾ ਗੋਨੀ ੬ ॥ ਲੱਛਨ ਲੱਛਨਾ ਸਾਰੇ ਪਾ ਸੁੱਧਾ ੭ ਲੱਛ
 ਨ ਲੱਛਨਾ ਸਾਧਿਵ ਸਾਨਾ ਸੁੱਧਾ ੮ ॥ ਏ ਅਠ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨ ਵਤੀ ਹੈ ਅਠ
 ਨਿਰੂਪਾ ਹੋਤ ਹੈ ਅੰਤੇ ਸੋਗ ਹਿਭੇਦ ਜਾਨਿਓ ॥ ਇਤਿ ਲੱਛਨਾ ॥

ਹੋਤ

॥ ਅਥ ਬਾਸਿਨਾ ਬ੍ਰਿਤੰ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੈ ਸੋ ਬਾਸਿਨਾ ਕਿ ਕੋ ਸਬਦਾ
 ਰਬ ਕਰਿ ਮਿੱਤਾ ॥ ਕਹੈ ਅਰਬ ਕੋ ਅਧਿਕ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਬਾਸਿਨਾ ਚਿੰਤਾ ॥
 ੪੬ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਿਤੰ ਬਾਸਿਨਾ ਕਿ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਹਾਰੀ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋ
 ਅਧਿਕ ਬਨਾਇ ਕੋ ਕਹੈ ਸੋ ਬਾਸਿਨਾ ॥ ਸੋ ਦੁਧਾ ॥ ਸਾਬਦੀ ਬਾਸਿਨਾ १
 ਅਮਰ ਬਾਸਿਨਾ ੨ ॥ ਜਹਾਂ ਸਬਦ ਕੋ ਅਰਬ ਅਧਿਕ ਬਾਸਿਨਾ ਕਿ
 ਨਿਕ ਸੈ ਸੋ ਸਾਬਦੀ ਬਾਸਿਨਾ ॥ ਸੋ ਦੁਧਾ ॥ ਅਭਿਧਾ ਮੂਲ ੧ ॥ ਲੰਛਨ ੦
 ਮੂਲ ੨ ॥ ਅਭਿਧਾ ਮੂਲ ਲੰ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਨਾਨਾ ਰਬ ਕੋ ਸਬਦ ਕੋ ਕਹੈ ਬਾਸਿ
 ਜਨਾਨੇ ॥ ਸੋ ਜੋਗਾਦਿਕ ਕਰਿ ਜਹਾਂ ਅਭਿਧਾ ਮੂਲ ਸੁਛੇ ॥ ੪੭ ॥
 ਜਹਾਂ ਨਾਨਾ ਰਬ ਕੋ ਅਰਬ ਕੋ ਸਬਦ ਕੋ ਬਾਸਿਨਾ ਸੋ ਜੋਗਾਦਿਕ ਰਿਨਿ

ਅਮਕਰਵੈਜੋਅਹੀਅਰਥਹੈਸੋਅਭਿਧਾਮੁਲਾ। ਜੋਤਿਯੋਦਸਪ੍ਰ
 ਕਾਰਾ। ਸਿਜੋਗ। ੧ ਥੀਯੋਗ। ੨ ਸਾਹਚਰਅ। ੩ ਬਿਰੋਧ। ੪ ਅਰਥ
 ੫ ਪ੍ਰਕਰਨ। ੬ ਆਚੰਨ। ੭ ਅਨਿਅਸਿਨਿਧਿ। ੮ ਸਾਮਰਥ। ੯ ਅੰਧਿ
 ਤੀ। ੧੦ ਦੇਸ। ੧੧ ਕਾਲ। ੧੨ ਬਮਕਤਿ। ੧੩। ਏਤੇਰਹਿਪ੍ਰਕਾਰਅ
 ਰਥਕੇਬਜਿਕਹੋਤਹੈ। ਅਥਸਿਜੋਗਲੰ॥ ਦੋ॥। ਹੈਨਾਨਾਰਥਸ
 ਬਦਸਹਿਲੰਛਨਕੇਸਿਜੋਗ। ਅਰਥਨਿਅਮਕੀਜੈਭਲੈਤਾਂਕੋਜਾ
 ਨਿਸਿਜੋਗ। ੪੮। ਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਅਗਿਲਕਾਰੀਸਿਤਕੋਹਾਰੀਭਾਰੀ
 ਮੋਹਿ। ਸਿਖਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀਸੁਹਰਿਅਤਿਰਚਾਰੀਹੋਇ। ੪੯॥ ਏਹਾਂਸਿਖ
 ਚੱਕ੍ਰਲੰਛਨਤਾਕੇਸਿਜੋਗਤੇਹਰਿਕੋਅਰਥਬਿਸੁਜਾਨਿਯੈਸੂਰਜਾਦਿ

ਅਰਥ

ਨਹੀ॥ **ਬਿਯੋਗਲੰ०**॥ ਤੈਸੇਹੀਜਹਾਂਲਛਨਕੇਬਿਯੋਗਕੀਏਨਾਨਰ
ਥਕੇਅਰਥਕੋਨਿਖਮੋਹਇਸੋਬਿਯੋਗ॥ **ਯਥਾਦੋਹਾ॥** ਨਾਗਨਸੋਹਤ
ਮਦਬਿਨਾਗਕਹਾਬਿਨਤਾਨਾਬਾਗਨਸੋਹਤਾਬਿਨਮੁਖਨਲਸੈਬਿ
ਨਪਾਨਾ॥੫੦॥ ਇਹਾਮਦਕੇਬਿਯੋਗਕਰਿਨਾਗਕੋਅਰਥਹਾਥੀਜਾ
ਨਿਯੋ॥ ਸਰਪਾਦਿਨਹੀ॥ ਤਾਨਕੇਬਿਯੋਗਕਰਿਨਾਗਕੋਅਰਥਭੈਰਵ
ਦਿਗਗਜਾਨਿਯੋ॥ ਲਲਾਈਆਦਿਨਹੀਇਤਆਦਿ॥ **ਅਥਸਾਹਚ**
ਰਯਲੰ०॥ ਦੋ॥ ਹੋਹਿਅਨੇਕਾਰਥਜਹਾਸਬਹੀਸਬਦਸੁਜਾਨਾਲ
ਗੈਪਰਸਪਰਅਰਥਾਬਿਧਿਸੋਸਾਹਚਰਯਬਖਾਨਾ॥੫੧॥ **ਯਥਾਹ**
ਰਿਕੋਦੋਹਾ॥ ਸੀਤਤਹਾਂਸੀਪਤਿਤਹਾਂਤਹਾਂਧਰਮਕੋਜੋਗਾਅਰਿਕਰਸ

ਕੈਨਸਤੁਤਾਹਰਿਅਰਜੁਨਸਹਿਓਗ। ੫੨। ਇਹਾਅਰਜੁਨਕੇਸਾ
 ਬਕਰਿਹਰਿਕੋਅਰਥਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜਾਨਿਐਕਾਮਾਦਿਨਹੀ। ਹਰਿਕੇ
 ਸਾਬਕਰਿਅਰਜੁਨਕੋਅਰਥਪਾਰਥਜਾਨਿਐਸ੍ਵੇਤਾਬ੍ਰਿਛਰੋਗਾਦਿ
 ਨਹੀ॥ ਅਥਬਿਰੋਧਲੰ॥। ਜਹਾਂਬਿਰੋਧਸੈਨਨਾਰਥਸਬਦਕੋਅਰਥ
 ਕੋਨਿਅਮਹੋਇਸੋਬਿਰੋਧਾ॥ ਯਥਾਦੇ॥। ਦਰਸਾਵਨਲੀਲਾਰਸ
 ਨਿਜਰਸਾਵਨਸੁਭਧਾਮ। ਮਨਰੰਜਨਮੰਜਨਬਰਨਰਾਵਨਰੀਸੁਨ
 ਰਾਮ। ੫੩। ਇਹਾਰਾਵਨਕੋਬਿਰੋਧਤੈਰਾਮਕੋਅਰਥਸ੍ਰੀਰਘੁਨਾਥ
 ਜੀਜਾਨਿਐ। ਪਰਜਰਾਮਬਾਲਿਰਾਮਾਦਿਨਹੀ॥ ਅਥਅਰਥਲੰ॥
 ॥ ਦ੍ਰੇ॥। ਜਹਾਂਪ੍ਰਯੋਜਨਸੋਲਗੈਨਨਾਰਥਪਦਅਰਥਾਅਰਥਤਾਂਹਿ

ਕੋਕਹਿਤਹੈਸਬਹੀਸੁਨੇਸਮਰਥਾ॥੫੪॥ **ਯਥਾਤੁਕਾ॥** ਬਿਧਿਸੋਗਤਿ
 ਜੋਗੀਲਹੈਹਰਿਮੇਜਗਤਿਨਿਹਾਰਿ॥ਇਹਾਜੋਗੀਸੁਨੈਗਤਿਕੋਪੁ
 ਪਤਿਹੈਨੈ॥ਯਹਿਪੁਯੋਜਨਹੈਤਾਸੋਬਿਧਿਕੋਅਰਥਾਬਿਸੁਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਦਿਕਨਹੀ॥**ਅਥਪ੍ਰਕਰਨਲੰ॥** ਏਕਸਬਦਬਹੁਬਾਚਕਹੈਇਮਲ
 ਗਪੁਸੰਗਸੰਪ੍ਰਕਰਨਸੋਇ॥**ਯਥਾਚੋਹੰ॥** ਧਰਤਅਗਿਤੁਵਦਰ
 ਸਤੋਪੁਲਕਮਜ੍ਜਿਰੀਮਾਲਾ॥ਜਮੋਮਾਗਮਰਿਤੁਗਮਕੇਗਮਤਸਰ
 ਸਰਸਾਲਾ॥੫੫॥ ਇਹਾਜੋਇਸਤੀਕੋਪੁਸੰਗਹੈਇਤੋਨਾਅਕਕਹੈਹੈ
 ਤੋਕੋਦੇਖਿਮੇਰੇਅੰਗਜੇਹੈਨੇਤ੍ਰਾਦਿਤੁਪੁਲਕਤਿਹੈ॥ਜੋਬਾਲਕਕੋਪੁ
 ਸੰਗਹੈਇਤੋਅੰਗਕੋਅਰਥਬਾਲਕਤਾਕੋਦੇਖਿਰੋਮਾਂਚਹੈਤਹੈ॥ਪੁ

ਸਿਗਸੋ ਅਰਥ ਨਿਅਮ ਕਰਨੇ ॥ ਅਥਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲੰ ॥ ਦਿ ॥ ਦਿਨੁ ਲੰ
 ਛਨ ਕੇ ਸੋਗ ਤੇ ਨਾ ਰਥ ਕੇ ਸਬਦਾ ॥ ਅਰਥ ਜਨਾ ਵੈਏ ਕਹੀ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਜਾਨ ਸੋਫ ਬਦਾ ॥ ੫੬ ॥ ਦਿ ਦੁਬਿਸੇ ਸਨ ਸੀ ਸੋਗ ਬਾਰਨਾਰਥਾ ॥
 ਯਥਾ ਦੋਹਾ ॥ ਤੁਵ ਆਨ ਨ ਕੀ ਅਕਿ ਇਕ ਕਰੀ ਗੀ ਸੁਖ ਧਾ ਆ ਭ
 ਯੇ ਕਲੀ ਕੀ ਖਈ ਜੁਤ ਤਬ ਤੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ੫੭ ॥ ਇਹਾ ਕਲੀ ਕਾ ਦਿ
 ਦਿਨਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੇ ਹਰਿ ਕੋ ਅਰਥ ਚੇ ਦ੍ਰਹੈ ਸੁਰਜਾ ਦਿਨ ਹੀ ॥ ਅਨਿਸੀ
 ਨਿਧਿ ਲੰ ॥ ਜੁਹਾ ਏਕ ਸਬਦ ਕੇ ਸੋਗ ਤੇ ਬਹੁ ਬਾਚ ਕੋ ਅਰਥ ਨਿਅ
 ਮ ਹੋਇ ਸੋ ਅਨਿਸੀ ਨਿਧਿ ॥ ਸਾਹ ਚਰਯ ਮੇ ਦੋਊ ਬਹੁ ਬਾਚ ਕੋ ਹੋਤੈ
 ॥ ਯਥਾ ਦੋਹਾ ॥ ਆਨ ਚਤੁਰਈ ਹਰਿ ਲਈ ਕਰੀ ਬਿਕਲ ਅਤਿ ਕਾ

ਮਾਛੂਲੋਬਨ ਦੇਖਤਾਮਲੀਤਨਸੁਪਭੂਲੀਬਾਮਾ॥੫੮॥ਇਹੰਦੂ
 ਲੋਸੀਨਿੱਧਿਤਾਕਰਿਬਨਕੋਅਰਬਉਦਮਾਨਪੈਜਲਾਦਿਨਹੀ॥
 ਅਬਸਾਮਰਬਲੰ॥ਜਹਾਂਕਵਿਕੀਉਕਤਿਪ੍ਰਬਮਬਮਰਬਸੀਹੋ
 ਇਕਰਿਬਹੁਰੋਨਾਨਾਰਬਸਬਦਕੋਅਰਬਕੋਨਿਯਮਜਨਾਵੈਸੋ
 ਸਾਮਰਬਾ॥ਸਬਾਦੋਹਾ॥ਛੁਲਬਲਕਰਿਸੰਗਾਮਲਰਿਗਏਦੁਅ
 ਨਸਬਹਾਗਾਤੁਹਿਲਖਭੂਪਸਰੋਸਪੁਨਿਰਹੇਨਗਨਿਕੋਧਾਰਿ॥੫
 ਈ॥ਇਹੰਨਗਜਵਾਹਰਤਾਕੇਧਾਰਬੇਮੇਬਚਾਵਨਹੀਅੰਨਗਜੇਹੋ
 ਪਹਾਰਤਿਨਕੋਧਾਰਨੋਨਹੀਬਨੈਤਬਕਾਵਿਕੋਕਬਨਬਮਰਬਸੋਹੋਇ
 ਬਹੁਰੋਪਹਾਰਹੀਕੋਅਰਬਲਾਰਯੋ॥ਅੰਚਿਤੀਲੰ॥ਚੋਹਾਦੇ

ਇਅਰਥਕੇਸਬਦਤੈਨਿਕਸੈਜੋਗਅਜੋਗਾਜੋਗਅਰਥਤਹਿਕੀ
 ਜਿਯੋਜੋਅਚਿਤੀਪਯੋਗਾ॥੬੦॥ **ਯਥਾਸਭਾਪ੍ਰਕਾਸੋਵੈ॥** ਦੁਰਿ
 ਨਿਵਾਰਸੀਕਟਪਰੈਲਖਿਚਿਤਅਤਿਅਕੁਲਾਇ॥ਤਹਾਂਤਹਾਂਗੁਰ
 ਮੁਖਨਕੋਗੁਰਪਦਹੋਤਿਸਹਾਇ॥੬੧॥ ਇਹਾਂਗੁਰਮੁਖਕੋਦੋਇਅ
 ਰਥਗੁਰਕੋਜੋਮੁਖਹੈਕਿਥਾਸਗੁਰਾਜੋਹੈਤਹਾਂਸਗੁਰਾਅਰਥਕਰ
 ਨੋਚਿਤਹੈ॥ਗੁਰਕੇਮੁਖਅਰਥਨਹੀਕਰਨੈਅਨੁਚਿਤਹੈ॥ **ਅਥ**
ਦੇਸਲੰ॥ ਜਹਾਂਦੇਸਤੇਨਨਾਰਥਕੇਸਬਦਕੇਅਰਥਕੋਨਿਅਮੋਹ
 ਇਸੇਦੇਸ॥ **ਯਥਾਕਲਾਨਿਧੀਵੈ॥** ਜੋਲੋਛੀਰਜਮੁਦ੍ਰੋਮੈਹੈਹਰਿ
 ਤ੍ਰਿਭੁਵਨਪਾਲਾ॥ਤੋਲੋਚਿਰਜੀਵੀਰਹੈਸੀਰਘੁਬੀਰਭੁਵਾਲਾ॥੬੨॥

ਇਹਾਂ ਸਮੁਦੇ ਸਤੇ ਹਰਿ ਕੋ ਅਰਥ ਬਿਸੁ ਜਾਨਿਯੇ ਸੁਰਜਾ ਦਿਨ ਹੀ
 ॥ ਕਾਲਲੁ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਾਖਿ ਕਾਲੁ ਦਿਤੇ ਅਰਥ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਾਲਾ
 ॥ ਯਥਾ ਦ੍ਰਿ ॥ ਚਿੰਤਾ ਨੁ ਕੋਤੇ ਜਜੋਂ ਭਾਸਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਤੇ ਰਨ ਦੁੱ
 ਜਨ ਤਿ ਮਰਹਰਿ ਤੁਵ ਮੁਖ ਰੁਚਿ ਦਰਸਾਤਾ ॥ ੬੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਮੇਂ ਤੇ
 ਚਿੰਤਾ ਨੁ ਕੋ ਅਰਥ ਸੁਰਜਾ ਜਾਨਿਯੇ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ॥ ਅਥ ਬ੍ਰਜ
 ਕਤਿ ਲੁੰ ॥ ਦ੍ਰਿ ॥ ਇਸ੍ਰੀ ਲਿੰਗ ਪੁਲਿੰਗ ਤੇ ਬਹੁ ਬਾਚਕ ਕੋ ਅਰਥ
 ॥ ਨਿਸਚੈ ਹੋਇ ਸੁਕਾਵਿਸ ਹਾਂ ਜਾਨਿ ਬਾਕਤਿ ਸਾਮਰਥਾ ॥ ੬੪ ॥ ਯ
 ਥਾ ਦ੍ਰਿ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਸੋਚਤਿ ਸਖੀ ਕਾਹੇ ਹੋਤ ਬਿਹਾਲਾ ਬੁਧਿ ਬਲ ਛੁਲ
 ਕਰਿ ਰਾਖ ਹੋ ਪਤਿ ਤੇ ਗੀਨ ਵਥਾਲਾ ॥ ੬੫ ॥ ਇਹਾਂ ਤੇ ਗੀ ਇਸ੍ਰੀ ਲਿੰਗ

ਤੇ ਪਤਿਕੋ ਅਰਥ ਲੱਜਾ ਜਾਨਿ ਯੇਨਾ ਅਕਨਹੀ **ਨਨੁ॥** ਇਨਸ
 ਬਤੋਂ ਤੋਂ ਅਰਥ ਕੀ ਸਿੰਧੀ ਭਈ॥ ਅਰਥਾ ਸਿੰਧੀ ਕਰਿ ਅਹਿ ਬੁਝਿ ਜਨ
 ਕੋ ਸੇ ਬੁਝਿ ਜਨ ਤੋਂ ਤਬ ਜਬ ਬੁਝਿ ਗਿਨਿ ਕਸੈ॥ **ਉਤੰਗ॥** ਬਯਤ ਚਰੀ
 ਅਰਥ ਕੋ ਏਕ ਨਿਅਮ ਹੋਨੋ ਯਾ ਕੋ ਅਹੀ ਬੁਝਿ ਗਿਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਕੋ
 ਅਧਿਕ ਬੁਨਾਇ ਕਰਿ ਕਹੈ ਤੋਂ ਹੁ ਬੁਝਿ ਜਨ ਹੋਤ ਹੈ॥ **ਨਨੁ॥** ਇਨੇ ਮੇਸ
 ਬ ਦੀ ਬੁਝਿ ਜਨ ਕੈ ਸੇ॥ **ਉਤੰਗ॥** ਨਾਨਾ ਰਥ ਸਬ ਦਨਿ ਕੇ ਅਰਥ ਕੋ ਨਿਅ
 ਮ ਕਰਾਇ ਬੇਸੰਸਾ ਬਦੀ॥ ਇਤ ਅਭਿਧਾ ਮੂਲਾ॥ **ਅਥ ਲੱਛਨਾ ਮੂ**
ਲਲ॥ **ਦੋ॥** ਜਹਾਂ ਲੱਛਨਾ ਬਿੰਤਿ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁੰਦਰ ਬੁਝਿ ਗਿ॥ ਜਾਨਿ
 ਲੱਛਨਾ ਮੂਲ ਸੇ ਬਿੰਤਿ ਬੁਝਿ ਜਨਾਇ ਗਾ॥ **੬੬॥** **ਨਨੁ॥** ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਵਤੀ

ਲੱਛਨ ਅੰਯਮੇ ਭੇਦ ਕਰਾ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਭੀ ਬ੍ਰਜਿਨਾ ਸਕ
 ਤਿਸੈ ਨਿਕਸੈ ਹੈ ॥ ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਵਤੀ ਹੀ ਲੱਛਨ ਮੂਲ ਬ੍ਰਜਿਨਾ ਸ
 ਨਿਯੋ ॥ ਨਨੁ ॥ ਸਾਬ ਦੀ ਕਰਾ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਮੁਖ ਮਾਰਥ ਦੂਰਿ ਦ੍ਰੈ ਬ੍ਰਜੀਗਿ
 ਨਿਕਸ ਬੇਕਰਿ ਸਾਬ ਦੀ ॥ ਯਥਾ ॥ ਦ੍ਰੋ ॥ ਲੋਕ ਲੀਕ ਅੰਕੁਲ ਗਲੀ
 ਤਾਗਤ ਤਨ ਕਨ ਬਾਰਾ ॥ ਕਿਜ ਮੁਖੀ ਕੇ ਕੰਜ ਦ੍ਰਿਗ ਦੇ ਪਿਭੁਏ ਗਰਹਾਰ
 ॥ ੬੭ ॥ ਇਹਾਂ ਨਾ ਅਕੋਹਾਰ ਹੋ ਨਹੀ ਸਿਭੁ ਵੈਤ ਹਾਂ ਲੱਛਨ ਸੋ ਗਰ
 ਲਗੇ ਹੀ ਰਹਿਤ ਹੋਂ ਹਾਰ ਕੀਨਾ ਈਏ ਕਪਲ ਭੀ ਸੰਗ ਨਹੀ ਛੋਡਤ ਹੋਂ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਅਧਿਕਾਈ ਬ੍ਰਜੀਗਿ ॥ ਇਤ ਸਾਬ ਦੀ ਬ੍ਰਜਿਨਾ ॥ ॥ ਅਥ
 ਮਾਰਥੀ ਬ੍ਰਜਿਨਾ ਲੰ ॥ ਦ੍ਰੋ ॥ ਜਹਾ ਮਰਥ ਤੇ ਬ੍ਰਜੀਗਿ ਕੀ ਹੋਤ ਪ੍ਰ

ਗਟਤਾਆਇ। ਤਾਹਿਆਰਥੀਬੰਸਿਨਾਕਹਿਤਸਿਆਨੇਭਾਇ॥੬੮॥
 ॥ਜਹਾਅਰਥਤੈਬੰਸੀਗਪ੍ਰਗਟੈਸੋਆਰਥੀਬੰਸਿਨਾ॥ਸੋਬੰਸੀਗ
 ਦਸਹੀਤਕਰਿਪ੍ਰਗਟੈਹੈ॥ਬਕਤਾ ੧ ਬਰਨ ੨ ਬਚਨ ੩ ਬਾਚਨ
 ੪ ਅਨਿਸਿਨਿਧਿ ੫ ਦੇਸ ੬ ਕਾਲ ੭ ਚੇਸਟਾ ੮ ਕਾਕੁ ੯ ਪ੍ਰਸ
 ਤਾਵ ੧੦ ॥ਅਥਬਕਤਾਕਉ॥ ॥ਜਹਾਂਕਹਿਵੇਦਾਕੀਚਤੁਰੀਸੋ
 ਤਾਂਹੀਮੇਬੰਸੀਗਨਿਕਸੈਸੋਬਕਤਾ॥ਯਥਾਲਾਲਕੋਸਵੈਯਾ॥ਕਿਜ
 ਨਮੇਰਿਤੁਗਜਾਬਿਰਾਜਤਤਾਹਿਬਿਲੋਕਨਆਜਗਈਹੀ॥ਫੂਲੈ
 ਪਲਾਸਾਮਸੋਕਲਤਾਬਨਲਾਲੀਚਹੂਦਿਸਆਨਛਈਹੀ॥ਕੀ
 ਚਨਕੇਤਕੀਕਾਨਨਕੇਰਜਕੰਜਪਹਾਗਨਿਧੁਮਦਈਹੀ॥ਆਨ

ਰੋ

ਪਰੇਅਖਿਆਨਿਭਰੇਅਸਹੂਨਤੁਰੇਕਿਤੀਬੇਰਭਈਹੀ॥੬੯॥ਇ
 ਹੰਨਾਅਕਾਕਹਿਨਵਾਰੀਕੇਪ੍ਰਭਾਵਕਰਿਤਾਹੀਮੇਬਖੀਰੀਅਹਿਜੋ
 ਅੰਰਬੁਮਮਤਕਰੋਬਾਰਸੋਪੁਸਪਰਜਲਾਰੀਹੈ॥ਅਥਬਕਮ
 ਲੰ॥੧੮੦॥ਕਹਿਯੇਸਾਕੋਬਚਨਕਛੁਤਹਿਪ੍ਰਭਾਵਕੋਪਾਇ॥ਤਾਂ
 ਹੀਤੇਜਹਿਧੁਨਿਕਦੈਬਰਨਮਜਾਨਿਕਵਿਗਾਇ॥੧੯॥ਯਾਕੋਨਾਮ
 ਬੋਧਬੰਭੀਕਹਤਹੈ॥ਨਨ॥ਬਕਤਾਕੋਨਹੋਇ॥ਉਤੰਗ॥ਬਕ
 ਤਾਮੇਜੋਕਹੈਹੈਤਾਮੇਧੁਨਿਨਿਕਸੈਹੈ॥ਯਾਂਮੇਜਾਕੋਕਹਿਯੇਹੈਤਾਮੇਧੁ
 ਨਿਨਿਕਸੈਹੈ॥ਏਤੇਭੇਦ॥ਅਥ॥ਹਰਿਕੋਦੁਹਾ॥ਅਹਿਤਮੇਚਿਤ
 ਦੈਫਿਰੀਸਖੀਨਿਕੁੰਜਨਮਾਹਿ॥ਭਏਅੰਗਸ੍ਰਮਸ੍ਰੇਦਕਨਲਹੋਸੁਪ੍ਰੀ

ਤਮਨਾਹਿ॥੧੧॥ਇਹਾਂਸਖੀਬਰਨਬੇਜੋਗਤਮੇਬਖੀਗਿਅਹਿਜੋਤੋ
 ਕੋਨਾਖਕਮਿਲੇਅੰਤੂਮੇਰੋਕਾਮਬਿਗਾਰਿਆਈ॥**ਬਚਨਲੱ॥੧**
 ਜਹਾਂਬਚਨਕੀਰਚਨਾਸੋਬਖੀਗਿਹੋਇਸੋਬਚਨਸੋ॥ਬਚਨਤੈਯਬ
 ॥**ਪ੍ਰਾਚੀਨਸਵੈਆ॥**ਬਾਲਕੇਆਨਨਚੰਦਲਗਯੋਨਖਆਲੀਬਿ
 ਲੋਕਿਪ੍ਰਕਾਸਤਹਾਸੀ॥ਆਜਹੈਚੰਨਚੰਦਮੁਖੀਮਤਿਮੰਦਕਹਾਯੋਕ
 ਹੈਬਿਜਬਾਸੀ॥ਬਾਪੁਰੋਜੋਇਸੀਜਾਨੈਕਹਾਅਬਮਤੈਸੁਨੋਪਦਿਅ
 ਈਹੋਕਾਸੀ॥ਚੰਦਦੁਹੈਕੇਦੁਹੁਇਕਠੋਰਹੈਆਜਹੈਦੈਸਾਮੈਪੂਰਨ
 ਮਾਸੀ॥੧੨॥ਇਹਾਂਸਖੀਨੈਨਾਖਕਾਕੋਬਚਨਕੀਰਚਨਾਸੋਨਾਖਕ
 ਕੋਮਿਲਾਪਸੁਚਿਤਕਿਯੋਯਹਿਬਖੀਗਿ॥**ਬਾਚਾਨਲੱ॥੧**ਜਹਾਪ੍ਰਯੋ

ਜਨਾਰਥਤੈਬਾਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੋਬਾਚਮਤੇ॥**ਯਥਾ**॥**ਦੋਹਾ॥** ਤਿਰੁਨੀਮ
 ਨਮੋਹਤਪਹੈਬਾਗਕਾਲਿਦੀਤੀਰ॥ ਸੁਰਤਿਬੰਧੁਸੋਮੰਦਗਤਿਰਾਜ
 ਤਤ੍ਵਿਬਿਧਿਸਮੀਰ॥੧੩॥ ਇਹਾਂਨਾਅਕਾਕੇਪ੍ਰਯੋਜਨਸੈਨਾਅਕਕੇ
 ਉਪਦੇਸਹਮਸੋਬਿਹਾਰਕਰੈਅਹਿਰਮਨਜੋਗਸਥਾਨਹੈਅਹਿਬਾਗਿ
 ॥**ਨਨੁ॥** ਬਚਨਕੋਅੰਬਾਚਮਕੋਭੇਦਕਹਾ॥**ਉਤੰਗ॥** ਬਚਨਮੇਜੋਬਾ
 ਤਕਹਿਯੇਹੈਸੋਏਕਰਚਨਾਸੋਕਹਿਯੇਹੈ॥ ਅੰਬਾਚਮੇਸੁਧੇਕਹਿਯੇਹੈ
 ਏਤੋਭੇਦਾ॥**ਅੰਨਿਸੈਨਿਧਿਲੰ॥** ਅੰਰਕੀਸਮੀਪਤਾਤੇਬਾਗਿਨਿਕ
 ਸੈਸੋਅੰਨਿਸੈਨਿਧਿ॥**ਯਥਾ**॥**ਸਵੈਯਾ॥** ਸਾਸੁਹਿਤੀਜਕੇਪ੍ਰਜਨਕੇ
 ਨਿਤਨੇਮਜਹਾਂਲਗਿਹੋਇਬਿਹਾਨੇ॥ ਅੰਸੋਕਹੀਤਿਹਕਾਰਨਹੀਬਨ

ਜਾਇਕੈ ਫੂਲ ਫਲੈ ਦਲ ਮਾਨੈ ਕਿ ਜਕੀ ਮਾਲ ਬਨ ਵਨ ਕੋ ਬਰਹੀਮੁ
 ਹਿਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਜਾਨੈ ਖੇਲ ਰਚੇ ਤੁਮ ਆਲੀਨ ਯੋ ਸੁਤੋ ਮਾਜ ਸਰੋ
 ਨ ਬੁਰੇ ਜਿਨ ਮਾਨੈ ॥ ੭੪ ॥ ਇਹਾਂ ਨਾ ਅਕ ਨਿਕਟਿ ਹੈ ਸਖੀ ਨਿਕੋਂ ਕਹਿ
 ਨਾ ਅਕ ਪ੍ਰਤਿ ਸਿਕੇਤ ਕੋ ਜਾਨੈ ਉਪ ਦੇਸ ਬਖੀ ਗਿ **ਦੇਸ ਤੇ ਬਖੀ ਗਿ ਯਥਾ**
ਯੋਹਾ ॥ ਕਿਨ ਤੁਰੀ ਇਨ ਮੇਂ ਸਿਰੈ ਕੋ ਲਾ ਅਕ ਹੈ ਸੀਗਾ ਕਿਹੀ ਕਾ ਛੀਅ
 ਰਹੈ ਅਰਬੀ ਇਤੈ ਤੁਰੀਗਾ ॥ ੭੫ ॥ ਅਰਬ ਦੇਸ ਤੇ ਧੁਨਿ ਆਹਿ ਜੋ ਅੰਰ
 ਘੋੜਾ ਨਿਸੰ ਅਹਿ ਘੋੜਾ ਆਛੁ ਹੈ ॥ **ਕਾਲ ਤੇ ਯਥਾ ਹਮਾਰੇ ਸਤ ਸੰਤ**
ਕੋਹੋਹਾ ॥ ਫੂਲੈ ਫੂਲ ਪਰਾਗ ਦੇ ਭੇਟਿ ਭੇਟਿ ਵੈ ਕਾਜਾ ਬਲਿ ਕੈ ਬੀਰ ਬ
 ਸਿਤ ਸੰਭਯੋ ਪੈਨ ਜੁ ਵਰਜਾ ॥ ੭੬ ॥ ਇਹਾਂ ਮਾਂ ਨੀ ਪ੍ਰਤਿ ਸਖੀ ਬਚਨ

ਹਰਿ

ਯਹਿ ਜੋ ਬਸੰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਧ ਵਨ ਕੋ ਜੋ ਰਹੈ ਤਾਂ ਸੋਮ ਦਨ ਜਾਗੈ ਗੋਤ ਰੋਮਾ
ਨਨਹੀ ਰਹੈ ਗੋਤਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਮਨ ਅਹਿ ਬੀਗਾ ॥ ਚੇਸ਼ਾਲੰ ॥ ਜਹਾ ਚੇਸ਼
ਕਰਿ ਕੋਊ ਬਿਵਹਾਰ ਜਨਾਇ ਬੋਹੈ ਇਸੇ ਚੇਸਟਾ ॥ ਯਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ॥
ਦੋ ॥ ਲਖ ਗੁਰ ਜਨ ਬਿਚਕ ਮਲ ਸੋ ਸੀਸ ਛੁਹਾਯੋ ਸਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਸ
ਨ ਮੁਖ ਕਰਿ ਮਾਰਸੀ ਹਿਯੇ ਲਗਾਈ ਬਾਮਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੀਸ ਸੋ ਕਮਲ
ਛੁਹਾਇ ਬੋਹੈ ਤਾਂ ਸੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਬੋਬੀਗਾ ॥ ਅੰਮ ਬਤੁ ਮਮ
ਨ ਤਾਗਿਯੋ ॥ ਨਾਅ ਕਾਨੈਂ ਸਨ ਮੁਖ ਮਾਰਸੀ ਕਰਿ ਹਿਯੇ ਲਗਾਈ
ਜੈ ਸੇ ਮਾਰਸੀ ਮਿਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਹਾਰਿਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤੁਮਹਾਰੇ ਹਿਯੇ ਮੇਧਿਰ
ਜਤ ਹੋ ਅਹਿ ਬੀਗਾ ॥ ਕਾਕੁਲੰ ॥ ਜਹਾਂ ਸੁਰਭੇ ਦਹੈ ਇਸੇ ਕਾਕੁ ॥

॥ ਯਥਾ ਦੋਹਾ ॥ ॥ ਮੈਂ ਨ ਕਹੀ ਤੋ ਸੋ ਅਲੀਬਾ ਦ ਕਰਤ ਹੈ ਨੇਂ ਹੁ ॥ ਚਿਤ
 ਨ ਚੈ ਨ ਬੈਨ ਮੈ ਰਹੈ ਅਬ ਭੂਲ ਜੋ ਸੁਖ ਗੇਹੁ ॥ ੧੮ ॥ ਸਖੀ ਉਕਤਿ ਨ
 ਅਕਾਪੁ ਤਿ ਮੈ ਤੋ ਕੋ ਨਹੀ ਕਹੀ ਅਰਥ ਅਹਿ ਜੋ ਕਹੀ ਹੀ ਹੈ ॥ ਨਨੁ ॥ ਯ
 ਮੈ ਪੁਨਿ ਕਹਾ ਭਈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਨਹੀ ਕਹਿ ਬੇਤੇ ਕਹਿ ਬੋਨਿ ਕਸਮੈ ਅ
 ਹੀ ਧੁਨਿ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਸਤਾਵਲੰ ॥ ਜਹਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੋ ਅਰਥ ਅਨੇਕ
 ਨਿਪੇਲਗਤੋ ਜਾਇ ਸੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾ ॥ ਯਥਾ ਦੋਹਾ ॥ ਬਹੁਤ ਗਈ
 ਬੋਰੀ ਰਹੀ ਬੋਰੀ ਭੀ ਪੁਨਿ ਜਾਇ ॥ ਬੋਰੇ ਕਾਰਨ ਮਾਲਤਾ ਕਾ ਹੇਤਾ ਨ ਚੁ
 ਕਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਇਹ ਜੋ ਕਾਹੁ ਤੋ ਅਧਿਕ ਮਿਹਨਤ ਕਰਾਇ ਕਛੂ ਨਹੀ
 ਦਿਯੋ ਤਾ ਪੇਭੀ ਲਗੈ ॥ ਕਾਹੁ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ਚਿਤ ਚਾਹੈ ਤਾ ਪੇਭੀ ਲਗੈ

॥ ਗੁਰਸਿਸਕੋ ਉਪਦੇਸਕ ਰੈ ਹੈ ਤਾਂ ਪੇਗੀਲ ਗੈ ਹੈ ॥ ਇਤ ਆਦਿ ॥ ॥ ਇ
 ਤ ਬਾਜਨਾ ॥ ਅਥ ਧੁਨਿ ਨਿਰੂਪਨਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਬਿਤ ਬਾਜਨਾ ਤੇ
 ਕਦੈ ਸੁੰਦਰ ਬਾਜੀ ਗਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਧੁਨਿ ਸੰਗ ਮਾਤਾ ਕੀ ਕਹੈ ਜੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ
 ਮਹਾਨਾ ॥ ੮੦ ॥ ਸੋ ਦੁਧਾ ॥ ਅਬਿ ਬਿਛਿਤਿ ਬਾਚਮ ॥ ੧ ॥ ਬਿਬਿਛਿਤਿ
 ਬਾਚਮ ॥ ੨ ॥ ਜਹਾਂ ਲੱਛਨਾ ਕਰਿ ਧੁਨਿ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਅਬਿ ਬਿਛਿਤਿ ਬਾ
 ਚਮ ॥ ਸੋ ਦੁਧਾ ॥ ਅਰਥਾਂਤਰ ਸੰਕ੍ਰਮਿਤ ਬਾਚਮ ॥ ੧ ॥ ਅਤਮੰਤਿ
 ਰਸਾਕ੍ਰਿਤ ਬਾਚਮ ॥ ੨ ॥ ਜਹਾਂ ਅਰਥ ਅੰਗ ਅਰਥ ਸੋ ਮਿਲ ਸਾਰ
 ਥਕਹੈ ਇਤ ਬਾਧੁਨਿ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਅਰਥਾਂਤਰ ਸੰਕ੍ਰਮਿਤ ਬਾਚਮ ॥
 ਯਥਾ ॥ ਅਹ ਦੀਬੀ ਦਸਰੂ ਦਮਨ ਲੇਤਲਾ ਲਕੋ ਬਾਲਾ ਕਾਹੇ ਕੋ

ਤੁੰਕਰਤਹੈਮਾਨਕਪਟਕੋਜਾਲਾ॥੮੧॥ਇਹਾਂਮਹਿਦੀਕੀਬ੍ਰਿਦਨੈ
 ਮਨਕੋਰੁਦਬੋਨਹੀਬਨੈਤਹਾਂਮਹਿਦੀਕੀਬ੍ਰਿਦਹਾਬਨਸੈਮਿਲਿਸ
 ਰਬਕਭਈਮਹਦੀਵਾਰੇਹਾਬਮਨਕੋਰੋਕੋਹੈ॥ਸ਼ਾਕੀਮਹਦੀਮਨ
 ਮਹੈਹੈਤਾਕੇਮੋਰਭੂਖਨਨਿਕੀਕਹਾਕਹਿਯੋ॥ਯਹਿਧੁਨਿਸੁਗ
 ਮਰੀਤਉਪਾਦਾਨਲਛਨਤੇਯਹਿਧੁਨਿਹੋਤਹੈ॥ਅਥਅਤਤਿ
 ਤਿਰਸਕ੍ਰਿਤਬਾਚਮਲੰ॥ਜਹਾਸਬਦਾਰਬਤੈਮੋਰਹੀਅਰਬ
 ਲਾਗਿਕਰਿਬਹੁਤਧੁਨਿਨਿਕਸੈਜੋਅਤਮਤਿਤਿਰਸਕ੍ਰਿਤਬਾਚਮ
 ॥ਅਥਾਦੋਹਾ॥ਸਬਤਿਅਸੁਮਨਸਿਗਾਰਸਜਿਰਹੀਰਮਨਰ
 ਸਪਾਰਾਅਰੀਅਗਾਰਨਲੋਟਬੋਪਕੋਹਮਾਰੇਭਾਗਾ॥੮੨॥ਅੰ

ਗਾਰਨਕੋਲੋਟਬੋਨਹੀਬਨੈਤਹਾਂਅਰਥਅਹਿਜੋਹਮਾਰੇਬਾਂਦੇਦੁਖ
 ਆਪੇਹੈ। ਜੋਸੇਅਗਾਰਨਿਮੇਦਗਧਭਏਕੋਦੁਖਹੋਤਹੈਤੈਸੇਹੋਮੇ
 ਦੁਖਮਿਲਯੋਯਹਿਧੁਨਿ। ਸੁਗਮਰੀਤਅਹਿਧੁਨਿਲੱਛਨਲੱਛਨ
 ਜੋਨਿਕਸੈਹੈ। ॥ ਇਤਿਅਥਿਬਿਛਿਤਿਬਾਚਨਾ ॥ ਅਥਬਿਬਿਛਿਤਬ
 ਚਮਲੰ॥ ਜੋਅਭਿਧਾਤੈਧੁਨਿਨਿਕਸੈਸੋਬਿਬਿਛਿਤਿਬਾਚਨਾ ਜੋ
 ਦੁਧਾ॥ ਅਸੀਲੱਛਕ੍ਰਮ १॥ ਸੀਲੱਛਕ੍ਰਮ २॥ ਅਸੀਲੱਛਕ੍ਰਮਲੰ॥
 ॥ ਦੋ॥ ॥ ਨਿਕਸੈਰਸਭਾਵਾਦਿਸਹਿਧੁਨਿਤੇਏਕੋਬੇਗ। ਕ੍ਰਮਸਾਨੰ
 ਨਹਿਜਾਤਿਸੋਅਸੀਲੱਛਕ੍ਰਮਟੇਗ। ੮੩॥ ਜਹਾਂਰਸਮੋਭਾਵਾਦਿ
 ਧੁਨਿਤੇਏਕੋਬੇਗਨਿਕਸੈਕ੍ਰਮਨਹਿਜਾਨੰਜਾਇਜੋਪਹਿਲੇਰਸਨਿ

ਕਸਮੋਕਿਭਾਵਨਿਕਸਮੋਸੋਅਸੀਲੰਛਕ੍ਰਮ॥ **ਨਨੁ॥** ਕ੍ਰਮਕੈਸੇਨਹੀ
 ਜਾਨਮੋਜਾਇ॥ **ਉਤੰਗ॥** ਪਾਨਕਰਸਨਾਯਾਪੀਵੈਕੀਬਸਤ੍ਰਮੇਂ
 ਕੇਤੀਚੀਜੈਰਲਾਇਪੀਵੈਸਬਕੇਏਕੈਬੇਰਸ੍ਵਦਾਮਾਵੈਹੈਤੈਸੇਅਹਿ
 ਧੁਨਿਜਾਨਿਯੋ॥ ਯਾਕੋਉਦਾਹਰਨਦੂਜੇਰਸਨਿਕੋਅੰਧਾਯਹੀਜ
 ਨਨੇ॥ **ਅਥਸੀਲੰਛਕ੍ਰਮਧੁਨਿਕੋਲੰ॥** **ਦੋਹਾ॥** ਕ੍ਰਮਸੋਧੁਨਿਲ
 ਖਿਅਤਜਹਾਂਸੁਸੀਲੰਛਕ੍ਰਮਜਾਨੀ॥ ਜਮੋਗਿਰਿਤੈਏਕਸਬਦਕੀਝਾਂ
 ਈਬਹੁਬਿਧਿਠਾਂਨਿ॥ ੮੪॥ **ਸੋਤ੍ਰਿਧਾ॥** ਸਬਦਸਕਤਿਸੰਭਵ੧॥ ਅ
 ਰਥਸਕਤਿਸੰਭਵ੨॥ ਸਬਦਾਰਥਸਕਤਿਸੰਭਵ੩॥ **ਸਬਦਸਕ**
ਤਿਸੰਭਵਲੰ॥ **ਦੋਹਾ॥** ਜਹਾਂਸਬਦਕੀਸਕਤਿਕਰਿਧੁਨਿਨਿਕਸੈ

ਸੁਨੀਮੀਤਾ ਸਬਦਬਦਲਧੁਨਿਦੂਰਹੈਸਬਦਸਕਤਿਧੁਨਿਗੀਤਾ॥੮੫
 ॥ਜਹਾਂਸਬਦਹੀਕੀਸਕਤਿਸੈਧੁਨਿਨਿਕਸੈਜੈਵਾਕੀਠੈਰਪਰਆਯ
 ਦੇਖਤੋਧੁਨਿਜਾਤੀਰਹੈਸੋਸਬਦਸਕਤਿਸੰਭਵਾ॥**ਜੇਦੁਧਾ**॥ਬਸਤੁਰੂ
 ਪਧੁਨਿ॥੧॥ਅਲੀਕਾਰਰੂਪਧੁਨਿ॥੨॥ਜਾਧੁਨਿਮੇਅਲੀਕਾਰਕੋਊਨ
 ਹੋਇਸੋਬਸਤੁਰੂਪਾ॥**ਯਥਾ**॥**ਸਭਾਪ੍ਰਕਾਸ਼ੋਦੇਹਾ**॥ਸੈਲਗਾਵਸੰਜੁ
 ਨਹੀਨਹੀਭਲੈਹੈਮੇਨਾ॥ਇਹਾਰਹੋਤੋਰਹੋਹਾਰਿਨਿਰਖਪਯੋਧਰਨੈਨ
 ॥੮੬॥ਇਹਾਂਨਾਅਕਾਨਾਅਕਪ੍ਰਤਿਕਹੈਹੈਪਹਾਰਕੋਗ੍ਰਾਮਹੈਸੇਜੁ
 ਦਿਸਮੰਗੀਕੋਅਭਾਵਹੈਪਯੋਧਰਜੋਮੇਪਤਿਨਸੋਭੀਜਵੇਕੀਸੀਕਾਮ
 ਨਰਹੋਤੋਰਹੈ॥ਪਯੋਧਰਸਬਦਕੀਸਕਤਿਕਾਰਿਧੁਨਿਅਹਿਜੈਹਮਪ

ਹਾਰਕੇਵਾਸਿਵੇਵਾਰੀਗ੍ਰਾਮਬਧੂਹੈਂਹਮਾਰੇਕੁਚਸੁੰਦਰਹੈਂ।ਉਨਤਿ
 ਹੈਂਇਨੈਦੇਖਿਕਾਰਿਰਹੈਂਤੈਬਿਰਾਜਿਯੋ।ਯਹਬਸਤਾਜੈਪਯੋਧਰ
 ਕੀਟੋਰਕੁਚਕਹੈਂਤੈਨਬਨੈਜੋਮੇਘਕਹੈਂਤੈਚਮਤਕਾਰਨਨਿਕਸੈ।
 ॥ਅਲੀਕਾਰਰੂਪਪੁਨਿਲੰ॥ਜੋਪੁਨਿਉਪਮਾਦਿਅਲੀਕਾਰਰੂਪ
 ਹੋਇਸੋਅਲੀਕਾਰਰੂਪਪੁਨਿ।ਯਥਾਕਲਾਨਿਧੀਸਵੈਆ।ਭਿਰ
 ਉਠੀਪਲਕੈਨਹਿਲਾਗਤਿਪਾਗਤਪ੍ਰੇਮਸੁਲੇਖੈਨਲੇਖੀ।ਕਾਂਪਉ
 ਠੈਪੁਲਕੈਭਰਿਅਗਨਸਾਰਸੁਧਾਰਸਪਾਨਬਿਸੇਖੀ।ਮੂਢਭਈ
 ਗੁਰਗਮਾਨਸਬੈਬਿਤਯੋਚਿਤਤੈਉਚਤੈਅਹਪੇਖੀ।ਰਿਗਭਰੀਸਬ
 ਰੈਨਕਹ੍ਰੀਇਨਨੈਨਨਿਅਲੀਕਲਾਨਿਧਦੇਖੀ।੮੧॥ਇਹਾਂਸਖੀ

ਪ੍ਰਤਿਸਖੀਕੀਉਕਤਿਆਨਾਅਕਾਮੇਜੋਆਜਏਬਾਤੈਦੇਖਿਯੋਹੈਸੋ
 ਆਜਯਾਨੈਕਪੂਕਲਾਨਿਧਿਚੰਦ੍ਰਮਾਕੋਦੇਖੀ। ਕਲਾਨਿਧਿਸਬ
 ਦਤੋਧਨਿਅਹਿਜੋਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਯਾਂਕੋਮਿਲੇਹੈਕਲਾਨਿਧਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਕੋ
 ਨਾਮਭੀਹੈਚੰਦ੍ਰਮਾਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਕੋਓਪਮਾਂਨਉਪਮੇਯਭਾਵਹੈਯਾਤੇਉ
 ਪਮਾਲੀਕਾਰਹੂਪ੍ਰਧਨਿਜਾਨਿਯੋ॥ ਇਤਿਸਬਦਸਕਤਿਸੰਭਵਾ॥
 ॥ ਅਥ ਅਰਥਸਕਤਿਸੰਭਵਲੰ॥ ੧੮੦॥ ਅਰਥਹਿਤੋਧਨਿਹੋਇ
 ਜਹਿਮਿਟੈਨਬਦਲੈਸਬਦਾਅਰਥਸਕਤਿਸੰਭਵਸੁਕਹਿਬਰਨਨ
 ਹੈਂਅਹਿਛੁਬਦਾ॥ ੧੮੧॥ ਜਹਾਂਅਰਥਕੀਸਕਤਿਕਰਿਧਨਿਨਿਕਸੈ
 ਪਰਯਾਅਕੇਦਿਯੋਦੂਰਨਹਿਹੋਇਸੋਅਰਥਸਕਤਿਸੰਭਵਾ॥ ਸੋਭਿਯ ॥

॥ ਸੁਤਹਸੰਭਵੀ ॥ ਕਵਿਪ੍ਰੋਚਕਤਿਸਿਧਿ २ ਕਵਿਨਿਬੰਧਪ੍ਰੋਚਕਤਿ
 ੩ ॥ ਇਨਕੇਚਾਰਿਚਾਰਿਭੇਦਾ ॥ ਸੁਤਹਸੰਭਵੀਬਸਤੁਤੇਬਸਤੁ १ ॥ ਬਸ
 ਤੁਤੇਅਲਿਕਾਰ ੨ ॥ ਅਲਿਕਾਰਤੇਬਸਤੁ ੩ ॥ ਅਲਿਕਾਰਤੇਅਲਿਕ
 ਰ ੪ ॥ ਕਵਿਪ੍ਰੋਚਕਤਿਸਿਧਬਸਤੁਤੇਬਸਤੁ ੧ ॥ ਬਸਤੁਤੇਅਲਿਕਾ
 ਰ ੨ ॥ ਅਲਿਕਾਰਤੇਬਸਤੁ ੩ ॥ ਅਲਿਕਾਰਤੇਅਲਿਕਾਰ ੪ ॥ ਕਵਿ
 ਨਿਬੰਧਪ੍ਰੋਚਕਤਿਬਸਤੁਤੇਬਸਤੁ ੧ ॥ ਬਸਤੁਤੇਅਲਿਕਾਰ ੨ ॥ ਅ
 ਲਿਕਾਰਤੇਬਸਤੁ ੩ ॥ ਅਲਿਕਾਰਤੇਅਲਿਕਾਰ ੪ ॥ ਮੇਸੇਦ੍ਵਾਇਸ
 ਭੇਦਜਾਨਿਯੇ ॥ ਅਬਸੁਤਹਸੰਭਵੀਲੰ ० ॥ ਚੋ ० ॥ ਜਗਤਪ੍ਰਸਿੱਧ
 ਜੁਅਰਥਹੈਤਾਤੇਧੁਨਿਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ਤਾਹੀਕੌਸਬਕਹਤਹੈਸੁਤਹਸੰ

ਭਵੀਭਾਇ॥੮੯॥ ਜਹਾਂ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪਟ ਪਦਾ ਦਿਤੇ ਪੁਨਿ ਨਿ
 ਕਸੈ ਸੋ ਸੁਤ ਹਸੀ ਭਵੀ॥ ਯਾ ਮੇਕ ਛੁਕਲ ਪਿਤ ਬਾਤ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਸੁ
 ਤ ਹਸੀ ਭਵੀ ਬਸਤੁ ਤੈ ਬਸਤੁ ਪੁਨਿ ਅਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਸੋ ਤਿਸ ਦਨ ਸ
 ਗੀ ਸੁਰਖ ਪਠੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਪਤਿ ਮਾਜਾ॥ ਆਨ ਨਹਾਸ ਅਹਾ ਸਕੈ ਸੁਨਿ
 ਸਰਸਾਨੈ ਸਾਜਾ॥੯੦॥ ਸੋ ਤਿਸ ਦਨ ਸਾਗੀ ਸੁਰਖ ਪਠੀ ਸੁਨਿ ਹ
 ਰਖ ਸੋ ਕਹੈ ਨ ਸੁਤ ਹਸੀ ਭਵੀ ਬਸਤੁ ਤਾਂ ਸੋ ਪੁਨਿ ਅਹਿ ਜੋ ਸੋ ਤਿਹ ਸ
 ਤਨੀ ਪੈ ਜਾਤੇ ਸੁਰਖ ਸਾਗੀ ਮੇਰ ਚਿਕੀ ਨੀ ਸੋ ਬਸਤੁ ਹੈ॥ ਸੁਤ ਹਸੀ
 ਭਵੀ ਬਸਤੁ ਤੈ ਅਲੰਕਾਰ ਪੁਨਿ ਅਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਬਾਸ ਰਬਿ ਤੇ ਬਿਦੇ
 ਸ ਬਹੁ ਮਿਲਿ ਬਾਲ ਨਿਸੈ ਲਾਲਾ॥ ਏਕ ਨਿਦੈ ਹੀ ਰਨਿ ਹਰਾਏ ਕਮਾ

ਨਕਨਮਾਲਾ ॥੯੧॥ ਈਹਾਂ ਹੀਰਨੈ ਮਮਨਕਨਮਾਲਾ ਦੇ ਕੋ ਦੇਨੈ
 ਤਹ ਸੰਭਵੀ ਬਸਤੁ ਤਾਂ ਸੋ ਜੇ ਗੋਰ ਬਰਨ ਹੈ ਤਿਨੈ ਹੀਰਨ ਕੋ ਹਾਰ ਦੀਨੈ
 ਜੇ ਅਰੁਨ ਬਰਨ ਹੈ ਤਿਨੈ ਮਨਕਨਮਾਲਾ ਦੀਨੈ ਜਥਾ ਜੇ ਗਕੇ ਸਿਰ
 ਤੇ ਸਮ ਅਲਿਕਾਰ ਪੁਨਿ ॥ **ਸੁਤ ਹਸੰਭਵੀ ਅਲਿਕਾਰ ਤੇ ਬਸਤੁ ਪੁਨਿ**
ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਸੂਰਉ ਦੈ ਫੁਲ ਯੋ ਸਰਸ ਸਬਤਾਰਿ ਕਾ ਬਿਲਾਇ ॥ ਭ੍ਰਮ
 ਤਰਹੈ ਨੀਕੈ ਭ੍ਰਮ ਰਯਾ ਸਰੋਜ ਪੇਆਇ ॥੯੨॥ ਈਹਾ ਭ੍ਰਮਰ ਅੰਪ੍ਰਸਤੁ
 ਤਿਤਾ ਕੋ ਬਰਨ ਬੋਲਤੁ ਹਸੰਭਵੀ ਅਨਯੋਕਤਿ ਅਲਿਕਾਰ ਤਾਂ ਸੰਗਰ
 ਜਨਕ ਹੂਦੂਰ ਗਏ ਹੈਂ ਅੰ ਦਿਨ ਹੈ ਕਾ ਹੂਕੋ ਭਯਨ ਹੀਤੁ ਮਸਾਵੈ ਮਤਿ
 ਹਿਨਾ ਯਕ ਪਤਿ ਉਪਦੇਸ ਪੁਨਿ ਸੋ ਬਸਤੁ ਹੈ ॥ **ਸੁਤ ਹਸੰਭਵੀ ਅਲਿਕ**

ਰਤੇ ਅਲੰਕਾਰ ਯਥਾ ॥ ਵੇਹਾ ॥ ਲੀਨਿ ਦੇਨ ਤਨ ਛੀਨ ਛਾਇ ਚ ਛੇ
 ਸੀਭੁ ਸਿਰ ਮੰਦਾ ॥ ਝਲ ਕੈ ਅਲਿ ਅਨੁ ਰਾਗ ਜਿ ਹਿ ਨਿਰਖਨ ਯੋਧਾ ਹਿ
 ਚੰਦਾ ॥ ੮੩ ॥ ਇਹਾਂ ਚੰਦ ਉਪਮਾਨ ਤੇ ਨਖ ਛਤ ਜਾਨੋ ਸੁਤ ਹ ਸੀਭਵੀ
 ਅਤ ਸੁਖੋ ਕਤਿ ਅਲੰਕਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਚਨਾ ਕਰਿ ਕਹੈ ਹੈ ਨਾ ਅਕ ਕੀ ਸੁਰ
 ਤਿ ਪਰਿ ਯਾਯੋ ਕਤਿ ਅਲੰਕਾਰ ਪੁਨਿ ॥ ਇਤਿ ਸੁਤ ਹ ਸੀਭਵੀ ॥
 ਅਥ ਕਵਿ ਪ੍ਰੋਚੋ ਕਤਿ ਸਿਧ ਲੰਛਨਾ ॥ ਵੇਹਾ ॥ ਕਵਿ ਕਲਾ ਪਿਤ ਜੋ
 ਅਰਥ ਹੈ ਤਾ ਹੀ ਤੇ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ਕਵਿ ਪ੍ਰੋਚੋ ਕਤਿ ਸਿਧ ਤ ਹਿ ਭਾਖਤਿ ਹੈ
 ਕਵਿ ਲੋਇ ॥ ੮੪ ॥ ਕਵਿ ਕਲਾ ਪਿਤ ਜੋ ਸੇਯ ਸਕੈ ਉਸ ਲਾ ਅਪ ਕੀਰ
 ਤ ਕੀਸਾ ਅਪ੍ਰਤਾ ਪਕੀਸਾ ਮੰਦੁ ਗੁਨ ਨ ਕੀਰਿ ॥ ਰਿਇਤੁ ਆਦਿ ਜਾਨਿਯੋ ॥

ਬਾਸਤਵਇਨਮੇਉਂਜਲਤਾਦਿਨਹੀ॥ ਕਵਿਪ੍ਰੋਢੋਕਤਿਸਿੰਧਬਸਤੁ
 ਤੇਬਸਤੁਪੁਨਿ॥ ਯਥਾਕਥਿੰਤੁ॥ ਚਾਰੁਕਯਲਸਕੇਅਨੂਪਸਿਖਰ
 ਨਿਪਰਆਨਿਮੁਖਬੈਨਨਿਕੀਤਾਨਨਿਕੋਬਾਨਿਕੈ॥ ਰਾਮਚੰਦਗਵਰ
 ਸੁਜਸਮੁਰਸਿੰਧਬਪੁਗਾਵਤਿਮੁਦਿਤਮਨਕੋਤਗਸੋਸਾਨਿਕੈ॥ ਸੁ
 ਨਿਸੁਤੇਈਦਿਗਬਾਰਨਬਿਸਾਲਸੁਰਮੰਜੁਲੀਮਨਾਲਜਾਲਪਾ
 ਏਜਿਅਜਾਨਕੈ॥ ਕੈਰੀਕੈਆਖੈਕਰਿਕਾਨਨਿਕੋਆਸਪਾਸਫੇ
 ਰਿਛੁਸੁਤਨਿਤੁਲਾਵੈਮੋਹਮਾਨਕੈ॥ ੯੫॥ ਇਹਾਜਸਕੋਬਰਨਨ
 ਤਾਕੋਸੁਨਿਹਾਥੀਜਨਮੰਤਭਏਕਵਿਕਲਪਤਿਬਸਤੁਤਾਸੋਚੇਤਨਿ
 ਨਰਨਿਕੀਕਹਾਕਹਿਯੇਅਹਿਬਸਤੁਪੁਨਿ॥ ਕਵਿਪ੍ਰੋਢੋਕਤਿਸਿ

ਧਬਸਤੁਤੇਅਲੀਕਾਰਧੁਨਿ।ਯਥਾ।ਕੁਲਪਤਿਕੋਚੋਹ॥।ਰਾਮਦ ०
 ਨਕੀਰਤਿਸੁਨੈਸੋਇਨਸਕੈਸੁਮੇਰ।ਚਤਨਾਕਰਕਾਂਪਤਰਹੈਲਾਵੈ
 ਪਲਨਕੁਮੇਰ।੯੬॥ਸੀਰਪੁਨਾਬਜੀਕੇਦਾਨਕੋਜਸਸੁਨਿਸੁ
 ਮੇਰਾਦਿਜੜਕੀਆਂਖਨਲਗਿਬੋਕਵਿਕਲਪਿਤਬਸਤੁ।ਤਾਤੇਹੈ
 ਤੁਓਤਪ੍ਰਛਾ।ਲੀਕਾਰਧੁਨਿਸੁਮੇਰ।ਦਿਕੇਨਸੋਇਬੋਕਪਬੈਮੇਜਸ
 ਕੋਸੁਨਿਬੋਹੇਤੁਦਿਯੋ॥ਕਵਿਪ੍ਰੋਛੋਕਤਿਸਿੰਧਅਲੀਕਾਰਤੇਬਸ
 ਤੁਧੁਨਿ॥ਭਿਹਾਰੀ।ਦੋ॥ਭਿਜਬਾਸਨਕੋਉਚਿਤਪਨਸੋਪਨਰੁ
 ਚਿਤਨਕੋਇ।ਸੁਚਿਤਨਆਪੋਸੁਚਿਤਈਕਹੋਕਹਾਤੇਹੋਇ॥੯੭
 ॥ਇਹਾਂਸੀਕ੍ਰਿਸਨਕੋਪਨਕਹਿਨੋਕਵਿਕਲਪਿਤਰਚਨਸੋਬਾਤ

ਪਰ ਆਯੋਕਤਿ ਅਲੰਕਾਰਾ ਗਕਿ ਬਾਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੋ ਪਨ ਕਹਿ ਬੇਕ
 ਰਿ ਰੂਪ ਕ ਅਲੰਕਾਰਾ ਤਾ ਸੋ ਜਾ ਕੋ ਪਨ ਰਹੈ ਸੋ ਨ ਚਿਤ ਰਹੈ ਹੋ ਜਾ
 ਕੋ ਪਨ ਜਾਇ ਸੋ ਸਚਿ ਤਹੈ ਆਹਿ ਬਸਤੁ ਪੁਨਿ **ਕਵਿ ਪ੍ਰੋਚੈ ਕਤਿ**
ਸਿੰਧਿ ਅਲੰਕਾਰ ਤੇ ਅਲੰਕਾਰ ਪੁਨਿ ॥ ਯਥਾ ਚੇਹਾ ॥ ਛੂਲ ਛਬੀ
 ਬਨ ਬਾਟਿ ਕਾ ਸੁਮਨ ਸੁਰ ਗਾਮੇ ਜਾ ॥ ਆਗਮ ਜਾਨਿ ਬਸਿਤ ਪ੍ਰਯ
 ਸ ਜੀ ਸਿਸਰ ਤਿ ਅਸੇ ਜਾ ॥ ੯੮ ॥ **ਇਹਾਂ ਬਸਿਤ ਕੋ ਨਾਮ ਕ ਸਿਸਰ**
 ਕੋ ਨਾਮ ਕਾ ਕਹਿ ਨੋ ਕਵਿ ਕਲਪਿਤਿ ਰੂਪ ਕ ਅਲੰਕਾਰਾ ਤਾ ਸੋ ਜੁ
 ਭਾਵੈ ਕਤਿ ਅਲੰਕਾਰ ਪੁਨਿ ॥ ਇਤਿ ਕਵਿ ਪ੍ਰੋਚੈ ਕਤਿ ਸਿੰਧਿ ॥ ੯੯ ॥
ਅਥ ਕਵਿ ਨਿਬੰਧ ਪ੍ਰੋਚੈ ਕਤਿ ਲੰ ॥ ਚੋ ॥ ਜਹ ਬਕਤਾ ਸੁਤਾ ਦਿ

ਕੋਕਵਿਕਲਪੇਕਰਿਸੁਕਤਿ। ਪ੍ਰੋਚੋਕਤਿਤਾਕੀਸੁਪ੍ਰੈਕਾਵਿਨਿਬੰਧਪ੍ਰੋ
 ਚੋਕਤਿ। ੯੯। ਸੁਹਾਂਕਾਵਿਕੇਕਲਪਿਤਿਸ੍ਰੋਤਾਬਕਤਾਸਖੀਨਾਅ
 ਕਾਦਿਗੁਰਸਿਖਆਦਿਤਿਨਕੀਸੋਅਤਿਸੈਕਰਿਉਕਤਿਸੋਕਵਿਨਿ
 ਬੰਧਪ੍ਰੋਚੋਕਤਿ। ਯਾਕੋਨਾਅਕਾਵਿਨਿਬੰਧਬਕਤਾਭੀਕਹੈਹੈ। ਨਨੁ
 ॥ ਸਖੀਨਾਅਕਾਦਿਕੀਉਕਤਿਤੋਸੁਤਹਸੰਭਵੀਮੰਭੀਹੋਤਹੈ। ਉਤੋ
 ਗ। ਤਹਸਖੀਨਾਅਕਾਦਿਕੀਪ੍ਰੋਚੋਕਤਿਨਹੀਹੋਤਹੈ। ਨਨੁ। ਕਵਿ
 ਪ੍ਰੋਚੋਕਤਿਮੈਕਾਵਿਨਿਬੰਧਪ੍ਰੋਚੋਕਤਿਕੋਭੇਦਕਹਾ। ਉਤੋਗ। ਕਵਿ
 ਪ੍ਰੋਚੋਕਤਿਮੈਕੇਵਲਕਵਿਕੋਕਥਨਹੋਤਹੈਅਮੇਨਾਅਕਾਦਿਕੀਪ੍ਰੋਚੋ
 ਕਤਿਹੈਏਤੋਭੇਦਾ। ਕਾਵਿਨਿਬੰਧਬਕਤਾਕੀਪ੍ਰੋਚੋਕਤਿਬਸਤੁਤੇਬ

ਸਤੁਬਜੀਰਿ **ਅਥਾਦੇ** ॥ ਬਲਕਰਬਰਖਤਿ ਪੁਲਾਜਸਮੋਬਾਰਿਬਿ
 ਰਹਿਕੇਜੋਰਿ। ਬਾਲਿਬਿਜਸੀਵਨਜਾਈਯੇਨਗਪਰਨਵਲ
 ਬਹੋਗ ॥ ੧੦੦ ॥ ਇਹਾਂਕਵਿਨਿਬੰਧਸਖੀਕੀਉਕਤਿਨਾਅਕਪ੍ਰ
 ਤਿਨੇ੩ਜਲਨੈਪੁਲਾਜਸਮੋਬਰਖਨੋਬਸਤੁਤਾਸੋਤੁਮਨਾਅਕਕੋ
 ਬੇਗਮਿਲੈਅਹਿਬਸਤੁਪੁਨਿ। **ਕਵਿਨਿਬੰਧਬਕਤਾਕੀਪ੍ਰਛੋਕ**
 ਤਿਬਸਤੁਤੇਅਲੀਕਾਰਪੁਨਿ। **ਅਥਾਦੇ** ॥ ਕਹਾਕਹੋਵਾਂਕੀਤ
 ਰਾਂਉਠੀਆਗਿਤਨਜੋਰਿ। ਸੁਰਸਜੀਚਿਘਨਸਮਾਮਕੈਕੈਦਾਵ
 ਗਿਮਰੋਗ ॥ ੧੦੧ ॥ ਇਹਾਂਕਵਿਨਿਬੰਧਸਖੀਕੀਉਕਤਿਨਾਅਕ
 ਪ੍ਰਤਿਤਨਮੇਆਗਿਉਠਵੇਬਸਤੁਤਾਸੋਤੁਮਸਮਾਮਘਨਹੋਤੁਰਤਚ

ਲਿਕੈ ਸੀਤਲ ਕਰੈ ਜੋ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇ ਸੋ ਸੀਤਲ ਕਰੈ ਈਗੋਪਰ
 ਕਰਾਲੀ ਕਾਰਪੁਨਿ **ਕਵਿਨਿ ਬੱਧ ਬਕਤ ਕੀ** ਪ੍ਰੇਮ ਕਤਿ ਮਲਿਕਾਰ
 ਤੇ ਬਸਤੁ ਪੁਨਿ **ਅਬਾ ਰਸ ਰਹੰ ਸੇ ਕਾ ਬਿੰਤੁ** ॥ ਕਿਧੋ ਕਾਹੂ ਅਦਭੁਤ ਚੰ
 ਦ ਕੇ ਚਕੋਰ ਭਏ ਏਕਟਕਟ ਕੀ ਨਿਸਚਾ ਯੋਜਾ ਮਜਾ ਗੇ ਹੈਂ ॥ ਕਿਧੋ ਅ
 ਨੀ ਮਖਰੇ ਨਖ ਛਬਿ ਦੇਖਿ ਕਿਧੋ ਭੁਰਹੀ ਸਰੋਜ ਨਿਕੀ ਛਬਿ ਛੀਨ ਭੁ
 ਗੇ ਹੈਂ ॥ ਬੀਦਨ ਬਾਲਿਤ ਨਵਨੀ ਰਜਾ ਨਿਗਖਿ ਕਿਧੋ ਸੋ ਗਭਿ ਕੇਲੋ ਭਿ
 ਆਲਿ ਮਕੁਲਾਇ ਲਾਗੇ ਹੈਂ ॥ ਸਾਚੀ ਕਹੈ ਲਾਲ ਨਗੁ ਲਾਲ ਹੁੰਕੋ
 ਜੀਤਤ ਹੈਂ ਲਾਲ ਲੂਲੇ ਅਨ ਏਕੋ ਨੇਰ ਸਪਾਗੇ ਹੈਂ ॥ ੧੦੨ ॥ ਇਹਾਨ
 ਅਕਾ ਕੀ ਉਕਤਿ ਨਾ ਅਕ ਪ੍ਰਤਿ ਸੇ ਦੇਹਾਲੀ ਕਾਰਤੋ ਨਾ ਅਕ ਕੋ ਸਾਪ

ਲਾ

ਰਾਧਾਹਿਰਾਵਨੋਬਸਤੁਪੁਨਿ ॥ ਕਵਿਨਿਬੰਧਬਕਤਾਕੀ ਪ੍ਰਦੋਕ
 ਤਿਕਰਿਅਲਿਕਾਰਤੈਅਲਿਕਾਰ **ਯਥਾਬਿਹਾਰੀ** ॥ ਯਹਿ
 ਬਿਰਿਆਨਹਿਅੰਰਕੀਤ੍ਰਿਕਰਿਆਵਹਿਸੋਧਾਪਾਹਨਨਾਵਚਦੁ
 ਇਜਿਨਕੀਨੇਪਾਰਪਯੋਧਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਇਹਾਂਕਵਿਨਿਬੰਧਬਕਤਾ
 ਕਾਹੂੰਸੀਤਕੀਉਕਤਿਸਿੱਖਅਸੈਤ੍ਰਿਵਹਿਕਰਿਆਸੋਧਵਹਿਕੋਨਸੈ
 ਕਰਿਆਜਾਨੈਪਾਹਨਕੀਨਾਵਪੈਚਦੁਇਸਮੁਦ੍ਰਿਸੈਪਾਰਕਿਯੈ
 ਅਹਿਕਾਬਜਾਇਗਅਲਿਕਾਰਤਾਸੈਬਿਨਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਤੇਅੰਰ
 ਤਾਰਿਬੇਮੇਸਮਰਥਕੋਊਨਹੀਅਹਿਪਰਸੀਖਅਲਿਕਾਰਧੁਨਿ
 ॥ ਇਤਿਅਰਥਸਕਤਿਸੰਭਵਭੇਦਾ ॥ **ਅਥਸਬਦਾਰਥਸਕਤਿ**

ਸਿਭੁ ਵਲ ॥ ੧ ॥ ਦੋ ॥ ॥ ਸਬ ਦਾ ਮਰਥ ਦੋ ਉਨਿ ਤੇ ਪੈ ਧੁਨਿ ਜਹਿ ਕਾਵਿ
 ਨਾਹ ॥ ਸਬ ਦਾ ਰਥ ਸਿਭੁ ਵਲੁ ਹਿਏ ਕੋ ਭੇਦੁ ਸੁਤਾਹਿ ॥ ੧੦੪ ॥ **ਸਬ**
ਦੋਹਾ ॥ ਬਡੇ ਬੀਸ ਕੀ ਜਾਨ ਜਿਅ ਮਧਰੈ ਰਹਤ ਲਗਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦ
 ਸੁਰ ਨਿਸੁ ਨਿਸਾਮ ਅਬ ਥਾਂ ਸੁਰਿ ਹਾਥ ਬਿਕਾਇ ॥ ੧੦੫ ॥ ॥ ਇਹਾਂ ਬ
 ਡੇ ਬੀਸ ਕੀ ਸਬ ਦਤੈ ਮਧਰੈ ਲਗਾਈ ਮਰਥ ਤੇ ਧੁਨਿ ਅਹਿ ਜੋ ਅੰ
 ਨਾ ਅਕਾ ਕੇ ਬਸਿ ਭਏ ਹੈ ॥ ਇਤਿ ਧੁਨਿ ਭੇਦਾ ॥ ਪੁਰਬ ਜੋ ਮਧਮ ਕਾ
 ਬਜੇ ਮੇਰੀ ਨਰੁਪ ਬਜੀਰ ਕਹੈ ਥੋਤਾ ਕੇ ਮਾਠ ਭੇਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾ
 ਮ ॥ १ ਪ੍ਰਗਟ १ ॥ ਅਪਰਾਂਗ ੨ ॥ ਬਾਦ ਅਪੋਖਕ ੩ ॥ ਕਸ਼ਰੀ ਮਮ
 ੪ ॥ ਸੀਦਿਗਧ ੫ ॥ ਤੁਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ੬ ॥ ਕਾਕੁਰੀ ਮਮ ੭ ॥ ਅਮ

ਨੇਰਾ ॥ ॥ ਅਥ ਪ੍ਰਗਟਲੰ ॥ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੀ ਧੁਨਿ ਨਿਕਸੈ
 ਸੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ॥ ॥ ਯਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ॥ ਪਲਨ ਪੀਕ ਅਜਿਨ ਅਧ
 ਰਧ ਰੇਖਾ ਵਰਭਾਲਾ ॥ ਮਾਜੂ ਮਿਲੇ ਸੁਭਲੀ ਕਰੀ ਭਲੇ ਬਨੇ ਹੋਲ
 ਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਇਹਾਂ ਮੋਰਨਾ ਅਕਾਪਾਸ ਤੇ ਮਾਏ ਹੋ ਅਹਿ ਬੀਗਿ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਹੈ ॥ ਅਥ ਅਪਰਾਂਗਲੰ ॥ ਜਹਾਰ ਸਕੋ ਕੀਥਾ ਭਾਵ ਕੋਰਸ
 ਕੀਥਾ ਭਾਵ ਅਗਿ ਹੋਇ ਸੋ ਅਪਰਾਂਗ ॥ ਯਥਾ ਦੋਹਾ ॥ ਮੁਗਧੇ ਪਰ
 ਹਰਿ ਮਾਨ ਮਨ ਮਾਨ ਹੁਪਿ ਅਜਨ ਬੈਨਾ ॥ ਅਬਿਜ ਦਲ ਜਲ ਬਿੰਦੁ
 ਸਮ ਜੋ ਬਨ ਜਾਨ ਹੁ ਮੇਨਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਇਹਾਂ ਸਿੰਗਾਰ ਸਕੋ ਅਗਿ ਸੋ
 ਤਰਸ ਹੈ ਅਬਿਜ ਦਲ ਜਲ ਬਿੰਦੁ ਸਮ ਜੋ ਬਨ ਕਹਿ ਬੇਕਰਿ ॥ ਅਮ

ਖ

ਬਥਾਚਾਪੋਖਕਲ० ॥ ਜੋਧੁਨਿਅਰਥਹੀਮੈਆਪਕੋਲੀਨਕਰੈ
ਸੋਬਾਚਾਪੋਖਕਾ ॥ **ਯਥਾਕਲਾਨਿਧੀ॥ ਛੰਦਾ॥** ਬ੍ਰਮਉਪਜਾਵਤ
ਅਰਤਬਧਾਵਤਆਰਸਕੈਬਸਾਹਿਅਹਰਾਵਤਾਪ੍ਰਲਾਮਉਪਾ
ਵਤਧਰਤਮੂਰਛਹਿਤਮਹਿਕਰਤਤਨੁਦਖਹਿਸਹਾਵਤਾਪੁਰ
ਵਾਈਫੁਕਾਰਤੜਤਾਵ੍ਰਿਗਜਲਦਭੁਯੰਗਮਾਥਿਖਹਬਹਾਵਤਾ॥
ਤਿਹਿਬਿਖਧਾਰਥਿਯੋਗਨੀਨਿਕੋਮਰਨਦੇਤਨਹਿਚੇਤਹਿਲਾਵ
ਤਾ॥ ੧੦੮॥ ਇਹਾਬ੍ਰਮਉਪਜਾਵਤਪ੍ਰਲਾਉਪਾਵਤਫੁਕਾਰਤਾਇ
ਤਾਦਿਬਰਨਨਮੋਮੇਘਸਾਰਿਪਜੋਧੁਨਿਤੋਨਿਕਸਤੋਈਚਮੇਨਾਮ
ਕਹਿਥੈਕਰਿਅਰਥਹੀਮੈਮਿਲਯੋਯਾਤੇਬਾਚਾਪੋਖਕਾ॥ **ਨਨੁ** ਜੋ

ਬਾਚਮੀਮੇਪੁਨਿਲੀਨਭਈਤੋਪੁਨਿਕਹਾਵਹਿਤੋਮਰਥਹੀਰਯੋ।
 ਉਤੰਗ ਨਿਕਸਬੇਕੋਚਾਹੈਯੈਯਾਤੋਗੋਨਰੁਪੁਨਿਜਾਨਿਐਕਛੁਮੁਖਨਹੀ
 ਹੈ॥ ਅਥਕਾਦ੍ਵੀਮਲ॥ ਨੀਠੀਨੀਠਿਜਹਿਸੁਕਾਵਿਕੋਲਖਮੋਪਰੈਕਛੁ
 ਬਸੀਗਾ। ਕਸੁਗੀਅਜੋਜਾਨਿਐਸਬਕਾਵਿਕੋਪਰਸੀਗਾ ੧੦੯॥ ਨਨੁ॥
 ਜਬਸੁਕਾਵਿਕੋਨੀਠੀਨੀਠਿਲਖਾਇਪਕਮਤੋਕਲਿਸਦੇਖਭਯੋਕਾਬਕ
 ਹੋਕੀ॥ ਉਤੰਗ॥ ਕਲਿਜਮੇਮਰਥਕਲੇਸਕਾਰਿਨਿਕਰੈਯੈਯਮੇਪੁਨਿ
 ਕਸੁਸੋਨਿਕਸੈਹੈਏਤੋਭੇਦਾ॥ ਯਥਾਚੇਹਾ॥ ਸਵਨਨਿਪਾਵਸਮੇਪਰੈ
 ਪਿਯਪਰਦੇਸਪਿਯਾਨ। ਦੁਸਹਦੁਗਨਦੁਖਦੇਖਿਤਿਅਲਗੀਸੁਸੀ
 ਪਜਖਾਨ ੧੧੦॥ ਇਹਪਾਵਸਮੇਨਾਅਕਕੋਗਮਨਸੁਨਿਤਸੈਦੁਖਮ
 ਨਿਨਾਅਕਾਸੀਪਜਮੋਤੀਤਿਨਕੋਖਾਇਬੇਲਗੀਮੁਕਤਾਸਮਦ੍ਰਿਸੀਨਿ

ਕਸੇ ਹੈਂ ਮੈਂ ਬਿਖਤੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸੈਂ ਨਿਕਸ ਜੇ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਅਹਿ ਬਿਖ ਕੇ ਫਲ ਕੋ ਕ
 ਰੈਂਗੇ ਅਤੁ ਕੇ ਦੇਂ ਅਗੇ ਅਹਿ ਬਿਖੀ ਗਿਸੇ ਬਡੇ ਕਸ ਕਰਿ ਨਿਕਸੈ ਹੈ। **ਅਖੰ**
ਸੀ ਦਿਗਪਲ ॥ ਧੁਨਿ ਮੇਂ ਜਹਾ ਹੋਇ ਸੀ ਦੇਹ। ਸੋ ਸੀ ਦਿਗਪਤੀ ਗਿਕ
 ਹਿ ਦੇਹ। **੧੧੧** ॥ **ਨਨੁ** ॥ ਸੀ ਦੇਹ ਰਹ ਬੇ ਕਰਿ ਸੀ ਦਿਗਪਦੇ ਖਤੁ ਯੇ ਕਾ ਬਸ
 ਵਕਹਾ। **ਉਤਰ** ॥ ਸੀ ਦਿਗਪਦੇ ਖੇ ਮੇਂ ਮਰਥੇ ਮੇਂ ਸੀ ਦੇਹ ਰਹਤ ਹੈ। ਯਾ ਮੇਂ
 ਧੁਨਿ ਦੇਇ ਨਿਕਸੈ ਹੈ। **ਨਨੁ** ॥ ਜਹਾ ਦੇਇ ਧੁਨਿ ਨਿਕਸੀ ਤਾ ਸੋ ਬਿਸੇਸ ਚ
 ਮਤ ਕਾਰ ਕੁ ਯੇ ਯਾ ਤੇ ਉਤ ਮਕਾਬ ਮਭਈ ਮਧਮ ਕਮੋ ਕਹਤ ਹੈ। **ਉਤਰ** ॥ ਦੇ
 ਇ ਧੁਨਿ ਮਾਧਮੇ ਬਿਰੋਧੀ ਸੀ ਨਿਕਸਤ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਮਧਮ। **ਯਥਾ ਸਭਾ ਪ੍ਰ**
ਕਾਸ਼ੋ ਦੇਹ ॥ ਇ ਤੈ ਸਖੀ ਗਨ ਹੈ ਲਖਤ ਉਤ ਮਾ ਵਤ ਬਲ ਰਾਮਾ ਦੇਖ
 ਕਹਾ ਲਲਚਾਤ ਹਰਿ ਜਾ ਉਸੁ ਨੇ ਪਾਮ। **੧੧੨** ॥ ਇਹਾਂ ਸੀ ਕੇਤ ਸਥਲ ਮੇ

ਸੀਦੇਹ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸੂਨੇ ਕੀ ਬਾਤੁ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸੂਨੇ ਕੀ ਬਾਨਿ ਕ੍ਰਿਸ ਪਾਸ ਨਿਸ
 ਚੈਨ ਭਯੋ ਯਾ ਤੇ ਸੀਦੇ ਗਧ ਬਾਨੀਗਿ ॥ ਅਰਥ ਤੁਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਦੋ
 ਹਾ ॥ ਜਗਾ ਅਰਥ ਅੰਬਾਨੀਗਿ ਹੁੰਦੇ ਹਿਏ ਕਸੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹੈ ਸਤੁੰ ਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁ
 ਨਿਜਾ ਨਿਲੇਹਾ ਅਸਰੀਤਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਨਨੁ ॥ ਅਰਥ ਅੰਬਾਨੀਗਿ ਤੁੰ ਲਾ ਭਯੋ
 ਤੋ ਅਰਥ ਹੀ ਭਯੋ ਬਾਨੀਗਿ ਕਾ ਹੋ ਕੋਰਹੀ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਜੰਦ ਪਿਅਰਥ ਕੇਤੁੰ
 ਲਾ ਹੀ ਹੋਇ ਬਾਨੀਗਿ ਪੇਅਰਥ ਤੇ ਭੀਨ ਨਿਕਸ ਬੇਕਰਿਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀਗਿ ਸੀ
 ਗਾਹੈ ॥ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਲਖ ਹਰਿ ਤਿਅਤੁ ਵਬਦਨ ਦੁਤਿ ਕਸਨ ਹੋਇ
 ਮੇਮੀਤਾ ॥ ਦਿਯੋ ਤੋ ਹਿਥਿ ਪਬਸੀ ਕਰਿ ਬਿਮਲ ਬੀਸ ਕੋ ਸੀਤਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਇਹੰ
 ਜਾਪੇ ਬੀਸ ਕੋ ਸੀਤ ਹੋਇ ਸੋ ਅਰਕੋ ਬਸਿ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਤੈਹੁ ਲਾਲ ਕੋ ਬਸਿ ਕੀਨੇ
 ਅੰਗੁ ਰਨ ਹੀ ਜਾਤ ਹੈ ਯਹਿ ਬਾਨੀਗਿ ਸੋ ਅਰਥ ਕੇਤੁੰ ਲਾ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਰਥ

ਰੀਮਾਲ ॥ ਜਹਾਸੁ ਰਭੇ ਦਸੈ ਬਾਗਿ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਾਕੁ ਰੀਮਾਲ ॥ ਯਥਾ ॥
 ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਕਿਤੀ ਨ ਗੋਕਲ ਕੁਲ ਬਧੁ ਕਾਹਿ ਨ ਕਿਹ ਸਿਖ ਦੀਨਾ ਕੋ ਨੈਤੰਗੀ
 ਨ ਕੁਲ ਗਲੀ ਹੈ ਮੁਰਲੀ ਮੁਰਲੀ ਨਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਧੁਨਿ ਯਾਹਿ ਜੋ ਕੁਲ ਕੀ ਗ
 ਲੀ ਤਜੀ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਥ ਅਮਨੋਗਮਲ ॥ ਧੁਨਿ ਤੇ ਨੀਕੋ ਹੈ ਜਾਹਿ ਅਰਬ
 ॥ ਤਹਿ ਅਮਨੋਗਮ ਜਾਨਿ ਸਮਰਥਾ ॥ ਨਨੁ ॥ ਜੋ ਅਰਬ ਧੁਨਿ ਸੋ ਸੁੰਦਰ ਭਯੋ
 ਤੋ ਵਹਿ ਧੁਨਿ ਕਾਹੇ ਕੀ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਜੋ ਧੁਨਿ ਅਰਬ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਹੋਤ ਹੈ ਸੋ ਉਤੰਗ
 ਬਾਹੋਤ ਹੈ ॥ ਯਹਿ ਤੰਗ ਮਧਮ ਕਾ ਬਜ ਹੈ ਯਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋ ਅਰਬ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਬੇਮੋ
 ਦੇ ਸਨਹੀ ॥ ਯਥਾ ॥ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੇਹਾ ॥ ਇਤ ਮੁਖ ਭੀ ਨ ਤਸਾ ਅਮਰੀ ਗਉਤ ਤਿ
 ਯਕੁ ਚੇ ਮਾਰੀਭਾ ॥ ਹੀਰਾ ਸੁਗਭ ਰਿਜੀ ਜਿਯੋ ਤੋ ਏਵੇ ਨ ਦੁਰਲਭਾ ॥ ੧੧੬ ॥
 ॥ ਇਹ ਜਬ ਨਾਇਕ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਗੋਨਾ ਅਕਾਗਲਿ ਤਜੋ ਬਨਾ ਹੋਇ ਗੀਤ ਬਯ

ਹਾਇਨਕਹਾਂ ਜੈਸੇ ਅਥਹੈਂ ਯਾਹਿ ਬਖੀ ਗਿ ਜੋ ਯਾਹਿ ਕਛੁ ਅਰਥ ਸੋ ਸੁੰਦਰਨ
 ਹੀ ਹੋਯਾ ਤੇ ਅਮਨੋ ਗਯਾ ॥ **ਇਤਿ ਮੱਧਮ ਕਾ ਬਾਨਾ ॥ ਅਧਮੇ ਕਛੁ ਬਖੀ ਗਿ ਬਿ**
ਸੇਸ ਹੋਯੀ ਨਹੀ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਹਿਤ ਸਿੰਧੂ ਅਮੀਰ ਦਾਸ ਬਿਰ
ਚਤੇ ਕਾ ਬਾਨਾ ॥ ਰਨ ਕਾ ਬਾਨੇ ਦਸ ਬਾਰ ਬਥਿਤ ਧੁਨਾਇ ਨਿਰਨਾਮਾ
ਪ੍ਰਥਮ ਤਰੰਗ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਥ ਰਸ ਨਿਰਨਾਮਾ ॥ ਚੋਹਾ ॥ ਭਾਵੁ ਹੁਤੇ ਰਸ
ਹੈ ਉਦੈ ਸਬ ਕਵਿ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਯਾਤੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਵੁ ਹੀ ਬਰਨਤ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਰ
॥ ੧ ॥ ਅਥ ਭਾਵੁ ਲਛਨਾ ॥ ਚੋਹਾ ॥ ਰਸ ਅਨੁਕੂਲ ਬਿਕਾਰ ਜੋ ਬਦਲੈ ਸ
ਹ ਸੁਭਾਵਾ ॥ ਬਿਨ ਬਸਤਾ ਕੋ ਭਾਵੁ ਕੋਹਿ ਭਾਖਤ ਹੈ ਕਵਿ ਰਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਰਸ
ਕੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜੋ ਬਿਕਾਰ ਸੋ ਕੈਸੋ ਬਿਕਾਰ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਭਾਵੁ ਕੋ ਬਦਲ ਦੇ
ਵੈ ਅਰ ਕੋ ਅਰ ਕਰੈ ਮਨਾਇ ਸੁਭਾਵੁ ਅੰਸ ਹੀ ਰਨੇ ॥ ਦਿਸੁ ਭਾਵੁ ਅੰਸ ਕੋ ਅੰ

ਰਕਰੈ ॥ ਕੋਥਾ ਅਪਬਦ ਲੈ ਔਰ ਕੋ ਔਰ ਹੋਇ ॥ ਪੁਨ ॥ ਕੋ ਸੋ ਬਿਕਾ
 ਰਹੈ ਬਿਨਾ ਬਸਿ ਤੇ ਬਦਲਤ ਹੈ ਸੋ ਭਾਵ ॥ ਪੁਨ ॥ ਭਾਵ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ਕਹੀ
 ॥ ਔਤ ਮੇਰਸ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਕਹਾ ॥ ਔਤ ਕੋ ਬਦਲ ਬੋਕਹਾ ॥ ਔ ਬਿਨ
 ਬਸਤੇ ਬਦਲ ਬੋਕੋ ਕਹੀ ॥ ਉਤਰ ॥ ਜੇ ਭਾਵ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਨ ਕਹਤੇ ਤੋ ਸ
 ਧਾਰਨ ਬਿਵਹਾਰ ਸਾਧਾਰਨ ਚੇ ਸਾਹਿ ਮੇ ਅਤਿ ਬਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ॥ ਕਾਹਤੇ
 ਜੋ ਬਿਕਾਰ ਹੋਤ ਹੈ ਤੋ ਬਦਲੈ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨ ਬਦਲ ਬੋਨ ਹੀ ਬਨੈ ॥ ਔਰ ਸੋ
 ਰਸ ਕੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨ ਕਹਿਤੇ ਤੋ ਧੂਮਾਇ ਤੇ ਅਸੁਆਇ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਮੇਂ ਅ
 ਤਿ ਬਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ॥ ਯਤੇ ਰਸ ਅਨੁਕੂਲ ਬਿਸੇਸ ਨਾਇਯੋ ॥ ਔਰ ਬਦਲ
 ਬੋਯ ਹਿਰਤਾ ॥ ਭਾਵ ਕੋ ਬਦਲ ਕੋ ਰਸ ਪ੍ਰੇਜਾਤ ਹੈ ॥ ਯਤੇ ਬਦਲ ਬੋ ਬਿ
 ਸੇਸ ਨਾਇਯੋ ॥ ਜੇ ਬਦਲ ਬੋਨ ਕਹਤੇ ਤੋ ਰਤਾਇ ਕੋ ਰਸ ਹੋਨ ਨ ਹੀ ਬਨੈ

ਬਾਓਰਬਿਨ ਬਸਿਤੇਯਹਜੋਭਾਵਕੇਬਦਲਬੇਮੋਕੋਉਪਤਿਬਿਧਕਨਹੀ
 ਹੈਸਕੈਹੈ। ਜੇਸੇਰੰਤਾਦਿਉਪਸੇਸੋਲਕਲਾਜਪਵੀਰਹੈਹੈਦਿਪਤਿਅ
 ਪਸੇਮੋਮਿਲਯੋਚਾਹੈਹੈਸੇਵਾਦਿਕਟਾਛਿਆਦਿਆਨਿਹੋਤਹੈ। ਅਮੇਸੇਜ
 ਨਿਯੋਮਪੁਨ॥ **ਪੁਸ਼ਾ॥** ਜਹਾਂਬਿਭਾਵਚੰਦ੍ਰਚਾਂਦਨਾਦਿਸਸਤਰਣ
 ਭੂਮਾਦਿਕਹੈਹੈਤਮੋਬਿਕਾਰਤਾਕਹਾਵੇਤੋਆਛੇਹੈ। ਅੰਰਚਿਨਕੋਭਾਵ
 ਨਿਸੋਪਯੋਜਨਕਛੁਨਹੀ। **ਉਤੰਗ॥** ਜਬਮਨਕੀਰਚਿਉਨਮੈਂਭਈਤਬ
 ਵੇਚੰਦ੍ਰਚਾਂਦਨਾਦਿਰਤਾਦਿਭਾਵਕੇਪ੍ਰਗਟਕਰਨਵਾਰੇਭਏਯਾਤੇਉ
 ਨਕੋਬਿਕਾਰਤਾਆਈਅੰਯਹੀਭਾਵਸੋਪਯੋਜਨਭਯੋ। **ਤਹਾਂਪੁਸ਼ਾ॥**
 ਰਸਕੇਅਨੁਕੂਲਜੋਬਿਕਾਰਹੈਤਕੋਹੇਤੁਚੰਦ੍ਰਚਾਂਦਨਾਦਿਰਣਭੂਮਿ
 ਦਿਕੇਭਾਵੰਦ੍ਰਕੋਹੇਤੁਰਸਅਨੁਕੂਲਬਿਕਾਰਹੈ। **ਉਤੰਗ॥** ਇਨਕੋਓਤਪ੍ਰ

ਸਸਤਰਣਭੂਮਾਦਿਹੈ। ਕਿੰਬਾਚੰਦ੍ਰਚਾਂਦਨਾਦਿ

ਤਕਾਰਨਕਾਰਜਤਾਹੈ। ਬੀਜਥਿਛਨਾਯਾ। ਅੰਰਸਭਾਪ੍ਰਕਾਸਮੇਕਹਿਓ
 ਹੈ। ਨਿਰਬਿਕਾਰਜੋਚਿਤਤੇਉਪਜੈਪ੍ਰਥਮਾਥਿਕਾਰਾ। ਅਲਿਖਨਉਦੀ
 ਪਤੈਭਾਵਤਾਹਿਨਿਰਧਾਰਾ। ਯਾਮੇਅੰਬਾਪਤਿਦੋਖਆਯੋ। ਕਾਰੇਤੇਜੋ
 ਚਿਤੰਬਿਕਾਰਭਾਵਭਯੋਤੈਸੀਚਾਰੀਅੰਸਥਾਈਮੈਤੋਲੰਛਨਨਿਭਯੋ। ਬਿ
 ਭਾਵਅਨੁਭਾਵਾਦਿਮੇਭਾਵਕੋਲੰਛਨਨਹੀਨਿਭਯੋਜੋਅਨੁਭਾਵਾਦਿਸ
 ਰੀਰਬਿਕਾਰਹੋਤਹੈ। ਯਾਤੇਯਹਿਲੰਛਨਆਛੇਨਹੀ। ਅੰਸਹਿਤਸੁਧ
 ਨਿਧੋਮੇਕਯੋਹੈ। ਰਸਜੁਤਹੋਤਚੇਸ੍ਰਾਸੇਈਭਾਵਾ। ਜਿੰਰਸਜੁਤਚੇਸ੍ਰਾਭ
 ਵਭਈਤੋਅਨੁਭਾਵਾਦਿਤੋਭਾਵਹੋਵੇਜੋਰਸਚੇਸ੍ਰਾਹੈ। ਅੰਸਥਾਈਸੀਚ
 ਰੀਏਅੰਤਰੀਅਥਿਕਾਰਹੈ। ਇਨਕੋਭਾਵੰਨਚਹੀਯੋ। ਯਾਤੇਯਹਿਲੰ
 ਛਨਹੈਆਛੇਨਹੀ। ਅੰਰਸਰਹੰਸਅੰਮੇਕਯੋਹੈ। ਹਿਯੋਰਹੈਤਬਲਗ

ਰਹੈ ਸਬ ਬਿਭਨ ਕੋ ਭੂਪਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਇਛਾ ਬਾਸਨਾ ਭਾਵ ਬਾਸਨਾ ਰੂਪਾ ਨਿ
 ਹਚਲ ਇਛਾ ਬਾਸਨਾ ਯਾਤੇ ਯਹਿ ਜਾਨਿ ॥ ਜੋ ਬਾਸਨਾ ਰੂਪ ਭਾਵ ਹੈ ॥ ਜ
 ਹਾਂ ਨਿਪ ਅਪਰਾਧਾ ਦਿਤੇ ਬੇਬਰਨਾ ਦਿਭ ਯੇਤਾ ॥ ਮੈ ਕੋ ਨ ਬਾਸਨਾ ਹੈ ॥ ਅ
 ਚੰਦ੍ਰਾ ਦਨਾ ਦਿਕੋ ਬਾਸਨਾ ਰੂਪ ॥ ਯਾਤੇ ਯਹਿ ਲੰਛਨ ਮਾਛੋ ਨਹੀ
 ॥ ਸੋ ਭਾਵ ਪੰਚ ਬਿਧਿ ॥ ਬਿਭਾਵ ੧ ਅਨੁਭਾਵ ੨ ॥ ਸਾਵਿਕ ਭਾਵ ੩ ॥
 ਬਿਭਚਾਰੀ ਭਾਵ ੪ ॥ ਸਥਾਈ ਭਾਵ ੫ ॥ **ਅਥ ਬਿਭਾਵ ਲੰ** ॥ ਰੰਤਮਾ ਦਿ
 ਕ ਬਿਰਭਾਵ ਕੋ ਅਹੈ ਸਕਾਰਨ ਰੂਪਾ ਭਾਵਿਤ ਕਰੈ ਬਿਸੇਖ ਤੇ ਰਸ ਨਿਬਿ
 ਭਾਵ ਅਨੁਪਾ ॥ **੩** ॥ ਜੈ ਰੰਤਮਾ ਦਿ ਸਥਾਈ ਅੰਮਾ ਦਿ ਪਦ ਸੋ ਬਿਭਚਾਰੀ ਭ
 ਵਾ ਦਿਕੋ ਕਾਰਨ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ ਬਿਸੇਸ ਭਾਵ ਕਰਿ ਰਸ ਨਿਕੋ ਭਾਵਿਤ ਕਰੈ ਸੋ
 ਬਿਭਾਵਾ ॥ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ** ॥ ਰਸ ਕੋ ਭਾਵਿਤ ਤੇ ਅਨੁਭਾਵ ਹੁਕਰੈ ਹੈ ॥ **ਉਤਰ** ॥

ਅਨੁਭਵਰਸਕੋਧਕਹੈਮੋਰੰਤਾਇਕੋਕਾਰਜਹੈਮੋਰੰਤਾਇਕੋਭ
 ਏਹੋਤਹੈ॥ **ਅੰਰਪ੍ਰਸ਼**॥ ਬਿਭਾਵਕਾਰਨਸਥਾਈਭਾਵਾਇਕੋਹੈਕੋਬਾਰ
 ਸਕੋਹੈ॥ **ਉਤੰਗ**॥ ਸਥਾਈਭਾਵਾਇਕੋਕਾਰਨਭਯੰਤਰਸਕੋਆਪਹੀ
 ਭਯੋ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੋਸਥਾਈਆਇਨੇਰਸਹੋਨੋਹੈ॥ ਸੋਬਿਭਾਵਦੁਧਾਅ
 ਲਿਬਨਬਿਭਾਵ੧ ਉਦੀਪਨਬਿਭਾਵ੨॥ **ਆਲਿਬਨਬਿਭਾਵਲੋ**
ਛਨਾਦੋਹਾ॥ ਜਾਕੋਰਸਾਮਾਲਿਬਕੋਉਪਜਪਰਤਮਨਾਸਾਅ
 ਲਿਬਨਸੋਜਾਨਿਯੇਕਵਿਸ਼ਨਕਰਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ **੪**॥ ਜਾਕੋਰਸਾਅਏਕ
 ਰਿਨਿਰਜਤਨਹੀਉਪਜੈਸੋਮਾਲਿਬਨਬਿਭਾਵਾ॥ **ਪ੍ਰਸ਼**॥ ਯਸਮੇਰੰ
 ਤਾਇਕੀਕਾਰਨਤਾਕਹਾ॥ **ਉਤੰਗ**॥ ਰਸਕੋਮਾਲਿਬਨਹੋਨਤੇਕਾਰ
 ਨਤਾਭੁਈ॥ ਜੈਸੇਸਿੰਗਾਰਕੋਮਾਲਿਬਨਨਾਅਕਨਾਅਕਾਹੈ॥ ਹਾਸ

ਆਲਿਬਨਭਾਂਡਮੈਸਾਮਾਜਿਕਾਇਆ ਆਗੇਰਸਨਿਸਥਾਨੈਸਬਰ
 ਸਕੇਆਲਿਬਨਕਹਿਯੇਗੇ॥ **ਉਂਦੀਪਨਬਿਭਾਵਲ॥** ੧੧ **ਦੁਹਾ॥** ਰਸ
 ਕੇਉਂਦੀਪਨਕਰੈਬੈਭਵਤਾਦਰਸਾਇ॥ ਉਂਦੀਪਨਤਾਕੋਕਹੈਸਬਹੀਸੁ
 ਮਤਿਬਨਾਇ॥ ੫॥ ਜੇਰਸਕੀਦੀਪਤਕਰੈਸੋਉਂਦੀਪਨਾਜੈਸੋਸ਼ਿੰਗਾ
 ਰੇਮੇਚੰਦ੍ਰਚਾਂਦਨਆਦਿਪੁਸਪਸੇਜਾਇਆਹਾਸਮੇਬੇਖਬਚਨਬਿਪੀ
 ਤਾਇਅੰਸੇਜਾਨਿਯੋ॥ ਆਗੇਸਬਰਸਕੇਸੁਦੇਸੁਦੇਉਂਦੀਪਨਕਹੈ
 ਗੋਇਤਿਬਿਭਾਵ॥ **ਅਥਅਨੁਭਾਵਲ॥** ੧੨ **ਕਲਾਨਿਧੀ॥ ਦੁਹਾ॥**
 ਅਤਿਰਥਾਈਭਾਵਰਸਗਆਪਕਬਿਨਾਨਗਆਨਾਤਾਹਿਰਆਨਗੋਚ
 ਰਕਰੈਸੋਅਨੁਭਾਵਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੬॥ ਅਤਿਰਿਜੈਰੰਤਾਇਸਥਾਈਅੰਰ
 ਸਉਪਲੰਛਨਕਰਿਬਿਭਚਾਰੀਹੁੰਜਾਨਿਯੋਸਬਕੋਉਂਤਿਨਕੋਜਨਾਇ

ਬੇਵਰੋਹੋਇਤਬਜਾਨਿਯੋਹੈਜੋਇਹਾਰੰਤਾਦਿਹੈ। ਸੋਰੰਤਾਦਿਕੋਕੇਗਾ
 ਨਕੋਜੋਪ੍ਰਗਟਕਰੈਸੋਮਨੁਭਾਵ। ਮਨੁਭਾਵੇਭਾਵਬੋਧਕ। ਇਤਮ
 ਰ॥ ਜੈਸੇਸ਼ੀਗਾਰਾਦਿਮੇਭੁਜਛੇਪਨਾਦਿਕਟਾਛਕਰਨਾਦਿਅਧਰਸੀ
 ਸਕੀਪਾਦਿਰੰਤਾਦਿਕੋਸਾਖਾਤਕਰਿਦੇਤਹੈਮੈਸੇਜਾਨਿਯੋ॥ ਅਬਸਾ
 ਫਿਕਭਾਵਲ॥ ਸਭਾਪ੍ਰਕਾਸੇ। ਦੋਹਾ। ਸੀਬੀਧੈਪਰਤੰਛਤੈਲਹਿਕਛੁਯ
 ਕਬਿਵਧਾਨ। ਭਾਵਬਿਵਸਜੋਚਿੰਤਹੈਸਾਫਿਤਾਹਿਕੋਜਾਨਿ॥ ੭॥ ਓਪਜੋਜੋ
 ਯਹਿਸੰਤੁਭਾਵਮਹਿਮੇਮਾਇ। ਸਾਫਿਕਤਾਕੋਜਾਨਿਯੋਸੁਭਾਦਿਕਦਰ
 ਸਾਇ॥ ੮॥ ਸੀਬੀਧੋਜੋਸੀਜੋਗਾਦਿਤੇਕਿਥਾਪਰਤੰਛਤੇਕਿਥਾਕਛੁਬਿਵਧ
 ਨਮੰਤਰਕੋਪਾਇਕੋਭਾਵਕੋਬਿਵਸਜੋਚਿੰਤਹੈਇਤਾਕੋਨਾਮੰਤਸ੍ਵਕਹਿਯੋ
 ॥ ਤਸ੍ਵਸੰਜੋਮਹਿਮੇਭਾਵਉਪਜੋਹੈਸੁਭਾਦਿਸੋਸਾਫਿਕਭਾਵ॥ ਪ੍ਰਸਾ

॥ ਸ੍ਵੇਦਾਦਿਸਧਰਸਨਿਮੇਸ਼ਚਰਤੁਪੈਯਾਤੇਇਨਕੀਸੀਚਾਰੀਸੰਗਮਾਕਮੋਨਹੋ
 ਏ॥ **ਉਤੰਗ** ਸੀਚਾਰੀਅੰਤਰੀਅਥਿਕਾਰਪੈ॥ ਐਸਾਵਿਕਸਰੀਰਤਾਵ
 ਹੈ॥ ਪੁਨः **ਪ੍ਰਸ਼ਨ**॥ ਸਰੀਰਤੇਭੁਜਛੇਪਾਦਿਅਨੁਭਾਵਐਸਰੀਰਤੇਸ੍ਵੇਦ
 ਦਿਸਾਵਿਕਹੋਤਪੈ॥ ਅਨੁਭਾਵਸਾਵਿਕਕੋਭੇਦਕਹਾ॥ **ਉਤੰਗ**॥ ਭੁਜਛੇਪ
 ਏਕਟਾਛਕਰਨਾਦਿਜੇਅਨੁਭਾਵਪੈਤੇਕਛੁਨਿਸਬਸਿਸੋਹੋਤਪੈ॥ ਐਸੇ
 ਦਾਦਿਸਾਵਿਕਜੇਪੈਤੇਭਾਵਬਿਬਸਪੈਕੈਉਪਜਤਪੈਤੇਭੇਦਾ॥ ਸੋਸਾਵਿਕ
 ਅਸ੍ਵਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਭੁਜ ੧ ਸ੍ਵੇਦ ੨ ਰੋਮਾਂਚ ੩ ਸੁਰਭੰਗ ੪ ਕੰਪ ੫ ਬੈਥਰ
 ਨ ੬॥ ਅਸ੍ਵ ੭॥ ਪ੍ਰਲਯ ੮॥ **ਅਥਸਤੰਭਲ** ੦॥ **ਦੋਹਾ**॥ ਸਬਸਾਰੀਰ
 ਕਧਰਮਕੈਹੋਤਹੋਇਗਤਰੋਧਾ॥ ਤਨਸੰਗਮਾਕੰਪਾਦਿਬਿਨਸੋਸਤੰਭਇਸੋ
 ਧਾ॥ **੪**॥ ਕਾਦੁਕਾਰਨਸੋਸਰੀਰਸੰਗਮਾਕੈਹੋਤਹੀਚਾਲਾਦਿਕੋਰੋਧੋਇਸੋ

ਸਤੰਭਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ॥ ਚਾਲਾਇਮੀਤੋਂ ਸਰੀਰ ਸੰਗਮਾ ਕਹਾ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਸਰੀਰ
 ਸੰਗਮਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਕਨਾਇ ਗਿਰਾ ਸ੍ਵਨਾਇ ਰਹੈ ਹੈ ॥ ਅੰਤ੍ਰਿਕ ਯਥਾ ॥ ਚੋਹਾ ॥
 ਹਰਿਕੇ ਦੇਖਤੀ ਕਹਾ ਬਕਿਤ ਭਯੋਤ੍ਰ ਦਗਤਾ ॥ ਰਹੀ ਰਈ ਲੋਹਾ ਬੰਧੇ ਦਹੀ
 ਮਥੋ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਖੀ ਕਹੈ ਹੈ ਹਰਿਕੇ ਦੇਖਿ ਤੇਰੇ ਗਤ ਅੰਸੇ ਬਕਤ
 ਭਯੋ ਹੈ ਜੇ ਦਹੀ ਨਹੀ ਮਥੋ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਸੇ ਹੀ ਜਗਾਂਗਤਿ ਰੁਕੈ ਜਾਨਨੇ ॥ ਪ੍ਰ
 ਸ਼ਾ ॥ ਚੇਸਾ ਰੋਧੈ ਬੈਸੇ ਪ੍ਰਲਯ ਸਾਫ਼ਿਕ ਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਪ੍ਰਲਯ ਅੰਸੇ ਸਰੀ
 ਰ ਸੰਗਮਾ ਨਹੀ ਰਹਿਤੀ ॥ ਅੰਕਹਿ ਬੈਸੁ ਨਿਬੰਧ ਨਹੀ ਰਹਿਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੰਮੇ ਮਾ
 ਖਿਤ੍ਰ ਮਕਨਾਇ ਬਿਵਹਾਰ ਸਬ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਏਤੋ ਭੇਦਾ ॥ ਅਥ ਸ੍ਵੇਦ ਲੰ ॥
 ਚੋਹਾ ॥ ਹਰਖਾਇ ਕਤੇ ਹੋਤ ਜਹਿ ਸਬ ਸਰੀਰ ਪੈ ਨੀਰਾ ॥ ਤਾਹਿਤ ਬ੍ਰਜਨ
 ਇਕਗਹੈ ਜਾਨਿ ਸ੍ਵੇਦ ਸੋਧੀਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਯਥਾ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਰਹੈ ਗੁਹੀ

ਬੇਨੀਲਖਮੋਗੁਹਬੇਕੋਤਮੋਨਾਗਲਾਗੇਨੀਰਚੁਚਾਨਏਨੀਠਸੁਕਾਬੇਬਾਰ
 ੧੨॥ ਨਾਅਕਕੇਕਰਸਪਰਸਸੈਨਾਅਕਾਕੇਸੇਦਸਾਵਿਕਤਯੋ॥ ਅਥ
 ਰੋਮਾਂਚਲ॥ ੧੩॥ ਭੈਆਇਕਤੇਹੋਤਨਰੋਮਨਕੋਉਥੰਨਾਪੁਲ
 ਕਤਹੋਇਸਹੀਰਸਬਸੋਰੋਮਾਂਚਪਛਨਾ॥ ੧੪॥ ਅਥਾਵੈਧਕਛੁੰਦਾ॥
 ਬੋਲਤਮੋਲਸਿਰੀਕਲਿਕਾਤੇ॥ ਕੇਲਕਰੈਕਲਿਕੁਜਾਇਲਾਤੇ॥ ਵੇਖਿ
 ਰੋਮਾਂਚਤਦੇਹਿਕਰੈਗੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਕਹਾਹਸਹੋਸਧਰੈਗੀ॥ ੧੫॥ ਰੋਮਖ
 ਜੇਹੈਬੇਸੋਰੋਮਾਂਚਾ॥ ਅਥਸੁਰਭੰਗਲ॥ ੧੬॥ ਹਰਖਾਇਕ
 ਤੇਹੋਤਜਹਿਗਾਦਿਗਾਦਿਗਿਰਾਅਨੂਪਾ॥ ਸੁਰਸੁਭਾਵਤੇਭੰਨਜੋਸੋਸੁ
 ਰਭੰਗਸਰੂਪਾ॥ ੧੭॥ ਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਗਾਦਿਗਾਦਿਗਿਰਾਗਿਰਾਰੁਕਜਾਨੀ
 ਚੁਪਹੈਗਹਿਬੋਤਾਕੋਨਾਮਸੁਰਭੰਗਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਸਾਸੁਰਸੁਭਾਵਤੇਭੰਨਕੋਉ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਤਕੋਨਾਮਸੁਰਤੰਗਹੈ॥ਕਿੰਬਾਸੁਖਮਸੁਰਕੋਨਾਮਸੁਰਤੰਗ
 ਹੈ॥ਜੇਕਹੋਗਿਰਾਕੋਚੁਪਧੈਗਹਿਬੈਸੁਰਤੰਗਹੈਸੋਸੁਰਤੰਗਤਾਕਹਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਰਸਾਭਿਨਕੋਉਸੁਰਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਉਸੁਰਹੀਨਹੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖ
 ਮਸੁਰਹੈਤਕੋਨਾਮਭੀਸੁਰਹੈਸੋਸੁਰਤੰਗਤਾਕਹਾਭਈ॥ਉਤੰਗ॥ਜ
 ਹਾਂਬੋਲਬੈਕੋਤੋਚਾਹੈਪੈਗਲੇਰੁਕਜਾਇਬੋਲਯੋਨਜਾਇਤਬਕਛੁਅੰ
 ਰਕੀਅੰਰਹੀਤਰਹਿਪੈਜਾਤਿਹੈ॥ਨਸੁਰਨਿਕਸੈਹੈਅੰਨਚੁਪਹੋਤਹੈ
 ਸੋਸੁਰਤੰਗਗਦਗਦਗਿਰਾਭੀਤਾਹੀਕੋਨਾਮਹੈ॥ਯਥਾਬਿਹਾਰੀ॥
 ਸੁਰਤਨਤਾਲਚੁਤਾਨਕੀਉਠਯੋਨਸੁਰਠਹਰਾਇ॥ਇਰੀਰਾਗਾਬਿਗ
 ਰਗੋਬੈਰੀਬੋਲਸੁਨਾਇ॥੧੬॥ਨਾਇਕਕੋਬੋਲਸੁਨਨਾਅਕਾਕੋਰਾ
 ਗਾਬਿਗਰਯੋਯਾਤੇਸੁਰਤੰਗ॥ਅਥਕੰਪਲ॥ਚੋਰਾ॥ਹੋਤਹਰਖ

ਭਯਆਇਤੇਸਬਸਰੀਰਮੇਕੀਪਾਕਹੈਕੀਪਸਾਵਿਕਵਹੈਬੇਪਬੁਹਿਵਹਿ
 ਸੀਪਾ॥੧੭॥ਜਹਾਂਹਰਖਭਯਆਇਤੇਸਰੀਰਮੇਕੀਪਹੈਇਸੇਕੀਪਾ
 ਯਾਕੋਨਾਖਬੇਪਬੁਭੀਕਹੈਯੈ॥**ਪੁਸ਼**॥ਸਰੀਰਤੋਹਲਨਚਲਨਾਇ
 ਬਿਵਹਾਰਮੇਭੀਕੀਪੇਹੈਸੋਊਕੀਪਸਾਵਿਕਹੋਇ॥**ਉਤੰਗ**॥ਹਲਨਚ
 ਲਨਾਇਸਾਧਾਰਨਬਿਵਹਾਰਹੈ॥ਕੀਪਮੇਭਾਵਕੇਬਿਵਸਦੈਕੈਕੀਪੇ
 ॥**ਕੀਪਸਥਾਬਿਹਾਰੀ**॥ਕਾਰੇਬਾਹੁੰਡਰਾਵਨੇਕਤਾਆਵਤਮੋਗੇਹਾ॥ਕੈ
 ਬਾਂਕਯੋਸਖੀਲਖੇਲਗਤਬਰਹਰੀਦੇਹਾ॥੧੮॥ਦੇਹਕੋਬਰਹਰੀ
 ਲਗਬੇਸੋਕੀਪਾ॥**ਅਥਵੈਬਰਨਲ**॥**ਦੇਹਾ**॥ਕਛੁਬਿਕਾਰਤੇਹੋਤ
 ਜਹਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬਰਨਤੇਅੰਗਤਾਹੀਸੰਵੈਬਰਨਕਹਿਬਰਨਤੇਹੈਕਦਿਮੋ
 ਗ॥੧੯॥ਜਹਾਂਸੁਭਾਵਕੇਬਰਨਸੰਬਦਲਕਰਿਮੋਰਹੀਬਰਨਹੋਇਸੇ

ਵੈਬਰਨਾ। **ਪਸਾ।** ਸੁਭਾਵਬਰਨਤੇਰੀਗਕੋਬਰੋਨੋਤਾਕੋਨਾਮਵੈਬਰ
 ਨਹੈਕੀਬਾਰੀਗਕੋਭਲੋਨੋਵੈਬਰਨਾਜੀਕਹੋਬੁਰੀਗਹੋਨਕੋਨਾਮਵੈ
 ਬਰਨਹੈਤੋਬੀਰਾਦਿਮੇਅਰੁਨਬਰਨਭਲੋਰੀਗਹੈਜਾਤਹੈ। ਸੇਵੈਬਰਨ
 ਨਚਹਿਯੋ। ਜੀਕਹੋਭਲੋਰੀਗਹੋਨੋਵੈਬਰਨਹੈਤੋਤਾਕੋਨਾਮਵੈਬਰਨਕੋ
 ਕਹਯੋ। ਸੁਬਰਨਕਹਿਨੋਬੋ **ਉਤੰਗ।** ਸੁਭਾਵਰਗਸੇਜੀਅੰਰਰੀਗਹੋਇ
 ਬੁਰੀਕੀਬਾਭਲੋਤਾਕੋਨਾਮਵੈਬਰਨਹੈ। ਜੰਦਪਿਬਦਲਕੋਭਲੋਭੀਭਯੋ
 ਤਉਬਾਸਤਵਰਗਕੀਅਪੇਛਾ ਕਰਿਵੈਬਰਨਹੀਜਾਨਿਯੋ। **ਯਥਾ**
ਮਾਤਿਰਾਮਕੋ॥ ਦੋਹਾ॥ ਬਾਲਰਹੀਇਕਟਕਨਿਰਖਲਾਲਬਦਨਾਮ
 ਰਿਬੰਦਾ॥ ਸਿਅਰਾਈਨੈਨਨਿਪਰੀਪਿਅਰਾਈਮੁਖਬੰਦਾ **੨॥** ਮੁਖਇ
 ਦੁਮੇਪਿਅਰਾਈਪਰਿਬੇਸੈਵੈਬਰਨਾ॥ **ਅਥਾਮਸੂਲ० ॥ ਦੋਹਾ॥**

ਹੈ ਜਹਿ ਕਛੁ ਬਿਕਾਰ ਲਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਿਲੋਚਨ ਬਾਰਿ। ਸਾਵਿਕ ਅਸੁ
 ਬਖਾਨਿ ਯੇ ਸਬ ਹੀ ਕਹਤ ਉਦਾਰ। ੨੧। ਜਹਾਂ ਕਛੁ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ਲਹਿ ਨੇੜ
 ਨਿਸੰਜਲ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੋ ਅਸੁ। ਪੁਸ਼ਾ। ਨੇੜ ਨਿਸੰਜਲ ਤੋ ਧੂਮਾਇ ਕਰਿ ਤ੍ਰੀ
 ਆਵੈ ਹੋ ਸੋ ਉਸਾਵਿ ਕਹੇਇ। ਉਤੰਗ। ਧੂਮਾਇ ਰਸ ਅਨੁਕੂਲ ਬਿਕਾਰਨ
 ਹੀ। ਇਹਾਂ ਜੋ ਰਸ ਅਨੁਕੂਲ ਬਿਕਾਰ ਹੋ ਸੋ ਅਸੁ ਆਵੈ ਕੋ ਕਾਰ ਨਿਲੀਜਿ
 ਯੇ। ਪੁਨः ਪੁਸ਼ਾ। ਨੇੜ ਰੋਗ ਵਾਰੇ ਯੋ ਹੀ ਨੇੜ ਸੰਜਲ ਪੜੈ ਤਾਗਤ ਹੋ ਸੋ ਉ
 ਸਾਵਿ ਕਹੇਇ। ਉਤੰਗ। ਨੇੜ ਰੋਗ ਕੋ ਜਲ ਭਾਵ ਬਿਵਸਾਚਿਤ ਪ੍ਰੈ ਕੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਗ
 ਟੈ ਹੀ। ਸਾਵਿਕ ਭਾਵ ਬਿਵਸ ਪ੍ਰੈ ਕੈ ਪ੍ਰਗਟੈ ਹੀ। ਅਸੁ ਯਥਾ। ਬਜੀ ਬੀਰ ਬਿ
 ਜਚੈ ਦਕੀ ਬਾਸੁਰਿ ਯਾ ਸੁਨਤਾਨ। ਤਬ ਤੇ ਹਰਖ ਹਿਯੋ ਕਰੈ ਅਸੁ ਵਨਿ ਕੋ ਅਸ
 ਨਾਨ। ੨੨। ਅਸੁ ਵਨਿ ਸੰਸਨਾਂ ਨਕ ਰਬੈ ਕਰਿ ਅਸੁ। ਅਥ ਪੁਲਯਲ॥

ੴ ਹਰਖਾਇਕਤੇਹੋਤਸਹਨੰਸਚੇਸੁਰਮਾਨ ਕਛੁਨਰਹੈਸੁਪਦੇਹ
 ਕੀਸੋਕਹਿਪ੍ਰਲਯਬਖਨ **੨੩** ॥ ਜਹਾਹਰਖਸੋਕਾਇਤੇਚੇਸੁਅੰਗਮਾ
 ਨੰਨਸੁਹੋਇਚੇਹਕੀਸੁਪਕਛੁਨਰਹੈਸੋਪ੍ਰਲਯਾ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ** ॥ ਚੇਸੁਕੇਨਸੁਦੈ
 ਬੇਸੋਗਤਾਇਨਸੁਭਈਤੋਸਤੰਭਭਯੋ **ਉਤਰ** ॥ ਸਤਿਕਮੇਗਮਾਨਰਹੈਹੈ
 ਅੰਦੇਹਕੀਸੁਪਰਹੈਹੈਨੇਤਾਇਸੁਮਕੈਹੈ ॥ ਅੰਪ੍ਰਲਯਮੇਪ੍ਰਤਮਾਂਕੀਨਾ
 ਈਹੋਤਹੈਏਤੰਭਯੋ **ਪ੍ਰਲਯਉਦਾਹਰਨਾ** ॥ ਰਸਰਾਜੇਸਵੈਆ ॥ ਜਾਛਿਨ
 ਤੇਛਬਿਸੋਮੁਸਕਾਤਕਹੂੰਨਿਰਖੇਮਤਿਰਾਮਬਿਲਾਸੀ ॥ ਤਾਂਛਿਨਤੇਮਨਹੀ
 ਮਨਮਾਂਝਪਿਯੇਮਧੁਗੀਮੁਸਕਾਨਸੁਪਾਸੀ ॥ ਫੈਨਨਿਮੇਖਨਲਾਗਤਨੈ
 ਕਚਕੀਚਿਤਵੈਤਿਅਦੇਵਤਿਆਸੀ ॥ ਚੰਦਮੁਖੀਨਹਲੈਨਚਲੈਨਿਰਬਾ
 ਤਨਿਵਾਸਮੇਦੀਪਸਿਖਾਸੀ **੨੪** ॥ ਇਹਾਮਨਮਿਖਹੈਬੇਸੋਪ੍ਰਲਯਾ ॥

ਪ੍ਰਸ਼ਨ। ਕੇਤੇਨੋਮੇਜੀਭਾਸਾਤਿਕਕਹਤਹੈ॥ **ਉਤਰ**॥ ਜੀਭਾਰਸਾਮਨੁਕੁਲ
 ਬਿਕਾਰਨਹੀ॥ ਜੀਭਾਸਾਤਿਕਮਾਨਿਯੇ॥ ਗੋਤੋਛਿੱਕਹੁਕੋਦਸਾਮੇਸਾਤਿਕ
 ਮਾਨਿਨੋਪਛੈਗੇ॥ ਯਾਤੇਸਾਤਿਕਮਾਠਹੀਹੈ॥ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ**॥ ਭਯਆਇਤੇਸ
 ਹਾਂਸਾਸਉਸਾਸਭਰਿਵੇਲਗੈਹੈਸਹੁਸਾਤਿਕਹੋਇ॥ **ਉਤਰ**॥ ਸਾਸਭਰ
 ਬੋਸੁਰਭੀਗੇਮੇਅਤਿਰਭੂਤਹੋਤਹੈ॥ **ਅੰਤਰਪ੍ਰਸ਼ਨ**॥ ਜਹਾਂਧਾਨਾਇਕਾਦਿ
 ਮੇਕਾਮਬਲਕਰਮਸੁਨਿਸਸਾਨਤਾਗਦੇਹਿ॥ ਅੰਲਾਜਕਰਿਨੇ੨ਨਿ
 ਤੇਬਾਹਰਨਹੀਆਇਸਕੈਸੋਕੋਨਸਾਤਿਕਭਯੇ॥ **ਉਤਰ**॥ ਸੋਅਸੁਕੇ
 ਅਤਿਰਭੂਤਹੋਤਹੈ॥ ਜਦੁਪਿਅਸੁਨੇ੨ਨਿਸੋਬਾਹਰਿਨਹੀਆਏਪੈਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿਆਵੈਹੈ॥ **ਪੁਨ**॥ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ**॥ ਹਰਖਾਇਕਤੇਸਹਾਸਸੁਲਤਨਹੋਇਕਿ
 ਬਾਸੋਕਾਇਤੇਸੁਖਮਹੋਇਸਉਸਾਤਿਕਹੋਇ॥ **ਉਤਰ**॥ ਸੇਵੈਬਰਨਕੇ

ਅਤਿਰਭੂਤਹੋਤਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਜੋਸੁਲਤਨਹੋਇਤਬਾਮਰਨਬਰਨਹੋਤਹੈ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਤਨਹੋਇਤੋਪੀਤਬਰਨਾਦਿਹੋਤਹੈ। ॥੫੩॥ ਜੈਸੇਬਿਭਚਾ
 ਰੀਮੇਸਿਧਾਦਿਭੇਦਹੋਤਹੈਤੈਸੇਸਾਵਿਕਮੇਸਿਧਾਦਿਭੇਦਹੋਗਿ। ॥ਉਤ੍ਰੰਗ॥
 ॥ਬਿਭਚਾਰੀਮੇਭਾਵਸਿਧਾਦਿਬਹੁਹੋਤੁਨਿਸੋਹੋਤਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਵਕੀਸਿ
 ਧਿਹੋਤਹੈ। ਸਾਵਿਕਮੇਕਉਕਏਕਹੋਤੁਸਾਠਉਪਜੈਹੈ। ਬਿਰਧੀਆਪ
 ਮੇਕਉਨਹੀਯਾਤੇਯਾਮੇਸਿਧਾਦਿਭੇਦਨਹੀਸਿਭਵੈਂ। ਇਤਿਸਾਵਿਕਭਾ
 ਵਾ। ॥ਅਥਸੰਚਾਰੀਲ॥ ॥ਵ੍ਰੰਗ॥ ਅਤਿਰਤੇਉਪਜਮੇਜੈਦੈਕਰਿਸ
 ਬਰਸੈਸੰਚਾਰਿ। ਵਾਸਬਰਸਮੇਮਿਲਿਰਹੈਸੰਸੰਚਾਰੀਧਾਰ। ॥੨੫॥
 ॥ਜੇਭਾਵਅਤਿਰਤੇਉਪਜਮੇਹੈਬਹੁਰਸਬਰਸਨਿਮੇਸੰਚਾਰਿਕੋਕਰੈ।
 ॥ਕੀਥਾਸਬਰਸਮੇਮਿਲਿਰਸਰੂਪਹੀਹੈਜਾਤਿਹੈਸੰਸੰਚਾਰੀ। ਯਾਕਨ॥

ਮਥਿਤਚਾਰੀਭੀਕਹਤਹੈ॥ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ**॥ ਸਬਰਸਮੇਸ੍ਵੇਦਾਦਿਸਾਵਿਕਸਿਚ
 ਹੈਹੈ॥ ਅੰਸੀਸਕਿਪਾਇਭੁਜਛੇਪਾਇਜੋਅਨੁਭਾਵਹੈਸੋਭੀਸਬਰਸਨਿ
 ਮੇਸਿਚਰੈਹੈਤੇਉਸਿਚਾਰੀਹੋਇ॥ **ਉਤਰ**॥ ਸੇਵਾਦਿਸਾਵਿਕਅੰਭੁਜਛੇ
 ਪਾਇਅਨੁਭਾਵਤੋਸਰੀਰਕਥਿਕਾਰਹੈ॥ ਸਿਚਾਰੀਅਾਂਤੀਯਥਿਚਾਰ
 ਹੈ॥ ਏਤੋਭੇਦਾ॥ **ਅੰਰਪ੍ਰਸ਼ਨ**॥ ਅਮਾਂਤਰੀਯਥਿਕਾਰਤੋਸਥਾਈਹੂਹੈਸੋਉਸਿ
 ਚਾਰੀਹੋਇ॥ **ਉਤਰ**॥ ਸਥਾਈਨਿਸਨਿਜਰਸਕੋਸਿਰਭਾਵਹੈ॥ ਸਿ
 ਚਾਰੀਸਬਰਸਨੇਮੇਥਿਚਰੈਹੈਅੰਕਥੈਹੈਤਹੈਕਥੈਮਿਟਤਹੈਜੋਸੇਰਤਿ
 ਸਥਾਈਮੇਅਮਰਖਾਇਭਾਵਹੈਤਭੀਹੈਅੰਮਿਟਤਹੈਪੈਰਤਿਨਹੀਜਾ
 ਤਿਹੈਏਤੋਭੇਦਾ॥ **ਪ੍ਰਨ**॥ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ**॥ ਜੇਸਿਚਾਰੀਅੰਤਰਤੇਉਪਜਸਬਰਸ
 ਮੇਸਿਚਰੈਹੈਸੋਵਹਿਕਾਹੈ॥ **ਉਤਰ**॥ ਜੇਸਿਚਾਰੀਤੇਤੀਪ੍ਰਕਾਰਕੋਹੈ॥

ਭਾਵ

ਜੀਚਾਰੀਨਾਮਕਥਨੀ॥ ਨਿਰਬੇਦ ੧ ॥ ਗਿਲਾਨਿ ੨ ਸਿਕ ੩ ਅਸੁਖਾ ੪
 ਅਦ ੫ ਸੁਮ ੬ ਆਲਾਜ ੭ ਹੈਨਾ ੮ ਚਿਤ ੯ ਮੋਹਿ ੧੦ ਸਿਮ
 ਰਤਿ ੧੧ ਧ੍ਰਿਤਿ ੧੨ ਲਾਜ ੧੩ ਚਪਲਤਾ ੧੪ ਹਰਖ ੧੫ ਆਬੇਗ
 ੧੬ ਜੜਤਾ ੧੭ ਗਰਬ ੧੮ ਬਿਖਾਦ ੧੯ ਔਤਸੁਕ ੨੦ ਨਿੰਦੁ
 ੨੧ ਅਪਸਮਾਰ ੨੨ ਸੁਪਤਿ ੨੩ ਬਿਬੋਧ ੨੪ ਅਮਰਖ ੨੫ ਅਬ
 ਹਿਬਾ ੨੬ ਉਗਤਾ ੨੭ ਮਤਿ ੨੮ ਬੁਧਾਧਿ ੨੯ ਉਨਮਾਦ ੩੦ ਮਰਨ
 ੩੧ ਰਾਸ ੩੨ ਬਿਤਰਕ ੩੩ ॥ ਅਮਥਨਿਰਬੇਦਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਹਿ
 ਇਤੰਤ੍ਵਗਮਨਾਦਿਤੇਨਿਸਨਿਦੈਬੈਰਾਗਾ॥ ਤਾਮੇਨਿਮ੍ਹਗਿਰਾਦਿਕਹਿਸੇ
 ਨਿਰਬੇਦਸੁਭਾਗਿ॥ ੨੬ ॥ ਜਹਾਂਤੰਤ੍ਵਗਮਨਾਦਿਤੇਉਪਜਮੇਜੋਬੈਰਾ
 ਗਾ॥ ਤਾਮੇਆਪਕੋਨਿਦੈਬੈਨਿਮ੍ਹਬਚਨਕਹਨੇਰੋਦਨਾਦਿਕਰਨੇਸੋਨਿ

ਰਬੇਦਾ **ਯਥਾ** ਰਸਾਰਣਵੇ **ਸਵੈਆ** ਬੇਦਨਕੇ ਮਤੇ ਮੇਨ ਲਗਯੋਰ
 ਕੇ ਕਮ ਬੇਦਨ ਮੇਨਿ ਤਸਾਨਯੋ ਦੀਨ ਜੇਨ ਕਾਹੂ ਕਛੁ ਕਥਾ ਪੁਨਿ ਦੀ
 ਨ ਮੇਨ ਕੋ ਉਕਹਿ ਜਨਮਾਨਯੋ ਠਾਕੁਰ ਠੋਰਹੀ ਠੋਰ ਲਖ ਮਸੇ ਠਾਕੁਰ ਠੀ
 ਕਨਹੀ ਪਹਿਚਾਨਯੋ ਸੂਮਨ ਮੇਰਗ ਮੇਪੇ ਜਸੇ ਮਾਤਿ ਸੂਮਨ ਮੇਕਥ
 ਹੂਨਹਿ ਮਾਨਯੋ **॥੨੭॥** ਇਹਾਂ ਮਾਪ ਕੋ ਨਿਦਨਿ ਸੋ ਨਿਰਬੇਦਾ **ਪ੍ਰਸ**
॥ ਸਾਂਤਰਸਹੀ ਹੋਇ **॥ ਉਤੰਗ ॥** ਸਾਂਤਰਸ ਨਿਰਬੇਦਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ਪੈਅੰ
 ਗਬਿ ਸੇਸਾ ਬਿਭਾਵ ਮਨੁ ਭਾਵ ਮਿਲਿ ਕਰ **॥ ਅਥਾ ਗਿਲਾਨਿ ਲ ॥**
ਵੇਹਾ ॥ ਗਤਿ ਸੁਮਗਤਿ ਪਾਸਾ ਦਿਤੇ ਹੈ ਸਹਨਿ ਬਲਸਰੀਗ ਕੀਪਾ
 ਦਿਕਤ ਮੇਹੁ ਵੈਸੇ ਗਿਲਾਨਿ ਲਖਿ ਬੀਰ **॥ ਯਥਾ ॥ ਵੇਹਾ ॥** ਇਤੀ ਉ
 ਪਾਰਤ ਹੈ ਕੁਊ ਕਲਾ ਕਾਮ ਕੀ ਬਾਲਾ ਲਾਲਖਾ ਲਖਿ ਸਕੇ ਸਥੈ

ਮੈਲੈ ਪਰੇ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥ ਇਹਾਂ ਰਤਿਆ ਯਾਸ ਸੈਨਾ ਅਕ ਨਿਬਲੈ
 ਬਿਹਾਲ ਪਰੇ ਯਾਤੇ ਗਿਲਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ ॥ ਰਤਿਆ ਯਾਸ ਸੈ ਗਿਰ
 ਬੈਕਰ ਮਾਲ ਸਕੈ ਨਹੋਇ ॥ ਉਤਰ ॥ ਮਾਲ ਸਮੇਸ ਕਤਿ ਕੇਹੋਤ ਹੀਕਾ
 ਰਜਨ ਹੀ ਕਰੇ ਜਾਇ ॥ ਯਾਮੇ ਨਿਬਲਤ ਹੈ ॥ ਏਤੋ ਭੇਦਾ ॥ ਅਥ ਸੀਕਾ
 ਲ ॥ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਧੈਨਿ ਪਾਪ ਰਾਧਾ ਦੇ ਤੇ ਨੀ ਦਸੀ ਕਉ ਰਮਾਨੀ ॥ ਕੀਠ
 ਦਿਕਸੁ ਖੇਜਹਾਂ ਸੈ ਸੀਕਾ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ੩੦ ॥ ਯਥਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕੋ ਦੋਹਾ ॥ ਕੋ
 ਉਲਖਿ ਹੈ ਮਾਨ ਇਤ ਜਨ ਦੇਹ ਨੀ ਦਲਾਲਾ ॥ ਕੋ ਨਰੀਤ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜੁਯ
 ਹਿਕਰਤ ਗਲੀ ਮੇਖਾਲਾ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾ ਅਕ ਕੇ ਬਾਤ ਕਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾ ਅ
 ਕਾ ਸੀਕੈ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ ॥ ਸਿਕ ਬੈਸੈ ਲਾਜ ਕੈ ਨਹੋਇ ॥ ਉਤਰ ॥ ਲਾਜ
 ਮੈਨੇ ਤ੍ਰਿਮੁ ਦਨਾ ਦਿ ਬਿਵਹਾਰ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਥ ਅਸੁ ਯਾਲ ॥ ॥ ਦੋਹਾ ॥

ਪਰਸੀਪਤਿਕੋਦੇਖਿਸਹਦੇਖਦਿਸਿਉਰਮਾਨਿ। ਵਹੈਅਸੁਆਕ
 ਹਿਕਛੁਕਰਿਪਰਿਗੁਨਕੀਰਾਨਿ ॥੩੨॥ ਯਥਾ ॥ ਰਸਪ੍ਰਬੋਧੈ
 ਹਾ ॥ ਕਮਲਾਹਰਿਕੈਉਰਬਸੈਲਹਯਉਰਬਸੀਨਉ ॥ ਇਹਗੁਨਿ
 ਰਾਧੇਉਰਬਸੀਬੈਠੀਬਾਧੇਪਾਉ ॥ ਲੱਛਮੀਮੇਦੇਖਦਿਸਟਿਕਰਿਸੀ
 ਰਾਧਾਸੀਨੈਮਾਲਾਕੋਪਾਇਸੋਬਾਂਧੀਯਾਂਤੇਅਸੁਆ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਗਰ
 ਬਹੀਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਗਰਬਮੈਂਮਾਪਨੋਮਾਪਜਿਤਾਈਯੇਹੈ ॥ ਅ
 ਥਮੰਦਲ ॥ ॥ ਵੇਹਾ ॥ ਹੈਮੰਦਾਦਿਬਿਲਾਸਤੇਅਤਿਹਿਅਹਰਖਉ
 ਦੋਤਾ ॥ ਤਮੇਗਿਰਪਰਿਬੋਗਿਰਾਮਾਲਬਾਲਮਦਹੋਤਾ ॥੩੩॥ ਪ੍ਰਸਾ
 ॥ ਇਹੰਮਦਕੋਅਨੁਭਵਗਿਛੁਪਛੁਨਾਇਕਯੋਸੋਬੀਰਾਦਿਮੇਤੋਨ
 ਹੀਹੋਤਹੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਉਹੰਰਸਕੀਪ੍ਰਬਲਤਕਰਿਨਹੈਵੈਤਉਪਗ

ਬਿਬਕੇਸੇਹੋਤਹੈ॥ **ਅਥਾ॥** **ਬਿਹਾਰੀ॥** ਮਾਨਤਮਾਸੇਕਰਿਰਹੀ॥ ਬਿ
 ਵਸਥਾਰੁਨੀਸੇਅ॥ ਟੁਕਤਿਹਸਤਿਹਸਿਹਸਿਟੁਕਤਿਟੁਕਿਟੁਕਿ
 ਹਸਿਹਸਿਦੇਅ॥ **੩੫॥** ਇਹਾਥਾਰੁਨੀਬਸਿਨਅਕਮਾਤਿਭਈਯ
 ਤੇਮਦਾ॥ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ॥** ਹਾਸਮਾਮਨੁਭਾਵਸੋਹਰਖਹੋਇ॥ **ਉਤਰ॥** ਹਰ
 ਖਮੇਇਸਤਬਾਸਤਚੇਸ਼ਾਨਹੀਹੋਤਹੈ॥ **ਅਥਸਮਲ०** **ਦੋਹਾ**
 ॥ ਗਤਿਮਯਾਸਥਮਾਮਾਦਿਤੇਮਾਤਿਹੀਥਾਕਤਦੇਹਾ॥ ਤਨਤੋਰਨਾਸੀਭ
 ਦਿਹੈਸ੍ਵੇਦਾਦਿਕਸਮਏਹਾ॥ **੩੬॥** **ਪ੍ਰਸ਼ਨ॥** ਗਿਲਾਨੀਮੇਗਤਿਮਾਯਾ
 ਸਾਦਿਬਿਭਾਵਹੈਮੈਦੇਹਹੀਥਾਕਤਹੈਯਾਤੇਨਿਬਲਹੈਗਿਲਾਨੀ
 ਕਮੋਨਹੋਇ॥ **ਉਤਰ॥** ਗਿਲਾਨੀਮੇਨਿਬਲਤਾਹੋਤਹੈ॥ ਯਮੇਖੇਦ
 ਮਾਨੀਮੇਹੈ॥ ਸਦਪਕਾਰਨਿਏਕਹੀਹੋਇਪੇਚੇਸ਼ਾਕੇਭੇਦਸੋਭਿਨਹੈ

ਜਾਤ ਹੈ॥ **ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਸ਼ਪ**॥ ਤੁਮ ਪੀਛੈ ਭਾਵ ਕੋਲ ਛੁਨ ਬਾਂਧੇ ਹੈਂ ਜੋ ਰਸ ਕੇ
 ਅਨੁਕੂਲ ਬਿਕਾਰ ਸੇਭਾਵਾ ਬਾਯਾ ਅਮਾਦਿ ਕੈ ਨਰਸ ਕੇ ਅਨੁਕੂਲ
 ਬਿਕਾਰ ਹੈ॥ **ਉਤੰਗ** ਬੀਰਾਦਿ ਕੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ॥ **ਸੁਮੁਦਿਹਾਰਨ**
ਬਿਹਾਰੀ॥ ਰਿਗੀ ਸੁਰਿਗ ਰਿਗੀ ਪਿਯਹਿ ਯੇ ਲਗੀ ਜਗੀ ਸਬ ਰਾਤਿ
 ॥ ਘੋਰੁ ਪੈਰੁ ਪੈਰੁ ਠਟਕਿ ਕੈ ਅੰਤੁ ਭਰੀ ਮੈਂ ਭੁਤਾ॥ ੩੭॥ ਠਟਕਿ ਚਲ ਬੇ
 ਸੋ ਸੁਮ ਜਾਨਿਯੇ॥ **ਪੁਸ਼ਪ**॥ ਅਲਸ ਮੈਂ ਸੁਮ ਮੈਂ ਕਹਾਭੇ ਦਭਯੋ॥
ਉਤੰਗ॥ ਅਲਸ ਮੈਂ ਕਾਰਜ ਕਰਿ ਬੇਕੀ ਕਾ ਅਰਤਾ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਸੁਮ ਮੈਂ
 ਦੇਹ ਬਾਕਤਿ ਹੈ ਏਤੋ ਭੇਦਾ॥ **ਅਥਾ ਅਲਸਲ**॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸਕਲ
 ਕ੍ਰਿਯਾ ਮੈਂ ਹੋਤ ਸੁਰਿਕਾ ਅਰਤਾ ਅਧਿਕਾਇ॥ ਉਥੰਨਾ ਦਿਅਸਕਤ
 ਤਾ ਸੋ ਅਲਸ ਕਾ ਦਿਗਾਇ॥ ੩੮॥ **ਅਥਾ ਦੋਹਰਾ**॥ ਰਮੀ ਰੈਨ ਰਾਸੀ

ਵਾਇਗਿਕਲਾਮਨਿਕਕਰੇਨੇਨ। ਮੇਸੀਭਈਪ੍ਰਗਤਗਤਿਕਦੁ
 ਕਿਲੇਤਬਨੇਨ। ੩੯। ਕੀਚੁਕੀਲੈਬੋਚਿਤਨਹੀਕਰੈਯਾਤੇਮਾਲਸ
 ॥ ਅਥਵੈਨਲ ॥ ੧੬੦॥ ਦੁਰਗਤਿਦਾਰਿਦ੍ਰਾਦਿਤੇਦੁਖਮ
 ਧਿਕਾਈਹੋਤ। ਤਮੇਦੀਨਗਿਗਾਦਿਪ੍ਰੈਦੈਨਸੁਕਰੈਉਦੋਤ। ੪੦॥ ਯ
 ਥਾਵੈਹਾ॥ ਪਾਤੀਦੈਪੀਛੈਪਥਕਿਕਹਿਯੋਇਤੇਕਥਾਤ। ਅਥਨਿਧ
 ਰਕਨਵਨਿਲੈਮੇਚਦਚਰਪੈਸਾਤ। ੪੧॥ ਨਾਯਕਾਦੁਖਸੋਦੀਨਬ
 ਚਨਕਹੈਹੈ। ਪਥਿਕਸੋਯਾਤੇਦੈਨਾ॥ ਅਥਾਚਿਤਲ ॥ ੧੬੧॥
 ਪ੍ਰਿਯਾਹਿਕੋਨੀਮਸਿਦੇਖਿਯੋਯਹਿਚਿਤਵਨਕਰਧਿਮਾਨ। ਇਕਟ
 ਕਚਿਤਲਗਾਇਬੋਚਿਤਤਕੋਜਾਨਿ। ੪੨॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ॥ ਇਕਟਕਾਚਿਤ
 ਕੇਲਗਾਇਬੋਕਰਿਸੀਮਰਤਿਹੋਇ। ਉਤੰਗ॥ ਸੀਮਰਤਿਮੇਚਿਤਨ

ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ਸੋ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੈ ਸੇ ਹੋਇ ਇਤਨਾ ਦਿਆ ਅੰਧਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਸਿਮਰਤਿ ਸਥਾਰਥਾ ਨੁਭਵ ਕੀਨਾ ਈ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਚਿਤ ਕੇ
 ਵਲਾ ਚਿਤ ਵਨੀ ਕੋ ਮੂਲ ਹੈ ਅੰਧਾਨ ਲਗਿ ਰਹੈ ਹੈ ॥ ਏਤੁ ਭੇਦਾ ॥
 ਚਿਤਾ ਉਦਾਹਰਨਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਕਰ ਪਾਰਿਕਿ ਯੇ ਕਪੇਲ ਤਿ ਅਖਰੀ
 ਅਗੀ ਕੇ ਗੇਹਾ ॥ ਸਨੁ ਸੋ ਯੇ ਸਿਮਰ ਦੋ ਕੇ ਸਾਰ ਸੇ ਜਸ ਨੇਹਾ ॥੪੩
 ਕਪੇਲ ਪੇਹਾ ਬਧਰ ਬੇਸੀ ਚਿਤਾ ॥ ਅਥ ਮੋਹਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਹਿਤ
 ਜਹਾ ਦੁਖਾ ਦਿਤੇ ਚਿਤ ਬਿਕਲ ਈ ਬਿਸੁਧਾ ॥ ਕਾਜ ਅਕਾਜ ਬਿਚ
 ਰਨ ਹਿਮੇ ਹਿਤਾ ਹਿਕ ਹਿਬੁਧਾ ॥੪੪॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਬੇਸੁਧੈ ਬੇਸੇ ਜਤਨ
 ਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਜਤਨ ਅੰਸ ਬਥਾ ਵਹਾਰਹ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਪੇਗਾਨ
 ਦੁਰਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਮੇਹ ਮੇਗਾਨ ਭੀ ਦੁਰਦੈ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਮੇਹ ਯਥਾ ॥ ਰ

ਸਪੁਬੋਧੇ ਦੋਹਾ ॥ ਲਕੁਟਗਿਰੀਛੁਟਿਹਾਬਤੇਮੁਕਟਿਪਰੇਛੁਕਿਪਾ
 ਏ। ਮੋਹਨਕੀਯਹਮਤਿਕਰੀਰਾਧੇਬਦਨਦਿਖਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਇਹਾਂ
 ਨਾਅਕਾਕੋਦੇਖਿਨਾਅਕਕੋਮੋਹਭਯੋ ॥ ਅਥਸਿੰਮੁਤਿਲੰ ॥
 ਦੋਹਾ ॥ ਸਹਿਕਾਹੁਸਮਰਨਕਿਜੈਸਾਦੁਸਆਦਿਕਦੇਖਿ ॥ ਸਿੰਮੁਤਿ
 ਤਕੋਕਹਤਹੈਕਛੁਅਕਸੁਖਮਦਰੇਖਾ ॥ ੪੬ ॥ ਪ੍ਰਸਨਾ ॥ ਚਿੰਤਾਹੂ
 ਸਮਰਨਿਕਰਿਹੋਤਹੈ ॥ ਓਤੰਗ ॥ ਚਿੰਤਾਮੋਚਿਤਵਨੀਲਗੇਹੈ ॥ ਸਿੰ
 ਮਤਿਮੇਜਾਪਦਾਰਥਕੋਸਮਰਨਕੀਜੈਸੋਆਗੇਆਏਸਾਖਆਤਕੀ
 ਨਾਈਮਾਲੂਮਹੋਤਹੈ ॥ ਸਿੰਮੁਤਿਯਥਾ ॥ ਅਰੀਗਹਨਅਚਰਾਨਿ
 ਕੀਕਹਨਕੁਸਮਦਬੈਨ ॥ ਰਹਤਰਸੀਲੇਕੇਸਥੈਮੋਹਿਰਿਆਗੇਮੇਨ
 ॥ ੪੭ ॥ ਇਹਾਂਨਾਅਕਕੇਗਨਸਮਰਨਕਰੈਹੈਨਾਅਕਾ ॥ ਧ੍ਰਿਤਿਲੰ

॥ ਦੋਹਾ ॥ ਸੁਰਤਾ ਦਿਤੇ ਹੋਤ ਸਹਿ ਦੁਖ ਮੇ ਸੁਖ ਕੀ ਬੁਧ ॥ ਤਾਂ ਮੇ ਹੈ ਸੁਚਤਾ
 ਦਿਤ ਨ ਸੋਧਿ ਤਿਸਾਨਿ ਸੁਸੁਧ ॥ ੪੮ ॥ ਯਥਾ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਦੂਸਰੇ ਸੋਤ
 ਸਾਲਤਿ ਸੁਹਿ ਅਗਨਤਿ ਨ ਨਾਹਿ ਬਿਵਾਹ ॥ ਧਰੇ ਰੂਪ ਗੁਨ ਕੋ ਗਰਬ
 ਠਿਰੇ ਅਛੋਹ ਉਛਾਹ ॥ ੪੯ ॥ ਨਾ ਅਕਾ ਕੋ ਪਤਿ ਜੰਦ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸਿਰ ਪੈ ਸੋ
 ਤਿਲਾ ਵੈਰੈ ਤੋ ਉਨਾ ਅਕਾ ਨੇ ਸੁਖ ਮਾਨੀ ॥ ਆਪ ਨੇ ਰੂਪ ਕੇ ਬਲ ਸੋ ਦੂ
 ਖੇ ਮੇ ਸੁਖ ਬੁਧਿ ਕਰਿ ਬੈਸੈ ਧਿਤਿ ॥ ਅਥ ਬੀੜਾਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਰੂਪ ਰਿ
 ਕੀ ਯੰਤ੍ਰਾ ਦਿਤੇ ਲਾਜ ਅਧਿਕ ਈਆਇ ॥ ਸਬੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਕੋ ਚ ਬੈਬੀੜਾ
 ਗੀਵ ਨਿਵਾਇ ॥ ੫੦ ॥ ਜਹਾਂ ਪਰ ਕੀ ਯੰਤ੍ਰਾ ਮਾ ਦਿਤੇ ਕੋ ਉਮਰ ਮਕੀਬਾ
 ਤਸਾਨੈ ਤਾ ਸੋ ਲਾਜ ਕੀ ਸੋ ਚਿਤ ਸਕੁ ਚੈ ਨੇੜੀ ਚੈ ਕੀ ਸੋ ਬੀੜਾ ॥ ਯ
 ਥਾ ਸਭਾ ਮਿਠੇ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਕਾਹੁ ਕਯੋ ਸੁਨਾਇਤ ਹਿਰਾ ਦੇਖੈ ਨਿਦਲ

ਲਾ ਸੁਨਤਿ ਨੈਨ ਨੀਚੈ ਕਰੇ ਸਹਜ ਲਮੀਲੀ ਬਾਲਾ ॥੫੧॥ ਨੇੜਨੀ
 ਚੇਕਰਿ ਬੇਸੰਬੀਛਾ ॥੫੨॥ ਕਾਹੂ ਕੇਡੁ ਰਿਸੈ ਸੰਕਾ ਕਰਿ ਨੇੜਨੀ ਚੇਕ
 ਰੇ ਯਾਤੇ ਸੰਕਾ ਕਮੇ ਨਹੋਇ ॥ ਅੰਭੈ ਮਾਨੇ ਯਾਤੇ ਤਾਸ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਉਤਰ
 ॥ ਸੰਕਾ ਅੰਤਸਮੇ ਨੇੜਾ ਦਿਨੀ ਚੇਕਰਿ ਬੇਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਬ ਚਪਲ
 ਤਾਲ ॥ ਚੋਹਾ ॥ ਅੰਭੈ ਮੰਗ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੈ ਵਾਕ੍ਰਿਆ ਮੇਚ ਪਲਾਇ ॥
 ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਨ ਕੀ ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਸੋਚ ਪਲਤਾ ਗਨਾਇ ॥੫੩॥ ਅੰਭੈ
 ਰੇ ਮੰਗ ਕ੍ਰਿਆ ਕੀਨੀ ਕਿਥਾ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਿ ਬੇਸੰਬੀਘ੍ਰਤਾ ਕੀਨੀ ਯਹਿ ਸ
 ਬ ਬਾਣਾ ਬਿਵਹਾਰ ਹੈ ॥ ਸਿਚਾਰੀ ਤੋ ਅੰਤਰੀ ਅਭਾਵ ਕਯੋ ਹੈ ॥ ਉ
 ਤਰ ॥ ਸੋਕੋ ਉਅੰਤਰੀ ਅਧਰਮ ਜਾਨੈ ਜਾਕਾਰੈ ਅੰਭੈ ਸੰਕਾਰ ਜਮੇ
 ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਕਰਿ ਯੋ ਹੈ ॥ ਜੋਵਹਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਚਪਲਤਾ ਨਹੋਤੀ ਤੋ ਸੀ

ਘੁਤਾ ਕਰਨੀ ਕੈ ਸੇਬ ਨਤੀ। **ਤਹਾਂ ਪੁਸ਼ਾ।** ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਿ ਬੇਕਾਰਿ ਜੋ ਅਨੁਭਾ
 ਵਾਇਬਾ ਸੁਮਭਾਵ ਹੈਂ ਸੋਊ ਅੰਤਰੀ ਯਹ ਹੋਇ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਅੰਤਰ ਬਿਕਾ
 ਰਹੋਇ ਗੋਤੋ ਕਟਾਛ ਕਰਿ ਨਾਇ ਬਿਵਹਾਰਹੋਇ ਗੋਨਤਰ ਕੈ ਸੇਬ ਨੈ
ਉਤਰਾ। ਕੇਤੇ ਕਪਾਚੀਨ ਮਾਚਾਰਿਯੋ ਨੇ ਅਨੁਭਾ ਵਾਇਕੋਇ ਸੀਅ
 ਸੈ ਕਾਰਿ ਕਾਰਜ ਰੁਪ ਬਰਨਯੋ ਹੈ। ਜੈ ਸੇਬਿ ਭਾਵਨਿ ਤੇ ਅੰਤਰੀ ਯਾ ਬਿ
 ਕਾਰਹੋਤ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਤਰੀ ਯਾ ਬਿਕਾਰ ਕਰਿ ਬਾਸੁਭਾਵ ਕਟਾਛ ਕਰਿ
 ਨਾਇ ਅਸੁਕ ਪਾਇ ਅਨੁਭਾਵ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹੋਤ ਹੈ। ਜਦ ਪਕਟਾਛ
 ਕਰਿ ਨਾਇ ਬਿਵਹਾਰ ਅੰਤਰੀ ਯਭਾਵ ਕਰਿਹੋਤ ਹੈਂ ਤਉ ਮੁਖਤਾਕਰਿ
 ਸਰੀਰ ਕਬਿਕਾਰ ਹੈਂ ਯਾ ਤੇ ਬਾਸੁਭਾਵ ਜਾਨਿਯੋ। **ਚਪਲਤਾ ਯਬ**
ਬਿਯਾਰੀ। ਸੁਮਕਿ ਚਢਤਿ ਉਤਰਤਿ ਅਟਾਨੈ ਕਨਥਾ ਕਤ ਦੇਹਾ। ਭੁ

ਈਗਹਿਤਨਟਕੋਬਟਾਮਟਕੀਨਾਗਰਨੇਹ॥੫੩॥ਸੀਘ੍ਰਚਦਥੇਸੇ
 ਉਤਰਥੇਸੋਚਪਲਤਾ॥ਅਥਹਰਖਲ॥੧੧੬੦॥ਦੋਹਾ॥ਹਿਤਪੁਤ੍ਰਜ
 ਨਮਾਦਿਤੇਚਿਤਮਤਿਪਰਮਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਤਮੇਸੁਰਭੇਦਾਦਿਦ੍ਵੈਤਾਹਿਰ
 ਰਖਕਹਮਨਿ॥੫੪॥ਯਥਾ॥ਬਿਹਾਰੀ॥ਕਹਿਪਠਈਮਨਭਾਵਤੀ
 ਪਿਪਾਸਾਵਨਕੀਬਾਤਾ॥ਫੂਲੀਅੰਗਨਮੇਟਿਰੈਅੰਗਨਮੰਗਸਮ
 ਤਾ॥੫੫॥ਪਿਪਾਕੇਆਵਨਕੀਬਾਤਸੁਨਿਹਰਖਭਯੋ॥੫੫॥ਹ
 ਰਖਕੀਅਧਿਕਤਸੋਮਦਕਮੋਨਹੋਇ॥ਉਤੰਗ॥ਅਦਮੇਆਦਕਬਸ
 ਤੁਕੋਹਰਖਹੋਤਹੈ॥ਅੰਚੇਸਾਇਸਤਬਜਸਤਿਦ੍ਵੈਜਾਤਿਹੈ॥ਅਥਅ
 ਥੇਗਲ॥੧੧੬੦॥ਦੋਹਾ॥ਹੋਇਅਚਾਨਕਅਹਿਤਕੋਸੀਸੈਰਿਜਹਿ
 ਆਇ॥ਸੰਕ੍ਰਮਮਪਾਬਿਵਹਾਰਦ੍ਵੈਸੋਆਥੇਗਕਹਾਇ॥੫੬॥ਯ

ਥਾ ਸਜਵੈ ਯਾ ॥ ਮੈਂ ਨ ਕਹੀ ਹੀ ਮਿਲੇ ਰੇ ਮਿਲੀ ਮਿਲਿ ਬੈ ਕੋਨ ਏ ਕੋ ਮਤੋਂ
 ਹਿਰਾਨੋ ॥ ਭਾਜ ਕੇ ਆਏ ਕਹੂ ਤੇ ਕਹੂ ਕੋਹੋ ਕੋ ਅਬ ਰਾਖ ਸਕੈ ਯਹਿ ਬਾਨੋ
 ॥ ਸੇਵ ਤੇ ਮੈਂ ਪਨੇ ਕਛੁ ਦੇਖ ਸਮੂਹ ਮਾਰੈ ਦਨ ਕੋ ਅਕੁਲਾਨੋ ॥ ਹਾਥੀ
 ਰੇ ਹਾਥੀ ਹਥ ਮਾਰ ਹਥ ਮਾਰ ਪਹਾਰਹੂੰ ਮੈਂ ਪਹੁਚੇ ਮਰਦਾਨੋ ॥ ੫੭ ॥ ਇ
 ਹਾਂ ਜਦ ਪਸੇ ਏ ਬਰਨਾ ਇਉਂ ਹੈ ਤੈਥੀ ਸੰਕ੍ਰਮ ਮਯ ਹੈ ਬੈ ਕਰਾ ਬੈ ਗ
 ਜਾਨਿਯੋ ॥ ੫੮ ॥ ਚਪਲਤਾ ਹੋਇ ਉਤੰਗ ॥ ਚਪਲਤਾ ਮੈਂ ਕਾਰਜ
 ਕਾਰਿ ਬੈ ਕੀਸੀ ਘੁਤਾ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਯਾ ਮੈਂ ਬਚਨ ਬਾਹੁਲਤਾ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਬ
 ਜੜਤਲ ॥ ੫੯ ॥ ਹੋਤ ਇਸ ਦਰਸਾਇ ਤੈਸ ਬਿਵਹਾਰ ਨਿਰੋ
 ਧਾ ਅਨਮਿਖ ਹੈ ਅਨਬੈਲ ਹੈ ਜੋ ਜੜਤਾ ਜੜ ਸੋਧ ॥ ੬੦ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥
 ਅਬ ਬਿਵਹਾਰ ਨਿਰੋਧ ਹੈ ਬੈ ਸੋ ਮਹੀ ਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਚਿਤ ਕੀ

ਬਾਕੁਲਤਾ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਬਿਵਹਾਰ ਨਿਰੋਪਸੰਮਪਸਮਾਰ
 ਅੰਸਪਤਿਕੁ ਮਨ ਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਅਪਸਮਾਰ ਮੁਖ ਤੇ ਛੇਨਾ ਦਿਕੋਤਾ
 ਗਬੈ ਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪੈ ਗਿਛਨ ਮੋ ਕਿਆ ਦਿਹੋਤ ਹੈ ॥ ਸੁਪਤਿ ਮੇ ਗਿਆਨ
 ਰਹਿਤਾ ਹੋ ਜਾਤੇ ਉਠਕਰ ਕਹੈ ਹੈ ਮੈ ਕੈ ਸੋ ਸੁਖੀ ਸੋਯੋ ॥ ਜੜਤਾ ਯਥਾ ॥
 ਰਸਲੀਨ ਕੋ ਦੋਹਾ ॥ ਪਿਪਲ ਖਯੋ ਲਾਗਤ ਮਚਲਤਿ ਅਦ੍ਰਿਗਤ
 ਰੇਸਾ ॥ ਮਨੁ ਬਿਰਹੈ ਬੈਠੈ ਕੁਮਰ ਕਮਲ ਨਿਕੋ ਕਰਿਧਾ ॥ ੫੯ ॥
 ਇਹਾ ਮਨ ਮਿਖਹੈ ਬੈਠੈ ਸੋ ਜੜਤਾ ॥ ਅਬਗਰ ਬਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥
 ਬਿੰਦਾ ਦਿਕਤੇ ਆਪ ਕੋ ਸਬ ਤੇ ਅਧਿਕੀ ਜਾਨਾ ਗਰਬਾ ਨਿਦ ਬੈਠੈ
 ਰਕੋਤਾ ਹਿਗਰਬ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੬੦ ॥ ਜਹਾ ਰੂਪਾ ਦਿਗੁਨ ਸੋ ਆਪ ਮੇ
 ਅਧਿਕਾਈ ਸਮੁਇ ਗਰਬ ਕਰੈ ਮੈ ਰਕੋਨੈ ਦੈ ਸੋ ਗਰਬਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥

ਅੰਰਕੋਨੰਦਬੈਸੋਅਸੁਆਕਮੋਨਹੋਇ॥ **ਉਤਰਾ॥** ਅਸੁਆਮੇਆਗ
 ਲੇਕੇਗੁਨੇਮੇਦੋਖਾਦ੍ਰਿਸਾਟਿਕੀਸਿਖੇਹੈ॥ ਅਪਮੰਗੁਨਗਰਬਕਛੁਨ
 ਹੀਹੋਤਹੈ॥ ਯਾਮੇਆਪਨੇਗੁਨਕੋਗਰਬਹੋਤਹੈਯਾਤੇਆਗਲੇਕੋਨੰ
 ਦੀਖੇਹੈ॥ **ਗਰਬਯਥਾ॥ ਸਵੈਆ॥** ਜੇਬਨਕੇਮਦਸੋਮਤਿਵਾਰੀ
 ਸੀਬਾਂਨਪਰੀਅਖਿਯਾਨਅਮੋਲੈ॥ ਬਾਤਰਸੀਲੀਕਹੈਪੇਮਹਾਰ
 ਬੀਲੀਬੁਲਾਏਬਕਾਇਦੈਬੋਲੈ॥ ਫੈਲਸੁਗੰਧਸਮੂਹਰਹੈਮੁਸਕਤ
 ਹਮੇਜੁਕਹੂਮੁਖਬੋਲੈ॥ ਪੀਤਮਕੈਹੀਅਬੈਠਤਸੀਯਹਿਅੰਠਿਤਿਸੀਇ
 ਠਲਾਤਿਸੀਡੋਲੈ॥ **੬੧॥** ਇਠਲਾਇਬੈਸੋਗਰਬਾਅਦਮੇਮਦਗਕੋ
 ਮਦੋਹੋਤਹੈ॥ **ਅਥਾਬਿਖਾਦਲ० ॥ ਵੇਹਾ॥** ਪੁੰਡਾਦਿਕਕੀਹਾਨਿਤੇ
 ਨਿਜਾਮਨਿਸਤਾਮਾਨਿ॥ ਧ੍ਰੋਮਨਮਨੇਬਿਖਾਦਅਤਿਸੋਬਿਖਾਦਸਿਖ

ਜਾਨਿ ६੨ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਅਨਮਨੇ ਪ੍ਰਬੋਧੋ ਰਾਸਹੀ ਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਕੁਸਮੇ
 ਭੁਖਕੀ ਅਧਿਕਾਈ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਬਿਖਾ ਦਯਥਾ ॥ ਸਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਰਿਸੋਇ
 ਰਸਾ ਉਤੰਗੋ ਬੋਲ ਰਹੈ ਨਯਹੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਅਰਜਾ ਉਬ
 ਸੰਤ ਨਿਕੁ ਜਨ ਸੋ ਤੋ ਕਹਾਗਤਿ ਹੋਇ ਸੁਜਾਨਿ ਨਸਾਈ ॥ ਬਨ ਮੇਕ ਹੁਥੈ
 ਠਿਰਹੈ ਤੋ ਕਹਾਇ ਨ ਬਾਤ ਨ ਹੋਤ ਹਿਯੇ ਯਹਿ ਮਾਈ ॥ ਪਥ ਬੀਚ ਉਦੋ
 ਤ ਕਲਾਨਿ ਪਕੀਨੋ ਕਹੈ ਸੁਕਹਾ ਕਰੀਏ ਮਥਮਾਈ ॥ ६੩ ॥ ਇਹਾਂਨ
 ਅਕਕੇ ਮਿਲ ਬੈਕੋਗਈ ਨ ਅਕਾਤ ਹਾਂ ਮਾਰਗ ਮੇਂ ਚੈ ਦਉਦੈ ਭਯੋ ॥
 ਤਾਸੇ ਨ ਅਕਕੇ ਮਿਲਾ ਪਕੀ ਹਾਨ ਭਈ ॥ ਯਾਤੇ ਬਿਖਾ ਦਭਯੋ ॥ ਅ
 ਬਮੋਤ ਸੁੱਕ ਮਲ ॥ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਪ੍ਰੈ ਅਸਹਨ ਤਾਸੇ ਮੇਂ ਕੀਪੇ ਮਾਇ ਕਤੇ
 ਜਾਨਿ ॥ ਤੈ ਦਾਇਕ ਪ੍ਰੈ ਤਾਸੇ ਮੇਂ ਅੰਤ ਸੁੱਕ ਸੋ ਮਾਨ ॥ ६੪ ॥ ਜਹਾਂ ਸਮੇਂ ਕੀ

ਅਸਹਨਤਾਰੋਇਦੇਰਿਨਸਹਾਰੀਜਾਇਸੋਅੰਤਸੁੱਕਾ **ਯਥਾ** **ਅਥਿ**
ਹਾਰੀ॥ ਰਯੋਬਰਠੇਮੇਮਿਲਤਪਿਯਪਾਨਨਕੋਈਸਾਅਵਤਅ
 ਵਤਕੀਭਈਬਿਧਕੀਘਰੀਘਰੀਸਾ **੬੫॥** ਜਾਘਰੀਮੇਨਾਅਕਬਿ
 ਦੇਸਤੇਆਇਬਾਹਰੈਲੋਗਨਿਸੋਮਿਲਿਬੇਲਗਮੇਸੋਘਰੀਨਾਅਕ
 ਕੋਬ੍ਹਹਮਾਕੀਘਰੀਸੀਭਈਮਿਲਿਬੇਕੀਦੇਰਿਕੋਸਹਾਰਿਨਸਕੀਯ
 ਤੇਅੰਤਸੁੱਕਾ **ਨਿੰਦਾਲ०** **ਦੋਹਾ॥** ਸਬਾਇਦੈਕੋਤਾਗਿਮਨੁਤੁਚ
 ਮਾਰਿਸਬਜਾਇ। ਹੈਸੁਪਨਾਦਿਕਰੋਟਜਹਿਨਿੰਦਾਤਨਤਾਰਾਇ
੬੬॥ ਯਹਿਅਵਸਥਾਸੁਸੁਪਤਿਸੋਪਹਿਲੇਹੋਤਹੈ॥ **ਯਥਾਰਥ**
ਪ੍ਰਬੋਧੋ॥ ਦੋਹਾ॥ ਸੁਪਨੇਮੇਮਿਲਿਲਾਲਸੋਰਹੀਬਾਲਲਪਟਾਇ

॥ ਬਾਹਚਲਾਵਤਿਭੁਜਗਹਤਿਬਿਹਸਨਿਦੇਤਸਤਾਇ॥੬੬॥ ਸੁਪਨੇ
 ਜੀਨਿਦਾ॥ਪ੍ਰਸਾ॥ ਸੋਇਬੈਸੋਸੁਪਤਕਮੋਨਹੋਇ॥ਉਤੰਗ॥ ਸੁਪਤਿਮੇ
 ਸੁਪਨਾਦਿਨਹੀਹੋਤਹੈ॥ ਸਭਪਦਾਰਥਨਿਕੋਅਭਾਵਹੋਤਹੈ॥ ਅਥ
 ਅਪਸਮਾਰਲ॥ ਦੋਹਾ॥ ਬਾਤਾਦਿਕਗ੍ਰਹਕੋਪਤੇਦੇਵਾਦਿਕਅ
 ਵੇਸਾ॥ ਤਸੈਫੇਨਮੁਖਪਾਤਭੁਵਅਪਸਮਾਰਕਪੇਸਾ॥੬੭॥ ਪ੍ਰਸਨਾ
 ਭੂਮਿਪਾਤਿਬਿਵਹਾਰਸੋਸਫਤਾਹੋਇ॥ਉਤੰਗ॥ ਸਫਤਾਮੇਆਵੇਸਨ
 ਹੀਹੋਤਹੈਮੋਫੇਨਾਦਿਨਹੀਹੈ॥ ਅੰਰਪ੍ਰਸਾ॥ ਫੇਨਾਦਿਛੋਡਬੈਸੋਮੋਬਤ
 ਦਿਕੋਪਸੋਬਾਧਿਹੋਇ॥ਉਤੰਗ॥ ਬਾਧਿਮੇਬੈਸੁਧਹੋਨੇਨਹੀਹੋਤ
 ਹੈ॥ ਅਪਸਮਾਰਯਥਾ॥ ਸੁਖਦੇਵਕੋਸਵੈਯਾ॥ ਦੇਖਤਿਹੋਯਹਿਜੈ

ਸੀਗਿਰੀਅਰੁਮਾਇਗਯੋਮੁਖਉਪਰਫੈਨਹੈ। ਜਾਨੈਕਹਾਉਠਿਉ
 ਗੀਸਥੈਕਹਿਕੋਉਕਹੁਕੀਜਗਯੋਜਿਅਮੇਨੁਹੈ। ਬੂਝਪਗਿਹੈਬਿਬ ०
 ਅਬਤੋਜਬਜਾਇਬਕਮਾਇਭਯੋਕਛੁਚੈਨਹੈ। ਯਾਹਿਮਨੇਲਗਿ
 ਜਾਤਿਹੈਗਾਸੀਬਿਸਾਸੀਕਹੁਜੋਬਜਾਵਤਥੈਨਹੈ। **੬੮** ਪ੍ਰਿਥੀਪੇ
 ਗਿਫ਼ਨਾਦਿਸੋਮਪਸਮਾਰ। **ਅਬਸੁਪਤਲ०** ॥ **੬੯** ॥ ਜਾਇ
 ਜਹਾਂਮਨਬੁੱਧਿਕੀਨਸਾਮਾਹਿਠਹਿਗਾਇ। ਅਤਿਸੁਖਬਿਨਸੁਪਨ
 ਦਿਤਮਸੁਪਤਿਸੁਜਾਨਿਸੁਭਾਇ। **੭੦** ॥ ਯਾਕੋਨਾਮਸੁਪਤਿਭੀਕ
 ਹੈਹੈ। **ਯਥਾਚੋਹਾ** ॥ ਨੈਨਮੁਦਬੇਸੁਧਪਗਿਸੋਵਤਬਾਲਬਨਾਇ
 ਸ੍ਵਾਸਛਰੀਕੇਬਾਲਿਰਹੀਬੇਸਗਮੁਕਤਨਚਾਇ। **੭੧** ॥ ਨੇਤ੍ਰਮੁਦਬੇ

ਸੁਧਹੋਇਬੈਸੋਸੁਪਤਿ॥ **੧੫੯॥** ਨਿੰਦਾਮੈਮੈਮਪਸਮਾਰੇਮੈਮੈਸੁਪ
 ਤਿਮੈਮਰਜਾਨਕੀਪਬਲਤਸੋਰਸਕਹਾਭਯੋ॥ ਮੈਰਸਮਨੁਕੁ
 ਲਤਕਹਾ॥ **ਉਤਰ॥** ਨਿੰਦਾਮੈਮਨੇਕਸੁਪਨੇਸੁਕਤਾਕੇਬਿਛਾਦਿ
 ਮੈਸਿੰਘਦਰਸਨਾਦਿਮਾਇਬੈਸੋਮਦਭੁਤਭਾਨਕਾਦਿਕੇਮਨੁ
 ਕੂਲਾ॥ ਮੈਮਪਸਮਾਰਿਫੇਨਾਦਿਹੈਬੈਸੋਬੀਭਤਸਕੇਮਨੁਕੂਲਾ॥
 ਮੈਸੁਪਤਿਪਦਾਰਥਮਭਾਵਤੋਸਾਂਤਰਸਕੇਮਨੁਕੂਲਾ॥ ਇਨਮੈ
 ਏਈਰਸਜਾਨਿਯੋ॥ **ਅਥਬਿਬੋਧਲ॥** **੧੬੦॥** ਨੀਦਛੂਟਬੈ
 ਤੇਸੁਪੈਇੰਦੁਪਰਮਪ੍ਰਕਾਸ਼॥ ਤਮੈਭੁਜਛੁਪਾਦਿਹੈਸੋਬਿਬੋਧਸੁ
 ਖਰਾਸ॥ **੧੬੧॥** ਅਨਿਪਚਨਾਦਿਤੇਇੰਦੁਮੈਥਰੋਪ੍ਰਕਾਸਹੋਇਸੋਬਿਬੋ

ਧਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਜਾਗਿ ਕਰਿ ਸਬ ਪਦਾਰਥ ਨਿਕੋ ਜਾਨਿ ਬੇਲਗੇ ਸਬ
 ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਜਬਾਰਥ ਗਾਨ ਭਯੋ ॥ ਯਾਤੇ ਮਤਿ ਭਾਵਹੋਇ ॥ ਉੱਤ
 ਗ ॥ ਅਤਿ ਮੇਸਾਸਤਾ ਦਿਕੇ ਚਿਤ ਨਿਸੰਗਮਾਨ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਮੇਜਾ ਗਤ ਸੇਅ
 ਧਿਕ ਗਾਨ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅੰਬਿ ਬੋਧੇ ਮੇਨਿ ਦ੍ਰੁਟ ਬੇਸੰਗਮਾਨ ਭਯੋ ॥ ਨਿ
 ਦ੍ਰਾਕੀਅ ਪੇਛਾ ਕਰਿਤ ਕੋ ਗਾਨ ਕਹਿਐ ਹੈ ॥ ਬਿਬੋਧ ਅਥਾ ॥ ਕ
 ਬਿੰਤੁ ॥ ਜਗੇ ਚੰਦ੍ਰਮੰਡਿਲ ਨ ਚਾਵਤ ਮਨੋ ਜਚਾ ਪਸਾਰੀ ਚੰਚਰੀਕ
 ਛਟਾ ਅਤਿ ਅਭਿਰਾਮ ਨੀ ॥ ਜਾਗੇ ਕੀਰਕੋ ਕਿਲਕਲਾ ਪੀਕਲਰੀ
 ਸਕੋਕ ਚਟਕ ਚਕੋਰ ਕਾਰੇ ਮਹਿ ਹੂਕੀ ਭਾਮਨੀ ॥ ਜਾਗੀ ਰੂਪ ਬੇ
 ਲਿਤ ਮੇਜਾ ਗੀਉਤ ਮਾਲ ਜਾ ਗੇ ਪੰਕਜ ਬਿਪਨ ਜੋਰ ਜਾਗੀ

ਜੋਤਿ ਦਾ ਮਨੀ। ਜਾਗਿ ਉਠੀ ਠੋਰ ਠੋਰ ਚੰ ਪਕ ਕੀ ਡਾਰੈਂ ਸਬ ਭਾਵ ਤੇਲ
 ਲਨ ਸੰਗ ਜਾਗੀ ਕੁਰੰ ਭਾਮਨੀ। ੭੩। ਜਾਗ ਬੇਸੋ ਬਿਬੋਧਾ ਅਖ
 ਮਾਮਰਖਲੰ। ਦੋਹਰਾ। ਅਪਮਾਨ ਦਿਕ ਤੇ ਜਹਾਂ ਕਰਿ ਅਮੋਰ
 ਪੇਕੋ ਪਾ। ਅਰੁਨ ਨੇੜ ਕਰਿ ਤਰਜ ਬੇਸੋ ਅਮਰਖ ਕੀ ਚਪ। ੭੪। ਜ
 ਹਾਂ ਅਪਮਾਨ ਕੇ ਬਚਨਾ ਦਿਸੁ ਨਿਕੋ ਪਕੀ ਅਧਿਕ ਤਾਈ ਹੋਇ। ਕੀ
 ਬਾ ਅਮੋਰ ਕੇ ਅਹਿ ਕਾਰ ਮੇਟਿ ਬੇਕੀ ਇਛਾ ਕੀ ਸੈਤਾ ਮੇ ਅਰੁਨ ਨੇੜਾ ਦਿ
 ਹੋਇ ਸੋ ਅਮਰਖਾ। ਯਾ ਕੋਨਾ ਮਕੋ ਧਭੀ ਕਹੈ ਹੈ। ੭੫। ਅਮੋਰ ਕੇ ਅ
 ਹਿ ਕਾਰ ਮੇਟਿ ਬੇਸੰਗ ਰਬ ਹੋਇ। ਅਮੋਰ ਕੋ ਪਕੀ ਅਧਿਕਾਈ ਸੋ ਉਕ
 ਤਾ ਹੋਇ। ਉਤਰਾ। ਗਾਰਬ ਮੇ ਅਪਨੇ ਅਪਾਜਿ ਤਾਈ ਅਪੈ ਗਰ

ਥਤਿ ਫਿਰਯੋ ਹੈ। ਅੰਉਗੰਤਾ ਨਿਰਦਯਤਾ ਹੋਤਿ ਹੈ॥ ਅਮਰਖਯਥਾ॥
 ਬਿਹਾਰੀ॥ ਸੁਰੀਰਾਮ ਹਾਵਰਸੋਤਿ ਪਗ ਨਿਰਖਰੀ ਅਨਖਾਇ ਪਿਯ
 ਅੰਗੁਰਿ ਨਿਲਾਲੀ ਲਖੇਖਰੀ ਉਠੀ ਲਗਲਾਇ॥ ੧੫॥ ਨਾਅਕਮੇ
 ਅਪਗਧਦੇਖਿ ਨਾਅਕਮੇ ਕੋਪਕੀਅਧਿਕਾਈ ਭਈਯਾਤੇ ਅਮਰ
 ਖਾ॥ ਅਥਾਅਥਹਿੰਬਾਲ॥ ਦੋਹਾ॥ ਕਛੁ ਮਿਸਕਰਿ ਸਹਿਅਪਨੇਸ
 ਗਾਛੁ ਪਾਵੈ ਬਾਤਾ ਸਿਰੋਪਨਾਕਾਰ ਕੋ ਅਥਹਿੰਬਾਇ ਹਭਾਂਤਾ॥ ੧੬॥
 ਜਹਾਂ ਕੋਊ ਮਰਮਕੀ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਤਹਾਂ ਮੋਰਕੀ ਮੋਰਕਹਿ ਛਿਪਾਵੈ ਸੋਅ
 ਥਹਿੰਬਾ॥ ੧੭॥ ਅਕਾਰਾਇ ਕੋ ਜੋ ਕਛੁ ਗੋਪਕਰਨੈ ਹੈ ਸੋ ਲਾਜਕਰਿ
 ਕੰਥਾਕਾ ਹੂਕੇ ਭਯਕਰਿ। ਜੇਕਹੋ ਲਾਜਕਰਿ ਤੋ ਲਾਜਮੇ ਅਤਿ ਬਾਪ
 ਤੇ। ਜੋਕਹੋ ਤੋ ਕਰਿ ਤੋ ਸੇਕਮੇ ਅਤਿ ਬਾਪਤਿ॥ ਉਤੰਗ ਜਬਕਛੁ ਮਿ

ਸਕਰਿਆਪਨੇਅਕਾਰਾਦਿਛਿਪਾਇਆਗਲੇਸੋਸਾਚੋਬਨੀਯੇਹੈ। ਤੋ
 ਜੱਦਪਿਲਾਜਮੋਭੁਪਸੋਭੀਛਿਪਾਯੋਪੇਜਬਸਾਚੋਭੁਯੋਨਲਾਜਕਰ
 ਨੀਲਗੀਨਭੁਪਕਰਨੋਲਗਯੋਯਾਤੇਅਬਹਿੰਬਾਜਾਨਿਯੋ। **ਅਬਹਿੰ**
ਬਾਯਬਾਬਿਹਾਰੀ। ਲਲਨਿਚਲਨਿਸੁਨਿਪਲਨਿਮੇਅਸੁਵਾਝਲ
 ਕੇਮਾਇ। ਭਈਲਖਾਇਨਸਖਿਨਮੇਤੂਹੀਜਮੁਹਾਇ। ੧੧। ਜਮੁ
 ਹਾਇਬੇਕੀਕ੍ਰਿਆਸੋਉਪਪਾਤਕੋਪ੍ਰਮਾਛਿਪਾਯੋ। **ਅਬਉਗੱਤਾਲ੦**
ਚੋਹਾ। ਕਰੈਸੁਦਰਸਨਤਾਦਿਤੇਨਿਰਦਅਤਾਉਪਜਾਇ। ਬੀਧਨਾਦਿ
 ਤਾਮੇਕਿਜੈਸੋਉਗੱਤਾਬਤਾਇ। ੧੨। ਕੋਉਦਰਸਨਤਾਕਰੈਤਾਮੇਨਿਰਦ
 ਅਤਾਉਪਜੈਤਾਮੇਬੀਧਨਾਦਿਕੀਜੈਸੋਉਗੱਤਾ। **ਯਥਾਮਿਤੁਨਕੋਚੋਹਾ।**
 ਧਨਖਗਹਤਹੀਯੋਕਛੁਮਿਤੁਨਉਮਹੇਰਾਮਾਤੁਰਤਕੋਲਸੋਕੋਵਰੇਕ

ਰੇਕਰੇਰੇਕਮ॥ ੭੯॥ ਇਹਾਂਸ੍ਰੀਰਾਖਵੇਸਮਹਾਰਾਜਮੇਨਿਰਦਾਤਾਰਾ
 ਵਨਪੇ॥ ੮੦॥ ਅਮਰਖਮੇਉਗੰਤਮੇਕੋਤਭੇਦ॥ ਉਤੰਗ॥ ਅਮਰਖ
 ਮੇਕੋਧਕੀਅਧਿਕਾਈਹੋਤਹੈਉਗੰਤਮੇਨਿਰਦਾਤਾਰੇ॥ ਅਥਮਤਿਲ
 ੮੧॥ ਚੋਹਾ॥ ਬਹੁਤਸਾਸਤ੍ਰਚਿੰਤਨਿਕਿਯੋਹੋਇਸਥਾਰਥਗਾਨਾਤਮੇਅ
 ਤਿਚਤੁਰਯਤਨੈਰੁਬਿਨੈਮਤਿਜਾਨਿ॥ ੮੨॥ ਬਹੁਤਸਾਸਤ੍ਰਕੋਚਿੰਤਨਤੇਜੋ
 ਸਥਾਰਥਗਾਨਤਮੇਨੈਬਿਨੈਆਦਿਹੋਇਸੋਮਤਿ॥ ੮੩॥ ਬਹੁਤਸਾਸ
 ਤ੍ਰਕੋਗਾਨਦ੍ਵੈਬੈਸੋਨਿਰਬੇਦਹੋਇ॥ ੮੪॥ ਸਾਸਤ੍ਰਗਾਨਤੇਦੁਖਮੇ
 ਸੁਖਬੁਧਿਦ੍ਵੈਬੈਕਰਿਧਿਤਿਹੋਇ॥ ਉਤੰਗ॥ ਜੰਦਪਿਨਿਰਬੇਦਧਿਤਮ
 ਤਿਏਸਾਸਤ੍ਰਗਾਨਾਦਿਤੇਹੋਤਹੈਉਕਾਰਜਰੂਪਕਰਿਭੋਨਹੈ॥ ਜੈਸੇਏ
 ਕਮਹੀਖਅਨੇਕਬਿਦਹਾਰਕੋਕਾਰਨਹੋਤਹੈਪੈਬਿਦਹਾਰਆਪੋਮੋਭਿ

ਨਜਰੁਪਹੈ। ਸੀਧਾ ਬੰਦਨਾ ਦਿਐ ਪੈਰਜਾ ਦਿਐ ਰਾਜਪਰਮਾਦਿ। ਤੈ
 ਸੇ ਨਿਰਬੇਦੇ ਮੈ ਬੈਰਾਗ ਕੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਹੋਤ ਹੈ। ਧਿਤ ਮੈ ਪੈਰਜਾ ਹੋਤ ਹੈ। ਅ
 ਤਿ ਮੈ ਨੈ ਹੋਤ ਹੈ ਅੰਸੇ ਜਾਨਿਐ ॥ ਅਤਿ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੀ
 ਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਬੈ ਸਵਾਰੇ ਕਾਮਾ ਅਬਜਾਨ ਮੋ ਜਗਤੁ ਠਹੈ ਸਾਚੇ ਜਾਨ ਮੋ ਰਾ
 ਮਾ ॥ ੮੫ ॥ ਸਾਚੁ ਠਕੈ ਨਿਰਨੇ ਕਰਿ ਬੇਸ ਮਤਿ ॥ ਅਬਥਾ ਧਿਲ ॥
 ਦੋਹਾ ॥ ਬਿਰਹਿ ਮਾਇ ਸਤ ਪਤੇ ਸੁਰਮਾਇ ਕਤ ਨਹੋਇ। ਤਮੈ ਅਤਿ
 ਕ੍ਰਿਸਤਾਇ ਪੈ ਬਾਧਿ ਬਖਾਨਤ ਸੋਇ ॥ ੮੬ ॥ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਤਿਪੈ ਆਜ
 ਕਹਾ ਕਹੈ ਸਖੀ ਸਯਾਨੀ ਬਾਤ। ਚੰਦਮੁਖੀ ਪ੍ਰਸੰਮੇ ਪਰਮਪਸੀਨੇ ਅਤ
 ॥ ੮੭ ॥ ਪ੍ਰਸੰਮੇ ਪਸੀਨੇ ਮਾਇ ਬੇਸੋ ਬਿਰਹਿ ਸੁਰਯਾਤੇ ਬਾਧੀ ॥ ਅਬ
 ਓਨਮਾਇਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਬਿਰਹਿ ਮਾਇ ਤੇ ਹੋਤ ਜਹਿ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ

ਆਚਾਰਾ ਬਿਬਾਥ ਲਬੇ ਦੋਰ ਬੋਝੋ ਉਨਮਾਦਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ **੨੫ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾ** ॥
 ਜਬ ਬਿਨ ਬਿਚਾਰ ਆਚਾਰ ਭਯੋ ਤੋ ਅਰੀਮਾਦਿ ਮੇਗਮਨਿ ਕਿਯੋ ਤਾ
 ਮੇਰਸ ਕਹਾ ॥ **ਉਤਰਾ** ॥ ਜਾਨੈ ਮੇਸੋਲ ਛਨ ਬਾਂਧੋ ਜੈਰੈ ਦੈ ਮਾਹਿ ਅਬਿ
 ਬੇਕ ਕਰਿ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਜੈ ਕਾਮ ਸੋ ਉਨਮਾਦਾ ॥ ਯਾਲ ਛਨ ਮੇਰਸ ਦੂਰ ਹੋ
 ਤਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇਜੈ ਅਬਿ ਬੇਕ ਦੁਰਾ ਅਰੀਮਾਦਿ ਮੇਗਮਨ ਹੋਤਹੈ ॥ ਅੰ
 ਹਮ ਤੋ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਆਚਾਰ ਕੋ ਨਾਮ ਉਨਮਾਦ ਕਹੈ ॥ ਸੁਭਾ ਸੁਭ
 ਦੇ ਉਕਾਰ ਸਾ ਬਿਚਾਰ ਸੋ ਹੋਤਹੈ ॥ ਜੀ ਬਿਚਾਰੀ ਨਭ ਯੋ ਤੋ ਅਰੀਮਾਦਿ
 ਬਿਖੇ ਕਹਾ ਗਮਨ ਕਰਨ ਬੋ ॥ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨ ਦੋਰ ਨਾਦਿ ਬੋਲ ਨਾਦਿ ਸੀ
 ਭਵੈ ॥ **ਪੁਨ: ਪ੍ਰਸ਼ਨਾ** ॥ ਬਕ ਬੋਲ ਬੋਲ ਸੋ ਮਦਹੀ ਕੀਨ ਹੋਇ ॥ **ਉਤਰਾ**
 ਅਦਮੇ ਮਾਦ ਕਬ ਸਤੁ ਕੇ ਹਰਖ ਕੀ ਮਸਤੀ ਹੋਤਹੈ ॥ ਯਾ ਮੇ ਬਿਰਹ ਮਾਦਿ

ਕੇਕਲੇਸਸੀਬਿਵਹਾਰਮੋਰਕੋਮੋਰਹੋਤਹੈ॥ ਉਨਮਾਦਪਥਾਰਸਾਰ
 ਨਵੈਸਵੈਯਾ॥ ਕਬਹੂੰਬਕੋਰਵੈਰਿਸਾਇਹਸੈਕਬਹੂੰਨਿਸਭਾਲਾਛਿ
 ਯੋਨਿਰਦੈ॥ ਘਨਸਮਾਮਭਜੈਕਤਜਾਤਿਹੋਯੋਕਹਿਮੇਘਨਿਦੇਖਿਕੈਦੋ
 ਰਪਰੈ॥ ਤਨਕੋਤਨਕੋਸੁਧਿਨਾਹਿਯੋਪੈਪਰਿਛਾਹਿਯੋਆਪਨੀਦੇਖਿ
 ਰੁਰੈ॥ ਪਿਯਕੇਬਿਛੁਰੇਭੁਈਬਾਵਰੀਸੀਪੇਜੁਦੇਖਿਯੋਤੋਹਿਯਗਈਹ
 ਰੈ॥ ੮੫॥ ਮੇਘਪਾਛੇਦੋੜਨਾਦਿਤੇਉਨਮਾਦਿ॥ ਅਥਮਰਨਲ॥
 ਦੋਹਾ॥ ਜੁਧਮਾਦਿਤੇਜਾਨਿਯੋਪ੍ਰਾਨਨਕੋਜੋਤਾਗਾ॥ ਤਾਹਿਕਹਤਹੈਮ
 ਰਨਸਬਜੇਕਵਿਪਰਮਸਭਾਗਿ॥ ੮੬॥ ਪ੍ਰਸ਼ਾ॥ ਜੀਮਰਹੀਗਯੋਤੋਭੁ
 ਵਕਹਾ॥ ਮੋਰਸਕਹਾ॥ ਉਤੰਗ॥ ਜੁਧਮਾਦਿਮੇਮਰੇਪਾਛੇਸਸਕੋਏ
 ਲਬੋਯਹੀਭਾਵਮੋਰਸਾ॥ ਅਰਨਪਥਾਲਾਲਕੋਸਵੈਯਾ॥ ਦੁਹਿ

ਪਾਇਪਸਾਰਿਭੁਜਾਨਿਉਸਾਰਪਰੇਰਨਿਅੰਗਨਲੰਕਪਤੀ। ਨਹਿਤਾਸ
 ਸਮੀਰਫੁਵੈਕਚਪਾਸਟਿਰੈਪੁਨਮੰਦਹੀਮੰਦਗਤੀ। ਸਾਵਿਤਾਨਪ੍ਰਚੰਡ
 ਕਰੈਕਿਰਨਾਵਲਿਆਨਨਿਪੈਅਤਿਭੀਤਮਤੀ। ਸੁਰਸੀਕਿਸਬੈਅਪਨੇ
 ਅਪਨੇਪਾਰਿਬੈਠਿਕਰੈਚਰਚਨਰਤੀ। ੮੭। ਲੰਕਪਤੀਕੋਰਨੇਮੇਪ
 ਕੁਬੋਬਿਨਾਮਰਨਨਹੀਹੋਤਹੈ। ॥ ਅਥਕੁਸਲ ॥ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਬਸਤੁਭੁ
 ਨਕਦਰਸਤੇਰਹਉਪਜੈਅਧਿਕਾਇ। ਕ੍ਰਿਪਾਦਿਕਤਮੇਹੁਵੈਕੁਸਤ
 ਹਿਕੋਗਾਇ। ੮੮। ਪੁਸ਼ਾ। ਭੁਆਨਕਬਸਤੁਕੇਦਰਸਨਾਦਿਤੇਬਿਖਾਦ
 ਕਮੇਨਹੋਇ। ਅੰਕਦਾਚਸੀਕਉਪਜੈਸੀਕਾਕਮੇਨਹੋਇ। ੮੯। ਓਤੰਗ। ਬਿ
 ਖਾਇਮੇਪੁਪਕੋਅਪਿਯਹੋਤਹੈ। ਅੰਸੀਕਾਮੇਪਰਕੋਅਪਰਾਧਿਕਰ
 ਮਾਪਕੋਅਨਿਸੁਜਾਨਿਯੇਹੈ। ਕੁਸਮੇਭੁਆਨਕਬਸਤੁਦੇਖਿਭੁਯਹੋਤ

ਤਰੈ ਏਤੋਂ ਭੇਦਾ ॥ **੩** **ਸ** **ਅ** **ਸ਼** ॥ **ਭੂਖਨ ਕੋ ਕ ਬਿੱਤੁ** ॥ ਮਾਂ ਗਨਿ ਤੇ ਮੋਤੀ ਗਨ
 ਫੈਲ ਪਰੈ ਠੋਰ ਠੋਰ ਬਿਪਤ ਕੇ ਬੀਜ ਬਨ ਬੀਜ ਬਨ ਬਿਬੇ ਰੇ ਸੋ ॥ ਬਾਹ ਬਲੀ
 ਛੱਡ ਸਾਲ ਤੇ ਰੇਡ ਰਿਬੈ ਰਿਬ ਧੂਚਾ ਪੈਂ ਉਡ ਗਯੋ ਕਰੈ ਪੈਨ ਕੇ ਨਿਹੇ ਰੇ ਸੋ ॥
 ਭੂਖਨ ਭਨਤ ਦੋਹੀ ਦੋਹੀ ਗੋਰੀ ਗਿਰਿ ਚ ਛੀ ਗੋਰੇ ਗੋਰੇ ਪਾ ਯਨਿ ਫਲ
 ਕਪਰੇ ਓਰੇ ਸੋ ॥ ਦਰਦ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮੁਖ ਜਰਦ ਜਰਦ ਹੋਨ ਲਾਗੇ ਸਰਦ ਕੇ
 ਚੰਦ ਮਾਨੋ ਹਰਦ ਮੇ ਬੋਰੇ ਸੋ ॥ **੮੮** ॥ ਇਹਾਂ ਸਤੁ ਬਧੁ ਨਿਮੇ ਭੁਯਕੀ ਅਧਿ
 ਕਾਈ ਸਿੰਝਾ ॥ **ਅ** **ਬ** **ਬਿਤਰ ਕਲ** ॥ **ਦੋਹਾ** ॥ ਉਪਜੈ ਜਹਿ ਸਿਸੈ ਪ੍ਰ
 ਥਲ ਤਮੇ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਭੋਹ ਮਾਇਤ ਤੇ ਕਪੈ ਸੋ ਬਿਤਰ ਕਨਿ ਰਧਾਰ
 ॥ **੮੯** ॥ ਜਹਾਂ ਕੋ ਉਪਦਾਰ ਥਲ ਖਿਤ ਮੇ ਸਿਸੈ ਹੋਇ ॥ ਯਾਹਿ ਹੈ ਕਿ ਯਾਹਿ
 ਹੈ ਮੇ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰੈ ਸੋ ਬਿਤਰ ਕਾ ॥ **੯੦** ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਚਾਰ ਮੇ ਪੜ੍ਹੇ ਤੋ

ਚਿਤ ਹੋਇ **ਉਤਰਾ** ਚਿਤ ਮੇਧਾ ਨਾਇਲਗੇ ਹੈ ਮੇਏ ਕਪਦਾਰਥ
 ਕੇਏ ਕਹੀ ਜਾਨਿਐ ਹੈ। ਯਾ ਮੇਏ ਕਪਦਾਰਥ ਬਿਖੇ ਬਹੁਤੇ ਨਿਕੋ ਸਿਸੈਪ
 ਕੈ ਹੈ। **ਬਿਤਰਕਾਥਾ ਸਵੈਯਾ**। ਕੀਚਨ ਬੋਲਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀਸਾਂਕਿ
 ਛੁਆਹਿ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਤਿ ਧੋਕਾ ਹੈ। ਦੇਖਤਿ ਹੀ ਪੇਜਿਆ ਵਤ ਮਾਂਖਿ
 ਨ ਚਿਤਿ ਭਏ ਹਰਿ ਲੇਤ ਉਛਾ ਹੈ। ਯਾ ਹੀ ਕੇਪਾਨ ਪਸਿਧੁ ਕੇ ਮਧਮਗ
 ਯੋ ਮਨ ਬੁਰਨ ਪਾਵਤ ਬਾ ਹੈ। ਦਾਮਨੀ ਹੈ ਕਿਧੋਕਾ ਮਨੀ ਹੈ ਕਿਧੋਕਾ
 ਹੈ ਬਿਰਚਰ ਚੀਰ ਚਨਾ ਹੈ। **੯੧**। ਗਇ ਹਾ ਦਾਮਨੀ ਹੈ ਕਿਕਾਮਨੀ ਮੇਸੀ
 ਤਰਕ ਕਰਿ ਬੇਸੋ ਬਿਤਰਕਾ। ਇਨ ਸਬ ਭਾਵ ਨਿਮੇ ਚਾਰਿਤਰ ਹਮੇਰ
 ਹੋਤੁ ਹੈ। ਸੋ ਕਹਹ ਹੈਂ। ਭਾਵ ਸੀਧਿ ੧। ਭਾਵ ਸਾਵਲਮ ੨। ਭਾਵ ਸਾਂਤਿ

३। ਭਾਵਾਭਾਸ ੪। ਅਥਭਾਵਸੀਧਿਲ ॥ ਚੌਹਾ। ਬਹੁਹੇਤਨਿਤੇਹ
 ਤਜਹਿਦੈਭਾਵਨਕੀਸੀਧਿ। ਭਾਵਸੀਧਿਤਾਕੋਕਹੈਸਬਕਵਿਸੁਮਤਿਸੁਬੰ
 ਧਾ। ੧੨। ਯਥਾਬਿਹਾਰੀ। ਪਿਅਬਿਛੁਰਨਿਕੋਦੁਸਹਿਦੁਖਹਰਖਜ
 ਤਪ੍ਰਮੋਸਾਰ। ਦੁਰਜੋਪਨਲੋਦੇਖਿਅਤਤਜਤਪ੍ਰਾਨ। ਇਹਬਾਰ। ੧੩
 । ਇਹਾਪਿਅਤੇਬਿਛੁਰਪੇਵਕੋਸਾਨੇਇਨਹੇਤਨਿਸੋਨਾਅਕਾਮੇਬਿਖ
 ਦਾਮੋਹਰਖਭਾਵਕੀਸੀਧਿਭਈ। ਅਥਭਾਵਸਾਵਲਾਲ ॥ ਚੌ
 ਹਾ। ਦਾਬਤਭਾਵਹਿਭਾਵਜੋਅਤਿਹੀਉਪਜੈਅੰਗ। ਭਾਵਸਵਲ
 ਤਾਕੋਕਹੈਭਾਵਨਿਕੇਪਰਸੀਗ। ੧੪। ਯਥਾਰਸਰਪੱਛੇ। ਚੌਹਾ।
 । ਦ੍ਰਿਗਲਲਕੈਰਾਤੈਭਏਰੂਖੇਸੁਲਕੇਆਇ। ਨੇਹਭਰੇਲਖਿਲੇਅ

ਨਨਸਕੁਰੇਪਰਸਤਪਾਇ॥੯੫॥ ਯਮੇਨਾਅਕਕੇਦੇਖਪ੍ਰਥਮਨਾਯ
 ਕਾਕੇਵ੍ਰਿਗਲਲਕੇਬਹੁਰਿਕਉਚਿਨਾਦੇਦੇਖਿਅਰੁਨਭਏਅੰਰੂਖੇ
 ਭਏਬਹੁਰੇਨਾਅਕਕੇਸਨੇਹਭਰੇਨੇ੨ਦੇਖਿਸਕੁਚਿਕਰਿਪਾਅਲਗੇ
 ਪਰਸਬੈਕੋ॥ਇਹਾਰਖਕੋਅਮਰਖਨੈਦਬਾਯੋਅੰਅਮਰਖਕੋਅੰ
 ਤਸੁਕਮਨੈਦਬਾਯੋਯਾਤੇਭਾਵਸਾਬੰਲਾ॥ਅਬਭਾਵਸਾਂਤਿਲ॥
 ਦੋਹਾ॥ ਕਾਹੁਕਾਰਨਤੈਕਉਉਪਜੀਭਾਵਸੁਹੋਇ॥ਪੁਨਿਕਛੁਕਾਰ
 ਨਤੇਮਿਟੈਭਾਵਸਾਂਤਿਹੋਜੋਇ॥੯੬॥ ਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਸਤਿਸਿੰਗਾਰ
 ਪਿਅਪੈਗਈਅਤਿਬਿਨੋਦਸਰਸਾਇ॥ਲਖਸੂਨੀਸੁਖਸੇਸਤਿਯ
 ਬਦਨਗਯੋਮੁਰਝਾਇ॥੯੭॥ ਯਮੇਹਰਖਭਾਵਕੀਸਾਂਤਿਭਈਨਾ

ਅਕਕੇਅਮਿਲਾਪਸੀ॥ ਅਥਭਾਵਭਾਸਲ॥ ਚੋਗਾ॥ ਛਾਅਪ੍ਰੈਸ
 ਹਿਭਾਵਕੀਬਾਸਤਵਹੋਇਨਭਾਵ॥ ਭਾਵਭਾਸਕਹੈਸਬੈਤਕੋਸੁਕਵਿ
 ਬਨਵਾ॥ ੯੯॥ ਪ੍ਰਸਾ॥ ਜੈਬਾਸਤਵਭਾਵਨਹੀਤਕੋਭਾਵਤੁਕਹਾ॥ ਉੱ
 ਗਾ॥ ਭਾਵਕੀਛਾਅਹੋਨੇਤੇਭਾਵਤੁਹੈ॥ ਜੈਸੇਮਨੁਖਕੀਛਾਕੋਮਨੁਖਛੁ
 ਯਾਕਹੈਹੈ॥ ਛਾਇਆਨਹੀਕਹੈਹੈ॥ ਅਥਾ॥ ਕਾਹੁਕੋਚੋਗਾ॥ ਪੀਤਕ
 ਰੈਤੋਬਾਵਰੇਅਨਚਾਹਤਕੇਸੀਗਾ॥ ਦੀਪਕਭਾਨੇਕਛੁਨਹੀਜਰਜਰਮ
 ਰਤਪਤੰਗਾ॥ ੧੦੦॥ ਪਤੰਗਸੇਅੰਤਸੁਕਮਭਾਵਕੋਆਭਾਸਹੈ॥ ਪ੍ਰਸਾ॥
 ਅਥਰਸਕੇਬਸਹੈਕੇਮੂਰਛਾਆਵੈਸੋਏਕਮੂਰਛਾਸੀਚਾਰੀਹੂੰਹੋਇ
 ਉੱਤੰਗਾ॥ ਮੂਰਛਾਅਪਸਮਾਰੇਮੇਅਤਿਰਭੂਤਹੋਤਹੈ॥ ਪੁਨः ਪ੍ਰਸਾ॥

ਜਹਾਂ ਛਲਕੀ ਜੈ ਸੋ ਛਲ ਸੀ ਚਾਰੀ ਮੀ ਰਹੀ॥ ਉਤਰ॥ ਜੇ ਅਬ ਹਿੰ
 ਥਾ ਮੇ ਅਤਿ ਰਭੂ ਤ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਅੰਰ ਪ੍ਰਸਾ॥ ਜਹਾਂ ਕਿ ਸੂ ਬਿਵਹਾਰੇ ਮੇ ਬਲ
 ਕੀ ਜੈ ਸੋ ਏਕ ਬਲ ਸੀ ਚਾਰੀ ਹੋਇ॥ ਉਤਰ॥ ਜੇ ਚਪਲ ਤਾ ਕੇ ਅਤਿ ਰਭੂ
 ਤ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਅੰਰ ਪ੍ਰਸਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਨਿਵਾਸੁ ਪਤਿ ਬਿਬੋਧ ਸੀ ਚਾਰੀ ਕਹੀ ਤੈ
 ਸੇ ਤੁਰਿਆ ਸੀ ਚਾਰੀ ਹੋਇ॥ ਉਤਰ॥ ਜੇ ਨਿਰਬੇਦ ਕੇ ਅਤਿ ਰਭੂ ਤ ਹੋਤ
 ਹੈ॥ ਪੁਨः ਪ੍ਰਸਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਨਿਵਾਸੁ ਪਤਿ ਪਾਛੈ ਬਿਬੋਧ ਕਹੀ ਤੈ ਸੇ ਅ
 ਪਸਮਾਰ ਪੀਛੈ ਜਬ ਉਠੈ ਸੋ ਅਪਸਮਾਰ ਉਥਾਨ ਸੀ ਚਾਰੀ ਹੋਇ॥ ਉਤਰ
 ॥ ਜੇ ਬਿਬੋਧ ਮੇ ਅਤਿ ਰਭੂ ਤ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਇਤ ਆਦਿ ਮੇ ਸੇ ਜਾਨਿਯੋ॥ ਇਤ
 ਸੀ ਚਾਰੀ ਭਾਵ॥ ਅਥ ਸਥਾਈ ਭਾਵ ਲਛਨ॥ ਚੌਹਾ॥ ਰਕੇ ਅਪ

ਨੇਆਪਮੇਸਬੈਭਾਵਜੇਐਗ। ਪੈਨਸਜਾਤਿਬਿਜਾਤਿਤੇਜਾਕੀਹਾਰਬ
 ਹੋਰ। ੧੦੦॥ ਐਸੋਜੋਪਰਧਾਨਹੈਅੰਤਰੀਅਸੁਬਿਕਾਰ। ਸਬਾਈਭਾ
 ਵਤਾਕੋਕਹੈਸਬਭਾਵਨਿਮੇਸਾਰ। ੧੦੧॥ ਜੋਭਾਵਮੋਰਭਾਵਨਿਕੋਅ
 ਪਮੋਰੋਕੈਜਾਕੀਸਜਾਤੀਅੰਬਿਜਾਤੀਭਾਵਸੋਹਾਰਨਹੈ। ਐਸੋਜੋਪ
 ਰਧਾਨਅੰਤਰੀਅਬਿਕਾਰਸੋਸਬਾਈਭਾਵ। ਜੈਸੇਨਰਨਮੇਨਿਪਤਿ
 ਤਰਨਮੇਚੰਦ੍ਰਾਦਿਹੈ। ਤੈਸੇਅਹਿਸਬਭਾਵਨਿਮੇਸਿਰੋਮਨਹੈ। ਰਸਮੇ
 ਪ੍ਰਧਾਨਪੈਬੇਕਰਿਆਕੋਨਮਸਬਾਈਹੈ। ੧੦੨॥ ਸਜਾਤੀਕਹਾਅੰਬਿ
 ਜਾਤੀਕਹਾ। ੧੦੩॥ ਸਬਾਈਕੋਸਬਾਈਸਜਾਤੀਜੈਸੇਬਿਛਕੋਬਿਛਾ
 ਸਬਾਈਕੋਬਿਭਚਾਰਾ। ਦਿਬਿਜਾਤੀਜੈਸੇਨਰਨਕੋਪਛਾਦਿ। ੧੦੪॥

ਅੰਗੁਰਾਵਨਕੋਆਪਮੇਰੋਕਬੋਕਹਾਅੰਸਜਾਤੀਬਿਜਾਤੀਸੋਹਾਰਨਹੈ
 ਬੋਕਹਾ **ਉਤੰਗ** ॥ ਜੈਸੇਰਤਾਦਿਸਥਾਈਆਪਮੇਅੰਗੁਰਾਵਜੋਬਿਭ
 ਵਾਦਿਹੈਤਿਨਕੋਰੋਕਕੈਰਸਸਰੂਪਹੈਜਾਤਿਹੈਯਹਿਰੋਕਬੋਜਾਨਿਯੋ
 ਅੰਸਜਾਤੀਰਤਾਦਿਕੋਜੋਹਾਸਾਦਿਹੈਤਾਸੋਰਤਾਦਿਦੂਰਨਹੀਰੋਤ
 ਹੈ ॥ ਬਿਜਾਤੀਸਥਾਈਕੇਸੀਚਾਰੀਆਦਿਜੈਸੇਰਤਾਦਿਮੇਅਮਰਖ
 ਦਿਭਾਵਉਪਜੈਹੈਪੈਰਤਿਦੂਰਨਹੀਰੋਤਹੈਯਹਿਹਾਰਨਹੈਬੋਜਾਨਿਯੋ
ਤੁਹਾਪਲਾ ॥ ਰਤਾਦਿਕੇਸਜਾਤੀਜੇਕੋਧਾਦਿਹੈਤੈਰਤਾਦਿਕੋਦੂਰਕ
 ਕਮੇਚਾਹੈਹੈ **ਉਤੰਗ** ॥ ਰਤਾਦਿਕੋਕੋਧਾਦਿਜੰਦਪਿਬਿਰੋਧਮਨਤੋ
 ਹੈਅੰਦੂਰਕਕਮੇਚਾਹੈਹੈਪੈਰਤਾਦਿਦੂਰਨਹੀਰੋਤਹੈ ॥ ਜੈਸੇਮਧਰਾਰ
 ਤੁਮੇਦਪਤਿਕੋਕਾਹੀਹੈਤੁਸੋਕੋਧਉਪਜਮੇਸਪੜਉਪਜੋਕਛੁਦਿਦੈਕੋ

ਕਾਰਿ

ਗਤਿਭਾਵਤੋਨਹੀਦੁਰਹੋਤਹੈ। ਤੈਸੇਹੀਨਿਰਬੇਦਾਦਿਰਤਮਾਦਿਮੇਉਪ
ਸਿਤਕੋਅੰਗਦ੍ਵੈਜਾਤਹੈ॥ **ਜੈਸੇਦੋਹਾ**॥ ਮੁਗਧੇਪਰਹਰਿਮਾਨਮਨ
ਮਨਹੁਪਿਅਜਨਬੈਨਾ। ਅੰਬੁਜਦਲਜਲਾਬਿੰਦੁਸਮਜੋਬਨਜਾ
ਨਹੁਮੇਨਾ ॥ ਇਹਾਂਜੰਦਪਿਅੰਬੁਜਦਲਜਲਾਬਿੰਦੁਸਮਜੋਬਨ
ਕਹਿਬੇਕਾਰਿਨਿਰਬੇਦਾਮਾਯੋਪਗਤਿਕੋਦੁਰਨਹੀਸਕੈਹੈ। ਮੇਸੇਜਾਨਿ
ਯੋਸਥਾਈਮੇਮਨੇਕਭਾਵਉਪਜਤਿਹੈ। ਮੈਲੀਨਹੋਤਹੈ। ਸਥਾਈਜੋ
ਕੋਤਯੋਰਹਤਹੈ। ਜੈਸੇਸਮੁੰਦਮੇਤਰਗਉਪਜਤਮੈਲੀਨਹੋਤਹੈ। ਸਮੁੰ
ਦਤੈਸੋਈਰਹਤਹੈ। **ਪ੍ਰਥਮ**॥ ਸਥਾਈਮੇਜੇਅੰਰਭਾਵਉਪਜਤਹੈ। ਤੋਰ
ਸਹੀਕਮੋਨਹੋਇ। **ਉਤਰਾ**॥ ਸਥਾਈਮੇਰਸਤੋਹੋਨੇਈਹੈ। ਪਰਸੇਮੇਮਨਬਿ
ਕਾਰਪੁਰਨਦ੍ਵੈਜਾਤਹੈ। ਸਥਾਈਮੇਮਨਬਿਕਾਰਪੁਰਨਨਹੀਹੋਤਹੈ॥

ਹੀਤੇ ਯਾ ਕੀ ਭਾਵ ਸੀ ਗਾਹੈ। ਅੰਜੇ ਕਹਤ ਹੈਂ ਬਿਭਾਵਾ ਦਿਸਾ ਮੈਂ ਨਾਮਿ ਲੈਂਸੋ
 ਸਥਾਈ। ਜਾਮੇ ਬਿਭਾਵਾ ਦਿਮਿ ਲੈਂਸੋ ਰਸਮੇ ਸੇ ਬਿਥਾ ਕਹਤ ਹੈਂ। ਕਾਹੇ ਤੇ
 ਜੇ ਤੋ ਕਛੁ ਬਿਕਾਰ ਹੋਤ ਹੈ ਬਿਭਾਵਾ ਦਿਤੋ ਸਬ ਮੇਂ ਮਿਲੈ ਹੈਂ। ਪੇਸਥਾਈ ਹੀ
 ਰਹਤ ਹੈ। **ਪ੍ਰਸ਼ਨ**। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅੰਤਰੀ ਅਬਿਕਾਰ ਕਾਹੈ। **ਉੱਤਰ**
 ਸੇਸਥਾਈ ਨਵ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਰਤਿ ੧। ਹਾਸ ੨। ਸੋਕ ੩। ਕ੍ਰੋਧ ੪। ਉਤਸਾਹ
 ੫। ਭੁਯ ੬। ਗਨ੍ਹਿ ੭। ਬਿਸਮੇ ੮। ਸਮ ੯। **ਅਬਰਤਿ ਸਥਾਈ ਲੰ** ਦੋ
ਰਾ। ਇਛਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਬਸਤੁ ਕੀ ਦੇਖਨਾ ਦਿਤੇ ਹੋਤ। ਅਨਾ ਬਿਕਾਰ ਪੂਰਨ
 ਨਹੈ ਸੋਗਤਿ ਭਾਵ ਉਦੇਤ। **੧੦੧**। ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਬਸਤੁ ਕੀ ਇਛਾ ਤੇ ਮਨ ਕੋ
 ਬਿਕਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹੈ ਇਸੋਗਤਿ। **ਪ੍ਰਸ਼ਨ**। ਅਨਾ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ਕਾਰਨ ਪੂਰਨ
 ਨਹੈ ਇਕਿ ਬਾਜੇ ਮਨ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਹੈ ਸੋ **ਪੂਰਨ** ਹੋਇ। **ਉੱਤਰ**।

ਜਬ ਮਨਾ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ਕਾਰਨ ਪੁਰਨ ਨ ਹੋਇ ਗੋਤ ਬਹੀ ਮਨ ਕੋ ਬਿਕਾਰ
 ਪੁਰਨ ਨ ਹੋਇ ਗੋ। ਬਿਕਾਰ ਤੋ ਕਰਨਾ ਧੀਨ ਹੈ। **ਪੁਨः ਪੁਨਾ** ਜਹਾ
 ਸਤ੍ਰਕੇ ਮਰਨਾ ਦੁਮੇ ਚਿੰਤਾ ਬਿਕਾਰੀ ਭੁਯਵਾਸ ਮੇ ਸਤ੍ਰਕੇ ਮਾਰ ਬੋਈ ਪ੍ਰਿਯ
 ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਇਛਾ ਸੋ ਸੋ ਉਗਤਿ ਭਾਵੁ ਹੋਇ। ਅੰਸ ਬਭਗਵਤ ਚਿਤ ਚਿਤ ਚ
 ਹਮੇ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਿਯ ਬਸਤੁ ਕੀ ਇਛਾ ਹੈ ਜਾ ਤੇ ਯਹਿ ਭੀ ਗਤਿ ਭਾਵੁ ਹੋਇ।
ਉਤਰਾ ਸਤ੍ਰਕੇ ਮਾਰ ਬੋਈ ਜੋ ਇਛਾ ਹੈ ਸੋ ਜਦ ਪ੍ਰਿਯ ਮਨ ਕੋ ਤੋ ਪ੍ਰਿਯ
 ਹੈ ਪ੍ਰਿਯ ਬਸਤੁ ਨਹੀ ਹੈ ਬਸਤੁ ਅਪ੍ਰਿਯ ਹੈ ਜੋ ਮਾਰਨੇ ਚਾਹੁ। ਰਤਿ ਭ
 ਵੇ ਮੇ ਪ੍ਰਿਯ ਬਸਤੁ ਕੀ ਇਛਾ ਹੈ ਤੇ ਜਾ ਤੇ ਵਾਸੋ ਹਿਤ ਕੇ ਬੈਠ ਵਚਾ ਹੈ ਹੀ
 ਅੰਭ ਗਵਤ ਕੀ ਜੋ ਚਾਹੁ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਿਯ ਅਰੁ ਅਪ੍ਰਿਯ ਦੇ ਉਬਸਤੁ ਸੋ ਪ
 ਰੇ ਹੈ ਜਾ ਤੇ ਸਬ ਕਾ ਪਰਾ ਹੈ। ਤਾ ਮੇ ਚਿਤ ਲਗ ਬੇਸੋ ਬਹੁਰ ਇਛਾ ਕਛੁ

ਨਹੀਰਗਤਿਹੈਬੈਰਾਗਉਪਜੈਹੈ।ਗਤਿਤੋਅਨੁਗਗਉਪਜਬੈਹੈ।
 ਤਿਸਥਾਈਉਦਾਹਰਨਾਦੇਹਾ।ਨੇਹਨਵਲਵਾਕੇਹਿਯੇਭਯੋਅਕਿ
 ਰਿਤਮਾਨਿ।ਤੁਰਿਅਤਉਸਨਉਸਸਤੇਸਿਨਕੁਮਲਾਇਸੁਜਾਨ।
 ੧੦੨।ਇਹਾਂਨਾਅਕਕੋਕਹੂਦੇਖਮਹੈਦੇਖਬੋਥੋਕਾਰਨਤਾਸੋਨੇਹਕੇ
 ਅਕਿਰਭਯੋ।ਅਕਿਰਪਦਤੇਭਾਵਹੀਹੈ।ਜੈਬਡੇਹੇਤਸੋਬਡੇਬਿਕਾਰ
 ਟੈਲਤੋਤੋਵਹੀਸ਼ਿਗਾਰਰਸਚੈਜਾਤੋ।ਜਹਾਦੇਵਤਮੇਰਾਜਮੇਗੁਰੁ
 ਮੇਬਾਲਾਦੇਮੇਅਨੁਗਗਹੈਇਤਹਾਭੀਰਤਿਭਾਵਹੀਹੋਤਹੈ।ਦੇਵ
 ਰਤਿਭਾਵਯਥਾਦੇਹਾ।ਤੜਪਨਬਪੁਪਨਤੜਬਸਨਭਾਲਾਲਾ
 ਲਪਖਮੇਗਾਬਿਜਜੀਵਨਸੂਰਤਿਸੁਖਦਸੈਜੈਸੁਗਲਾਕਿਸੇਗ।੧੦
 ੩।ਇਹਾਂਸੀਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਬਿਸੈਕਕਵਿਕੋਪੁਮਹੈਯਾਤੇਦੇਵਰਤਿਭਾਵਾ

ਸਿੰਗਾਰ ਕੇ ਸਥਾਈ ਮਧੁਰ ਰਹਿ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਸਾ॥ ਸਿੰਗਾਰ ਧਾਇ ਸਥਿ ਥੇਅ
 ਨੁਰਾਗ ਸੇ ਸਾਂਤਰ ਸਕੈ ਨ ਹੋਇ॥ ਉਤਰਾ॥ ਸਾਂਤਰ ਸੇ ਮੈ ਬੈਰਾਗ ਹੋਤ ਹੈ
 ॥ ਅਮੇ ਸੇ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦਿਰਤਿ ਭਾਵ ਜਾਨਿਯੋ॥ ਅਥ ਹਾਸ ਸਥਾਈ ਲ॥
 ॥ ਚੋਰਾ॥ ਲੀਲਾ ਕਰਿ ਕੀਜੈ ਜਹਾਂ ਬਚਨ ਬੇਖ ਬਿਪਰੀਤ॥ ਮਨ ਬਿਕ
 ਰ ਮਧੁਰ ਨ ਹੈ ਹਾਸ ਭਾਵ ਸੋ ਮੀਤ॥ ੧੦੪॥ ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰਿ ਜਹਾਂ ਬਚਨ ਬੇਖ
 ਦਿ ਬਿਪਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ਤਾ ਸੋ ਜੋ ਮਨ ਬਿਕਾਰ ਮਧੁਰ ਨ ਸੋ ਹਾਸ॥ ਪ੍ਰਸਾ॥
 ॥ ਬੇਖ ਬਚਨ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋ ਹਾਸ ਮਰਸ ਕਮੋ ਨ ਹੋਇ॥ ਉਤਰਾ॥ ਹਾਸ ਰਸ ਕੋ
 ਬਿਭਾਵ ਲੀਲਾ ਮਾੜਾ ਕਰਿ ਬਚਨ ਬੇਖ ਕੀ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਤਾ ਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਬ
 ਸਤ ਵਹੋਤ ਹੈ॥ ਹਾਸ ਸਥਾਈ ਯਥਾ॥ ਰਸ ਲੀਨ ਕੋ ਚੋਰਾ॥ ਬਾਤ ਕ
 ਹਤਿ ਪਿਯ ਭੁਲਿ ਫਿਰ ਲੀਨੋ ਬਰਨ ਸੰਭਾਗ॥ ਪੁਨ ਬਸੀ ਸੁਨ ਕੈ ਕਛੁ

ਮਨੇਮੈਹਸੀਬਿਚਾਰਾ॥੧੦੫॥ ਭੁਲਕਰਿਥਾਤਿਕਹਿਬੇਸੈਹਾਸਅਪੁ
 ਰਨਪ੍ਰਗਟਜੈਕਾਹੇਤੇਜੈਮਨੇਮੈਹਸੀਭਈਯਹੀਅਪੁਰਨਤਾ॥ਅ
 ਬਸੈਕਸਥਾਈਲ॥੧੦੬॥ ਆਪਿਯਬਸਤੁਨਾਸਾਦਿਤੇਹੋਇਅ
 ਪੁਰਨਬਿਕਾਰਾਸੇਕਭਾਵਤਾਕੋਕਹੈਸਬਹੀਸੁਕਵਿਬਿਚਾਰਾ॥੧੦
 ੬॥ ਜਹਾਂਪਮਾਰੀਬਸਤੁਕੇਨਾਸਾਦਿਤੇਮਨਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਹੋਇ
 ਸੇਸੇਕਭਾਵਾ॥੧੦੭॥ ਆਪਿਯਬਸਤੁਕੇਨਾਸਾਦਿਤੇਕਰਨਾਰਸਕਜੈਨ
 ਹੋਇ॥ਉਤੰਗ॥ ਕਰਨਾਰਸਮੇਮਿਤਕਦੇਖਸੇਕਹੋਤਹੈ॥ਸੇਕਭਾਵਮੇਕੋ
 ਉਸਾਰਨਪਦਾਰਥਕੇਨਾਸਦੇਖਿਸੇਕਉਪਜੈਹੈ॥ਸੇਕਭਾਵਅਬ
 ॥ਸਭਾਪ੍ਰਕਾਸੇਹੋਹਾ॥ ਲਲਤਲਤਾਤਰਸੀਚਿਕੈਕਿਯੋਕੇਲਕੋਥਾ
 ਨਾਭੰਗਕਰੈਵਹਿਕੁਜਮੇਸਖਿਮਤਿਗਨਵਦਾਨਿ॥੧੦੮॥ ਕੇਲਸਥਾ

ਨਨਾਸਸੋਸੋਕਕੀਅਪੁਰਨਤਾ॥ ਅਥਕ੍ਰੋਧਸਥਾਈਲ॥ ਚੋਹਾ॥
 ਅਥਗਮਾਇਤੇਹੋਤਸਹਿਪ੍ਰਤਿਕੂਲਾਨਿਮੇਮਾਇ॥ ਪੁਰਨਮਨੋਬਿ
 ਕਾਰਨਹਿਕ੍ਰੋਧਭਾਵਕਹਿਵਾਇ॥ ੧੦੮॥ ਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਜਹਾਂਸੀਰਪੁਨਾ
 ਬਮਹਾਰਾਜਨੈਰਾਵਨਪੇਨਿਜਅਪਰਾਧੀਦੇਖਿਕੋਪਿਕਿਯੋਤਾ
 ਕੋਸਬਬੀਰਰਸਕਹੈਹੈਤੁਮਰੇਮਤਿਮੇਸੋਭਿਕ੍ਰੋਧਭਾਵਹੋਇ॥ ਉਤਰ
 ॥ ਸੀਰਪੁਨਾਬਜੀਮੇਉਤਸਾਹਕੀਪ੍ਰਬਲਤਾਹੈ॥ ਜਾਤੇਮੇਸੇਪ੍ਰਤਾ
 ਪੀਕੋਕਛੁਨਹੀਜਾਨਿਯੋ॥ ਯਾਤੇਕ੍ਰੋਧਨਹੀ॥ ਔਰਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਅਥਗ
 ਦਿਤੇਪ੍ਰਤਿਕੂਲਾਨਿਮੇਮਨਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਕਹਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲਾਨਿ
 ਕੋਅਧਮਰੋਕਾਰਿਬੋਕਿਬਾਪਕਾਰਿਕਰਿਛੋਰਿਬੋਕਿਬਾਦੁਰਬਚ
 ਨਬੋਲਬੋ॥ ਉਤਰ॥ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲਾਨਿਮੇਜੋਕ੍ਰੋਧਕੀਅਪੁਰਨਤਾਹੈਤ

ਹਾਸਸਤਾਦਿਉਦੀਪਨਮੋਸਸਤਾਦਿਕੋਮਾਰਿਬੋਅਨੁਭਾਵਕਮਹੋ
 ਤਪੈਕਾਰੇਤੇਜੋਪੁਸ਼ਟਿਭਾਵਾਦਿਹੋਰਿਤੋਰੋਦੁਰਸਪੈਜਾਇ। ਅਪੁਸ਼
 ਥਿਭਾਵਾਦਿਤੇਅਪੁਰਨਤਾ॥ **ਕ੍ਰੋਧਯਥਾਦੋਹਾ॥** ਨਿਰਖਤਜਵ
 ਕਭਾਲਪਰਿਪਾਵਕਸੀਪੈਬਾਲਾ। ਅਪਨੈਉਰਤੋਤੋਰਕੈਪਿਅਹਿ
 ਅਦੀਨੀਮਾਲਾ॥ **੧੦੮॥** ਨਾਅਕਕੋਮੋਰੋਰਮੋਜਾਨਿਪਤਿਕੂ
 ਲਜਾਨਮੋਯਾਤੇਫੂਲਮਾਲਸੋਮਾਰੋ। ਫੂਲਮਾਲਸੋਮਾਰਿਬੋਕਰਿ
 ਮਨਬਿਕਾਰਮਪੁਰਨਾ॥ **ਅਖਉਤਸਾਹਸਥਾਈਲ॥ ਦੋਹਾ॥**
 ਸੂਰਤਾਦਿਤੇਹੋਤਨਹਿਪੁਰਨਮੋਨੋਬਿਕਾਰ। ਸੋਉਤਸਾਹਬਖਾਨਿ
 ਏਹੇਤੁਅਪੁਰਨਧਾਰ॥ **੧੧੦॥** ਜਗਸੂਰਤਾਤੇਦਾਨਤੇਦੁਆਤੇਮਨ
 ਕੋਬਿਕਾਰਪੁਰਨਨਹੋਇਸੋਉਤਸਾਹਭਾਵਾ॥ **ਯਥਾਹਰਿਕੋਦੋਹਾ॥**

ਕਰਿਸਾਹਸਕਦਿ ਮਾਨਤੰਗਹਿ ਕਰਿ ਮੇਸਮਸੇਗ। ਚਲਤੀਤਾਹਿ
 ਮਾਰਨਸੁਭਟਬੰਧੋਬੰਧੁਸੰਸੇਗ। ੧੧੧। ਬੰਧੇਸੇਰਕੋਮਾਰਬੇਲਗਯੋ
 ਯਾਤੇਉਤਸਾਹਕੀਅਪੂਰਨਤਾ। ਮੇਸੇਹੀਦਾਨਾਇਮੇਸਾਨਨੋ। ਮ
 ਬਭੁਅਸਥਾਈਲ। ੧੧੨। ਘੋਰਾਦਿਕਪੁਨਿਸ੍ਵਨਤੇਨਿਜ
 ਅਪਰਾਧਬਿਚਾਰਿ। ਮਨੋਬਿਕਾਰਮਪੂਰਨਦੈਸੋਭੁਭਾਵਨਿ
 ਹਾਰ। ੧੧੩। ਯਥਾਰਸਰਤਨਾਕਰੇਸਵੈਯਾ। ਚਦਿਕੇਕਲਕੁ
 ਲਕਦੰਬਬਡੇਮਨਨਾਥਕੇਨਥਬੇਕੋਜੁਬਿਚਾਰੈ। ਗੋਪੀਗੁਮਾਲ
 ਬਿਹਾਲਕੁਏਸਬਕੋਊਨਕਾਹੂਕੀਓਰਨਿਹਾਰੈ। ਬਿਨਤਸੁਤਪੱਛ
 ਸਮੀਰਸਮੁਹਸੇਸੇਵਤਦੇਖਿਕੈਨੰਦਕੁਮਾਰੈ। ਕਾਲਿਅਨਾਰਾਮਹ
 ਭਯਭੀਤਸੋਮੀਦਹਿਮੰਦਪਆਨਪਸਾਰੈ। ੧੧੪। ਗਰੁੜਕੇਪੱਛ

ਨਿਕੀਪੋਨਸੋਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਕਸੇਵਤਦੇਖਿਕਾਲੀਨਗਭੁਯਸੋਮਿਮਦਿ
 ਘਾਨਕਿਯੋ। ਗਰੁੜਕੀਸਿੰਮ੍ਰਤਿਕਰਿਬੇਸੋਭੁਯਕੀਅਪੁਰਨਤ
 ॥ ਅਥਨਿੰਦਸਾਈਲ॥ ॥ ਦੋਹਾ॥ ਜਹਾਮਨਭਾਵਤਿਬਸਤੁਕੋ
 ਦਰਸਨਾਦਿਹੈਆਇ। ਮਨਾਬਿਚਾਰਪੁਰਨਨਪੈਨਿੰਦਾਭਾਵਕਹਾ
 ਇ॥ ੧੧੪॥ ਜਹਾਮਨਭਾਵਤਿਬਸਤੁਕੋਦੇਖਿਕਿਬਾਸਪਰਸਕਿਬ
 ਯਾਦਕਰਿਮਨਮੇਅਪੁਰਨਾਬਿਕਾਰਹੋਇਗਿਲਾਨਿਹੋਇਜੋਨਿੰਦਾਸ
 ਥਾਈ॥ ੧੧੫॥ ਭੁਯਮੋਗਿਲਾਨਿਮੇਭੇਦਕਹਾ॥ ਉਤੰਗਭੁਯਮੇਘ
 ਰਸਬਦਾਦਿਭੇਭੁਯਮਾਨਿਯੇਹੈ। ਨਿੰਦਾਮੇਮਨਭਾਵਤਿਬਸਤੁਦੇਖਿ
 ਗਿਲਾਨਿਕਰਿਯੇਹੈ॥ ਏਤੰਭੇਦਾ॥ ਨਿੰਦਾਯਥਾ॥ ਹਿੰਦੋਕੋਸਵੈਯਾ॥
 ਜਾਨਕੀਕੋਬਿਰਹਾਨਲਸੋਪਜਕਯੋਤਨਸਾਤਸਬੈਸੁਧਹਾਨੀ॥ ਸਿੰਘ

ਕੇਸਾਵਕਸਾਰਗਕੋਪਰਿਖਾਤਚਟਚਟਬੈਕ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ ਰਾਮਨਿਵਾ
 ਸਾਕਿਯੋਤਿਹਸੈਲੇਮੇਤੋਨਕਛੂਕੁਤਸਾਮਨਆਨੀ॥ ਬੂਝੋਯਹੈਹਿਦ
 ਮਾਹਿਬਿਚਾਰਮਹਾਦੁਖਮਾਹਿਨਦੁਖਿਤਰਆਨੀ॥ ੧੧੫॥ ਮਨੇਮੇਕਛੂ
 ਗਿਲਾਨਨਹੀਆਨੀਯਾਸੋਕਹਾਜਾਨਮੇਜੋਬੋਰੀਗਿਲਾਨਆਨੀਯਾ
 ਤੇਨੰਦਾਭਾਵਾ॥ ਅਥਬਿਸਮੇਸ਼ਾਈਲ॥ ਦੋਹਾ॥ ਦੇਖਨਾਇਅਸ
 ਚਰਸਕੇਸੁਮਰਨਾਦਿਤੇਜਾਨਿ॥ ਮਨੇਬਿਕਾਰਨਪੁਰਨਹੈਬਿਸਮੇਭਾਵ
 ਬਖਾਨਾ॥ ੧੧੬॥ ਯਥਾਦੋਹਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਜਾਰਕੈਪਵਨਸੁਤਦੀਸਬਲਿਕ
 ਜਰਾਇ॥ ਹਿਯੇਰਾਛਸਨਕੇਦਯੋਮਚਰਜਪੈਧਾਲਾਇ॥ ੧੧੭॥
 ਅਸਚਰਜਕੋਮਕਿਰਲਾਇਬੈਸੋਮਨਬਿਕਾਰਮਪੁਰਨਾਯਾਤੇਬਿ
 ਸਮੇਭਾਵਾ॥ ਮੇਪਵਨਸੁਤਨੇਜੋਲਿਕਜਾਗੀਯਾਤੇਭੀਮਪੁਰਨਤਾ॥ ੧

ਅਬਸਮਸਥਾਈਲ० ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਧਨਦਾਰਾਦਿਕਹਾਨਤੇਹੋਇਮਦਿ
 ਥੈਰਾਰਾ॥ ਮਨੋਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਹੈਸੋਸਮਭਾਵਸਭਾਰਿ॥ ੧੧੮੫
 ॥ ਸਬਸਥਾਈਮੇਮਨਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਮੇਸੇਲਛਨਕਯੋ
 ਹੈਸੋਕਯੋਕਯੋਹੈ॥ ਮੇਸੋਕਹਿਨੋਬੋਰਤਿਅਪੁਰਨਹਾਸਅਪੁਰਨ
 ਇਤਾਦਿ॥ ਉਤਰਾ॥ ਜੋਲਛਨਮੇਕਹਿਤੇਰਤਿਅਪੁਰਨਸੋਕਾਦਿ
 ਅਪੁਰਨਤੋਰਤਾਦਿਕਕੋਅਪੁਰਨਤਾਅਵਤੀ॥ ਰਤਾਦਿਤੋਤਹਾ
 ਪੁਰਨਹੈਪੇਮਨਕੋਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਹੈਯਾਤੇਰਸਰੂਪਨਹੀਭਯੋਸੋ
 ਮਨਬਿਕਾਰਪੁਰਨਹੈਤੋਤੋਵਹੈਰਸਰੂਪਹੈਜਾਤੇਯਾਤੇਸਬਕੇਲਛ
 ਨੇਮੇਅਪੁਰਨਪਦਧਰੇਹੈ॥ ਸਮਭਾਵਯਥਾ॥ ਰਸਪ੍ਰਬੋਧੋਦੋਹਾ
 ॥ ਜਗਅਨਯੋਜਹਿਭਜਨਕੋਅਰੁਫਿਰਵਾਸੋਕਾਂਮਾਰੇਮਨਸੁਖ

ੴ ਸਾਹਿਬਾਨਾ ਤੇ ਆਤਮਾ ਬਿਭਾਵਾ ਦਿ

ਰਤਹੈਨਹੀਏਕੋਦਿਨਤਿਹਨਾਮ॥੧੧੯॥ ਆਇਹਾਂਅਸੈਮਨਕੋਸਮਝਾ
ਵੈਹੈਯਾਤੇਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਸੈਸਮਝਾਵਹੀਹੈ॥ ਬਿਕਾਰਬੈਭਵਸੈ
ਰਸਹੋਤਹੈ॥ ਆਇਤਿਭਾਵਾ॥ ਅਥਰਸਨਿਰੂਪਨੀ॥ ਤਹਾਰਸਕੋਲ
ਛਨਾਵੇਹਾ॥ ਜਹਿਬਿਭਾਵਾਮਨੁਭਾਵਪੁਨਸੀਚਾਹੀਬਿਰਭਾਵਾ॥
ਏਸਬੀਮਿਲਰਸਪ੍ਰਗਟਪੈਉਪਜਾਵਤਉਰਭਾਵਾ॥੧੨੦॥ ਨਨੁ ਬਿ
ਭਾਵਾਦਿਕੇਮਿਲਾਪਕੋਨਾਮਰਸਹੈਕੀਬਾਬਿਭਾਵਾਦਿਮਿਲਿਪਜਾ
ਚਾਤਰਸਕੋਉਪਦਾਰਥਉਪਜਤਹੈ॥ ਜੋਕਹੈਬਿਭਾਵਾਦਿਕੇਮਿਲਾ
ਪਕੋਨਾਮਰਸਹੈਤੋਜਹਾਬਿਭਾਵਾਦਿਏਕਭੀਹੋਤਹੈਤਹਾਅਨੁਭਾਵਾ
ਦਿਕੁਕੀਸੀਰਾਮਰਸਕਹੋਚਾਹਿਯੇ॥ ਭਾਵਨਕਹੋਚਹਿਯੇ॥
ਜੋਕਹੈਬਿਭਾਵਾਦਿਤੇਰਸਾਭੀਨਉਪਜਤਹੈਤੋਬਿਭਾਵਾਦਿਤੇ

ਭਿਨਕੋਊਰਸਥਸਤਦੇਖਿਖੇਨਹੀਹੈ॥ **ਭਿਨਕੋਊਰਸਥਸਤਦੇਖਿਖੇਨਹੀਹੈ॥**
ਉਤੰਗ॥ ਬਿਭਾਵਾਦਿਤੇਰਸਥਿਨਮੋਮਾਭਿਨਦੇਊਹੈ॥ ਭਾਵਮਾਤ੍ਰਕੀ
 ਅਪੇਛਾਕਾਰਿਤੇਭਿਨਹੈ॥ ਜਦਪਿਬਿਭਾਵਾਦਿਮੋਮਨੁਭਾਵਾਦਿਅ
 ਏਭੀਜਾਹਿਤਊਭਾਵਹੀਕੀਪਧਾਨਮਤਾਹੋਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਦੇਵਰੱਤਾ
 ਦਿਮੋਰਸਕੋਊਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਅੰਬਿਭਾਵਾਦਿਕੇਸਿਜੋਗਕੀਅਪੇਛਾਕ
 ਰਿਅਭਿਨਹੈਕਾਹੋਤੇਬਿਭਾਵਾਮਨੁਭਾਵਸੰਚਾਰੀਸਥਾਈਜਥਏਸ
 ਬਇਕਤਭਏਤਿਸਇਕਤਕੋਨਾਮਹੀਰਸਹੈਯਾਤੇਅਭਿਨ॥ **ਪੁ**
ਨ॥ ਰਸਰਹਸੇਲਛਨਦੇਹਾ॥ ਜਿਲਿਬਿਭਾਵਾਮਨੁਭਾਵਾਮਰਸੀ
 ਚਾਰੀਸੁਅਨੁਪਾ॥ ਬੀਰਿਕਿਯੋਬਿਰਭਾਵਜੋਸੋਈਰਸਸੁਖਰੂਪ
 ੧੨੨॥ **ਪ੍ਰਸਾਦੇਹਾ॥** ਕਰੁਨਾਰਸਮੇਸੁਖਕਹਾਮਰੁਬਿਭੁਤਸਮੇਕਾਇ

॥ ਉਤਰ ॥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋ ਸਮੇਂ ਬਸ ਸਬ ਹੀ ਹੈ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੧੨੩ ॥ ਜੇ ਸੇ
 ਸੀ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੀ ਕਰੁ ਨਾ ਰਸ ਪ੍ਰਥਾਨ ਸੀ ਰਾਮ ਅਨੁਸਾਰੁ ਰਖ ਮਾਨ
 ਹੈ ॥ ਅੰਤ੍ਰੀ ਮਾਇ ਨੈ ਦੁਰਜੋਧ ਨ ਕੋ ਰੁਧ ਰਪੀ ਸੁਖ ਮਾਨ ਜੀ ਸੇ ਰਸ ਨ
 ਵਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਸਿੰਗਾਰ ੧ ॥ ਹਾਸ ੨ ॥ ਕਰੁਣਾ ੩ ॥ ਰੋਦੁ ੪ ॥ ਬੀਰ ੫
 ॥ ਭਯਾਨਕ ੬ ॥ ਬੀਭਤਸ ੭ ॥ ਅਦਭੁਤ ੮ ॥ ਸਾਂਤ ੯ ॥ ਅਥਾ ਸਿੰਗਾਰ
 ਰਸ ਲੰ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਪਰਿਪੂਰਨ ਰਤਿ ਭਾਵ ਕੀ ਦੇ ਪਤਿ ਮੇ ਅਤਿ ਹੋ
 ਇ ॥ ਮਨ ਬਿਕਾਰ ਬਾਂਹੁ ਲਤੇ ਕਹਿ ਸਿੰਗਾਰ ਰਸ ਸੋਇ ॥ ੧੨੪ ॥ ਅਧੁ
 ਰਿਤੁ ਸੁਮਨੁ ਰਚਾਂਦ ਨੀ ਬਨ ਬਿਹਾਰ ਗੀਤਾਇ ॥ ਉਦੀਪਨ ਸਿੰਗਾ
 ਰ ਕੇ ਅੰਰਹੁ ਜਾਨਿ ਮਨਾਇ ॥ ੧੨੫ ॥ ਕਟਾਛਾਇ ਮਨੁ ਭਾਵੁ ਲ
 ਖਿ ਮਾਲੁ ਜਾਇ ਸੰਚਾਰਿ ॥ ਰਤਿ ਥਾਈ ਇਨ ਜੁਤ ਮਾਧਿਕ ਸੇ ਰਸ

ਜਾਨਿ ਸਿੰਗਾਰਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਯਾ ਕੋਸਮ ਅਬਰਨਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵਤਾ ॥
 ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਅਧੁਰਿ ਤੁਚੈ ਦੁਚਾ ਦੁਨਾ ਦਿਸਿ ਜੋਗਮੈ ਤੋਉ ਦੀਪਨ ਹੋਰਿ ਬ
 ਯੋਗਮੈ ਕੈ ਸੇਬਨੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਬਿਯੋਗਮੈ ਚੈ ਦੁਕਾ ਦਿ ਦੁਖ ਕੇ ਬੈਭਵ
 ਮੈ ਉਦੀਪਨ ਹੈ ॥ ਪੁਨ: ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਸਿਜੋਗਮੈ ਤੋਰਤਿ ਭਾਵ ਕੀ ਪੁਰਨਤ
 ਦੀਪਤਿ ਮੈ ਹੋਵੈ ॥ ਬਿਯੋਗਮੈ ਕੈ ਸੇਬਨੈ ਤਹ ਤੋ ਦੁਖ ਕੀ ਪੁਰਨਤਾ ਹੈ ॥
 ਉਤੰਗ ॥ ਰਤਿ ਪੁਰਨ ਬਿਨ ਦੁਖ ਕੀ ਪੁਰਨਤਾ ਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਜੋ ਰਤਿ ਪੁ
 ਰਨਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤੋ ਦੀਪਤਿ ਨੇ ਬਿਛੁੜਿ ਕਾ ਹੋ ਕੈ ਦੁਖ ਮਾਨ ਨੈ ਬਾ ॥ ਸੋ ਸਿੰਗ
 ਰ ਦੁਧਾ ॥ ਸਿਜੋਗ ਸਿੰਗਾਰ ॥ ਬਿਯੋਗ ਸਿੰਗਾਰ ॥ ਅਬ ਸਿਜੋਗ ਸਿ
 ਗਾਰਲ ॥ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਲੇਤ ਜਹਾ ਸੁਖ ਪਰਸ ਪਰ ਦੀਪਤਿ ਦਰਸ ਸਪ
 ਰਸਾ ॥ ਸੋ ਸਿਜੋਗ ਸਿੰਗਾਰ ਕਹਿ ਮਦਨ ਕਲਾ ਕਰਿ ਸਰਸਾ ॥ ੧੨੭ ॥

ਸਿਜੋਗਸਿੰਗਾਰਭੇਦਾ ਅਵਿਲੋਕਨਮਾਲਿੰਗਨਚੰਬਨਕਸਮਕੇ
 ਲਜਲਕੇਲਸੁਕੇਲਿ। ਭਾਨੁਅਸਤਅੰਸਰਚੰਦ੍ਰੈਦੈਖਟਾਰਿਤੁਆ
 ਦਿਬਰਨਬੇਮੇਲਾ ॥੧੨੮॥ ਅਵਿਲੋਕਨਯਥਾ ॥ ਲਾਲਕੋਕਬਿੰਤੁ
 ਛਾਮਤਿਛਬੀਲੀਛਬਿਛੂਟਿਰਹੀਅਲਿਕਨਿਨਸਾਬੇਹਬੀਚਮ
 ਤਿਮਨਕੀਮੁਰੇਮੁਰੇ। ਸਾਦੇਹੀਬਦਨਪਰਕੋਰਿਕਸੁਧਕਰਿਕੀਰਾ
 ਜੈਰਚਿਕੇਸਰਿਕੇਰੰਗਨਚਰੇਰੁਰੇ। ਅੰਜਨਬਿਨਾਹੁਨੈਨਖੰਜਨਸੇ
 ਮੋਹਿਲੇਤਕੋਯਨਿਕੀਲਾਲਛਬਿਕਾਨਨਿਛੂਰੇਛੂਰੇ। ਨਾਤਿਮ੍ਰਿਗ
 ਨੈਨੀਸੁਖਦੈਨੀਜਮਨਕੇਨੀਗਇਤੇਪ੍ਰਾਨਪਆਰਦੁਤਦੇਖਤਦੁਰੇਦੁਰੇ
 ॥੧੨੯॥ ਇਹਾਂਦੇਖਬੇਸੋਅਵਿਲੋਕਨਸਿਜੋਗ ॥ ਮਾਲਿੰਗਨਯਥਾ
 ॥ ਕ੍ਰਿਸਸਾਅਸਮਾਸੁਖਦਭਰਤਪਰਸਿਪਰਮੀਕਾਮਨੋਚਚਲਾ

ਮੇਘਕੁਮਰਸਬਸਿਗਯੋਮਅੰਕ ॥੧੩੦॥ ਪਰਸਿਪਰਮਕਿਭਰਿ
 ਬੇਸੋਆਲਿਗਨ ॥ ਚੁਬਨਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਤਿਯਹਿਗਹਰਿਮੁਖਫੁ
 ਵਤਲਾਖਿਅਲਿਗਨਕਰਤਬਿਚਾਰਾਮਨੋਇੰਦੀਬਗਨਿਮਿਲਿਏ
 ਤਕੋਕਨਦਪਮਾਰ ॥੧੩੧॥ ਕੁਸਮਕੇਲਿਯਥਾ ॥ ਘਨਸਮਾਮਕੋਸਦੈ
 ਯਾ ॥ ਸੋਨਜੁਹੀਕੀਗੁਹੀਪਗਿਯੋਮੇਚਿਬੇਲੀਕੋਗੁੰਡਰਯੋਤੁਕਨਾ
 ਰੋ ॥ ਦੈਦਲਫੂਲਕਦਬਕੇਕੁੰਡਲਸੇਵਤੀਕੋਤੁਗਾਪੁਮਪੁਮਾਰੋ
 ਹੈਤੁਲਸੀਪਟਕਾਘਨਸਮਾਮਗੁਲਾਬਇਸਾਰਨਬੇਲੇਕੋਨਾਰੋ
 ॥ ਫੂਲਨਮਾਜਬਚਿੰਤਬਨਾਇਕੋਕੈਸੋਸਿੰਗਾਕਮਰੈਪਮਾਰੀਨੈਪਮਾ
 ਰੋ ॥੧੩੨॥ ਜਲਕੇਲਿਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਜਿਤੀਤਰਨਿਹਰਿਸੰਗ
 ਮਿਲਿਬਿਹਰਤਿਸਮੁਨੀਗਾਖੁਲੀਖਰੀਮਧੁਕਰਿਸਹਿਤਜਨੁ

ਜਲਜਨਿਕੀਭੀਗ ॥ ੧੩੩ ॥ ਪੁਨ: ਪਾਚੀਨਾਸਵੇਆ ॥ ਅਪਸ
 ਮੇਹਰਿਰਾਧਕਾਜੁਜਲਕੀੜਤਹੈਰਸਰੇਗਬਦਾਏ ॥ ਨੀਰਸੇਚੀਰ
 ਗਯੇਲਗਕੇਤਨਦੂਨੀਬਡੀਛਾਬਿਆਜਕੇਨਾਏ ॥ ਹਰੀਦਰਿਅ
 ਈਕੀਕੀਚੁਕੀਮਿਕੁਚਕੀਉਪਮਾਕਵਿਦੇਤਬਤਾਏ ॥ ਬਾਜਕੇਤਾਸਮ
 ਨਚਕਵਾਜਲਜਾਤਕੇਪਾਤੇਮੇਗਾਤਛਪਾਏ ॥ ੧੩੪ ॥ ਗੁਨਅਸਤ
 ਸਮੇਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਲਖਦੀਪਤਿਦੁਤਿਸਾਂਝਕੀਅਤਿਅਰੁਨਤਾਉ
 ਦੇਤਾ ॥ ਇਨਹੀਕੋਅਨੁਰਾਗਜਨੁਛਯੋਗਗਨਕੇਗੋਤਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰਦੋਯ
 ਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਬੀਰਬਿਮਲਰਾਕੇਸਕੀਪੂਰਨਤਾਅਵਲੋਕਿ ॥ ਕਰਿ
 ਨਿਪਰਸਿਫੂਲੇਫਬੇਨੀਰਜਨੀਲਨਿਸੋਕਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਖਟਰਿਤੁਬ
 ਰਨਨਾ ॥ ਤੰਤੁਬਸੀਤਯਥਾ ॥ ਕਾਹੂਕੋਕਾਬਿੰਤੁ ॥ ਦੁਮਡਾਰਿਪਲਨਾਬਿ

ਛੋਨਨਵਪਲਵਕੇਕੁਸਮਸੁਗੁਲਾਤੇਤੋਤਨਛਬਸਾਰੀਦੈ। ਪਵਨ
 ਸੁਲਾਵੈਤੋਰਕੀਰਬਤਲਾਵੈਪੁਨਕੋਕਲਹਰਖਹੁਲਗਾਵੈਕਰ
 ਤਾਰੀਦੈ। ਸੁਰਤਪਗਗਤੇਉਤਾਰਕੋਕਰੈਲੋਨਰਾਈਕਿਦਕਲੀਨ
 ਅਕਾਲਤਾਨਜਿਰਸਾਰੀਦੈ। ਅਦਨਮਹੀਪਸੁਕੋਬਾਲਕਬਸੀਤ
 ਤਾਰਿਪਾਤਿਹੀਜਗਾਵਤਗੁਲਾਬਚਟਕਾਰੀਦੈ। ੧੩੬ ॥ ਰਹੀਖਮ
 ਯਥਾ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਸੀਚਿਸੀਚਿਸੀਦਲਗੁਲਾਬਆਬਚਹੂਓਰਅੰ
 ਰਘਨਿਸਾਰਨਿਕੇਘਨੇਰੋਜਘਰਿਘੇਰਿ। ਬੋਰਿਬੋਰਿਬਾਰਿਨਿਬਿ
 ਛਾਵਤਾਬਿਸਦਸੇਜਰਚੈਜੋਰਸੁਮਨਸੁਗੀਧਤਕੋਕੋਰਿਕੋਰਿ। ਅੰਮੇਸੇ
 ਮੇਬਿਰਾਜਤਪਰਮਸੁਖਸਾਜਤਸੇਲਾਰਲੀਲਲਨਯੋਅਮੀਰ
 ਮਨੋਚੋਰਿਚੋਰਿ। ਜਾਨੈਨਾਨਿਦਾਘਮਨਾਨੈਮਹਾਂਆਪਤਹਾਂਸਤੁ

ਕਕੇਕੀਪਨਸੋਕਪਤਸਜੋਰਿਸੋਰਿ ॥ ੧੩੭ ॥ ਪਾਵਸਪਥਾ ॥ ਏਵਕੋ
 ਸਦੈਆ ॥ ਹੋਜੁਗਈਹੁਤੀਕੁਜਨਮੇਬਰਖੇਅਤਿਬੁੰਦਾਪਨੇਪਨ
 ਘੋਰਤਾ ॥ ਏਵਕਹੂੰਹਰਿਭੀਜਤਦੇਖਿਅਚਾਨਕਆਇਗਏਚਿਤਚੋ
 ਰਤਾ ॥ ਚਿਟਭਟੂਤਰਕੋਟਕੁਟੀਕੈਲਖੇਟਪਟੀਅੰਚਗਗਹਿਬੋਰਤਾ ॥
 ਚੋਗੁਨਰੇਗਚਦੁਮੋਚਿਤਮੈਚੁਨਿਹੀਕੇਚੁਚਾਤਲਲਕੇਨਿਚੋਰ
 ਤਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਪਾਵਸਮੇਹਿਤੋਰਬਰਨਨਾ ॥ ਚੋਹਾ ॥ ਗਾਤਾਹਿਤੋਰੇਚਾਰੁ
 ਚਾਢਿਦੈਪਤਿਮਿਸੁਮਲਾਗਾ ॥ ਏਵਦਰਸਲਖਿਮੇਹਿਮਿਸਿਬਰਖਤ
 ਸੁਮਨਸਵਾਗ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸਰਦਯਥਾ ॥ ਜੋਤਕੋਕਬਿੰਤੁ ॥ ਏਖਿਯੋਪਿਯ ॥
 ਰੇਕਾਨਸਰਦਸੁਧਾਰੇਸੁਧਾਧਾਮਉਸਿਆਰੇਚੋਦਾਚਾਮੀਕਰਿਦਰਮੈ
 ॥ ਚੋਬੈਚਾਈਚਮਕੈਚੋਦੋਏਗੁਹੀਮੋਤਿਨਕੀਝਲਕਤਿਝਲਾਰੈ

ਸੁਨਾਈ ਸੋ ਤਿ ਪਰਸੈ ॥ ਹੀਰ ਸੀ ਹਸਨ ਹੀਰ ਹਾਰ ਕੀ ਲਸਨ ਸੋ ਪੈਸਾ
 ਹੀਰ ਹੀਸਨ ਕਵਿ ਸੋ ਤਛੁ ਬਿਸਰਸੈ ॥ ਕੋਰਿ ਕੋਰਿ ਕਲਿ ਮੁਖਿ ਚੰਦ ਤੈ
 ਸਰਸ ਪਆਰੀ ਬਾਦੁ ਲਾਠ ਰਸ ਰੂਪ ਲੁਲਾ ਲੁਲ ਬਰਸੈ ॥ ੧੪੦ ॥
 ਮੰਤਯਾ ਬਾ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਸਿਮਲਿ ਬਿਹਿਰਤਿ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਤ ਦੇ ਪਤਿਰ
 ਤਿਰਸਲੀਨਾ ਨੂਤਨ ਬਿਧਿ ਹੇ ਮੰਤਿ ਰਿਤੁ ਜਗਤ ਜੁਗਾਠ ਕੀਨ ॥ ੧੪
 ੧ ॥ ਸਿਸਰ ਯਥਾ ਦੋਹਾ ॥ ਫੂਲ ਫਬੀ ਬਨ ਬਾਟਿ ਕਾ ਸੁਮਨਿ ਸੁਰਗਾ
 ਮੇਜਾ ॥ ਆਗਮ ਜਾਨ ਬਸੰਤ ਪ੍ਰਿਯਸ ਜੀ ਸਿਸਰ ਤਿ ਅਸੇਜਾ ॥ ੧੪੨ ॥
 ॥ ਸਿਸਰ ਮੇਰੇ ਰੀ ਬਰਨਨਾ ॥ ਪਦਮਾ ਕਰਕੋ ॥ ਸਵੈ ਆ ॥ ਦੇਨ ਦਗਾਂ ਮਤੇ
 ਆਏ ਉਹਾਂ ਉਤ ਆਈ ਸੁਤਾਵਹਿ ਕੋਨ ਹੀ ਗੁਲ ਕੀ ॥ ਤੁਝੇ ਪਦਮਾ ਕ
 ਰੇਤ ਜੁਗਾ ਜੁਗੀ ਦੇ ਉਨਿ ਠਾਗਰ ਚੁਯੋ ॥ ਇਹ ਪਾਲ ਕੀ ॥ ਡੀਠ ਚਲੀ

ਉਨਕੀਇਨਪੇਇਨਕੀਉਨਪੇਚਲੀਮੂਠਉਤਲਕੀ।ਡੀਠਿਸੀਡੀ
 ਠਿਲਗੀਇਨਕੇਉਨਕੇਲਗੀਮੂਠਿਸੀਮੂਠਿਗੁਲਾਲਕੀ।੧੪੩
 ॥ਇਤਆਦਿਸੰਗਜਾਨਿਯੋ॥ ॥ਅਥਾਬਿਓਗਸਿੰਗਾਰਲ॥੧੪੪
 ॥ਅਦਤਪਚਿਓਦੁਆਨਿਕੋਸੁਭਸੰਬੰਧਅਭਾਵਾਦਿਪਤਿਮੇਦੈਪ
 ਰਸਪਰਸੋਬਿਓਗਕਵਿਗਵਾ।੧੪੫॥ਜਹਾਦਿਪਤਿਮੇਪਰਸਪ
 ਰਿਪਚਿਓਦੈਜੋਨੇਤਾਦਿਤਿਨਕੋਸੋਸੁਭਦਰਸਨਾਦਿਸੰਬੰਧਤਾਕੋਕ
 ਦੂਕਾਰਨਕਰਿਅਭਾਵਹੋਇਬਾਂਛਤਕੀਅਪਾਪਤਿਹੋਇਸੋਬਿਓਗ
 ਸਿੰਗਾਰਾਯਾਕੋਨਾਅਥਿੰਪੁਲੀਭੁਸਿੰਗਾਰਭੀਕਹੈਰੈ॥ਸੁਭਪਦਸਾਧਾ
 ਰਨਦਰਸਨਾਦਿਬਾਰਨਾਰਥਾਦਿਪਤਿਪਦਇਤਰਸ੍ਰੀਬਾਰਨਾਰਥਾ
 ॥੧੪੬॥ਜਹਾਂਬਿਓਗਮੇਪੁਰਬਾਨੁਗਾਗਕਹਿਓਰੈਤਹਾਂਅਜੋਪੁਬ

ਮਸਨੇਹਤੇਮਨਬਿਕਾਰਪੂਰਨਨਹੀਭਯੋਯਾਤੇਸੋਰਸਹੀਨਹੀਤੋਬਿਯੋ
 ਗਕੈਸੋ। ਅੰਜਹਾਂਉਤਕੰਠਤਾਦਿਕੋਨਾਇਕਨਮਿਲੇਚਾਰਿਅਟਕਾ
 ਦਿਕਿਬਾਏਕਦਿਨਪੀਛੇਮਲੇਸੋਕਛੁਬਿਯੋਗਬੋਰੋਈਗਠੀਅਤੁ
 ਹੈ। ਅੰਈਰਖਾਮੇਮਾਨਨੀਗੀਵਾਨੀਚੇਕਿਯੋਬੈਠੀਹੈਨਾਅਕਤਕੋਦੇ
 ਖਤਹੈਅੰਮਨਾਵਤਹੈਦਰਸਨਭਾਵਸੋਸੋਬਿਯੋਗਕੈਸੋ। ਅੰਜਹਾਂਬਿ
 ਦੇਸਾਦਿਮੇਨਾਅਕਹੈਤਾਕੇਆਠਜਾਮਸੀਦੇਸਾਵੈਹੈਸ੍ਵਨਸਿੰਧੀ
 ਧਕੇਭਾਵਕਰਿਸੋਭਿਪੁਲਿਭਨਬਨੈ। ਅੰਜਹਾਂਦੇਵਤਾਦਿਕੈਸਾ
 ਪਸੋਸਾਪਤਹੈਅੰਮਿਲਾਪਭਯੋਸੋਰਸਕਹਾ। ਉਤੰਗਾ। ਪੂਰਬਾਨੁਰ
 ਗਮੰਸਖੀਆਦਿਪੈਦਿਪਤਿਨਿਜਲਗਾਵਟਕਹਬੇਲਾਗਿਜਾਤ
 ਹੈ। ਭੁਗਵਤਮੇਪਾਰਬਨਾਦਿਕਰਿਬੇਲਗੈਹੈ। ਜੋਮਨਬਿਕਾਰਪੂਰ

ਨਨਹੋਤੋਤੋਏਬਾਤਕੈਸੇਹੋਤੀ। ਅੰਜਹਾਂਉਤਕੰਠਤਾਦਿਨਾਅਕਾਕੋਸੰ
ਦੀਪਨਾਅਕਸੀਘ੍ਰੀਮਿਲੇਗੋਕਿਥਾਅਾਇਮਿਲਯੋਪੈਜੇਤੀਦੇਰਿਨ
ਹੀਮਿਲਾਪਭਯੋਉਤਨੋਬਿਯੋਗਤੋਹੈਜੈਸੇਕਉਗੋਪਾਂਗਨਾਂਬ੍ਰਹਮਾ
ਕੋਨੋਦੇਖੀਹੋਨਿਰਦਈਬਿਧਾਤਾਹਮਾਰੇਨੇਤਨਿਕੋਪਲਕਾਂਕਾਹੋਕੋ
ਕੀਨੀਹੈਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕੇਦਰਸਨਕੋਝਮਕਬੇਕਗਬਿਯੋਗਹੋਤਹੈ
ਅਜਬਪਲਕਲਾਗਨਾਦਿਬਿਯੋਗਮਾਨਜੋਤੋਸੰਮੇਸਿਰਨਾਅਕਨ
ਮਿਲੈਸੋਬਿਯੋਗਕੈਸੇਨਬਨੈ। ਅੰਈਰਖਮੇਮਾਨਨੀਨੈਜਬਪੀਠ
ਨਾਅਕਕੋਦੀਨੀਗੀਵਾਨੀਚੀਕਰਿਰਹੀਜਾਂਦੀਪਨਾਅਕਦੇਖਤੋਤੋਹੈ
ਅੰਬੇਨਤੀਭੀਕਰਤਹੈਪੈਨਾਅਕਾਤੋਉਨਕੋਭਾਚਿਕਰਿਨਹੀਦੇਖਤ
ਹੈ। ਯਾਹੀਹੋਤੁਸੋਬਿਯੋਗਕੇਲਛਨਮੇਕਯੋਹੈਮਾਦਿਤਪਚਾਇਦੈਕੋ

ਸਿਬਿਧਕੋ ਅਭਾਵਹੋਇਐ ਪਰਸਪਰਪਦਾਇਐ ਨਾਅਕਨੇਦੇਖੋ
 ਤੋਸਹੀਨਾਅਕਾਓਰਪੇਦੀਪਤਿਪਰਸਪਾਰਿਮੁਦਤਿਤੋਨਹੀਯਾਤੋਬਿ
 ਯੋਗਹੀਜਾਨਿਐ। ਅੰਜਹਾਂਬਿਦੇਸਮੇਨਾਅਕਹੈਤਾਂਕੇਜੰਦਪਿਸਿ
 ਦੇਸਤੋਆਵਤਹੈਪੰਐਰਹੀਆਨਸੁਨਾਵਤਹੈਲਛਨਮੇਦਿਪਤਿਪ
 ਦਯਾਹੀਹੇਤੁਸੀਂਦਿਐ। ਜਬਆਪਸਮੇਬਾਰਤਾਅਲਾਪਨਾਕੀਨੀ
 ਤੋਬਿਯੋਗਹੀਭਯੋ। ਅੰਸਾਪਮੇਚਾਹਕੀਆਧਿਕਾਈਸੋਰਸਹੈਤਹੈ
 ॥ ਜੈਸੇਪਾਂਤੁਅੰਮਾਵ੍ਹੀਮੇਹੋ। ਅੰਸੇਜਾਨਿਐ। ਸੋਬਿਯੋਗਸਿਗਾਰ
 ਪੰਚਬਿਧਿ। ਪੁਰਬਾਨੁਗਗ ੧। ਬਿਰਹ ੨। ਈਰਖਾ ੩। ਪ੍ਰਵਾਸ
 ੪। ਸ੍ਵਾਪ ੫ ॥ ਅਥਪੁਰਬਾਨੁਗਗਲ੦ ॥ ਚੋਗਾ। ਰੂਪਜਸਮਨੀ
 ਕੋਸੁਨੇਦਰਸਨਤੇਹੈਗਗਾ। ਦਿਪਤਿਮੇਮਿਲਨਾਦਿਬਿਨਸੈਪੁਰਬਾ

ਨੁਰਾਗਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਜਹਾਂ ਰੂਪ ਅੰਸੁ ਜਸ ਸੁੰਦਰ ਸੁਨਿ ਕਿ ਬਾਏ ਖੌਦੀ
 ਪਤਿ ਮੇ ਪਰਸ ਪਰ ਅਨੁਰਾਗ ਬਾਏ ਮਿਲਿ ਬੇਕੀ ਅਭਿਲਾਖ ਕੈ
 ਸੋ ਪੂਰਬ ਨੁਰਾਗ ਯਾ ਕੋਨਾ ਮਾਭਿਲਾਖ ਭੀ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਸੁਨਿ ਬੋਤੀ
 ਨਤ ਰਹਿ ਕੋ ॥ ਦੁਤੀ ਮੁਖ ੧ ॥ ਸਖੀ ਮੁਖ ੨ ॥ ਬੀਦੀ ਮੁਖ ੩ ॥ ਦਰਸਨ ਚ
 ਰਿਤ ਰਹਿ ਕੋ ॥ ਚਿੰਤ ੧ ॥ ਸੁਪਨ ੨ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ ੩ ॥ ਸਾਖੀ ਯਾਤ ੪ ॥ ੧੪
 ਰਬਾ ਨੁਰਾਗ ਯਾਤ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਲੋਕਾਂ ਜਨ ਬਿਧਿ ਸੀਖਿ ਯੇ ਅਗੀਖਰੀ ਕ
 ਹੁ ਜਾਇ ॥ ਬਿਜਭਾ ਵਨ ਕੀ ਭਾਵ ਰੈ ਭਰੈ ਨ ਚਰੈ ਚ ਬਾਇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਇ
 ਹਾਂ ਕਹੁ ਨਾ ਅਕ ਕੋਨਾ ਅਕਾਨੇ ਦੇਖੈ ਹੋਨਾ ਇਕਾ ਅਭਿਲਾਖ ਕਰੈ ਹੈ
 ਤਾ ਸੋ ਪੂਰਬ ਨੁਰਾਗਾ ॥ ਬਿਰਹ ਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਕੀਸੈ ਜਹਾਂ ਬਿਚਾਰ
 ਬਹੁ ਪੀਅਮ ਨਾਗ ਮਸੋਚਿ ॥ ਕੋਨ ਹੇਤੁ ਮਾਏਨ ਮਬਸੋ ਬਿਯੋਗ ਦੁਖ

ਪੋਚਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਕਾਹੂਕੋ ਸਵੈਆ ॥ ਯਹਿਚਾਂਦਨੀਕਾਂਤਿਮਲੀਨ
 ਭਈਗਨਤਾਰਨਕੇਪਿਅਰਾਂਨਲਗੇ ॥ ਚਿਰਈਚਰਚਾਚਹੁਚਰ
 ਕਰੈਚਕਈਚਕਵਾਨਿਅਰਾਂਨਲਗੇ ॥ ਸਿਗਰੀਨਿਸੇਮੇਨਮਰੋਰ
 ਨਿਮਾਂਤ੍ਰਾਸਿਗਾਰਕਛੂਸਿਅਰਾਂਨਲਗੇ ॥ ਮਨਮੋਹਨਤੋਹਿਅਰਾਂਨ
 ਲਗੇਨਥਕੇਮੁਕਤਾਸਿਅਰਾਂਨਲਗੇ ॥ ੧੪੮ ॥ ਨਾਅਕਾਸੀਕੇਤ
 ਮੇਰੈਨਾਅਕਮਿਲੇਨਹੀਯਾਤੇਬਿਰਹਾ ॥ ਅਥਈਰਖਾਲਾ ॥ ਚੈ
 ਪਾਰਿਉਤਕਰਖਨਦੇਖਸਕਕਰਿਅਮਾਨਤਿਹੀਕਾਲਾਪੀਠਮੋਰ
 ਬੈਠਤਿਤਿਆਸੇਈਰਖਾਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਜਹਾਂਨਾਅਕਾਨੇਨਾ
 ਅਕਸੀਅੋਰਨਾਅਕਾਰਮੀਜਾਨੀਤਾਕੀਈਰਖਾਕਰਿਮਾਨਕਰੈਸੇ
 ਈਰਖਾ ॥ ਯਥਾ ॥ ਚੈਹਾ ॥ ਤੁਮੇਕੋਨਕੀਸੀਖਲੈਮਾਨਯੋਮਾਨਬਿਯੋ

ਗਾ। ਕੀਨੋ ਬੀਰ ਬਸੀ ਤੇ ਮੇਥੇਲ ਨਿਬਡੁ ਸਿਜੋਗਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ਅਥ ਪ੍ਰਵਾ
 ਜਲ ॥ ॥ ਚੌਹਾ ॥ ਦੇਸਾਂ ਤਰੇ ਮੈਂ ਹੋਇ ਪਿਅਤਾ ਹਿਸਾਨਿ ਪਰਬਾਸਾ।
 ਦੁਖ ਕੀ ਅਧਿਕਾਈ ਜਹਾਂ ਭਾਵਨ ਅਸਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਅਥ
 ॥ ਚੌਹਾ ॥ ਦੋਰਿ ਦੋਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਰਿ ਤੂੰ ਲੋਤੇਰੀ ਚਾਹ। ਜੋ ਲੋਜੀ ਵਨ
 ਮੂਰਜੁ ਪਿਨਹਿ ਨਿਅਰੇ ਯਹਿ ਰਾਹ ॥ ੧੫੨ ॥ ਨਾ ਅਕਾਬਿ ਦੇਸੇ ਮੈਂ ਹੈ
 ਯਾ ਤੇ ਪ੍ਰਬਾਸਾ ॥ ਅਥ ਸ੍ਰਾਪਲ ॥ ॥ ਚੌਹਾ ॥ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਕੇਸਾ ਪਤੇ ਜਹਾਂ ਨ
 ਹੋਇ ਮਿਲਾਯਾ। ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸਬ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕਵਿ ਸਿਰ ਮਨਿ ਸ੍ਰਾਪਾ ॥ ੧੫
 ॥ ਅਥ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਇਨ ਦੁਖਿਆਂ ਅਧਿਯਾਨ ਕੋ ਸੁਖ ਸਿਰਜੋ
 ਈਨਾਹਿ। ਦੇਖਤ ਬਨੈ ਨ ਦੇਖਤੇ ਅਨ ਦੇਖੇ ਅਕੁਲਾਹਿ ॥ ੧੫੪ ॥
 ਸੁਖਨ ਸਿਰਜੋ ਯਹੀ ਸ੍ਰਾਪਾ ॥ ਅਥਿਯੋਗ ਸਿੰਗਾਰੇ ਮੇਦਸ ਦਸਾ ਹੋਤ

ਹੈਸੋਕਹਤਹੈ। ਅਭਿਲਾਖ ੧ ਚੀਤਾ ੨ ਗੁਨਕਥਨ ੩ ਸਿੰਮ੍ਰਤਿ ੪
 ਉਦੈਗ ੫ ਪੁਲਾਖ ੬ ਉਨਮਾਦ ੭ ਬਿਆਪਿ ੮ ਜੜਤਾ ੯
 ਮਰਨ ੧੦। ਇਨਕੇਨਾਮਹੀਮੇਲਛੁਨਹੈ। ਅਭਿਲਾਖਯਥਾਦੇ
 ਹਾ। ਕਬੈਕਚੁਕੀਕੁਚਨਿਤੇਉਤਰਿਉਨੀਦੇਤਾਗਿ। ਕਰਿਹੈਸੈਨ
 ਸਨੇਹਸੈਸੇਜਨਬਦੈਬਿਹਾਗਾ। ੧੫੫। ਚੀਤਾਯਥਾ। ਸੋਚਿਤਤਿਅ
 ਹੈਹੈਕਹਾਹਰਿਸਜੇਸਨੇਸਨੇਹਾਬਿਨਦਰਸਰਾਕੇਸਜੇਦਿਨੈ
 ਦੂਬਰੀਦੇਹ। ੧੫੬। ਸੋਚਬੇਸੀਚੀਤਾ। ਗੁਨਕਥਨਯਥਾਦੇ
 ਉਖਹਿਦਾਖਰੁਦਾਖਤੇਸੁਧਾਸੁਕਵਿਨਿਬਿਚਾਗਾਪੁਨਪ੍ਰਿਅਅ
 ਧਰਾਨਿਰਸਇਨਸਬਹੀਤੇਸਾਗ। ੧੫੭। ਇਹਾਂਨਾਅਕਗੁਨਕਥ
 ਨਕਰੈਹੈ। ਸਿੰਮ੍ਰਤਿਯਥਾਦੇਹਾ। ਸਮਾਮਗਤਪਟਪੀਤਕੀਚਟ

ਚਾਹੁਰਕੁ ਹਕ
 ਬਕਿ ਬਕਿ ਨਿਨ
 ਫੈਰੈ ਕਾਨ ਪਿਕ
 ਨਹਟਕੁ ਲਿਸ
 ਬਦਸੁਨਾ ਵੈਨਾ

ਕਮੁਕਟਕੀ ਮੋਗਾ ਵਹੈ ਹਿਤੁ ਮੇਰੇ ਹਿਯੇ ਮੇਲੋ ਪਾਰਤ ਸੋਗ ॥ ੧੫੮ ॥ ਇ
 ਹਾਨਾ ਅਕਾਸਿ ਮੁਤਿ ਕਰੈ ਹੋ ॥ **ਉਦੈਗਯਥਾ** ॥ ਯਾਹਿ ਸੁਧਾਧਰਿ ਕੀ ਸੁ
 ਧਾਗਈ ਖਈ ਕੇ ਜੋਗ ॥ ਯਾਤੇ ਬਾਰਤ ਬਾਵਰੀ ਵੇ ਬਿਖਅਸਿ ਬਹੋਗ ॥
੧੫੯ ॥ ਇਹਾ ਸੁਖਦੁਖਦਾਈ ਹੈ ਸੋ ਉਦੈਗ ॥ **ਪੁਲਾਪਯਥਾ** ॥ **ਦੇਵ**
ਕੋਕਾਬਿੰਤੁ ॥ ਆਈ ਰਿਤੁ ਪਾਵਸਨਾ ਆਏ ਪੁਨਪਾ ਰੇ ਯਾਤੇ ਮੇਘ ਨਿਬਰ
 ਜਾਮਾਲੀ ਗਰਜਿ ਸੀਤਾ ਵੈਨਾ ॥ ਹੋਤੈ ਬਿਰਹਾ ਮੇਅਤਿ ਬਜਾ ਕੁਲਭ
 ਈ ਹੈ ਦੇਵ ਸੁਗਨੁ ਚਮਕਿ ਚਿਤਾ ਚਿਨਗੀ ਲਗਾ ਵੈਨਾ ॥ ਚਾਤਕਨਗ
 ਵੈ ਮੋਰਸੋਰਨ ਮਚਾਵੈ ਘਰਾ ਪੁਮਡਿਨ ਛਾਵੈ ਜੋਲੋ ਲਾਲ ਘਰਿਅ
 ਵੈਨਾ ॥ **੧੬੦** ॥ ਮੇਘਾਇ ਕੇ ਬਰਸ ਬੇਕੀ ਆਗਆ ਦੈ ਬੈਸੋ ਪੁਲਾਪਾ ॥
ਉਨਮਾਦਯਥਾ ॥ **ਦੋਹਾ** ॥ ਇਨ ਛਿਨ ਦਾ ਦੋਹੀ ਠਿਰੈ ਪਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਠੰਦਾ

ਉਛਰਿਉਛਰਿਚਿਦਹਗਹਤਏਠਾਛੇਬਿਸਚਿਦਾ ॥੧੬੧॥ ਰਾਇਦਿ
 ਨਦੋਰਬੇਸੋਓਨਮਾਦਾ ॥ ਬਾਧਿਯਥਾ ॥ ਦਿਹਾ ॥ ਪਲਭੁਰਪਰੋਨਪੀ
 ਰਕੀਭਈਭੀਚਭੁਰਿਗੇਹਾ ॥ ਹਿਯੋਹਿਤਨੋਰਾਵਰੋਟਨੋਕੋਸੀਦੇਹਾ ॥
 ੧੬੨ ॥ ਪੀਰਾਸੋਬਾਧਿ ॥ ਜੜਤਾਯਥਾ ॥ ਕਵਿਰਾਜਕੋਸਵੈਆ ॥
 ਜਮੋਹੀਜਹਾਗਿਰੋਹਾਬਾਧਿਪਾਇਸੁਤਮੋਹੀਤਹਾਗਿਰੋਨਾਹਿਉਠੈਅ
 ਤਾ ॥ ਨਾਹਿਨਸੋਜਸੀਭਾਰਸੁਮਾਰਸੀਯੋਛਿਨਹੀਛਿਨਤਾਤੈਤੁਰੈਅਤ
 ॥ ਅਸਰੋਏਕਯਹੈਕਵਿਰਾਜਜਬੈਕਛਕਾਨਮੇਕਾਨਸੁਨੈਅਤਾ ॥
 ਅਮਾਨਨਮੇਉਠਮਾਵਤਹੀਕਾਰਿਪ੍ਰਾਨਨਮੇਨਿਹਚੇਤਬਖੈਅਤਾ ॥੧੬
 ੩॥ ਹਾਬਾਧਿਪਾਉਜੜਪੈਬੇਸੋਜੜਤਾ ॥ ਮਰਨਯਥਾ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਕ
 ਹਾਕਹੋਵਾਕੀਦਸਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਨਕੇਈਸਾ ॥ ਬਿਰਹਜਾਲਜਰਬੋਕਰੈ

ਮਰਬੋਭਯੋਅਸੀਸਾ ੧੬੪ ਇਹਾਂਨਾਅਕਾਮਰਬੋਚਾਹੈਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸੰ
 ਚਿਤਾ ੧ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ੨ ਉਨਮਾਦ ੩ ਬਾਧਿ ੪ ਜੜਤਾ ੫ ਅਰ
 ਨ ੬ ॥ ਏਖਟਸੀਚਾਗੀਤੋਬਿਯੋਗਸਿੰਗਾਰੇਮੇਆਇਦਸਾਸਰੁਪਭ
 ਏ ॥ ਅੰਮਭਿਲਾਖ ੧ ਗੁਨਕਥਨ ॥ ੨ ਉਦੈਗ ॥ ੩ ਪੁਲਾਪ ॥ ੪ ਏ
 ਚਾਰਕਹਾਹੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਏਹੂੰਸੀਚਾਗੀਭਾਵਨਿਕੋਪੁਨਾਮਹੈ ॥ ਅੰਤਸੁ
 ਕਮਤੇਅਭਿਲਾਖ ॥ ਅਤਿਤੇਗੁਨਕਥਨ ॥ ਬਿਖਾਦਤੇਉਦੈਗ ॥ ਅੰਹ
 ਤੇਪੁਲਾਪਨਿਕਸਮੇਸੇਜਾਨਿਯੋ ॥ ਤਹਾਂਪ੍ਰਸੰ ॥ ਚਿਤਾਦਿਏਸੀ
 ਚਾਗੀਬਿਯੋਗਮੇਦਸਾਭਏਅੰਰਕਮੇਨਭਏ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਅੰਮੀਚਾਗੀ
 ਤੋਬਿਯੋਗਮੇਆਵੈਹੈਪੇਬਿਯੋਗਕੀਮੁਖਮਅਨੁਕੂਲਤਾਕਾਰਿਦਸ
 ਹੀਦਸਾਹੋਤਹੈ ॥ ਅੰਬਡਨਕੋਨੇਮਹੈਦਸਕੋ ॥ ਇਤਸਿੰਗਾਰ ॥

॥ ਅਸਥਾਸਮਰਸਲ ॥ ਦੋਹਾ ਭਾਂਡਾ ਦਿਕੋ ਦੇਖ ਜਹਿ ਬੇਖ ਬਚ
 ਨ ਬਿਖੀਤਿ ॥ ਪਰਿਪੂਰਨਤਾ ਹਾਸਮ ਕੀ ਹਾਸਮਤਾ ਹਿਕਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ੧੬
 ॥ ਜਹਾਂ ਭਾਂਡਾ ਦਿਕੋ ਬੇਖ ਬਚਨ ਬਿਖੀਤਿ ਦੇਖਿ ਮਨ ਮੈ ਪੂਰਨ ਬਿਕਾ
 ਰ ਉਪਜੈ ਤਾਂ ਮੈ ਹਾਸਮ ਕੀ ਪੂਰਨਤਾ ਹੋਇ ਹਸਤੇ ਹਸਤੇ ਮੁਖਾ ਦਿਕੁਟ
 ਲ ਹੋਇ ਬਖਸਸਲ ਦੁਖੈ ਦਸਨ ਨੇਕਾ ਦਿਖਿ ਲੈ ਸੋ ਹਾਸਮ ਰਜਾ ॥ ੧੭
 ਕੋ ਪਾਂਡੁ ਬਰਨਾ ਪਿਥੁ ਦੇਵਤਾ ॥ ਪੁਸ਼ ॥ ਜਬ ਭਾਂਡਾ ਦਿਕਾ ਹੂਮਹਾਂ
 ਤਮਾ ਕੀ ਅਨੁਕਰਨ ਲਾਯੋ ਤਾਂ ਕੋ ਦੇਖਿ ਮਹਾਤਮਾ ਕੇ ਸਜਾਤੀ ਨਿ
 ਮੈ ਕੋ ਪਕੀਆ ਧਿਕਾਈ ਭੁਈ ਤੋਰੈ ਦਰਸਭਯੋ ਹਾਸਮ ਕਹਾਂ ਰਹੀ
 ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਤਹਾ ਪੁਨਮੀ ਕੋ ਪਹੋਤ ਹੋ ਬਾਸਤਵ ਨਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਭਾਂਡ
 ਸਭਾ ਕੇ ਮੁਖਮ ਲੋਗਨ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਕਰਨ ਕਰੈ ਹੋ ਮਤਿ ਅ

ਸਮਜਿਸਨਹੀਕਰੈਹੈ॥ ਹਾਸਮਖਥਾ॥ ਰਸਰਹੱਸੋ॥ ਸਵੈਆ॥ ਤੁਨ
 ਕੀਛਾਬਿਲੋਹਟਿਜੈਸੇਬੁਝੈ॥ ਦਿਗਹੁਚਕਚੁਪਰਤੈਸਰਸੈ॥ ਦਸ
 ਨੰਦੁਤਿਕੋਡਨਿਪਾਂਤਿਬਨੀਚਲੈਚਾਲਨਉਟਹੁਕੀਪਰਸੈ॥ ਅਤਿ
 ਛੋਟੀਸੀਨਾਕਬਡੇਬਡੇਪਾਇਨਬੋਲਸੁਨੈਪਨਹੁਤਰਸੈ॥ ਧਾਰਿਅ
 ਈਹੈਮੇਸੋਸਰੂਪਅਨੂਪਹਿਭੂਪਾਰਿਭਾਗਭਰਮੇਦਰਸੈ॥ ੧੬੬॥ ਇ
 ਹਮੇਸੀਛਾਬਿਕੋਦੇਖਿਕਿਸਕੋਹਾਸਮਨਹੀਉਪਜੈਹੈ॥ ਅਥਕਰੁ
 ਟਾਰਸਲ॥ ੧੬੭॥ ਮਿਤ੍ਰਾਦਿਕੀਮਿਤ੍ਰਾਦਿਲਖਹੋਇਸੋਕਕੀਬ੍ਰ
 ਧਿ॥ ਅਤਿਨਿਰਾਸਮਨਹੋਤਵਾਕਰੁਣਾਕਰੁਣਪਸਿੰਧਿ॥ ੧੬੭॥ ਸ
 ਹਮਿਤ੍ਰਾਦਿਕੇਮਰਬੇਤੇਬੀਧਨਤੇਸਾਪਤੇਅਨੇਕਦੁਖਦੇਖਿਸੋਕਕੀ
 ਉਤਕ੍ਰਿਸਤਾਹੋਇਤਮੇਰੋਦਨਾਦਿਧਰਾਲੋਟਨਾਦਿਸੋਕਰੁਨਾਯਾਕੋ

ਕਪੋਤਸਮਥਰਨਾ ਬਰਨ ਦੇਵਤਾ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਇਸ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਿਤੇ ਲਿ
 ਯੋ ਬਿਧਨਾ ਦਿਤਾ ਸੋ ਆਯੋ ਪਰ ਦੇਸਗਮਨਾ ਦਿਯਾ ਤੇ ਬਿਯੋਗ ਸਿੰਗਾਰ
 ਏਕ ਦੁਨਾਰਸ ਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਬਿਯੋਗ ਸਿੰਗਾਰੇ ਮਧੁਰਾਰਤਿ ਕੀ
 ਆਸ ਹੋਤ ਹੈ ਅੰਨ ਅਕ ਕੇ ਆਵਨ ਕੀ ਆਸ ਹੈ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੇ ਸੋ ਕ ਕੀ ਪੁ
 ਰਨ ਤਾ ਹੋਤ ਹੈ ਸੋ ਕਤ ਬਹੀ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਜ ਬਨਿ ਰਾਸ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਤੁਹਾ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਖਨਾ ਬਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਜੋ ਬਿਰਹ ਹੋ ਸੋ ਸਬ ਨੈ ਕਰੁਣਾਰ
 ਸਕਰਿ ਬਰਨ ਜੋ ਹੈ ਤਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਜਾਨ ਕੀ ਜੀ ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਆਸ ਤੋ ਦੂ
 ਰਨ ਹੀ ਭਈ ਹੀ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਵਾਸ ਮੇ ਰਾਖਨਾ ਬਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਜਾਨ
 ਕੀ ਜੀ ਕੇ ਜੀ ਵਨ ਮੇ ਸੀ ਦੇਹ ਬਾ ॥ ਇਸ ਹੋਤ ਤੇ ਕੇਤੇ ਕਰੁਣਾਰ ਸਕਰਿ ਬ
 ਰਨ ਤੁਹੀ ਹੈ ॥ ਜੀ ਵਨ ਮੇ ਸੀ ਦੇਹ ਕਰਨਿ ਰਾਸ ਤੁ ਆਈ ਮੇ ਸੇ ਜਾਨਿ

ਆ ਅੰਤਹਾਲ ਗਨ ਮੇ ਕਰਣਾ ਪੈ ਬੈਸੋਂ ਕਰਣਾ ਕਰਮ ਹੈ। **ਕਰੁਣਾ**
ਅਥਾ ਦੋਵਕੋ ਸਵੈਆ। ਹਸਹੁਲਾ ਸਹਿ ਯੇ ਕੇਲਿ ਯੇ ਸੁਨਿ ਰਾਸ
 ਉਸਾ ਸਹੇ ਮੇ ਦਿਯੇ ਦੋਏ। ਦੋਵਲੁ ਨ ਯੇ ਸੁਖ ਭੁਖਨ ਕੋ ਬਨ ਯਾ ਮਨ
 ਮੋ ਬਿਖ ਬੀਜ ਸੇ ਬੋਏ। ਪਮਾਸ ਨਿਰੀ ਡੀਰ ਹੀ ਗਡਿ ਨੈਨ ਜੁ ਉਜਲ
 ਸੀਨਿ ਚਰੈ ਨਿਤ ਕੋਏ। ਆਪਨੇ ਜਾਗ ਬੈਸੋਂ ਪਹੇ ਮੇ ਅਬ ਨੀ ਦਹ ਮਾਰਿ
 ਯੇ ਲੈ ਸੁਖ ਸੋਏ। **੧੬੮**। ਇਹਾਂ ਕੋ ਉਮ੍ਹਿਤ ਕਪੇ ਬਿਲਾਪ ਕਰੈ ਹੈ ਯਾ ਤੇ
 ਕਰੁਣਾ। **ਅਥ ਰੋ ਦੁਰਸਲ**। **ਦੋਹਰਾ**। ਪਰ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਪਕੀ ਹੈ
 ਇਹੈ ਮਾਤਿ ਉਗੈ। ਉਤਮੁ ਡਿਕਰਿ ਬੋਝ ਹਾਂ ਜਾਨਿ ਰੋ ਦੁਰਸ ਸਾਂਗ। **੧੭**
੬੮। ਜਹਾਂ ਕੋ ਪਭਾਵ ਬਿਸੇਸ ਕਰਿ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਅੰਸ ਬਾਇਹੈ ਮੇ ਉ
 ਗਤਾ ਹੋਇ ਰਨ ਭੂਮਿ ਮੇ ਸਤੁ ਨਿਕੇ ਉਤਮੁ ਡਿਕਰਿ ਕੀਜੈ ਸੋ ਰੋ ਦੁਰਸ ਯਾ

ਕੋਅਰੁਨਕਰਨਾਰੁੰਦੁਦੇਵਤਾ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ** ॥ ਸਤ੍ਰੁਨਕੋਮਾਰਬੈਸੋਬੀਰ
 ਸਕਮੇਨਹੋਇ **ਉਤਰ** ॥ ਬੀਰਮੇਉਤਸਾਹਕੀਪੁਰਨਤਾਹੋਤਹੈ ॥
 ਅੰਸਤ੍ਰੁਮਾਰਬੈਕੋਚਾਦਿਅਤੁਹੈ ॥ ਅੰਸਤ੍ਰੁਕੋਲਲਕਾਰਿਏਹੈ ॥ ਅੰ
 ਮਾਰਿਏਹੈਪੰਨਿਜਪਰਕੀਭਲੀਪਕਾਰਗਯਾਤਹੋਤਹੈ ॥ ਰੋਦੁਮੇਕੋ
 ਧਕੀਪੁਰਨਤਾਹੋਤਹੈ ॥ ਅੰਸਤ੍ਰੁਨਿਕੋਉਤ੍ਰੁਮੁੰਡਜੁਦੇਕੀਜਿਅਤੁਹੈਨਿ
 ਜਪਰਕੋਜਥਾਰਥਗਯਾਨਨਹੀਹੋਤਹੈ ॥ ਏਤੋਭੇਦਾ **ਤਹਪ੍ਰਸ਼ਨ** ॥ ਜ
 ਬਸਤ੍ਰੁਨਿਕੋਮਾਰਿਉਤ੍ਰੁਮੁੰਡਜੁਦਾਕਿਏਤਬਭਧਗਾਇਮੇਦਾਇਕੀ
 ਥਾਹੁਲਤਾਭਈਯਾਤੇਬੀਭਤਸਭਯੋ **ਉਤਰ** ॥ ਬੀਭਤਸਮੇਗਿਲਾ
 ਨਕਰਿਅਤਹੈ ॥ ਅੰਨਾਕਸੀਕੋਗਾਇਚੇਸਾਹੋਤਹੈ ॥ ਰੋਦੁਮੇਮਾਰਿਬੋਨਿ
 ਰਸਕਪ੍ਰੈਬੀਗਿਲਾਨਕਛੁਨਕਰਿਬੋਹੋਤਹੈ ॥ ਜੁੰਧਪ੍ਰੈਚੁਕੇਪੀਛੇਮੇ

ਦਾਇਦੇਖਲੋਗਪੜੈਗਿਲਾਨਕਰੋਉਨਕੇਗਿਲਾਨਕਰਿਬੇਸੋਰੋ
 ਦਾਬਿਗੜਤਨਹੀ। ਰੋਦੁਕੋਆਲਿਬਨਸੂਰਤਮੇਕੋਧਰੈ। **ਰੋਦੁਕ**
ਬਾ। ਨੀਲਕੀਠਕੋਕਥਿਤੁ। ਗਹਿਕੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਕੋਮਦਾਂਨੇਮੇਦਲੇਲ
 ਖਾਂਨਮਾਰੇਏਕਏਕਾਨਿਕੀਸੁਖਮਾਂਸਰਦਕੀ। ਕਰੈਨੀਲਕੀਠਖੰਗ
 ਪੋਨਬਾਗੇਲਾਗੇਬੀਰਫਟੀਗਜਪਟਾਪਨਪਟਾਜਮੇਸਰਦਕੀ।
 ਏਤੇਮਾਂਝਸੋਨਤਕੀਨਦੀਯੋਉਮੀਤ੍ਰਿਚਲੀਰਹੀਨਾਨਿਸਾਨੀਰਣ
 ਭੂਮੀਮੇਗਰਦਕੀ। ਗੋਰੀਗਹੈਗਨਪਾਤਿਗਨਪਾਤਿਗੋਰੀਪਾਤਿਗੋ
 ਰੀਪਾਤਿਗਹੀਪੁਛਲਪ੍ਰਕੇਬਰਦਕੀ। **੧੭੦।** ਉਗੰਜੁਪਹੈਬੇਸੋ
 ਰੋਦੁ। **ਅਬਬੀਰਰਸਲ०। ਦੋਹਾ।** ਪਰਪੁਰਨਉਤਸਾਹਜਹ
 ਹੋਤਤਹਾਰਸਬੀਗਾਇਦੈਮੇਬਾਦੈਹਰਖਭੁਜਫਰਕਾਦਿਗੀ।

ਭੀਗ ੧੧੧੧ ॥ ਜੁਹਾਂ ਉਤਸਾਹ ਕੀ ਬਿਧਤਾ ਹੋਇ ਸਬਾਇ ਹੈ ਮੇਰ ਰਖ
 ਕੀ ਬਾਹੁ ਲਤਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੇਰੁ ਜਾਇ ਲ ਰਬੇ ਕੋ ਫਰਕੈ ਸੋ ਬੀਗ ॥ ਯਾ ਕੋ
 ਗੋਰ ਬਰਨ ॥ ਸੁੱਧ ਦੇ ਵਤਾ ॥ ਸੋਇਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਬੀਰ १ ॥ ਦਾਨ ਬੀਰ
 ੨ ॥ ਦਯਾ ਬੀਰ ੩ ॥ ਜੁੱਧ ਬੀਰ ਉਦਾਰਨਾ ॥ ਪਦਮਾ ਕਰਕੋ ਕਾਥਿ
 ॥ ਭੀਖੇ ਤੇ ਗਬਾਹਿ ਤੇ ਸਲਾਹਿ ਚੜ੍ਹੇ ॥ ਨਿਪੇਸਾਹਿ ਚੜ੍ਹੀਅ
 ਮਿਤਮਾਰਿ ਦਨ ਕੇ ਮੇਲੇ ਪੋ ॥ ਕਹੈ ਪਦਮਾ ਕਰਤ ਮੇਰਾ ਬੀ ਪੇਨਿਸ
 ਨ ਚੜ੍ਹੇ ਪੂਰਧਾਰ ਚੜ੍ਹੀ ਪਾਕਸਾ ਸਨ ਕੇ ਸੈਲੇ ਪੋ ॥ ਚਤੁਰੰਗ ਚਮੁੰ
 ਸਾਜਿ ਸੰਗ ਸੀਤ ਬੇਕੋ ਸਬਾਹਿ ਮਤ ਬਹਾਦਰ ਚੜ੍ਹਤ ਫਲ ਫੈਲ
 ਪੋ ॥ ਲਾਲੀ ਚੜ੍ਹੈ ਮੁਖ ਪੇਬਾ ਲੀ ਚੜ੍ਹੈ ਬਾਹਨਿ ਪੇਕਾ ਲੀ ਚੜ੍ਹੈ ਸਿੰ
 ਘੇ ਪੇਕਾ ਲੀ ਚੜ੍ਹੈ ਬੈਲੇ ਪੋ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸਤੁ ਮਾਰਿ ਬੇਕੋ ਚੜ੍ਹ ਬੇਕਰਿ

ਸੁਧਬੀਰਾ **ਪੁਨ: ਮੁਕੀਦਗਾਇਕੋਕਾਬਿੰਤੁ** ॥ ਚਲੇਚੰਦਬਾਨਪਨੁਬ
 ਨਮੋਕੁਹਕਬਾਨਛੂਟਤਕਮਾਨਅਸਮਾਨਭੂਮਛੈਰਹਯੋ ॥ ਚਲੀਸਮ
 ਪਾਰਤਰਬਾਰਚਲੀਚਲੀਰਨਲੇਹੁਕੀਲਹਰਮਾਂਝਜੇਠਾਸਹੈਰ
 ਹਯੋ ॥ ਅੰਸੇਸੇਸੇਹਾਥਕੋਬਗਾਇਕੋਮੁਕੀਦਗਾਇਅਰਿਨਿਕੇਚਲੇਪਾਇਬੀ
 ਰਰਸਚੈਰਹਯੋ ॥ ਹਯਚਲੇਹਾਬੀਚਲੇਸੀਗਛੋਡਿਸਾਬੀਚਲੇਮੇਸੀ
 ਚਲਾਚਲੀਮੇਅਚਲਹਾਡਾਹੈਰਹਯੋ ॥ ੧੭੩ ॥ ਅਚਲਹੈਬੇਸੋਬੀ
 ਗ ॥ **ਦਾਨਬੀਰਪਥਾਪਦਮਾਕਰਕੋਕਾਬਿੰਤੁ** ॥ ਸੀਪਤਿਸਮੇਰਕੀ
 ਕੁਮੇਰਕੀਜੋਪਾਵੈਤਾਹਿਤੁਰਤਲੁਟਾਇਦੈਬਿਲੀਬਊਰਧਾਰੈਨਾਂ ॥ ਕ
 ਹੈਪਦਮਾਕਰਿਸੁਹੇਮਹਯਹੱਥਿਨਕੇਹਲਕੇਹਜ਼ਾਰਨਿਕੋਬਿਤਰਬਿ
 ਚਾਰੈਨਾਂ ॥ ਰੀਸਗਜਬਖਸਮਹੀਪਰਪੁਨਾਥਗਾਇਯਾਗਜਕੇਧੋ

ਖੇਕਾ ਉਕਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੈਨਾਂ। ਯਾ ਤੇ ਗੋਰ ਗਿਰਜਾ ਗਜਾਨ ਨਿਕੋ ਗੋਇ
 ਰਹੀ। ਗਿਰਿ ਤੇ ਗਰੇ ਤੇ ਨਿਜ ਗੋਦ ਤੇ ਉਤਾ ਰੈਨਾਂ। ੧੭੪। ਯਾ ਮੇ ਦਾਨ
 ਬੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ। **ਦੁਆ ਬੀਰ ਯਥਾ। ਰਸ ਰਹੰਸੇ। ਸਵੈ ਯਾ।** ਦੇਖਤ
 ਮੇਰੇ ਕੋ ਜੀਵ ਹਨੈ ਸੁਨਿ ਕੇ ਧੁਨਿ ਕੇ ਸਹਜਾ ਰਤੇ ਧਾਉ। ਅੰਰ ਕੋ ਦੁੱਖ ਨ
 ਦੇਖ ਸਕੋ ਜਿਹ ਭਾਂਤਿ ਛੁਟੈ ਤਿਹ ਭਾਂਤਿ ਛੁਡਾਉ। ਦੀਨ ਦੁਆਲ ਹੋ ਛੁਡੀ
 ਅਧਰਮ ਤਹਾ ਸਿਵ ਹੋ ਜਗ ਬਾਧਿ ਬਹਾਉ। ਤੂੰ ਜਿਨ ਸੋਚੈ ਕਪੋਤ ਕੋ ਪ
 ਤਕ ਆਪ ਨੀ ਦੇਹਿ ਦੈ ਤੋਹਿ ਬਚਾਉ। ੧੭੫। ਜੀਵ ਕੀਰ ਛੁਆ ਕਰਿ ਬੇ
 ਸੋ ਦੁਆ। **ਪ੍ਰਸ਼ਨ।** ਜਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਤਿ ਅੰਸੁ ਕ੍ਰਮ ਨੈ ਆਪ ਮੇ ਉਤਸਾ
 ਹ ਸੋਚ ਰਚਾ ਕੀਨੀ ਹੈ ਸੋਏ ਕਚਾਰ ਚਕ ਬੀਰ ਅੰਰ ਹੋਇ। **ਉਤਰ।** ਸੋ
 ਜੁਪ ਬੀਰ ਕੇ ਅਤਿ ਰਭੁ ਤਹੋਤ ਹੈ। **ਪ੍ਰਨ: ਪ੍ਰਸ਼ਨ।** ਜਹਾਂ ਰਸਾ ਸੁਧਿ

ਸੁਰਮੀ ਦੁਰਜੋਧਨਾ ਦਿਕੋ ਜੁਆਮ ਚੋ ਹੈ ਸੋ ਅੰਰਏ ਕ ਦੁਤਬੀਰ ਹੋਇ
 ॥ **ਉਤੰਗ** ॥ ਸੋਹਿ ਜੁਧਬੀਰੇ ਮੇ ਅਤਿਰਭੂਤ ਹੋਤ ਹੈ ॥ **ਅੰਰਪਸਾ** ॥ ਜਹਾ ਮੰ
 ਲਗਾ ਸਮਹਿਖਾ ਦਿਆ ਪੇਸੇ ਜੁਧਕਰੈ ਹੈ ॥ ਸੋਹਿ ਏ ਕਬੀਰ ਹੋਇ ॥ **ਉਤੰ**
ਗ ॥ ਸੋਬੀਰ ਕੋ ਅਨੁਕਰਨ ਹੈ ਯਾਤੇ ਹਾਸ ਮਰਸੇ ਮੇ ਅਤਿਰਭੂਤ ਹੋਤ ਹੈ ॥
 ਇਤਿਬੀਰ ॥ **ਅਬਭੁਆਨਕਰਸਲ** ॥ **ਚੋਹਾ** ॥ ਹੋਇ ਬਿਧਭਾਕੀ
 ਜਹਾਂ ਬਸਤੁ ਭੁਆਨਕ ਦੇਖਿ ॥ ਤਹਾਂ ਛੋਭ ਕੀ ਅਧਿਕਈ ਕੰਪ ਭੁਆਨਕ ਲੇ
 ਖ ॥ **੧੭੬** ॥ ਜਹਾਂ ਡਿਪਾ ਅਪਰਾਧਾ ਇਤੇ ਭਾਕੀ ਪੁਰਨਤਾ ਹੋਇ ॥
 ਹੈ ਮੇਖੋ ਭਹੋਇ ਕੰਪਾ ਦਿਹੋਇ ਸੋ ਭੁਆਨਕ ਰਸਾ ॥ ਯਾ ਕੋ ਕੰਜਲ ਬਰ
 ਨਾ ॥ ਯਮ ਦੇਵਤਾ ॥ **ਯਥਾਰੁ ਬਿੰਦ ਕੋ ਕਬਿੰਤੁ** ॥ ਘੋਰਿ ਘੋਰਿ ਬਦਨਰ
 ਦਨ ਭੁਜੰਦਰ ਦੇਖਿ ਘੋਰਿ ਘਨੀ ਸੋ ਹੈ ਸੀਰਸ ਭਾਜਤ ਧਾਨਕੀ ॥ ਕਾਰੇ

ਕਾਰੇ ਬਿਕਟ ਕੋਟਰ ਅਗਿਭਾਰੇ ਭਾਰੇ ਉਪਮਾਂ ਕਰ ਲਮਹਾ ਕਾਲ ਕੇ ਸਮਾ
 ਨ ਕੀ। ਚਪਲਾਸੀ ਚਪਲ ਚਲਾਵੈ ਚਹੁ ਚਰਿ ਸਟਿਕ ਹਤ ਗਾਈ
 ਦਭਰੀ ਗਰਬ ਗੁਮਾਨ ਕੀ। ਐਸੇ ਦੁਰਬੁਧੀ ਦੁਰਚਾਰੀ ਦੁਸਰਾਵ
 ਨ ਕੋ ਬਾਗੇ ਮੇ ਬਿਲੋ ਕਿਭਈ ਕੋ ਪਮਾਨ ਜਾਨ ਕੀ। ੧੭੭। ਰਾਵਨ ਕੇ ਭ
 ਅਸੋ ਸੀਤਾ ਜੀ ਮੇ ਭੁਜਾਨ ਕਰਸਾ। ਅਥ ਬੀਭਤ ਸਰਸਲ੦। ਚੋ। ਚੋ
 ਇਸ ਗੁਪਸਾ ਬ੍ਰਿਧ ਜਹਿਨਾ ਸਕਾ ਦਿਸੈ ਕੋਚਾ। ਸੋ ਬੀਭਤ ਸਬ ਖਾਨਿ
 ਏਕ ਹਤਿ ਸੁਕਾਵਿਰ ਸਰੋਚਾ। ੧੭੮। ਜਹਾਂ ਕੋ ਉਰੁ ਪਰਾਧਾ ਦਿਸਮ
 ਗੀਦੇ ਖਿਸ ਗੁਪਸਾ ਬ੍ਰਿਧ ਤਹੇ ਇਤਹਾਨਾ ਸਕਾ ਦਿਕੈ ਸੋ ਕੋਚ ਬੋ ਬੀਭ
 ਤ ਸਰਸਾ। ਯਾ ਕੋ ਨੀਲ ਬਰਨਾ ਮਹਾਕਾਲ ਦੇਵਤਾ। ਯਥਾ ਕਾਵਿਰਾ
 ਸਕੋ ਸਵੈ ਯਾ। ਲੋਥ ਪਰੀਠ ਰਕੈ ਭੁਪਰੀ ਖਗਖੇ ਬੈ ਪਰੈ ਤਨਿ ਕੀ ਮਧਿ

ਕਾਈ॥ ਅਤਨਿਸੋਲਪਟੋਮਿਲਮੇਦਸੋਹੋਕਵਿਰਾਜਸੁਦਾਰਨਦਾ
 ਈ॥ ਸੋਨਤਕੀਚਸਨਯੋਰਿਪੁਥੀਚਨਵਾਇਕੈਪੀਚਕਰੀਮਨਿਭਾਈ
 ਭੀਮਗੁਸਾਸਨਲੋਹੁਪਿਯੋਸੁਭਿਸਾਸਨਲੈਨਿਦੁਸਾਸਨਿਪਾਈ॥ ੧੭੯
 ਭੀਮਕੋਰੁਧਰਪੀਵਤਦੇਖਜਾਤੋਗਿਲਾਨਿਉਪਜੈਤਾਮੇਥੀਭਤਸਾ॥ ਅ
 ਥਾਮਦਭੁਤਰਸਲ॥ ੧੮੦॥ ਚੋਹਾ॥ ਪਰਪੁਰਨਬਿਸਮਅਜੁਪੈਅਦਭੁ
 ਤਰੁਪਨਿਹਾਰਿ॥ ਸੋਅਦਭੁਤਰਸਜਾਨਿਯੋਸਬਕਵਿਕਹਤਾਬਿਚਾਰਿ
 ॥ ੧੮੦॥ ਜਹਾਅਸਚਰਸਕੇਦਰਸਨਤੇਬਿਸਮੇਭਾਵਕੀਪਰਪੁਰਨ
 ਤਾਹੋਇਸੋਅਦਭੁਤਾ॥ ਯਾਕੋਪੀਤਬਰਨਾਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵਤਾ॥ ਯਥਾਕਥਿ
 ਤਾ॥ ਯਾਹਿਦੇਖਤੇਹੀਰੋਮਰੋਮਨਿਹਰਖਹੋਤਬੋਰੇਬਿਤਬੋਰੇਗਾਤਅ
 ਲਸਕੋਸਤਸੋ॥ ਕੋਨਕੋਹੈਕੈਸੋਹੈਕਹਾਕੋਕਾਪੇਆਯੋਕੋਹੈਦੁਹਾਰ

ਹਿਯਤੁਲਖਮਾਕੋਅਮੰਤ੍ਰਸੋ।ਯਾਹੀਏਕਬੇਰਜੋਰਾਬਰੀਜਮੁਨਾ
 ਮੇਕਾਦਿਪਾਇਨਿਫਨੀਕੋਫਨਫੇਰੋਆਤਪੰਤ੍ਰਸੋ।ਯਾਹੀਛੋਟੇਛੋਟੇ
 ਰਿਛਿਗੁਨਿਯਾਕੇਛੋਰਛਿਤਧਰਿਰਾਖੋਸਾਤਹਿਦਿਨਲੋਛੋਟੇਛੋਟੇ
 ਤ੍ਰਸੋ॥੧੮੧॥ਛੋਟੇਬਾਲਕਨੇਗਿਰਿਆਗੁਰੀਪੈਧਰਨੇਯਾਤੇਅਦਭੁ
 ਤਾ॥ਅਬਸਾਂਤਰਸਲ॥ਚੁਹਾ॥ਪਰਪੂਰਨਸਮਭਾਵਕੀਹੋਤਜਹੰ
 ਬੈਰਾਗਾ।ਤ੍ਰਿਣਾਇਵਜਗਤਾਗੈਸਕਲਜਾਨਿਸਾਂਤਿਰਸਪਾਗਾ॥੧
 ੮੨॥ਜਹੰਪਰਪੂਰਨਬੈਰਾਗਹੋਇਸੋਸਾਂਤਾ।ਯਾਕੋਸ੍ਵੇਤਬਰਨਾਸੀ
 ਨਾਰਾਯਨਦੇਵਤਾ।ਸਬਰਸਨਿਕੇਲਛਨੇਮੇਪਰਪੂਰਨਬਿਸੇਸਨਅ
 ਧਿਕਾਰਥਾਬਿਖੇਜਾਨੇਨੇ॥ਸਾਂਤਯਥਾ॥ਕਬਿੰਤੁ॥ਦਾਅਨੀਰਦਨਚ
 ਰਚੀਦਸੇਬਦਨਦੇਖਿਕਾਮਨੀਮਦਨਮਾਆਮੋਹੇਨਫਿਦੈਰੇ।ਸੁਤਕੇ

ਪ੍ਰਸੰਨ

ਸੁਤਾ ਕੇ ਬਨਤਾ ਕੇ ਮਮਤਾ ਕੇ ਹੇਤੁ ਧਾਇਯਾਇ ਥਾ ਕੇ ਅਬ ਛਾਡੁ ਛਲ ਛੁ
ਦੈਗੇ। ਧਾਇਰਾ ਘੁਨੈ ਦੈ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰੈ ਦੈ ਦੈ ਸੁਖ ਸਿਪਤਿਆ। ਦੈ ਦੈ
ਹੈ ਕੀਰਤਿ ਬਿਲਿ ਦੈਗੇ। ਏਰੇ ਮਤਿ ਮੈ ਦੈ ਤਜਾ ਮੈ ਰੈ ਫਰਫੈ ਦੈ ਏਕ ਅਨੰ
ਦ ਕੇ ਕੀ ਦੈ ਰਾਮ ਦੈ ਦੈ ਕੋ ਮੇਨ ਬੀ ਦੈਗੇ। ੧੮੩। ਏਹਾ ਸਾਂਤਰ ਸਪੁਰਾਹ ਹੈ
। ਕੇਤੇ ਨਿਕੇ ਮਤ ਮੈ ਦਾਸ ਮਾਸ ਖਮਾਤ ਬਾਤੁ ਸੱਲ ਮਤੁ। ਤੀਨ ਰਸ ਮੈ
ਰਹੈ ਯਾਤੇ ਰਸ ਦਾ ਦਸ ਹੋਤ ਹੈ ਤੁਮਨ ਵਰਸ ਕੋ ਨੇਮ ਕੋ ਬਾਧੁ। ਉਤੰ
ਰਾ। ਦਾਸ ਮਾਸਾਂ ਤੇ ਮੈ ਅਤਿ ਰਭੁਤ ਹੋਤ ਹੈ ਸਖਾ ਰਤੁ। ਭਾਵਾ ਦਿੰ ਮਤਿ ਰ
ਭੁਤ ਹੋਤ ਹੈ। ਬਾਤ ਸੱਲ ਮਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਤਿ ਰਭੁਤ ਹੈ। ਮੈਰ ਪ੍ਰਸੰਨ। ਰ
ਸ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਕੋ ਨਕਹੇ। ਉਤੰਗ। ਜਾਰ ਸਕੇ ਮਿਲ ਬੇਕਰਿ ਜੋ ਰਸ
ਨ ਬਿਗੜੈ ਸੋ ਤਾ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਨਨੈ। ਮੈ ਜਾ ਕਰਿ ਤਿਰਸ ਕਾਰ ਕੋ ਪਾਇ

ਜਾਇਸਸੰਤੁਜਾਨਨੇ ॥ ਇਤਿ ਰਸਾ ॥ ਅਬਾਇਨ ਕੇ ਪੋਖ ਕਸੇ ਗੁਨ ਹੈਸੋ
 ਕਹਤ ਹੈ ॥ ਗੁਨ ਲ ॥ ॥ ਹੋਹਾ ॥ ਕਰੈ ਰਸਹਿ ਉਤ ਕਰਖ ਜੋ ਰਚਨਾ
 ਕਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨਿ ॥ ਸੁਰਤਾ ਦੇ ਜਮੇ ਜੀਵੇ ਮੇਹੋਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਨਿ ॥ ੧੮
 ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਰਸ ਕੋ ਉਤ ਕਰਖ ਕਾਰੀ ਤੋ ਸੰਚਾਰੀ ॥ ਐਥਿ ਭਾਵਾ ਦੇ ਭੀ ਹੈਸੋ
 ਉਗੁਨ ਹੋਹਿ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਸੰਚਾਰੀ ॥ ਅਦਿ ਰਚਨਾ ਕਰਿ ਰਸ ਕੋ ਉਤ ਕਰਖ
 ਕਾਰੀ ਨਹੀ ॥ ਭਾਵ ਕਰਿ ਹੈ ॥ ਅੰਗੁਨ ਜੋ ਹੈਸੋ ਅਛਰਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿ
 ਰਸ ਕੋ ਉਤ ਕਰਖ ਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਜਮੇ ਜੀਵੇ ਮੇਹੋਤ ਸੁਰਤਾ ਦੇ ॥ ਸੰਗੁਨ ਤ੍ਰਿਪਾ
 ॥ ਅਧੁਰ ॥ ੧ ॥ ਓਸ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ੩ ॥ ਅਧੁਰ ਯ ਲ ॥ ॥ ਹੋਹਾ ॥ ਕੋਮ
 ਲ ਰਚਨਾ ਹੋਤ ਜਹਿ ਹੋਇਟ ਬਰਗਿ ਅਭਾਵਾ ॥ ਸਨੁ ਸੁਰਬੁ ਬੁਬਰ
 ਨ ਬਰਸੇ ॥ ਅਧੁਰ ਯ ਬੁਭਾਵਾ ॥ ੧੮੪ ॥ ਜਹਾਂ ਕੋਮਲ ਸਵਾਦ ਲਰਚਨ ॥

ਹੋਇਐਂ ਠੰਡ ਦੁਣ ਇਨ ਅਛਰ ਨਿਕੋ ਅਭਾਵ ਹੋਇਐਂ ਸਮਾਸ
 ਕਮ ਹੋਇਐਂ ਮਾਧੁਰ ਅਗੁਨ ਯਹਿ ਗੁਨ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰੁਣਾ ਸਾਂਤਰਸ
 ਮੇਂ ਹੋਤ ਹੈ॥ **ਯਥਾ ਕਲਾ ਨਿਧੋ ਕਥਿੰਤੁ**॥ ਰਤਿ ਹੈ ਨਸਮਤਾ ਕੋ ਅਤਿ ਹੈ
 ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਅੰਗ ਲਸੀ ਸਾਰੀ ਜਰ ਕਸੀ ਸੀ ਸੁਰਿ ਗਹੈ॥ ਅੰਜਨ ਕੈ
 ਰੇਖ ਅਲਿ ਰੀਜਨ ਚਤੁਰ ਨੈਨ ਅੰਜਨ ਸੋ ਲਹੈ ਮੀਨ ਖੰਜਨ ਕਰੇ ਗਹੈ
 ॥ ਜੋ ਬਨ ਕੇ ਜੋਰ ਜਗੀ ਜਗ ਮਗੀ ਜੋ ਤਿਲ ਸੋ ਸਗ ਬਗੀ ਸੋ ਧੋ ਕੋ ਧੋ ਬੀ
 ਜੁ ਸੀ ਗੁਰੇ ਗਹੈ॥ ਕੀਚੁ ਕੀਕੇ ਬੀਦ ਕਸੈ ਉਰ ਜਉ ਤਿਗਲ ਸੋ ਤੰਗ ਕਸੈ
 ਮਾਨੁ ਹੋ ਅਨੰਗ ਕੇਤੁਰੇ ਗਹੈ॥ **੧੮੫**॥ ਹੋਇ ਗੰਟ ਬਰਗੀ ਨਿਕੋ ਅਭਾਵ
 ਸਨੁ ਸੁਰ ਬਰਨ ਬਹੁਤ ਹੈਂ ਸਮਾਸ ਕਮ ਹੈਂ ਕੋ ਮਲ ਸਵਾਦ ਲਚਨਾ
 ਹੈ ਯਾਤੇ ਮਾਧੁਰਾ॥ **ਚਿੰਜ ਗੁਨ ਲ०**॥ **੧੯**॥ ਉਧੰਤਰ ਚਨ ਹੋਇ ਜਹਿ

ਸਿੱਧੀ ਬਹੁ ਬਰਨਾ ਬਡੈ ਸਮਾਸਟ ਬਰਗਿ ਬਹੁ ਭਜਤਾ ਹਿ ਕੋ ਬਰ
 ਨਾ ॥੧੮੬॥ ਜਗਾਉ ਧੰਤ ਰਚਨ ਹੋਇ ਅੰ ਸਿੱਧੀ ਬਰਨ ਬਹੁ ਤਹੈ
 ਹਿ ਅੰ ਸਮਾਸ ਬਡੈ ਹੋਇ ਬਰਗੀ ਅਖਰ ਬਹੁ ਤਹੈ ਹਿ ਸੋ ਭਜਾ ॥੧੮੭॥
 ਹਿ ਗੁਨ ਚੰਦ ਬੀਰ ਬੀਭਤ ਸੇ ਮੇਰ ਹੈ ਹੈ ॥ਸਮਾਸਲ०॥ ਚੋਹਾ ॥ ਜੋ
 ਸੋ ਕੋ ਕਰਿ ਲਿਖੇ ਤੇ ਕੋ ਮੇਏ ਨ ਹਿ ਹੋਇ ॥ ਅਰ ਬਕਰਤ ਮੇਆ ਨਿਯੇਲ
 ਖਿਸਮਾਸ ਹੈ ਸੋਇ ॥੧੮੮॥ ਜੋ ਸੋ ਪ੍ਰਥਮ ਕੋ ਦੁਤਿ ਆ ਕਰਿ ਤਿਤੀਆ
 ਲਿਖੇ ਚਤੁਰ ਬੀਤੇ ਪੰਚਮੀ ਕੋ ਖਸੀ ਮੇਸ ਪਤਮੀ ਏਸਾਤਿ ਬਿਭਕਤਿ
 ਜਾਨਿਯੇ ॥ ਏਜਹਾ ਅਰ ਬਕਰਤ ਮੇਆ ਵੈ ਸੋ ਸਮਾਸ ॥ ਚਿਸਉ ਦਾਹ
 ਰਨ ॥ ਕਬਿੰਤਾ ॥ ਓਧੰ ਰਣ ਮੰਡਲ ਅਖੰਡ ਮੇ ਪ੍ਰਚੰਦੀ ਰਸੀਭੁ ਕੀ ਸਕਤਿ
 ਹੁਤੇ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਪਾਢਿਗੇ ॥ ਛੂਟ ਕਮਾਨ ਤੇ ਮਮਾਨ ਭਨੁ ਭਾਨ ਹਰਿਠਾ

ਦੁਹੈ ਮਦਨੇ ਪਠਾਨ ਚਰਚ ਦੁਹੈ । ਭਨਤਾ ਅਮੀਰ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਬੀਰ ਤੇਰੇ
 ਤੀਰ ਜਿਹ ਹਜੀਰ ਬੇਰਿ ਫੋਰਿ ਪਾਰ ਕਢਿ ਗੇ । ਬਾਢਿ ਗੇ ਬਾਲਿ ਦਜੀਵ
 ਚਢਿ ਗੇ ਸੁਰਿ ਦਮਗਾ ਚਿੰਤ ਕੈ ਸੋ ਪੁਤਰੇ ਅਮਾਤਗਾਤਗਾ ਦੁਹੈ ॥੧੮੮॥
 ॥ ਏਹਾਂ ਰਬਰਗੀ ਮੈ ਮੰਜੇ ਗੀ ਬਰਨ ਬਹੁਤ ਹੈਂ ਮੈ ਉਂਪਤ ਰਚਨਾ ਹੈ ਸਮਾ
 ਸਬਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਚੰਸਾ ॥ ਪੁਸਾਇ ਗੁਨਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਦੋ ਉਂਗੁਨ ਜਾਮੇ
 ਮਿਲੈ ਸਬਰ ਸਕੈ ਅਨੁਕੂਲਾ । ਸਰਲ ਅਰਬਰ ਚਨਾ ਸਰਲ ਸੋ ਪੁਸ
 ਦਿਗੁਨ ਮੂਲਾ ॥੧੮੯॥ ਯਥਾ ਕਥਿੰਤੁ ॥ ਰੇ ਸਮਰ ਸਮਾ ਸਮਿ ਰੋਹੁ
 ਸੁੰਦਰੀ ਕੇ ਸਘਨ ਘਟਾ ਕੀ ਜਮਾਤਾਈ ਸਰਸਾਤਿ ਹੈ । ਤਾਮੇ ਦੁਹੈ ਚਿ
 ਰਕਰਿ ਪਰਮ ਸਵਾਰੀ ਪਾਟੀ ਪਿਯਮਨ ਪਾਰਿ ਬੇਕੀ ਘਾਟੀ ਦਰਸਾਤਿ
 ਹੈ । ਗ੍ਰਿਫਤ ਗੁਨਨ ਗਜ ਮੇਤ ਨਿਸਵਾਰੀ ਮਾਂਗਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਏ ਕੈ

ਮਤਿ ਅਕੁਲਾਤਿ ਹੈ। ਚਮਕਿ ਚਮਕਿ ਤਮ ਪੁਜਕੀ ਚਮੁਨੀ ਚੀਰਿ ਮਨੋ
 ਚਾਰੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀ ਚੌਕੀ ਚਲੀ ਜਾਤ ਹੈ। ੧੯੦॥ ਇਹਾਂ ਸਰਲ ਰਚ
 ਨਾਮੋਂ ਬਰਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਕੋਊ ਗੋੜੀ ਮਾਦਿ ਚਾਰਿ ਰੀਤ ਕਹਤ
 ਹੈ ਜੋ ਇਨਹੀ ਮੇ ਅੰਤਰ ਭੂਤ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਇਤਿ ਗੁਨ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਹਿਤ ਸਿੰਧੂ ਅਮੀਰ ਦਾਸ ਦਿਰਚਤੋ ਭਾਵਰ ਸਗੁਨ ਨਿਰਨ
 ਅਨਾਮ ਦੁਤੀ ਯੋਤਰੀਗ॥ ੨॥ ॥ ਅਥ ਸਿੰਗਾਰ ਰਸ ਕੇ ਆਲੀ
 ਬਨ ਜੋਨਾ ਅਕਾਨਾ ਅਕ ਹੈ ਜੋ ਕਹਤ ਹੈ॥ ਤੁੰਨਾ ਅਕਾਲ ਛਨਾਰ
 ਸਰਜੋ ਦੋਹਾ॥ ਜਾਹਿ ਬਿਲੋਕਤ ਹੋਤ ਹੈ ਚਿਤੰਬੀ ਚਰਸ ਭਾਵਾਤਾ
 ਹਿਥ ਖਾਨਤਨਾ ਅਕਾਜੇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਕਾਵਿਗਾਵਾ॥ ੧॥ ਜਾਕੋ ਦੇਖਿ ਰਸਕੋ
 ਭਾਵ ਉਪਜੈ ਸੋਨਾ ਅਕਾ॥ ਪ੍ਰਸਾ॥ ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਰਸਕੋ ਉਪਜੈ ਬਿਬਿਸੇ

ਸਨਦੀਨੋਯਤੇਬੀਰਾਦਿਕੇਆਲਿਬਨਮੇਅਤਿਬਯਾਪਤਿ॥**ਪੁਨ: ਲ**
ਛਨਰਸਪ੍ਰਬੋਧੋ॥ ਦੋਹਾ॥ ਦੇਖਤਿਹੀਜਿਹਨਾਰਿਕੇਨਰਹਿਅਉਪ
 ਜੈਪੀਤਾ॥ ਤਾਹਿਕਹਤਹੈਨਾਅਕਾਜੇਸਾਨਤਰਸਰੀਤਾ॥**ਕਾਪੁਸਾ॥**
 ਜਾਨਾਰਿਕੋਦੇਖਿਨਰਕੇਹ੍ਰਿਦੈਮੇਪ੍ਰੀਤਿਹੋਇਸੋਨਾਅਕਾਮੇਸੋਲਛਨ
 ਕਰਿਬੋਮੇਭੀਲਨੀਆਦਿਕਨਿਮੇਰਾਮਬਧੂਨਿਮੇਬਿਧਨਮੇਅਤਿ
 ਬਯਾਪਤਿ॥**ਪੁਨ: ਲਛਨਾ ਦੋਹਾ॥** ਜਿਹਲਖਿਮਧੁਰਾਰਤਿਉ
 ਦਤਿਰਸਕਸੁਮਤਿਉਰਮਾਇ॥ ਨੀਤਿਗੀਤਿਸੋਨਾਅਕਾਜੇਬਨਾਦਿ
 ਗੁਨਭਾਇ॥**੩॥** ਸਾਕੋਦੇਖਿਕਰਿਰਸਕਸੁਮਤਿਸੋਨਾਅਕਾਕੋਹ੍ਰਿਦੈ
 ਤਮੇਮਧੁਰਾਰਤਿਉਦਿਤਿਹੋਇਨੀਤਗੀਤਿਕੋਲਿਯੋਸੋਨਾਅਕਾ
 ਮਧੁਰਾਰਤਿਪਦਦੇਵਗਤਿਭਾਵਾਦਿਬਾਰਨਾਰਥਾਰਸਿਕਸੁਮਤਿ

ਨਾਅਕਕੋਧਿਸੇਸਨਕਯੋਤੀਲਨਮਾਦਿਗ੍ਰਾਮਬਧਾਦਿਬਾਰਨਾਰਥਾ
 ਨੀਤਿਗੀਤਿਅਗਮਮਾਦਿਬਾਰਨਾਰਥਾਜਿਬਨਾਦਿਗ੍ਰਾਨਬਿੰਧਾਬਾ
 ਰਨਾਰਥਾਯਹਿਲਛਨਮਾਛੋ॥ਸੋਨਾਅਕਾਤ੍ਰਿਧਾ॥ਸੁਕਿਆ
 ੧॥ਪਾਰਿਕੀਆ੨॥ਸਾਮਾਨਾ੩॥**ਸੁਕਿਆਲ੦**॥**ਦ੍ਰੋਹਾ**॥ਸੀ
 ਪਤਿਬਿਪਤਿਸੁਖੇਂਦੁਖੇਂਮਚਲਪ੍ਰੇਮਪਤਿਸੰਗਾਪਤਿਬ੍ਰਤਨੇਮਨਿ
 ਵਾਹਮਤਿਸਲਜਸੁਸੁਕਿਆਮਗਿ॥੪॥ਸਿਪਤਿਬਿਪਤਿਪਦਸਾ
 ਮਾਨਾਬਾਰਨਾਰਥਾਸੁਖਦੁਖਪਦਪਾਰਿਕੀਆਬਾਰਨਾਰਥਾ॥੫॥
ਸੁ॥ਕੇਤੀਕਪਰਕੀਆਮੋਸਾਮਾਨਾਜਬਨਾਅਕਕੇਰੂਪਬਸਿਰੈ
 ਜਾਤਿਹੈਸੋਸੁਖਦੁਖਦਿਸੇਮਚਲਪ੍ਰੇਮਰਾਖਤਹੈਅੰਤਾਹੀਕੀਰੈਗ
 ਤਹੈ॥ਯਾਤੇਪਤਿਬ੍ਰਤਨੇਮਉਨੇਮੇਪਾਈਅਤੁਹੈਸੋਉਸੁਕਿਆਹੋਇ॥

ਉਤੰਗ॥ ਵੇਅਤਿ ਪਤਿ ਬ੍ਰਿਤਨੇ ਮਨਹੀ ਨਿਵਾਹਤ ਹੈਂ ਬਿਪਤਿ ਸਮੇਂ ਮੇਂ ਸੋਚ ਵੇ
 ਲਗ ਜਾਤ ਹੈਂ॥ ਅਸੇ ਉਨ ਕੇ ਅਗਿਆਨੀ ਸਲੋਂ ਜਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈਂ॥ ਕ
 ਹੇਤੇ ਜੇ ਉਨੇ ਮੇਰ ਬਹੁਤ ਨਾ ਅਕ ਦੇਖੇ ਹੈਂ॥ ਯਾਤੇ ਵੇ ਸੁਕਿਆ ਨਹੀ ਹੈਂ॥
 ਸੋ ਸੁਕਿਆ ਬਹੁੰ ਮਭੇ ਦਤੋਂ ਤ੍ਰਿਧਾ॥ ਮੁਗਧਾ ੧ ਅਧਾ ੨ ਪ੍ਰੋਢਾ ੩
 ਮੁਗਧਾਲ॥ ਚਿੰਤਾ॥ ਜਿਬਨ ਅਕੁਰ ਕੇ ਭਏ ਜਾਮੇ ਲਾਜ ਪ੍ਰਧਾਨ॥
 ਭੈ ਮੁਗਧ ਤੁਲਿ ਯੇ ਲਸੈ ਮੁਗਧਾ ਤਾ ਹਿਬ ਧਾਨ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਸ਼ਾ॥ ਜਾਕੇ ਜੋ
 ਬਨ ਅਕੁਰ ਮੇ ਪਾਰਿਕੀ ਅਤੁ ਹੋਇ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਬਾਦ ਤੇ ਭਯਾਮੇ ਲਾਜ
 ਕੀ ਮਾਧਿਕਾਈ ਹੋਇ ਮੇ ਸੀ ਪਰਕੀ ਮਾਹੂ ਮੁਗਧਾ ਹੋਇ॥ ਉਤੰਗ
 ਮੁਗਧਾ ਭੇਦ ਸੁਕਿਆ ਹੀ ਮੇ ਬ੍ਰਿਤਨੇ ਨੇ ਮਥਾ ਧਰੇ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਬੇਦਾ ਦਿ
 ਕੋ ਉਪਦਿ ਬੇਲ ਗੈ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋ ਮਾਧਿਕਾਰ ਹੈ॥ ਅਸੇ ਪਰਕੀ ਅ

ਮੇਮੁਗਧੰਤੁਨਹੀਹੋਤਹੈਯਤੇਮੁਗਧਾਪਰਕੀਆਨਹੀਹੈਸਕੈ **ਜੋਮੁ**
ਗਧਾਪਚਿਥਿਧਿ ਅਮਿਕਰਤਜੇਬਨ ੧ ॥ ਅਮਗਯਾਤਜੇਬਨ ੨ ॥ ਗਸਾ
 ਯਤਜੇਬਨ ੩ ॥ ਨਵੇਦਾ ੪ ॥ ਬਿਸ੍ਵਧਨਵੇਦਾ ੫ ॥ **ਅਮਿਕਰਤਜੇ**
ਬਨਲ ॥ ਜਾਮੇਜੇਬਨ ਅਮਿਕਰਕੀਨਾਈਉਦਤਭਯੋਹੋਇਸੋ
 ਅਮਿਕਰਤਜੇਬਨਾ ॥ **ਯਥਾ** ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਦੇਹਿਦੁਲਹਿਯਾਕੀਬ
 ਹੈਜੋਮੇਜੇਬਨਜੇਤਿ ॥ ਤੇਜੇਤੋਲਖਿਸੋਤੈਸਬੈਬਦਨਮਲਿਨ
 ਦੁਤਿਹੋਤਿ ॥ **੬** ॥ ਜੇਬਨਦੁਤਿਬਧਵੇਸੋਅਮਿਕਰਤਜੇਬਨਾ ॥ ਬਧਵੇ
 ਸੁਭਾਵਅਮਿਕਰਕੋਹੈ ॥ **ਅਮਗਯਾਤਜੇਬਨਲ** ॥ ਜਾਤਿਯਕੋਜੇਬਨ
 ਆਵੈਕੀਗਯਾਤਨਹੋਇਸੋਅਮਗਯਾਤਜੇਬਨ **ਯਥਾ** ॥ ਚੋਗਾ ॥ ਭੁ
 ਲਤਨਕਹੁਚੈਚੈਤੈਅਰੈਪ੍ਰਭਾਅਮੇਲਾ ॥ ਸਖੀਨਾਭਿਸਰਤੀਰ

ਵੈਭਵੇਕਾਨਕਕੋਕੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕੁਚਿਨਕੋਕੋਲਜਾਨਮੋਯਾਤੋਮਗਮਾਤਾ
 ਜੋਬਨਾ ॥ ਗਮਾਤਜੋਬਨਾਲ ॥ ਜਾਕੋਜੋਬਨਕੀਗਮਾਤਹੋਇਸੋਗਮਾ
 ਤਜੋਬਨਾ ॥ ਯਥਾ ॥ ਚੋ ॥ ਨਿਰਖਤਹੀਕੁਚਦੁਤਿਅਲੀਕਯੋਕਰਤ
 ਹੋਕਾਇ ॥ ਅਗੀਇਹਾਂਏਲਾਲਕੋਕੀਦੁਕਧਰੇਲੁਕਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕੁਚ
 ਦੁਤਿਦੇਖਿਬੈਸੋਗਮਾਤਜੋਬਨਾ ॥ ਨਵੇਂਦੁਲਾ ॥ ਚੋ ॥ ਲੰਜਾਤੁ
 ਯਸੋਜੋਤਿਆਰਤਿਨਚਹੈਪਤਿਸੀਗਾ ॥ ਅਕਿਭਰਤਦੋਕੋਚਹੈਵਹੈ
 ਨਵੇਂਦੁਲਾਅਗੀ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਪੀਛੇਸੁਕਿਆਕੇਲਛੁਨੇਮੇਕਹੈਹੈਸੁਖ
 ਦੁਖ ॥ ਇਮੇਜਾਕੋਅਚਲਪ੍ਰੇਮਹੋਇ ॥ ਜੋਨਾਅਕਕੀਅਕਿਕੋਛੋਰਿ
 ਯੋਚਹੈਸੋਸੁਕਿਆਕੈਸੇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਅਕਿਛੋਰਿਬੇਕਰਿਕਛੁਪ੍ਰੇਮ
 ਦੁਰਬੋਰੇਈਹੈਗਯੋਹੈਇਹਾਂਤੋਭਯਕੀਅਧਿਕਾਈਸੋਮੁਗਧੰਤੁਹੈ

ਜਾਤੇਭਾਜਤਿਹੈ **ਨਵੇਂਦਾਉਦਾਹਰਨਾਦੇਹਾ॥** ਪਆਰੀਕੇਪਲਕਾ
 ਨਿਜਬਪਰੇਲਾਲਲਚਾਇਾਦਿਅਨਾਹੀਨਹੀਨਿਸੈਸੁਕਸਾਰਿ
 ਕਜਗਾਇ॥੧੦॥ ਸੁਕਸਾਰਕੋਜਗਾਇਨਾਅਕਤੇਛੂਟੈਚਾਹਤਹੈ
॥ਬਿਸ੍ਵਪਨਵੇਂਦਾਲ॥ ਦੇਹਾ॥ ਪਰਚਾਏਸਖਿਆਨਕੇਕਛੁਪ
 ਤਿਸੈਬਿੰਸੁਸਾਸੋਬਿਸ੍ਵਪਨਵੇਂਦਤਉਕੋਰਿਨਹਿਕਰਿਤਸਾ॥
੧੧ **ਯਥਾ॥** ਦੇਹਾ॥ ਲਾਲਲਹੀਸੁਨੇਸਦਨਬੋਲੀਬਾਲਸਸੁਸ
 ॥ਸੁਮਕਮਾਉਉਤਾਰਿਏਗਵਿਜਿਅਕਰਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧੨॥ ਨਾਅ
 ਕੇਤੇਏਕਤਰਹਿਸੈਛੂਟੈਚਾਹਤਿਹੈਯਾਤੇਬਿਸ੍ਵਪਨਵੇਂਦਾ॥ ਨਵੇਂਦ
 ਕੇਵਲਛੂਟਨੇਈਚਾਹੈਹੈਇਤਨਭੇਦਾ॥ ਇਤਿਮੁਗਧः॥ **ਅਥਮੰ**
ਧਾਲ॥ ਦੇਹਾ॥ ਅਮਾਧੀਮੁਗਧਾਕੀਦਸਾਅਧੋਰਸਬਿਸਰਾਮ

॥ ਲਾਜਮ ਦਨਸਮ ਦੇਨ ਜਹਿ ਮੱਧਾ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਲ
 ਜਮੋ ਮ ਦਨਸਮ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋ ਕੇਤੇ ਕਹੈ ਹਿ ॥ ਬਹੁਤ ਲਾਜ ਬਹੁਤ ਕਾਮ
 ਹੋਇ ਕਿਥਾ ਬੋਲੀ ਲਾਜ ਬੋਲੈ ਕਾਮ ਹੋਇ ॥ ਯਹਿ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੀ ॥ ਜੋ
 ਕਹੈ ਬਹੁਤ ਲਾਜ ਬਹੁਤ ਕਾਮ ਹੋਇ ॥ ਤੋ ਜਹਾ ਬਹੁਤ ਕਾਮ ਹੋਤ ਹੈ ਤਹਾ ਲ
 ਸਕੈ ਮਭਾਵ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਬੋਲੀ ਲਾਜ ਬੋਲੈ ਕਾਮ ॥ ਤੋ ਯਮੇ ਰਸਕ
 ਹਾ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਹਾ ਬੋਲੀ ਲਾਜ ਹੋਇ ਤਹਾ ਕਾਮ ਅਧਿਕ ਚਾਹਿਯੇ ਤੁਮ
 ਕਹੈ ਹੈ ਜੁਸਮ ਹੋਇ ॥ ਉਤਰਾ ॥ ਇਹਾ ਕਹੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ਲਾਜ ਮੁਗਧਾ ਮੇ
 ਹੈ ਤਸੇ ਆਧੀ ਹੋਇ ॥ ਅੰਧੇ ਪੁਰਨ ਰਸ ਪ੍ਰਦਾ ਮੇ ਹੋਤ ਹੈ ਤਸੇ ਆਧੋ ਰਸ
 ਹੋਇ ॥ ਯਸੇ ਯਹਿ ਜਨੇ ਜੋ ਮੱਧਾ ਭਾਵ ਲਾਜ ਮੋ ਮ ਦਨ ਹੋਇ ਲਾਜ
 ਛੂਟੀ ਜਾਇ ਕਾਮ ਬਧਤ ਜਾਇ ॥ ਏਕ ਸੇ ਮਾਇ ਰਹੇ ਹੋ ਹਿ ਸੋ ਮੱਧਾ ॥

ਯਥਾ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਕਰੈ ਚਾਹੁ ਸੋ ਚਟਕਿ ਕੈ ਖਰੇ ਉਡੈ ਹੋ ਮੈਨਾ ਲਾਜ ਦ
 ਬਾਏ ਤਰਫਰਤ ਕਰਤ ਖੁਦ ਸੀਨੈ ਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਇਹਾਂ ਲਾਜ ਕਾ ਮਸਮਾਨ
 ਤੇ ਮਧਮਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾਲ ॥ ਚੋਗਾ ॥ ਕੇਲ ਕਲਾ ਮੇ ਅਤਿ ਨਿਪੁ ਨਿਰੁਚਿ
 ਸੋ ਪਤਿ ਹਿਰਿ ਣਾਇ ॥ ਕਾਮ ਭਾਵ ਭਾਗਿ ਭਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਕਵਿ ਰਾਇ ॥ ੧੫ ॥
 ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕੇਲ ਕਲਾ ਮੇ ਤੇ ਮਧਮਾ ਹੁ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੋਤ ਹੈ ਮੇ ਰਚਿ ਸੋ ਪਤਿ ਕੋ ਰਿ
 ਣਾਇ ਲੇਤ ਹੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਅਧਮਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰਬੀਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ਮੇ ਅਤਿ ਸੈਕ
 ਮ ਕੇ ਭਾਵ ਸੋ ਭਗੀਨ ਹੀ ਹੋਤਿ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਉਦਾਹਰਨਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੋ ਕਥਿਤੁ
 ॥ ਸੁਰਤਿ ਕਹਾਨੀ ਕੇਲ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਖਾਨੀ ਜਾਇ ਮੇ ਸੀਰਤਿ ਮਾਨੀ ਯੋ ਬਿ
 ਹਾਨੀ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ॥ ਇਤ ਸਿਸਕਤਿ ਉਤਹੁ ਮਕਭਰਤ ਨੈ ਕਧੀਰਨਧ
 ਰਤ ਜਨੁ ਹਾਹ ਕਰੈ ਕਾਮਨੀ ॥ ਚੋਊਰੀ ਣਖੀ ॥ ਇਥ ਕਿਛੁ ਕਿਰਹੇ ਭਗਵੰ

ਤਾਚੰਤ੍ਰਕੈਸੇਘਨਮੋਗਚੰਤ੍ਰਕੀਸੀਦਾਮਨੀ॥ ਟੂਟਰਹੇਹਾਰਮੀਬਿਬੁਰਰ
 ਹੇਬਾਰਬਲਿਹਾਰਰਯੋਭੁਵਿਤੋਹਹਰਿਰਹੀਭਾਮਨੀ॥ ੧੬॥ ਇਹਾਂ
 ਅਨਿਕਕਾਮਕਲਾਪ੍ਰਕਾਸਬੈਸੋਪ੍ਰੋਦਾ॥ **ਅਥਧੀਰਾਦਿਭੇਦਾਦੋਹਾ**
 ਅਥਧਾਪ੍ਰੋਦਾਕ੍ਰੋਧਮੇਭੇਦਤੀਨਬਿਧਹੋਤਾ॥ ਧੀਰਾਮੋਰਾਮਧੀਰਾਤਿਅਧੀ
 ਰਾਧੀਰਉਦੇਤਾ॥ ੧੭॥ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ**॥ ਅਥਧਾਪ੍ਰੋਦਾਮੇਧੀਰਾਦਿਭੇਦਕੋਨੇਸਬਾਂ
 ਧਮੋਰੈਮੁਗਧਾਮੇਕਮੋਨਕਯੋ॥ **ਉਤਰਾ**॥ ਮੁਗਧਾਮੇਮਾਨਨਹੀਹੋਤਹੈਜੋ
 ਹੋਤਹੈਤੋਬਿਸ੍ਵਪਨਵੇਦਾਮੇਕਛੁਕਮਾਨਕੋਲੇਸਹੋਤਹੈ॥ ਅਮੋਚਾਤੁਰੀਅ
 ਦਿਬਿਵਹਾਰਕੋਅਭਾਵਹੈਯਾਤੇਮੁਗਧਾਮੇਧੀਰਾਦਿਭੇਦਨਹੀਸੰਭਵੈ॥
 ਕਾਹੇਤੇਧੀਰਾਦਿਕੋਹੋਤੁਤੋਮਾਨਅਮੋਚਾਤੁਰੀਬਖੀਗਿਬਚਨਾਦਿਹੈਜੋਮ
 ਧਧਾਪ੍ਰੋਦਾਹੀਮੇਪਾਈਅਤੁਹੈ॥ **ਮੋਰਪ੍ਰਸ਼ਨ**॥ ਜੇਕਰਿਧੀਰਾਦਿਭੇਦਕੋਮ

ਨਹੇਤੁਭਯੋਤੰਧੀਰਾਇਮਾਨਨੀਕਮੋਨਹੋਹਿ। ਅੰਖੰਤਕਮੋਨਹੋਇ। **ਉਤਰ**
 ॥ ਮਾਨਨੀਮੇਸਾਧਰਾਧਨਾਅਕਦੇਖਿਠਨਗਨਠਾਨਿਬੋਹੋਤਹੈਮੋਪਿਥੀ
 ਖਨਨਾਦਿਚੇਸੁਹੋਤਹੈ। ਧੀਰਾਇਮੇਬੀਗਿਬਚਨਾਦਿਕਹੋਨਹੋਤਹੈ
 ਏਤੋਭੇਦਾ। ਅੰਖੰਤਮੇਨਾਅਕਕੇਆਸਾਧਾਰਨਾਚੰਨਪਾਨਪੀਕਜਾਵ
 ਕਰੀਗਨਖਖਤਾਦਿਦੇਖਿਕੋਪਉਪਜੈਹੈਉਪਾਲਿਭਦੇਤਹੈ। ਅੰਧੀਰਾਇ
 ਮੇਸਾਧਾਰਨਾਚੰਨਮਰੁਨਨੇਤਾਦਿਪਾਗਸਿਬਲਾਦਿਦੇਖਿਕੋਪਹੋਤ
 ਹੈ। ਇਤਨੋਭੇਦਾ। ਯਹਿਸੂਖਮਭੇਦਹਸਮੰਜਰੀਕੇਉਦਾਹਰਨਨਿਤੇਜਾਨਨੇ
 ॥ **ਅਥਮਧੰਯਾਧੀਰਾਦਿਲ॥** **॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਬੀਗਿਬਚਨਧੀਰਾਕਹੈਪ੍ਰ
 ਗਟਰਿਸਾਇਅਧੀਰਾ। ਰੋਇਜਨਵੈਕੋਪਜੈਮਧੰਯਾਧੀਰਾਧੀਰਾ। ੧੮।
ਅਧਯਾਧੀਰਾਯਥਾ॥ ਸੋਭਕੋਕਬਿਤੁ। ਕੇਤਕੀਕਿਤਨਿਮਾਣੁਕੁਦਲੈ

ਹਿਤਨਿਮਾਣੁ ਮੰਲੀ ਲਾਲਿਤਨਿਮਾਣੁ ਰੈਨਿ ਅਵਗਾਹਿਯੋ ॥ ਨਵਲਨ
 ਵਾਰਨਿ ਮੇਰੇ ਪਾਚਲ ਭਾਰਨਿ ਗੁਲਾਬ ਫੁਲ ਵਾਰਨਿ ਮੇਰੇ ਹਨਿਰਬਾ
 ਹਿਯੋ ॥ ਰਾਵਰੀ ਰਵਨਰੀ ਤਿਸਾਵਰੀ ਸੁਛਾ ਬਿਭਈ ਭਾਵਰੀ ਭਰਤਸੇ
 ਭਸੁਕਵਿਸਰਾਹਿਯੋ ॥ ਨਿੰਦਕੇ ਨਿੰਦਨ ਸੁਮਸ਼੍ਰੇਣ ਦੇਖਿ ਬਦਨ ਪੇਕਮਲ
 ਦਲਨਿ ਕੋ ਪਵਨ ਕਰਮੋ ਚਾਹਿਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਇਹਾਂ ਕਮਲ ਦਲ ਸੇ ਪਵ
 ਨ ਕਰਿ ਬੋਅ ਭਿਲਾਖੋ ਬੀਰਿ ਸੇਯ ਹਿਜਨ ਯੇ ਸੇਤੁ ਮਕਹੂੰ ਸੇਸੁ ਮਿ
 ਤਆਏ ਹੋਯਾ ਤੇ ਮਧਯਾਧੀਰਾ ॥ ਅਧਯਾ ਮਧੀਰਾ ਯਥਾ ॥ ਰਸ ਪ੍ਰਬੋਧੇ
 ਦੋਹਾ ॥ ਕਹੂੰ ਠਗੇ ਕਤਹੂੰ ਖਗੇ ਅਤਿ ਸਗ ਬਗੇ ਸਨੇਹ ॥ ਲਾਜ ਪਗੇ ਦ੍ਰਿ
 ਗਰਗ ਮਗੇ ਜਗੇ ਕੋਨ ਕੇਗੇਹਾ ॥ ੨੦ ॥ ਇਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਰਿਸਾਇ ਬੋਸੇ ਅਧੀ
 ਰਾ ॥ ਅਧਯਾਧੀਰਾ ਯਥਾ ॥ ਰਸ ਮੰਤਰ ਕਾਯਾਂ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਧੀਅ

ਨਗਗਥਿਖੇਸੁਪ੍ਰਬੀਨਹੋਸੁਦਰਹੋਪਭੁਚੇਸਹਮਾਰੇ। ਭੁਖਤਿਹੋਨਵ
 ਜੈਬਨਸੋਸੁਵਤੀਜਨਕੇਮਨਮੇਹਨਹਾਰੇ। ਯੋਕਰਿਕੈਪਿਯਕੇਮੁਖ
 ਚਿਉਸਸਭਕੰਠੁਰੇਜਲਤਾਰੇ। ਔਰਕਛੁਕਹਿਆਯੋਨਹੀਅ
 ਸੁਆਰਘੁਨਬਧਿਗੀਤਨਿਟਾਰੇ॥੨੯॥ ਗੋਇਕਰਿਕੋਪਜਨਾਇਥੇ
 ਕਰਿਮਧਨਾਧੀਰਾਧੀਰਾ॥ਪੁਲਾ॥ ਤੁਮਮਧਨਾਕੇਲਛਨੇਕਹਯੋ
 ਜਾਮੇਲਾਜਾਮੇਕਾਮਸਮਾਨਹੋਇਸੋਮਧਨਾ॥ ਇਨਤੀਨਭੇਦਮੇਲਾਜ
 ਕਾਮਕੀਸਮਾਨਤਾਕਹਾ॥ਉਤੰਗ॥ ਕਾਮਬਿਨਈਰਖਾਨਹੀਹੋਤਹੈਯ
 ਤੇਕਾਮਾ॥ ਬਿਨਲਾਜਾਥਿਗਮਾਦਿਸੋਮੇਰੋਇਕਰਿਰੋਸਨਾਮੁਚਤ
 ਨਹੀਕਰਿਯੋਹੈਯਾਤੇਲਾਜਜਾਨੀਜਾਤੀਹੈ॥ਅਥਪ੍ਰੋਧਾਧੀਰਾਇ
 ਲ॥॥ਦੋਹਾ॥ ਪ੍ਰੋਧਾਧੀਰਉਦਾਸਗਤਿਤਰਜਨਤ੍ਰਸਨਅਧੀਰਾਤ

ਰਸਨ ਤੁਸਨ ਉਦਾਸ ਰਤਿ ਧੀਰ ਅਧੀਰ ਸੁਬੀਰ ॥੨੨॥ ਜੋਗਤਿ ਸਮੇ
 ਉਦਾਸ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰੰਦਾ ਧੀਰਾ ॥ ਤਾਨ ਅੰਤਾਸ ਨਾ ਅਕ ਕੋ ਦੇ ਅਜੋ ਪ੍ਰੰ
 ਦਾ ਅਧੀਰਾ ॥ ਤੁਸ ਦੇ ਅਮੋਗਤਿ ਮੇਂ ਉਦਾਸ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰੰਦਾ ਧੀਰਾ ਧੀ
 ਰਾ ॥ ਪ੍ਰੰਦਾ ਧੀਰਾ ਯਥਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਕੋ ॥ ਸਵੈ ॥ ਵੈਸੇ ਹੀ ਚਾਹਿ ਚਿਤੈ ਰ
 ਹਿਤੀ ਹੋ ਪ੍ਰੰਦੀ ਨਿਭਿਤੈ ਠਹਰਾਤ ਨਸੋ ਹੀ ॥ ਤੁਸ ਹੀ ਹਜੇ ਹਸਿ ਬੋਲਤੀ ਹੋ
 ਪ੍ਰੰਕਹਾ ਹੋ ਵੇ ਬੋਲ ਬੁਲਾਨ ਲਗੇ ਹੀ ॥ ਸਬੈ ਅਨੁਹਾਰ ਅਨ ਘੀਲ
 ਗੈ ਕਿਧੈ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਭੁਲ ਗਯੋ ਕਛੁ ਹੋ ਹੀ ॥ ਵੈਸੇ ਹੀ ਆਦਰ ਸੋ ਮਿਲਤੀ ਹੋ
 ਪ੍ਰੰਕਹੇ ਤੇ ਆਜ ਪੈ ਬਾਂਹ ਢਿਲੇ ਹੀ ॥੨੩॥ ਛੀਲੀ ਬਾਹ ਕਰਿ ਬੇਕ
 ਰਿ ਰਤਿ ਸੋ ਉਦਾਸ ਰਹੀ ਯਾਤੇ ਪ੍ਰੰਦਾ ਧੀਰਾ ॥ ਧੀਰ ਜਯਹਿ ਜੋ ਕਯੋ
 ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਅਧੰਯਾ ਧੀਰਾ ਬੰਗਿ ਸੋ ਕਹਿ ਦੇਤ ਹੈ ਏਤੋ ਭੇਦਾ ॥ ਪ੍ਰੰਦਾ

ਅਧੀਰਾਯਥਾ ਆਰਜਾ ਰਨਵੇ ਸਵੈਯਾ ਨੀਲ ਸਰੋਜ ਸੇਅਰਿ ਕੇ ਸੀਗ
 ਵਹੈ ਉਮਗੀ ਛਬਿ ਨੀਲ ਦੁਕੂਲ ਸੋ ਤੇਰੇ ਈਠਿ ਕੀਤਾ ਈਲ ਲਾ
 ਕੇ ਲਿਲਾਰੇ ਮੇਸੋਹਤਿ ਅਰਹੀ ਸੂਲ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕੋਭੋਹ ਚਦਾ ਵਤ ਚਾ
 ਹਿ ਅਚਾਨਕ ਚੂਕਤ ਈਕਹੂੰ ਕੂਲ ਸੋ ਬੁਝਿਯੋ ਤੁਹ ਜੁ ਮੇਸੇ ਨਹੂੰ
 ਭਰਪਾਵਤਿ ਮਾਰਿ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਸੋ ॥੨੪॥ ਗਇਹਾਂ ਗੁਲਾਬ ਫੂਲ ਸੋ
 ਨਾਯਕਾ ਨਾਯਕ ਕੋ ਮਾਰ ਕਰਿ ਬੇਲਗੀ ਤਹਾਂ ਸਖੀ ਨੇਕ ਯੇ ਕਾਹੇ ਕੋ ਮ
 ਰਤ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮਾ ਅਧੀਰਾ ਆਰਥੇ ਸੋ ਅਧੀਰਤਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਧੀਰਥੀ ॥
 ਰਾਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਨੈਨ ਲਾਲ ਤਕਰਿ ਸਤੁ ਗੀਕ ਛੂਨ ਬੇਲੀ ਬਾਲਾ
 ਬਾਹਗ ਹਤ ਹੀਲਾ ਲਉਰਹੀ ਤੇਰਿ ਕੈ ਮਾਲਾ ॥੨੫॥ ਗਇਹਾਂ ਕਛੂਨ
 ਬੇਲ ਬੇਸੋਹਤਿ ਤੇ ਉਦਾਸ ਮਾਲਾ ਤੇਰਿ ਮਾਰਿ ਬੇਸੋ ਤਾਸ ਦਿਯੋ ਯਾ ਤੇ ਪ੍ਰੇ

ਛਾਧੀਰਾਧੀਰਾ ॥ ਧੀਰਜ ਅਧੀਰਜ ਦੋਊਹੈ ॥ **ਪੁਲਾ** ॥ ਪੈਂਦਾ ਕੇਲਛੁ
 ਨੇਮੇ ਪੀਛੇ ਕਹੈ ਹੈ ਕੇਲ ਕਲਾ ਮੇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੋਇ ਅੰਕਾਂ ਮਭਾਰੀ ਸੋਭਰੀ
 ਹੋਇ ਸੋਇ ਨਤੀਨ ਭੇਦ ਨਿਮੈ ਕਹਾਹੈ ॥ **ਉਤਰ** ॥ ਰਤਿ ਮੇਉ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੋ
 ਪਕੇ ਜਨਾਵਨੇ ਅੰਫੂਲ ਨਿਸ਼ੀ ਮਾਰਿ ਬੋਝਾ ਹਿਬਿ ਵਹਾਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅੰ
 ਕਾ ਮਕੀਆ ਧਿਕਾਈ ਤੇ ਬਿਨਾਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਇਤਿ ਧੀਰਾਇ ॥ ਸੁਕਿ
 ਆਮੇ ਦੇਭੇ ਦਮੋ ਰਹਤ ਹੈ ਜੇਸਾ ਅੰਕ ਨੇਸਾ ॥ **ਦੋਊਨ ਕੇਲਛੁ ਨਾ ਦੋ**
ਹਾ ॥ ਜਾਸੋ ਮਤਿ ਪਿਅਪ੍ਰਯਾ ਰਕਰਿਤਾ ਹਿ ਜੇਸਾ ਜਾਨਿ ॥ ਵੈਪਾਰੀ
 ਘਟ ਪੀਅਕੀ ਵਹੈ ਕਨਿਸ਼ਾਣਨਾ **ਦੋਊ ਯਥਾ** ॥ ਕਿਨ ਬਾਚਿਤੁ ਯਹਿ
 ਖੇਲ ਬਲਿ ਦੀਨ ਤੁਮੈ ਬਤਾਇ ॥ ਮੂਠਿ ਤਾਰਿ ਵਾਕੇ ਦ੍ਰਿਗਨਿ ਮੇ ਮੁਖ
 ਮਾਂਤੁ ਤਧਾਇ ॥ **੨੭** ॥ ਜਾਕੇ ਮੁਖ ਮਾਂਤੁ ਮੇਸੇ ਜਾਕੀਆਂ ਖਮੁ ਦੀ

ਸੋਕਨੇਸਾ ॥ **ਇਤਿਸੁਕਿਆ ॥ ਅਥਪਰਕੀਆਲੰ ॥ ਦੋਹਾ ॥** ਛ
 ਪੰਛਪੇਪਰਪੁਰਖਸੋਜਾਕੋਹੈਅਨੁਗਾਗਾ ॥ ਤਾਸੋਪਰਕੀਆਕਹੈਸ
 ਬੈਸੁਕਵਿਬਡਭਾਗਿ ॥ **੨੮ ॥ ਪੁਸ਼ਾ ॥** ਪਰਪੁਰਖਸੋਜਾਕੋਗਾਗਹੈਇ
 ਸੋਪਰਕੀਆਇਤਨੋਈਕਹਨਬੋ ॥ ਛਪੰਛਪੇਬਿਸੇਸਨਕਮੋਦਿਯੋ
 ॥ **ਉਤੰਗ ॥** ਪਰਪੁਰਖਸੋਗਾਗਸਾਮਾਨਾਕੋਭੀਹੋਤਹੈਪੰਛਪਿਕ
 ਰਿਨਹੀਹੋਤਹੈ ॥ ਯਾਤੇਛਪਿਬੋਬਿਸੇਸਨਦਿਯੋ ॥ ਕੀਨਾਮੋਪਰਕੀ
 ਯਤੁਕਹੈਸੋਰਸਾਭਾਸਹੋਤਹੈਯਾਤੇਕੀਨਾਪਰਕੀਆਇਹੰਨਹੀ
 ਕਹੀ ॥ ਸੋਪਰਕੀਆਖਰਿਯਾ ॥ **ਦੋਹਾ ॥** ਗੁਪਤਬਿਦਗਧਾਲੰਛ
 ਤਾਕੁਲਟਾਮੁਦਤਾਹੋਇ ॥ ਪੁਨਿਅਨੁਸਾਨਾਨਾਯਕਾਪਰਕੀਆ
 ਏਜੋਇ ॥ **੨੯ ॥ ਗੁਪਤਾਲੰ ॥ ਦੋਹਾ ॥** ਭੁਜੋਜੁਦੈਹੈਹੋਤਹੈਸੁਰਤਿਭੇਦ

ਏਤੀਨਾ ਕਹਿਕਛੁਇਨੈਛਿਪਾਵਈਗੁਪਤਾਜਾਨਪਈਨਾ ॥੩੯॥
 ਜੋਸੀਭੋਗਪਾਛੇਭਯੋਹੈਤਾਹਿਗੋਪਕਰੈਸੋਭੂਤਗੁਪਤਾਜੋਆਰੇ
 ਹੋਇਗੋਸੋਲੇਪੈਸੋਭਾਵਿਖਤਗੁਪਤਾਜੋਪਤੰਛਸੁਗਤਿਛਪਾਵੈਸੋ
 ਬਰਤਮਾਨਗੁਪਤਾ ॥ **ਭੂਤਗੁਪਤਾਉਚਾਰਨਾ ਚੋਹਾ** ॥ ਸਖਿਸਰੋ
 ਜਕੀਮਾਲਾਏਹਿਮਤੇਹਿਮਅਧਿਕਾਇ ॥ ਕਰਿਪਮਾਰੀਭਾਰੀਗਰੇ
 ਥਿਰਨਦੇਹਿਦਰਸਾਇ ॥੪੦॥ ਸਰੋਜਕੀਮਾਲਾਕਹਿਨਾਅਕਕੇਮਿ
 ਲਾਪਕੋਕੀਪਸਾਤੁਕਛਿਪਾਯੋ ॥ **ਭੁਵਿਖਤਗੁਪਤਾਯਥਾ ॥ ਰਮਾਰਨ**
ਵੈ ॥ ਸਵੈਆ ॥ ਭੂਲਹੁਨੈਦਕੇਭੋਨਨਜੈਹੋਮਤੇਪੁਨਕੇਤਿਯੋਸੋਹਨਿਧ
 ਵੈ ॥ ਪਾਲੇਪਖੇਰੂਅਨੇਕਤਹਮਨਿਮਾਨਿਕਦੋਖਿਸੁਯਾਤੁਰਪਾਵੈ ॥
 ਚਿਠੀਮੇਦਾਗਕਹੁਪਰਿਸਾਇਤੋਮਪੈਨਕੇਹੁਕਛੁਕਹਿਆਵੈ ॥ ਕੈਸੀ

ਕਰੋਕਹੁਮੇਮੁਖਚੰਦਕੀਭਰਚਕੋਰਜੋਚੰਚਲਾਵੈ॥੩੨॥ਇਹਾਂ
 ਜੋਮੇਸੁਗਤਿਕਰਿਆਉਗੀਤੋਏਮੇਸੇਜਾਨੈਗੀਜੋਚਕੋਰਾਦਿਕੀ
 ਚੰਚਲਗੀਹੈ॥ਬਰਤਮਾਨਗੁਪਤਾਯਥਾ॥ਦੋਹਾ॥ਚੂਨਤਿਚਾਰੁਪ
 ਸੂਨਿਤੋਤਿਨਪਰਿਬਾਰਿਬਿਲਾਸਾ॥ਬੀਰਬੋਟਹੀਮਯਾਕਰਿਮੋਵੈ
 ਗਦੇਤਉਸਾਸਾ॥੩੩॥ਪੁਨ॥ਦੋਹਾ॥ਬੀਰਬਿਪਰਸੈਥਾਇਲਗਿਬ
 ਨਜੋਅਧਿਕਬਨਸੂਲਾ॥ਧਰਲੋਟਤਿਇਨਆਨਿਉਗਕਿਅਕੋਮ
 ਲਕਰਮੂਲਾ॥੩੪॥ਇਹਾਂਪੁਤੰਛਸੁਗਤਿਛਿਪਾਈ॥ਪੁਨ॥ਜਗਪ੍ਰ
 ਮਾਦਿਨਾਅਕਕੋਪਟਭੂਖਨਾਦਿਛਿਪਾਵੈਅੰਕੋਊਬਿਵਹਾਰਚੇਜਾ
 ਕਰਿਛਿਪਾਵੈਸੋਕੋਨਨਾਕਾਭਈ॥ਉਤੰਗ॥ਜਹੁਗੁਪਤਮੇਅਤਰ
 ਭੂਤਹੋਤਹੈ॥ਪੁਨ॥ਯਹਿਜੋਅਪਨੀਸੁਗਤਿਛਿਪਾਵਤਿਹੈਸੋਕਸੇ

ਛਿਪਾਵਤਿ ਹੈ। ਜੇਕਹਿ ਯੋਧੀ ਛਿਪਾਵਤਿ ਹੈ ਤੋਂ ਛਿਪਾਇ ਬੇਕੋਪੁ
 ਯੋਜਨ ਕਰਾ। ਜੇਕਹੈ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਨੇ ਤੇ ਛਿਪਾਵਤਿ ਹੈ ਤੋਂ ਜਾਨ ਬੇਕਰਿ
 ਲਾਂਛਤਾ ਭਈ। **ਉਤਰਾ।** ਅੰਰਜਬਯਾ ਕੋ ਸੁਰਗਿ ਬਿਵਹਾਰ ਜਾਨ
 ਲੇਤ ਹੈ ਤਬ ਯਹਿ ਵਾਕੇ ਭੁਲਾਵਟ ਦੇਤਿ ਹੈ ਅੰਰਬਸਤੁ ਮਾਰੇ ਪਕਰਿ
 ਕੈ। ਲਾਂਛਤਾ ਮੇ ਭੁਲਾਵਟ ਦੇਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਵਾਕੀ ਸੁਰਤ
 ਦਿਕੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਲੇਤ ਹੈ ਸਖੀ ਜਨ। ਜੈ ਸੇਮੁ ਦੀਨ ਰਾਖਤ ਪ੍ਰੀਤ
 ਅਲੀਯਹਿ ਹੁੰਦੀ ਗੁਪਾਲ ਕੇ ਹਾਥ ਕੀ ਬੇਨੀ। **ਬਿਦਗਧਾਲ०**
ਦੇਹਾ। ਬਚਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਚਾਤੁਰੀ ਸੀਕੇਤਾ ਦਿਸਨਾਇ। ਉਪਪ
 ਤਿਕੋ ਤਿਅ ਜਾਨਿ ਯੇਵ ਹੈ ਬਿਦਗਧਾ ਭਾਇ। **੩੫।** ਜੋ ਬਚਨ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਦਾਰੇਨਾ ਅਕਕੋ ਸੀਕੇਤਾ ਦਿਸੁ ਚਤਕਰੈ ਸੋ ਬਿਦਗਧਾ। **ਪ੍ਰਸ਼ਨ।** ਸੀ

ਕੇਤਾਦਿਸਨਾਵੈਉਪਪਤਿਕੋਅੰਸੇਕਮੋਕਹੈਅੰਸੇਹੀਕਹਨਬੋਸੋ
 ਬਚਨਕ੍ਰਿਆਅੰਚਾਤੁਰੀਕਰੈਸੋਬਿਦਗਧਾ **ਉਤਰਾ** ਸਿਕੇਤਾਦਿਬਿ
 ਸੇਸਨਗੁਪਤਾਬਾਰਨਾਰਥਾਕਾਹੇਤੇਜੋਗੁਪਤਾਉਬਚਨਕ੍ਰਿਆਕਰਿ
 ਅੰਰਕੀਅੰਰਕਰਿਦੇਤਿਹੈਅੰਉਪਪਤਿਬਿਸੇਸਨਸੁਕਿਆਬਾਰ
 ਨਾਰਥਾਕਾਹੇਤੇਕਉਸੁਕਿਆਉਬਚਨਕ੍ਰਿਆਅੰਚਾਤੁਰੀਕਰੈਹੈਪੈਨਿ
 ਸਪਤਿਸੋ **ਬਚਨਬਿਦਗਧਾਯਥਾ ਪਦਮਾਕਰਕੋਸਵੈਆ**
 ਸਬਲੇਪਰਕੋਧਨੀਆਵੈਪਰੈਤਬਲੇਇਤਨਚਿਤਦੈਬੋਕਰੋ
 ਪਦਮਾਕਰਏਬਛੁਰੇਅਪਨੇਬਛੁਰਾਨਿਕੇਸੀਗਚਰੈਬੋਕਰੋਅੰਰ
 ਨਕੇਪਰਸੋਹਮਸੋਤੁਮਦੂਨੀਦੁਹਵਨੀਲੈਬੋਕਰੋਸਾਂਤੁਸਵਾਰੈਹ
 ਮਾਰੈਹਹਾਰਿਗਾਇਭਲਾਦੁਹਜੈਬੋਕਰੋ **੩੬** ॥ ਇਹਸਾਂਤੁਅੰਸ

ਬੇਰਕੋਸੀਕੇਤਜਨਾਏਬਚਨਚਾਤੁਰੀਸੋ॥ਯਾਤੇਬਾਕਬਿਦਗਧਾ॥ਜੋ
 ਕਹੈਹੈਮੋਰਪਰਿਪਾਇਕਹੈਸੋਬਾਕਬਿਦਗਧਾ॥ਜੋਨਾਅਕਕੋਕਹਿ
 ਕਰਿਜਨਾਵੈਸੋਸੁਅੰਦੁਤਿਕਸੋਕਛੁਮੇਸੋਭੇਦਲਛੁਨਮੇਤੋਨਹੀਕ
 ਹੋਤਾਕੋਕੈਸੇਮਾਨੈ॥**ਕ੍ਰਿਆਬਿਦਗਧਾਯਥਾ॥ਦ੍ਰੋਹ॥**ਲਖਯੋਲਾ
 ਲਲਲਚਾਇਇਤਭੇਦਭੀਰਸਰਸਾਇ॥ਨੀਲਬਸਨੇਮੇਥਾਲਤ
 ਬਲੀਨੋਬਦਨਦੁਗਾਇ॥**੩੭॥**ਨੀਲਾਂਬਰਮੇਬਦਨਦੁਗਾਇਬੋਸੋ
 ਚੰਦਾਅਸਤਭਏਕੋਸੀਕੇਤਸੁਚਿਤਕਿਯੋ॥**ਲੱਛੁਤਾਲਛੁਨਾਦ੍ਰੋਹ**
॥ਕਰਿਅਨੁਮਾਨਸਖੀਨਿਮੇਪ੍ਰਗਟੈਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੋਚੈਕਛੁਨਬ
 ਸਾਇਸਹਿਜਾਨਿਲੱਛੁਤਾਮੀਤਾ॥**੩੮॥ਯਥਾ॥ਦ੍ਰੋਹ॥**ਸਬੈਸੁਮਨ
 ਭੁਖਨਰਚੇਤਿਨਲਿਅਨੀਕਨਿਵਾਸਾ॥ਕਹੈਮੈਨਹੈਕਹੈਰਹੈਕੋਸਪਾ

ਸਕੀਬਾਸਾ **੩੯** ॥ ਕੇਸਨ ਕੀ ਸੁਰੀਧਤ ਨੇਯਾ ਕੀ ਲਗਾਵਟ ਪ੍ਰਗਟ
 ਕਾਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਖੀ ਨੇਕ ਹੋਯਹਿ ਸੋਰਭ ਤੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹੀ ਕੀ ਲਗਾਈ
 ਹੈ ॥ **ਕੁਲਟਾ ਲ** ॥ **ਦੇਹਾ** ॥ ਪੁਰਖ ਅਨੇਕ ਨਿਕੀ ਸੁਰਤਿ ਨਿਸਾਦਿ
 ਨਭਾਵਤ ਜਾਹਿ ॥ ਤਨ ਕਨ ਆਵਤ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਹੁ ਕੁਲਟਾ ਕਹਿ ਯੇਤਾ
 ਹਿ ॥ **੪੦** ॥ **ਪ੍ਰਸਾ** ॥ ਅਨੇਕ ਪੁਰਖ ਨਿਸੋਰਚਿ ਅੰਗੇ ਨ ਦਿਨਾ ਸੁਰਤਿ ਕ
 ਥਾਭਾਇ ਬੇਸੰਸਾ ਮਾਨਾ ਕਮੋ ਨ ਹੋਇ ॥ **ਉਤੰਗ** ॥ ਸਾਮਾਨ ਅਮੋਧ ਨ ਕੋ
 ਬਮੋ ਹਾਰਹੇਤ ਹੈ ॥ ਮੋਨਿ ਰਭ ਅਤਾਹੇਤ ਹੈ ॥ ਏਤ ਭੇਦਾ **ਕੁਲਟਾ ਉਦਾ**
ਹਰਨਾ ॥ **ਰਸਾਰਨ ਵੇਸਵੈ ਯਾ** ॥ ਕਾਹੁ ਸੋਨੈ ਨ ਨਿਹੀ ਮੁਸਕਾਤਿ ਹੈ
 ਕਾਹੁ ਸੋ ਕੋਨੈ ਲਗਾਵਤਿ ਘਾਤੈ ॥ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਤੈ ਧੰਜਾਤਿ ਕਹੀ ਛਿਨ
 ਮੇਠਿ ਰਾਮਾਵਤਿ ਹੈ ਧੰਕਹਤੈ ॥ ਕਾਹੁ ਸੋਭਾਇ ਕੋਭੋ ਹਚਛਾਇ ਕੈ ਬੈਨ ਸੁ

ਨਾਵਤਿਮੀਠੇਸੁਧਾਤੈ॥ ਤੋਹਪਰੀਯਹਿਬਾਨਕਹਾਸਿਗਰੇਦਿਨਏਈ
 ਸੁਹਾਤੀਹੈਬਾਤੈ॥ ੪੧॥ ਪ੍ਰਸਾ॥ ਯਾਨਾਇਕਾਕੇਕਹਿਬੇਮੇਰਸਕਹਾ॥
 ਉਤੰਗ॥ ਜੋਸਾਮਨਾਮੇਰਸਾ॥ ਮੁਦਤਾਲ॥ ਦੋਹਾ॥ ਨਾਅਕਕੇ
 ਮਿਲਨਾਦਿਕੋਦੈਕਛੁਬਜੋਤਬਿਚਾਰੀ॥ ਜੁਨਤਹੋਤਅਤਿਮੁਦਿਤਮਨਿ
 ਮੁਦਿਤਤਾਹਿਨਿਹਾਰੀ॥ ੪੨॥ ਜਾਕੋਨਾਅਕਕੇਮਿਲਾਘਾਦਿਕੀਮਨ
 ਭਾਵਤੀਜੁਕਤਿਜੁਨਿਸਮੁਇਕੋਹਰਖਹੋਇਸੋਮੁਦਿਤਾ॥ ਪ੍ਰਸਾ॥ ਬਿ
 ਰਹਨੀਉਨਾਅਕਕੇਮਿਲਾਪਕੀਬਾਤਸੁਨਿਹਰਖਤਹੋਤਹੈ॥ ਅੰਬਾ
 ਸਕਸੰਜਾਉਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਹੈ॥ ਉਤੰਗ॥ ਉਪਪਤਿਕੋਆਗੇਕਬੀਮਿ
 ਲਾਪਹੋਇਨਹੀਬੋਦੈਵਜੋਗਸੋਕਛੁਬਜੋਤੁਆਨਿਬਨਯੋਯਾਤੇਅ
 ਤਿਸੈਮੁਦਿਤਦੈਬੈਸੰਮੁਦਿਤਾ॥ ਅੰਬਾਸਕਸੰਜਾਸੇਜਾਦਿਰਚਤ

ਬਿਰਹਨੀ

ਪੈਇਤੋਨੇਭੇਦਾ **ਸੁਆਦਿਤਾਉਦਾਹਰਨਾ** ॥ ਚੋ ਤ੍ਰਿਤਿਅਸਾਲਗਰਮ
 ਹਿਤਸੁਮਨਚੂਨਿਨਿਤਮਾਨਿ ॥ ਸੁਨਤਸਲੋਨੀਕੇਹਿਯੇਲਾਗਸੁਮ
 ਨਸਰਬਾਨਾ **੪੩** ॥ ਫੂਲਨਕੋਜਾਨੇਸੁਨਿਨਾਅਕਕੋਮਿਲਾਪਬਿਚਾ
 ਕੋਯਾਤੇਕਾਮਉਪਜੀ ॥ **ਅਨੁਸ਼ਾਨਾਨਾਲ ੦** ॥ **ਦੋਹਾ** ॥ ਦੂਰਭਯੋ
 ਸੀਕੇਤਬਲਵਾਧੈਹੈਵਾਹੋਤਾ ॥ ਅਨੁਸ਼ਾਨਾਸੋਜਾਨਿਯੈਸੋਚਤਿਤਿ
 ਬਿਧਿਉਦੋਤਾ **੪੪** ॥ ਜਾਕੋਸੀਕੇਤਸਾਨਦੂਰਭਯੋਹੋਇਯਾਰੀਤਿਸੋ
 ਜੋਨਾਅਕਫਿਰਮਾਯੋਹੋਇਆਪਨਜਾਇਸਕੀਸੋਆਪਹੀਦੂਰ
 ਭਯੋਸੋਭੂਤਅਨੁਸ਼ਾਨਾ **੧** ॥ ਜਾਨੈਸੀਕੇਤਦੂਰਹੋਨਬਿਚਾਕੋਸੋਭ
 ਵਿਖਤਅਨੁਸ਼ਾਨਾ **੨** ॥ ਜੇਪਤੰਛਸੀਕੇਤਕੋਨਸਦੇਖੈਸੋਬਰਤਾ
 ਨਅਨੁਸ਼ਾਨਾ **੩** ॥ **ਭੂਤਅਨੁਸ਼ਾਨਾਯਥਾ** ॥ **ਦੇਵਕੋਸਦੇਵ** ॥

ਪੈਰੇ ਮੇਖੇਲ ਨਾਮਾ ਵਤੀਏਨ ਤੇ ਮਾਲਿਨਿ ਕੇ ਮਤੇ ਮੇ ਪਰਤੀ ਕਯੋ। ਦੇਵ
 ਗੁਪਾਲ ਹਿ ਦੇਖਤੀਏਨ ਤੇ ਯਾ ਬਿਰਹਾਨ ਲੇ ਮੇ ਬਰਤੀ ਕਯੋ। ਬਾਪੁਰੀ
 ਮੰਜੁਰੀ ਅਬਿਕੀਡਾਰਿ ਸੁਭਾਲ ਸੀ ਵੈ ਉਰੇ ਮੇ ਮਰਤੀ ਕਯੋ। ਕੋਮਲ ਕੂਕ
 ਤੇ ਕੋਇਰ ਕੂਰ ਕੰਜਨ ਕੀ ਕਿਰਚੈ ਕਰਤੀ ਕਯੋ॥੪੫॥ ਨਾਅ ਕਰੇ ਸੰਕੇਤ
 ਸੋ ਮਾਂਬ ਕੀਡਾਰਿ ਮਾਲਿਨਾ ਅਕ ਕੋਇ ਖਾਈ ਤਸੋ ਨਾਅ ਕਾਨੇ ਸੰਕੇਤਨ
 ਸੋ। ਬਿਚਾਰਿ ਦੁਖ ਮਾਨੇ ਯਾਤੇ ਭੂਤ ਅਨੁਸਮਾਨਾ॥ ਕੁਵਿਖਤ ਅਨੁਸ
 ਨਾਮਾਯਥਾ॥ ਕਲਾਨਿਧੀ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਢਤੀ ਰਨਿ ਲੋਕਾਦਿ ਹੈ ਸਮੁ
 ਨਾਚ ਦਿ ਹੈ ਮਤਿ ਲੋਲ ਹਲੋ ਰਨਿ ਸੋ। ਦਬਿ ਹੈ ਸਬ ਬੇਤਲ ਵੇਗਲ
 ਤਾ ਬਨਣਾਲ ਕੋਜੋ ਚਹੂੰ ਰਨਿ ਸੋ। ਕਹੂੰ ਠੋਰਨ ਹੀ ਯਹਿ ਗੋਕਲ
 ਗਾਂਵਭ ਕੋ ਗੁਰੁ ਲੋਗ ਕਰੋ ਰਨਿ ਸੋ। ਹਿਅ ਸੋ ਚਤਿ ਬਾਲ ਕਹਾ ਬਸਿ

ਹੋਇਹ ਪਾਵਸ ਕੀ ਪਨ ਘੋਰ ਨਿਸੀ ॥ ੪੬ ॥ ਯਾਮੇ ਸਿਕੇਤ ਕੋ ਨ ਸਹੈ ਨ
 ਬਿਚਾਰਿ ਦੁਖ ਮਾਨੋ ਯਾ ਤੇ ਭਵਿਖਤ ਅਨੁਸਾਨਾ ॥ ਬਰਤ ਮਾਨਾ
 ਨੁਸਾਨਾ ਯਥਾ ॥ ਰਸ ਲੀਨ ਕੋ ਦੋਹਾ ॥ ਧਨ ਬੀਤਤ ਬੀਤ ਔਜੁਕ
 ਛੁਕ ਯੋਜਾ ਤਜੁ ਨ ਹਾਲਾ ॥ ਉਖ ਉਖ ਰਤ ਨ ਨਿਪਟ ਹੀ ਸੁਖ ਗਯੋ ਸੁ
 ਖ ਬਾਲਾ ॥ ੪੭ ॥ ਪ੍ਰਤੱਛ ਸਿਕੇਤ ਨ ਸਦੇ ਖਿਦੁਖ ਮਾਨੋ ਯਾ ਤੇ ਬਰਤ ਮਾ
 ਨ ਅਨੁਸਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਪਾਰਿਕੀ ਯਾਮੇ ਧੀਰਾ ਦਿਭੇ ਦਭੀ ਕਮੇ ਨਹੈ
 ਹੀ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਪਾਰਿਕੀ ਯਾ ਜਬ ਨ ਅਕਮ ਪਗਾਧੀ ਦੇਖੈ ਹੋਤ ਬਮਾਨ
 ਕਰੈ ਹੋ ॥ ਸੁਕਿਆ ਕੀਨਾ ਈਲੋ ਕਪੂ ਬਾਦ ਸੋ ਬਮਿਗਾ ਦਿਬ ਚਨ ਨ
 ਹੀ ਕਹਤ ਹੋ ॥ ਯਾ ਤੇ ਪਾਰਿਕੀ ਯਾਮੇ ਧੀਰਾ ਦਿਭੇ ਦਨ ਹੀ ਸਿਭ ਦੈ ॥ ਔਰ
 ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਰਿਕੀ ਯਾਮੇ ਗੁਪਤਾ ਦਿਭੇ ਦਹੈ ਤੈਸੇ ਸੁਕਿਆਮੇ ਕਮੇ ਨ

ਹੋਇ **ਉਤੰਗ** ॥ ਹਾਸਾ ਬਿਲਾਸ ਕੇ ਬਸਿ ਸੋ ਕਬੈ ਗੁਪਤਾ ਦਿਆ ਭਾਸਤੋ
 ਹੋਤ ਹੈ ਪੈ ਬਾਸਤ ਵਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਸੁਕਿਆ ਹੀ ਭੁਈ ਤੋ ਸੁਰਤ
 ਦਿਕੈ ਬਿਵਹਾਰ ਕਾ ਸੋ ਛਿਪਾਵਨੈ ਹੈ ॥ ਮੇਸੇ ਹੀ ਸਾਮਾਨ ਮੇਸੇ ਜਾਨਨੈ
 ॥ ਇਤਿ ਪਰਿ ਕੀਆ ॥ **ਅਥ ਸਾਮਾਨਾਲ** ॥ **ਚੋਹਾ** ॥ ਬਿਨਾ ਦਰ
 ਬਰਤਿ ਨਾ ਕਰੈ ਮੂਰਖ ਸੁਧੀ ਸਮਾਨਾ ਕਾ ਮੇਹੀ ਸੋ ਕਾਮਜਹਿ ਸੋ ਸਾਮਾ
 ਨਾ ਜਾਨੀ ॥ **੪੮** ॥ **ਯਥਾ** ॥ **ਰਸ ਰਾਜੇ** ॥ **ਚੋਹਾ** ॥ ਲਲਿਤ ਗੁਜਰੀ
 ਉਜਰੀ ਬਿਲਸਤ ਲਾਲਾਇ ਜਾਗ ॥ ਹਿਯੇ ਹਜਾਰਨ ਕੇ ਹਰੈ ਬੈਠੀ ਬ
 ਲਬਜਾਗ ॥ **੪੯** ॥ ਬਜਾਰ ਬੈਠ ਬੈਸੋ ਸਾਮਾਨਾ ॥ ਸਾਮਾਨਾ ਇਤਿ
ਚੋਹਾ ॥ ਤੀਨ ਭੇਦ ਸਬਤਿ ਯਨਿ ਮੇਹੋਤ ਸੁਨੈ ਤੁਮ ਐਗਾ ॥ ਅਨਿਅਸੁਰ
 ਤਿਦੁ ਖਿਤਾ ਕਹੈ ਗਗ ਬਿਤਮਾਨ ਨਿੰਠੰਗ ॥ **੫੦** ॥ **ਸਬੰ ਮੇਤੀਨ ਭੇਦ ਸਾਮਾ**

ਨਮਤੇਹੋਤਹੈ॥ ਅਨਿਮਸਿਭੋਗਦੁਖਿਤਾ ੧ ਗਰਬਿਤਾ ੨ ਆਨਨੀ
 ੩॥ ਅਨਿਮਸਿਭੋਗਦੁਖਿਤਾਲ॥ ਜਾਸੋਨਾਪਕਕਰੈਕੇਲਕਛੁਤਾ
 ਹਿਦੇਖਿਦੁਖਮਾਨੈ॥ ਤਿਸਹੀਅਨਿਮਸਿਭੋਗਦੁਖਿਤਾਸਬਹੀਸੁਕ
 ਵਿਬਖਾਨੈ ੫੧ ਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਵੇਹੈਮੀਤਮਮੀਤਸੇਦੁਖਦੋਤਹਿ
 ਮੋਹੇਤੁ॥ ਹੇਰਤਿਹਾਤੇਅਜਨੈਲਵਲਾਲੀਨਿਸਮੇਤਾ ੫੨ ਗਰਬਿ
 ਤਾਲ॥ ਦੋਹਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਰੂਪਕੋਜਾਹਿਉਰਗਰਬਿਹੋਇਅਧਿਕਾਇ॥
 ਤਾਹਿਗਰਬਿਤਾਕਹਤਹੈਰੂਪਪ੍ਰੇਮਦੈਭਾਇ॥ ੫੩॥ ਰੂਪਗਰਬਿਤਾਯ
 ਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਭੁੰਨਭੀਤੋਰੋਭੋਮਹਾਬਾਗੋਬਨੈਨਸੈਗ॥ ਕਾਹਿਕਹੈਕਯੋਕੁਮ
 ਰਏਪਰੇਹਮਾਰੇਬੈਗ ੫੪॥ ਇਹਬਾਗਿਗਿਤੇਅਪਨੇਮੁਖਕਮਲਸੋਜਨ
 ਯੋ॥ ਯਾਤੇਰੂਪਗਰਬਿਤਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਗਰਬਿਤਾਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਉਨਏਅ

ਠੰਝਾ ਮਏ ਬ੍ਰਿਜ ਬੀਬੀ ਨਿਰਹਾਇ । ਸਰਸ ਸਮਾ ਮਸ ਮਥਾਰ ਦੈ ਕੈ ਸੇ ਬੀ
 ਰਕਹਾਇ ॥ ੫੫ ॥ ਅਠੰਝਾ ਮਉ ਮੰਤ੍ਰ ਨੇ ਸੋ ਨਾ ਅਕ ਕੋਆ ਪੇ ਮੇ ਪ੍ਰੇ ਮਸੂਚਿ
 ਤ ਕਿਯੋ ਯਾਤੇ ਪ੍ਰੇ ਮਗਰ ਬਿਤਾ ॥ ਮਾਨ ਨੀਲ ॥ ਚੋਹਾ ॥ ਪਿਯਾਨਿ ਜ
 ਅਪਰਾਧੀ ਲਖੇ ਠਾਨੈ ਠਨ ਗਨ ਬਾਲਾ ॥ ਪੀਠ ਦੇ ਅਪੁਹਾ ਸੀਖ ਨੈ ਵੈ
 ਮਾਨ ਨੀ ਚਾਲਾ ॥ ੫੬ ॥ ਯਥਾ ਚੋਹਾ ॥ ਇਤੋ ਹਠੀ ਲੀ ਹਠ ਕਹਾ ਚਲ
 ਬੋਲਤ ਬ੍ਰਿਜ ਚੰਦਾ । ਸਰਸ ਸਮਾ ਮਘ ਨ ਤੇ ਬਿਛੁਰਿ ਚਪਲਾ ਚਹਤਿ
 ਅਨੰਦਾ ॥ ੫੭ ॥ ਸਖੀ ਮਨਾ ਵੈ ਹੈ ਯਾਤੇ ਮਾਨ ਨੀ ॥ ੫੮ ॥ ਏਤੀ ਨਭੇ ਦਕੈ
 ਸੇ ਸੁਕਿ ਆਕੇ ਮੁਗਧਾ ਦਿਤੇ ਨਹੀ ॥ ਪਰਿਕੀਆ ਕੇ ਗੁਪਤਾ ਦਿਤੇ ਨਹੀ ॥
 ਅਮੋ ਸਮਾਨ ਯਾਤੇ ਨਹੀ ॥ ਅਸੁਨਾ ਅਕਾਤੇ ਨਹੀ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਪਾਚੀਨ ਮਤਿ ਮੇ
 ਤੇ ਏਤੀ ਨਭੇ ਦਹੈ ਨਹੀ ॥ ਪੇਨ ਵੀਨ ਨਿਨੇ ਅਸੁਨਾ ਅਕਾ ਮੈ ਤੇ ਬਾਂਧੇ ਹੈਂ ॥

ਖੰਡਤਾ ਤੇ ਅਨਿਸੰਭੋ ਗਦੁਖਿਤਾ ਸ੍ਵਾਧੀਨ ਪਤਿਕਾ ਤੇ ਗਰਬਿਤਾ ਮਨ
 ਅੰ ਖੰਡਤਾ ਤੇ ਮਨ ਨੀ ਨਿਕਾਸੀ ਹੈ ਅੰ ਸੇ ਜਾਨਿਯੋ ਇਤਿ ਸਾਧਾਰਨ ਭੇਦ
 ੧ ਅਥ ਬਿਰਹਾ ਮਾਇ ਅਵਸਥਾ ਭੇਦ ਤੇ ਅਸੁਨ ਯਕਾ ਕਥਨੀ ਆਵੇਹਾ
 ਪੁਰਾਸੁਕੀ ਯਾ ਮਾਇ ਜੇ ਕਹੀਆ ਠ ਬਿਧਿ ਹੋਤਾ ਸਥੈ ਅਵਸਥਾ ਭੇਦ
 ਤੇ ਸੁਕਾਵਿ ਨਿਕਰੀ ਉਦੋਤਾ ੫੮ ॥ ਬਿਰਹਨੀ ੧ ਖੰਡਤਾ ੨ ਕਲਹਿਤਰਤ
 ੩ ਅਬਿਪ੍ਰਲਭਧਾ ੪ ਉਤਕੀਠਤਾ ੫ ਬਾਸਕਸੰਜਾ ੬ ਸ੍ਵਾਧੀਨ ਪ
 ਤਿਕਾ ੭ ਅਭਿਸਾਰਕਾ ੮ ॥ ਬਿਰਹਨੀ ਲੰ ॥ ਸਤ੍ਰਾਪ੍ਰਕਾਸ਼ੋਦੋਹ
 ੧ ਤੀਨਭਾਂਤਿ ਕੋ ਬਿਰਹ ਹੈ ਜੋ ਉਪਜਤ ਤਿਨ ਕਾਲਾ ਸੰਜਾ ਮੈਂ ਹਰਿ ਪਾਇ
 ਯੇ ਬਿਰਹਨੀ ਹੈ ਸੰਬਾਲਾ ੫੯ ॥ ਜਾਕੋ ਨ ਯਕਾ ਬਿਦੇਸ ਕੋ ਗਯੋ ਹੋਇ ਕਿੰ
 ਬਾਜਾਇ ਗੋਕੀ ਬਾਜਾਤ ਹੈ ਅੰ ਸੋ ਤੀਨ ਸਮੇਂ ਕੋ ਬਿਰਹ ਜਾ ਮੈਂ ਹੋਇ ਸੋ ਬਿ

ਰਹਨੀ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ** ॥ ਜਾਕੋ ਪਤਿ ਬਿਦੇਸ ਕੋ ਚਲ ਬੇਲ ਗਯੋ ਜੋ ਤੋ ਸਬ ਨੈ ਬਿ
 ਰਹਨੀ ਸੋ ਭੁਨਨ ਮੇਰੇ ਦਕ ਯੋ ਹੈ ਤੁਮ ਵਾਕੋ ਬਿਰਹਨੀ ਕੈ ਸੇ ਕਯੋ **ਉਤਰ**
 ॥ ਬਿਰਹ ਕੇ ਤੀਨ ਤੇ ਦੋ ਬੈ ਬੈ ਸੋ ਬਿਰਹਨੀ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅੰਜਬ ਨਾ ਅਕ ਚਲ ਬੇਲ
 ਗਯੋ ਨਾ ਅਕਾਨੇ ਬਿਰਹ ਸੀਤਾ ਪਾਨ ਮਾਨ ਜੋ ਰਸ ਕਹਾ **ਅੰਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ** ॥ ਜਾਕੋ
 ਪਤਿ ਬਿਦੇਸ ਕੋ ਗਯੋ ਹੋਇ ਅੰਜਾਤ ਹੋ ਸੋ ਤੋ ਬਿਰਹਨੀ ਹੋਵੇ ॥ ਪੇ ਜਾਕੋ ਪਤਿ
 ਸੋ ਮੇ ਪਾਇ ਕੈ ਬਿਦੇਸ ਕੋ ਜਾਇ ਗੋ ਸੋ ਬਿਰਹਨੀ ਕੈ ਸੇ ਬਨੈ **ਉਤਰ** ॥ ਪਤਿ ਕੇ
 ਗਮ ਨ ਕੋ ਜੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਸਨੇ ਹਕੀਮ ਧਿਕਾਈ ਕਰਿਤਾ ਹੂ ਸੋ ਅਤਿ ਕਲੇ
 ਸਉ ਪਜੈ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਬਿਰਹਨੀ ਹੀ ਹੈ ॥ **ਜਾਕੋ ਪਤਿ ਬਿਦੇਸ ਕੋ ਗਯੋ ਹੋਇ ਤ**
ਕੋ ਉਦਾਹਰਨਾ ਸੀਤੁ ਕੋ ਕਬਿਤਾ ॥ ਅਮਾਹਿ ਕੈ ਕਰਾਹਿ ਕਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਸਤ ਨਾਮ
 ਇਬੈ ਠੀਚਾਹਤਿ ਸੀਦੇਸ ਕਹਿ ਬੈ ਕੋ ਪੰਨ ਕਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਫਿਰ ਮਸਭਾ ਜਨਮ ॥

ਗਾਯੋਪੰਤ੍ਰਲਿਖਥੇਕੋਚਾਹਤਿਕਲਮਗਾਹਿਥੇਕੋਪੇਨਗਾਹਿਜਾਤਾ
 ਏਤੋਮੰਓਮਡਿਅਸੁਵਾਨਿਕੋਪਵਾਹਮਾਯੋਚਾਹੈਸੰਭੁਥਾਹਲਹਿਥੇ
 ਕੋਪੇਨਲਹਿਜਾਤਾ। ਦਹਿਜਾਤਗਾਤਬਾਤਬੂਏਏਨਕਹਿਜਾਤਿਬ
 ਹਿਜਾਤਕਾਗਦਕਲਮਹਾਬਹਹਿਜਾਤਿ। ੬੦॥ ਏਹਾਨਾਅਕਬਿਏ
 ਸਮੇਹੈਤਾਕੀਓਰਪੰਤ੍ਰਕਾਲਿਖਯੋਚਾਹਤਿਹੈਨਾਅਕਾ। ਜਾਕੋਪਤਿ
 ਬਿਏਸਕੋਜਾਇਗੋਸੋਯਥਾ। ਬਿਹਾਰੀ। ਦ੍ਰੋਹਾ। ਰਹਿਹੈਚਿਚਲਪ੍ਰਾ
 ਨਏਕਹਿਕੋਨਕੀਅਗੋਟਾ। ਲਲਨਚਲਨਕੀਚਿਤਧਰੀਕਲਨ
 ਪਲਨਿਕੀਓਟਾ। ੬੧॥ ਏਹਾਨਾਅਕਅਜੋਜਾਇਗੋ। ਜਾਕੋਪਤਿ
 ਬਿਏਸਕੋਜਾਤਹੈਸੋਯਥਾ। ਰਸਪ੍ਰਬੋਧੋਦ੍ਰੋਹਾ। ਰਾਮਨਸਮੇਪਿਯ
 ਕੇਕਹਤਯੋਨੈਨਨਿਸੋਤੀਆ। ਰੇਵਨਕੋਦਿਨਬਹੁਤਹੈਨਿਰਖਲੇਹੁ

ਖਿਨ ਪੀਆ **॥੬੩॥** ਗਇਹਾਂ ਨ ਅਕਸਾਨ ਲਗਯੋ ਹੈ। ਗਇਤਿ ਬਿਰਹਨੀ
॥ ਖੰਡਤਾਲ ॥ ਚੋਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਰਿ ਰਮ ਪਾਤਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਏ ਜਾਹਿ
 ਆਉ ਪਾਣੀ ਭਏ ਚੰਨ ਲਖਿ ਕਹੈ ਖੰਡਤਾ ਤਾਹਿ **॥੬੩॥ ਪ੍ਰਸਾ** ਧੀ ਗਾਇ
 ਕੋ ਨਹੋਇ **ਉਤਰਾ** ਖੰਡਤਾ ਮੇ ਅਨੁ ਚਿਤ ਉਚਿਤ ਸਮਾਨ ਹੋਤ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਨ ਅਕ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਰਮਯੋ ਜਾਨਿ ਕੋ ਪਕੀ ਬਾਹੁ ਲਤਾ ਹੋਤ ਹੈ। **ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾ**
 ਜ ਬਨ ਅਕ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਤੇ ਗੀਆ ਏ ਕੋ ਚੰਨ ਦੇਖਿ ਕੋ ਪਸੋ ਮਾਨ ਕਿ
 ਯੋ ਜਾਤੇ ਮਾਨ ਨੀ ਕੋ ਨਹੋਇ **ਉਤਰਾ** ਮਾਨ ਨੀ ਨਾ ਅਕ ਪ੍ਰਤਿ ਅਨੁ
 ਚਿਤ ਉਚਿਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਕਹਤ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੀ ਕੀ ਚੇ ਸ੍ਵਾ ਪੁਰਸੀ ਖਨਨ
 ਦਿਠਿ ਰਬੈ ਠਨਾ ਦਿਹੋਤ ਹੈ ਏਤੋ ਭੇਦਾ **ਖੰਡਤਾ ਉਦਾਹਰਨਾ ਰਸਾਰਨ ਦੇ**
ਕਬਿੰਤਾ ॥ ਸੁਠੀ ਵੇਈ ਪਾਰੇਤੁ ਮੇ ਸੁਠ ਜੇਲ ਗਾਵਤਿ ਹੈਂਤੁ ਮਸਬ ਸਾਧ

ਨਿਮੇਸਰਸਾਬਿਸੇਖਿਯੋ। ਰਾਤਿਕੋਜੇਆਵਤਹੈਹੋਤਹੈਵੇਚੋਰਤੁਮਾਅਵ
 ਤਹੋਭੋਰਯਾਤੇਜਾਹਿਨਮੇਲੇਖਿਯੋ। ਨੈਨਹੈਨਲਾਲਮੈਮਹਾਵਰਿਨ
 ਭਾਲਓਠਬੀਰਕਾਰੇਕਾਜਰਕੀਰੇਖਹੂੰਨਰੇਖਿਯੋ। ਆਰਸੀਲੋਨਿ
 ਰਮਲਰਾਵਰੇਯੇਮੁਖਤਾਮੇਮੇਰੀਚਾਰੁਚੂਨਰੀਕੋਪ੍ਰਤਿਬਿਬਦੇਖਿਯੋ
 ॥੬੪॥ ਬਿਪ੍ਰੀਤਲਛਨਾਸੋਤੁਮਚੋਰਕੀਨਜਾਈਹੈਮੌਤੁਮਮੇਸਬਾਚੈਨ
 ਦਿਹੈ। ॥ਕਲਿਹੀਤਰਤਾਲ॥ ॥ਦੋਹਾ॥ ਨਾਮਕਕੋਅਪਮਾਨਕਰਿਪੁ
 ਨਪਾਛੇਪਛੁਤਾਇ। ॥ਕਲਹੀਤਰਤਾਸੋਕਹੀਅਤਿਜਿਤਪਬਢਾਇ॥੬
 ५॥ ॥ਯਥਾ॥ ॥ਦੋਹਾ॥ ਆਏਈਸਸੀਜੋਗਤੇਨੈਕੋਕੀਯੋਨਖਮਾਲਾਅ
 ਲਿਅਬਪਛੁਤਾਏਕਹੂੰਹੋਤਹਾਬੋਮੇਲਾਲਾ॥੬੬॥ ਪਛੁਤਾਇਬੋਸੋਕ
 ਲਹੀਤਰਤਾ॥ ॥ਬਿਪ੍ਰਲਭਧਾਲ॥ ॥ਦੋਹਾ॥ ਆਪੁਜਾਇਸੀਕੇਤਮੇਮਿ

ਲੇਨਨ ਅਕਸਾਹਿ। ਰੋਦਨਾ ਚੈਤ ਬਿਖਾਦੁ ਧੈ ਬਿਪ੍ਰਲਭ ਧਕਹਿਤਾ
 ਹਿ। ੬੭ ਪ੍ਰਸਾ। ਸਿਕੇਤ ਆਪ ਜੈ ਬੇਸੋ ਮਭਿਸਾਰ ਕਾ ਹੋਇ। ਉਤੰਗ।
 ਅਭਿਸਾਰ ਕਾ ਕੋਨਾ ਅਕਸਿਲੈ ਹੈ। ਬਿਪ੍ਰਲਭ ਧਾ ਕੋਨ ਹੀ ਮਿਲਤੁ ਹੈ
 ਇਤਨੇ ਭੇਦ। ਬਿਪ੍ਰਲਭ ਧਾ ਉਦਾਹਰਨ। ਦੋਹਾ। ਆਲੀ ਅਰਿਲ
 ਯਾਈ ਹੁਤੀਆ ਗੈਲ ਖੇਨ ਲਾਲਾ। ਆਵਤਾਇੰ ਦੀ ਬਰਨਿ ਕੋ ਕਰ
 ਕੋ ਕਨ ਦਬਾਲਾ। ੬੮। ਅਰੁਨ ਨੇਤ ਕਰਿ ਬੇਸੋ ਕੋ ਪਕੀ ਅਧਿਕਾਈ।
 ਉਤਕੰਠਤਾਲ। ਦੋਹਾ। ਉਤਕੰਠਤ ਸਿਕੇਤ ਗ੍ਰਹਿ ਪਤਿ ਆਪੋਤਹਿ
 ਨਾਹਿ। ਅਨਾਗਮਨ ਕੋ ਹੇਤੁ ਕੋ ਸੋਚਤਿ ਹੈ ਉਗਮਾਹਿ। ੬੯ ਪ੍ਰਸਾ। ਸਿ
 ਕੇਤ ਮੇਨਾ ਅਕ ਕੋਨ ਆਵਨ ਸੋ ਬਿਪ੍ਰਲਭ ਧਾ ਦ੍ਰੋਜਾਤਿ ਹੈ। ਉਤੰਗ।
 ਬਿਪ੍ਰਲਭ ਧਾ ਮੇਰੋ ਦਨ ਕੋ ਪਾਇ ਹੋਤ ਹੈ। ਉਤਕੰ ਅਨਾਗਮਨ ਕੋ ਹੇਤੁ

ਉਤਕੰਠਤਾ

ਬਿਚਾਰੈ ਹੈ ਜੋ ਕਮੋਨ ਹੀ ਆਏ ਕਹਾਂ ਰਹੇ ਇਤਨੇ ਭੇਦਾ ॥ ਉਤਕੰਠਤਾ ਉ
 ਦਾ ਹਰਨਾ ਕਾ ਬਿੰਤਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਰਸਾਲ ਕੀ ਲਤਾ ਨਿਸੋ ਕਰਤ ਬਾਤ ਕਬ
 ਹੂੰ ਕਿਮਾਲਤੀ ਕੇ ਜਾਲ ਨਿਪਿਰਤਿ ਹੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਚਾ ਇਭਰੀ ਚੰਪਾ ਕੇ
 ਸਮੀਪ ਜਾਇ ਧਾਇ ਪਗੀਭੋਰ ਨਿਕੀਭੀ ਗਨਿਭਿਰਤਿ ਹੈ ॥ ਆਲੀਆ
 ਲੀ ਕੇ ਲਨਿਸੋ ਫੁਲੀ ਗਾਇ ਬੇਲ ਨਿਸੋ ਰੀਗਤਰੀ ਬੇਲ ਨਿਸੋ ਬੋਲੀ ਜਿ
 ਮਰਤਿ ਹੈ ॥ ਦੈਗਏ ਬਿਸਾਸ ਭੋਨ ਆਏ ਪਨਸਾ ਮਕਮੋਨ ਪੋਨ ਹਲੇ ਰੁਖ
 ਨਿਸੋ ਪੁਛਤਿ ਫਿਰਤਿ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕੁੰਜ ਭੋਨ ਕੇਤਰੁ ਲਤਾ ਨਿਸੋ ਨ ਆਵਨ
 ਕੇਹੇਤੁ ਪੁਛ ਬੇਸੋ ਉਤਕੰਠਤਾ ॥ ਬਾਸਕ ਸਜਾ ਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਨਿਸਚੈ
 ਕਾਰਿਆ ਪਨਸੇ ਮੇਜੈ ਗਮਨ ਹਿਤ ਸੇਜਾ ॥ ਸੋ ਬਾਸਕ ਸਜਾ ਹਰਖਿ ਮਾਨੈ
 ਮਨੈ ਮਜੇਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ਯਥਾ ਗੀਖ ਮਥਿਲਾ ਸੇਕਾ ਬਿੰਤਾ ॥ ਰਾਵਟੀ ਉਸੀ ਰਤੀ

ਰਹਿਰਕੀਮਲੈਜਨੀਰਬੀਰਘਨਿਸਾਗਨਿਸੋਰਾਖੀਕਰਿਤਰਿਤਗਿ। ਤ
 ਹਾਰੇਮਹੋਦੇਮੇਫੁਹਾਰੇਤਾਰੇਭੂਰਿਤੁਰਿਚਿਕਨਿਬਗੀਰਿਸੋਸਮੀਰਆ
 ਤਮਰਿਅਰਿ। ਭੁਨਤਅਮੀਰਧੀਰਤਮੇਬਲਬੀਰਹਿਤਬੈਠੀਚਾਰਚੀ
 ਰਸਸਿਸੋਰਭਿਸੁਧਰਿਧਰਿ। ਛਾਬਿਸੋਛਬੀਲੀਛੈਲਛਿਰਕਿਗੁਲ
 ਬਆਬਗੀਖਮਮੇਪਾਦਸਹਿਮਤਰਾਖੀਕਰਿਕਰਿ॥੧੨॥ ਇਹਾਂਸਿ
 ਗਾਰਸਸਿਬੈਠਬੈਸੋਬਾਜਕਸੱਜਾ॥ **ਸ੍ਵਾਧੀਨਪਤਿਕਾਲ॥** ॥ ਦੋਹਾ
 ਜਾਬਨਿਤਾਕੇਗੁਨਨਿਬਸਿਨਾਯਕਹੋਇਅਧੀਨ। ਗਾਰਬਮਨੋਰਬਬਿ
 ਬਪਜਹਿਸ੍ਵਾਧੀਨਪਤਿਕਾਚੀਨ॥੧੩॥ **ਪ੍ਰਸ਼ਨ** ਗਾਰਬਕੇਮਨੋਰਬ
 ਨਿਸੋਗਾਰਬਿਤਾਕੇਮਨਹੋਇ। **ਉਤੱਰ** ਗਾਰਬਿਤਾਹੂਯਾਹੀਭੇਦਸੋਨਿਕ
 ਸੀਹੈਮੋਗਾਰਬਿਤਾਆਪਹੀਗਾਰਬਿਕਰੈਹੈਕਛੁਨਾਯਕਦਾਕੇਅਧੀਨ

ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ॥ **ਸਾਧੀਨ ਪਤਿਕਾ ਉਦਾਹਰਨਾ ਸਵੈਆ** ਫੂਲ ਨਿਥੇ
 ਨੀਬ ਨਾਇਗੁ ਹੀਤੁ ਮਤ ਕੋਨ ਕੋ ਉਕਹੂ ਕਛੁ ਕੋ ਹੈ॥ ਆਪਨੇ ਹਾਥ ਹਰਾਪ
 ਹਿਰਾਯੋ ਸੁਤੋ ਯਹਿ ਸਾਧ ਹੀ ਮਨ ਮੇ ਹੈ॥ ਲਾਜ ਨਿਮੋ ਪੈਰ ਯੋ ਪਰੈ
 ਕਤ ਜੋ ਅਥ ਕੋ ਉਸਖੀ ਇਤ ਮੇ ਹੈ॥ ਕੋਟਿ ਕਰੋਤੁ ਮਹਾਥਤਿ ਹਾਰੈ ਤੋ ਜਾਵ
 ਕੋ ਮੋ ਪੇਦਿ ਦਾਯੋ ਨ ਜੈ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਇਹਾਂ ਮੇ ਸੇ ਅਧੀਨ ਭਏ ਹੈ ਜੋ ਜਾਵਕ
 ਭੀ ਆਪ ਹੀ ਦੇਤ ਹੈ॥ **ਅਭਿਸਾਰ ਕਾਲ**॥ **ਦੋਹਰਾ** ਆਪ ਜਾਇ ਪਿਅ
 ਪਾਸ ਕੋ ਪਿਅ ਹਿ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪਾ ਸੋ ਕਹਿਯੋ ਅਭਿਸਾਰ ਕਾ ਮਨ ਹੁਲ
 ਸਬੁ ਹੁਥਾਪਿ॥ ੧੫॥ **ਪ੍ਰਭ** ਜੋ ਨਾ ਅਕਪੇ ਆਪ ਜਾਇ ਸੋ ਤੋ ਅਭਿਸ
 ਰ ਕਾ ਹੋਵੈ॥ ਜੋ ਨਾ ਅਕ ਕੋ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋ ਅਭਿਸਾਰ ਕਾ
 ਕੈ ਸੇ ਬਨੈ॥ ਸੋ ਤੋ ਨਾ ਅਕ ਕੋ ਅਭਿਸਾਰ ਭਯੋ॥ ਅੰਨਾ ਅਕ ਕੇ ਬੁਲਾਇ

ਬੇਸੋਬਾਸਕਸੱਜਾਹੁੰਜਾਤਿਹੈ॥ **ਉਤੱਗ** ॥ ਬਾਸਕਸੱਜਾਨਾਅਕਕੈ
 ਬੁਲਾਵੈਨਹੀਹੈਨਾਅਕਆਪਹੀਆਵਤਹੈ॥ ਇਹੰਆਪੁਬੁਲਾਇਏ
 ਸੋਅਹਿਜਾਨੈਜੋਨਾਅਕਕੈਸੀਕੇਤਸਥਲੀਮੇਆਪੁਬੁਲਾਵੈਅੰਮਾ
 ਪੁਇਤਸੋਜਾਇਮਿਲੈਅੰਸੋਬਿਵਸਥਾਲਗਾਵਨੀ॥ **ਅਕਿਸਾਰਕਾਉ**
ਦਾਹਰਨਾਸੀਭੁਕੋਕਬਿੰਤੁ॥ ਮੰਦਮੰਦਚਲੀਨੰਦਨੰਦਪੇਅਨੰਦਕੁਰੀਉ
 ਮਗਅਮੰਦਸੀਭੁਮੰਦਮੁਸਕਾਨਕੀ॥ ਬੋਲਤਿਅਲੀਸੋਬਿਹਸਤਲ
 ਲਨਾਕੀਲਟਕਨਿਕੀਲਗਨਿਅੰਮੁਰਨਅਧਰਾਨਿਕੀ॥ ਫਹਿਰਾ
 ਤਛੋਰਥਹਰਾਤਿਲਹਰੇਕੀਛਾਬਿਗੁਜਰੀਸਮਾਨਕੀਅੰਜਾਵਕਸ
 ਯਾਨਿਕੀ॥ ਪਗਨਿਕੀਲਾਲੀਪਗਨਖਨਿਉਜਾਲੀਆਗੇਜਾਲੀ
 ਸੀਪਰਤਿਜਾਤਿਲਾਲਮੁਸਕਾਨਿਕੀ॥ **੭੬**॥ ਨਾਅਕਪੇਜਾਇਬੇਸੋ

ਅਭਿਸਾਰਕਾ ॥ ਦਿਨੇ ਮੇਰਾ ਤਿਸੇ ਮੇਰੇ ਧਿਕਾਰ ਮੇਰੇ ਚਾਂਦਨੀ ਮੇਰੇ ਕਾਹੂ ਸੇ ਮੇ
 ਜਾਇ ਅਭਿਸਾਰਕਾ ਹੀ ਜਾਨਨੀ ॥ ਇਤਿ ਮਸਨਾ ਅਕਾ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ॥ ਕੇ
 ਉਨੇ ਮੀ ਪ੍ਰੇਖਿਤ ਪ੍ਰੇਯਸੀ ਕਹਤ ਹੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਜਬ ਰਤ ਮਾਨ ਬਿਰਹਨੀ
 ਮੇ ਪੀ ਛੇਕ ਹੀ ਵਾਸੋ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਅੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਤਿ ਨੇ ਮਾਵ
 ਨ ਕਹਿ ਭੇਜੇ ਹੈ ਬਿਦੇਸ ਤੇ ਕਿਥਾ ਆਯੋ ਹੈ ਕਿਥਾ ਨੇੜਾ ਦਿੱਟ ਰਕਬੇ ਕੇ
 ਨੈ ਆਗਾ ਮਜਿਤਾ ਯੋ ਹੈ ਸੋ ਕੋਨ ਨਾ ਅਕਾ ਭਈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਵੇਸ ਬਾਬਿਰ
 ਹਨੀ ਮੇ ਅਤਿ ਰਭੂਤ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਤਿ ਮਾਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸੋ ਬਾਸਕ ਸੋ
 ਜਾ ਮੇ ਅਤਿ ਰਭੂਤ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ॥ ਬਾਲ ਪਤਿ ਦੁਖਤਾ ੧ ਬਿਧ ਪ
 ਤਿ ਦੁਖਿਤਾ ੨ ਨ ਪ੍ਰਸਿਕ ਪਤਿ ਦੁਖਿਤਾ ੩ ਕਮੇ ਨਕਹੀ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਉ
 ਨ ਕੇ ਕਹੇ ਸੋ ਰਸ ਭਾਸੇ ਹੋਤ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਨਹੀ ਕਹੀ ॥ ਇਨ ਸਬ ਮੇਰੀ ਨ ਭੇਦ

ਸੁਕਿਆਨਾਉਕਾਕਾਨਾਉਕਾ। ਉਤਰਾ।

ਸੁਭਾਵਥਾਸਿਤੇਔਰਹੋਤਹੈ। ਸੋਕਹੈਹੈ। ਉਤਮਾਮਧਮਾਮਧਮਾ
 ੩। **ਦੋਹਾ** ਹਿਤਕਰਨੀਹੈਉਤਮਾਮਧਮਾਹਿਤਮਹਿਤਾਹਿ। ਅਹਿਤ
 ਕਰੈਅਧਮਾਕਹੀਤੀਨਸੁਭਾਵਲਖਾਹਿ। **੧੧ ਉਤਮਾਯਥਾਦੋਹਾ**
 ਕੇਹੂੰਔਰਾਨਕੀਤਕੇਲਖੇਨਹਿਤਕੇਜੋਰਿ। ਪਿਯਮਯੀਕਮੁਖਕੇਭਏਰ
 ਮਨੀਨੈਨਚਕੋਰਾ **੧੨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ** ਸੁਕਿਆਮੇਤੋਪਤਿਬਤਧਰਮਹੈਔ
 ਕਛੁਕੋਪਸੀਲਤੋਨਹੀਛੁਡਤਿਹੈ। ਅਉਤਮਾਕੇਸੁਭਾਵਉਤਮਹੈਉਤ
 ਨੇਤੋਦਾ **ਅਧਮਾਉਦਾਹਰਨਾਸਵੈਯਾ** ਔਰਕੀਓਰਤਕੈਜਬਹੀ
 ਤਬਤੋਰੀਚਦਾਇਚਦਾਇਰਿਸਾਤਿਹੈ। ਮੀਠੀਸੀਬਾਤੈਸੁਨੈਪਿਯ
 ਕੀਤਬਹੀਲਖਿਲਾਲਨਿਕੋਲਲਚਾਤਿਹੈ। ਜੋਅਪਰਾਧਕੋਲੇ
 ਸਲਖੇਤੋਨਕੈਸੇਹੂੰਰਸਕੀਆਗਿਬੁਝਾਤਿਹੈ। ਪਾਪਨਿਪਮਾਰਪ

ਰੈਜਬਹੀਤਬਹੀਗੁਨਗੋਰਗਰੇਲਗਿਜਾਤਿਹੈ॥੧੯॥ਅਥਮਾਯਥਾ
 ॥ਰਸਲੀਨਕੋ॥ਦੋਹਾ॥ਜਮੋਜਮੋਆਦਰਸੋਲਲਨਪਾਨਿਪਦੇਤਬ
 ਨਾਇ॥ਤਮੋਤਮੋਭਾਮਨੀਮੇਨਲੋਖਿਨਖਿਨਮੇਠਤਜਾਇ॥੨੦॥ਪ੍ਰਸ਼ਾ
 ਕੋਉਨਾਅਕਾਕੇਗਆਰਾਸੈਬੁਵੇਜਾਭੇਦਕਹਤਹੈ॥ਉਤਰ॥ਮੇਸੇਭੇ
 ਦਦਰਿਆਉਕੇਤਰੇਗਗਨਨੇਹੈਵਾਮੈਕਛੁਨਿਕਸੈਨਹੀਹੈ॥ਉਤਿਨ
 ਅਕਾਭੇਦਾ॥ਅਥਨਾਅਕਕਥਨੀ॥ਤਤਨਾਅਕਕੋਲ॥ਦੋ
 ਹਾ॥ਨਾਗਰੀਨਿਉਰਜਾਹਿਲਖਿਉਪਜਤਮਧੁਰਾਰੰਤਿ॥ਧਨਰੂਪਾ
 ਦਿਅਨੇਕਗੁਨਲੀਨਸੁਨਾਅਕਸੰਤਾ॥੨੧॥ਪ੍ਰਸ਼ਾ॥ਅਧੁਰਾਰੰਤਿਤੋਨ
 ਅਕਾਨਿਕੋਚੰਦ੍ਰਚਾਦਨਾਦਿਹੂਦੇਖਿਉਪਜਤਿਹੈ॥ਅੰਕੇਤੇਪਦਾਰ
 ਥਉਦੀਪਨਹੈ॥ਧਨਰੂਪਾਦਿਅਨੇਕਗੁਨਕੋਲਿਯੇਹੈਜਾਤੇਮੁਕਤਾਦਿ

ਮਾਲਬਹੁਮਲਕੀਹੈਸੋਨਾਅਕਹਹਿ। **ਉਤੰਗ** ਆਦਿਪਦਤੇਬਿਦਮਾ
 ਬਿਨੈਜਾਨਿਨੈਸੋਮੁਕਤਾਦਿਕਨਿਮੇਨਹੀਹੋਤੋਨਾਅਕਹੀਮੈਹੈ। ਅੰਮੇ
 ਸੋਅਰਥਕਰਨੋਧਨਰੁਪਾਦਿਅਨੇਕਗੁਨਲੀਨਅੰਸੁਨਾਯੁਹੈਇਸੇ
 ਨਾਅਕਜਾਨਨੈ। ਸੋਤ੍ਰਿਧਾ। ਪਤਿ ੧ ਉਪਪਤਿ ੨ ਬੈਸਕ ੩ **ਦੋਹਾ**
 ਨਿਜਤਿਅਸੋਰੁਚਿਪਤਿਕਹੈਂਪਰਤਿਅਰੁਚਿਉਪਪਤਿ। ਬੈਸਾਹੀਸੋ
 ਰੁਚਿਕਹੈਂਬੈਸਕਜਾਨਿਜੁਮਤਿ। **੮੨ ਪਤਿਯਥਾ। ਰਸਪ੍ਰਥਯੋਦੋਹ**
 । ਜਬਤੇਲਾਲਨਰਮਨਿਕੋਗਮਨਾਲਿਅਏਸੀਗ। ਤਬਤੇਸਿਵਲੋ
 ਆਪਨੈਕਰਿਗਈਅਰਧੀਗ। **੮੩।** ਨਿਜਨਾਰੀਸੋਹਿਤਕਰਿਬੇਤੋਂ
 ਪਤਿ। ਸੋਪਤਿਚਤੁਰਬਿਧਿ। ਅਨੁਕੂਲ ੧ ਦੁਛਨ ੨ ਧਿਸੁ ੩ ਸ
 ਠ ੪। **ਦੋਹਾ**। ਇਕਤਿਅਰਤਿਅਨੁਕੂਲਹੈਦੁਛਨਸਬਨਿਜਮਨ।

ਧਿਸੁ ਛੀਠ ਧੈਰਹਤ ਜੋ ਕਪਟੀ ਸਠ ਪਹਿਚਨ ॥੮੪॥ ਜਾ ਕੀ ਏਕਤਿ ਘ
 ਸੋਰਤਿ ਹੋਇ ਸੋ ਅਨੁਕੂਲਾ ਬਹੁਨਾ ਰਨਿ ਸੋ ਸਮਾਹਿਤ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁੱਛਨਾ
 ਜੋ ਛੀਠ ਹੋਇ ਸੋ ਧਿਸੁ ਜੋ ਕਪਟੀ ਹੋਇ ਸੋ ਸਠਾ ॥ਅਨੁਕੂਲ ਯਥਾ॥
 ਦੋਹਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਗਿਲਮ ਗੁਲਾ ਬਕੀ ਬਿਛੁ ਵਤ ਅੰਗਨ ਮਾਨਿ ॥
 ਪਾਨ ਪ੍ਰਿਯਾ ਕੇ ਪਾਇ ਹਿਤ ਪਰੈ ਨ ਪਰਸ ਪਿਛਾਨ ॥੮੫॥ ਪ੍ਰਸਾ
 ਧੀਨ ਪਤਿ ਕਾ ਕੀਨ ਹੋਇ ॥ਉਤਰ॥ ਸ੍ਰਾਧੀਨ ਪਤਿ ਕਾ ਮਾਪਨਾ ਯਕੋ
 ਮਾਧੀਨ ਰਾਖੇ ਹੈ ॥ਅਨੁਕੂਲ ਮਾਪ ਮਧੀਨ ਰਹਤ ਹੈ ਏਤੋ ਭੇਦਾ ॥ਦੁੱਛ
 ਨ ਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਬਾਸ ਰਬਿ ਤੈ ਬਿਦੇਸ ਬਹੁ ਮਿਲ ਬਾਲ ਨਿਸੋ ਲਾਲ
 ॥ਏਕ ਨਿਦੈ ਹੀ ਰਨਿ ਹਰਾਏ ਕਨਿ ਮਾਨ ਕਮਾਲ ॥੮੬॥ ਜਬ ਕੀ ਗੁਚਿ ਰਾਖਿ
 ਬੇਸੋ ਦੁੱਛਨਾ ॥ਧਿਸੁ ਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਮੇਮ ਬਯਾਹ ਚਕੋਰ ਕੋ ਬਹੁਤ ਬ

ਤੁਰਕੀ ਬੀਗਾ ਮੇਮੁਖ ਮੰਜ ਮਾਯੀ ਕਾਢਿ ਗਧਰਿ ਪਰਿਆਵਤ ਧੀਰਾ ੨੭।
 ਸਦੁਗਕਿ ਯੋਜੋਂ ਭੀ ਆਵਤ ਪੈਯਾ ਤੇ ਧੀਸ਼ਾ। **ਸਠਯਥਾ। ਵੇਹਾ।** ਹੇਰਿ ਹੇ
 ਰਿਮੁਖ ਠੇਰਿ ਕਰਿ ਤਨ ਤਿਭੈ ਹਕਮਨਾ। ਬਾਨ ਨਿਬਧ ਕੋ ਉਨ ਹੀਰਾ ਖੀ
 ਚਦੀ ਕਮਾਨਾ। ੨੮। ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਨਾ ਅਕਾਕੋ ਕੋ ਪਮੇਰ ਜੋਯਾ ਤੇ ਸਠਾ
ਪ੍ਰਸਾ। ਅਨੁਕੁਲਾਇ ਜੋ ਪਤਿ ਕੇ ਚਾਰਿ ਭੇਦ ਕਹੇ ਸੋ ਉਪਪਤਿ ਅੰਬੈ
 ਸਕੇ ਮੇਕ ਜੋ ਨਹੀਂ। **ਉਤੰਗ।** ਉਪਪਤਿ ਅੰਬੈ ਸਕੇ ਮੋਧਿ ਸੁ ਅੰਸਠ ਕੋ
 ਆਭਾਸ ਕਹੂ ਕਪਾਈ ਯੇ ਭੀ ਹੈ। ਅੰਮੁਖ ਤਾਕ ਰਿਪਤਿ ਹੀ ਕੇ ਭੇਦ ਹੈ।
ਉਪਪਤਿ ਉਦਾਹਰਨਾ ਵੇਹਾ। ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਚਾਤ ਕਾ ਅਲੀ ਪਲਕ
 ਹੁਪਰਤ ਨਚੈਨਾ। ਬਿਨਤਿ ਆਦਿ ਗਬਾਰਿ ਦਲਖੈ ਸਰਸ ਸੁਨਤ ਸੁਖ
 ਦੈਨਾ। ੨੯। ਦੇਖੇ ਬਿਨਾ ਚੈਨ ਨ ਪਰਿਬੈ ਸੋ ਉਪਪਤਿ। **ਬੈਸਕਯ**

ਥਾਮਾਤਿਰਮਕੋਹੋਹਾ॥ ਲੋਚਨਪਾਨਪਾਦਿਗਸਜੀਲਟਬਨਛੀ
 ਪਰਬੀਨਾ॥ ਮੋਮਨਬਾਗਬਿਲਾਸਨੀਠਾਸਲਿਯੋਜਨੁਮੀਨ॥ ੬੦॥ ਇ
 ਨਸਬੋਮੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਗੁਨਤੇਉਤਮ॥ ਅਧਮ ੨ ਅਧਮ ੩ ਤੇਦਹੋਤਹੈ॥
 ਅੰਚਾਤੁਰਖਤਾਗੁਨਤੇਬਾਕਚਤੁਰ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਚਤੁਰ ੨ ਅਨੀ ੩ ਹੋ
 ਤਹੈ॥ ਅੰਗਬਿਰਹਬਸਿਤੋਬਿਰਹੀਹੋਤਹੈ॥ ਪ੍ਰਸਾ॥ ਖੰਡਤਾਦਿਅਵਸ
 ਥਾਭੇਦਨਾਅਕਮੇਕਮੋਨਕਹੇ॥ ਉਤੰਗ॥ ਜਾਕੀਨਾਅਕਾਮੋਰਠੋਰਸੋਰ
 ਮਿਕਾਰਿਆਵੈਸੋਬਨਮੋਖੰਡਤਨਾਅਕਤੋਰਸਾਭਾਸਭਯੋ॥ ਯਾਤੇਖੰਡਤ
 ਦਿਭੇਦਨਾਅਕਮੇਨਹੀਬਨੈ॥ ਇਤਿਨਾਅਕ॥ ਅਮਬਨਾਅਕਨਾਅਕ
 ਕੀਸਖੀਸਖਾਬਰਨਨੀ॥ ਤਤ੍ਵਸਖੀਲ॥ ਜੇਨਾਅਕਨਾਅਕਕੋ
 ਮਿਲਾਪਆਦਿਕੇਸੁਖਦੇਅਸੋਸਖੀ॥ ਤਾਕੇਕਰਮਭੂਖਨਰਚਨੇਉਪ

ਲਿਖਦੈਨੋਪਰਹਾਸਕਰਨੈਬਿਰਹਾਨਿਬੇਦਨਕਰਨੈ **ਭੂਖਨਰਚਨੇਯਥ**
੧੬੦ **ਦੋਹਾ** ਸੁਮਨਮਾਭੁਰਨਅਨਿਕਗਚਿਸਾਵਕਜਿਤੇਸਿੰਗਾਰਾਅੰ
 ਜਨਅਜਿਤਬਾਰਿਦ੍ਰਿਗਮਾਣਿਅਤਿਕਰਤਬਿਚਾਰਿ **੬੧** **ਉਪਾ**
ਲਿਖਦੈਨੋਯਥਾ **ਦੋਹਾ** ਬੁਰਨਮਾਨੇਰਾਵਗੀਬਸੈਦੀਠੇਮੈਦੀਠਾਜ
 ਬਤੋਤੁਮੈਚੈਤੈਗਈਦਈਦਈਵਾਪੀਠ **੬੨** **ਪਰਿਹਾਸਯਥਾ** **ਦੋ**
ਹਾ **ਮੈਲਸਿਰੀਕੇਹਾ** ਰਕਹਿਪਹਿਗਏਅਣਿਅਕਿ **ਤੁਮਸਬ**
 ਨਿਸਇਨਸੇਜਕੀਰਾਖੀਰਹੈਨਿਸ਼ਿਕ **੬੩** **ਬਿਰਹਾਨਿਬੇਦਨਯਥ**
੧੬੧ **ਦੋਹਾ** ਜਾਤਜਾਤਜਾਤਨਲਗਯੋਵਾਕੋਪਰਸਿਸਮੀਗਾਤੇਊਤਿ
 ਅਬਰਿਬਰਿਪਰੈਪਰਿਭਰਿਧਰੈਨੰਧੀਗ **੬੪** **ਦੂਤਿਕਭੀਯੇਈ**
 ਹੋਤਿਹੈਇਤਸਖੀ **ਸਖਾਲ** **੦** **ਜੋਨਅਕਕੋਸਹਚਰਹੋਹਿਅੰਭੂ**

ਖਨਾਇਰਚੈਬਨਬਿਹਾਰਕਰਾਵੈਸੋਸਖਾਜਾਨਨੋ ॥ ਅਖਨਾਖਕਾਨਿ
 ਕੋਬਿਲਾਸਬਰਨਨਤਾਕੋਨਾਮਹਾਵਕਹਤਹੈ ॥ ਹਾਵਲੱਛਨਾਵੈ
 ਹਾ ॥ ਸਮਸਿਜੋਗਸਿੰਗਾਰਕੀਈਹਾਚੇਸੁਹਾਵਾ ॥ ਤਿਅਕੋਮਲਤਤੇ
 ਕਹੈਸਬੈਤਿਅਨਮੇਆਵਾ ॥ ੯੫ ॥ ਏਕਰਸਸਿਜੋਗਸਿੰਗਾਰਕੀਜੋਇ
 ਛਾਕਰਿਚੇਸੁਕਰਨੀਸੋਹਾਵਾ ॥ ਨਾਅਕਾਨਿਮੇਕੋਮਲਅੱਲਾਲਿਤੰਤ
 ਬਿਸੇਸੁਪਾਈਯੇਹੈਯਤੇਹਾਵਨਾਅਕਾਨਿਮੇਕਹੇ ॥ ੯੬ ॥ ਜੋਚੇਸੁ
 ਹਾਵਹੈਤੰਮੇਅਨੁਭਾਵੇਮੇਭੇਦਕਹਾ ॥ ਅਨੁਭਾਵਭੀਤੰਚੇਸੁਹਾਰਿਤਹੈ
 ॥ ੯੭ ॥ ਜੋਗਤਿਭਾਵਕੋਪਗਟਕਰੈਸੋਅਨੁਭਾਵਾ ॥ ਜੋਗਤਿਕੋਬੈਭਵ
 ਕਰਿਸਿੰਗਾਰਹੋਇਸੋਹਾਵਾ ॥ ਏਤੰਭੇਦਾ ॥ ੯੮ ॥ ਬਹੁਤੇਨਿਨੇਸਿ
 ਗਾਰਰਸੇਮੇਜੋਚੇਸੁਹੈਸੋਹਾਵੇਮੇਸੋਸਮਾਨਅਤੇਲੱਛਨਬਾਂਧਹੈ ॥

ਹਾਵ

ਤੁਮ ਸਿਜੋ ਗਾ ਸਿਗਾ ਰਕੋ ਨੇ ਮ ਕਮੋ ਬਾਂਧੋ ਹੈ। **ਉਤੰਗ** ਸਿਜੋ ਗਾ ਪਦਾ ਬੰ
 ਪੁਲੀ ਭਾ ਸਿਗਾ ਰਬਾਰ ਨਾਰਬਾ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਬਿਯੋ ਗਾ ਹੀ ਭਯੋ ਤਹਾਂ ਨਾ ਅ
 ਕਾਨੀ ਮੇ ਬਿਲਾ ਸਕਾਹੇ ਕੋ ਹੋ ਨੇ ਹੋ ਹਾ ਵੇ ਤੇ ਬਿਲਾ ਸਨਿ ਕੋ ਨਾ ਮ ਹੈ। **ਪੁਨ:**
ਪੁਨਾ ਕੇ ਤੇ ਨੀ ਮੇ ਸੋ ਲੱਛਨ ਬਾਂਧੋ ਹੈ। ਹੋ ਤੇ ਸਿਜੋ ਗਾ ਸਿਗਾ ਰੇ ਮੇ ਦੇ ਪ
 ਤਿ ਕੇ ਤਨਾ ਮਾਵਾ। ਚੇ ਸੁ ਜੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਤੇ ਕਹਿਯੇ ਦੇ ਸਹਾਵਾ ਜੋ ਦੇ
 ਪਤਿ ਕੀ ਚੇ ਸੁ ਹਾ ਵਭ ਈ ਤੋ ਕੇ ਵਲ ਨਾ ਅਕਾ ਮੇ ਹਾ ਵਤੁ ਮ ਕਮੋ ਕਯੋ
ਉਤੰਗ ਸਹਾਂ ਬਿਭੁ ਮਾ ਦੇ ਮੇ ਨਾ ਅਕਾ ਕੋ ਭੂਖਨ ਪਹਿਰ ਬੇ ਮੇ ਤੋ ਭੁਮ ਬ
 ਨੀ ਜੋ ਨਾ ਅਕਾ ਕੋ ਭੂਖਨ ਪਹਿਰ ਬੇ ਮੇ ਭੁਮ ਬਰਨੀ ਯੋ ਗੇ ਤਹਾਂ ਤੋ ਰਸਾ ਭ
 ਸਹੈ ਜਾਇ ਗੋ। ਅੰਨਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਦੇ ਬਿਵਹਾਰ ਨਾ ਅਕਾ ਮੇ ਬਰਨੀ ਯੋ ਹੈ
 ਕਛੁ ਨਾ ਅਕਾ ਕੀ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨੇ ਬਰਨੀ ਬੋ ਨਹੀ ਮਾਛੇ ਲੁ ਗੋ। ਯਾ ਤੇ

ਹਾਵਨਾ ਅਕਾਹੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਹੈ। ਅੰਧਾ ਪਕ ਜੰਦ ਪਿਨਾ ਅਕਹੀ ਮੇਰੇ ਵੇਤ
 ਹਾਤਿ ਨ ਕੀ ਹਾਵ ਸਿਰ ਮਾਨ ਹੀ। **ਅੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਾ**। ਸੀ ਜੋ ਗਸਿ ਗਾਰ ਕੀ
 ਈ ਹਾ ਕੋ ਕਹੀ। ਇਤ ਨੇ ਈ ਕਹਨ ਬੋ ਸੀ ਜੋ ਗਸਿ ਗਾਰ ਕੀ ਚੇ ਸੁ ਸੋਹ
 ਵਾ। **ਉਤਰਾ**। ਜੋ ਈ ਹਾ ਪਦਨ ਕਹਿ ਤੇ ਤੋ ਬਿਭੂ ਮਾਇ ਕੇ ਮੇ ਸੀ ਜੋ ਗੋਤੋ
 ਯੋਨ ਹੀ ਮੇ ਬਿਯੋਗ ਸੀ ਭਵੈ ਨ ਹੀ। ਤਬ ਸੀ ਜੋ ਗਕੀ ਇਛਾ ਕਰਿ ਭੂਖ
 ਨਾਇ ਬਦਲ ਬੋ ਚੇ ਸੁ ਕਰੀ। ਬਿਭੂ ਮਾਇ ਮੇ ਲੱਛਨ ਕੇ ਨਿਵਾਹਿ ਤਈ
 ਹਾ ਪਦ ਪਕੋ ਸੋ ਹਾਵ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਲੀਲਾ ੧ ਬਿਲਾਸ ੨ ਬਿੰ
 ਛਤ ੩ ਬਿਭੂ ਮਾ ੪ ਕਿਲਾ ਕਿੰਚਤ ੫ ਅੰਟਾ ਅਤ ੬ ਕੁੰਟੀ ਮਤ ੭
 ਬਿਬੋਕ ੮ ਲਾਲਿਤ ੯ ਬਿਰਿਤ ੧੦। **ਲੀਲਾ ਲੱਛਨਾ ਦੋਹਾ**।
 ਨਿਸ਼ਨਾ ਅਕ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸਿ ਬਨੈ ਤਿਅ ਜਹਿ ਰੂਪਾ ਬੇਖ ਬਚਨ ਕਰਿ

ਜਾਨਿਐਲੀਲਾਹਾਵਮਨੁਪਾ ੯੬ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਰਚਿਰਚਿਮਗਿਕੁ
 ਰਿਗਮਦਮਨਹਰਿਮੁਕਟਿਸਜਾਇ ॥ ਦਰਪਨਦੇਖਿਦੁਗਾਇਦ੍ਰਿਗਲੀ
 ਨੋਗਰੇਲਗਾਇ ॥ ੯੭ ਯਥਾ ॥ ਕਾਉਨੇਨਾਅਕੇਮੇਲੀਲਾਨਾਅਕਾਕੇ
 ਰੂਪਬਨਬੋਰਾਖੇਹੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਤੁਹਾਰਸਾਭਾਸਹੋਤਹੈ ॥ ਬਿਲਾਸਲ
 ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਪਿਯਮਨਹਰਿਬੇਹਿਤਕਰੈਤਿਅਬਿਲਾਸਮਧਿਕਾਇ ॥
 ਕੂਦ੍ਰਿਗਮੁਖਨਾਸਾਦਿਕੇਲਖਿਬਿਲਾਸਸੋਗਾਇ ॥ ੯੮ ॥ ਜਹਾਂਨਾ
 ਅਕਕੇਦੇਖਤਾਕੇਮਨਹਰਿਬੇਹਿਤਕੂਦਨੇਤਾਦਿਕੇਬਿਲਾਸਨਿਕੋਕਰੈ
 ਨਾਅਕਾਸੋਬਿਲਾਸ ॥ ਯਥਾ ॥ ਰਸਲੀਨਕੋਦੋਹਾ ॥ ਭੁੰਹਕੁਮਾਇਨ
 ਚਾਇਦ੍ਰਿਗਮਰੁਅਧਰਨਿਮੁਸਕਾਇ ॥ ਪਿਯਹਿਅਮਨੀਦਬਦ੍ਰਾਇ
 ਤਿਅਚਲੀਮੰਦਗਰਬਾਇ ॥ ੯੯ ॥ ਐਹਾਂਭੁੰਹਕੁਮਾਇਦ੍ਰਿਗਨਚਾਇ

ਇਤਮਾਦੇਕਾਰੇਬਿਲਾਸਾ॥ ਬਿੰਛੁਤਲ॥ ਚੌਹਾ॥ ਸ੍ਰਿਦਰਤਾਅਭਿਮਾਨ
 ਤੇਕਛੁਭੂਖਨਕੋਜੋਗਾ॥ ਤਾਹੁਤੇਸੋਭਾਅਧਿਕਸੋਬਿੰਛੁਤਕਵਿਲੋਗਾ॥ ੧੦
 ॥ ਯਥਾ॥ ਅਤਿਗੰਧਾ॥ ਚੌ॥ ਨਥਲੀਗਜਮੁਕਤਾਨਿਕੀਲਸਤਿਚਾਰੁਸਿ
 ਗਾਰਾ॥ ਜਿਨਪਹਿਰੈਸੁਕਮਾਰਤਨਐਰਾਮਾਭਰਨਭਾਰਾ॥ ੧੦੧॥ ਨਥ
 ਨੀਏਕਤਾਂਸੋਸੋਭਾਅਧਿਕਹੈ॥ ਬਿੰਕੁਮਹਾਵਲ॥ ਚੌਹਾ॥ ਜਹਰਚਿ
 ਏਹਰਖਾਦਿਤੈਭੂਖਨਤਨਬਿਪਰੀਤਿ॥ ਕਹੁਬਚਨਬਿਪਰੀਤਿਬਿਧਿ
 ਬਿਕੁਮਹਾਵਲੁਮੀਤਾ॥ ੧੦੨॥ ਯਥਾ॥ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਚਲੀਅਲੀਕਹਿ
 ਕੋਨਪੈਬਛੈਕੋਨਕੇਭਾਗਾ॥ ਉਲਟੀਕੀਚੁਕਿਕੁਚਨਿਪੈਕਹੇਂਦੇਤਿਅਨੁਰ
 ਗਾ॥ ੧੦੩॥ ਇਹਾਂਕੀਚੁਕੀਉਲਟਬੈਸੋਬਿਕੁਮਾਪਟਭੂਖਨਾਦਿਕੋਉਬਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਹੋਇਤਹਾਂਈਬਿਕੁਮਜਾਨਿਯੇ॥ ਕਿਲਕਿੰਚਤਹਾਵਲ॥ ਚੌਹਾ॥

॥ ਪ੍ਰੈਸਹਿਚਿਚਲਤੁ ॥ ਦਿਤੇਸੁਮਅਭਿਲਾਖਅਮਰਖਾ ॥ ਹਾਸਗਰਬਤੁ
 ਯਾਇਕਸੇਮੇਕਿਲਾਕਿੰਚਤਸੇਹਰਖਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਜਹਾਂਸੁਮਅਭਿਲਾਖਾਦਿ
 ਏਕਸੇਮੇਏਤੇਭਾਵਉਪਜੈਸੋਕਿਲਾਕਿੰਚਤਾ ॥ ਯਥਾ ॥ ਸੁੰਦਰਕਾਸੈ
 ਯਾ ॥ ਗੋਨੇਭਏਦਿਨਦੈਕਭਏਕਹਿਸੁੰਦਰਨੇਹਦੁਹੂੰਮੇਨਵੀਨੋ ॥ ਖੇਲ
 ਤਿਕਾਂਮਕਲੋਲਾਨੀਮੇਲਲਨਾਕੋਸਰੂਪਲਲਾਨਖਿਲੀਨੋ ॥ ਕੋਉ
 ਕਾਮਗਦਬਯੋਤਿਅਕੋਤਬਏਕਹੀਥਾਰਿਸਬੈਯਹਿਕੀਨੋ ॥ ਰੇਈਰਿਸ
 ਨੀਡਰੀਥਹਰਾਨੀਚਕੀਸਕੁਚਾਨੀ ॥ ਚਿਤੈਹਸਿਦੀਨੋ ॥ ੧੦੫ ॥ ਐਟਾਅ
 ਤਲ ॥ ਚੋਹਾ ॥ ਤਿਅਕੀਪਾਯਥਾਤਨਿਚਲੈਪੈਮਨੋਜਉਤਪਤੰਤਾ ॥ ਪੁਨ
 ਅਗਿਰਾਇਸੀਭਾਇਜਹਿਸੋਮੇਟਾਅਤਸੰਤਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਯਥਾ ॥ ਚੋਹਾ ॥ ਖੇ
 ਲੀਚੋਰਮਹੀਚੁਨੀਸਾਮਹਮਾਰੇਮਾਜਾ ॥ ਸੁਨਿਅਰਜਾਤਿਸੀਭਾਤਿਤਿ

ਅਮਰਸਾਨੀਉਰਲਾਜਿ ੧੦੬ ॥ ਕੁੰਟੀਮਤਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਪਿਯਪ
 ਰਰਿਭਨੇਮੇਕਰੈਤਿਅਕਰਿਕਪਟਹਹਾਇ ॥ ਵਾਨਹੀਨਾਹੀਕਰੈਜਾਨ
 ਕੁੰਟੀਮਤਲਾਦਾ ੧੦੭ ॥ ਯਥਾਦੋਹਾ ॥ ਅਮਰਸਬੈਮੁਖਕੀਕਹੈਅਚਰਮੇ
 ਚਨਲਾਲਾ ॥ ਕਿਜਨੈਮਨੇਮੇਕਹਾਚਲੇਅਚਰਹੀਚਾਲਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਇਹ
 ਰਿਦੈਮੇਰੁਚਿਅਉਪਰਸੈਕਹੈਹੈਜੈਅਚਰਨੇਮੇਚੋਯਾਤੇਕੁੰਟੀਮਤਾ ॥
 ਬਿਬੋਕਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਜੋਬਨਾਦਿਮਦਤੇਕਰੈਛਲਕਰਿਪਿਅਮਪਮ
 ਨਾਅੰਗਲੇਪਦੁਰਬਚਨਕਹਿਸੋਬਿਬੋਕਪਹਿਚਾਨਾ ੧੧੦ ॥ ਯਥਾ
 ਦੋਹਾ ॥ ਥਾਤੇਹੋਇਸੋਦੁਰਤੇਈਸੈਮੇਹਿਸੁਨਾਇ ॥ ਕਾਰੇਹਾਥਨਿਜਿਨ
 ਗਹੈਲਾਲਚੂਨਰੀਆਇ ੧੧੧ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਯਾਮੇਛਲਕਾਰਿਅਪਮਾਨ
 ਕਹਾ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਕਾਰੇਹਾਥਨਿਸੋਅਤਿਹਮਾਰੀਚੂਨਰੀਛੁਹੋਯਹਿਅਪਮਾ

ਨਕਿਯੋ ਧੁਨਿ ਤੇ ਨਿਸਿਕ ਛੁੱਟੇ ਸੀਕ ਮਾਤਿ ਕਰੋ ਯਹਿ ਛੁਲਾ **ਲਾਲਿਤਲ**
ਦੋਹਾ ਅਨਪ੍ਰਸਿਨ ਤੇ ਹੋਤ ਜਹਿ ਸਮੀਚੀ ਨਤ ਨਥੇਸਾ ਸਬ ਸੋਭਾ ਪਿਯਮ
 ਨਿਹਰੇ ਲਾਲਿਤ ਹਾਵੁ ਭਲ ਭੇਜਾ **੧੧੨** **ਯਥਾ ਮਤਿ ਰੰਮ ਕੋ ਦੋਹਾ** ਤੇਰੀ
 ਚਲ ਨਾ ਚੋਤੋ ਨਿਸਿ ਦੁਮ ਪੁਰ ਮੰਦ ਮੁਸਕਾਨਿ ਛਾਇ ਰਹੀ ਸਖਿ ਲਾਲ
 ਕੀ ਦੁਖਿ ਅਨੀ ਮਖ ਮਖਿ ਆਨਿ **੧੧੩** ਇਹਾਂ ਤਨ ਦੁਤਿ ਨੇ ਲਾਲ ਮਨਹ
 ਕੋ **ਪ੍ਰਸਾ** ਯਾ ਮੇ ਚੇ ਸੁ ਕਰਨੀ ਕਹਾਨਿ ਕਸੀ **ਉਤਰਾ** ਲਾਲ ਕੇ ਮਨ
 ਕੋ ਚੋਤੋ ਨਾ ਦੇ ਨੇ ਜਾਇ ਹਰਨੇ ਯਹੀ ਚੇ ਸਾ **ਬਿਰਿਤਲ** **ਦੋਹਾ** ਪਿ
 ਯਾ ਦਿਗ ਜਹਿ ਅਭਿਲਾਖ ਕੀ ਪੁਰਨ ਤਾਨ ਹਿਰੋਇ ਲਾਜ ਦਥਾਵਤਿ
 ਹੋਤ ਤਹਿ ਬਿਰਿਤ ਹਾਵ ਕਵਿ ਲੋਇ **੧੧੪** **ਯਥਾ** ਰਸ ਰਾਜੋ **ਦੋਹਾ**
 ਰੂਪ ਸਾਵਰੇ ਸਾਚੈ ਸੁਧਾ ਸਿਧੁ ਮੇਖੇ ਲਾਲ ਖਿਨ ਸਕੈ ਮਖਿ ਆਸਖੀ

ਪਰੀਲਾਜਕੀਜੇਲਾ ੧੧੫ ਨਾਅਕਕੋਦੇਖਿਚਾਹਿਪੁਰਨਨਹੀਭਈ
 ਯਾਤੇਬਿਬ੍ਰਿਤਾ ॥ ਇਤਿਹਵਾ ॥ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜਾਹਿਤਸਿੰਧੂ
 ਅਮੀਰਦਾਸਾਬਿਰਚਤੇਨਾਅਕਾਨਾਅਕਸਖੀਹਵਨਿਰਨਅਨਾ
 ਮਤਿਤੀਯੋਤਰਗਃ ੩ ॥ ਅਬਦੋਖਨਿਰੂਪਨੀ ॥ ਤਕਦੋਖਕੋ
 ਲੱਛਨਾ ॥ ਦੋਹਾਂ ॥ ਜਹਾਸਬਦਅਰਥਾਦਿਕੋਚਮਤਕਾਰਦੂਰਹੋਇਗਾ
 ਜੋਨਿਰਮਲਤਨਬਾਪਿਬਸਿਜਾਨਿਸੁਦੋਖਜਗੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਜਹਾਂਸ
 ਬਦਅਮਰਥਆਦਿਪਦਤੇਰਸਾਦਿਕੋਚਮਤਕਾਰਦੂਰਹੋਇਜੈ
 ਸੇਨਿਰਮਲਤਨਕੋਪ੍ਰਕਾਸਬਾਪਿਕੇਬਸਿਦੂਰਹੋਇਸੋਦੋਖਾਨਨੁ
 ॥ ਸਬਦਾਰਥਾਦਿਕੋਕੋਸੇਚਮਤਕਾਰਦੂਰਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਥਮਸਬਦਾਰਥ
 ਮੇਚਮਤਕਾਰਹੋਇਬਹੁਰਕੋਉਬਾਣੁਸੋਯੁਕਤਿਆਇਦੂਰਹੋਇ ॥

॥ ਕੀਥਾ ਚਮਤਕਾਰ ਉਪਜਤੋਈ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਉਪਜੈ ॥ ਜਿਕਹੋ ਕੋ ਉਬਾਣੁ
 ਸੋ ਯੁਕਤਿ ਆਇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋਇ ਤੇ ਦੇਹਾਇ ਕੇ ਸਬ ਦਾਰਬ ਤੇ ਭੀ
 ਨ ਕੋ ਉਬਾਣੁ ਅਕੀ ਜੁਗਤਿ ਆਵਤਿ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਅੰਜੀ ਕਹੈ ਵਹਿ ਚਮਤ
 ਕਾਰ ਉਪਜਤੋਈ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਹੋਤ ਹੈ ਤੋ ਵਹਿ ਚਮਤਕਾਰ ਕੋ ਸੋ ਵਹਿ ਤੇ ਦੇ
 ਖਹੀ ਉਪਜੇ ਦੇ ਖਹੀ ਅਬ ਹੈ ॥ **ਉਤਰ** ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸਬ ਦਾਰਬ ਮੇ ਚਮ
 ਤਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਤ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅੰਜੀ ਦੇਹਾਇ ਕੋ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ ॥ ਬਹੁਰ ਚਮ
 ਤਕਾਰ ਜਾਨਿ ਬੇਵਾਰੇ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀ ਬਿਰਧੀ ਕੋ ਉਯੁਕਤਿ
 ਆਈ ਜੋ ਯਹਿ ਮਿਥਾ ਵਛੀਕ ਛੈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਯਹਿ ਚਮਤਕਾਰ ਕਛੁ ਨ
 ਹੀ ॥ ਇਹਾਂ ਜਾਨ ਵੇਵਾਰੇ ਕੀ ਅਪੇਛਾ ਕਰਿ ਬਾਣੁ ਸੋ ਯੁਕਤਿ ਆਇ
 ਚਮਤਕਾਰ ਦੂਰਿ ਭਯੋ ਜਾਨਿਯੋ ॥ **ਤੁਹਾ ਪ੍ਰਸਾ** ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਨ ਬਰਨ ਨੀਅ

ਸਬਦਾਰਥਕੋਚਮਤਕਾਰਦੂਰਿਹੋਇ। ਕੀਬਾਕਛੁਅਸਿਮਾਤ੍ਰਦੂਰਹੋ
 ਇ। ਜੋਕਹੋਸੀਪੁਰਨਬਰਨਨੀਅਸਬਦਾਰਥਕੋਚਮਤਕਾਰਦੂਰਹੋਇ
 ਤੋਜਹਾਂਨਿਰਰਥਕਹੋਇਸੀਪੁਰਨਦੋਹਾਦਿਨਿਰਰਥਕਹੋਇਅਧਿਕ
 ਪਦਦੋਖਕੀਜਾਗਾਦੋਹਾਦੇਮੇਅਧਿਕਦੋਹਾਦਿਦੋਖਕਯੋਚਾਹਿਯੋ
 ਅਜੋਕਹੋਕਛੁਅਸਿਮਾਤ੍ਰਚਮਤਕਾਰਦੂਰਹੋਇ। ਤੋਜਹਾਂਜਾਅਸਿਮੇਦੋ
 ਖਹੋਇਸੋਦੋਖਕਹਾਵੈਸੀਪੁਰਨਬਾਕਮਾਰਥਕਬਿੱਤਾਦਿਕੋਅਨਾਦਿ
 ਰਨਹੁਵੋਚਾਹਿਯੋ। **ਉੱਤਰਾ** ਅੰਦੀਪਪਦਪਦਾਂਸਬਾਕਮਾਦਿਮੇਦੋਖ
 ਹੋਤਹੈਅੰਸਬਸਬਦਾਰਥਆਛੁਭੀਹੈਤੋਭੀਪਦਾਦਿਕੋਬਿਗਰਬੇਕਰਿ
 ਸੀਪੁਰਨਬਾਛਤਛੰਦਕੋਚਮਤਕਾਰਦੂਰਹੋਤਹੈਅੰਦੋਖਸੀਗਯਾਭੀਪਦ
 ਦਿਦੋਖਹੀਰਹਤਿਹੈ। ਜੈਸੇਸਰੀਰਕੇਜਦਾਪਿਕਾਹੁਸਬਾਨਿਮੇਰਗਹੋ

ਇਪਰੰਤੁਸਬਸਰੀਰਕੋਦੁਖਦਹੈਅੰਸਬਸਰੀਰਦੁਸ੍ਰਹੋਤਹੈ। ਛੀਰਾ
 ਰਨਾਲਨਜਾਯਾਕਵਿਬਲਭੇਮੇਦੋਖਕੋਲਛੁਨਕਹੈਹੈ। ਰਸਅਨੰ
 ਦਸਰੂਪਕੋਦੋਖੋਤੋਦੋਖਾਅਤਮਕੋਜੋਅੰਧਿਤਮੁਰਖਬਧੁਰਤਾਰੇ
 ਖਾਅੰਸੇਕਹਿਥੇਕਰਿਕੇਵਲਰਸਹੀਮੇਦੋਖਹੋਇਸਬਦਾਰਥਮੇਦੋਖ
 ਨਚਾਹਿਯੋ। ਜੋਕਹੋਰਸਕਹਿਥੇਕਰਿਸਬਦਾਰਥਆਵਤਹੈਸੋਨਹੀ
 ਜਹਾਸਬਦਾਰਥਹੋਇਤਹਾਤੋਰਸਆਇਜਾਇਅੰਸਹਾਂਰਸਹੋਇਰਸ
 ਸੋਸਬਦਾਰਥਨਹੀਆਵਤਹੈ। ਅੰਸਬਦਾਰਥਮੇਰਸਦੋਖਸੋਭਿਨਅੰ
 ਰਸਸੋਬਿਨਭੀਦੋਖਹੋਤਹੈ। ਜੈਸੇਅੰਨਯੋਕਤਾਦਿਯੋ। ਇਹਾਂਪਦਬਾ
 ਕਾਦਿਦੋਖਮੇਯਹਿਲਛੁਨਨਿਭੁਯੋਨਹੀ। ਜੋਦੋਖਪਚਿਬਿਧਿ। ੧੫
 ਦੋਖ੧। ੧੫ਦਾਂਸਦੋਖ੨। ਬਾਕਾਦੋਖ੩। ਅਰਥਦੋਖ੪। ਰਸਦੋਖ

੫॥ ਅਬਪਦਦੇਖਲ॥ ਦੋਹਾ॥ ਪਦਸਿਜੋਗਬਿਨਹੋਇਜੋਪਦਫੇਰੈ
 ਮਿਟਜਾਇ॥ ਸੀਘ੍ਰਦੇਖਕੋਗਯਾਨਧੈਸੋਪਦਦੇਖਕਹਾਇ॥ ੫॥ ਜਿਦੋ
 ਖਪਦਕੇਸਿਜੋਗਤੇਬਿਨਹੋਇਅਰਥਯਹਿਜੋਕੇਵਲਪਦਹੀਮੇਹੋਇ
 ਬਹੁਰਪਦਕੇਪਰਿਆਯਬਦਲਬੇਜੋਮਿਟੈਮੋਸੀਘ੍ਰਦੇਖਕੋਗਯਾਨਹੋਇ
 ਸੋਪਦਦੇਖਾ॥ ਨਨੁ॥ ਏਤੋਬਡੋਲਛਨਕਾਹੇਕੋਥਾਂਧਮੋਇਤਨੇਈਕਹਿਨੋ
 ਬੋਜੋਪਦਮੇਹੋਇਸੋਪਦਦੇਖਾ॥ ਓਤੰਗ॥ ਪਦਸਿਜੋਗਬਿਨਬਿਸੇਸਨ
 ਬਾਕਮਦੇਖਬਾਰਨਾਰਥਬਾਕਮਦੇਖਮੇਦੇਖਤੋਪਦਹੀਮੇਹੋਤਹੈਪੇਪ
 ਦਕੇਸਿਜੋਗਤੇਹੋਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਲਾਲਨਾਮਾਪ੍ਰਗੁਲਾਲਕੀਮੂਠਿਮਾਰਿ
 ਹਰਖਾਤਾ॥ ਮੂਠਪਦਮਾਰਪਦਸੋਮਿਲਲੱਜਾਕੇਦੈਨਵਾਰਭਯਾ॥
 ੫॥ ਪੁਨः ਪੁਨ॥ ਪਦਫੇਰੈਦੇਖਮਿਟੈਮੋਸੀਘ੍ਰਦੇਖਕੋਗਯਾਨਹੋਇਏਬਿ

ਸੇਸਨਕਿਮਰਥਾ **ਉਤੰਗ** ਪਦਫੇਰੈਮਿਟਬੋਥਿਸੇਸਨਅਰਥਦੋਖਬੁ
 ਰਨਾਰਥਅਰਥਦੋਖਮੇਪਦਫੇਰੈਸੋਦੋਖਮਿਟਤਨਹੀਹੈ। ਅੰਮੀਘਦੋ
 ਖਕੋਗਯਾਨਬਿਸੇਸਨਨੇਯਦਾਰਥਨਿਰਬਾਹਨਿਮਿਤਾ। ਨੇਯਾਰਥਮੇਜੋ
 ਦਪਿਪਦਫੇਰੈਸੋਦੋਖਮਿਟਤਨਹੀਤਥਾਪਿਸੀਘਦੋਖਕੋਗਯਾਨਦੋਖ
 ਕਰਿਪਦਾਦਿਦੋਖਹੀਹੈ। ਜੋਉਪਸਰਗਾਦਿਮੇਹੋਇਸੋਪਦਾਂਸਦੋਖ
 ਜਾਨਿਯੋਸੋਭਾਖਮੇਤਕੋਬਿਸੇਸਪ੍ਰਯੋਜਨਨਹੀਹੈ। **ਅਥਬਾਕਮਦੋ**
ਖਲਭਯੋਗਾ। ਜਹਾਂਮੋਰਪਦਕੇਮਿਲੈਤਬ੍ਰਹ੍ਮਦੋਖਬਿਚਾਰਾ। ਪਦ
 ਸਮੂਹਮੇਹੋਤਦਾਬਾਕਮਦੋਖਨਿਰਧਾਰਾ। **੬।** ਜਹਾਂਮੋਰਪਦਮਿਲੈਤ
 ਬ੍ਰਹ੍ਮਦੋਖਹੋਇਕਿੰਬਾਪਦਕੇਸਮੂਹਮੇਦੋਖਹੋਇਸੋਬਾਕਮਦੋਖਾ **ਨਨੁ**
 ਪਦਸਮੂਹਤੋਅਰਥਦੋਖਮੇਭੀਹੈ। **ਉਤੰਗ** ਅਰਥਦੋਖਮੇਪਰਿਯਾ

ਯਥਾ ਦਲੈ ਸੈ ਦੋਖ ਦੁਰਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅੰਮਰਥ ਕਿਯੇ ਬਹੁ ਬਿਚਾਰ ਸੋ ॥
 ਦੋਖ ਜਾਨੇ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਬਾਕ ਅੰਮੇ ਪਰਿਯਾਯ ਦਿਯੇ ਦੋਖ ਮਿਟਤ ਹੈ ॥
 ਸੀਘ੍ਰ ਹੀ ਦੋਖ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਤਿ ਹੈ ॥ **ਅਥ ਪਦ ਬਾਕ ਦੋਖ ਨਾਮ ॥** ਸੁ
 ਤਿਕਟ ੧ ॥ ਗਤਿ ਸੀਸ ਕ੍ਰਿਤਿ ੨ ॥ ਅੰਪ੍ਰਯੁਕਤ ੩ ॥ ਅਸਮਰਥ ੪ ॥ ਨਿ
 ਹਤਾਰਥ ੫ ॥ ਅਨੁਚਿਤਾਰਥ ੬ ॥ ਨਿਰਥਕ ੧੭ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਅਸਲੀ
 ਲ ੮ ॥ ਅਬਾਚਕ ੯ ॥ ਸੀਦਿਗਧ ੧੦ ॥ ਅਪ੍ਰਤੀਤ ੧੧ ॥ ਗ੍ਰਾਮਮ ੧੨ ॥
 ਨੇਯਾਰਥ ੧੩ ॥ ਬਿਰੁਧ ਮਤਿ ਕ੍ਰਿਤ ੧੪ ॥ ਅਵੀਸ੍ਰ ਬਿਧੇਯਾਂਸ ੧੫ ॥
 ਕਲਿਸ੍ਰ ੧੬ ॥ ਏਨ ਸੋਗਹਿ ਦੋਖ ਨਿਮੇਤੇ ਬਿਰੁਧ ਮਤਿ ਕ੍ਰਿਤ ੧ ॥ ਅਵੀਸ੍ਰ
 ਸ੍ਰਬਿਧੇਯਾਂਸ ੨ ॥ ਕਲਿਸ੍ਰ ੩ ॥ ਏਤੀਨ ਦੋਖ ਤਜਿ ਅੰਰਸਥ ਪਦੇ ਮੇਰੇ
 ਤਹੈ ॥ ਗਤਿ ਸੀਸ ਕ੍ਰਿਤ ੧ ॥ ਅਸਮਰਥ ੨ ॥ ਨਿਰਥਕ ੩ ॥ ਏਤੀਨ ਦੋਖ ਤ

ਜਿਐਰਸਬਬਾਕਮੇਰੁਹੋਤਹੈ। **ਨਨੁ**। ਬਿਰਧਮਤਿਕ੍ਰਿਤਆਦਿਦੇਖ
 ਪਦਮੇਕਮੇਤਜੋ। ਐਗਤਿਸਿਸਕ੍ਰਿਤਆਦਿਬਾਕਮੇਕਮੇਤਜੋ। **ਉਤਰ**
 । ਜਹਾਂਬਿਰਧਮਤਿਕ੍ਰਿਤਆਦਿਮੇਏਕਪਦਸੋਦੁਸਰੇਪਦਮਿਲਿਕੈ
 ਦੇਖਹੋਇਗੋਕੋਬਾਪਦਸਮੁਹਮੇਹੋਇਗੋਪਦਮੇਏਦੇਖਆਵੈਨਹੀਹੈ
 ਤੋਪਦਮੇਕੋਸੇਸਿਭਵੈਪਦਮੇਤੋਏਕਹੀਪਦਕਰਿਦੇਖਹੋਤਹੈ। ਬਹੁਰੋਗ
 ਤਿਸੇਸਕ੍ਰਿਤਿਆਦਿਦੇਖਪਦਹੀਮੇਸਿਭਵੈਹੈ। ਜਹਾਂਪੁਲਿੰਗਕੀਠੋਰਸ੍ਰੀ
 ਲਿੰਗਕਯੋਗਜਾਆਈਤਹਾਆਈਮੇਸੋਪਦਹੀਬਨੈਗੋ। ਬਾਕਮ
 ਨਹੀਬਨਸਕੈਬਾਕਮਤੋਪਦਨਿਕੋਸਮੁਹਹੋਤਹੈ। **ਅਬਸੁਤਿਕਟਦੇਖ**
ਲ॥ ਦੋਹਾ। ਲਗੈਕਠੋਰਸੁਕਾਨਕੋਪੈਮਨਬਿਮਨਸੁਨੰਤ। ਸੁਤਿਕ
 ਟਦੇਖਸੁਜਾਨਿਯੇਕਹਿਤਸਬੈਕਵਿਸੀਤ। **੪**। ਜੋਕਾਨਨਿਕੋਕਠੋਰ

ਲਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਦਾਰੇ ਕੋ ਮਨ ਬਿਮਲ ਸੇ ਹੂੰ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਸੁਤਿ ਕਟ ਦੇਖ ਜਾ
 ਨਿਯੋ ਸ੍ਰੋਤ ਕੋ ਉਦੈ ਗਹੈ ਦੂਖ ਨ ਥੀ ਜਾ **ਨਨੁ** ਬੀਗਾਇ ਕੀਰਚਨਾ
 ਕਾਨ ਨਿਕੋ ਕਠੋਰ ਲਗੈ ਹੋ ਸ੍ਰੋਤ ਸੁਤਿ ਕਟ ਦੇਖ ਜਹੁ ਪਹੋਇ **ਉਤਰਾ**
 ਬੀਗਾਇ ਕੀਰਚਨਾ ਜਦ ਪਿਕਾਨ ਨਿਕੋ ਕਠੋਰ ਲਗੈ ਪੇ ਮਨ ਬਿਮਲ ਨ
 ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ **ਨਨੁ** ਕਾਨ ਨਿਕੋ ਕਠੋਰ ਤੋ ਬਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕੁਲ ਭੀ ਲਗੈ ਹੈ **ਉ**
ਤਰਾ ਬਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕੁਲ ਅੰਰਚਨਾ ਕੇ ਬਰਨ ਅੰਰਚਨਾ ਮੇਰਾ ਖੇਜਾ
 ਤਹੈ ਸੁਤਿ ਕਟਿ ਮੇਂ ਕਾਨ ਨਿਕੋ ਕਠੋਰ ਲਗੈ ਹੋ ਬਰਨ ਜਦ ਪਿਕੈ ਸੇ ਹੀ ਹੋਰਿ
 ੧ **ਪਦੋ ਸੁਤਿ ਕਟਿ ਯਥਾ ਦੇਹਾ** ਥਾ ਕੀ ਸਬੈ ਸਾਨ ਕਰਿ ਸਖੀ ਬਿਨੈ
 ਬਹੁ ਲਾਲਾ ਤੁਸੀ ਮਾਨ ਪਾਂਘ ਨਿਪਰੇ ਕੋ ਨਟਿ ਰੂਪ ਹਿਥਾ ਲਾ **੫**
 ਾਟਿ ਰੂ ਕੀ ਠੋਰ ਦੇਵ ਕਹੈ ਦੇਖ ਮਿਟੈ **ਥਾ ਕਾ ਸੈ ਸੁਤਿ ਕਟ ਯਥਾ ਸਬੈ**

ਗੀ ਨਾਗਰਿਬਿਬਿਧਿਬਿਲਾਸਤਸਬਸੀਗਵੇਲਨਮਾਂਹਿ। ਮੁਦ੍ਰੇ
 ਮੇਗਨਵੀਕਿਤ੍ਰਿਹੁਣੇਦੈਇਠਲਾਇ। ਛੀ ਮੁਦ੍ਰੇਹੁਣੇਇਠਲਾਇਸੁ
 ਤਿਕਟਬਾਕਮੇਜਾਨਿਯੇਮੂਰਖਾਇਕਹੈਚੈਖਮਿਦੈ। ਅਬਗਤਿਸੀਸ
 ਕ੍ਰਿਤਹੈਖਲ॥ ਯੈਹਾ। ਜਹਧੈਸਬਦਮਸੁਪਤਬਤਾਕੋਲਗੈਨਮ
 ਰਬ। ਸੋਜਾਨੇਗਤਿਸੀਸਕ੍ਰਿਤਿਕਹਤਸਬੈਸਾਮਰਬਾ॥ ਜਹਾਂਸਬਦ
 ਅਸੁਧਹੈਇਸ੍ਰੀ। ਇਗਕੀਠੈਰਪੁਲਿਗਮੈਪੁਲਿਗਕੀਠੈਰਸ੍ਰੀ। ਇ
 ਗਕਹੈਮੈਇਕਬਚਨਕੀਠੈਰਬਹੁਬਚਨਦੇਅਤਬਤਾਕੋਬਾਂਛਤਮਰ
 ਬਨਹੀਲਗੈਸੋਗਤਿਸੀਸਕ੍ਰਿਤਾ। ਯਾਕੋਨਾਮਗਤਿਸੀਸਕਾਰਭੀਕਹੈ॥
 ॥ ਸੀਸਕਾਰਨਸ੍ਰਦੁਖਨਈਜਾ। ਯਬਾ। ਬਿਹਾਰੀ॥ ਲਾਲਨਕਿ
 ਨਖਾਲਨਿਲਗੋਕਹੈਮਾਨਲਯੋਧੂਗਾਰੁਲਰਚੈਬਨਮਾਲਸ

ਬਗਏਨੇਚਕੀਦੁਰਿ॥੨॥ ਇਹਾਂਗਏਨੇਚਕੀਕੀਠਰਗਈਚਾਹਿਯੋਤੋ
 ਦੇਖੀਮਟੈ॥ ਅਥਾਮੰਪ੍ਰਯੁਕਤਦੇਖਲ॥੨॥ ਜਦਪਿਸਬਦਹੈ
 ਸੁੰਧਰੀਕਾਵਿਨਿਪ੍ਰਯੋਗੇਨਾਹਿ॥ ਤਿਰਾਖੇਤਹਿਜਾਨਿਯੋਅੰਪ੍ਰਯੁਕਤਕ
 ਵਿਚਾਹਿ॥੨॥ ਜਦਪਿਸਬਦਸੁੰਧਰੀਹੋਰਿਪੈਸੁਕਵਿਨਿਨੈਨਹੀਤਿ
 ਨਕੋਪ੍ਰਯੋਗਕਿਯੋ॥ ਨਹੀਰਚਨਾਮੇਕਹੁਬਹੁਤੇਨਨੈਧਰੇਤੇਸਬਦਜਹਾਂ
 ਰਾਖਿਯੋ॥ ਤਹਾਂਅੰਪ੍ਰਯੁਕਤਦੇਖਜਾਨਿਯੋ॥ ਜੇਸੇਗਲਊਚੀਦ੍ਰਕੋਨਾਮ
 ਜਦਪਿਹੈਭੀਤਊਕਾਹੁਨੈਧਕੋਨਹੀਸੋਜਹਾਂਰਾਖਿਯੋਤਹਾਯਹਿਦੇਖ
 ਹੋਤਹੈ॥੨॥ ਜੇਵਹਿਸੁੰਧਸਬਦਹੈਤੋਤਿਨਕੋਕਵਿਨਿਨੈਕੋਨਹੀਪ੍ਰ
 ਯੋਗਕਿਯੋ॥ ਅੰਸੁੰਧਸਬਦਹੈਤੋਤਿਨਕੋਧਰਿਬੈਮੰਦੇਖਕੋਕਯੋ॥
 ਉਤ੍ਤ੍ਰਗ॥ ਸਬਦਸਾਸਤ੍ਰਕੇਸਗਰੇਸਬਦਕਬੈਭੀਪ੍ਰਯੋਗੇਨਹੀਜਾਤ

ਹੈ ਜੋ ਕਾਹੁ ਪਾਂਚ ਸਾਂਤ ਨੈ ਬਹੁਤ ਸੋ ਪ੍ਰਯੋਗੇ ਤੋ ਵਹਿ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਨ ਹੀ ਕਹਿ
 ਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਸੇਈ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤੇ ਨਿਨੈ ਪ੍ਰਯੋਗੇ ਰਹਿ। ਸਬ ਜੇ ਸਬ ਦੁ
 ਬਹੁਤੇ ਨਿਨੈ ਨ ਪ੍ਰਯੋਗੇ ਯਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਰਾਖਨ ਭੀ ਅੰ ਪ੍ਰਯੁਕਤ ਦੇਖ ਭਯੋ
 ॥ ਜੇ ਸਬ ਦੁ ਪਰਮ ਪਰਾਸਰ ਬਤ੍ਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੇ ਚਲੇ ਆਏ ਹੋਹਿ ਤਿਨ ਕੋ
 ਪ੍ਰਯੋਗ ਬੇ ਆਛੋ। ਸਿਕੇਤ ਨਿਖੇਪ ਦੂਖਨ ਬੀਜਾ **ਪਦੋ ਮੇ ਅੰ ਪ੍ਰਯੁਕ**
ਤ ਯਥਾ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਸਮੀ ਬਿਜੁਰੀ ਜਨੁ ਮੇਹਿ ਮਾਠਿ ਏਹਾ ਬਿਰਹਾਧ
 ਕੋ ਆਠੇ ਜਾਮ ਅਛੇਹਾ ਦ੍ਰਿਗਜੁ ਬਰਤ ਬਰਸਤ ਰਹਤਾ **१੦॥** ਗਇ
 ਹਾ ਸਮੀ ਪਦ ਸਹਿਤ ਕੇ ਅਰਥ ਮੇ ਕਾਹੁ ਨੈ ਪਕਯੋ ਨਹੀ ਯਾ ਤੇ ਅੰ ਪ੍ਰਯੁਕ
 ਤਾ ਸਿਗਕ ਹੈ ਦੇਖ ਮਿਟੈ। **ਬਾਕੀ ਮੇ ਅੰ ਪ੍ਰਯੁਕਤ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥** ਕੇਲ
 ਕੁਸਮ ਸੇ ਦੂਪ ਪਰਕਠਿ ਨ ਮਨੂਠੇ ਮਗ। ਤਿਸੀ ਤੂੰ ਹੀ ਜਗਤਿ ਮੇਲੇ

ਚਨਕਾਮਨਿਖਗਾ ੧੧) ਕੇਗਕੇਗੁਛਾਕੋਨਮਕੇਲਕੁਸਮਕੁਚਨਕੋਨ
 ਮਦੂਪਧਰਕਾਦੂਲੈਨਹੀਕਯੋ। ਕਦਲਿਗੁਛਾਮੋਪਯੋਧਕਰੈਦੇਖ
 ਮਿਟੈ। ਅਥਾਮਸਮਰਥਦੇਖਲ੦ਦੋਹਾ। ਦੋਇਅਰਥਕੋਸਬ
 ਦਸਹਿਦੈਦੋਊਬਿਖਾਤਾ। ਬਾਂਛਤਅਰਥਨਬੇਗਫੁਰਜੋਅਸਮਰ
 ਥਲਖਾਤਾ ੧੨) ਜਹਾਂਦੋਇਅਰਥਕੋਪਦਹੋਇਦੋਊਅਰਥਜਾਕੇ
 ਬਿਖਾਤਹੋਹਿਪੈਜਾਅਰਥਮੇਰਾਖਯੋਹੋਇਸੋਸੀਪੁਨਹੀਫੁਰੈਸੋਅ
 ਸਮਰਥਾ। ਅਰਥਕੀਅੰਪ੍ਰਾਪਤਿਦੂਖਨਬੀਜਾ ਨਨੁ ਜੋਦੋਊਅਰ
 ਥਾਬਿਖਾਤਭਏਤੋਤਹਾਂਬਾਂਛਤਅਰਥਬੇਗਕੋਨਹੀਫੁਰੈਹੈਮੋਬਿ
 ਖਾਤਅਰਥਨਿਮੈਦੇਖਕੈਸੋ। ਉਤੰਗ। ਜਾਅਰਥਮੇਪਦਰਾਖਿਏ
 ਹੈਸੋਅਰਥਦੇਸਬਿਖਾਤਤੋਹੋਤਹੈਪੈਕਵਿਤਾਮੋਬਿਖਾਤਨਹੀਹੋਤ

ਹੈ ਅੰਦ੍ਰਿਜ ਅਰਥ ਕਵਿਤਾ ਮੋ ਬਿਖਾਤ ਹੋਤ ਹੈ ਅਰਥ ਕਰਤੀ ਬੇਰਤਿ
 ਸਦੂਸਰੇ ਅਰਥ ਕੀ ਚਿਰ ਪੁਨ ਪੁਨ ਧਿਆਨ ਜਾਤ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਬਾਂਛਤ ਅ
 ਰਥ ਨਹੀ ਫੁਰੇ ਹੈ। ਅੰਯਾ ਹੀ ਤੇ ਦੋਖ ਜਾਨਿਯੋ। ਦੋਊ ਬਿਖਾਤ ਬਿਸੇ
 ਸਨ ਨਿਹਤਾਰਤ ਦੋਖ ਬਾਰਨਾਰਥ। **ਯਥਾ ਦੋਹਰਾ**। ਛੀਨ ਕਮਰ
 ਲੋਯਨ ਲਲਿਤਾ ਮਮ ਰਤਿ ਯਾਨਿ ਤੇ ਬੇਸਾ। ਝੂਲਤਿ ਝੀਨੋ ਪਟ ਪਹਿ
 ਰਿਜਲੇ ਮੇਂ ਖੁਲੇ ਸੁਕੇਸਾ। **੧੩**। ਝੂਲਤ ਪਦਕੇ ਦੋਇ ਅਰਥ ਝੂਟ ਬੇ
 ਐਨਾ ਇਥੇ ਦੋਊ ਪਸਿਧ ਹੈ ਪੈ ਕਾਵਿਤਾ ਮੇਂ ਝੂਲ ਬੇਨਾ ਇਥੇ ਕੋ ਅਰ
 ਥ ਮੇਂ ਪਸਿਧ ਨਹੀ ਝੂਲ ਬੇਨਾ ਇਥੇ ਕੇ ਅਰਥ ਕੋ ਕਹੈ ਨਹੀ ਹੈ ਯਾਤੇ
 ਅਸਮਰਥ ਦੋਖ। **ਪੁਨ: ਤੁਕਾ**। ਛਾਇ ਮੁਖ ਨਵਲ ਦੁਲਾਰੀ ਕਾਰੀ
 ਸਾਰੀ ਸੋ ਬਿਹਾਰੀ ਸੋ ਮਿਲਨ ਪਾਰੀ ਹਨੀ ਫੁਲ ਬਾਰੀ ਕੋ। ਹਨੀ ਮਾ

ਰੀਅੰਹਨੀਚਲੀਹਨੀਪਦਮਾਰੀਕੇਅਰਥਕੋਤੋਕਹਤਿਹੈਚਲੀਕੇ
 ਅਰਥਕੋਨਹੀਕਹੈਹੈ। **ਨਨੁ** ਅਥਾਚਕਕੋਨਹੋਇ। **ਉਤਰਾ** ਅਥਾ
 ਚਕਮੇਅੰਹਕੋਥਾਚਕਮੋਰਗਖਿਯੇਹੈ। ਯਮੇਜਾਕੋਥਾਚਕਰਾਖੇ
 ਹੈਤਾਹੂਕੋਹੈਪੈਅਪਨੇਅਰਥਦੈਬੋਕੋਸਮਰਥਨਹੀ। **ਅਥਨਿਹਤਾ**
ਰਥਦੋਖਲ० ਦੋਹਾ॥ ਉਭਯਾਰਥਥਾਚਕਸਬਦਅਪ੍ਰਸਿਧਮੇਰ
 ਖਾ। ਸੋਨਿਹਤਾਰਥਬੋਰਿਸੋਪ੍ਰਸਤੁਤਾਅਰਥਹਿਭਾਖਾ **੧੪॥** ਜਹਾਦੇ
 ਇਅਰਥਕੋਸਬਦਹੋਇਏਕਪ੍ਰਸਿਧਅਰਥਹੋਇਦੂਜੋਅਪ੍ਰਸਿਧ
 ਹੋਇਪੈਅਪ੍ਰਸਿਧਮੇਰਾਖਿਯੇਤਾਤੇਬਾਛਤਾਅਰਥਬਹੁਰਦੈਰਿਸੋਭ
 ਸੋਸੋਨਿਹਤਾਰਥਾ। ਅਸਮਰਥਮੇਦੋਊਅਰਥਪ੍ਰਸਿਧਹੋਤਹੈਏਤੋ
 ਸੁਖਮਭੇਦਾ। **ਅਦੋਮੇਨਿਹਤਾਰਥਯਥਾ।** **ਕਵਿਬੱਲਭੇਦੋ** ਅੰਨਤ

ਜੈਸਬਕਾਂਮਨੀਜੋਗਤਜੈਸਬਸੀਤਾਅਹਾਂਬੀਰਜਾਂਤੇਲਿਯੋਆਪੋ
 ਸੀਗਬਸੀਤਾ ੧੫ ਅਹਾਂਬੀਰਮਹਾਂਜੂਰਮੇਮੇਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈਮੇਕੋਕਲ
 ਮੇਅਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈਤਹਾਅਪ੍ਰਸਿੱਧਅਰਥਮੇਰਾਖਯੋਹੈਯਾਤੇਦੋਖਾਹੈ
 ਮਕੋਸਮੇਕੋਕਲਕੋਗਰਫਕੋਬੰਨਕੋਨਾਅਹਾਂਬੀਰਹੈ ੧੬ ਯ
 ਮੇਅਪ੍ਰਯੁਕਤਹੀਕਯੋਨਹੋਇ ੧੭ ਅਪ੍ਰਯੁਕਤਮੇਦੋਇਅ
 ਰਥਕੋਸਬਦਨਹੀਹੋਤਹੈ ੧੮ ਬਾਕਮੇਨਿਹਤਾਰਥਯਥਾ ੧੯ ਹਾ
 ਬੈਠਬਾਂਨਖਿਅਨੈਨੇਲਖਿਅਕਰਧੁਜਨੇਹਾਅਬਜਜੋਤਮੁਖ
 ਜੋਤਸੋਹਰੋਗੁਠਿਕਿਹਲੇਹਾ ੨੦ ਇਹਾਂਬਾਂਨਮਕਰਧੁਜੋਇਸਬਦ
 ਤੀਰਕਾਂਮਕਮਲੋਮੰਤੋਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈਮੇਜਹਾਜਸਮੁਦ੍ਰਿੰਮੇਪ੍ਰਸਿੱਧਨ
 ਹੀਜੋਜਹਾਜਸਿਧਮਯੀਕਕਹੈਤੋਦੋਖਮਿਟੈ ੨੧ ਅੇਸੇਸਬਦ

ਅਬਜ

ਚੰਦ੍ਰ

ਤੋਕਠਨਰਚਨਾਕੇਲਿਯੋਕਵਿਰਾਖਤਹੈਤਹਾਂਦੋਖਕਮੋਕਯੋ। **ਉਤੰ**
ਰਾ। ਜਦੁਪਿਏਕਅਰਥਕੋਅੰਸੋਸਬਦਅਪ੍ਰਸਿੱਧਰਾਖਿਯੋਭੀਪੈਦੂ
 ਸਰੇਅਰਥਮੇਥੇ ਗਲਗਿਏਕਰਿਦੋਖਅੰਬਿਲਿਬਕਰਿਅਰਥ
 ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਦੂਖਨਈਜਾ। **ਅਥਅਨੁਚਿਤਾਰਥਦੋਖਲ॥ ਚੌਰ**
। ਉਚਿਤਕਹੈਨਿਜਓਰਤੇਅਨੁਚਿਤਪ੍ਰਗਟੈਆਇ। ਅਨੁਚਿਤਾਰ
 ਥਤਹਦੋਖਹੈਸਬਕਵਿਕਹਤਬਨਾਇ। **੧੭**। ਜਹਾਂਅਪਨੀਓਰਤੈ
 ਕਾਹੂੰਮੇਉਚਿਤਕਹੈਤਹਾਂਅਨੁਚਿਤਪ੍ਰਗਟਹੈਇਸੇਅਨੁਚਿਤਾਰਥ। **ਨਨੁ**
। ਉਚਿਤਕਹੈਸੰਅਨੁਚਿਤਕੈਸੇਭਾਸੇ। **ਉਤੰਗ**। ਜਦੁਪਿਅਪਨੀ
 ਓਰਤੇਉਚਿਤਹੀਕਹ੍ਯਹੈਇਪੇਜਾਨਵੇਵਾਰੇਕੀਬੁਧਿਸੂਖਮਤਾਕਰਿ
 ਅਨੁਚਿਤਨਿਕਸੇਹੈ। ਬਾਂਛਤਅਰਥਕੋਤਿਰਸਕਾਰਦੂਖਨਈਜਾ।

ਤੁਹਾਪੁਲਾ ਬਿਰੁੱਧਮਤਿਕ੍ਰਿਤਮੇਮੋਮਨੁਚਿਤਾਰਥਮੇਰੇਦਕਹਾ ॥ ਉਤੰ
 ਗ ॥ ਬਿਰੁੱਧਮਤਿਕ੍ਰਿਤਮੇਜੋਬਿਵਹਾਰਕਹੀਪੇਸਾਧਾਰਨਹੋਇਕਿੰਬ
 ਅਸਾਧਾਰਨਹੋਇਤਸੋਬਿਰੋਧਨਿਕਸੈਹੈ ॥ ਅਮੋਬਿਰੁੱਧਮਤਿਕ੍ਰਿਤਕੇ
 ਵਲਬਾਕਸੇਮੇਹੋਤਹੈ ॥ ਅਨੁਚਿਤਾਰਥਮੇਕੇਵਲਉਚਿਤਕਹੇਸੋਮ
 ਨੁਚਿਤਨਿਕਸੈਹੈ ॥ ਉਤੰ ॥ ਪਦਮੇਮਨੁਚਿਤਾਰਥਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥
 ਸੂਰਸੁਦਰਜਨਦਲਨਿਮੇਕੋਤਕਕਰੈਅਨੁਪਾ ॥ ਨਿਹਚਲਰਨੇਮੇਯੋ
 ਰਹੈਹੋਇਕਾਠਕੋਰੂਪ ॥ ੧੮ ॥ ਕਾਠਕਹਿਬੇਕਰਿਯਹਿਅਨੁਚਿਤਨਿ
 ਕਸਮੇਜੋਜਡੁਭੈਕਰਿਕਛੁਨਸਕੇ ॥ ਯੁਵਰੂਪਕਹੈਦੋਖਮਿਟੈ ॥
 ਥਾਕਮੇਮਨੁਚਿਤਾਰਥਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਅਤਿਕਗਲਹੈਕਾਲਤੈ
 ਜਮਬਾਹਨਦਬਜਾਤਾ ॥ ਮੇਸੇਗਜਪੇਤੁੰਚਢੈਸੁਰਗਨਿਸੇਨੀਗਤ

੧੯੯। ਇਹਾਂ ਗਜਕੋਜਮਬਾਹਨਕਹਿਨੋ ਅੰਤਾਕੇਗਾਤਕੋਸੁਰਗਕੀ
 ਪੇੜੀਕਹਿਨੋ ਅੰਤਾਪੇਗਜਾਕੋਚੜਨੋਕਹਿਨੋਯਾਤੇਯਹਿਨਿਕਸਮੇਜੋ
 ਤੁਸਰਗਕੋਚਲਮੋਚਾਹਤਹੈਯਹੀਅਨੁਚਿਤਅੰਸਵਨਮਾਤੁਤੇਭਾਸਤ
 ਹੈ। ਬਿਰਧਮਤਿਕ੍ਰਿਤਮੇਏਕਪਦਸੋਵੂਜੇਪਦਮਿਲਿਦੇਖਹੋਤਹੈ। ਪ
 ਦਸੀਜੇਗਤੇਬਿਨਾਨਹੀਹੋਤਹੈ। ਅਥਨਿਰਰਥਕਦੇਖਲ੦। ਦੋਹਾ
 ॥ ਅਇਪਰੇਪਦਚਰਨਿਮੇਤਾਕੋਅਰਥਨਹੋਇ। ਕੇਵਲਪਦਪੂਰ
 ਨਾਲਿਯੇਤਾਹਿਨਿਰਰਥਕਜੇਇ। ੨੦। ਜਗਤੁਕੋਮੇਕੋਊਪਦਧਕਮ
 ਜਾਇਤਾਕੋਅਰਥਕਛੁਨਹੋਇਕੇਵਲਚਰਨਪੂਰਨਾਰਥਹੋਇਸੇ
 ਨਿਰਰਥਕ। ਪ੍ਰਯੋਜਨਅਭਾਵਦੂਜਨਬੀਜਾਨਨੁ। ਜਾਪਦਕੋਕਛੁ
 ਅਰਥਹੀਨਹੀਤਾਕੇਰਾਖਬੇਕਰਿਅਧਿਕਪਦਕਮੇਨਹੋਇ। ਚਿਤਰ

ਅਧਿਕ ਪਦ ਕੇਵਲ ਚਰਨ ਪੂਰਨਾ ਰਬਨ ਹੀ ਹੋਇ ਅੰਤ ਕੋ ਅਰਥ ਭੀ
 ਹੋਤੁ ਹੈ। ਨਿਰਰਥ ਕੋ ਕੋਤੁ ਅਰਥ ਨ ਹੀ ਹੋਤੁ। **ਅਥਾ ਅਥਿਹਾਰੀ**। ਫੂਲੀ
 ਫਾਲੀ ਫੂਲ ਸੀ ਫਿਰਤ ਸੁ ਬਿਮਲ ਬਿਕਾਸ। ਭੁਰਤ ਹੈ ਆਹੋ ਹਿਤੋ ਚਲ
 ਤੋਤੋ ਰਿਖਿ ਆਪਾਸ। **੨੧**। ਇਹਾਂ ਫਾਲੀ ਪਦ ਨਿਰਰਥ ਕਾ ਜੈ ਸੇ ਲੋਕ
 ਕਹੈ ਹੈਲ ਕੜੀ ਵਕੜੀ ਪਾਂਨੀ ਵਾਂਨੀ ਅੰਸੇ ਯਹਿ ਜਾਨਿਯੋ। **ਅਥਾ ਅ**
ਸਲੀਲ ਦੋਖ ਲੰ। **ਦੋਹਰਾ**। ਲਾਜ ਗਿਲਾਨਿ ਰਾਮ ਸੁਭ ਕੋ ਬਾਜਿ
 ਹੈ ਜਹਿ ਸਬ ਦਾ। ਸੁਨਤਿ ਹਿ ਸੁਤਾ ਮਨ ਬਿਮੁਖ ਸੋ ਅਸਲੀਲ ਹਿ ਸਬ
 ਦਾ। **੨੨**। ਜਹਾਂ ਸਬ ਦਲ ਜਾ ਅੰਗਿ ਲਾਨਿ ਅੰਸੁ ਭੁਕੇ ਪ੍ਰਗਟ
 ਕਰਨੇ ਹਾਰੇ ਹੋ ਹਿਤੁ ਹਾਂ ਅਸਲੀਲ ਦੋਖ ਜਾਨਿਯੋ। ਤ੍ਰਿਪਾਂ ਜਗਾਪ
 ਸਾ ਅੰਗਿ ਲਾ ਦੁਖ ਨ ਬੀਜਾ। **ਨਨਾ**। ਲੰਜਾ ਦਿਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇ

ਹਾਰੇ ਸੁਭ ਸਬਦ ਹੈਂ ਕਿ ਬਾ ਅਸੁਭ ਹੈਂ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਭ ਜੇ ਹੈਂ ਤੇ ਲੰਜਾ ਦਿ
 ਕੇ ਦੈ ਨ ਹਾਰੇ ਹੋ ਹਿਤ ਹਾਂ ਸਬਦ ਭਏ ਸੁਭ ਤਿਨ ਸੇ ਲੰਜਾ ਦਿ ਨਿਕਸੀ
 ਅਸੁਭ ਸੁਭ ਤੇ ਅਸੁਭ ਕੇ ਨਿਕਸ ਬੈ ਬਿਰੋਧ ਯਾ ਤੇ ਬਿਰੁੱਧ ਮਤਿ ਕ੍ਰਿਤ ਭ
 ਯੋ ਅਸਲੀ ਲਨ ਬਨ ਯੋ ਜੋ ਕਹੈ ਅਸੁਭ ਸਬਦ ਲੰਜਾ ਦਿ ਕੋ ਬਾਕ
 ਤ ਕਰੈ ਹੈਂ ਅਸੁਭ ਤੇ ਲੰਜਾ ਦਿ ਤੋ ਹੋਤ ਹੀਂ ਤ ਹਾਂ ਦੇਖ ਕਹਾ **ਉਤਰਾ** ਸੁ
 ਭ ਸਬਦ ਹੀ ਲੰਜਾ ਦਿ ਕੇ ਦੈ ਨ ਵਾਰੇ ਹੋਤ ਹੈਂ ਪਰਿਤੁ ਬਿਰੁੱਧ ਮਤਿ ਕ੍ਰਿਤ
 ਬਾ ਚਮਗੀ ਮੇ ਬਿਰੋਧ ਪ੍ਰਗਟੈ ਹੈਂ ਅਸਲੀ ਲੇ ਮੇ ਦੂਸਰੇ ਅਰਥ ਲੰਜ
 ਦਿ ਦੈ ਨ ਵਾਰੇ ਭਾਸੇ ਹੈਂ ਏ ਤੇ ਭੇਦਾ **ਪਦ ਮੇ ਲੰਜਾ ਸਸੀ ਲਯਾ ਦਿ**
ਹਾ ॥ ਲੰਗ ਮਹਾ ਵਰਕੋ ਲਿਯੋ ਆਯੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਤਾ ॥ ਦੇਖਿ ਚਾਲ ਯ
 ਹਿ ਗਵਰੀ ਕੈ ਸੇ ਜਰੈ ਨ ਗਾਤਾ **੨੩** ॥ ਇਹਾਂ ਲੰਗ ਪਦ ਲੰਜਾ ਕੋ ਬਾ

੩

੦

ਕਤਕਰੈ ਹੈ ਲਿਗ ਕੀ ਠੋਰ ਲਾਛ ਨ ਕਿ ਬਾ ਚੈ ਕ ਕ ਹੈ ਦੋਖ ਮਿਟੈ ॥ **ਪੁਨ:**
ਦੇਵ ਕੀ ਤੁਕਾ: ॥ ਨਾ ਹੀ ਕਰੈ ਫੁਫੰਦੀ ਕੀ ਫੁ ਦੀ ਗਹਿ ਛੋਰਤ ਗੋਰ ਸਚੋਰ ਸ
 ਦਾਈ ਪਛੰਦੀ ਪਦ ਲੰਜਾ ਕੋ ਦੇਤ ਹੈ ਫੁਲ ਕ ਹੈ ਦੋਖ ਮਿਟੈ ॥ **ਬਾਕ ਮੇਲੋ**
ਜਾਸ ਸੀਲ ਯਥਾ ਰਸ ਗੁਣਿ ਦੇਸ ਦੇਆ ॥ ਬੀਸਿ ਬਜਾਵਤ ਮਾਨਿਕ
 ਹੋ ਸੁਗਲੀ ਮੇਛੁ ਲੀਕ ਛੁਟੇ ਨਾਸੈ ਡਾਰੈ ॥ ਟੋਰ ਚਿਤੈ ਤਿਰਛੀ ਕਰਿ ਦੀਠਿ
 ਚਲੇ ਰਮੇ ਮੋਹਨ ਮੂਠ ਸੀਆਰੈ ॥ ਤਾਂ ਪਰਿ ਤੈ ਪਰਿ ਸੀ ਪਰਿ ਸੇ ਜੋ ਪੇ ਪਮ
 ਗੀਨ ਬੋਲਤ ਪਾਨ ਸੇਵਾਰੈ ॥ ਜਾਗ ਹੈ ਜੀ ਹੈ ਤੋ ਜੀ ਹੈ ਸਬੈ ਨਤੋ ਪੀਐ ਸਬੈ ਬਿ
 ਖਨੇ ਦਕੇ ਦੁਾਰੈ ॥ **੨੪ ॥** ॥ ਇਹਾਂ ਮੂਠ ਪਦਮਾਰੈ ਪਦ ਸੋ ਮਿਲ ਲੰਜਾ ਦੇਨ ਵ
 ਰੋਤ ਯੋ ਮੂਠ ਸੀ ਡਾਰੈ ਕ ਹੈ ਦੋਖ ਮਿਟੈ ॥ **ਪਦ ਮੇ ਗਿਲਨ ਅਸਲੀ ਲਯ**
ਬਾਹੁ ਹਾ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇ ਜੀ ਤੈ ਸਮਰ ਪਾਵਤ ਹੈ ਸਬ ਕਾ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਜੇ

ਲੇਤਹੈ ਮੁਹਤਹੈ ਗੁਰਕੇ ਨਾਮ ੨੫॥ ਇਹਾਂ ਗੁਰਪਦਗਿਲਾਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ
 ਰਹੈ॥ ਗੁਰਕੀ ਠੋਰਕਾਰਤ ਕੇ ਅਖਟਾਨ ਨ ਕਹੈ ਦੋਖੀ ਮਟੈ॥ ਬਾਕਮੇ
 ਗਿਲਾਨ ਅਸਲੀ ਲਯਥਾ॥ ਰਜਰਸੇ ਦੋਹਾ॥ ਰੂਪਗਰਬਜੁਤਚ
 ਤੁਰਜੁਠਹੋਤ ਸੋ ਸਕੀ ਸੀਧਿ॥ ਅੰਤ ਕਰਤਹੈ ਮਲਿਨਿ ਹੂੰ ਸੁਮਨਿ ਬਾਖੁ ਕੀ
 ਗੀਧਾ ੨੬॥ ਇਹਾਂ ਬਾਖੁ ਪਦ ਸੋ ਗੀਧ ਪਦ ਮਿਲਿ ਗਿਲਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ
 ਸੁਮਨ ਮਾਰਤ ਗੀਧ ਕਹੈ ਦੋਖੀ ਮਟੈ॥ ਪੁਨਾ॥ ਭੁਕ॥ ਗਿਰਿ ਜੋ ਜਨਤੀ
 ਸਭਿ ਚਾਨਹੋਤ ਭਯੋ ਭੂਮਿ ਜਮਾਨਹੁ ਪਦਮਾ ਕੋ॥ ਇਹਾਂ ਪਗਧਾ ਕੋ ਕਹੈ
 ਦੋਖੀ ਮਟੈ॥ ਪਦਮੇ ਅਮਿਗਲਾਨ ਅਸਲੀ ਲਯਥਾ॥ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਅਗੀਤ
 ਗੀਕਿਰਗੀ ਬਿਥਾਕਹਾਖਰੀ ਚਲਿ ਚਾਹ॥ ਰਹੀ ਕਰਾਹਿ ਕਰਾਹ ਅਤਿਅ
 ਬਖਸ਼ਿਆਹਨ ਆਹਾ ੨੭॥ ਇਹਾਂ ਮਗੀ ਪਦ ਅਮਿਗਲ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੈ

ਹੈਮਲੀਕੀਬਾਮਸਲੀਕਹੈਦੋਖਮਿਟੈ। **ਬਾਕਮੇਅਮੀਗਲਮਸਲੀ**
ਲਲਥਾਵੇਹਾ। ਜਮੁਨਾਤਟਨਵਲ੍ਹੇਸਸੁਤਤਰੁਤਰਖਰੇਅਪੀਰਾਕ
 ਲਭਯੋਤੇਰੋਤਿਆਚਲਬੋਲਤਬਲਬੀਰਾ **੨੮**। ਇਹਾਂਕਾਲਪਦਸੇ
 ਭਯੋਪਦਮਿਲਿਅਮੀਗਲਨਿਕਸੋ। ਕਾਲਕੀਠੋਰਸਮਾਭਯੋਕਹੈਦੋ
 ਖਮਿਟੈ। ਇਤਿਅਸਲੀਲਾ। **ਅਥਅਥਾਚਕਦੋਖਲ੦।** ਦੋਹਾ
 ਧਰੈਸਬਦਸਾਂਅਰਥਮੇਥਾਚਕਤਹਿਨਹੋਇ। ਔਰਹਿਕੋਥਾਚਕ
 ਜੁਦੈਕਹੈਅਥਾਚਕਸੋਇ। **੨੯**। ਜਾਂਅਰਥਮੇਸਬਦਕੋਰਾਖੇਤਾਂਅਰ
 ਥਕੋਥਾਚਕਨਹੋਇਔਰਹੀਅਰਥਕੋਥਾਚਕਹੋਇਸੋਅਥਾਚਕ। **ਲਲ**
 ਜਾਂਅਰਥਮੇਸਬਦਰਾਖੇਤਾਂਕੋਥਾਚਕਨਭਯੋਸੋਨਿਰਰਥਕਕਮੇਨਹੋ
 ਇ। **ਉਤਰਾ।** ਨਿਰਰਥਕਮੇਸਬਦਕੋਅਰਥਨਹੀਹੋਤਹੈਔਯਮੇਔ

ਰਕੇਬਾ ਚਕਮੋਰਧਕੋਜਤਹੈਏਤੋਭੇਦਬਿਪਗੀਤਮਰਬਕੋਬੋਧੋ
 ਨੈਦੁਖਨਈਜਾ **ਪਦੋਮੇਅਬਾਚਕਯਥਾਕਵਿਬਲੰਭੋਧੋਹਾ**
 ਮੁਕਤਮਾਲਮੁਖੋਮੇਦਿਯੋਰਹੁਕਹਤਿਮਰਾਲਾ ਚਢੀਅਟਾਵੇਖ
 ਤਿਘਟਾਬਿਜੁਛਟਾਸੀਥਾਲਾ **੩੦** ॥ ਇਹਾਂਮਰਾਲਪਦਜੀਵਕੇਅਰ
 ਥਮੋਧਕੋਤਕੋਬਾਚਕਨਹੀਹਿਸਕਹੈਦੋਖਮਿਟੈ **ਬਾਕਮੇਅਵਾਚ**
ਕਯਥਾਧੋਹਾ ॥ ਆਜਸੁਪਰਬਤਮੇਰੇਮੇਜੁਵਤੀਨਾਯਕਸੀਗਾ
 ਲਗੀਗਹਿਰਬੇਲੀਨਕੋਨਚਤਬਿਹਿਗਉਮਿਗਾ **੩੧** ॥ ਇਹਾਂਸੁਪ
 ਰਬਤਜੁਵਤੀਨਾਯਕਬੇਲੀਬਿਹਿਗਏਸਬਦਗੁਵਰਧਨਸੀਰਾਧਾ
 ਜੀਸੀਕ੍ਰਿਸਨਭਾਰੀਮਘੁਰਕੇਬਾਚਕਨਹੀਹੈ ॥ ਇਨਕੀਠੋਰਗੁਵਰ
 ਧਨਸੀਲਾਡਲੀਸੀਕ੍ਰਿਸਨਕੰਦਲੀਨੀਲਕਹੈਦੋਖਮਿਟੈ ॥ ਬਹੁਤ

ਪਦਨੇਮੈਰੈਯਾਤੇਬਾਕਮਜਾਨਿਯੋ॥ ਅਥਸੀਦਿਗਧਦੇਖਲ॥ ਦੋਹਾ
 ਸੀਦੇਹਕਸਬਦੈਧਰੈਹੋਇਨਨਿਜਚੈਅਰਥਾ॥ ਸਿਭਵਸੇਦੋਊਅਰਥ
 ਸੇਸੀਦਿਗਧਸਮਰਥਾ॥ ੩੨॥ ਜਹਾਂਸੀਦੇਹਕੇਉਪਜਾਇਥੇਵਾਰੇਸਬ
 ਦੋਹਹਿਤਿਨਕੇਅਰਥਕੋਨਿਜਚੈਨਹੋਇਕਾਹੇਤੇਜੇਦੋਊਅਰਥਸਿਭਵ
 ਸੇਰਹਿਸੇਸੀਦਿਗਧਾ॥ ਨਨੁ॥ ਸਿਜੋਗਾਦਿਬਮਿਜਨਾਬ੍ਰਿਤਕੇਹੋਤੈਸਬ
 ਦਕੈਅਰਥਮੇਸੀਦੇਹਕੈਸੇਬਨੈਬਮਿਜਨਾਤੋਨਾਨਾਰਥਸਬਦਨਕੈਅਰ
 ਥਕੋਨਿਅਮਕਗਾਇਦੇਤਿਹੈ॥ ਜਿਕਹੋਯਕੇਸਬਦਨਕੈਅਰਥਕੋਨਿਯ
 ਮਨਹੀਹੋਤੈਤੋਬਮਿਜਨਾਕੋਬੈਅਰਥਤਾਆਈ॥ ਜਿਕਹੋਦੋਊਅਰਥ
 ਸਿਭਵੈਹੈ॥ ਯਾਤੇਨਿਅਮਨਹੀਹੋਤੈ॥ ਤੁਹਾਂਦੋਊਅਰਥਸਿਭਵਸੇਸਲੇ
 ਖਭਯਦੇਖਕੋਕਹਤਹੈ॥ ਉਤੰਗ॥ ਸਿਭਵਨਹੀਹੋਤਹੈਸਿਭਵਕੀਨਿਅ॥

ਈਦੋਊਅਰਥਹੋਤਹੈ॥ ਸਿਭਵੈਭੀਅੰਨਹੀਭੀਸਿਭਵੈ॥ ਬਮਜਿਨਾਮੇਯ
 ਹਿਗੀਤਿਨਹੀਹੋਤਹੈ॥ ਅੰਸਲੇਖਮੇਜਥਾਵਤਦੋਊਅਰਥਲਾਗਜਾਂਹਿ
 ਤਹਾਂਸੀਦਿਗਧਨਹੀ॥ ਯਾਮੇਕਹਿਬੇਜੋਗਅਰਥਕੇਨਿਅਮਕੋਅਭਾ
 ਵਦੁਖਨਬੀਜਾ॥ **ਪਦਮੇਸੀਦਿਗਧਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥** ਸੁਖਸੋਇਸ
 ਕੋਨਨਿਸਨਹਿਦਿਨੇਮੇਆਰਾਂ॥ ਤੇਸੋਮਿਲਬੇਕੋਨਅਲਿਆਇਸ
 ਕੋਬਸਿਕਾਂ॥ **੩੩॥** ਇਹਕਾਂਮਕਾਰਜਬਸਿਨਆਇਸਕੋਕੋਬਕਾਂ
 ਮਮਦਨਬਸਿਨਆਇਸਕੋਨਿਸਚੈਨਹੀ॥ ਆਵੈਹੈਕਾਰਜਕਹੈਦੋਖ
 ਮਿਟੈ॥ **ਬਾਕਮੇਸੀਦਿਗਧਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥** ਹਮਜਾਨੀਕੋਤੋਕਰੋਛਪੇ
 ਛਪਾਯੇਹੈ॥ ਦਿਪਤਦੇਹਦੂਨੀਪ੍ਰਭਾਕਹੁਤੇਲਾਗਯੋਨੇਹ॥ **੩੪॥** ਇ
 ਹਾਂਲਾਗਯੋਕੇਜੋਗਸੋਨੇਹਪਦਸੀਦਿਗਧਯਥਾਪ੍ਰਮਕਹੈਦੋਖਮਿਟੈ॥

ਲਨ

ਪਦਕੇਮਿਲਬੇਕਰਿਬਾਕਮੇਦੋਖਜਾਨਿਯੋ ॥ ਅਬਾਪ੍ਰਤੀਤਦੋਖ
ਲੁ॥ ॥ ਵੇਰਾ ॥ ਕਹੁਸਾਸ੍ਰਦੇਸਾਂਤਰੈਦ੍ਰੋਭਚਨਪ੍ਰਸਿਧਾ ॥ ਅਮੇਸੇਸਬ
ਦਨਿਕੋਧਰੈਅੰਪ੍ਰਤੀਤਸੇਸਿਧਾ ॥ ੩੪ ॥ ਜੇਬਚਨਕਾਹੁਸਾਸਤਰੇਮੇਕਿ
ਬਾਦੇਸਾਂਤਰੇਮੇਪ੍ਰਸਿਧਹੋਇਅਮੇਸੇਸਬਦਨਿਕੋਜਹਾਂਧਰੈਤਹਾਂਅਹਿਦੇ
ਖਹੋਤਹੈ ॥ ਜੇਤੇਸਬਦਹੋਤੇਸਬਸਾਸਤਰਦੇਸਾਂਤਰਹੀਮੇਪ੍ਰਸਿਧ
ਹੈ ॥ ਜੇਸੇਨਾਮਕੇਸਨਿਮੇਰਸਾਦਿਸਾਹਿਤੰਮੇਤਰਕਨਿਆਅਮੇਤਤੁਸਾ
ਖਮੇਜੋਗਪਤਿਜਲਮੇਧਾਤੂਪ੍ਰਤਅਸਬਦਸਾਸਤ੍ਰਮੇਅੰਰਸਾਂਕੇਤਕ
ਸਬਦਦੇਸਾਂਤਰਪੁਰਬਾਦਿਮੇਪ੍ਰਸਿਧਹੈ ॥ ਇਤਆਦਿਮੇਪ੍ਰਸਿਧਨਿਕੋ
ਗਖਿਬੈਮੇਦੋਖਭਯੋਤੀਇਨਤੇਬਿਨਾਰਚਨਾਮੇਅੰਰਕਹਾਰਖਿਯੋਗੋ
॥ ਅੰਜਹਾਂਜਹਾਂਇਨਕੇਨਾਮਾਵੈਤਹਾਂਤਹਾਂਅੰਪ੍ਰਤੀਤਦੋਖਹੀਕਹਿ

ਖੇਗੋ। ਸਾਸਤ੍ਰ ਅੰਦੇਸਤੇਭਿਨ ਅੰਰਕੋਊਸਬਦਨਹੀਜਾਕੇਗਾਖਿਬੈਮੇ
 ਦੇਖਨਹੋਇ। **ਉਤੰਗ**। ਜਾਂਸਾਸਤ੍ਰਕੋਜਾਂਦੇਸਕੋਜੋਸਬਦਸਰਬਥਾਪੁ
 ਸਿੱਧਹੋਇਸੋਰਾਖਨਜੋਗਮਹੈ। ਜਿਸਰਬਥਾਅਪੁਸਿੱਧਹੋਇਸੋਨਹੀ
 ਰਾਖਨੇਤਾਕੇਰਾਖਬੇਕਰਿਅਰਬਕੀਪ੍ਰਤੀਤਿਨਹੀਹੋਤੀਯਾਤੇਦੇਖਾ।
 ਵਾਸਾਸਤ੍ਰਵਾਦੇਸਕੇਨਜਾਨਵੇਵਾਰੇਕੋਅਪੁਪਤਿਦੂਖਨਬੀਜਾ **ਪ**
ਦੇਮੇਅੰਪ੍ਰਤੀਤਿਯਥਾ। ਬਿਹਾਰੀ। ਜਿਗਜੁਗਤਸਿਖਏਕੁਲੇਮੇਨੇ
 ਮਹਾਂਮੁਨਿਮੇਨ। ਚਾਹਤਪਿਯਾਅਦੈਤਤਾਕਾਨਨਸੇਵਤਨੈਨ।
 ਅਦੈਤਏਕਤਾਕੋਨਅਬੇਦਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਮੇਪੁਸਿੱਧਹੈਸਰਬਥਾਪੁਸਿੱਧ
 ਨਹੀਏਕਤਾਕਹੈਦੇਖਮਿਟੈ। **ਬਾਕਮੇਅੰਪ੍ਰਤੀਤਿਯਥਾ। ਦੋਹਾ।**
 ਕੰਗਉਡਵਤਧਨਖੜੀਪੀਆਈਯਾਭੜਕਾਅਧੀਬਾਹੁਕੰਗ

ਅਰਬਕੀ

ਗਲ ਅੰਧੀ ਗਈ ਤੜਕਾ ॥੩੭॥ ਇਹ ਕੰਗਧਨ ਭੜਕ ਬਾਹੁ ਏਕਾ ਕਮ੍ਹੀ
 ਸੀ ਪ੍ਰਚੁੜੀ ਕੇਨਾ ਮਪਜਾ ਬੀਮੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਸਰਬ ਬਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਹੀ ਯਾ ਤੇ
 ਅਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਅਥ ਗਾਮ ਮਦੋਖਲ ॥੩੮॥ ਦੋਹਾਂ ॥ ਹੈ ਜੇ ਬਚਨ ਗਵਾਰ
 ਕੇਤੇ ਕਾਵਿਤਾ ਮੇਅਾਇ ॥ ਮੂਰਖਤਾ ਕਾਵਿ ਕੀ ਕਢੈ ਗਾਮ ਮਦੋਖ ਕਹਿ ਵਾ
 ਇ ॥੩੯॥ ਜੇ ਬਚਨ ਗਵਾਰ ਬੋਲਤ ਹੋਹਿ ਤੇਜ ਹਾਂ ਕਾਵਿਤਾ ਮੇ ਗਾਖਿ ਯੇ
 ਤਾ ਕੇ ਰਾਖ ਬੇਕਰਿ ਕਾਵਿ ਕੀ ਮੂਰਖਤਾ ਪ੍ਰਗਟੈ ਹੈ ਤਹਾਂ ਗਾਮ ਮਦੋਖ ਜਾਨਿ
 ਯੇ ॥੪੦॥ ਜੇ ਬਚਨ ਗਵਾਰ ਬੋਲਤ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕੇ ਗਾਖਿ ਬੇਮੰਦੋਖ ਭਯੋ ਸੋਕਿ
 ਯੋ ਭਯੋ ॥ ਵੇਕਰੋ ਰੋਤ ਹੈਂ ਕਿ ਬਾ ਅੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਤ ਹੈਂ ਕਿ ਬਾ ਨਾਗਰ ਬਚ
 ਨ ਸੋ ਉਨ ਕੋ ਮੇਲ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਕਹੈ ਕੋ ਰੋਤ ਹੈਂ ਤੋ ਤਿਨ ਕੋ ਗਾਖਿ ਬੇਕਰਿ ਸੁ
 ਤ ਕਟ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕਹੈ ਵੇਅੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਤ ਹੈਂ ਤੋ ਅੰ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕ

ਹੋਨਾਗਰਬਚਨਸੋਭਿਨਹੈਤੋਸਹਚਰਭਿਨਭਯੋ॥ **ਉਤੰਗ** ਨਾਗਰ
 ਨਿਕੇ ਬਚਨਕੀਅਪੇਛਾਕਰਿਗਵਾਰਨਿਕੇਬਚਨਸੁਲਹੋਤਹੈ॥
 ਅੰਮਮਿਲਸੇਲਗਤਹੈ॥ ਸੁਨਵੇਦਾਰੇਕੋਬਿਮੁਖਤਾਦੁਖਨਬੀਜਾ॥ **੫**
ਦਮੇਗਾਮਾਯਥਾਦੇਹਾ॥ ਨਿਦਮਹਰਕਛੋਹਗਬਨਮੋਛਬੀਲਛੈਲ
 ਪਹੇਰੀਕੇਦਿਨਪਾਇਕੈਨਿਤਉਠਰੋਕਤਗੈਲਾ **੩੯**॥ ਕਿਸੋਰਕੋਛੋਰ
 ਗਾਗਵਾਰਕਹੈਹੈ॥ ਕਿਸੋਰਕਹੈਦੋਖਮਿਟੈ॥ **ਬਾਕਮੇਗਾਮਾਯਥਾਦੇ**
ਹਾ॥ ਭੁਲਗਾਲਚੂਚੀਨਿਕੀਅਤਿਚਾਰੁਤਾਨਿਗਾਗਾ॥ ਬਿਮਲਨਿਸਾ
 ਪਤਿਕਮਲਦਲਸੀਫਲਦੁਰੇਅਢਾਗ **੪੦**॥ ਕਪੇਲਕੋਗਾਲਕੁ
 ਚਨਿਕੋਚੂਚੀਗਵਾਰਕਹਤਿਹੈ॥ ਇਨਕੀਠੋਰਕਪੇਲਮੋਕੁਚਕਹੈ
 ਦੋਖਮਿਟੈ॥ **ਅਥਨੇਪਾਰਬਦੇਖਲਛਨਾਕਵਿਬਲੰਭੋ**॥ ਰੂਢਪ੍ਰ

ਯੋਜਨਾ ਨਹੈ ਬਿਨ ਸਕਤਿ ਹ ਪਰਕਾਸਾ ਕਰੈ ਜਹਾਂ ਲੰਖ ਆਰਥ
 ਕੋਤ ਹਨੇ ਆਰਥ ਬਾਸਾ ੪੦ ॥ ਰੂਢ ਲਛਨਾ ਜੋ ਹੈ ਅੰਪ੍ਰਯੋਜਨ ਵਤੀ
 ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੋ ਜਹਾਂ ਹੋਇ ਨਹੀ ਅੰਸਕਤਿ ਹੋਇ ਅੰਸੀ ਠੋਰ ਲਛਨਾ ਆਰਥ
 ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਰੈਤ ਹਾਯ ਹਿੰਦੇ ਖਹੋਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਲਛਨਾ ਆਰਥ ਰੂਢ
 ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਕੇ ਆਸੈ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਹੈ ॥ ਨਨੁ ॥ ਲਛਨਾ ਸਕਤਿ ਕਾਰਿ ਅਰਥ
 ਕਾਰਿ ਲੀਜੈ ਗੋਤ ਬਦੇਖ ਕਹੋ ਕਹੋ ਨਹੈ ॥ ਜੋ ਕਹੋਤ ਬਹੁ ਦੋਖ ਹੋਤ ਹੈ
 ਤੋ ਜਹਾਂ ਲੰਛਕ ਸਬਦ ਹੋਇ ਗੋਤ ਹਾਂਤ ਹਾਂਨੇ ਆਰਥ ਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗਾ
 ਯਾਮੇ ਲਛਨਾ ਕੀਨਾ ਈਆਪਨੇ ਅਰਥ ਤੋ ਬਨਤ ਨਹੀ ਅੰਰ ਅਰ
 ਥ ਸਾਢ ਪੈ ਨਿਕਸਤ ਨਹੀ ਯਾਤੇ ਦੋਖ ॥ ਲਛਨਾ ਗਾਨ ਰਹਿਤ ਕੋ ਅ
 ਰਥ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦੁਖ ਨ ਬੀਜਾ ॥ ਪਦੇ ਮੇਨੇ ਯਾਰਥ ਯਾ ਬਾਧਾ ਬੀਹਾਰੀ ॥ ਆਨੇ

ਬਿਧਿਤਨਮਛੁਛਬਿਸੁਛਗਖਬੇਕਾਜਾ ॥ ਦ੍ਰਿਗਪਗਪੋਛਨਕੋਕਿ
 ਯੇਭੁਖਨਪਾਯਦਾਜਾ ॥ ੪੨ ॥ ਦ੍ਰਿਗਪਗਨਕੇਪਗਠਹਿਗਇਬੇਕਰਿ
 ਲਛੁਨਾਮਾਗੈਲਛੁਮਾਰਬਸਾਫਦ੍ਰੋਕੈਨਹੀਨਿਕਸੈਹੈ ॥ ਥਾਕਮੇਲੇ
 ਯਾਰਬਯਥਾ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਰੂਪਗੁਨਜੇਬਨਸੁਬਾਸਕੋਪਕਾਸਤੇਰੋਗੇ
 ਬਿੰਦਕੋਬਸੀਕਰਿਨੇਹਕੋਨਿਕੇਤਹੈ ॥ ਦਾਸਕਿਯੇਦਰਪਨਖਦਾਸ
 ਕਿਯੇਮੋਤੀਮਨਕ੍ਰਿਦਨਕਮੀਨੋਕਿਯੇਹਿਯੇਹਰਲੇਤਹੈ ॥ ਚੋਰੋਕਿਯੇ
 ਚੇਪਾਬਨਚੇਦਨਕੋਚਾਕਰਗੁਲਾਬਕੋਗੁਲਾਮਕ੍ਰਿਦਕਮਲਸਮੇਤ
 ਹੈ ॥ ਦਾਸੀਕਰੀਦਾਮਨੀਕੋਚਾਂਦਨੀਕੋਚੇਰੀਕਰੀਚੇਦਮਾਂਕੇਚਾਇਸੇ
 ਚਪੇਟਾਦਿਨਦੇਤਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਦ੍ਰਿਗਹੂਲਛੁਮਾਰਬਠੀਕਨਹੀਨਿਕਸੈ
 ਹੈ ॥ ਅਥਬਿਰੁੱਪਮਤਿਕ੍ਰਿਤਦੇਖਲ ॥ ਦ੍ਰਿਗ ॥ ਬਰਨਨਕਰ

ਬੈਮੰਜਹਾਂਭਾਸੇਮੰਤਾਬਿਰੁੱਧਾ। ਸੋਬਿਰੁੱਧਮਤਿਕ੍ਰਿਤਕਹੈਜੇਕਵਿਨਿਰਮਲ
 ਬੁੱਧਾ ॥੪੪॥ ਜਹਾਂਜਾਕੋਬਰਨਨਿਕਰਬੇਲਗੈਤਾਕੇਬਰਨਨਤੇਬਿਰੁੱਧ
 ਅਰਥਭਾਸੈਸੋਬਿਰੁੱਧਮਤਿਕ੍ਰਿਤਾ ॥੪੫॥ ਕਹਾਬਿਰੁੱਧਭਾਸੈਆਵੈਕਹੈ
 ਜਾਵੈਭਾਸੈਬੈਠਕਹੈਨਬੈਠਭਾਸੈਭਲੋਕਹੈਬੁਰੋਭਾਸੈ ॥੪੬॥ ਅਰਥ
 ਔਰਤਰਹਤਮੇਬਿਰੁੱਧਔਰਤਰਹਭਾਸੈਯਹੀਬਿਰੁੱਧਾ। ਬਿਰੁੱਧਅਰਥ
 ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਦੁਖਨਬੀਜਾ ॥੪੭॥ ਯਥਾਕਵਿਬਲੰਭੇ ॥੪੮॥ ਲੀਨੇਸੀਗਸਖਾਨਿਕੋ
 ਕੀਨੇਬਿਬਧਬਨਾਵਾ ॥੪੯॥ ਬਡਸਲਿਯੇਕਰਮੇਲਲਨਣੁਖਮਾਰਤਚਾਢੇ
 ਨਾਵਾ ॥੫੦॥ ਜਲਕੀਸੈਰਬਰਨਬੈਮੰਤੁਖਮਾਰਤਹੈਕੁਕਰਮਕਰਤਹੈ
 ਅਮੇਸੋਬਿਰੁੱਧਨਿਕਸਤਹੈਣੁਖਕੀਠੈਰਮੀਨਮਾਰਤਕਹੈਦੋਖਮਿਟੈ ॥
 ॥੫੧॥ ਸਿਵਜੁਅਥਿਕਾਰਮਨਤੁਮਤ੍ਰਿਭੁਵਨਕੇਸਿਰਦਾਗਹਿਹੁਸਾ

ਇਗੋਬਿੰਦਕੋਕਰੋਕਫਿਨਭਵਪਾਰਾ **੪੬** ॥ ਇਹਾਮਬਿਕਾਪਦਰਮਨਪਦ
 ਸੀਮਾਲਿਦੂਖਿਤਭਯੋਗੀਰਮਨਕਹੈਦੋਖਮਿਟੈ ॥ **ਅਬਾਮਬਿਮਿਸਟ**
ਬਿਧੇਯਾਂਸਦੋਖਲ ॥ **੪੭** ॥ ਬਿਨਾਬਿਚਾਰਬਿਧੇਯਕੋਜਹਕਰਿ
 ਯੇਕਵਿਗਾਇ ॥ ਅਵਿਸ੍ਰੁਬਿਧੇਯਾਂਸਸੇਸਾਠਬਿਧੇਨਲਖਾਇ **੪੮** ॥
 ਜਹਾਂਬਿਧੇਯਅਮਰਥਕੋਬਿਨਾਬਿਚਾਰਸੋਗਖਿਯੇਤਾਤੇਜਰਲਾਰਥਨ
 ਹੋਇਸੋਅਵਿਸ੍ਰੁਬਿਧੇਯਾਂਸਾਕਰਿਬੇਜੋਗਸੋਬਿਧੇਯਜਾਨਿਯੋ ॥
 ਬਿਧੇਯਾਰਥਕੀਸੀਪ੍ਰਾਪਤਿਦੂਖਨਬੀਜਾ **ਯਥਾਦੋਹਾ** ॥ ਹੈ
 ਅਪਰਾਧਜੁਗਹਿਪਿਆਭੋਰਹਿਆਏਭੋਨਾਸਖੀਬਕੀਸਮੁਸ਼ਾਇਸ
 ਬਾਮਰੁਸਮੁਸ਼ਾਵੈਕੋਨਾ **੪੯** ॥ ਇਹਾਂਅਪਰਾਧਬਿਧੇਯਾਰਥਹੈਸੋਨੀ
 ਕਨਹੀਧਰਮਾਯਹਿਅਪਰਾਧਜੁਗੈਪਿਆਮੇਜੇਕਹੈਦੋਖਮਿਟੈ ॥

ਨੂ ਅਸਥਾਨਸਥੀਮੈਮੈਯਮੈਭੇਦਕਹਾ **ਉਤਰਾ** ਅਸਥਾਨਸਥੀਮੈਪਦ
 ਠਿਕਾਨਛੋਡਛੋਡਹੋਤਹੈਯਮੈਬਿਧੇਯਾਰਥਠੀਕਨਹੀਏਤੋਭੇਦਾ **ਅਥ**
ਕਲਿਸ੍ਰਦੁਖਲ **ਦੇਹਾ** ॥ ਅਤਿਕਲੇਸਸੋਅਰਥਜਹਿਨਿਕਮੈਸੁ
 ਨੈਸੁਜਾਨਾਸਿਕਲਿਸ੍ਰਦੁਖਨਕਹੈਹੈਕਲੇਸਪਰਧਾਨਾ **ਪੁਨਨੁ** ਕ
 ਲੇਸਸੋਅਰਥਜਾਨਿਬੇਕਰਕਸਾਰਥਕਮੋਨਹੋਇ **ਉਤਰਾ** ॥ ਕਸਾਰਥ
 ਮੈਪਰਯਾਯਦਿਯੇਦੁਖਦੁਰਨਹੀਹੋਤਹੈਯਮੈਦੋਖਮਿਟਤਹੈਏਤੋਭੇਦਾ
 ਅਬਿਲਿਖਕਰਿਅਰਥਪਾਪਤਿਦੁਖਨਬੀਜਾ **ਯਥਾ** **ਪ੍ਰਾਚੀਨ** **ਦੇ**
ਹਾ ॥ ਦਧਸੁਤਕੇਨੀਚੇਬਸੈਮੋਤੀਸੁਤਕੇਬੀਚਾਸੋਮਾਂਗਤਿਹੈਰਾਧਕ
 ਕਰੋਸਾਮਥਖਸੀਚਾ **ਪੁ** ॥ ਇਹਾਂਦਧਸੁਤਾਇੰਦੁਇੰਦੁਤੇਦੁਲਿਯਮੈ
 ਤੀਕੋਨਾਮਮੁਕਤਾਹੈਤਾਤੇਕੁਲਿਯਸੁਤਕੋਨਾਮਬਾਲਕਤਾਤੇਲਲਿਯ

ਸਬਅਖਰਸਿਲਿਯਹਿਅਰਥਨਿਕਸਮੇਜੈਦੁਕੂਲਮਾਂਗਤਿਹੈ। ਹੇਸੀ
 ਕ੍ਰਿਸਤਮਦੇਵੋ। ਦਧਸੁਤਕੀਠੋਗਇੰਦੁਮੋਤੀਕੀਠੋਗਮੁਕਤਾਸੁਤਕੀਠੋਰ
 ਬਾਲਕਕਹੈਦੇਖਮਿਟੈ। ਕਿੰਬਾਦੁਕੂਲਮਾਂਗਤਿਹੈ। ਮੇਸੇਕਹੈਦੇਖਮਿ
 ਟੈ। **ਪੁਨ:** **ਅਵੇਗਾ।** ਅਜਾਸਹੇਲੀਤਸਾਰਿਪੁਤਾਜਨਨੀਭਰ
 ਤਾਗ। ਤਾਕੇਸੁਤਕੇਮਿਤਕੋਭਜਿਯੇਬਾਰਬਾਰ। **੨੧** ਇਹਾਮਜਾਕੀ
 ਸਹੇਲੀਭੇਰਾਦਿਕੀਪਤੀਤਿਹੋਇਪੀਛੈਸੀਕ੍ਰਿਸਕੋਅਰਥਨਿਕਸੈ।
ਨਲੁ ਜੋਮੇਸੀਰੀਤਰਚਨਾਮੇਦੇਖਭਯੋਤੋਅਧਮਕਾਬਮੇਮੇਸੇਹੀ
 ਹੋਤਹੈਤਾਕੋਕਾਬਮਨਚਹਿਯੇਦੇਖਵਚਹਿਯੇ। **ਉਤਰਾ।** ਮੇਸੇਕਠ
 ਨਾਰਥਹੀਕਰਿਤਾਕੋਅਧਮੰਦ੍ਰਹੈਨਾਂਤਰਉਤਮੰਦ੍ਰਹੈਤੋਅਧਮੇਸੇਸ
 ਬਦਾਰਥਕੀਚਿਤਤਾਹੋਤਿਹੈਪੈਅਰਥਸਾਫਭੀਹੋਤਹੈ। ਕਲਿਸੁਮੇਅ

ਤਿਸੈਕਠਿਨਤਾਕਰਿਅਰਥਜਾਨੈਜਾਤਹੈ॥ ਇਤਿਪਦਬਾਕਮਦੇਖ
 ਅਥਅਠਾਰਹਕੇਵਲਬਾਕਦੇਖਕੱਥਮਤੈ॥ ਤਿਨਕੇਨਾਮਕਹਤਹੈ
 ਪ੍ਰਤਿਕੂਲਬਰਨ ੧ ਬ੍ਰਿਤਮਹਤ ੨ ਨਮ੍ਹਨਪਦ ੩ ਅਧਿਕਪਦ
 ੪ ਕਥਿਤਪਦ ੫ ਪਤਤਪ੍ਰਕਰਖ੬ ਸਮਾਪਤਿਪੁਨਗਤ ੭ ਅ
 ਰਧਾਂਤਰੈਕਬਾਚਕ ੮ ਅਭਵਨਮਤਜੋਗ ੯ ਅਨੁਭਿਹਿਤਬਾਚਮ
 ੧੦ ਅਸਥਾਨਸਪਦ ੧੧ ਅਸਥਾਨਸਬਸਮਾਸ ੧੨ ਸਿਕੀਰਨ
 ੧੩ ਗਰਭਿਤ ੧੪ ਪ੍ਰਸਿੰਧਹਤ ੧੫ ਭਗਨਉਪਕ੍ਰਮ ੧੬ ਅ
 ਕ੍ਰਮ ੧੭ ਅਮਤਪਗਰਥ ੧੮ ਅਥਪ੍ਰਤਿਕੂਲਬਰਨਲ੦
 ਦੋਹਾ॥ ਜਾਰਸਕੇਅਨੁਕੂਲਧੈਬਰਨਧਰੈਸੋਨਹਿ॥ ਤਹਿਪ੍ਰਤਿਕੂਲ
 ਬਰਨਕਹੈਧਰਿਪ੍ਰਤਿਕੂਲਬਨਾਇ॥ ੫੨॥ ਜਹਾਂਜੋਰਚਨਾਮਾਛ

ਕਬਰਨਹੋਹਿਸੋਨਹੀਰਾਖੇਬਿਰਧੀਬਰਨਰਾਖੇਸੋਪ੍ਰਤਿਕੂਲਬਰਨਾ
 ਜੈਸੇਸਿੰਗਾਰਾਦਿਕੇਕੋਮਲਬਰਨਹੋਤਹੈਤਹਾਂਕੋਰਰਾਖੇਕਿੰਬਾਬੀਰ
 ਦਿਕੇਕੋਰਬਰਨਹੋਤਹੈਤਹਾਂਕੋਮਲਰਾਖੇ। ਤਹਾਂਯਾਹਿਦੇਖਹੋਤਹੈ। **ਨ**
ਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਨਿਮੇਅੰਛਰਨਿਕੋਨੇਮਕਵਿਨਿਨੈਬਾਂਧੋਹੈਤਾਕੇਬਦਲਥੇ
 ਕਰਿਕਵਿਸੀਪ੍ਰਦਾਅਬਿਰਧੀਕੋਨਹੋਇ। ਅੰਬੀਰਕੀਰਚਨਾਕੇਬਰਨ
 ਸਿੰਗਾਰੇਮੇਜਾਂਹਿਤੋਕਾਨਨਿਕੋਕਤੂਵੇਲਗੈਯਾਤੇਸੁਤਿਕਟਕੋਨਹੋਇ।
ਉਤੰਗ। ਕਵਿਸੀਪ੍ਰਦਾਅਬਿਰਧੀਮੇਓਪਮਾਦਿਅਮਿਲਹੋਤਹੈ। ਜੈਸੇਬਾਂ
 ਨਰਸੇਚਲਚਾਰੁਬਿਲੋਚਨਕੋਏਬਨੇਹੁਚਿਰਚਨਕੋਹੈਇਤਾਦਿਮੇ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਟੇਮੇਕਾਨਨਕੋਕੋਰਲਾਗਬੇਵਾਰੇਪਦਬਾਕਹੋਤਹੈ। ਯਮੇ
 ਕੇਵਲਅੰਛਮਾਤ੍ਰਕੀਪ੍ਰਤਿਕੂਲਤਾਹੋਤਹੈ। **ਯਥਾਦੇਵਕੋਸਵੈਆਰੀ**

ਖਮਦੋਪਹਿਰੀਮਸਿਜੋਨਮਹਾਂਬਿਖਜੁਲਨਿਸੋਪਰਿਬੇਠੀ। ਦੇਖਤਦੁ
 ਖਪਿਯੇਹੁਪਿਯੁਖਮਹੁਖਮਖੁਖਮਿਲੇਮੁਹਰੇਠੀ। ਦੇਵਦੁਰਾਏਹੁਜੋਤ
 ਜੋਹੋਤਿਅਗੀਠੀਜੇਅੰਗਨਅੰਗਅੰਗੇਠੀ। ਕਾਤਕਰਾਤਿਜਗੀਜਗ
 ਜੋਇਜੁਠੇਲਾਜਿਠੇਨਿਸੁਜੇਠਕੀਜੇਠੀ। ੫੩ ॥ ਇਹਾਂਸਿੰਗਾਰੇਮੇਟਬਰ
 ਗੀਬਰਨਹੈਸੋਪ੍ਰਤਿਕੂਲਹੈ॥ ੫੪ ॥ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਸਕੁਚਿਸੁਰਤਿਆ
 ਰਿਭਹੀਬਿਛੁਰੀਲਾਜਲਜਾਇ। ਦੁਰਕਿਛਾਰਿਛਾਰਿਛਿਗਭਈਛੀਠ
 ਛਿਠਈਆਇ॥ ੫੫ ॥ ਇਹਾਂਭੀਸਿੰਗਾਰੇਮੇਟਬਰਗੀਹੈਯਾਤੇਦੋਖ॥ ੫੬
 ਨੂ॥ ਯਮੇਦੋਖਕਾਹੇਕੋਹੈਆਛੀਰਚਨਾਹੈ। ਟਬਰਗੀਭਏਤੋਕਹਾ॥ ੫੭
 ਤਗ॥ ਰਚਨਾਕੋਮੇਲਸਿਰਨਹੈਬੈਯਹੀਯਮੇਦੋਖਹੈ। ਜੈਸੇਦਾਰਕੋਮੇਲ
 ਲੈਨਮੈਛੀਰਕੋਮੇਲਸਰਕਰਾਹੈ। ਜਬਇਨਕੋਬਿਤੋਕੀਜੈਤੋਦਾਰਾਇ

ਕੋਥਿਗਰਬੇਪਤੰਛੰਤੋਨਜਰਨਹੀਆਵੈਯੈ। ਪਰਿਤੁਸ੍ਵਾਦਦੁਰੇਜਾਨੋਜ
 ਤਹੈ। ਤੈਸੇਯਹਿਦੇਖਭੀਸੂਖਮਭਾਵਸੰਜਾਨਿਯੋਜਾਤਹੈ। ਅਥਾਥਿੰਤੰ
 ਹਤਦੇਖਲ॥ ਦੋਹਾ॥ ਜਹਾਰੇਇਜਤਭਿਗਵਾਛੰਦਭਿਗਕਵਿਰਾਇ
 ॥ ਦੋਖਥਿੰਤੰਹਤਜਾਨਿਯੋਰਚਨਾਸਿਥਲਲਖਾਇ॥ ੫੫ ॥ ਜਹਾਂਛੰਦ
 ਕੋਜਤਭਿਗਕਿਬਾਛੰਦਭਿਗਹੋਇਸੋਥਿੰਤੰਹਤ॥ ਜਤਭਿਗਯਥਾ॥ ਸੋਰ
 ਕੀਤੁਕਾ॥ ਝਾਲਗਕਿਨਾਰੀਜਾਗੀਸੁਰਗਮੇਸੋਭਤਰਵਨਕੀਲਟਕ
 ਲਪਟਾਨੀਲਟਕਾਰਿਯੋ॥ ਇਹਾਂਜਤਭਿਗਨਹੀ॥ ਪੁਨः॥ ਦੋਹਾ॥
 ਹਰਿਹਰਿਕੇਸਵਮਦਨਮੋਹਨਘਨਜਮਮਸੁਜਾਨਾਯੋਥਿਜਬਾਸੀ
 ਦੁਰਕਾਨਾਬਰਟਤਦਿਨਮਾਨ॥ ੫੬ ॥ ਇਹਾਂਮਦਨਕਿਬਮੋਹਨਪੈ
 ਜਤਰਾਖਨਥੇਸੋਮੋਪਰਰਾਖਥੇਸੋਭਿਗਭਯੋ॥ ਛੰਦਭਿਗਯਥਾ॥ ਕਿਸੇ

ਰਕੇਕਥਿੰਤੁ॥ ਬੈਠੈਕਿਸਰਦੁਊਘੋਰਪਨਜੋਰਆਯੋਪਰਤਸਜੋਰ
 ਧਰਨੀਪੇਧੁਮਿਕਾਰਿਕਾਰਿ॥ ਚੈਲੈਪਨਾਰੇਅੰਕਿਨਾਰੇਤਨੀਕੈਪ
 ਰੈਟੁਟਿਬਿੰਟਪਡਾਰਿਸਬਦਹੋਤਤਰਿਤਰਿ॥ ਮੇਰਸੋਰਚਹੁਚਰੈਰ
 ਹੋਕਤੁਹਲਭਾਰੀਤਰਿਤਰਿਦਾਮਨੀਉਠਤਿਧਰਪਰਿਪਰਿ॥ ਮੇਸੇਸ
 ਮੇਲਾਲਨਬਿਹਾਰੀਸੰਗਭਾਇਭਰੀਲਪਟਤਿਲਾਡਲੀਭੁਜਾਨਬੀ
 ਚਡਰਿਡਰਿ॥ ੫੭॥ ॥ ਇਹਾਂਤੀਸਰੀਤੁਕੇਮੈਰੈਰਹੋਕਤੁਹਲਭਾਰੀਯਮੇ
 ਅਛਰਅਧਿਕਸੋਛਿਦਭੰਗ॥ ਅਥਨੂਨਪਦਦੋਖਲ॥ ॥ ਦੋਹਾ॥
 ਜਾਹਿਕਹੈਬਿਨਅਰਥਕੀਪੁਰਨਤਾਨਹਿਹੋਇ॥ ਭਾਸੈਪਦਕੀਨਨੂਨ
 ਤਾਕਹੈਨਨੂਨਪਦਸੋਇ॥ ੫੮॥ ॥ ਜਹਾਂਪਦਕੀਨਨੂਨਤਾਹੋਇਤਾਬਿਨ
 ਅਰਥਕੀਪੁਰਨਤਾਨਹੋਇਸੋਨਨੂਨਪਦ॥ ਨਨੂ॥ ਪਦਕੀਨਨੂਨਤਾਤੇਪ

ਦੋਖਕਮੋਨਹੋਇ। **ਉਤੰਗ**। ਏਕਪਦਕੀਨਮੂਨਤਾਤੇਸਿਪੂਰਨਬਾਕ
 ਰਬਨਸੁਹੋਤਹੈਯਾਤੇਬਾਕਮਦੋਖਹੀਜਾਨਿਯੋਪਦੋਖਨਹੀ। **ਅੰ**
ਰਪਸ। ਯਹਿਜੋਬਾਕਮਦੋਖਹੈਤੋਯਾਕੋਨਮਨਮੂਨਪਦਕਮੋਕਯੋ
 ਨਮੂਨਬਾਕਮਕਹਿਨੋਬੋ। **ਉਤੰਗ**। ਪਦਾਰਥਨਿਕੇਨਮਨਿਮੋਬਿਕਲਪ
 ਨਹੀਹੋਤਹੈਕਾਰੇਤੇਜਿਨਜਿਨਕੇਜੇਜੇਨਾਮਪਰਪਗਚਲੇਆਏਹੈਤੇ
 ਤੇਕਹਿਬੋਮੈਂਦੋਖਨਹੀ। **ਯਥਾ**। **ਕੇਸਵਕੋ**। **ਸਵੈਯਾ**। ਕਿਸਵਏਕਸੈਮੈਂ
 ਹਰਿਗਧਕਾਮਾਸਨਏਕਲਸੈਰਸਭੀਨੋ। ਆਨਿਦਸੋਤਿਅਮਾਨਨਕੀ
 ਦੁਤਿਦੋਖਤਦਰਪਨਤੋਮੈਵਿਗਦੀਨੋ। ਭਾਲਕੇਲਾਲੇਮੇਬਾਲਾਬਿਲੇ
 ਕਤਹੀਭੁਰਿਲੇ। **ਚਨਲਾਲਨਲੀਨੋ**। ਸਾਸਨਪੀਯਸਬਾਸਨਸੀਯ
 ਦੁਤਾਸਨਮੈਂਜਨੁਆਸਨਕੀਨੋ। **ਪਦ**। ਵਿਹਾਭੁਰਲੇਚਨਲਾਲਨਲੀ

ਨੇਕਾਹੇਸੇਲੋਚਨਭਰਲੀਨੇਨਾਅਕਾਕੀਤਾਸੇਮੇਂਕੀਛਾਬਿਸੋਭਰਲੀ
 ਨੇਕੀਬਾਸੀਜਾਨਕੀਜੀਕੀਸਿਮਤਿਕਰਿਜਲਸੋਭਰਲੀਨੇ ॥ਕਿੰਬ
 ਵਾਕੀਕਛੁਆਵਿਗਾਦੇਖਿਕ੍ਰੋਧਸੋਭਰਲੀਨੇਨਿਸਚੈਕਛੁਨਹੀ॥
ਨਨੁ ॥ਜੀਨਿਸਚੈਨਭਯੋਤੀਸੀਦਿਗਧੋਇ।**ਉਤਰ**॥ਸੀਦਿਗਧੋਮੇ
 ਯਹਿਹੈਕੀਬਾਯਹਿਹੈਮੇਸੇਹੋਤਹੈ॥ਪਦਕੀਨਜੂਨਤਾਨਹੀਹੋਤਹੈ॥
ਨ:॥**ਬਿਹਾਰੀ**॥ਲਸੈਮੁਰੰਸਾਤਿਅਸਵਨਯੋਮੁਕਤਨਿਦੁਤਿਪਾਇ
 ॥ਅਨੈਪਰਸਿਕਪੋਲਕੇਰਹੇਸ੍ਵੇਦਕਣਛਾਇ॥**੬੦**॥ਮੁਰੰਸਾਜਡਾਉ
 ਤਟਿਕਾਕੀਬਾਸੁਮਕਾਕੀਬਾਗੇਸਵਾਰੇਕਹਾਲਸੈਤਾਟਿਕਾਦਿਪਦਕੀ
 ਨਜੂਨਤਾਹੈ॥**ਅਥਾਮਧਿਕਪਦ੍ਵੇਖਲ**॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਜਾਹਿਕਹੇ
 ਬਿਨਅਰਥਕੀਬਿਗਰੈਕਛੁਨਸੀਤਾ॥ਤਾਹਿਕਹੈਤਹੋਤਹੈਦੇਖਅਧਿ

ਕਪਦਗੀਤਾ **੬੧** ॥ ਜਾਕੇ ਕਹੈ ਬਿਨ ਅਰਬ ਕੋ ਕਛੁ ਬਿਗਰੈ ਨਹੀਤਾ ਕੋ
 ਕਹੈ ਸੋ ਅਧਿਕ ਪਦਾ **ਯਥਾ ॥ ਅਤਿ ਰਾਮ ਕੋ ਦੋਹਾ ॥** ਕਿਹਾ ਕਹੈ ਅਯੋਸ
 ਥੀ ਪੀਯਾ ਪਰ ਜੁਗ ਮੇਨਾ ਅਧਨਿ ਕਰੇ ਅਖਰਾ ਕਹੈ ਬਾਲ ਬਦ
 ਨਤੇ ਮੇਨਾ **੬੨** ॥ ਇਹਾਂ ਬਦਨ ਪਦਾ ਅਧਿਕ ਹੈ ਅਛਰ ਤੋ ਬਦਨ ਹੀਤੇ
 ਨਿਕਸਤ ਹੈ ॥ **ਪੁਨः ॥ ਹਰਿ ਕੀਤੁ ਕਾ ॥** ਬਿਨਤੀ ਜੁਗਤਾ ਬਿਪਗੀਤਿ ਕੀ
 ਸਵਨ ਸੁਨਿ ਘੁੰਘਟ ਬਢਾਇ ॥ ਮੁਖ ਮੇਰਿ ਬਿਹਸਤਿ ਹੈ ॥ ਇਹਾਂ ਸਵਨ
 ਪਦਾ ਅਧਿਕ ਹੈ ॥ **ਪੁਨः ॥ ਕੇਸਵ ਕੀਤੁ ਕਾ ॥** ਸੀਤਲ ਸਮੀਰਣਾਰ ਚੰਦ੍ਰ
 ਚੰਦ੍ਰ ਕਾ ਨਿਵਾਰ ਕੇਸੋ ਦਾਸ ਮੇਸੇ ਹੀਤੇ ਹਰਖ ਹਿਗਤ ਹੈ ॥ ਇਹਾਂ ਚਾਂਦ੍ਰ
 ਨੀਤੇ ਚੰਦ੍ਰ ਹੀ ਕੀ ਹੋਤ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰ ਪਦਾ ਅਧਿਕ ਹੈ ॥ **ਨਨੁ ॥** ਚੰਦ੍ਰ ਕੀ ਜੋ ਚੰਦ੍ਰ
 ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਨਿਵਾਰ ਇਹਾਂ ਚੰਦ੍ਰ ਪਦਾ ਚੰਦ੍ਰ ਕਾ ਕੋ ਬਿਸੇਸ ਨਭਯੋ ॥ ਯਾਤੇ ਯ

ਹਿਸਾਨ ਜੋ ਚੰਦ ਕੀ ਚੰਦ ਕਾ ਹੈ ਤੋਂ ਦੋਖ ਕਹਾ **ਉਤੰਗ** ਜਹਾਂ ਪਦਾਰਥ
 ਕੋ ਹੋਨੋ ਅੰਨ ਹੋਨੋ ਦੋਊ ਹੋਰਿ ਤਹਾ ਬਿਸੇਸ ਨ ਕੀਸਾਰਥ ਤਹੇਤ ਹੈ। ਜਿਸੇ
 ਮਿਸ੍ਰ ਪਕਾਨ ਆਨਾ। ਤਹਾਂ ਮਿਸ੍ਰ ਪਕਾਨ ਹੋਤ ਭੀ ਹੈ ਅੰਨ ਹੀ ਭੀ ਹੋਤ ਹੈ
 ਅੰਸਲੂ ਨ ਭੀ ਹੋਤ ਹੈ ਯਾ ਮੇ ਮਿਸ੍ਰ ਬਿਸੇਸ ਨ ਸਾਰਥ ਕਭਯੋ। ਅੰਸਹਾਂ ਕੇ
 ਵਲ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਹੋਨੇ ਈ ਸੰਭਵੈ ਤਹਾਂ ਬਿਸੇਸ ਨ ਦੈਨੋ ਅਧਿਕ ਹੈ। ਜੇ
 ਸੇ ਚੰਦ ਕਾ ਚੰਦ ਹੀ ਕੀ ਹੋਤ ਹੈ ਅੰਰ ਕੀ ਨਹੀ। **ਅਥ ਕਾਥਿਤ ਦੋਖਲ**
ਪਦ **ਦੋਹਾ**। ਏਕ ਸਬਦ ਦੇ ਬੋਰ ਜਾਹਿ ਆਵੈ ਹੈ ਇਕ ਅਰਥ। ਤਾਹਿ ਕਥਿ
 ਤਪਦ ਕਹਤ ਹੈ ਜੇਹੈ ਸੁਕਾਵਿਸ ਮਰਥ **੬੪**। ਜਹਾਂ ਏਕ ਸਬਦ ਦੋਇ
 ਬੋਰ ਆਵੈ ਤਾ ਕੋ ਅਰਥ ਭੀ ਏਕ ਹੀ ਹੋਇ ਸੋ ਕਥਿਤ ਪਦਾ। ਯਾ ਕੋ ਨਾਮ ਸ
 ਬਦ ਪੁਨਰੁ ਕਤਿ ਭੀ ਕਹਤ ਹੈ। **ਯਥਾ ਦੋਹਾ**। ਤੁਵ ਮੁਖ ਮੋਹਤ ਮੋਮ

ਨੈਮੁਖਕੇਯਹਿਈਟੇਕਾ। ਮੁਖਪਰਵਾਰੋਚਿਦੁਮਾਮਰਾਅਗਿਬੰਦਅਨੇ
 ਕਾ **੬੪**॥ ਮੁਖਮੁਖਬਹੁਤਬੇਰਆਯੋਤਾਕੋਅਰਬਏਕਹੀਹੈਯਾਤੇ
 ਦੇਖਾ **ਅਥਪਤਤਪ੍ਰਕਰਖਦੇਖਲ॥** **ਵੇਰਾ**॥ ਪ੍ਰਥਮਰਚਨਉਧ
 ਤਕਰੈਪੁਨਕੋਮਲਕਰਿਦੇਆ॥ ਅਨੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕਭੰਗਤੈਪਤਤਪ੍ਰਕ
 ਰਖਕਹੇਆ **੬੫**॥ ਜਹਾਂਪ੍ਰਥਮਉਧੰਤਰਚਨਾਅਨੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਰ
 ਚਨਾਮਾਰਿਭੈਸੋਅੰਤਪ੍ਰਸਿਤਨਿਭੈਨਹੀਕੋਮਲਦੈਜਾਇਸੋਪਤਤ
 ਪ੍ਰਕਰਖਾ॥ ਯਾਮੇਅਛਗਨਿਕੀਰਚਨੁਨਹੀਨਿਭਤਰੈ॥ **ਯਥਾਰ**
ਰਿਕੋਛਪੇ॥ ਰੁੱਧਮੁਗਧਦਲਦੈਤਜੁਧਨਹਿਬੁੱਧਵਿਚਾਰੀ॥ ਜੁੱਧ
 ਰੁੱਧਕਰਿਪ੍ਰਬਲਮਹਾਂਅਨੁਰੁੱਧਕਾਰੀ॥ ਕੋਟਿਕਟਕੋਠਾਟਘਟਾ
 ਸਮਾਕ੍ਰਿਸ਼ਤੁਲੀਨੋ॥ ਰਿਪੁਪ੍ਰਚੰਡਸੁਖਿਹੰਡਿਮੁਡਿਤਹਿਦੰਡੁਜੁਦੀਨੋ॥

ਪੁਨਿਰਿੰਖਕੇਤੂਖਾਸਹਿਤਰੇਖਮੋਖਹਿਤਮੰਗਕਿਆਤਬਭੰਜਿਤੁ
 ਜਾਹਰਿਚੰਕਸੋਬਾਨਾਸੁਰਜਿਅਛੋਗਦਿਆ **੬੬** ॥ ਇਹਾਂਜੇਰਚ
 ਨਾਲੇਚਲੇਹੋਸੋਮਤਿਪ੍ਰਜੇਤਨਹੀਨਿਭੀ ॥ **ਅਥਸਮਾਪਤਿਪੁਨਰਾਤਿ**
ਲੜ ॥ ੧੧ ਦੋਹਾ ॥ ਬਾਕਸਮਾਪਤਿਹੋਇਜਹਿਔਰਨਦੈਕਛੁਚਾਰਿ ॥
 ਸੁਸਮਾਪਤਿਪੁਨਰਾਤਿਕਹਿਦੇਅਬਿਸੇਸਨਤਾਹ **੬੭** ॥ ਜਹਾਂਬਾ
 ਕਸਮਾਪਤਿਹੋਇਬਿਸੇਸਨਦੈਬੇਕੀਚਾਹਨਹੋਇਬਹੁਰੇਬਿਸੇ
 ਸਨਦੇਅਤਹਾਂਸਮਾਪਤਿਪੁਨਰਾਤਿਹੋਤਹੈ ॥ **ਨਨਾ** ਬਿਸੇਸਨਦੈਬੇ
 ਕੀਚਾਹਨਹੋਇਬਹੁਰੇਬਿਸੇਸਨਦੈਬੇਕਰਿਅਧਿਕਪਦਕਮੋਨਹੋ
 ਇ **ਉਤੰ** ॥ ਅਧਿਕਪਦਮੇਬਾਕਪੁਰੋਕਰਿਨਹੀਬਿਸੇਸਨਦੀਜਿ
 ਯੇਹੈ ॥ ਕੇਵਲਪਦਮਾਤ੍ਰਅਧਿਕਹੋਤਹੈ ॥ **ਅਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥** ਕਾਮਦ

ਕੇਸਵਕੀਸਕਰਿਕੇਸੀਕੀਸਕਗਲਾਕੋਲਨੈਨਕਵਿਗਜਕੋਕੀਜੈਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ **੬੮** ॥ ਇਹਾਂਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕੀਠੋਰਬਾਕਪੁਰੇਭਯੋਠੇਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾਬਿਸੇਸਨਦੈਨੋਦੇਖਾ ॥ **ਅਥ ਅਰਧਾਂਤਰੈਕਬਾਚਕਾਹੋਹ**
੧ ॥ ਅੰਗਅਰਧਮੇਦੇਖਿਯੋਅੰਗਅਰਧਪਦਜਾਹਿ ॥ ਅਰਧਾਂਤਰੈ
 ਕਬਾਚਕਸੁਹੈਜਹਿਚਹਿਯੋਨਹਿਤਾਹਿ **੬੯** ॥ ਜਹਾਂਅੰਗਆਧਾ
 ਕੋਪਦਅੰਗਆਧਾਮੇਹੋਇਤਹਾਂਯਹਿਦੋਖਜਾਨਿਯੋ ॥ **ਹੋਹਾਗੋ**
 ਬਿੰਦਬੰਛੰਸਬਲਸਹਿਤਕੋਸਤਭਾਂਕਤ੍ਰਿਪੁਰਾਹਿ ॥ ਜਟਜੂਟਸਸਿਸੇ
 ਭਜੁਤਏਸਭਕੋਸੁਖਕਾਰਾ **੭੦** ॥ ਇਹਾਂਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਿਪਦਦੋਹਾਕੇਉ
 ਤਗਾਰਧਮੇਚਹਿਯੋਥੋਪੁਰਬਾਰਧਮੇਧਕੋਯਾਤੇਦੇਖਾ **ਪੁਨ:** ॥ ਹ
 ਰਿਲਲਚੋਹੇਚਖਨਿਤੈਦੇਖੀਤਿਅਸੁਖਮੂਲਾ ॥ ਪਾਤਿਚਤੁਰਿਜਲ

ਮੰਦਿਯੋਬੀਧਜੀਵਕੋਛੁਲਾ ११ ॥ ਇਹਾਂਪ੍ਰਤਪਦਦੋਹਾਕੇਪੁਰਬਾਰ
 ਧਮੇਂਚਹਿਯੋਬੋਉਤਗਰਧਮੇਧਕੋਯਾਤੇਦੋਖਾ ॥ ਅਥਅਭਵਨਮਤ
 ਜੋਗਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਨਹਿਨਿਕਸੈਜਹਿਪਦਨਿਸੋਕਵਿਕੋਥਾਂਛਤਅਰਥ
 ਪਸੋਅਭਵਨਮਤਜੋਗਹੈਸਬਹੀਕਹਤਸਮਰਥਾ १२ ॥ ਪੁਨ੍ਹ
 ਲੱਛਨ ॥ ਕਵਿਥਾਂਛਤਨਿਕਸੈਨਹੀਅਸੋਪਦਨਿਸੋਜੋਗਾ ॥ ਇਸ੍ਰਸਬੀਧ
 ਬਿਨਾਜੁਦੈਸੋਅਭਵਨਮਤਜੋਗਾ ॥ १३ ॥ ਜਿਨਪਦਸੋਕਵਿਕੋਥਾਂਛਤ
 ਅਰਥਨਹੀਨਿਕਸੈਅਸੋਪਦਨਿਕੋਸੋਜੋਗਜਹਾਂਕੀਜੈਤਹਾਂਯਹਿਦੋ
 ਖਹੈ ॥ ਜੈਸੋਸੋਸੋਜਹਿਤਹਿਜੈਸੋਤੈਸੋਇਨਪਦਨਿਕੋਆਪੋਸੋਬੀਧਹੈ
 ਤਿਨਕੀਠੈਰਐਰਐਰਕੀਜੈਤੈਦੋਖਾ ॥ ਅਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਜਹਿਪੁਰਨਸ
 ਸਿਕੀਪ੍ਰਭਾਰਹੀਧਮਪੇਛਾਇ ॥ ਸੋਮੋਹਨਚਲਿਦੇਖਜਨੁਬਿਖਕੋ

ਪਾਰਦਮਾਇ ੧੪ ॥ ਜਹਿ ਕੋ ਸੇਬੀਧੀਤਹ ਚਹਿਯੇ ਤਹ ਸੋ ਪਰਿਬੋਕ
 ਰਿਦੈ ਖਭਯੋ ॥ ਪੁਨः ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਮੇਰੁ ਸੋ ਬਾਤ ਨਿਲ ਗੈਲ ਗੀਜੀ
 ਭਜਹਿ ਨਾਇ ॥ ਸੋਈ ਲੈਉਰ ਲਾਇਯੇ ਲਾਲ ਲਾਗਿ ਯਤ ਪਾਇ ੧੫
 ॥ ਇਹਾਂ ਭੀ ਜਹ ਕੋ ਸੇਬੀਧੀਤਹ ਚਹਿਯੇ ਸੋਈ ਰਾਖਯੋ ਯਤੇ ਦੋਖ ੧੫
 ॥ ਅਥਾ ਅਨੁਭਿਹਿਤ ਬਾਚਮਲ ॥ ਕਵਿਬਲੰਭੋ ਚੋਪਈ ॥ ਕਹਿਯੋ
 ਜੋਗ ਅਜਹਾਨਹਿ ਕਹੈ ॥ ਤਹ ਅਨੁਭਿਹਿਤ ਬਾਚਮਲ ਕੋਲਹੈ ੧੬ ॥ ਕ
 ਹਿਥੇ ਜੋਗ ਅਦੈਤ ਕਪਦ ਜੋਪਦ ਨਿਕੇ ਅਰਥ ਕੋ ਬਿਸੇਸ ਕਰਿ ਜਨਾ
 ਵਤ ਪੈ ਸੋ ਜਹਾਨ ਕਹਿਯੋ ਸੋ ਅਨੁਭਿਹਿਤ ਬਾਚਮਲ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਮੇਖ
 ਦਕੀਕਮਤੀ ਹੋਇ ਪੈਯਾ ਮੇਦੈਤ ਕਪਦ ਕੀਕਮਤੀ ਇਤੈ ਭੋਦਾ ॥ ਯਥਾਰ
 ॥ ਬੰਦ ਕੋ ਸਵੈਆ ॥ ਤਿਮੈ ਲਗਾਯੋ ਨਿਰੰਤਰਹੈ ਉਰਅੰਤਰ ਕੋ ਅਨੁਗ

ਗਮਹਾਰੀ। ਤੇਰਿਯੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਰੀਤਿ ਕੋਚਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਯਹੈ ਰਿਯੇ ਮੇਇ
 ਨਧਾਰੀ। ਤੇਰੇ ਬਿਯੋਗ ਨਹੈ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚਿਤੁ ਬਿਚਿਤੁ ਬਿਹਾਰੀ
 ਹੀ। ਮੇਸੇ ਗੁਬਿੰਦ ਅਨੰਦ ਕੇ ਕੇ ਦੋਰ ਚਕ ਦੋਖ ਨ ਮਾਨਿਯੇ ਪ੍ਰਯਾਗੀ
 ॥ ੧੧ ॥ ਇਹਾਂ ਰਚਕ ਦੋਖ ਨ ਮਾਨਿਯੇ ਮੇਸੇ ਕਹਿ ਦੇ ਕਰਿ ਯਾਹਿ ਜਾਨੈ ਸੋ
 ਤਹੈ ਸੋ ਬਹੁਤੋ ਦੋਖ ਮਾਨਿਯੇ। ਤਹਾਂ ਰਚਕ ਭੀ ਦੋਖ ਨ ਮਾਨਿਯੇ। ਮੇਸੇ ਕ
 ਹਿਨੋ ਬੋ। ਭੀ ਪਦ ਦੈਤ ਕਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹਾਂ ਕਮਤੀ ਹੈ। **ਪੁਨः॥ ਵੇਹਾ** ਦੋ
 ਖਲੇ ਸਾਪਿਯ ਕੋ ਨਹੀ ਤੈਨਾ ਹਕ ਕਿਯਾ ਮਾਨ। ਬੋਰੋ ਨਹਿ ਮਾਨਤਿ ਅਲੀ
 ਮੇਸੀ ਹੈ ਅੰਗ ਜਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਇਹਾਂ ਬੋਰੋ ਨਹਿ ਮਾਨਤਿ ਬਹੁਤੋ ਮਾਨਤਿ
 ਮੇਸੇ ਜਾਨੈ ਜਾਤ ਹੈ। ਤਹਾਂ ਬੋਰੋ ਭੀ ਨਹੀ ਮਾਨਤਿ ਮੇਸੇ ਕਹਿਨੋ ਬੋ।
ਅਥ ਅਸਥਾਨ ਸਪਦ ਦੋਖਾ ਵੇਹਾ। ਜੇ ਪਦ ਜਹ ਜਹ ਚਾਹਿਯੇ

ਜੋਪਦਤਹਾਂਨਹੋਇ। ਅਸਥਾਨਸਸੁਪਦਕਹੈ ਠੋਰਛਾਡਕਰਿਸੋਇ।
 ੭੮ ਜੋਪਦਜਗਚਾਰਿਖੇਤਹਾਂਨਹੋਹਿਠਿਕਾਨੋਛੋਡਿਛੋਡਿਹੋਹਿ
 ਸੋਅਸਥਾਨਸਪਦਾ। **ਯਥਾਵੇਹਾ**। ਕਾਜਰਸਾਵਰਬਦਨੇਮੈ
 ਨਲਲਾਈਲਾਲਾ। ਤੁਵਹਿਤਸਰਸਸਵਾਰਿਉਗਤਿਅਮੁਕਤਨਿ
 ਕੀਮਾਲਾ। ੮੦।। ਇਹਾਂਪਦਠਿਕਾਨੋਛੋਡਿਛੋਡਿਹੈ। ਨੈਨੈਕਾਜ
 ਰਬਦਨੇਮੈਲਲਾਈਤਿਅਉਰਮੁਕਤਮਾਲਮੈਸੇਕਹਿਨੋਬੋ। ਅਕੁ
 ਮੈਮੈਗਿਨਤੀਕੋਕੁਮਨਹੀਹੋਤਹੈ। ਅਰਧਾਂਤਰੈਕਬਾਚਕੋਮੈਮੋਰਅ
 ਧਾਕੋਪਦਮੋਰਆਧਮੈਹੋਤਹੈ। ਯਮੈਤੋਏਕਹੀਆਧਮੈਪਦਠਿ
 ਕਾਨੋਛੋਡਿਛੋਡਿਹੋਤਹੈ। **ਅਥਅਸਥਾਨਸਸਮਾਸਵੇਖਲ੦**।
 ੮੧। ਚਰਿਖੇਜਹਾਂਸਮਾਸਕੋਤਹਿਠਾਂਕਰੈਨਮੀਤਾ। ਅਸਥਾਨਸ

ਸਮਾਸਕੀਯਹੈਸਾਚਲੈਗੀਤਿ ॥ ੮੧ ॥ ਯਥਾ ॥ ਛੱਡਿਅਕੁਲਮੇਸੈ
 ਕਵਨਮੇਸੈਲਹੈਜੁਟੇਗਾ ॥ ਯਹਿਕਹਿਕਠਿਨਕੁਠਰਬਰਧਾਰਿਰਾਂਮ
 ਹੀਰੇਗਾ ॥ ੮੨ ॥ ਇਹਾਂਬੀਰਰਸਪ੍ਰਧਾਨਪਰਸਰਾਮਜੀਕੀਉਕਤਿਮੇ
 ਸਮਾਸਚਹਿਯੇਬੈਤਬਬੀਰਰਸਪ੍ਰਸੂਹੋਤੈ ॥ ਤੁਹਾਂਕਾਵਿਕੀਉਕਤਿਮੇ
 ਜੋਸੋਆਦਿਸਮਾਸਕਿਯੋਯਾਤੇਦੋਖਾ ॥ ਪੁਨ ॥ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਰੇਦਸਮੁਖ
 ਤੁਹਿਮਾਰਿਹੋਏਕਾਛਿਨਕੇਮੇਆਜਾ ॥ ਅਸਕਹਿਸੀਰਪੁਨਬਕਰਿ
 ਲੀਨਸਰਾਸਨਸਾਜਾ ॥ ੮੩ ॥ ਇਹਾਂਭੁਪਾਛਲੀਹੀਤਦੋਖਜਾਨਨੇ ॥
 ॥ ਅਥਸੀਕੀਰਨਦੋਖਲ ॥ ਅਨਿਥਾਕਨਕੋਹੋਇਪਦਅਨਿਥਾ
 ਕਮੇਸੇਜਾਇ ॥ ਸੇਸੀਕੀਰਨਦੋਖਕਹਿਬਰਨਤਸੁਕਾਵਿਬਨਾਇ ॥ ੮੪ ॥
 ॥ ਜਹਾਂਮੋਰਬਾਕਨਕੋਪਦਮੋਰਬਾਕਨਮੇਗਾਖੇਸੇਸੀਕੀਰਨ ॥ ਯਥਾ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਾਵੇਕੇਠਾਢੇਕਰਤਹੈਂ ਬਿਨਤੀਗੋਕਲਚੰਦਾ ॥ ਤਜਿਯੇਪੇਮ
 ਪ੍ਰਕਾਸਕੋਗਰਿਯੇਮਾਨਅਮਦਿ ॥ **੮੫** ॥ ਇਹਾਂਮਾਨਅਮਦਕੋਤਜਿਯੇ
 ਪੇਮਪ੍ਰਕਾਸਕੋਗਰਿਯੇਮੇਸੇਕਯੋਚਾਹਿਯੇ ॥ ਯਾਮੇਦੋਇਕ੍ਰਿਆ
 ਹੈਂਤਜਿਯੇਮੋਗਰਿਯੇਸੋਮੋਰਬਾਕਾਕੀਮੋਰਬਾਕਾਮੇਕੀਨੀ ॥ ਅਸ
 ਥਾਨਸਥੇਮੇਪਦਠਿਕਾਨਛੋਤਿਛੋਤਿਹੈਂ ॥ ਯਾਮੇਅਪਨੇਬਾਕਾਕੋ
 ਤਾਗਿਕਰਿਯੋਰਬਾਕਾਮੇਗਏਹੈਂਪਦਾ ॥ ਅਰਧਾਂਤਰੈਕਬਾਚਕਮੇ
 ਪੁਰਬਾਰਧਕੋਪਦਉਤਗਰਧਾ ॥ ਕਿਬਾਉਤਗਰਧਕੋਪਦਪੁਰਬਾਰ
 ਧਮੇਹੈਂਤਹੈਂ ॥ **ਅਬਗਗਤਿਤਦੋਖਲ** ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਅੰਰਬਾਕਾਕੋ
 ਬਾਕਾਜਹੀਅੰਰਬਾਕਾਮੇਗਯਾ ॥ ਗਗਤਿਤਦੋਖਸੁਜਾਨਿਯੇਯਹੈਪੁਰ
 ਤਨਜਾਖਾ **੮੬** ॥ ਜਹਾਂਬਾਕਾਹੋਇਅੰਰਬਾਕਾਕੋਤਕੋਗਧਿਯੇਅੰ

ਰਬਾਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਰਭਿਤਾ। ਸਿਕੀਰਨ ਮੇਅੰ ਰਬਾਕ ਕੋਪਦ ਅੰ ਰਬਾਕ
 ਮੇਮਿਲਾ ਵੇਨੋਰਤ ਹੈ। **ਯਥਾ। ਹਾਰਿਕੋਵੇਹਾ।** ਜੀਘਜੀਘਜੀਰਿ
 ਤਿਅਕਰਨ ਕੁਚਨਿ ਪਰਿਮੋਗ। ਕੋਨ ਸਿਗਸੇਵਤਿ ਸਖੀ ਹਾਸ ਅਧਰ
 ਮੇਚੋਰਿ **੨੭**॥ ਹਾਸ ਅਧਰ ਮੇਚੋਰ ਯਹਿ ਬਾਕਾ ਪਹਿਲੇ ਕਹਿ ਪੀਛੈ
 ਕੋਨ ਸਿਗਸੇਵਤਿ ਸਖੀ ਕਹਿ ਨੋਬੋ। ਕੋਨ ਸਿਗਸਖੀ ਯਹਿ ਬਾਕਾ ਬੀਚ
 ਮੇਕਯੋਯਾਤੇਵੇਖਾ। **ਪੁਨः॥ ਚੋਹਾ।** ਪਰਾਮਪਕਾਰਹਿ ਮੇਸਦਾਜੇ
 ਤਤ ਪਰਾਮਿਗਾਮਿਗਾ। ਤੰਤੁ ਬਾਤ ਯਹਿ ਤੋਹਿ ਕਹੈ ਉਨ ਕੋਤ ਜਿਦੈ ਸਿਗਾ
੨੮॥ ਤੰਤੁ ਬਾਤ ਯਹਿ ਤੋਹਿ ਕਹੈ ਯਹਿ ਬਾਕਾ ਅੰਤ ਮੇਕਹਿ ਨੋਬੋ ਅੰ ਰਬਾਕ
 ਕੇਬੀਚ ਮਿਲਾਯੋ। ਸਮਾਪਤ ਪੁਨਗਤ ਮੇਸਮਾਪਤਿ ਕਰਿ ਬਿਸੇਸ ਨਈ
 ਜਿਯੇ ਹੈ॥ **ਅਬਪ੍ਰਸਿੰਧ ਹਤੁ ਵੇਖਲ०॥ ਚੋਹਾ।** ਜਾਹਿ ਬਿਖੇਜੋਗ

ਖਿਖੇਤਹਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਹੀਂ। ਸੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਤ ਜਾਨਿਯੋ ਕਹਿਤ ਸਬੈ ਕਾਵਿਲੇ
 ਇਹ **੨੬**। ਜਹਾਂ ਜੋ ਸਬਦ ਗਾਖਿਖੇਤਾਂ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਹੀਂ। ਅੰਗੇ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿੱ
 ਧ ਹੋਇ ਸੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਤ। ਯਾ ਮੇ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਬਡ ਨਿਨੈ ਸੀ ਕੇਤ ਬਾਂਧੇ ਹੋਤ
 ਹਾਂ ਅੰਗੇ ਰਕੇ ਅੰਗੇ ਬਦਲ ਦੇਤ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਅੰਸੁ ਕੇ ਬੋਲ ਬੋ ਮੇ ਹੋਖ ਹੈ ਸੋ ਹਸ
 ਤੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬੋ ਮੇ ਗਾਖੇਤ ਹਾਂ ਯਾ ਹਿ ਦੇਖ ਜਾਨਿਯੋ **ਨਨਾ** ਅਬਾਚ ਕਾ ਅੰਗੇ ਮੇ ਕ
 ਹਾਭੇਦਾ **ਉਤੰਗ**। ਅਵਾਚ ਕੇ ਮੇ ਅੰਗੇ ਰਕੇ ਬਾਚ ਕਾ ਅੰਗੇ ਪਾਰਿਯੋ ਹੈ। ਜੈ ਅੰ
 ਰਕੇ ਬਾਚ ਕਾ ਪਾਰਿਯੋ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਕੇ ਕਾਹੁ ਮੇ ਬਡ ਨਿਨੈ ਨੇ ਮਨ ਹੀ ਬਾਂਧੇ ਹੋਤ ਹੈ।
ਯਥਾ ਦੋਹਾ। ਸੁਨਿਨੇ ਵਰਧਿਕਾਰ ਅੰਸੁ ਭਰਕੇ ਭਿਕਾਰ। ਸਟ ਪਟਤ
 ਪਗਲਾਲ ਕੇਤਿ ਯਾ ਮਾਗ ਮਨਾ ਬਿਚਾਰਿ **੨੭**। ਧੁਕਾਰ ਧੀ ਸਾ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿੱ
 ਧ ਹੈ ਭਿਕਾਰ ਭੇਗੀ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਨੇ ਵਰਧਾ ਭਰੇ ਮੇ ਭਨਕਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। **੨੮**

ਨ: **ਤੁਕਾ** ॥ ਕੇਸਕਜਗਾਰੇਲਸੈਂਫੂਲਗਜਗਾਰੇਲਖੈਭੁੰਹਅਜਿ
 ਰਾਰੇਬਿਧਿਕਾਕੇਲਿਖੀਭੁਲਤੀ ॥ ਕਜਗਾਰੇਨੇਤਨਿਮੈਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈਕੇਸ
 ਮੈਪ੍ਰਸਿੱਧਨਹੀ ॥ **ਅਥਭਗਨਉਪੰਕ੍ਰਮ** ॥ ਜਿਪ੍ਰਸੰਗਆਰੰਭਹੀਸੋ
 ਨਹਜਕੈਨਿਵਾਹਾਭਗਨਉਪੰਕ੍ਰਮਦੇਖਕੋਕਵਿਜਨਕਰਤਸਰਾਹਾ ॥
੮੧ ॥ ਜਹਾਂਜੋਪ੍ਰਸੰਗਆਰੰਭਕਰੈਸੋਅੰਤਪ੍ਰਜੀਤਨਿਭੈਨਹੀਤਹਾਂਯਹਿ
 ਦੇਖਹੋਤਹੈ ॥ ਪਤਤਪ੍ਰਕਰਖੇਮੈਅਛਰਨਕੀਰਚਨਾਨਹੀਨਿਭੁਤਹੈ ॥
 ਅਕ੍ਰਮਮੈਗਿਨਤੀਕੋਕ੍ਰਮਠੀਕਨਹੀਹੋਤਹੈ ॥ **ਯਬਾਥਿਹਾਰੀ** ॥ ਲ
 ਗਯੋਸੁਮਨਧੈਹੈਸਫਲਅਤਪਰੋਸਨਿਵਾਹਾਬਾਰੀਬਾਰੀਆਪਨੀ
 ਸੀਚਸੁਰਿਦਤਾਬਾਰੀ **੮੨** ॥ ਜੈਸੇਕਯੋਆਤਪਰੋਸਤੈਸੇਬਾਰਿਸੁਰਿ
 ਦਤਾਕਹਿਨੈਥੋਸੁਰਿਦਤਾਬਾਰਿਕਯੋਯਾਤੇਭੁਪਕਠੀਕਨਹੀਨਿਭੁਤਹੈ ॥

ਘੁਨ: ॥ ਰਸਕਪਿਯਾਯਾਂ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭੁਭੁਪਰੁਪਸਾਚਿਵਸ
 ਕੋਚਸੋਚਬਿਰਹਬਿਨੋਦਪੀਲਪੋਲਿਅਤਪਚਕੈ ॥ ਤਰਲਤੁਰਗਮ
 ਵਿਲੋਕਨਅਨਿਤਗਤਰਬਮਨੋਰਥਰਹੇਪਾਏਗੁਨਗਚਕੈ ॥ ਦੁਹੁ
 ਚਰਜੋਰਘੋਰਘਨੀਪਰੀਕੇਸੋਗਇਹੋਇਜੀਤਕੋਨਕੀਕੋਹਾਰੇਜੀਅ
 ਲਾਚਿਕੈ ॥ ਦੇਖਤਤੁਮੇਂਗੁਪਾਲਤਿਹਕਾਲਉਹੁਬਾਲਉਰਸਤਰਜਕੈ
 ਸੀਬਾਜੀਗਖੀਗਚਿਕੈ ॥ ੨੩ ॥ ਪਹਿਲੈਕਯੋਪ੍ਰੇਮਭੁਭੁਪਸੇਈਭੁਏ
 ਭੂਪਆਗੈਕਯੋਸਚਵਸਕੋਚਸੋਚ ॥ ਨਾਤਰਮੇਸੋਕਹਿਨੋਬੋਸੋਕੋਚ
 ਸੋਚਸਾਚਿਵਾਘੁਨ: ਕਯੋਬਿਰਹਬਿਨੋਦਪੀਲਾ ॥ ਬਿਨੋਦਬਿਰਹਪੀ
 ਲਮੇਸੋਕਯੋਚਾਰਿਯੋ ॥ ਯਾਮੇਰੂਪਕਕੋਪ੍ਰਸਿਗਠੀਕਨੀਨਿਭੁਯੋ ॥
 ਅਥਾਮਕ੍ਰਮਦੇਖਲ ॥ ੨੪ ॥ ਪਹਿਲੈਕ੍ਰਮਸੋਕਹਿਕਭੂਪਨਿਕੀ

ਜੈਕ੍ਰਮਭੰਗਾ ਅੰਕ੍ਰਮਤਾ ਕੋਕਹਤ ਹੈ ਦੁਤੀਨਾ ਅੰਕ੍ਰਮਭੰਗਾ ੯੪ ਯਥਾ
 ਕਵਿਪ੍ਰਿਯਾ ਆਫੁੰਦਾ ॥ ਜਗਕੀਰਚਨਾ ਕਹਿਕੋਨੇਕਰੀ ॥ ਕਿਹ
 ਰਾਖਨਕੋਜਿਅਪੈਜਧਰੀ ॥ ਅਤਿਕੋਪਕੈਕੋਨਸੀਪਾਰਕਰੇ ॥ ਹਰਿਜੂ
 ਹਰਜੂ ਬਿਧਿਬੁਧੰਧਰੇ ੯੫ ॥ ਇਹਾਂਕਹਿਨੋਬੋਬਿਧਿਜੂਹਰਿਜੂਹਰਬੁ
 ਧਰੇਤੋਕ੍ਰਮਠੀਕਹੋਤੋ ॥ ਪੁਨः ॥ ੧੦੦ ॥ ਪਦਭੁਜਕੁਚਾਮਾਨਨਨਯ
 ਨਾਇਨਕੇਏਸ਼ੀਗਾਰਾ ॥ ਅੰਜਨਨੂਪਰਚਾਰੁਮਰੁਬਾਜੂਬੀਰਾਹਾਰਾ
 ੯੬ ॥ ਇਹਾਂਪਦਸੈਨੂਪਰਭੁਜਸੈਬਾਜੂਕੁਚਸੈਹਾਰਾਮਾਨਨਸੈਬੀਰਾ
 ਨਯਨਸੈਅੰਜਨਮੇਸੈਕ੍ਰਮਕਹਿਨੋਬੋ ॥ ਅਥਅਮਤਪਗਾਰਥਦੇਖ
 ਲ ॥ ੧੦੦ ॥ ਅਰਥਅੰਗੀਭਾਸਹੈਜਹਾਂਪਕਰਨਾਬਿਰੁੰਧਾ ॥ ਅਮ
 ਤਪਗਾਰਥਦੇਖਤਹਿਕਹਤਸੁਕਵਿਕੁਲਸੁੰਧਾ ੯੭ ॥ ਜਹਾਂਜੋਪ੍ਰਸੰਗ

ਬਰਨਮੇ ਹੋਇ ਤਾ ਕੋ ਬਿਰੋਧੀ ਕੋ ਉਅਰਥ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਅਮਤ ਪਰਾਰਥਾ ।
ਯਥਾ ਗੁਣਿ ਦੋ ਕੋ ਛੇਦਾ ॥ ਰਾਮ ਅਨਮਥ ਸਰਦੂਸ ਹਿਤ ਛੇਤਾ ਹੁੰਦੈ
 ਨਿਸਚਾਰਿ ਭੁਲੀ । ਰੁਪਰਚੰਦਨ ਗੋਪਸੀ ਜੁਤੀ ਵਤੇ ਸ੍ਵਰਗ ਦਿਗਚ
 ਲੀ । **੬੬** ॥ ਇਹਾਂ ਬੀ ਭੁਤ ਸਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੇਤਾ ਕੋ ਬਿਰੋਧੀ ਸਿੰਗਾਰ ਸੀ ਬੀ
 ਧੀ ਚੰਦਨਾ ਦੇ ਕਹਨੇ ਦੋਖਾ । ਬੀ ਭੁਤ ਸਹੀ ਕੋ ਮਿਲਤੇ ਕਹਨੇ ਬੇ । **ਨਨਾ**
 ਰਸ ਬਿਰੋਧ ਕਮੇ ਨ ਹੋਇ । **ਉਤੰਗ** ॥ ਰਸ ਬਿਰੋਧ ਮੇ ਦੋ ਉਬਿਰੋਧੀ ਰਸ
 ਬਾਚਮ ਹੀ ਮੇ ਹੋਤ ਹੋ । ਯਾ ਮੇ ਧੁਨਿ ਤੇ ਬਿਰੋਧ ਨਿਕਸੈ ਹੋਇ ਤੋ ਸੂਖਮ ਭੇਦਾ
ਪ੍ਰਾਚੀਨਾ ਦੋਰਾ ॥ ਕਰਕੀ ਚੂਰੀ ਦੂਰ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿਗ ਅਜਨ ਪੈਰਾਗਾ ।
 ਯੇ ਹੈ ਮਨ ਭਾਵ ਤੇ ਸਬੈ ਸਿੰਗਾਰ ਉਤਾਰਾ । **੬੭** ॥ ਇਹਾਂ ਭੀ ਸਿੰਗਾਰ ਕੋ ਬਿ
 ਰੋਧੀ ਕਰਨਾ ਕੇ ਪੋਖ ਨਿਕਸੈ ਹੋ । ਅੰਗ ਸਕੋ ਬਿਰੋਧੀ ਰਸ ਭੀ ਰਾਖਨੇ । ਨਹੀ

ਇਤਿਅਠਾਰਹਕੇਵਲਬਾਕਮਦੇਖ ॥ ਅਰਥਅਰਥਦੇਖਣੁ ॥ ਚੁੰਹ
 ॥ ਦਿਖੇਜਹਾਂਪਰਿਆਪਕੇਮਿਟੈਨਦੇਖਸੁਜਾਨ ॥ ਅਰਥਕਿਖੇਸੋਚੈ
 ਫੁਰੈਅਰਥਦੇਖਸੋਜਾਨ ॥ ੧੦੦ ॥ ਜਹਾਂਪਰਿਆਪਕੇਦਿਖੇਦੇਖਮਿ
 ਟੈਨਹੀਅੰਅਰਥਕਿਖੇਸੋਚਸੋਦੇਖਜਾਨ ॥ ਜੇਇਸੋਅਰਥਦੇਖਾ
 ਅਰਥਸੋਚੈਫੁਰੈਬਿਸੇਸਨਬਾਕਮਦੇਖਬਾਰਨਾਰਥਾਬਾਕਮਦੇਖ
 ਮੇਜੀਘੁਦੇਖਗਾਨਹੋਤਹੈ ॥ ਨਨੁ ॥ ਯਹਿਜਬਅਰਥਦੇਖਭਯੋਤੋਪ
 ਦਬਾਕਮਦੇਖਕਹਾਭਯੋ ॥ ਸਬਦਦੇਖਕੀਬਾਅਰਥਦੇਖਾਜੀਕਹੈਸ
 ਬਦਦੇਖਤੋਸਬਦਮਾਝਤੋਦੇਖਨਿਕਸੈਉਨਮੇਤੋਜਬਅਰਥਕਰਿਖੇ
 ਹੈਤਬਨਿਕਸੈਹੈ ॥ ਜੀਕਹੈਅਰਥਦੇਖਹੈਤੋਯਾਅਰਥਦੇਖਤੇਭੁੰਨਕ
 ਹੋਕੋਕਹੇਯੇਅਰੁਵੇਏਕਠੇਕਹਨੇਬੋ ॥ ਅੰਉਨਹੁਕੋਨਾਅਰਥਦੇਖਕ

ਹਿਨੇਬੋ **ਉਤੰਗ** ॥ ਜਦਪਿਵੇਪਦਬਾਕਮਦੋਖਅਰਥਕਿਯੋਸੋਭੀਨਿਕ
 ਸੈਰੈਪੇਸਬਦਬਦਲਿਕਰਿਦੁਰਹੈਬੇਤੇਅੰਸੀਪਦੋਖਕੇਗਯਾਨਤੇਅੰ
 ਪਦਬਾਕਮਕੀਅਪੇਛਾਤੇਅੰਆਗੈਅਰਥਦੋਖਭਿੰਨਕਹਿਬੇਤੇਵੇ
 ਸਬਦਦੋਖਹੀਕਹਾਵੈ ॥ **ਅਥਅਰਥਦੋਖਨਾਮ** ॥ ਅਪੁਸ਼ਾਰਥ ੧
 ਕਸ਼ਾਰਥ ੨ ॥ ਬਾਹਤ ੩ ॥ ਪੁਨਰੁਕਤਿ ੪ ॥ ਦੁਹਕੁਮ ੫ ॥ ਗਾਮ
੬ ॥ ਸੀਦਿਗਧ ੭ ॥ ਨਿਰਹੇਤੁ ੮ ॥ ਪ੍ਰਸਿੱਧਬਿਦਾਬਿਰੁੱਧ ੯ ॥ ਅਨਵੀ
 ਕ੍ਰਿਤ ੧੦ ॥ ਨਿਯਮਪ੍ਰਬਿੱਤਕ ੧੧ ॥ ਅਨਿਯਮਪ੍ਰਬਿੱਤਕ ੧੨ ॥ ਬਿਸੇਖ
 ਪ੍ਰਬਿੱਤਕ ੧੩ ॥ ਸਾਮਾਨਪ੍ਰਬਿੱਤਕ ੧੪ ॥ ਸਾਕਾਂਖ ੧੫ ॥ ਅਪਦਮੁਕ
 ਤਿ ੧੬ ॥ ਅਸਲੀਲ ੧੭ ॥ ਸਹਚਰਭਿੰਨ ੧੮ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਤਬਿਰੁੱਧ ੧੯
 ॥ ਬਿਧਿਅਨੁਬਾਦਅਜੁਗਤ ੨੦ ॥ ਤਿਕਤਪੁਨ ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਤ ੨੧

ਏਕਾਬੀਸਤੁਦੇਖਮਰਥਕੇਹੈ॥ **ਅਥਾਮਪੁਸ਼੍ਟਰਥਦੇਖਲ॥** ॥ ਏਹਾ॥ ਬਰ
 ਨਨੀਅਕੇਅਰਥਕੋਪੋਖੰਜਹਾਂਨਅਰਥਾ॥ ਸੁਅਪੁਸ਼੍ਟਰਥਜਾਨਿਏਕਹਤਸ
 ਬੈਸਾਮਰਥਾ **੧੦੧** **ਅਥਾ॥** ਏਹਾ॥ ਜਾਕੇਜਾਮਾਜਰਕਸੀਪੀਤਬਸਨ
 ਸੁਤਰੁਪਾਭਾਖਤਹੈਯਹਿਸਭਾਮੇਯਾਂਤੇਬਾਤਅਨੁਪਾ **੧੦੨** ਏਹਾਂਜਰਕ
 ਸੀਜਾਮਾਪੀਤਬਸਨਾਦਿਸਭਾਮੇਅਨੁਪਬਾਤਕਰਿਬੇਕੋਪੁਸ਼੍ਟਨਹੀਕਰਤ
 ਹੈ॥ ਸਭਾਚਾਤੁਰਨਾਅਨਿਪੁਨੇਮੇਸੇਪੁਸ਼੍ਟਕਰਤਹੈ॥ **ਪੁਨ॥** ਏਹਾ॥ ਲਾਂ
 ਬੇਕੇਸੀਮਸੀਦਸਨਕਮੋਨਕਰੈਅਭਿਸਾਰਾ॥ ਤੁਮਗਜੇਹਤਕੁੰਜੇਮੇਕਬ
 ਕੇਨੰਦਕੁਮਾਰਾ **੧੦੩** ਲਾਬੇਕੇਸੀਮਸੀਦਸਨਏਅਭਿਸਾਰਕੇਪੋਖਕਨ
 ਹੀਹੈ॥ ਅਧਿਯਾਗੀਨਿਜਾਨੀਲਬਸਨਾਦਿਪੋਖਕਹੋਤਹੈ॥ **ਅਥਕਸ਼ਰ**
ਥਦੇਖਲ॥ ॥ ਏਹਾ॥ ਅਰਥਜਹਾਂਕਾਵਿਰ੍ਹਿਦੈਕੋਅਛਰਦੈਨਸਤਾ

ਬਿ। ਕਸੂਕਿਯੇਜਾਨੀਪਰੈਸੋਕਸਾਰਥਕਾਥਾ ੧੦੪। ਜਹਾਂਅਖਰਨਤੈਕ
 ਵਿਕੇਰਿਦੈਕੋਅਰਥਸੀਪ੍ਰਨਨਿਕਸੈਸੋਕਸਾਰਥਾਨਨੁ। ਕਲਿਜੁਕਮੈ
 ਨਹੋਇ। ਉਤੰਗ। ਕਲਿਜੁਬਾਕਮਦੇਖਹੈਅੰਦਾਕੋਅਰਥਜਦਪਿਦੇ
 ਰਿਸੰਭੀਨਿਕਸਤਹੈਪੰਅਛਰਅਰਥਕੋਦੇਤਹੈਅੰਪਰਿਆਯਾਦਿਯੋਮਿ
 ਟਤਹੈ। ਕਸੂਰਥਅਰਥਦੇਖਹੈਅੰਪਰਿਆਯਬਦਲੈਦੂਰਨਹੀਹੋਤੈ।
 ਯਥਾਬਿਹਾਰੀ। ਪਿਯਾਬਿਛੁਰਨਿਕੋਦੁਸਹਿਦੁਖਹਰਖਜਾਤਪੰਸਾਗ।
 ਦੁਰਜੋਧਨਲੈਦੇਖਿਯਤਤਜਤਪ੍ਰਨਇਹਬਾਰਾ ੧੦੫। ਜਾਸੋਮੈਦੁਰ
 ਜੋਧਨਨੈਪਾਂਡਵਨਿਕੋਮਾਰਿਬੋਲਿਯੋਅਸੂਥਾਮਾਂਕੋਭੇਜੋਹੋਤਬਵਹਤਿ
 ਨਕੇਪੁਤ੍ਰਨਿਕੋਸੀਸਕਾਟਿਲਾਯੋਤਾਕੋਦੁਰਤੇਦੇਖਿਪ੍ਰਸਿਨਭਯੋਸੀਸ
 ਦੇਖਿਸੋਕਮਾਨਭਯੋਸਬਯਾਅਰਥਕੋਜਾਨੈਤਬਦੇਹਕੋਅਰਥਲਗੈ

ਹੈਤਹਾਂ ਯਾਹਿ ਦੋਖ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਅਥ ਬਾਹਤਲੁ ॥ ਏਹਾ ਪ੍ਰਥਮ ਜਾ
 ਹਿਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਬਹੁ ਰਪੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਵਾਪਸਿ ਸਿਨੀ ਦੈ ਜਹਾ ਸੋ ਬਾਹਤ ਕ
 ਵਿਚਾਹਿ ॥ ੧੦੬ ॥ ਯਥਾ ॥ ਨੈਨ ਕਮਲ ਏ ਮੇਨ ਹੈਂ ਅਰਕ ਮਲਾ ਕਿਹ ਕਾਮਾ ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਕਮਲੋ ਕੋ ਨੇੜ ਨਿਕੇ ਉਪਮਾਨ ਠਹਰਾਇ ਸਤੁ ਤਿਕਰੀ ਬਹੁ ਗਨਿੰਦੁ ॥
 ਯਾਤੇ ਦੋਖਾ ॥ ਪੁਨ੍ਹ ॥ ਤੁਕਾ ॥ ਜੜ੍ਹ ਸੁਰਤ ਰਤੇ ਅਧਿਕ ਤੋ ਕਰਕਲ ਪਦੁ ਮਸੋ
 ਭਾ ॥ ਪਹਿਲੈ ਕਬੁ ਪਤਰ ਕੋ ਜੜ੍ਹ ਕਹਿਨਿੰਦੁ ਬਹੁ ਰਤਾ ਹੀ ਕੋ ਹਾਥ ਕੋ ਉਪ
 ਮਾਨ ਠਹਿਰਾਯੋ ਸੋਨ ਚਹਿਯੋ ॥ ਅਥ ਪੁਨਰੁ ਕਤਿਲੁ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਏਕ ਅਰ
 ਥਾ ਵੈ ਬਹੁ ਬੇਰਾ ॥ ਤਾਹਿ ਅਰਥ ਪੁਨਰੁ ਕਤਿ ਸੁਟੇਰਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸਬਦ ਪੁਨ
 ਰੁ ਕਤਿ ਮੈਂ ਸਬਦਾ ਰਥ ਦੋ ਉਬਹੁਤ ਬੇਰਾ ਵਤ ਹੈਂ ॥ ਯਾਮੈਂ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਬੇਰ
 ਆ ਵਤ ਹੈਂ ਸਬਦਾ ਬੁਨਹੋਤ ਹੈਂ ॥ ਯਥਾ ॥ ਰਸ ਰਹੰਸੋ ਸਵੈ ਯਾ ॥ ਫੂਲ ਹੁ

ਮੇਜਿਨਕੋਮੁਖਸਮਾਮਤੇਹੋਤਕਬੈਨਭਲਾਈਕੇਬਾਸਨ। ਨੀਰਸਤੈਰਸਚ
 ਹਕਰੈਤਿਨਤੈਸਠਹੈਅਵਨੀਰੁਅਕਾਸਨ। ਲਾਲਬਿਕਾਸਲਖੇਅਲਿ
 ਭੂਲਨਲਾਲੀਹੈਯੋਜਿਮਾਇਦੁਸਰਾਸਨ। ਗਗਉਜਾਸਭਵੈਜਿਨਭੋ
 ਰਪਲਾਸਕੇਪਾਸਪਗਗਕੀਆਸਨ। ੧੦੮ ॥ ਇਹਾਂਤੀਸਰੀਅੰਚੋਈ
 ਤੁਕਕੋਅਰਥਏਕਹੀਹੈਯਾਤੇਅਰਥਪੁਨਰੁਕਤਿ॥ ਅਥਦੁਹਕਮਦੋ
 ਖਲ॥ ॥ ਦੋਹਾ॥ ਲੋਕਬੇਦਤੇਬਾਣੁਮਹੀਅਨੁਚਿਤਕਮਜਹਿਹੋਇ
 ॥ ਦੁਹਕਮਦੋਖਸੁਜਾਨਿਯੇਕਹਤਸਿਆਨੇਲੋਇ॥ ੧੦੯ ॥ ਯਥਾ॥ ਬਿ
 ਹਾਰੀ॥ ਕੋਉਕੋਰਿਕਸਿਗ੍ਰਹੋਕੋਉਲਾਖਹਜਾਗ। ਮੇਸਿਪਤਿਜਦੁਪਤਿ
 ਸਦਾਬਿਪਤਬਿਦਾਰਨਹਾਰ॥ ੧੧੦ ॥ ਇਹਾਂਪਹਿਲੈਹਜਾਰਬਹੁਰਲ
 ਖਮੋਕਰੋਫੇਮੇਜੋਕਮਕਹੋਚਹਿਯੋਉਲਟੋਕਹੋ॥ ਪੁਨ॥ ਤੁਕਾ

ਏਕਬੇਗਇਹਚਰਦੇਖਿਮੁਸਕੈਯੋਮੁਸਕੈਯੋਨ ਤੋਨੀਕੇਭੁਜਭਰਿਉਰਲ
 ਈਯੋ। ਏਹਾਂਪਹਿਲੈਕਹਿਨੋਬੋਭੁਜਭਰਿਉਰਲਾਈਯੋਉਰਨਹੀ
 ਲਾਵਤਹੋਤੀਇਹਚਰਮੁਸਕੈਯੋ। ਤੁਹਾਂਉਲਟਕਹੋ। **ਅਬਗਾਮਾਦੋ**
ਖਲੋ ਦੋਹਾ। ਕਹੈਗਵਾਰਜਿਅਰਬਕੋਸਮਝੈਬਹੁਰਗਵਾਰਾਨ
 ਹਿਭਾਵੈਨਗਰਨਿਕੋਸੋਗਾਮੀਨਬਿਚਾਰਾ **੧੧੧**। ਸਬਦਗਾਮਾਮੇਰਾ
 ਮੀਨਕੇਸਬਦਗਾਖਿਯੋਹੈ। **ਯਥਾ ਦੋਹਾ।** ਭੇਜੀਸਮਾਸੁਜਾਨਪੈਸਖੀ
 ਨਗਈਸਿਤਾਬ। ਮੇਪਨਹੀਜਾਨੈਸੁਅਬਆਖਹਿਹੋਰਿਖਰਾਬਾ **੧੧੨**
 ਇਹਾਂਮੇਰੀਪਨਹੀਜਾਨੈਮੇਸੋਗਵਾਰਸੁਕਹੈਹੈ। **ਪੁਨਃ ਬਿਚਾਰੀ।**
 ਬਿਖਮਾਬਿਖਦਿਤਕੀਤ੍ਰਿਖਾਜਿਯੋਮਤੀਰਨਿਸੋਧਾ। ਅਮਿਤਮਪਾਰਮ
 ਗਾਧਜਲਮਾਕੋਮੁੰਡਪਯੋਧਾ **੧੧੩**। ਪਯੋਧਕੇਮੁੰਡਮਾਕੋਮੇਸੋਗ

ਵਾਰਕਹੈਹੈ॥ ਅਬਸੀਦਿਗਧਦੇਖਲ॥ ਏਹਾ॥ ਜਹਾਂਅਰਥਮੇ
 ਹੋਤਹੈਬਿਨਪ੍ਰਸੰਗਸੀਦੇਹਾਮਨਮੇਨਿਅਮਨਬੈਠਈਸੋਸੀਦਿਗਧਕਹੇ
 ਹਾ॥ ੧੧੫॥ ਬਿਨਪ੍ਰਸੰਗਤੋਂਜਹਾਂਅਰਥਮੇਸੀਦੇਹਰਹੈਤਾਕੋਨੇਮਾਮਨਮੇ
 ਠੀਕਨਹੀਬੈਠੈਸੋਸੀਦਿਗਧਾ॥ ਪਦਸੀਦਿਗਧਮੇਪਦਕੇਅਰਥਕੋਨਿਸ
 ਚੈਨਹੀਹੋਤਹੈ॥ ਯਾਮੇਅਰਥਕੇਭਾਵਕੋਨਿਸਚੈਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਯਥਾ॥ ਏ
 ਹਾ॥ ਕਪਟਨਿਪਟਤਜਦੀਜਿਯੇਕੀਜੈਸੱਜਨਸੰਗਾ॥ ਜੋਲਗਜਗਮੇਂ
 ਜੀਜਿਯੇਲੀਜੈਹਿਲੀਮਲਰਗਾ॥ ੧੧੬॥ ਏਹਬਚਨਸੰਗਾਰੇਮੇਕਿ
 ਸਾਂਤਮੇਯਹਿਸੀਦੇਹਾ॥ ਪੁਨ॥ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਛੁੱਤੇਨੇਹਕਾਗਹਿਯੇਭੁਯੋਲ
 ਖਾਇਨਟਾਂਕਾ॥ ਬਿਰਹਤਚੋਉਪਕੋਸੁਅਬਸੇਉਤਕੈਸੋਆਂਕਾ॥ ੧੧੭॥
 ਏਹਾਂਬਿਰਹਕੋਆਲਿਬਨਨਾਖਕਾਹੈਕਿੰਬਾਨਾਖਕਹੈਜਾਨੀਨਹੀ

ਜਾਇ॥ ਅਥਾਨਿਰਹੇਤੁਦੋਖਲ॥ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਬਿਨਕਾਰਨਤੈਅਰਥਕੋਕ
 ਰਿਖੇਜਹਾਜੁਜਨਾਸੋਨਿਰਹੇਤੁਬਖਾਨਿਖੇਦੋਖਰਿਤਮਨਮਾਨ ॥ ੧੧
 ੮ ॥ ਜਹਾਂਕੋਭ੍ਰਿਵਹਾਰਬਰਨਨਕੀਜੈਤਮੇਹੇਤੁਨਕਹਿਖੇਸੋਨਿਰਹੇ
 ਤੁ॥ ਨਮੁਨਪਦਮੇਪਦਕੀਕਮਤੀਹੋਤਹੈ॥ ਯਥਾ॥ ਰਸਰਹੱਸੋ॥ ਸਵੈਆ
 ੧॥ ਗਾਇਉਠੇਛਿਨਮੇਪਮਲਾਰਹਿਹਾਸੀਮੇਦਮਨੀਸੀਦਰਸਾਵੈ॥ ਬੈ
 ਲਿਤਿਕੋਕਲਕੋਬਰਜੈਗਰਜੈਦ੍ਰਿਗਬਾਰਦਸੋਤੁਰਲਾਵੈ॥ ਝੀਗਰ
 ਝਾਂਝੀਸੁਧਾਰਬੇਕੋਮਧੁਗੀਧੁਨਨੁਪਰਮਦਬਜਾਵੈ॥ ਸੁਨੇਅਵਾਸਮੇਬ
 ਲਾਬਿਲੋਕਰੀਆਪਹੀਪਾਵਸਸਾਜਬਨਾਵੈ॥ ੧੧੬ ॥ ਯਾਮੇਹੇਤੁਕੋਭ੍ਰਿਨ
 ਹੀਕਯੋਜੋਕੋਪਾਵਸਸਾਜਬਨਾਵੈ॥ ਯਾਤੇਨਿਰਹੇਤੁ॥ ਸੀਕ੍ਰਿਸਕੋ
 ਆਗਮਸੁਨਿਪਾਵਸਸਾਜਬਨਾਵੈ॥ ਮੇਸੋਹੇਤੁਕਹਿਨਬੈ॥ ਨਨੁ॥ ਸਾਕਾਂ

ਖਕਮੇਨਹੋਇ। **ਉਤੰਗ**। ਸਾਕਾਂਖੇਮੇਸਾਧਾਰਨਅਰਥਕੀਕਮਤੀਹੋਤ
 ਹੈ। ਯਮੇਹੇਤੁਨਹੀਕਯੋ। **ਪੁਨ: ਦੋਹਰਾ**। ਤੁਨਦੁਤਿਲੈਨਿੰਦਾਭਜੀ
 ਭੂਖਭਜੀਤਜਿਦੇਹਾ। ਘਾਂਮਹੋਤਹੈਚਾਂਦਨੀਬਾਸਹੋਤਅਛੇਹਾ ੧੨
 ॥ ਯਮੇਭੀਹੇਤੁਨਹੀਕਯੋਜੈਏਬਾਤਕਮੇਹੋਤਹੈ। **ਅਥਪ੍ਰਸਿੱਧਬਿ**
ਦਆਬਿਰੁੱਧਲ॥ ਪ੍ਰਸਿੱਧਬਿਦਾਤੇਬਿਰੁੱਧਜੈਅਰਥਸੋਪ੍ਰਸਿੱਧਬਿ
 ਦਆਬਿਰੁੱਧਾ **ਸੋਦੁਧਾ**। ਕਾਵਿਸੰਪ੍ਰਦਾਅਬਿਰੁੱਧਾ। ਸਾਸਤ੍ਰਾਬਿਰੁੱਧਾ
ਕਾਵਿਸੰਪ੍ਰਦਾਅਬਿਰੁੱਧਲ॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਜਹਾਂਕਾਵਿਨਿਕੇਨੇਮਤੇ
 ਹੀਤਿਬਿਰੁੱਧਲਖਾਇ। ਕਾਵਿਸੰਪ੍ਰਦਾਬਿਰੁੱਧਸੋਸੁਕਾਵਿਨਦਿਯੋਬਤ
 ਇਹ ੧੨੧॥ ਜਹਾਂਕਾਵਿਨਿਕੇਨੇਮਤੇਬਿਰੁੱਧਚੋਇਸੋਕਾਵਿਸੰਪ੍ਰਦਾਇਬਿ
 ਰੋਧਾ। ਜੈਸੇਮੇਰਸਦਾਬੋਲਤਹੈਪੈਪਾਵਸਕੇਨੇਮਬਾਂਧਹੈਮੋਕੋਕਿਲ

ਬਸਿਤਕੋਨੇਮਾ ਦੇਵਤਾਨਿਕੋਬਰਨਬੋਚਰਨਤੈਮਾਨੁਖਨਕੋਸੀਸਤੇਜ
 ਸਉਜਲਾਮਪਜਸਕਾਰੋਨੇਤ੍ਰਨਿਕੋਮੀਨਾਦਿਕੀਸਮਤਾਮੁਖਕੋਚੰਦ੍ਰਾ
 ਦਿਸਮਤਾਇਤਾਦਿਨੇਮਹੈ। ਅਸੀਜੋਲੋਕਪ੍ਰਸਿੰਧਸੋਊਕਾਵਿਨਿਅਨੁ
 ਕੂਲਜਾਨਿਏਮੇਸੇਨੇਮਕੋਜਹਾਂਉਲਿਖਨਕੀਜੈਸੋਕਵਿਸਿਪਦਾਅ
 ਬਿਰੋਧਾ **ਯਥਾਸਭਾਪ੍ਰਕਾਸੋ** ਅਬਿਰਸਜਲਮੇਪਤ੍ਰਿਬਰਸੇਛਾਇਹ
 ਰਿਤੈਸੀਛਾਬਿਥਾਗਕੀਤਛਾਗਕੀਨਿਮਾਨਕੀਪਭੂਤਲਮੇਭੇਕਨਿਅ
 ਨੇਕਨਿਮਚਾਯੋਘੋਖਕੋਕਿਨਿਸੋਮਿਲੀਧੁਨਿਚਾਰਚਕਵਾਨਿਕੀ। ਬੁ
 ਗਾਨਿਕੀਪਾਂਤਿਕੇਹੁਭਾਂਤਸੋਸਹੀਹੈਜਾਤਕਾਨੀਮੇਕਠਰਮਨਦੇਹਹੈਪ
 ਖਾਨਕੀ। ਸੁਨਿਪਿਕਗਾਨਕੀਨਿਹਾਰਿਸੋਭਾਸਾਨਕੀਸੁਕੋਸੇਬਿਖ
 ਭਾਨਕੀਸਹੈਗੀਕਾਮਬਾਨਕੀ **੧੨੨** ਇਹਾਂਪਾਵਸੀਮੇਪਕਕੋਬਰ

ਨਬੋਬਿਰੁੰਧਾ **ਪੁਨ** **ਬਿਹਾਰੀ** ॥ ਹਾਹਾਬਦਨਉਪਾਰਦਿਗਸਫਲ
 ਕਰੈਸਥਕੋਇ ॥ ਰੋਜਸਰੋਜਨਿਕੋਪਰੈਹਸੀਸਸੀਕੀਹੋਇ ॥ ੧੨੩ ॥ ਚੀ
 ਵਯੋਕਮਲਕੀਏਕਸੀਮੋਭਾਨਹੀਹੋਤੀ ॥ ਦੇਸਕਾਲਕ੍ਰਿਯਾਅਵਸ
 ਥਾਦਿਬਿਰੋਧਸਬਕਵਿਸਿਪਦਾਇਬਿਰੋਧਮੇਹੈ ॥ **ਅਥਸਾਸਤ੍ਰਬਿਰੋ**
ਧਲ ੦ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਜਹਾਂਸਾਸਤ੍ਰਕੇਨੇਮਤੇਭਾਸੇਪ੍ਰਗਟਬਿਰੁੰਧਾ ॥ ਦੋਖ
 ਸੁਸਾਸਤ੍ਰਬਿਰੋਧਹੈਕਹਿਯੋਸਬਨਇਮਸੁੰਧਾ ॥ ੧੨੪ ॥ **ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ**
 ॥ ਯੇਮਪਗੇਸਬਨਿਸਜਗੇਲੋਚਨਲਗੇਪ੍ਰਭਾਤਾ ॥ ਦੁਪਹਰਲੋਜੋਦੁ
 ਤਜਗਤਪਲਕਖੁਲਤਮੁਦਿਜਾਤਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸੂਰਜੇਦਯਭਯੋਸੋਇਬੋ
 ਧਰਮਸਾਸਤ੍ਰਬਿਰੁੰਧਾ ॥ ਐਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਦਿਬਿਰੋਧਯਾਹੀਮੇਜਾਨਿਯੋ
 ਜੈਸੇਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀਮਹਾਂਰਾਜਸਦਾਅਨੁਕੂਲਹੈਤਮੇਦਛਨਾਦਿ

ਭੇਦ ਕਰੈ॥ ਅਥ ਅਨਵੀਕ੍ਰਿਤ ਦੋਖਲ॥ ਚੋਹਾ ਬਰਨੈ ਏਕੈ ਅਰ
 ਥਜਹਿ ਅਰਥ ਨਵੀਨ ਕਰੈਨ॥ ਅਨਵੀਕ੍ਰਿਤ ਸੋ ਜਾਨਿਐ ਦੋਖ ਕਰੈ
 ਕਵਿਐ ਮੇਨ॥ ੧੨੬॥ ਜਹਾਂ ਏਕ ਹੀਤ ਰਹਿ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ਬਰਨ ਕਰੈ ਅੰ
 ਤੇ ਮੋਕੋ ਊਨਵੀਨ ਜੁ ਕਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ਤੁਹਾਂ ਯਹਿ ਦੋਖ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਨਨੁ॥ ਨਵੀ
 ਨਾਰਥ ਕਹਾਨ ਕਰੈ ਹੇਤੁ ਨ ਕਹੈ ਕੋ ਬਾਕੋ ਊਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਨ ਕਰੈ॥ ਜੋ
 ਕਹੈ ਹੇਤੁ ਨ ਕਰੈ ਤੋ ਨਿਰਹੇਤੁ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਨ ਕਰੈ ਤੋ
 ਸਾਕਾ ਖਹੇਇ॥ ਉਤੰਗ॥ ਹੇਤੁ ਤੁਹਾਂ ਦੀਜਿਐ ਹੈ ਜਹਾਂ ਨਿਰਹੇਤੁ ਹੋਤ ਹੈ॥
 ਸਾਕਾ ਖਤਹਾਂ ਹੋਤ ਹੈ ਜਹਾਂ ਅਰਥ ਕੀ ਇਛਾ ਰਹਤ ਹੈ॥ ਯਾਮੈ ਹੇਤੁ ਅੰ
 ਅਰਥ ਕੋ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਹੀ॥ ਕੇਵਲ ਨਵੀਨ ਚਰਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਅੰਰ ਕਰੀਚ
 ਰਿਯੈ॥ ਯਥਾ॥ ਕਲਾਨਿਯੋ॥ ਸਵੈਆ॥ ਤਾਤੇਤੁ ਰਗਭਯੋ ਤੋ ਕਹਾਭਯੋ

ਜੀਨਸਰਾਉ ਜੀਨਿਸਵਾਰੇ। ਉਚੇਮਤਿਗਭਏਤੋਕਹਾਭਯੋਕੁਲਬਰੀ
 ਸਰਵਾਠਨਿਵਾਰੇ। ਧੋਰੀਅਵਾਸਭਏਤੋਕਹਾਭਯੋਚੰਦਮੁਖੀਮੁਖਚੰ
 ਦਉਜਾਗੇ। ਲੰਛਾਬਿਲਾਸਭਏਤੋਕਹਾਭਯੋਕੁਰਭਚੇਪ੍ਰਭਤਾਹੁਨਭਾ
 ਰੇ ੧੨੭। ਇਹਾਂਭਏਤੋਕਹਾਭਯੋਸਬਠਰੇਮੇਸੇਹੀਕਹਿਤੋਆਯੋਕੋਉਨ
 ਵੀਨਚਚਨਾਨਕਹੀਯਾਤੇਦੋਖਾ। ਮੇਸੇਕਹਿਨਬੋਜੋਹਿਯਜਾਨਕੀਨਾ
 ਥਾਬਿਸਾਰੇ। ਪੁਨ:। ਦੋਹਾ। ਸਦਾਨਧੂਲੈਤੋਰਈਸਦਾਨਕਾਰੇਕੇਸ
 ਾਸਦਾਨਸੀਗਸਹੇਲਿਯਾਸਦਾਨਬਾਰੀਬੇਸਾ ੧੨੮। ਇਹਾਂਭੀਸਦਾਨ
 ਸਦਾਨਕਰਿਦੋਹਾਪੂਰਯੋ। ਯਹਿਲਖਿਭਜੋਗਮੇਸੇਮੇਸੇਕਹਿਨਬੋ।
 ਅਥਨਿਯਮਪ੍ਰਬਿਤਕਲੰ। ਦੋਹਾ। ਜਹਨਿਯਮਾਰਬਠਰਦ੍ਰੈਕੀਜੈ
 ਤਹਾਮਨੇਜਾਨਿਯਮਪ੍ਰਬਿਤਕਤਾਹਿਕੋਕਹਤਸਬੈਮਤਛੇਮ ੧੨੯।

ਯਾਮੋਅਨਿਆਮਕੇਆਇਬੇਕਾਰਿਨਿਆਮਤਿਰਸਕਾਰਕੋਪਾਇਜਾਤ
 ਹੈ **ਯਥਾ ਦ੍ਰਿਗ** ਕਿਤੁਵਗੁਨਗੁਨਗੁਨਸਕੈਏਹੈਨੈਨਬਿਸਾਲਾਤੁ
 ਮਹਿਮੇਰੇਪਿਅਸਦਾਭਏਹਤਉਰਮਾਲਾ **੧੩੦** ॥ ਤੂਮਹਿਅਨਿਆਮਤੇ
 ਯਾਹਿਜਾਨਮੇਜਾਤਹੈਜੇਅੰਗੁਮੇਰੇਪਤਿਹੈ। ਤਹਤੂਮਹੀਮੇਰੇਪਿਅ
 ਮੇਸਨੇਮਕਹਿਨੋਬੋ। **ਅਥਅਨਿਆਮਾਥਿਤਕਲਛਨਾ ਦ੍ਰਿਗ** ਹੈ
 ਜਹਿਠੈਰਾਮਨੇਮਕੀਅਰਥਧਰੈਤਿਹਨੇਮਾਸੋਅਨਿਆਮਪਾਥਿਤ
 ਕਕਹਿਬਰਨਤਹੈਕਵਿਛੁਮਾ **੧੩੧** ॥ ਯਾਮੋਅਨਿਆਮਕੇਆਏਅਨਿ
 ਯਾਮਕੋਤਿਰਸਕਾਰਹੈਜਾਤਹੈ **ਯਥਾ ਦ੍ਰਿਗ** ॥ ਅਗਿਅੰਗਸਬ
 ਸੁਖਸਾਸਰਸਰਸਬਸਕਿਯੋਗੁਬੰਦਾ। ਹਾਵਭਾਵਲਾਵਿਨਮਗੁਨ
 ਜੇਬਨਰੂਪਅਮੰਦਾ **੧੩੨** ॥ ਇਹਾਪਹਿਲੇਅਗਿਅੰਗਮੇਸੁਖਮਾ

ਅਧਿਕ ਹੈ ਯਹਿ ਮਨਿ ਯਮ ਕਹੈ ਜੋ ਭਿਨ ਕਰਿ ਕੋਊ ਮਗਿ ਨ ਹੀ ਕਹੈ
 ਯਹ ਕਹੈ ਗਵਭਾਵ ਜੋ ਬਨ ਸੋ ਮਮ ਦਿ ਹੈ ਬਹੁਤਾ ਦਿ ਪਤਿ ਹੈ ਯਹਿ
 ਵਾਦਿ ਕੀਸੁ ਦਰਤਾ ਕੋ ਨਿਯਮ ਕਹਿ ਬੇਕਰਿ ਸਬ ਮਗਿ ਮਨਿ ਯਮ ਨੈ
 ਤ੍ਰਿਸ ਕਾਰ ਪਾਏ ॥ **ਅਥ ਬਿਸੇਖ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤ ਕਲਛਨਾ ਦੋਹਾ** ॥ ਜਹਿ ਹੈ
 ਠੋਗ ਬਿਸੇਖ ਕੀਤ ਹਿ ਸਮਾਨ ਅਕਹਿ ਅਰਥਾ ॥ ਬਿਸੇਖ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤ ਕਦੇਖ
 ਸੋ ਸਬ ਹੀ ਕਹਤ ਸਮਰਥਾ ॥ **੧੩੩** ॥ ਬਿਸੇਖ ਮੇਸਾਮਾਨ ਅਕਹੈ ਸੋ ਬਿਸੇ
 ਖ ਤਿਰਸ ਕਾਰ ਕੋ ਪਾਵੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕਾਹੁ ਏਕ ਸੀਤ ਕੋ ਬਰਨਨ ਕਾਰਿ ਬੇ
 ਲਗੈ ਤਹਾਂ ਕਹੈ ਸਬ ਹੀ ਸੀਤ ਆਛੈ ॥ ਤਹੈ ਤਬ ਵਾਸੀਤ ਕੋ ਤਿਰਸ ਕਾ
 ਰ ਪ੍ਰੈ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਅਲਪ ਬਾਪ ਕਾ ਬਿਸੇਖ ॥ ਬਹੁ ਬਾਪ ਕਾ ਸਾਮਾ
 ਨ ॥ **ਅਥਾ ਦੋਹਾ** ॥ ਸਪਨ ਕੇ ਜਗੀ ਜਤ ਮਧੁ ਪਉ ਪਮਾ ਕੋ ਨਹਿ

ਅਨਾਥਿੰਦਾਬਨਸੁੰਦਰਸਕਲਰਸਕਨਿਸੀਵਨਪਾਨਾ ੧੩੪
 ਇਹਾਂਕਾਦੁਕੰਥਾਬਿਸੇਸਕੋਬਰਨਕਰਿਥੇਲਗਯੋਤਹਾਂਕਯੋਸੀ
 ਥਿੰਦਾਬਨਸਬਹੀਸੁੰਦਰਹੈਯਹਿਸਾਮਾਨਕਹਿਥੇਕਰਿਕੁੰਥਾਬਿ
 ਸੇਸਨੈਤਿਰਸਕਾਰਪਾਯੋ ॥ ਅਥਸਾਮਾਨਪ੍ਰਬਿਤਕਲੰ ॥ ਦੋਹਾ
 ॥ ਬਰਨਨਲਗੈਸਾਮਾਨਕੋਤਹਿਬਿਸੇਸਕਹਿਅਰਥਾਹੈਸਾਮਾ
 ਨਪ੍ਰਬਿਤਕੋਦੋਖਜਾਨਸਾਮਰਥਾ ੧੩੫ ਜਹਾਂਸਾਮਾਨਕੋਬਰ
 ਨਨੈਥਿਸੇਖਬਰਨੈਸੋਸਾਮਾਨਪ੍ਰਬਿਤਕਾ ॥ ਅਥਾਹੈਹਾ ਅਬੁਰ
 ਮੰਡਲਅਤਿਬਨੈਸਬਸੁਖਮਾਨਿਸਮੇਤਾਸੁਖਟਪਾਟਬਿਸਰਾਂਤ
 ਮਮਚਿਤੰਚੁਰਾਏਲੇਤਾ ੧੩੬ ॥ ਇਹਾਂਮਬੁਰਾਮੰਡਲਸਾਮਾਨਕੋਬ
 ਰਨਨਕਰਿਥੇਲਗਯੋਤਹਾਂਕਯੋਬਿਸਰਾਂਤਪਾਟਮੇਰੇਚਿਤਕੋਅ

ਧਿਕਚੋਰੈਹੈਥਿਸਰਾਂਤਪਾਟਥਿਸੇਸਕਹਿਬੇਕਰਿਸਬਮਬੁਰਾਮੰ
 ਭਲਨੈਤਿਰਸਕਾਰਪਾਯੋਸਬਹੀਪਾਟਚਿਤਕੋਚੁਰਾਵਤਹੈ
 ਅੇਸੇਕਹਿਤੋਤੋਦੋਖਨਹੋਤੋ **ਪੁਨ: ਦੋਹਾ** ਅਲਬੇਲੀਕੇਅੰਗ
 ਸਬਸਿਮਰਤਮਹੈਚਿਤਾਂਬਦਨਕਾਂਤਿਮਨਮੇਖੁਭੀਕੈਸੇਬਰਨੰਮਿ
 ਤਾ **੧੩੭** ਪਹਿਲੇਕਯੋਸਬਅੰਗਚਿਤਮੋਹਤਹੈਯਹਿਸਾਮਨ
 ਾਤਹਾਂਕਯੋਬਦਨਕਾਂਤਿਮਨਮੇਖੁਭੀਯਹਿਬਿਸੇਸਕਹਿਬੇਕਰਿ
 ਸਾਮਾਨਮਥਿਗਕਯੋਸਬਹੀਮਨਮੇਰੇਖੁਭੈਅੇਸੇਕਹਿਨੋਬੋ **ਅ**
ਬਸਾਕਾਂਖਦੋਖਲ **ਦੋਹਾ** ਰਹੈਚਾਹਿਜਹਿਅਰਬਕੀਬਰ
 ਨਨੀਯਮੈਮੀਤਾਸਾਕਾਂਖਸੁਦੂਖਨਕਹੈਸਬਪ੍ਰਾਚੀਨਨਿਗੀਤਿ
੧੩੮ ਜਹਾਬਰਨਨੀਯਮੈਕਛੁਅਰਬਕੀਚਾਹਿਰਹੈਸੋਸਾਕਾਂ

ਖਾਨਨ ਨਮੂਨ ਪਦ ਕੋ ਨਹੋਇ। ਉਤੰਗ ਨਮੂਨ ਪਦੋ ਮੇਂ ਪਦ ਕੀ ਕਮ
 ਤੀ ਹੋਤ ਹੈ। ਯਾ ਮੇ ਅਰਥ ਕੀ ਨਮੂਨ ਤਾਨ ਹੀ ਹੋਤੀ ਅੰਚਾ ਹਰ ਹੈ। ਜੈਸੇ
 ਕੋਊ ਪਦ ਨਹੋਇ ਮੇਂ ਰਧ ਨਚਾ ਹੈ। ਯਥਾ। ਬਿਹਾਰੀ। ਲੋਕੁਲ
 ਗੋਹਰਿ ਰੂਪ ਕੇ ਕਰੀ ਸਾਂਟ ਜਾਰਿ ਜਾਇ। ਹੋਇ ਨ ਬੇਚੀ ਬੀਚ ਹੀ ਲੋ
 ਯਨ ਬੁਰੀ ਬਲਾਇ। ੧੩੯ ਹੋ ਬਿਕੀ ਇਨ ਬੀਚ ਹੀ ਬੇਚੀ ਮੇਂ ਕੋਖ ਬ
 ਰਨ ਹੀ ਇਤਨੇ ਅਰਥ ਕਹੇ ਬਿਨ ਹੋ ਪਦ ਕੋ ਨਿਰਥਾ ਹਮਾਛੋ ਨਹੀ ਹੋ
 ਤੇ। ਬਿਕੀ ਇਨ ਬੀਚ ਹੀ ਬੇਚੀ ਇਤਾ ਦਿਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ਕ੍ਰਿਆ ਤੇ ਬਿਨ
 ਕਰਤਾ ਸਾਰਥ ਕਨ ਹੀ ਹੋਤੀ। ਹੋ ਕਰਤਾ ਜਾਨਿਯੋ। ਹੋਨ ਕੋ ਹੋਤੁ ਮਜਾ
 ਹਿ ਪਿਯਾ ਪਾਵਸ ਮੇਂ ਪਰ ਦੇਸ ਯਹਿ ਮਾਛੋ। ਇਹਾਂ ਹੋ ਕਰਤਾ ਮਾਗੇ
 ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ਮੇਸੇ ਜਾਨਿਯੋ। ਪੁਨ: ਦੋਹਾ। ਘਨ ਚਾੜਕ ਬਰੀ

ਬੇਨ

ਹਾਗ

ਪਦੁਤਕੋਕਲਕੀਨਮੋਨਾਸਾਵਨਮੇਸਮਰਥਸਮਰਅਬਤਸਿਕੈ
 ਸੇਭੋਨਾ ੧੪੦॥ ਇਹਾਂਜੈਹੋਇਤਨਾਅਰਥਕੀਚਾਹਹੈ॥ ਤਸਿਜੈਹੋ
 ਕਸਭੋਨਮੇਸੇਕਹਨਬੋ॥ ਅਥਾਅਪਦਮੁਕਤਦੋਖਲ॥ ਦੋਹਾਬ
 ਕਮਾਰਥਕੇਤਸਨਕੋਜਹਾਂਸਥਾਨਹੋਇ॥ ਤਹਾਂਤਜੈਤਿਹਜਾਨਿ
 ਏਅਪਦਮੁਕਤਿਕਵਿਲੋਇ॥ ੧੪੧॥ ਜਹਾਂਬਾਕਮਾਰਥਕੇਤਸਿਥੇ
 ਕੋਠਿਕਾਨੋਨਹੋਇਤਹਾਂਤਜੈਸੋਅਪਦਮੁਕਤ॥ ਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਜੋਹ
 ਤਹੋਧੋਲਲਾਟਕਾਗਰਮਾਨੋਵਕਸੁਹਾਇ॥ ਭੁਲੋਸਮੋਅਭਿਸਾਰ
 ਕੋਸਖਿਚਲਛੀਲਨਲਾਇ॥ ੧੪੨॥ ਸਖਿਚਲਯਹਿਬਾਕਮਾ
 ਰਥਅਤਿਮੇਚਹਿਯੈਬੋ॥ ਤਹਾਂਛੀਲਨਲਾਇਕੇਪਹਿਲੇਤਜੋ
 ਯਾਤੇਦੋਖਾਸਮਾਪਤਿਪੁਨਗਤਮੇਪੁਰਕਰਿਬਿਸੇਸਨਦੀਸਿਏ

ਧਲੰ ॥ ਦਿਹਾ ॥ ਨਿਕਸੈ ਸੁਧੈ ਅਰਥ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਰੋਧੀ ਅਰਥਾ ਜੋ
 ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਬਿਰੁੱਧ ਹੈ ਦੂਖ ਨ ਜਾਨਿ ਬਿਅਰਥਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਯਥਾ ਦਿਹਾ
 ਅਪਨੀ ਸੀਸ ਬਮੋਹਿ ਦੈ ਕਰੈ ਸਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਅਬ ਛਿਤੇ ਸੋ ਤੋ ਕੋ ਮਿਲੈ
 ਦੇਵ ਗਜ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਇਹਾਂ ਕਯੋਆਪਨੀ ਸਬ ਲਛਮੀ
 ਮੋ ਕੋ ਦੈ ਕੈ ਸਪੁਰਨ ਕਾ ਮਕਰ ਤੇ ਅਬ ਹੇਰਾ ਜਨ ਤੋ ਕੋ ਦੇਵ ਤਾਂ ਨਿਕੋ
 ਗਜ ਮਿਲੈ ਯਹਿ ਸੁਧੈ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਦਿਯੋ ॥ ਤਹਾਂ ਤੋ ਸੋ ਲਛਮੀ ਚ
 ਲੀਆਈ ਅੰ ਦੇਹ ਤਾਗੇ ਬਿਨਾ ਦੇਵ ਗਜ ਨਹੀ ਮਿਲੈ ਹੈ ਯਹਿ ਬਿਰੁੱ
 ਧ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟੋ ॥ ਅਬ ਬਿਧਾ ਮਨੁ ਬਾਦ ਅਜੁ ਕਤਿ ਲੰ ॥ ਚੌ ॥ ਬਿ
 ਧ ਕਹ ਬੇਤੇ ਹੋਇ ਅਜੁ ਕਤਿ ॥ ਸੋ ਹੈ ਬਿਨ ਅਨੁ ਬਾਦ ਅਜੁ ਕਤਿ ॥ ੧
 ੪੯ ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਧ ਕਹਨ ਹੋਇ ਤਹਾਂ ਅਜੇ ਗਕਹੀ ਯੇ ਸੋ ਬਿਧ ਮਨੁ

ਬਾਦ ਅਜੁਕਤਿ ॥ ਯਮੇਂ ਬਰਨ ਨੀ ਯਮੇਂ ਅਰਥ ਤੈਂ ਬਿਰੁੱਧ ਬਿਸੇਸਨ
 ਦੀ ਜਿਯੇਂ ਹੈਂ ॥ ਜੈਸੇ ਕੋਊ ਕਾਹੂ ਪੇਸ਼ਾਂਗ ਬੇਜਾਹਿ ਤਹਾਂ ਕਹੇ ਅਰੇ ਕ੍ਰਿਪ
 ਨਮੋ ਕੋਹ ਜਾਰੁ ਪੇਸ਼ਾ ਦੇਹਾ ॥ **ਯਥਾ ਦੋਹਾ** ॥ ਜੋਤਿ ਰੂਪ ਜਗਦੀ
 ਸੋਹੀ ਨਿਰਗੁਨ ਬਿਖੇ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ਅਤਨਤਾ ਪਬਨਿ ਤਨਿ ਕੋਹ ਰੋ ਕਰੋਰ
 ਸਲੀਨਾ ॥ **੧੫੦** ॥ ਬਨਤਾ ਨਿਕੇ ਕਾਮ ਸੁਰਹਰਿ ਬੇਮੰਤ ਗਵਾਨ ਕੇ ਬਿਸੇ
 ਸਨ ਦਿਯੇ ਨਿਰਗੁਨ ਬਿਖੇ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ਦਿਸੈ ਅਜੁਕਤਿ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਮਦ
 ਨਮੋ ਹਨੁ ਸਮਾਮ ਸੁੰਦਰ ਗੋਪੀ ਰਮਨੇ ਮੇਸੇ ਬਿਸੇਸਨ ਚਹਿਯੈ ॥ **ਪੁਨ** ॥
ਦੋਹਾ ॥ ਕਿਕ ਕਲਾਨਿ ਪ੍ਰਬੀਨ ਤੁਮ ਜੁਵਤਿ ਨਿਕੇ ਰਿਸ਼ਟਾਗ ਮੋਹ
 ਬੇਗ ਹੀ ਕੀ ਜਿਯੇ ਭਵਸਾਗਰ ਕੇ ਪਾਗ ॥ **੧੫੧** ॥ ਭਵਸਾਗਰ ਕੇ ਪ
 ਰਕਰਿ ਬੇਮੋ ਕੋ ਕਲਾਨਿ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬਿਸੇਸਨ ਬਿਰੁੱਧ ਹੈ ॥ **ਅਥ ਤਿਕ**

ਧਲੰ ॥ ਦਿਹਾ ॥ ਨਿਕਸੈ ਸੁਧੈ ਅਰਥ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਰੋਧੀ ਅਰਥਾ ਜੋ
 ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਬਿਰੁੱਧ ਹੈ ਦੂਖਨ ਜਾਨਿ ਬਿਅਰਥਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਯਥਾ ਦਿਹਾ ॥
 ਅਪਨੀ ਸੀਸ ਬਮੋਹਿ ਦੈ ਕਰੈ ਸਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਅਬ ਛਿਤੇ ਸੋ ਤੋ ਕੈ ਮਿਲੈ
 ਦੇਵ ਗਜ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਇਹਾਂ ਕਯੋਆ ਪਨੀ ਸਬ ਲਛਮੀ
 ਮੋ ਕੈ ਦੈ ਕੈ ਸਪੁਰਨ ਕਾ ਮਕਰ ਤੇ ਅਬ ਹੇਰਾ ਜਨ ਤੋ ਕੈ ਦੇਵ ਤਾਂ ਨਿਕੋ
 ਰਾਜ ਮਿਲੈ ਯਹਿ ਸੁਧੈ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਦਿਯੋ ॥ ਤਹਾਂ ਤੋ ਸੋ ਲਛਮੀ ਚ
 ਲੀਆਈ ਅੰ ਦੇਹ ਤਾਗੇ ਬਿਨ ਦੇਵ ਗਜ ਨਹੀ ਮਿਲੈ ਹੈ ਯਹਿ ਬਿਰੁੱ
 ਧ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟੋ ॥ ਅਬ ਬਿਧਾ ਮਨੁ ਬਾਦ ਅਜੁ ਕਤਿ ਲੰ ॥ ਚੌ ॥ ਬਿ
 ਧ ਕਹ ਬੇਤੇ ਹੋਇ ਅਜੁ ਕਤਿ ॥ ਸੋ ਹੈ ਬਿਨ ਅਨੁ ਬਾਦ ਅਜੁ ਕਤਿ ॥ ੧
 ੪੯ ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਧ ਕਹਨ ਹੋਇ ਤਹਾਂ ਅਜੇ ਗਕਹੀ ਯੇ ਸੋ ਬਿਧਾ ਮਨੁ

ਬਾਦ ਅਜੁਕਤਿ ॥ ਯਮੇਂ ਬਰਨ ਨੀ ਯਮੇਂ ਅਰਥ ਤੈਂ ਬਿਰੁੱਪ ਬਿਸੇਸਨ
 ਦੀ ਜਿਯੇਂ ਹੈਂ ॥ ਜੈਸੇ ਕੋਊ ਕਾਹੁ ਪੇਮਾਂਗ ਬੇਜਾਹਿ ਤਹਾਂ ਕਹੇ ਅਰੇ ਕ੍ਰਿਪ
 ਨਮੇਂ ਕੋਹ ਜਾਰੁ ਪੇਯਾ ਦੇਹਾ ॥ **ਯਥਾ ਚੋਹਾ** ॥ ਜੋਤਿ ਰੂਪ ਜਗਦੀ
 ਸੋਹੀ ਨਿਰਗੁਨ ਬਿਖੇ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ਅਤਨਤਾ ਪਬਨਿ ਤਨਿ ਕੇ ਹਰੇ ਕਰੋਰ
 ਸਲੀਨਾ १੫੦ ॥ ਬਨਤਾ ਨਿਕੇ ਕਾਮ ਸੁਰਹਰਿ ਬੇਮੇਂ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਬਿਸੇ
 ਸਨਾਦਿ ਯੇ ਨਿਰਗੁਨ ਬਿਖੇ ਬਿਹੀਨਾ ਦਿਸੈ ਅਜੁਕਤਿ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਮਦ
 ਨਮੇਂ ਹਨੁ ਸਮਾ ਮਸੁੰਦਰ ਗੋਪੀ ਰਮਨੇ ਮੇਂ ਜੋ ਬਿਸੇਸਨ ਚਹਿਯੈ ॥ **ਪੁਨ** ॥
ਚੋਹਾ ॥ ਕਿਕ ਕਲਾਨਿ ਪ੍ਰਬੀਨਤੁ ਮਜੁਵਤਿ ਨਿਕੇ ਰਿਸੁ ਦਾਗ ਮੋਹ
 ਬੇਗਹੀ ਕੀ ਜਿਯੇਂ ਭਵਸਾਗਰ ਕੇ ਪਾਗ १੫੧ ॥ ਭਵਸਾਗਰ ਕੇ ਪ
 ਰਕਰਿ ਬੇਮੇਂ ਕੋ ਕਕਲਾਨਿ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬਿਸੇਸਨ ਬਿਰੁੱਪ ਹੈ ॥ **ਅਥ ਤਿਕ**

ਤਪੁਨ: ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਤਲ: ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਜਹਾਂ ਅਰਥ ਕੋ ਬਰਨ ਕਰਿਤ ਜੈ ਸੁਨੇ
 ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ਤਿਕਤਪੁਨ: ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਤਤਹਾਂ ਪੁਨ ਬਰਨੈ ਵਹਿ ਬੀਰਾ ॥ ੧੫੨ ॥
 ਜਹਾਂ ਅਰਥ ਕੋ ਤਜ ਕੈ ਫੇਰਤਾ ਹੀ ਕੋ ਬਰਨ ਨ ਕਰੈ ਸੋ ਤਿਕਤਪੁਨ:
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਤਾ ਨਨੁ ॥ ਜੋ ਤਾ ਹੀ ਕੋ ਫੇਰ ਬਰਨ ਨ ਕਰੈ ਤੋ ਪੁਨੁ ਕਤਿ ਕਮੇ
 ਨਹੋਇ ॥ ਉਤਰਾ ॥ ਪੁਨੁ ਕਤਿ ਮੇਸਬਦਾਰ ਬਠੇ ਰਿਠੇ ਰਿਆਵੈ ਹੋਯਾ
 ਮੇਬਰਨ ਨੀਅ ਕੋ ਭਾਵੁ ਭੇਦ ਸੋ ਬਰਨ ਨ ਕਰਿਤ ਜਿ ਕੈ ਫੇਰਿ ਬਰਨ ਬੋ
 ਹੋਤਹੈ ॥ ਪੁਨੁ ਕਤਿ ਕੀਨਾ ਈਵੇ ਈਸਬਦ ਅਰਥ ਨਹੀ ਆਵੈ ਹੋ
 ॥ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਕੋਨ ਕਾਮ ਕੋ ਗਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਉਰਭੁ ਕਤਿ ਨਹੋਇ ॥ ਵ
 ਹੈ ਭਏ ਹਰਿਗੀਤ ਕੈ ਦੇਤਮ ਕਤਿ ਫਲ ਲੋਇ ॥ ੧੫੩ ॥ ਇਹਾਂ ਪਹਿਲੇ
 ਕਯੋ ਗਮਾਨ ਕੋਨ ਕਾਮ ਕੋ ਹੈ ਜੋ ਉਗਬਿਖੇ ਭੁਕਤਿ ਨਹੋਇ ॥ ਯਾਸ

ਥਾਨ ਭੁਕਤਿ ਕੋ ਬਰਨ ਨ ਕਰਿ ਤਜਯੋ। ਫੇਰ ਕਯੋ ਵਹੈ ਭੁਏ ਕਹਾ ਭੁਕ
 ਤਿ ਭੁਏ ਹਰਿਗੋ ਸੁਕੈ ਮੁਕਤਿ ਦੇਤ ਹੈ ਯਾਹਿ ਨ ਚਹਿਯੋ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਏਕ
 ਬੇਰ ਭੁਕਤਿ ਕੀ ਬਡਾਈ ਕਰਿ ਚੁਕੇਗਾ ਨ ਤੇ ਅਧਿਕ ਹੈ। ਫੇਰ ਬਰ
 ਨ ਬੋ ਅਜੇਗਾ। ਇਤ ਅਰਥ ਦੇਖ: **ਅਥ ਸਾਖਾਤੁ ਰਸ ਦੇਖ**
ਕਥਾ ਤੇ। ਦੋਹਾ। ਰਸ ਬਾਈ ਸਿਚਾਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਲੇਤ ਯਾਹਿ ਦੇਖਾ ਅ
 ਨੁ ਭਾਵਾ ਦੇ ਕਕਸੈ ਪ੍ਰਗਟੈ ਦੇਖਾ ਮੋਖਾ **੧੫੪।** ਰਸ ਪ੍ਰਤਿ ਕੂਲ
 ਬਿਭਾਵ ਕੋ ਗ੍ਰਹ ਨ ਕਰੈ ਸਹਿ ਕੋਇ। ਤਹਾਂ ਦੇਖ ਪਹਿਚਾਨਿਯੇ ਕਹਤ
 ਸਿਧਾਨੇ ਲੋਇ। **੧੫੫।** ਜਹਾ ਰਸ ਮੋ ਸਬਾਈ ਅਸਿਚਾਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਲੇ
 ਯਤਹਾ ਦੇਖ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਬ ਦੇਖਿਤਿ ਕੋ ਮਿਲਾ ਪਬਰਨਿ। ਤਹਾਂ ਸਿੰਗਾ
 ਰਾਹਿ ਤੋ **੧੫੬।** ਧਨਿ ਤੇ ਨਿਕਸੈ ਹੀ ਗੇਤਿ ਨ ਕੋਈ ਚਮੇ ਨਾਮ ਪਰਨੈ ਦੇਖ

ਅੰਜਹਾਰਸਕੇਪ੍ਰਤਿਕੁਲਾਬਿਭਾਵਾਦਿਗ੍ਰਹਨਕੀਜੈਤਹਾਂਦੇਖਾ।

ਅੰਜਹਾਅਨੁਭਵਾਦਿਕੀਕਸੁਸੰਪ੍ਰਗਟਤਾਹੋਇਤਹਾਂਦੇਖਾ। ਰਸ
ਕੋਨਾਮਲੈਬੋਦੇਖਯਥਾ। ਹੋਹਾ। ਮੇਰਿਬਿਲੰਛਨਰਸਭਯੋਲਖਿ
ਯਹਿਨਾਰਿਨਵੀਨਾ। ਸਸਿਮਤਿਲਛਾਬਿਲਖਤਾਚਿਤਭ੍ਰੋਸਿੰਗਾਰੇ
ਲੀਨਾ। ੧੫੬। ਇਹਾਂਨਾਰਿਨਵੀਨਾਅੰਚਿਦੁਛਾਬਿਦੇਖਿਸਿੰਗਾਰਤੋ
ਧੁਨਿਤੇਨਿਕਸਤੋਈਚਮੇਨਾਮਕਹਯੋਯਾਤੇਦੇਖਾ। ਸਥਾਈਕੋਨਾਮਬ
ਚਮੇਲੈਬੋਦੇਖਯਥਾ। ਹੋਹਾ। ਜੁਧੰਧੰਧੰਧੰਤਚਲਤਦੁਹਾਦਿ
ਸਸਸਤ੍ਰਪਦਾਹਾ। ਸਵਨਸੁਨਤਨਰਨਹਕੈਉਰੇਮੇਭਯੋਉਛਾਹਾ। ੧
੫੭। ਇਹਾਂਉਛਾਹਸਥਾਈਕੋਨਾਮਕਹਯੋਯਾਤੇਦੇਖਾ। ਅੰਸੇਹੀਸਿ
ਚਾਰੀਕੋਨਾਮਲਿਯੋਦੇਖਯਾਨਿਯੋ। ਅਨੁਭਵਕੀਕਸੁਸੰਪ੍ਰਗਟ
ਤਾਯਥਾ। ਹੋਹਾ। ਬਰਨਬਰਨਪਨਪ੍ਰਮਤ੍ਰਕੈਉਮਤਿਉਠੈਚਹੁਓ

ਗਾਸੁਧਾਮਾਇਸੁਖਪਾਛਲੇਸੁਨਿਬਨਿਬੋਲਤਮੋਗ ੧੫੮ ॥ ਪਾਛ
 ਲੇਸੁਖਸੁਧਾਮਾਇਬੋਮਨੁਭਾਵਕਰਨਕੋਕਿਥਾਥਿਮੋਗਾਸਿੰਗਾਰ
 ਕੋਜਾਨਮੋਨਹੀਜਾਤਹੈ ॥ ਪ੍ਰਤੁਕੁਲਾਥਿਭਾਵਕਹਨਦੋਖਯਥਾ ॥ ਚੋਹ
 ॥ ਏਤੋਹਠਤਿਅਕਗਤਿਹੈਕਮੋਨਹਕਹਰਿਸਿੰਗਾਜੇਬਨਗਤਿਦਿ
 ਨਚਾਰਲਖਜੈਸੇਬਾਰਿਤਰੰਗ ੧੫੯ ॥ ਇਹਾਂਸਿੰਗਾਰੇਮੋਜੋਬਨ
 ਕੋਜਲਤਰੰਗਕੀਨਾਈਕਹਨਦੋਖਾ ॥ ਇਤਰਸਦੋਖਾ ॥ ਅਥਪ੍ਰ
 ਥਿਧਦੋਖਕਥਨਾ ॥ ਜਹਾਂਮੋਰਤਰਹਕੇਪ੍ਰਸਿੰਗਮੋਮੋਰਤਰਹਕੇਬਰ
 ਨਨਕਰੈਤਹਾਂਅਕਾਂਡਪ੍ਰਕਥਨਦੋਖਾ ॥ ਜੈਸੇਬੇਨੀਸੁਦਰਨਨਾਰਕ
 ਕੇਦੁਤੀਅਕਿਮੋਅਨੇਕਨਿਕੋਸੀ ॥ ਰਭਏਦੁਰਜੋਪਨਕੋਭਾਨਮਤੀ
 ਸਹਿਤਾਬਿਹਾਰਬਰਨਨਕਿਯੋਤਹਾਂਯਹਿਦੋਖਜਾਨਿਯੋ ॥ ਜਹਾਂ

ਜੋ ਬਰਨਨ ਕਰਤੋ ਆਵੈ ਤਹਾਂ ਛੋਡਿ ਬੇਕੀ ਠਿਕਾਨ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਛੋਡਿ
 ਅਪ੍ਰਸਤੁਤ ਬਰਨੈਂ ਤਹਾਂ ਅਕਾਂਡ ਛੇਦ ਦੇਖਾ ਜੈ ਸੇਖੀ ਰਚਰਿਤ ਨਾਟ
 ਕੇ ਮੇਸੀਰਾ ਮਚੈ ਦ੍ਰੁਜੀ ਅੰਪਰ ਸਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਜੁਧ ਉਪਸਥਿਤ ਭਯੋ ਹੈ
 ਤਹਾਂ ਸੀਰਾ ਪੁਨਾਬ ਜੀ ਕੇ ਯੋ ਮੇਕਿ ਕਨ ਛੋਡੁ ਬੇਜਾ ਤਹਾਂ ਯਾਸੇ ਮੇਯਹਿ
 ਬਾਕ ਕਹਿ ਬੋ ਅਜੋਗਾ २॥ ਜਹਾਂ ਅਗੀ ਕੋ ਬਿਸੇਸ ਕਰਿ ਨਹੀ ਬ
 ਰਨੈ ਅੰਗ ਅੰਪ੍ਰਾਨ ਤਿਨ ਕੋ ਬਰਨੈ ਸੋ ਅਗਾ ਬਿਸਤਾਰ ਦੇਖਾ ਜੈ
 ਸੇਰਾ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਨਹੀ ਬਰਨੈ ਤਾਂ ਕੇਖਵਾਸਟਹ
 ਲੁਆ ਬਰਨੈ ਤਹਾਂ ਯਹਿ ਦੇਖਾ ਜਹਾਂ ਕੋ ਉਬਾਤ ਕਹਿ ਬੇਲ ਗੈਤਾ ਕੀ
 ਸਮਾਪਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤਾਂ ਮੇਕ ਛੁਮੋ ਰਹੀ ਕਹਿ ਬੇਲ ਗੈਸੇ ਛੇਦ ਦੇਖ
 ਜੈ ਸੇਸੀ ਗਾਰ ਸਮਾਧੁ ਗੀ ਮੇ ਬਿਭਾਵ ਅਨੁਭਾਵ ਸਾਤੁ ਕਸੀ ਚਾਰੀ

ਕਹ ਕੈ ਤਿਨ ਕੇ ਲੱਛਨ ਉਦਾਰ ਨਨਹੀ ਦਿਯੋ ਯਾ ਤੋ ਕਹਿਨੇ ਨਹੀ ਹੋਏ
 ਜੈ ਕਹੇ ਹੋ ਉਦਾਰ ਨਦੇ ਨੇ ਹੋਤ ਹਾਂਯਹਿ ਦੋਖ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਜਹਾ ਕਾ
 ਪ੍ਰਬਿਦ ਹਾਰ ਕੋ ਬਾਰਹਿ ਬਾਰ ਬਰਨਨ ਕਰੈ ਸੋ ਪੁਨ: ਪੁਨ: ਦੀਪਤ ਦੋ
 ਖਾਜੈ ਸੇ ਕੁਮਾਰ ਕਾ ਬਾਮੇ ਗਤਿ ਬਿਲਾਸ ਮੇ ਕਰਨਾ ਹਸ ਕੋ ਬਾਰ ਬਾਰ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨ ਤਹਾਂਯਹਿ ਦੋਖ ਜਾਨਿਯੋ **ਨਨੁ** ਪ੍ਰਬਿਦ ਦੋਖ ਖਯੋ
 ਕੈ ਸੇ ਕਹਿਯੋ **ਉਤੰਗ** ॥ ਇਨਹੀ ਮੇ ਤੇ ਨਿਕਸਤ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਕੋ ਉਬਿਦ ਹਾ
 ਰ ਬੇਰੀ ਠੇਰੇ ਮੇ ਹੋਇ ਜੋਈ ਬਹੁਤ ਠੇਰੇ ਮੇ ਹੋਇ **ਅਬਾਇਨ ਦੋਖ ਨ ਕੋਸ**
ਮਾਧਾਨ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਕਹੀਯਤ ਹੈ ॥ **ਕਵਿਬਲੰਭੋ** **ਦੋਹਾ** ॥ ਕਹੁ ਦੋਖ ਹੈ ਉ
 ਚਿਤ ਕਰਿ ਕਹੁ ਦੋਖ ਗੁਨ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਦੋਖ ਨਹਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਮੇ ਸੇ ਕੋ
 ਤੁਜੋਇ ॥ **੧੬੦** ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਨੇ ਦੋਖ ਉਚਿਤ ਕਰਿ ਹੈ ॥ ਅਰਬ ਯਹਿ

ਜੋ ਮਿਟਤ ਨਹੀ। ਕਹੂੰ ਗੁਨ ਰੂਪ ਹੋਤ ਹੈ ਕਿਸੀ ਜੁ ਕਤਿ ਕੇ ਕਿਯੇ ਦੂਰ ਹੈ
 ਜਾਤ ਹੈ। ਕਹੂੰ ਨ ਦੋਖ ਹੈ ਨ ਗੁਨ ਹੈ ਦੋਖਾ ਭਾਸ ਕੀ ਨ ਆਈ ਹੋਤ ਹੈ। ਜੋ
 ਨ ਮਿਟੈ ਸੋ ਨਿਤ ਅਜਾਨਿਯੋ ਜੋ ਮਿਟ ਜਾਇ ਸੋ ਮਾਨਿਤ ਅਜਾਨਿਯੋ। ਜੋ
 ਨ ਦੋਖ ਹੈ ਨ ਗੁਨ ਹੈ ਤੁਹਾ ਦੋਖਾ ਭਾਸ ਜਾਨੈ। ਜਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਸੀ ਜੁ ਕਤਿ
 ਕਾਹੂੰ ਕੀ ਉਕਤਿ ਬਰਨੈ ਤਹਾਂ ਸੁਤਿ ਕਟ ਗੁਨ। **ਯਥਾ ਦੋਹਾ** ਕ੍ਰੋਧ
 ਜੁ ਪਕੀਚਾ ਹਧਰਿ ਮਾਰੈ ਮਰਿ ਨ ਉਚਾਰਾ। ਬਿਕਟ ਸੁਭਟ ਕੇ ਠੰਟ ਕੋ ਕਾ
 ਟਿ ਦੇ ਉਮੈ ਡੁਗਿ। **੧੬੧** ਅਲੇਖ ਜਮ ਕਾ ਦਿਮੈ ਅਪ੍ਰਯੁ ਕਤਿ ਮੀਨਿ
 ਹਤਾਰਥ ਦੋ ਉਗੁਨ ਜਾਨਿਯੋ। **ਯਥਾ ਦੋਹਾ** ਕਾਂਕੇ ਪਾਪ ਹਰੈ ਨਏ
 ਹਰਿ ਕੇ ਪਾਕੇ ਆਪਾ। ਜਾ ਕੇਤਾ ਕੇ ਜਾਤ ਹੈ ਜਾ ਕੇਤਾ ਕੇ ਪਾਪਾ। **੧੬੨**
 ਜਹਾਂ ਸੁਗਤਿ ਸੇ ਮੇਐ ਸਾਂਤਰਸ ਮੇਐ ਕ੍ਰੋਧੀ ਬਿਰਹੀ ਕੀ ਉਕਤ ਮੇਤੀਨੇ

ਅਸਲੀਲਗੁਨਾ **ਯਥਾ** ਦੋਹਾ ਲੋਚਨਕੀਚਰੁਉਦਗਮਲਮ
 ਸਗਾਂਠਕੁਚਜਾਨਾ ਤਉਪਗਤਮੂਰਖਤਹਾਂਤਜਿਮੋਹਨਗੁਨਖਾਂ
 ਨੀ **੧੬੩** ਬਾਜੁਸਤੁਤਿਮੇਸੀਦਿਗਧੰਜਾਨਨੀ ਜਹਾਂਅਰਬਕੇ
 ਸਮਣੁਬੇਮੇਸਤਾਨਿਪੁਨਹੋਇਤਹਾਂਅਪਤੀਤਗੁਨਜਾਨਿਯੋ **ਯ**
ਥਾ **ਚੋ** ॥ ਅਸੁਦਿਸਾਅਵਛੇਦਕਜੇਈ ॥ ਕਲਪਿਤਮੰਗਬਨਾ
 ਵੈਤੇਈ ॥ ਅਸੁਦਿਸਾਕੇਜਨਾਇਬੇਦਾਰੇਪ੍ਰਮਾਨੂ ॥ ਇਹਾਂਕੋਉਕੈਨੈ
 ਯਾਯਕਉਤਰਦੇਤਹੈਯਾਤੇਅਦੋਖਾਨਾਯਸਾਸਤਮੇਅਵਛੇਦ
 ਕਬਿਸੇਸਨਕੋਨਾਮਹੈ ॥ ਜਹਾਂਗੁਮੀਨਕੀਓਰਤੇਬਚਨਕਹਿਯੋਤ
 ਹਾਂਗੁਮਅਗੁਨਾ **ਯਥਾ** **ਤੁਕਾ** ॥ ਜੁਗਈਦੁਪਦੁਹਨਤਾਬਰਚਿਜੁਮਿ
 ਲਯੋਮੁਨੈਗਾਮਕੈਧੋਗੇ ॥ ਹਰਖਸੀਸੁਕਤਕੀਉਕਤਮੇਨਮੁਨਪਦ

ਗੁਨਾ **ਯਥਾ** ॥ ਪਨਹੀ ਛਾ ਦਨਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜਾਂਗੋਂ ਸਿਤਸੀਕਾ ॥ ਇ
 ਹਾਂ ਬਸਤ੍ਰ ਪਦਕੀਨ੍ਹ ਨਤਾ ਹੈ ਪੰਭੁਗਵਤ ਦਰਸਨ ਕੇ ਅਨੀ ਦੇ ਮੇ ਮਾਂਗੇ
 ਹੈ ਯਾਤੇ ਗੁਨਾ ॥ ਕਹੂੰ ਅਧਿਕ ਪਦਭੀ ਗੁਨ ਜਾਨਿਏ ਪਾਗਮਾਰ ਹਿਸ
 ਥਾਨੀ ਮੇ ਪੁਨਰੁਕਤ ਗੁਨ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਗਹਤਤਜਨ ਕੀਰੀਤ ਮੇ ੧ ॥ ਬਿਖ
 ਦੇ ਮੇ ੨ ॥ ਲਾਟਾਨੁਪਾਸੇ ਮੇ ੩ ॥ ਬਿਸਮਯੇ ਮੇ ੪ ॥ ਕ੍ਰੋਧੇ ਮੇ ੫ ॥ ਦੀਨਤਾ
 ਮੇ ੬ ॥ ਦੁਖੇ ਮੇ ੭ ॥ ਅਰਥਾਂਤਰ ਸੰਕ੍ਰਮਿਤ ਬਾਚੇ ਮੇ ੮ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿਨੇ ਮੇ
 ੯ ॥ ਹਰਖੇ ਮੇ ੧੦ ॥ ਨਿਸਚਯੇ ਮੇ ੧੧ ॥ ਇਤਾਦਿ ਮੇ ਰੇ ਜਗਾਂ ਗੁਨ ਹੈ
 ਜਾਇ ॥ **ਗਹਤਤਜਨ ਕੀਰੀਤ ਮੇ ਯਥਾ** ॥ ਧਿਕਮਾਂਗਨ ਬਿਨ ਗੁਨ
 ਹਿ ਗੁਨ ਹਿ ਧਿਕ ਸੁਨਤ ਨਾ ਰਿੰਤੈ ॥ ਰਿਣੁ ਬੋਧਿਕ ਬਿਨ ਮੇ ਜਮੋ ਜਾਧਿ
 ਕਦੇਤ ਸੁਖਿੰਤੈ ॥ ਇਤਾਦਿ **ਬਿਖਾਦੇ ਮੇ ਯਥਾ** ॥ ਅਬਹਮਕ ਛੁਕਾਂ

ਮਕੇਨਹੀ। ਲੂਟਿਲੂਟਿਮਾਰੇਬਹੁਪਾਹੀ॥ ੨॥ ਲਾਟਨੁਪ੍ਰਸੰਮੇਯਥ
 ੧॥ ਰਨੇਮੇਜੇਹਾਰਤਨਹੀਜਿਨਕੇਤੀਖੇਬਾਨ। ਰਨੇਮੇਜੇਹਾਰਤਨਹੀਜਿ
 ਨਕੇਤੀਖੇਬਾਨ॥ ੩॥ ਥਿਜਮਯੇਮੇਯਥਾ॥ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਲਾਲਅਲੋਕ
 ਕਲਰਕਈਲਖਲਖਿਸਖੀਜਿਹਤਾ॥ ਮਾਜਕਾਲੇਮੇਦੇਖਿਯਤ
 ਉਰਉਕਸੇਹੀਭਾਂਤਾ॥ ੪॥ ਕ੍ਰੋਧਮੇਯਥਾ॥ ਯਾਹਿਦੁਸਟਕੋਮਾਰਤੁਮਾਰਾ
 ਰੇਮਾਰਾ॥ ੫॥ ਚੀਨਤਾਮੇ॥ ਸੀਗੁਰਦੀਨਦੀ॥ ਤੁਵਦਾਸਦਾਸਹੋਦਾ
 ਸਾ॥ ਸੇਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਕਰਿਹਰੇਕਠਿਨਭਵਪਾਸਾ॥ ੬॥ ਚੀਨਤਾਮੇ॥
 ਯਾਕੋਤੁਅਥਮਾਰਮਤਿਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਛੋਡੁ॥ ੭॥ ਅਰਬਾਂਤਰਸੇਕ੍ਰਿਮਤ
 ਥਾਚਮੇਯਥਾ॥ ਕਿਕਲਹੈਕੋਕਲਜਬੈਰਿਤੁਮੇਕਰਹੈਟੇਗਾ॥ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਨੇਮੇਯਥਾ॥ ਜੇਰਿਜੇਰਿਕਰਮੇਕਹੈਤੋਹਿਨਹੈਰਿਨਹੈਰਿ। ਹੇਰਹੇਰਮੇ

ਚਿਰਲੋਸੀਹ ਕਰੋਰ ਕਰੋਰ ੯ ਹਰਖੀਐ ਯਥਾ ਕਿਰਿਕੋਰਿਅਨਿ ਦਭੇ
 ਸੀਹਰਿਜਨਮਤੁ ਸਾਰਾ ੧੦ ਨਿਸਚੈਐ ਯਥਾ ਜੋਤੁ ਭੂਭੂਭੂ ਲਖ ਯੋਸਾ
 ਚੋਸਾ ਚੋਚੀਨਾ ਭਯੋ ਭਯੋ ਅਪਦੂਰ ਸਬਦ ਯਾਇ ਇਹੁ ਰਕੀਨਾ ੧੧
 ਕੇਤੇ ਕਸਬਾਨ ਨਿਮੈ ਅਸਬਾਨ ਸਬਾਇ ਅਨੈ ਕੇ ਯੇਤੇ ਗੁਨ ਪੈ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਇ
 ਤ ਯਾਇ ਅੰਰਜਹਾਂ ਗੁਨ ਪੈ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਪੈ ਜਾਇ ॥ ਜਹਾ ਕੈ ਸੇਭੀ ਗੁਨ ਨਹੋ
 ਹਿਸੋ ਨਿਤ ਯਦੇਖ ਜਾਨਨੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਗਤਿ ਸੇ ਸਕ੍ਰਿਤ ੧ ਅਸਮਰਥ ੨
 ਨਿਰਥਕ ੩ ॥ ਇਤ ਯਾਇ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਕਹੁ ਪਤਤ ਪ੍ਰਕਰਖ ਭੀ ਗੁਨਹੋ
 ਤਹੈ ॥ ਜਹਾਂ ਬਾਕਾ ਪੁਰੋਕਾਰਿ ਬਿਸੇਸ ਨ ਕੀਚਾ ਹਰਹੈ ਤਹਾਂ ਸਮਾਪਤਿ ਪੁ
 ਨਗਤਿ ਗੁਨਾ ॥ ਯਥਾ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕੀਦਾਇ ਦੁਸਮ ਦੇਹ ਭੀ ਮਾਰਮਨ ਕਰੁ
 ਨਾ ਅਤਨਾ ॥ ਜਾਸਦੀਨ ਪਰਿਨੇਹ ਦੂਵੇ ਸਕਲ ਕਲਮਲ ਦਹਨਾ ॥ ਪ੍ਰਸਿ

ਦਿ

ਧਥਿਵਹਾਰੇਮੇਨਿਰਹੇਤੁਗੁਨਹੋਤਹੈ। ਜਹਾਸੀਚਾਗੀਆਦਿਕੇਨਾਮਕਹੇ
 ਬਿਨਸਾਨਮੇਨਜਾਇਮੈਕਾਰਨਕਾਰਜਭਾਵੇਮੇਸੀਚਾਗੀਆਦਿਕੇਨਾਮਕ
 ਹੋਗੁਨ। ਇਨਕੇਉਧਾਰੇਮੇਕੁਮਕੋਪਯੋਜਨਨਹੀਜਾਨਨੀ। ਇਤਆਦਿਤੈਅੰ
 ਰਜਾਨਲੀਜੈ। ਕਹੁਕਉਪਆਦਿਅਲਿਕਾਰੇਮੇਦੋਖਹੋਤਹੈਸੋਅਨੁਚਿਤ
 ਰਥਮੇਅਤਿਰਭੁਤਹੋਤਹੈ। ਇਤਿਦੋਖਦੋਖਉਧਾਰੇ। **ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਸ੍ਰੀ**
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਹਿਤੁਸਿੰਧੂਅਮੀਰਦਾਸਬਿਰਚਤੇਦੋਖਨਿਰਨਪਨਾਮਚਤੁਰਥ
ਤਰੰਗ: ੪ ॥ ਅਥਾਮਲਿਕਾਰਨਿਰੂਪਨੀ। ॥ ਅਥਾਮਲਿਕਾਰਕੋਲਛਨ
ਹੋਹੈ। ॥ ਚਮਤਕਾਰਕਵਿਰਿਦੈਮੇਛਹੈਜਹਾਂਜੋਆਇ। ਸਵਣਸੁਖਦ
ਬਾਗਾਭਰਨਾਮਲਿਕਾਰਸੋਗਾਇ। ॥ ਜਹਾਂਕਵਿਕੇਰਿਦੈਮੇਕਉਚਮਤ
ਕਾਰਆਇਛਹੈਕਉਕਹਿਬੇਕਰਿਸਬਦਕੋਕਿਬਾਅਰਥਕੋਤਾਕੋਉਬਨ

ਕੀਜੈ। ਕੈਸੇਵਹਿਚਮਤਕਾਰਹੈਸ੍ਵਣਕੇਸੁਖਦਮੋਬਾਨੀਕੋਭੂਖਨਹੂ
 ਪਹੈਸੋਅਲਿਕਾਰਾ। **ਪ੍ਰਸਾ** ਸਬਪਦਾਰਥਕਵਿਰ੍ਹੈਕੋਚਮਤਕਾਰਹੈ।
 ਤੇਸਬਅਲਿਕਾਰਹੀਹੋਹਿ। **ਉਤੰਗ** ਅੰਰਪਦਾਰਥਨਿਕੋਸ੍ਵਣਸੋਸੀ
 ਬੰਧਨਹੀ। ਤਿਨਤੇਰ੍ਹਿਦੈਕੋਅਹਿਲਾਦਿਕੰਡ੍ਹਹੈ। **ਪੁਨः ਪ੍ਰਸਾ** ਆਧੁ
 ਰਯਾਦਿਗੁਨਕਾਨਨਕੋਪ੍ਰਯਲਾਗਤਹੈਸੋਊਅਲਿਕਾਰਹੀ। **ਉਤੰਗ**
 ਤਿਨਕੋਗੁਨੰਡ੍ਹਹੈਅਲਿਕਾਰੰਡ੍ਹਨਹੀ। ਗੁਨਬਾਨੀਮੇਗੁਨਹੈਅਲਿਕਾਰ
 ਬਾਨੀਕੋਭੂਖਨਹੈ। ਜੈਸੇਗੁਨਬੁਧਾਦਿਆਂਤਰੀਯਹੈ। ਭੂਖਨਪਾਇ
 ਜੋਬਾਦਿਥਾਏਹੈ। ਅੰਮਲਿਕਾਰਹੀਕੀਸਹਾਇਤਾਸੋਗੁਨਕਾਨਨਕੋ
 ਪ੍ਰਯਲਾਗਤਹੈ। ਜੈਸੇਓਜੇਮੇਠੰਟਭੰਟਘਨਘੰਟਉਧੰਤਰਚਨਾਕੇਬਿ
 ਤਾਨੁਪਾਸਸੋਚਮਤਕਾਰਪਾਯੋ। **ਅੰਰਪ੍ਰਸਾ** ਅਲਿਕਾਰਕਹਿਥੇਕੋ

ਪ੍ਰਯੋਜਨਕਹਾ ਜਿਕਹੋ ਅਲਿਕਾਰ ਬਿਨਾ ਬਾਨੀ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਪਾਵਤਿ ਹੈ
 ਜੇ ਸੇਭੂਖਨ ਬਿਨਾ ਸ੍ਰੀ ਨਹੀ ਸੋਭਤਿ ਹੈ। ਤਹਾਂ ਬਾਨੀ ਤੋ ਅਲਿਕਾਰ ਤੇ ਬਿ
 ਨਾ ਰਸ ਹੀ ਸੋ ਸੋਭਾ ਇਮਾਨ ਦੇ ਜਾਇ ਹੈ ਅੰ ਸ੍ਰੀ ਤਨ ਦੁਤਿ ਹੀ ਸੋ ਸੋਭਾ ਲਹ
 ਤਹੈ। **ਜੈ ਸੋਭਕ** ਅੰ ਰਨ ਕੇ ਪਾਪ ਨੇ ਮੇਂ ਪਾਇ ਜੇ ਬੇਬ ਦੇਤ ਪਾਗੀ ਤੇ ਰੇ
 ਪਾਇ ਪਾਇ ਜੇ ਬੇਬ ਦੇਤ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਹੀ ਰਸ ਸੋ ਬਾਨੀ ਨੈ ਅੰ ਤਨ ਦੁਤਿ ਸੋ ਸ੍ਰੀ
 ਨੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਤੋ ਅਲਿਕਾਰ ਕਾ ਹੋ ਕੋ ਚਾਹਿਯੈ। **ਉਤੰਗ** ਸ੍ਰੀ ਜਾਛਾ ਬਿਕ
 ਰਿ ਭੂਖਨ ਨਿਕੋ ਜੇਬ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਅੰ ਭੂਖਨ ਸੋ ਬਿਨਾ ਹੀ ਭੂਖਤ ਹੈ ਸੋ ਛਾਬਿ
 ਹੀ ਭੂਖਨ ਰੂਪ ਜਾਨਿਯੋ। ਜੋ ਬਿਨ ਛਾਬਿ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕੋ ਸੋਭਾ ਹੀ ਤੋ ਛਾਬਿ ਕੋ
 ਭੂਖਨ ਨਾ ਵੇਤੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜਾਚਮਤ ਕਾਰਕ ਰਿ ਰਸ ਨੈ ਬਾਨੀ ਕੋ ਭੂਖਿ
 ਤਕਿਯੋ ਹੈ ਤਾਮੇ ਕੋ ਉਤੰਗ ਭੂਖਨ ਰੂਪ ਗਮੈ ਜਾਤੇ ਬਾਨੀ ਭੂਖਿਤ ਭਈ। ਰਸ

ਮੇਰੇ ਰਸ ਹੋਤ ਹੈ। ਯਾਹਿ ਬਡੇ ਨ ਕੋਨੇ ਮੈ ਜੋ ਰਸ ਦੇ ਅਸੋ ਰਸ। ਜੋ ਭੂਖਿ
 ਤਕਰੈ ਸੋ ਭੂਖਨ। ਜੋ ਭਾਵਤ ਕਰੈ ਸੋ ਭਾਵੇ ਮੇਸੇ ਜਾਨਿਏ। **ਯਥਾਤੁਕ**
। ਰਸ ਰਸ ਦੂਖਨ ਦੂਖਨੈ ਭੂਖਨ ਭੂਖਨ ਦੇਹ। ਯਾਤੇ ਅਲਿਕਾਰ ਕੋ ਕਹਿ
 ਨ ਉਚਿਤ ਹੈ। **ਕਿਥਾਤਰੇ ਅਲਿਕਾਰ ਲੰ। ਦੋਹਾ।** ਸਬਦ ਅਰਥ ਕੀ ਚਿੰ
 ਤਤਾ ਚਮਤਕਾਰ ਛੁਬਿ ਦੇਤਾ। ਅਲਿਕਾਰ ਤਾ ਸੋ ਕਹੈ ਜੋ ਕਾਵਿ ਸੁਮਤਿ ਨਿ
 ਕੇਤਾ। **੧੬੪** ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਿ ਬੇਕਾਰਿ ਅਧਮ ਕਾਬਜੀ। ਮੈ ਅਲਿਕਾਰ ਹੋਹਿ ਉ
 ਤਮਾਇ ਮੇਨ ਹੋਹਿ ਜਾਤੇ ਸਬਦ ਅਰਥ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਮਾਨੀ ਪਾਰਿਯਾਯੋਕ
 ਤਮਾਇ ਪੁਨਿ ਅਤਮ ਕਜੇ ਹੈ ਤੇ ਯਾ ਕੇਮਤਿ ਅਲਿਕਾਰ ਨ ਚਹਿਯੋ। ਪੁ
 ਨ: ਜਾਨੈ ਮੇਸੇ ਕਹੈ ਹੈ ਸਬਦ ਅਰਥ ਕਾਰਿ ਕਰਤ ਹੈ ਜੋ ਰਸ ਕੋ ਉਪ
 ਕਾਰ। ਭੂਖਨ ਜੈਸੇ ਜੀਵ ਕੋ ਤੇ ਕਹਿਯੋ ਅਲਿਕਾਰ। ਯਾ ਮੇਰਸ ਕੋ ਉਪ

ਕਾਰਕੋਨੇਮਨਹੀਕਯੋਚਾਹਿਯੈ। ਕਾਹੇਤੇਜਹਾਂਅੰਨਯੋਕਤਿਆਦਿ
 ਹੈਤੁਹਾਂਰਸੈਕਉਨਹੀਜੋਰਸਨਭਯੋਤੋਉਪਕਾਰਤਾਕਹਾਤਾਤੇਅੰ
 ਸੇਕਹਿਨੋਬੋਜੋਸਬਦਾਰਥਕਰਿਬਾਨੀਕਉਪਕਾਰਕਹੈਸੋਅਲਿਕ ०
 ਗਾਰਸਕੇਉਪਕਾਰੀਤੋਬਿਭਾਵਾਦਿਹੈ। ਜੋਕਹੈਸਬਦਾਰਥਬਿਸੇਸ
 ਨਹੈ। ਤੋਬਿਭਾਵਾਦਿਮੇਸਬਦਾਰਥਤੋਭਿੰਨਕਹਾਹੈ। ਜੋਕਹੈਭੂਖਨ
 ਜੀਵਕੋਵਿਸਤਾਰਿਯੋਹੈ। ਤੋਵਿਸਤਾਰਿਸੋਲੰਛਨਕਛੁਸਾਚੋਨਹੀਹੈਸ ०
 ਤਹੈਤੁਮਕਯੋਭੂਖਨਜੋਸੇਜੀਵਕੋਹਮਕਹੈਗੇਹੁਨਜੋਸੇਬੁਧਯਾਦਿਕੋ।
 ਅੰਨਮਰਿਥੇਲਛੁਨਾ ਜਿਹੀਅਰਥਕਰਿਕਵਿਤਕੋਚਮਤਕਾਰਉਹੋ
 ਇ। ਅਲਿਕਾਰਤਿਹਿਨਾਮਕੋਕਵਿਧਾਰੋਮਨਸੋਇ। ਜਹਾਂਕੇਵਲਅ
 ਰਥਹੀਕੇਚਮਤਕਾਰਕੋਨਾਮਅਲਿਕਾਰਭਯੋਤੋਜਹਾਂਸਬਦਮੇਬਕੋ

ਕਤਾਇਹੈ ਤੇ ਅਲਿਕਾਰ ਨ ਚਹਿਯੋ। ਸੋ ਅਲਿਕਾਰ ਦੁਧਾ ਸਬ
 ਦਾ ਲਿਕਾਰ १ ਅਰਥਾ ਲਿਕਾਰ ੨ ॥ ਅਥ ਸਬ ਦਾ ਲਿਕਾਰ ਲੜ ੦
 ਦੋਹਾ ॥ ਜਹਿ ਸਬ ਦਨਿ ਕੇ ਨਿਅਮ ਤੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦਰਸਾਇ। ਸਬ
 ਦਬ ਦਲਿ ਜਾਤੈ ਰਹੈ ਸਬ ਦਾ ਅਲਿਕ੍ਰਿਤ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਹਾਂ ਕੇ ਵਲ ਸ
 ਬਦਹੀ ਜੋ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਇ ਸਬ ਦ ਕੇ ਬਦਲ ਬੈ ਸੋ ਚਮਤਕਾਰ ਦੂਰ
 ਹੋਇ। ਸੋ ਸਬ ਦਾ ਲਿਕਾਰ। ਸਬ ਦ ਬਦਲ ਜਾਤੈ ਰਹੈ। ਜਹਿ ਬਿਸੇਸ
 ਨ ਅਰਥਾ ਅਲਿਕਾਰ ਬਾਰਨਾਰਥ। ਜੈ ਸੇਸ ਲੇਖਾ ਦਿਮੈ ਦੂਰ ਬਕ
 ਸਬ ਦ ਰਾਖੇ ਤਬ ਹੀ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਇ। ਜੋਇ ਹਾਰੈ ਤੋ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਿ
 ਰਖ ਪਯੋਧਰ ਨੈਨ। ਜੋ ਮੇਘ ਪਾਰਿਯਾ ਅਬ ਦ ਲੈ ਤੋ ਕੁਚਨ ਪੇਨ ਹੀਲ
 ਹੈ ਜੋ ਕੁਚ ਬਦਲੈ ਤੋ ਮੇਘ ਨਿਪੇਨ ਹੀਲ ਗੇ। ਸੋ ਪੰਚਧਾ ਦੋਹਾ ਬੰ

ਕੋਕਤਿ ਅਨੁਪਾਸਪੁ ਨਿਜ ਮਕਸਲੇ ਖਬਿਚਾਗਾ ਚਿੰਤ੍ਰ ਪਚੇ ਸਬ
 ਦਕੇ ਅਲਿਕਾਰ ਉਰਧਾਰਾ ੩ ਅਬ ਬੱਕੋ ਕਤਿ ਲਾ ਦੋਹਾ ॥ ਜਹਿ
 ਸਲੇਖ ਸੁਰਸੋ ਅਰਥ ਅਰੰਭੀ ਜੈ ਸੀਤਾ ਪਟੇ ਦੂਜੇ ਜਾਨਿ ਯੇਸੋ
 ਬੱਕੋ ਕਤਿ ਗੀਤਿ ੪ ॥ ਜਹਾਂ ਸਲੇਖ ਸੋ ਕਿਥਾ ਸੁਰਤੇ ਦਸੋ ਅੰਗੀ ਅਰ
 ਥਟੇ ਦੂਸਰੇ ਉਲਟੈ ਸੋ ਬੱਕੋ ਕਤਿ ॥ ਏਹੋ ਪਦ ਸਲੇਖ ਬਾਰਨਾਰਥਾ ੫
 ॥ ਜਹਾਂ ਸੁਧੇ ਅਰਥ ਕਟੇ ਦੋ ਕਿਯੋ ਤਹਾ ਚਮਤਕਾਰ ਕਹਾ ਉਤਰਾ
 ਏਹੋ ਸੋਹੈ ਅਰਥ ਯਹਿ ਜੇਟੇ ਦੇ ਕੀਨਾਈ ਹੋਇ ਏਹੋ ਨਹੋਇ ॥ ੬ ॥
 ਲੇਖ ਬੱਕੋ ਕਤਿ ਦੁਹਾ ॥ ਸਭਿ ਗਸਲੇਖ ਬੱਕੋ ਕਤਿ ੧ ॥ ਅਭਿਗਸਲੇਖ
 ਬੱਕੋ ਕਤਿ ੨ ॥ ਜਹਾਂ ਪਦ ਮੇਤੇ ਪਦ ਭਿੰਨ ਕਰਿਤਾ ਕੋ ਅਰਥ ਫੇਰ ਦੀਜੈ
 ਸੋ ਸਭਿ ਗਸਲੇਖਾ ॥ ਯਥਾ ਤੁਕਾ ॥ ਅਹੀ ਦੀ ਜਿਯੇ ਦਾਨ ਸੁਤੈ ਮਹੀ ਦੈ

ਨਿਪਤਿ। ਇਹਾਂ ਮਹੀ ਪਦਤੇ ਦੂਜੇ ਮਹੀ ਪਦਤਿ ਨ ਕਰਿਤਾ ਕੋ ਮਰ
 ਥਪਿ ਥੀ ਫੇ ਕੋ। ਜਹਾਂ ਏ ਕਹੀ ਪਦ ਕੇ ਭਾਵ ਸੋ ਮਰ ਥਉ ਲਟੈ ਸੋ
 ਅਭੰਗ ਸਲੇਖਾ। **ਯਥਾ ਲਲਤ ਲਲਾ ਮੋ। ਦੋਹਾ।** ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਬਸਤਿ
 ਹੈ ਮੈਂ ਨ ਕਿਯੋ ਅਪਰਾਧ। ਤੂੰ ਮੈਂ ਦੋਸ ਕੇ ਦੇਤ ਹੈਂ ਹੈਂ ਯਹਿ ਕਾ ਮਾਮ ਸਾਧਾ **ਪ**
 ਇਹਾਂ ਮੈਂ ਪਦ ਕੇ ਭਾਵ ਸੋ ਕਾ ਮੈਂ ਪੈ ਅਰਥ ਉਲਟੇ। **ਸੁਰਬੇ ਦਸੋ ਬੰਕੋ**
ਕਤਿ ਯਥਾ। ਬਿਹਾਰੀ। ਕਿਤੀ ਨ ਗੋ ਕਲ ਕੁਲ ਬਧੁ ਕਾ ਹਿਨ ਕਿਹਿ ਸਿਖ
 ਦੀਨਾ ਕੋ ਨੇਤ ਜੀ ਨ ਕੁਲ ਗਲੀ ਹੈਂ ਮੁਰਲੀ ਸੁਰਲੀਨਾ **ਛ** ਮੁਰਲੀ ਸੁ
 ਰਮੇ ਲੀਨ ਹੈਂ ਕੋ ਨੈ ਕੁਲ ਗਲੀ ਨ ਹੀਤ ਜੀ ਸੁਰਬੇ ਦਸੋ ਤਜੀ ਹੀ ਹੈਂ।
 ਯਾ ਕੋ ਨਾ ਮਕਾ ਕੁ ਬੰਕੋ ਕਤਿ ਭੀ ਕਹੈ ਹੈਂ। **ਪ੍ਰਸਾ** ਸਬ ਦਾ ਲੋਕ ਕੋ ਲਛ
 ਨੇ ਮੇ ਕਯੋ ਹੈਂ ਸਬ ਦ ਕੇ ਬਦਲੇ ਸੋ ਚਮਤ ਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋਇ। ਕਾ ਕੁ ਬੰਕੋ

ਕਤਿ ਮੇਰੇ ਕੁਲ ਕੁਲ ਬਪੁਰੇ ਕੁਲ ਕੁਲ ਸ੍ਰੀ ਕਹੈ ਮੁਰਲੀ ਕੀ ਠੋਰ ਬੰਸੀ
 ਸੁਰ ਕਹੈ ਤੂੰ ਚਮਤ ਕਾਰ ਦੂਰ ਨਹੀ ਹੋਇ ਯਾ ਤੇ ਯਹਿ ਸਬ ਦਲਿ ਕਾਰ
 ਕੈ ਸੇਬ ਨੈ **ਉਤਰਾ** ॥ ਯਾ ਕੈ ਏ ਪਰ ਯਾ ਯਨ ਹੀ ਹੈ ॥ ਐ ਜੋ ਐ ਸੇ ਕਹੈ ਗੋ
 ਕੁਲ ਮੇ ਕੁਲ ਬਪੁਰੇ ਹੀ ਮੁਰਲੀ ਮੇਲੀ ਨ ਕੁਲ ਗਲੀ ਤਜੀ ਹੀ ਹੈ ਤੂੰ
 ਬਕੋ ਕਤਿ ਕੋ ਚਮਤ ਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋਇ **ਅਬ ਅਨੁਪਾਸ ਲ॥ ਦੋਹਾ ॥**
 ਸਮਤਾ ਬਰਨ ਅਨੇਕ ਕੀ ਆਵੈ ਬਾਰਿ ਅਨੇਕ ॥ ਪਛਤ ਸਵਾਦ ਲਜੇ
 ਲਗੈ ਅਨੁਪਾਸ ਸੇਟੇਕਾ ॥ ਪਛਤ ਸਵਾਦ ਲਬਿ ਸੇਸ ਨ ਜਮਕ ਬਾ
 ਰਨਾਰ ਬਾ **ਜੋਤਿ ਪਾ** ॥ ਛੇਕਾ ੧ ॥ ਬਿਤਾ ੨ ॥ ਲਾਟ ੩ ॥ ਜਹਾ ਏਕ
 ਕੰਥਾ ਅਨੇਕ ਬਰਨ ਕੀ ਅਨੇਕ ਬਾਰਿ ਬਿਬਿਧਾਨ ਸੇਸ ਮਤਾ ਹੋਇ ਸੇ
 ਛੇਕਾ ॥ ਬਿਬਿਧਾਨ ਪਦ ਬਿਤਾ ਬਾਰਨਾਰ ਬਾ **ਛੇਕਾ ਯਥਾ ਤੁਕਾ ॥**

ਦੂੰ

ਖਗਖੰਡਬਿਹੰਡਖਲਦਲਖੰਡਮਤਿਰਣਮੰਡੰਬਰਬੰਡੰ। ਭੁਜਦੰਡ
 ਅਖੰਡੰਤੇਜਪ੍ਰਚੰਡੰਜੋਤੰਮਮੰਡੰਭਾਨੁਪ੍ਰਭੰ। ਇਹਾਂਡਕਾਰਕੀਸਮਤਾ
 ਬਹੁਤਬੇਰਬਿਬਿਧਾਨਸੋਆਈ। ਗ੍ਰਿਥਾਂਤਰੇਜਾਨੈਮੇਸੋਲਛਨਕੀਯੋ
 ਹੈ। ਜਹਾਂਸੁਬਰਨਮਨੇਕਕੀਇਕਬਿਰਸਮਤਾਹੋਇ। ਹੈਛੇਕਾਅਨੁ
 ਪਾਸਸੁਰਸਮਤਾਬਿਨਹੁੰਸੋਇ। ਜਬਸੁਰਹੀਕੀਸਮਤਾਨਭਈਅੰ
 ਏਕਬੇਰਬਰਨਸਮਤਾਪੁਨਾਬਰਨਾਪਾਮਾਨਿਪਹੀਸੋਕਛੁਮਲੰ
 ਕਾਰਬੋਰੇਈਹੈ॥ **ਨਨੁ** ਬਰਨਮੇਤੀਜੈਸੋਕਾਲੀਕੋਕਲਾਪਸੁਨਿ
 ਯਹਿਤੁਮਰੇਮਤਿਕਰਿਅਨੁਪਾਸਭੁਯੋ **ਉਤੰਗ**। ਏਕਬੇਰਸਮਤਾਕੀ
 ਬਰਨਮੇਤੀਜੋਨਿਅਮਕਾਰਿਲਾਵੈਜੋਅਨੁਪਾਸਾਭਾਸਹੋਤਹੈ।
ਅਥਾਬਿਤੁਆਲਾ॥ ਜਹਾਂਬਿਬਿਧਾਨਹਤਏਕਾਕੀਬਾਅਨੇਕਬ

ਰਨਕੀ ਸਮਤਾ ਬਹੁਤ ਬੇਰੋਹੇ ਸੋ ਬ੍ਰਿਤਾ ॥ **ਜਥਾ ਬਿਹਾਰੀ** ਅਰੀਡ
 ਗੀ ਕਿਟ ਗੀ ਬਿਥਾ ਕਹਾ ਖਰੀ ਚਲ ਚਾਹਾ ॥ ਰਹੀ ਕਰਾ ਹਕਰਾ ਹਮ
 ਤਾ ਮਥ ਮੁਖ ਆਹਿ ਨ ਆਹਾ ॥ **੮** ॥ ਅਰੀਡ ਗੀ ਟਗੀ ਇਤ ਆਦੇਰੇ ॥
 ਕੀ ਸਮਤਾ ਬਿਥਿ ਧਨ ਰਹਿਤ ਬਹੁਤ ਬੇਰਿਆਈ ॥ ਜਹਾ ਬਰਨੇ ਮੇੜੀ
 ਅਨੇ ਕਥਾ ਰਸਮਤਾ ਸੀ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਤਹਾ ਹੂੰ ਬ੍ਰਿਤਾ ਜਾਨਿ ਯੋ ॥ **ਜੈ ਸੋਤ**
ਕਾ ਕੋ ਮਲ ਕੂਕਤ ਕੋ ਯਰਿ ਕੂਕਰੇ ਜਨ ਕੀ ਕਿਰਚੈ ਕਰਤੀ ਕੀ ॥
ਅਬਲਾਟਾਲ ॥ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਜਹਿ ਪਦ ਫਿਰੈ ਭਾਵ ਭੇਦ ਜਹਿ ਹੋ
 ਏ ॥ **ਸੋਲਾਟਾ** ਅਨੁਪਾਸ ਹੈ ਭਾਖਤ ਕਵਿ ਬਰਕੇਇ ॥ **੯** ॥ ਅਰਥ ਸਹ
 ਤਪਦ ਜਮ ਕਥਾਰਨਾਰਥ ॥ ਭਾਵ ਭੇਦ ਪਦ ਪੁਨਰੁ ਕਤਿ ਬਾਰਨਾਰਥ
 ॥ **ਜਥਾ ਮਲਿਕਾਰਮਾਲਾ** ॥ ਤੁਮ ਜੁ ਕਹੀ ਸੁ ਕਹੀ ਅਵਰ ਕਹੀ ਅ

ਪਤੈਲਾਲਾ। ਧਾਇਕਹੀਸਖਿਯਨਿਕਹੀਤਉਨਕਹੀਕਛੁਥਾਲਾ।
 ੧੦। ਕਹੀਕਹੀਸਬਦਾਰਥਬਹੁਤਬੇਰਆਪੇਪੈਭਾਵਭਿੰਨਹੈ। ਜੋ
 ਕਹੀਕੀਰਭਾਖੀਕਹੈ। ਤੇਸ੍ਵਣਸਵਾਦਲਚਮਤਕਾਰਬਿਗਰੈ।
 ਕਾਹੂੰਨੈਅੰਤਿਆਮੋਸੁਤਿਆਮਨੁਪਾਸਕਹੈ। ਤੇਸੀਸਕ੍ਰਿਤਿਮੈਅਨੁਪਾ
 ਸਤਾਕੰਪਾਪਤਿਹੈ। **ਅਥਜਮਕਲੰ**। ਪੁਨਪੁਨਪਦਆਵੈ
 ਵਹੈਅਰਥਸਭਨਿਕੇਭਿੰਨ। ਤਾਹੀਕੋਸਬਜਮਕਕਹਿਬਰਨਤਸੁਕ
 ਵਿਪ੍ਰਸੰਨਾ ੧੧। ਅਰਥਭਿੰਨਬਿਸੇਸਨਲਾਟਾਨੁਪਾਸਬਾਰਨਾਰਥ
 ੧। **ਜਮਕਦੁਧਾ**। ਅਥਿਪੇਤਜਮਕ ੧। ਸਥਿਪੇਤਜਮਕ ੨। ਜਹਾਂ
 ਬਿਵਧਾਂਨਸੋਬਿਨਾਸਬਦਆਵੈਸੋਅੰਬਪੇਤਜਮਕ। **ਯਥਾਦੇਹਾ**
 ੧। ਅਜਸਰਬਰੀਸਰਬਰੀਸਰਬਸਰਬਸਰਚੰਦਾ। ਮਨਅਧਮਰੇ

ਅਧਮਰੇਮਤਿਰਮਤਿਰਮਤਿਮੀਦਾ ੧੩ ॥ ਇਹਾਂਸਰਬਰੀਸਰਬਰੀਸ
 ਰਬਸਰਬਅਧਮਰੇਅਧਮਰੇਬਿਵਧਾਂਨਰਹਿਤਪਦਫਿਕੀਜ
 ਹਾਂਬਿਵਧਾਂਨਸੋਪਦਫਿਰੈਸੋਸਬਅਪੇਤਜਮਕਾ ॥ ਯਥਾ ॥ ਬਿਹਾਰੀ
 ॥ ਤਿਪਾਰਿਵਾਰੈਉਰਬਸੀਸੁਨਿਗਧਿਕੇਸੁਜਾਨ ਤਿਮੋਹਨਕੇਉਰਬ
 ਸੀਹੈਉਰਬਸੀਸਮਾਨ ੧੩ ॥ ਇਹਾਂਉਰਬਸੀਪਦਾਬਿਵਧਾਂਨਸੋਫਿ
 ਕੀ ॥ ਅਥਸਲੇਖਲੰ ॥ ਚੋਹਾ ॥ ਹੈਂਸਬਦਨਿਕੇਅਰਬਬਹੁਲਾਗੈ
 ਬਰਨਅਬਰਨ ॥ ਲੱਛਨਅਹੈਸਲੇਖਕੋਅਤਿਸੈਸੁਗਮਸੁਬਰਨ
 ੧੪ ॥ ਜਹਾਂਸਬਦਕੇਅਨੇਕਅਰਬਹੋਹਿਬਰਨਅਬਰਨਪੈਕੀਬ
 ਅਬਰਅਬਰਨਪੈਕੀਬਾਬਰਨਅਬਰਨਪੈਲਗੈਸੋਸਲੇਖ
 ੧ ॥ ਯਥਾਕੇਸਵਕੋਚੋਹਾ ॥ ਬਿਖਭਬਾਹਨੀਅੰਗਉਰਬਾਸਕਲਸ

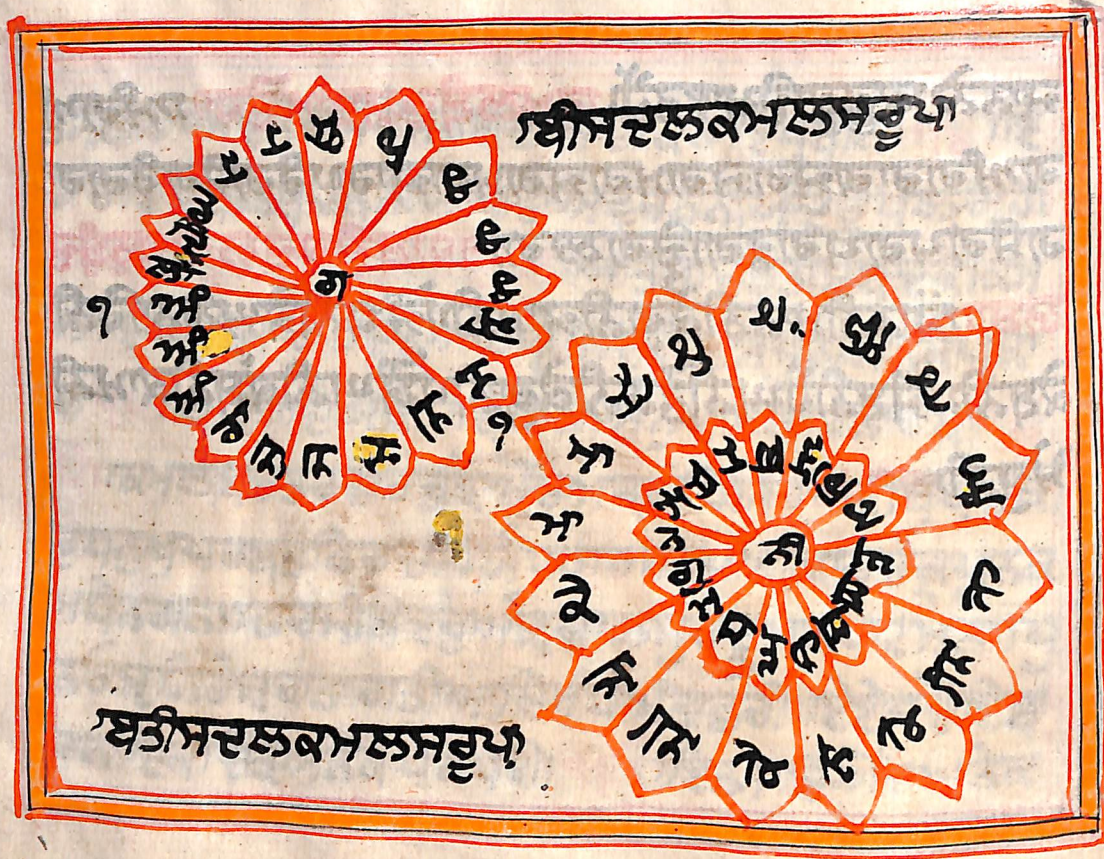

300
ਤਸਬੀਨਾ ਸਿਵਸੀ ਗਸੋਰੈ ਸਰਬ ਦਾ ਸਿਵਾ ਕਿਰਾਇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਇ
ਹਾਂ ਰਾਇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬਰਨਨੀ ਅਸਿਵਾ ਅਵਰਨਨੀ ਅਦੋਊ ਪੋਲ ਗੇਹੀ
ਅਥਾਚਿ ਤਾਲਿਕਾਰ ਲਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਅਤਿ ਬਾਚਿਤੁ ਤਾ ਸਬਦ ਕੀ ਕਮ
ਲਾ ਦਿਕਾ ਆਕਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਅਲਿਕ੍ਰਿਤ ਜਾਨਿਯੋ ਸੋ ਪੁਨ ਮਨਕ ਪ੍ਰਕਾ
ਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਮਲਾ ਦਿਅ ਕਾਰ ਬਿਸੇਸ ਨਾਮ ਨੁਪਾਸ ਬਾਰਨ ਰਬਾ ॥ ਛੁ
ਪੋ ॥ ਕਮਲ ਬੀਦਤ ਰਵਾਰ ਛੁਤੁ ਮੋਚਾ ਮਰਕ ਹਿਯੈ ॥ ਅਪਟੀ ਬੀਧ ਚੋਕੀ
ਰੁਧਨੁ ਖਪਰ ਬਤ ਫਿਰ ਚਹਿਯੈ ॥ ਹਾਰ ਸਰਪ ਆਕਾਰ ਚੰਕ੍ਰ ਪੁਨਕ
ਮਧੇਨ ਗਨਾ ॥ ਫਰਜੀ ਬੀਦਰੁ ਅੰਸੁ ਚਾਲ ਸੁਰਦੁ ਮਕ ਪਾਟ ਮਨਾ ॥ ਪੁ
ਨ ਚਿਸ੍ਰ ਨਿਰੋਸੁ ਗਤਾ ਗਤੀਆ ਦਿਮੰਧ ਅਤਿ ਛਹੀ ॥ ਏਏ ਕਦੋਇ ਬ
ਰਨਾ ਦਿਕੋ ਚਿਤੁ ਅਨੇਕ ਪਰਾਪਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤੁ ਆਦਿ ਮੋਰ ਅਨੇਕ

ਜਾਨਨੇ। ਕੁਛ ਕਾਦਿਖਾਵਤ ਹੈ। **ਕਮਲ ਬੰਦ ਯਥਾ ਚਿਹਾ। ਅਮਿਗਮੀ**
ਗਮੀ। ਗਰਾਗਜੁਗਜਗਮਗਜਗਮਗਜਾਗ। ਰਿਗਰਿਗਰਿਗਰਾ
ਗਸਿਗਪਗਪਗਡਗਾਦ੍ਰਿਗਲਗ। ੧੭। ਬਤੀਸਦਲਕਮਲਬੰਦ
ਯਥਾ। ਮਾਨਨੀਮਾਨਨੀਕੇਗੁਨੀ। ਜਾਮਨੀ। ਜੋਧਨੀਕੇਪਨੀਨਾਹਿਨੀ
ਕੇਬਨੀ। ਜੋਬਨੀਹੈਪਨੀਤੋਨਨੀਕੇਗੁਨੀ। ਯੋਪਨੀਕਬਨੀਕਾਮਨੀ
ਮੇਸੁਨੀ। ੧੮॥

ਤਰਵਾਰਬੰਦਯਥਾਦੇਹਾ ਦੇਵਗਜਕੀਸਭਾਮੇਰਾਜਤਸ
ਗਰੇਦੇਵਾਹਾਰਿਬਰਦੈਕੈਅਸਕਹੀਕਾਰਿਅਸੀਤਸਦਸੇਵਾ।

ਦੇ	ਵ	ਗ	ਜ	ਕੀ	ਸ	ਭਾਮੇਰਾਜਤਸਗਰੇਦੇਵਾ।
ਰਿ					ਰਿਅਸੀਤਸਦਸੇਵਾ ੧।	
ਕਿ						

ਜਨਹੈ ਸੁਉਸੈ ਅਪਗਧਰਗਾ ਦਾਨਵਮਾਨਵਪਾਤਕਘੋਰਧਰੇਖ
 ਸੁਪੰਡੀਉਧਾਰੇਘਰਾ ਬੰਡਲ ਦੀਨਨਕੇਯਹਿਲੰਛਨਗੋਬਿੰਦੇ
 ਗੋਕਲਦੁਖਹਗਾਰਾਮਅਰੋਕਉਦਾਰਬਦੇਤੁਤਦੇਬਰਦਾਉਕਰ
 ਅਮਰਗਾ ੨੦॥

੧	ਅਲੀਆਜ	ਗਿ	ਰੀਸਨੇਯੇ
		ਗਿ	ਰਧਰਨਕੀਕਹੈਕੋਨਛਾਬਿਜਾਲਾ
		੨	ਲੋਦੇਖਤਾਚਾਲਾ

ਚਮਰਬੰਦਯਥਾਦੇਹਾ ਅਲੀਆਜਗਿਰਧਰਨਕੀਕਹੈਕੋਨ
 ਛਾਬਿਜਾਲਾ ਅਗਿਬਗਿਗਿਰੀਸਨੇਯੇਗਿਲੋਦੇਖਤਾਚਾਲਾ
 ੨੧॥

ਆ ਜ ਚੰਦਸੁਖਕੰਦ ਕੋ

ਗੀ ਸੋਤ ਬਿਜ
ਰਸਨ ਦੇਖਿ ਮਰ
ਗਵ ਮੇਰਾ ਹਿ ਮੇਰਾ ਲਚਾਰਾ

ਅਪੀਬੰਦਯਥਾ ਦੋਹਾ ਆਜ ਚੰਦਸੁਖਕੰਦ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ
ਅਪਾਰਾਜ ਗੀ ਸੋਤ ਬਿਜਗਾਵੇ ਮੇਰਾ ਹਿ ਮੇਰਾ ਲਚਾਰਾ।

੨੨॥

ਚੋਕੀਬੰਦਯਥਾਕੇਸਵਕੋਛਿੰਦਾ ਨਰਸਰਬਸੀਸਦਾਤਨਮਨਸਰਸੁ
 ਰਬਸਿਕਰਨਾਨਰਕਸਬਰਸੁਸਕਲਸੁਖਦੁਖਹੀਨਸੀਵਨਮਰਨ
 ॥ਨਰਮਨਵਸੀਨਹੀਨਿਰਦਯਸਦਯਮਤਿਮਤਿਹਰਨਾਨਰਹਤਿ
 ਮਤਿਮਯਜਗਤਕੇਸਵਦਾਸਸੀਬਰਸਰਨਾ ॥੨੩॥

ਨਿ	ਹੀ ਨਿਰ ਦਯਾ ਜ ਦ	ਯ
ਕ	ਨ ਸੀਵਨ ਮਰ	ਜ ਗਤ ਕੇਸ ਵ
ਲ	ਸੁਰਬਸਕਰ ਨ	ਯ
ਸ	ਰ ਸਰ ਬਸੀ ਸ	
	੨੮ ੨੯ ੩੦ ੩੧ ੩੨	

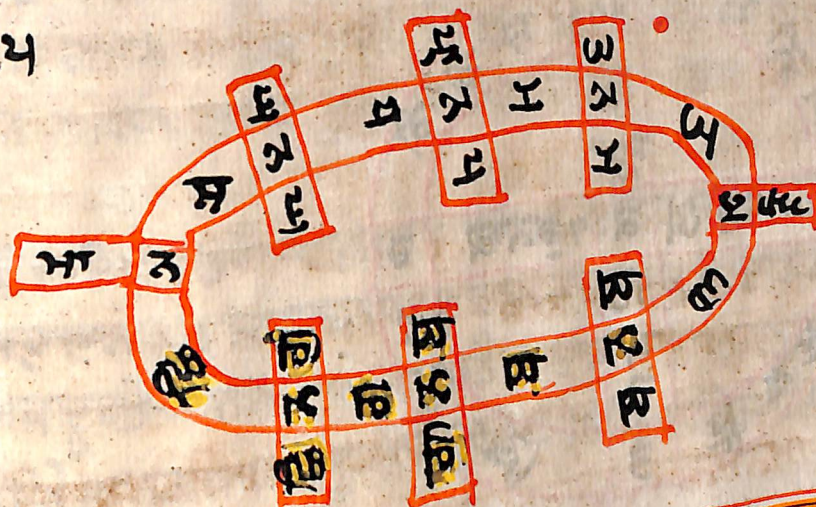

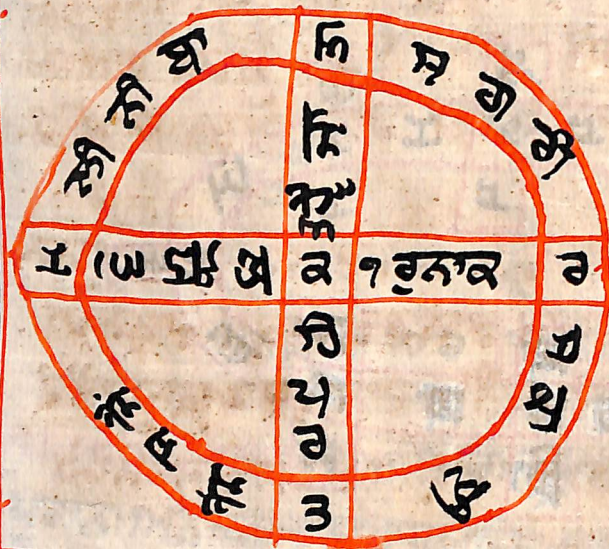
ਗਰਬੀਦਯਥਾਏਹਾ ਛਿਨਛਿਨਗੁਨਗਨਗਨਬਨਬਨਬਨਬ
ਨਤਿਨਾਮਨਾਤਨਮਨਤਨਮਨਪਨਪਨਪਨਪਨਪਨਸਨਮਨ

੨੫

ਚੰਡੀਦਾਸਾ ਦੋਹਾ ॥ ਕਰਨਾ ਕਰਿ ਕਹਿ ਪਰਤ ਕਲਯੋਤੁ ਮਕ
ਤਹੈ ਜਾਤਾ ਸਗਰੀ ਰਸ ਕਾਈ ਤਜੈ ਸਜੈ ਮਲੀਨੀ ਬਾਤਾ ੨੫ ॥

ਬਹੁ	ਜਾਨਨ	ਨਾਅਕ	ਬੁਰਤੈ	ਜੋਹਿਯੈ	ਨੈਨਕੇ	ਰੋਚਕ	ਧਾਮ	ਜਗੀਲੇ
ਸਹੁ	ਦਾਨਨ	ਦਾਅਕ	ਦੁਰਤੈ	ਟੋਹਿਯੈ	ਚੈਨਕੇ	ਲੋਚਕ	ਬਾਮ	ਬਗੀਲੇ
ਗੁਨ	ਗਾਨਨ	ਗਾਅਕ	ਮੂਰਤੈ	ਮੋਹਿਯੈ	ਖੈਨਕੇ	ਜੋਚਕ	ਗਾਮ	ਪਗੀਲੇ
ਉਨ	ਆਨਨ	ਲਾਅਕ	ਪੁਰਤੈ	ਰੋਹਿਯੈ	ਗੈਨਕੇ	ਮੋਚਕ	ਨਾਮ	ਰੰਗੀਲੇ

ਛਿਦਦਿਖਾਵਤਹੈ ॥ ਵਹੁਸਹੁ १ ਜਾਨਨ ਦਾਨਨ २ ਬਹੁ ਜਾਨਨ
ਸਹੁ ਦਾਨਨ ३ ਜਾਨਨ ਨਾਅਕ ਦਾਨਨ ਦਾਅਕ ४ ਦਾਨਨ ਦਾ
ਅਕ ਦੁਰਤੈ ਗਾਨਨ ਗਾਅਕ ਮੂਰਤੈ ५ ਦਾਨਨ ਦਾਅਕ ਦੁਰਤੈ ६
ਚਿਯੈ ਗਾਨਨ ਗਾਅਕ ਮੂਰਤੈ ਮੋਹਿਯੈ ६ ॥ ਇਤ ਆਦਿ ਜਾਨਿਯੋ ॥

ਬਰਨਮਾਤਕਾਮਧੇਨਯਥਾਸਵੈਆ

ਬੀਨਬਜਾਵਤਰਾਸੀਮੇ	ਬਾਲ	ਰਸਾਲਹੈ	ਸੁੱਧਸੁਧਮਿਦੁਬਾਨੀ
ਗਾਵਤਤਾਨਤਰੰਗ	ਬਿਸਾਲ	ਖੁਸਾਲਹੈ	ਖੁੱਖਪਗੀਸੁਖਦਾਨੀ
ਭੋਹਨਚਾਇਨਚਾਇਕੈ	ਬਾਲ	ਅਨੁਪਹੈ	ਗੋਬਿੰਦਕੇਮਨਮਾਨੀ
ਅੰਗਉਮੀਗਸੁਧੀਗ	ਸੁਜਾਨ	ਜਹੂਪਹੈ	ਤੋਸੀਤੁਹੀਠਕੁਰਾਨੀ

ਯਾਕੇਛੁੰਦਾਦਿਖਾਵਤਹੈ ॥ ਬੀਨਬਜਾਵਤਰਾਸੀਮੇਗਾਵਤਤਾਨਤਰੰਗ
ਗਾਭੋਹਨਚਾਇਨਚਾਇਕੈਅੰਗਉਮੀਗਸੁਧੀਗ ॥ ਬੀਨਬਜਾਵ
ਤਰਾਸੀਮੇਬਾਲਰਸਾਲਹੈ ਗਾਵਤਤਾਨਤਰੰਗਬਿਸਾਲਖੁਸਾਲ
ਹੈ २ ॥ ਗਾਵਤਤਾਨਤਰੰਗਬੀਨਬਜਾਵਤਰਾਸੀਮੇਅੰਗਉਮੀਗ

ਸੁਧੀਗੋਰੁ ਹਨਚਾਇਨੈ ਕੈ ੩ ਗਾਵਤਤਾਨਤੰਗ ਅਗਉਮਿਗਸੁ
 ਧੀਗ ੪ ਰਸਾਲਹੈ ਖੁਸਾਲਹੈ ੫ ਸੁੱਧਸੁਧਮਿਦੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰੇਮ
 ਪਗੀਸੁਖਦਾਨੀ ੬ ਰਸਾਲਹੈ ਸੁਧਸੁਧਮਿਦੁਬਾਨੀ ਖੁਸਾਲ
 ਹੈ ਪ੍ਰੇਮਪਗੀਸੁਖਦਾਨੀ ੭ ਗਇਤਾਦਿ ਜਾਨਿਐ ॥
 ਅਸਚਾਲ ਦੁਈ ਘਰਚਲੈ ਹੈ ਸੋਧਬਾ ਵਿਹਾ ਆਲਾਕੋਰਸ
 ਕੋਲਖੇ ਸੁਲਾਹਰਤਸਰੀਗ ਬਾਲਾਏਰਸਕੋਚਖੇ ਪਾਲਾਹਰਤ
 ਸਚੀਗ ੨੭

ਮ	ਲ	ਕੋ	ਹ	ਸ	ਕੋ	ਲ	ਖੇ	ਅਸੁਚਾਲ
ਕੁ	ਲ	ਹ	ਹ	ਤ	ਸ	ਗੀ	ਗਾਂ	
ਬਾ	ਲ	ਏ	ਹ	ਸ	ਕੋ	ਚ	ਖੇ	
ਪਾ	ਲ	ਕੋ	ਹ	ਤ	ਸ	ਗੀ	ਗਾਂ	

ਅਧਰਮਿਲਤਕਯਥਾ ਦੋਹਾ ॥ ਪ੍ਰਮੀਬਪ੍ਰਮੇਠਬੈਬਾਮੀਬ
 ਪ੍ਰਮੇਬਾਮਾਪਾਪੀਬਪ੍ਰਪਾਪੇਬਮੇਕ੍ਰਮੇਬਿੰਬਪੁਤਮਾਮਾ ੨੮।
 ਅਬਅਧਰਬਿੰਦੁਹਯਥਾਚਿਤ੍ਰਬਿਲਾਸੇਸਵੈਆ ਕਿਜਨਕੇ
 ਦਲਸੰਗਰਹੈਅਲਿਕੋਧੋਕਲੋਲਕਰੈਰਸਦੈਸੁਖਾਕੈਧੋਅ
 ਨੀਗਕੇਤੀਛਨਤੀਗਕਿਖੰਜਨਰੰਜਨਾਚਿਤ੍ਰਹਰੈਲਖਾਕੈਨਟ
 ਕੇਸੁਤਨਿਤਕਰੈਕਿਧੋਤਛਕਦਛਕਲੰਛਤਹੈਸਖਿਕੈਧੋਤੁਰੈ

ਗੁਰਗ ਅਨਿਗ ਕੇਚਿ ਚਲ ਅਚਿਲ ਚਿਲ ਸੈ ਚਖਾ ੨੯ ॥
 ਗਤਾ ਗਤਿ ਯਥਾ ਕਾਥਰ ਸਾਯਨੇ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੁਰੇਖ ਸੁਗ ਸੁਨ
 ਬਾਰ ਕਨੇਤ ਤਨੇ ਕਰ ਬਾਰ ਸੁਗ ਸੁਖ ਰੇਸਾ ॥ ਸੁਰੇਭੁ ਰਮਾਤ ਸਬੈ ਬਨ
 ਸੈਲ ਲਸੈ ਨਵ ਬੈਸਤ ਮਾਰ ਭਰੇਸਾ ॥ ਸੁਰੇਪਨ ਪਾਖ ਬਿਸੈ ਬਸ ਬਾ
 ਸਸ ਬਾਸ ਬਸੈ ਬਿਖਭਾਨ ਪਰੇਸਾ ॥ ਸੁਰੇਖ ਲਲਾਨ ਹਿਮੇ ਮਨ ਮੇਮ
 ਮਮੇਨ ਮਮੇਨ ਲਾਲ ਕਰੇਸਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਏਕਾ ਛਰੀ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਕੇਕੀ ਕੂਕਾ ਕੋਕ ਕੋਕਾ ਕੋਕੂ ਕੋਕੋ ਕਾ
 ਕੋਕ ਕੂਕ ਕੋਕੀ ਕੂਕੀ ਕੂਕੈ ਕੋਕੀ ਕੋਕਾ ॥ ੩੧ ॥ ਅਬ ਅਰਥਾ ਲਿਕਾਰ
 ਲ੦ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਅਰਥ ਹਿਸੈ ਜਿਹ ਚਮਤ ਕ੍ਰਿਤ ਸਬਦ ਬਦਲਿ ਨਹਿ
 ਹਾਨਿ ॥ ਅਰਥ ਅਲੀ ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਨ ਸੋ ਸਬਕ ਵਿਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥

॥ ਜਹਾਂ ਕੇ ਵਲ ਅਰਥ ਹੀ ਕੋ ਚਮਤ ਕਾਰ ਹੋਇ ਸੋ ਸਬ ਦਕੋ ਪਰਿਯਾ
 ਯਬ ਦਲੈ ਤੋਹਿ ਚਮਤ ਕਾਰ ਬਾਂਛਤ ਅਰਥ ਦੂਰ ਨਹੀ ਹੋਇ ਸੋ ਅਰਥ ॥
 ਲਿਕਾਰਾ **ਨਨੁ** ਅਰਥ ਕੋ ਚਮਤ ਕਾਰ ਤੋ ਸਬ ਦਲਿ ਕਾਰੇ ਮੇਭੀ ਹੋਤ
 ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਸਬ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋ ਭੇਦ ਕਹਾ **ਉਤੰਗ** ॥ ਸਬ ਦਲਿ ਕਾਰੇ ਸਬ
 ਦਬ ਦਲੈ ਸੋ ਬਾਂਛਤ ਚਮਤ ਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋਤ ਹੈ ਅਰਥਾ ਲਿਕਾਰ ਕੇ ਚਮ
 ਤ ਕਾਰ ਕੀ ਸਬ ਦਬ ਦਲੈ ਸੋ ਹਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ਏਤੋ ਭੇਦਾ ਜੈ ਸੋ ਉਪਾ
 ਵਿ ਮੇਚੈ ਦੁਸਾ ਦੁਸਾ ਮੁਖ ਕੀ ਠੋਰ ਸਾ ਸਿਸਾ ਦੁਸਾ ਮੁਖ ਕਹੈ ਤੋਹਿ ਬਾਂ
 ਛਤ ਅਰਥ ਦੂਰ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਬਕਤਾ ਕੋ ਤਾਤ ਪਰ ਜਤੁ ਲਾ ਅਰਥ ਪ
 ਰ ਹੈ **ਪੁਨ੍ਹ** **ਪੁਲਾ** ॥ ਜਹਾਂ ਸਲੇਖ ਮੂਲ ਅਨੁਯੋਗ ਤਾ ਵਿ ਮੇ ਸਲੇਖ
 ਪਦ ਰਾਖਿ ਯੇ ਗੇਤ ਹਾ ਅਰਥਾ ਲਿਕਾਰ ਕੋ ਲੰਛਨ ਕੈ ਸੇ ਨਿਭੈ ਗੇ ਜਬ

ਪਰਿਆਪਾਇਯੋਚਮਤਕਾਰਦੂਰਹੋਇਗੋ **ਉਤੰਗ** ਅਨਿਯੋਕਤ
 ਦਿਮੇਜੋਸਲੇਖਹੈਸੋਵਹਿਤਹਾਭੂਖਨਕੋਭੂਖਨਰੂਪਹੈ। ਜੈਸੇਮੁਕ
 ਤਾਮਾਲਏਕਭੂਖਨਤਮੇਸਬਜੇਨਕੋਨਾਮਹੋਇਜੋਨਾਮਤਾਮਾਲਾਕੋ
 ਅਧਿਕਭੂਖਿਤਕਰਤਹੈ। ਬਹੁਰਜਬਵਹਿਨਾਮਮਾਲਾਮੇਸੋਨਾ
 ਰੋਕੀਜੈਤੰਹੀਮਾਲਾਕੋਰਚਮਤਕਾਰਦੂਰਨਹੀਹੋਤਹੈ। ਤੈਸੇਹੀਜ
 ਲੇਖਾਦਿਮੇਅਨਿਯੋਕਤਹੈ। **ਉਤੰਗ** ਨਹੋਇਤੰਹੀਭੂਲੇ **ਜ**
ਅਲੰਕਾਰਪੰਚਸਠਪ੍ਰਕਾਰ ਉਪਮਾ ੧ ਮਾਲੋਪਮਾ ੨ ਰਸਨੋਪਮਾ
 ੩ ਅਨਨ੍ਯ ੪ ਉਪਮੇਯੋਪਮਾ ੫ ਉਤਪ੍ਰੇਛਾ ੬ ਸੀਦੇਹ ੭ ਰੂਪ
 ੮ ਉਲੇਖ ੯ ਪਰਿਨਾਮ ੧੦ ਅਰਥਸਲੇਖ ੧੧ ਸਮਾਸਕਤਿ
 ੧੨ ਨਿਦਰਸਨ ੧੪ ਅੰਪ੍ਰਸਤੁਤਿਪ੍ਰਸੰਸਾ ੧੫ ਅਤਿਸ਼ਯੋਕਤਿ

ਅਪੰਨਤਿ ੧੧

੧੬ ਪ੍ਰਤਿਬਸਤੁਪਮਾ ੧੭ ਵਿਸਟਾਂਤ ੧੮ ਦੀਪਕ ੧੯ ਤੁਲਸੀ
 ਗਿਤਾ ੨੦ ਬ੍ਰਹਮਤਿਰੇਕ ੨੧ ਆਛੇਪ ੨੨ ਗਬਿਭਾਵਨਾ ੨੩ ਬਿਸੇ
 ਖੋਕਤਿ ੨੪ ਜਥਾਸਿਖਾ ੨੫ ਅਰਥਾਂਤਰਨਾਸ ੨੬ ਬਿਰੋਧ
 ੨੭ ਸੁਭਾਵੋਕਤਿ ੨੮ ਬ੍ਰਹਮਜਸਤੁਤਿ ੨੯ ਸਹੋਕਤਿ ੩੦ ਬਿਨੋ
 ਕਤਿ ੩੧ ਪ੍ਰਬਿਤ ੩੨ ਭਾਵਕ ੩੩ ਕਾਬ੍ਰਹਮਲਿੰਗ ੩੪ ਪਰਿਆ
 ਯੋਕਤਿ ੩੫ ਉਦਾਤ ੩੬ ਸਮੁੱਚਯ ੩੭ ਪਰਿਆਪ ੩੮ ਅਨੁ
 ਮਾਨ ੩੯ ਪਰਕਰਿ ੪੦ ਬ੍ਰਹਮਜੋਕਤਿ ੪੧ ਪਰਿਸਿਖਾ ੪੨ ਕਾ
 ਰਨਮਾਲਾ ੪੩ ਅਨਿਯੋਮਨਿ ੪੪ ਉਤਰ ੪੫ ਸੂਖਮ ੪੬ ਸਾ
 ਰ ੪੭ ਅਸੀਗਤਿ ੪੮ ਸਮਾਧਿ ੪੯ ਸਮ ੫੦ ਬਿਖਮ ੫੧ ਅ
 ਧਿਕ ਪ੍ਰਤਾਨੀਕ ੫੨ ਮੀਲਤ ੫੪ ਏਕਾਵਲੀ ੫੫ ਸੁਮਰਨ ੫੬
 ੫੨

ਕੁੰਤਮਾਨ ੫੭ ਪ੍ਰਤੀਪ ੫੮ ਸਾਮਾਨ ੫੯ ਬਿਸੇਖ ੬੦ ਤਦਗੁਨ
 ੬੧ ਅਤਦਗੁਨ ੬੨ ਬਾਘਾਤ ੬੩ ਸੀਕਰ ੬੪ ਸੀਸਿਸਾਰਿ ੬੫
 ਅਥਉਪਮਾਲੀਕਾਰਲ ੦ ਦਿਹਾ ਉਪਮੇਯਹਿਉਪਮਾਨਸੋਕੀਜੈ
 ਜਹਾਂਸਮਾਨਾਇਕਸਾਧਾਰਨਧਰਮਕਰਿਉਪਮਾਤਾਰਿਬਖਾਨ ੩
 ੩ ਜਹਾਂਉਪਮੇਯਕੋਉਪਮਾਨਕੇਸਾਦ੍ਰਸਮਕੀਜੈਏਕਜੋਸਾਧਾਰਨ
 ਧਰਮਹੈਤਿਸਕਰਿਸੋਉਪਮਾਜੇਬਰਨਬੇਜੋਗਯਹੋਇਸੋਉਪਮੇਯਾ
 ਸਾਕੀਉਪਮਾਦੀਜੈਸੋਉਪਮਾਨਾਸਮਸਮਾਨਜਰਸਸੋਸੀਸੋਇ
 ਤਾਦੇਪਦਉਪਮਾਕੇਬਾਚਕਾਏਕਭਾਵਕਰਿਜੋਉਪਮੇਯਉਪ
 ਮਾਨਦੇਉਮੇਰਹੈਸੋਸਾਧਾਰਨਧਰਮਾਨਨਉਪਮੇਯਕੋਉਪਮਾਨ
 ਕੇਸਾਦ੍ਰਸਮਕੀਜੈਦੈਪਦਾਰਥਕਹਿਬੇਕੋਕਹਾਤਪਰਯਏਕਕੀ

ਅੰਪੇਡਾ ਕਰਿ ਦੂਜੇ ਅਰਥ ਸੋਆਪਹੀਆ ਵੇਤੋ। ਪੁਨः ਸਮਾਨਮਕੀਜੈ
 ਬਿਸੇਸਨ ਕਿਮਰਥਾ। ਅੰਧਰਮਮੇਇਕਸਾਧਾਰਨ ਬਿਸੇਸਨ ਕਮੇਦਿ
 ਯੋਮੇਸੇਕਹਿਨੋਬੰਧਰਮਕਰਿਸਮਾਨਕੀਜੈ। ਉਤੰਗ। ਉਪਮਾਨਉ
 ਪਮੇਯਦੈਪਦਾਰਥਮਨੰਨ੍ਹਯਥਾਰਨਾਰਥਮਨੰਨ੍ਹਯੋਮੇਇਕਪਦਾ
 ਰਥਹੀਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯਭਵਕੋਗਹਿਤਹੈ। ਅੰਸਮਾਨਪਦਰੂਪਕ
 ਥਾਰਨਾਰਥਰੂਪਕਮੇਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯਏਕਦੈਜਾਤਹੈ। ਧਰਮਮੇ
 ਇਕਸਾਧਾਰਨ ਬਿਸੇਸਨਉਪਮਾਨਿਰਥਹਿਨਿਮਿਤਕਾਹੇਤੇਜੋਉਪ
 ਮਾਨਕੋਸਗਰੋਅੰਮੁਖਧਰਮਗ੍ਰਹਨਕੀਜੈਗੋਤੰਉਪਮਾਕਦਾਚੇ
 ਤਨਬਨੈਗੀ। ਜੈਸੇਕਯੋਗਿਰਿਕੁਚਜਥਗਿਰਿਕੇਬਿੰਡੁਪੰਡੁਆਦਿ
 ਕੁਚਨੋਮੇਆਰੋਪਕਰਿਥੇਲਗੇਤੋਕਥਦੈਸਕਤਹੈ। ਯਾਤੇਧਰਮਮੇ

ਇਕਮੋਜਾਧਾਰਨਾਬਿਸੇਸਨਾਦਿਯੋਹੈਇਕਕਹਿਬੇਕਰਿਮਿਲਤੋਸਾਧ
 ਰਨਧਰਮਨਿਰਸੀਕਗ੍ਰਹਨਕਰਨੈ। **ਪੁਨ: ਪੁਨ:** ਤੁਮਸਮਸਮਾਨ
 ਸੋਸੀਆਦਿਪਦਉਪਮਾਕੇਬਾਚਕਕਹੇਯਾਕਹਿਬੇਸੋਉਪਮਾਇ
 ਨਕੇਬਾਚਾਰਥਠਹਿਕੋਸੋਕੇਵਲਸਮਸਮਾਨਾਦਿਪਦਨਿਕੋਬਾਚਾ
 ਰਥਉਪਮਾਕੈਸੇਬਨੈ। ਉਪਮਾਤੋਉਪਮੇਯਉਪਮਾਂਨਾਦਿਮਿਲਿਤੋਤ
 ਹੈ। **ਉਤੰਗ** ਉਪਮੇਯਕੋਉਪਮੇਯੰਦ੍ਰਉਪਮਾਂਨਕੋਉਪਮਾਂਨੰਦ੍ਰਧਰਮ
 ਕੋਧਰਮੰਦ੍ਰੇਤਬਹੀਤੰਹਿਜਬਸੋਸਮਾਇਵਏਪਦਗ੍ਰਹਨਕੀਜੈ
 ਇਨਤੇਬਿਨਾਮੁਖਮੁਖਹੈਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਹੈਉਜਲਉਜਲਹੈਸੋਕਿਸੀਕ
 ਮਕੇਨਹੀ। ਜਬਚੰਦ੍ਰਇਵਮੁਖਉਜਲਕਹੈਤੋਸਬਹੀਜਾਰਥਕਭ
 ਏਯਾਤੋਉਪਮਾਂਸਮਸਮਾਨਾਦਿਪਦਨਿਕੋਹੀਬਾਚਾਰਥਜਾਨਿ

ਏਓ **ਨਨੁ** ਉਪਮੇਯਕੋ ਉਪਮਾਨਕੇਸਾ ਦ੍ਰਸ਼ਮਸਾਧਾਰਨਧਰਮਕਰਿਕ
 ਰਨਸੇਵਹਿਕੋਨਸੇਸਾਧਾਰਨਧਰਮਹੈ। ਚੀਰਪਹੈਲਪੁਹੈਹਲਵੇ
 ਹੈਭਾਰਹੈਕਹਾਹੈ। **ਉਤੰਗ** ਸੋਧਰਮਸਾਤਿਭਾਂਤਿਕੋਹੈ। **ਸੋਰਠਾ** ਅ
 ਕ੍ਰਿਤਸੀਲਸੁਬਰਨਆਕ੍ਰਿਤਸੀਲਾਕ੍ਰਿਤਬਰਨ। ਸੀਲਬਰਨਸੁਭ
 ਕਰਨਆਕ੍ਰਿਤਸੀਲਸੁਬਰਨਇਮਾ ੩ **ਆਕ੍ਰਿਤਉਪਮਾਯਥਾਕੀਥ**
ਗੀਵ ੧ ਸੀਲੋਪਮਾਯਥਾਸਾਯਕਕਟਾਛ ੨ ਬਰਨੋਪਮਾਯਥਾ
 ਬਿਦੁਮਮਧਰ ੩ **ਆਕ੍ਰਿਤਸੀਲੋਪਮਾਯਥਾਗਿਰਿਕੁਚ** ੪
 ਆਕ੍ਰਿਤਬਰਨੋਪਮਾਯਥਾਬਮਲਿਥੇਨੀ ੫ ਸੀਲਬਰਨੋਪਮਾਯ
 ਥਾਦਮਿਨਿਤਿਯ ੬ **ਆਕ੍ਰਿਤਸੀਲਬਰਨੋਪਮਾਯਥਾਚੰਦ੍ਰਮੁਖ**
 ੭ ਅੇਸੇਸਾਤਿਸਾਧਾਰਨਧਰਮੋਕਰਿਉਪਮਾਹੋਤਹੈ। **ਨਨੁ** ਜੋਇਨ

ਸਾਤਧਰਮਕਰਿਉਪਾਮਾਭਈਤੋਆਕਾਰਪਾਮੇਯਾਈਨੇ੨ਸੀਲੋਪ
 ਮਾਂਮੇਸ਼ੁਨਪੁਛਸੀਮੇਠਬਰਨੋਪਮਾਂਮੇਮਰਕਟਪਿਸਿਸੇਓਸੁਇਤਮ
 ਦਿਏਉਉਪਮਾਂਨਉਚਿਤਹੈ **ਉਤਰਾ** ॥ ਯਾਕੋਨਮਤੋਉਪਮਾਹੈਕਛੁ
 ਨਿੰਦਾਤੋਨਹੀਹੈ। ਜਬਜਬਚਿਤਉਪਮਾਨਨਿਕੋਰਾਖੇਤਬਹੀਉਪ
 ਮਾਬਨੈ। ਨਾਤਰਤੋਅਮਿਲਉਪਮਾਨਨਿਕਰਿਤਕੀਸਿਗਮਾਮਨੁਚਿ
 ਤਾਰਥਾਦਿਦੂਖਨਦੈਸਾਤਹੈ। ਅੰਜਹਾਕਾਦੁਕੀਨਿੰਦਾਕਰਨੀਹੈ
 ਇਤਹਾਂਮੇਸੀਉਪਮਾਂਨਿਰਸਿਕਦੈਨੀਤਤਪਰਜਕੀਪ੍ਰਧਾਨਮਤਾਕ
 ਰਿਤਹਾਂਨਿੰਦਾਹੀਉਪਮਾਸਰੂਪਹੈ **ਨਨੁ** ਉਪਮਾਕਾਹੈਕੋਦੈਨੀਸੂ
 ਧੇਮੁਖਕੋਮੁਖਕੋਨਕਹੈ **ਉਤਰਾ** ॥ ਇਤਨੇਸਾਨਨਿਮੇਅਵਸਮਉ
 ਪਮਾਦੈਨੀਬਨਤਹੈ। ਬੈਰ੧ ਪ੍ਰੀਤਿ੨ ਮਦ੩ ਈਰਖਾ੪ ਕ੍ਰੀਡਾ

੫ ਬਚਨਬਿਲਾਸ ੬ ਸਤੁਤਿ ੭ ਨਿੰਦਾ ੮ ਕਰੁਨਾ ੯ ਦੁਆ ੧੦
 ਹਰਖ ੧੧ ਨਿਸਚਯ ੧੨ ਤਰਕ ੧੩ ਬਿਖਾਦ ੧੪ ਉਦਮ ੧੫
 ਆਦਰ ੨੦ ਅਨਾਦਰ ੨੧ ਮਾਨ ੨੨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੩ ਬਿਨਤੀ ੨੪
 ਛੋੜ ੨੫ ਛਿਮਾਪਨ ੨੬ ਅਪਮਾਨ ੨੭ ਅੰਗੀਕਾਰ ੨੮ ਉਦਾਰ
 ਤਾ ੨੯ ਅਹੀਕਾਰ ੩੦ ਅਨੁਮਾਨ ੩੧ ॥ ਇਤਯਾਦਿ ਸਥਾਨ ਮੇਰੁ ਪਾਸ ॥
 ਦਿਖੇ ਬਿਨ ਨਿਰਬਾਹਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਥਾਨ ਮੇਰੁ ਆਇ ਬੇਕਾਰਿ ਯਾਹੀ
 ਹੋਤ ਤੇ ਉਪਮਾ ਕਉ ਪ੍ਰਥਮ ਬਰਨ ਜੈ ਹੈ ॥ **ਜੋ ਉਪਮਾ ਦੁਧਾ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਸ**
 ੧ ॥ ਲੁਪਤ ਪਾਸ ੨ **ਪੂਰਨ ਪਾਸ ੦ ਦੋਹਾ ॥** ਬਾਚਕ ਅੰਗ ਉਪਮਾ
 ਨ ਜਹਿ ਧਰਮ ਅੰਗ ਉਪਮੇ ਯਾਇ ਨ ਚਾਕੈ ਕਰਿ ਹੋਤ ਹੈ ਪੂਰਨ ਉਪਮਾ
 ਤੇ ਯਾ **ਯਥਾ ਦੋਹਾ ॥** ਸਾਂਝਿ ਮੇਰੁ ਆਵਤ ਸਦਨ ਚਲਿ ਬਾਲਿ ਲਖੇ

ਸੁਧੀਗਾ ਬਾਰਜਸੋ ਬਿਜਗਜਮੁਖਾ ਬਿਮਲਾ ਬਿਰਾਜਤ ਬੀਗ **੩੬**
 ਗਇਹਾਂ ਬਾਰਜਉਪਮਾਨਸੋ ਬਾਚਕ ਬਿਜਗਜਕੋ ਮੁਖਉਪਮੇ ਯਾ ਬਿ
 ਮਲਾ ਬਿਗਾਜਿ ਬੋਸਾਧਾਰਨ ਪਰਮਚਾਰਿ ਹੈ ਯਾ ਤੈ ਪੂਰਨਉਪਮਾ
ਅਥ ਲੁਪਤੋਪਮਾ ਲੱਛਨ ਇਕ ਦੈਤੀ ਨਕੀਜਿ ਯੇ ਲੋਪਾਤ ਹਾਲੁਪ
 ਤਉਪਮਾ ਕੀਓਪਾ **੩੭** ਜਹਾਂਉਪਮਾਨਾਦਿ ਮੇਤੋ ਕਉ ਲੋਪ ਕੀਜੈ ਅ
 ਰਥਕਰਤ ਮੇਉਪਰਸੋ ਆਵੈ ਸੋ ਲੁਪਤੋਪਮਾ **ਨਨੁ** ਉਪਮਾਨਾਦਿ ਅ
 ਰਥਕਰਤ ਮੇਉਪਰਸੋ ਕੈਸੇ ਆਇਸਕੈ ਜਿਕਰੋ ਆਵਤ ਹੈ ਤੈ ਜਹਾਂ ਜ
 ਹਾਂ ਜੋ ਜੋ ਬਿਸੈ ਬਰਨ ਨਹੈ ਇਗਤਾਂਤ ਹਾਂ ਹੀ ਬਾਚਕ ਪਰਮਾਦਿਉਪ
 ਰਿਸੋਗੁਹਨ ਕਰਿਉਪਮਾ ਹੀ ਕਹਿ ਦੇਹਗੇ ਯਾ ਮੇਏ ਕਤੋ ਮੋਰਾ ਮਲਿਕ
 ਰਨਿਕੋ ਬੈਯਰਥਤਾ ਆਈ ਅੰਦੁਜੈ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸਿਦਾ ਦੇਖਾ ਯਾ **ਉ**

ਤਰ ਉਪਮਾਨਾਦਿਅਰਥਕਰਤਮੇਜੋਉਪਰਸੋਆਵਤਹੈਸੋਉਪਮੇਯ
ਧਰਮਾਦਿਕੀਸਕਤਿਕਰਿਆਵੈਹੈ। ਜੈਸੇਚਿਦਸੋਮੁਖਕਹੈਤਬਾਅ
ਰਥਕਰਤਮੇਯਹਿਜਨਮੇਜਾਤਿਹੈਜੋਚਿਦਸੋਮੁਖਉਜਲਹੈ। ਉਜ
ਲਤਾਧਰਮਚੀਦ੍ਵਾਦਿਆਪਨੀਸਕਤਿਸੋਲਾਏਸਰਬਾਥਿਸੈਬਿਖੇਮੇ
ਸੀਸਕਤਿਨਹੀਹੋਤਹੈ। ਯਾਂਤੇਔਰਮਲਿਕਾਰਤੀਰਹੇਮੇਅਤਿਪ੍ਰਸਿ
ਗਦੂਖਨਹੁੰਨਆਯੋ। **ਜੋਲੁਪਤੋਪਮਾਆਠਪ੍ਰਕਾਰ**। ਬਾਚਕਲੁਪ
ਤਾ ੧ ਧਰਮਲੁਪਤਾ ੨ ਬਾਚਕਧਰਮਲੁਪਤਾ ੩ ਬਾਚਕਉਪਮੇਯ
ਲੁਪਤਾ ੪ ਉਪਮਾਂਨਲੁਪਤਾ ੫ ਧਰਮਉਪਮਾਨਲੁਪਤਾ ੬ ਬਾਚ
ਕਉਪਮਾਂਨਲੁਪਤਾ ੭ ਧਰਮਉਪਮਾਂਨਬਾਚਕਲੁਪਤਾ ੮ **ਬਾਚ**
ਕਲੁਪਤਾਯਥਾਸੋਮਨਾਥਕੋਦੋਹਾ। ਚੇਦਬਦਨਕੀਜੋਨਿਸੋਛ

ਬਿਕੀਉਠਤਤਰੰਗਾ ਨਿਰਖਤਹੀ ਹਰਿਬਸਭਏ ਬਿਦੁਮਾ ਅਧਰਸੁਰ
 ਗਾ ੩੮ ॥ ਇਹਾਂ ਬਿਦੁਮਾ ਉਪਾਨਾ ਅਧਰਉ ਪਮੇਯ ਸੁਰੰਗਤਾ ਧਰ
 ਮਹੈ ॥ ਸੇਸਮਾਨ ਬਾਚਕ ਨਹੀ ਯਾਤੇ ਬਾਚਕ ਲੁਪਤਾ ॥ ਧਰਮ ਲੁਪ
 ਤਾ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਚਾਹਿਭਹੀ ਚਾਹਤਿ ਗਹਿਤਿ ਨੈਕ ਨਥਾ ਕਤਨੈ ਨ
 ॥ ਸਸਿਸੋਮੁ ਖਿਨੰਦਨੰਦ ਕੋ ਬ੍ਰਿਜ ਬਨਤਾ ਲਹਿ ਚੈਨ ੩੯ ॥ ਇਹਾਂ ਸ
 ਸਿਉਪਾਨੰਜੋ ਬਾਚਕ ਮੁਖਉ ਪਮੇਯਹੈ ॥ ਉਜਲਤਾ ਧਰਮ ਨਹੀ ਯਾਂ
 ਤੇ ਧਰਮ ਲੁਪਤਾ ॥ ਬਾਚਕ ਧਰਮ ਲੁਪਤਾ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਅਤਨਤਾ ਪ
 ਤਨਕਯੋਤਚਤਾ ਅਜਹੈ ਸਿਖਉ ਰਾਮਾਨਾ ॥ ਚਲਿਬ੍ਰਿਜ ਚੰਦ ਸੁਜਨਕੀ
 ਨਿਰਖਜੋਨ ਮੁਸਕਾਨਾ ੪੦ ॥ ਇਹਾਂ ਜੋਨਉ ਪਾਨ ਮੁਸਕਾਨਉ ਪਮੇ
 ਯਹੈ ॥ ਸਮਬਾਚਕ ਸ੍ਰੇਤਤਾ ਧਰਮ ਨਹੀ ਯਾਤੇ ਬਾਚਕ ਧਰਮ ਲੁਪਤਾ

ਨਨੁ ਜੋਨਿ ਮੁਸਕਾਨ ਕਹਿ ਬੈਕਰਿ ਰੂਪ ਕਕਮੋਨ ਹੋਇ ॥ ਓਤੰਗਾ
 ਰੂਪ ਕਮੇਪਹਿ ਲੈਉ ਪਮੇਯ ਕਹਿ ਪੀਛੈਉ ਪਮਾਨ ਕਹਿਯੈ ਹੈ ॥ ਯਥਾ
 ਮੁਖ ਚੰਦਨਾਮੇ ਅਰਥ ਯਹਿ ਜੋ ਮੁਖ ਚੰਦ ਹੀ ਹੈ ॥ ਬਾਚਕ ਪਰਮ
 ਲੁਪਤਾਮੇ ਪਹਿ ਲੈਉ ਪਮਾਨ ਕਹਿ ਪੀਛੈਉ ਪਮੇਯ ਕਹਿਯੈ ਹੈ ॥ ਯਥਾ
 ਚੰਦ ਮੁਖ ਅਰਥ ਯਹਿ ਜੋ ਚੰਦ ਸਾਦੁ ਸਮਝਿ ਜਲ ਮੁਖਾ ਕਹੈ ਕਜੇ
 ਪਹਿ ਲੇਹੀਉ ਪਮੇਯ ਆਵੈ ਤੋ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਕਹਿਨ ਪਸੰਗ ਕੀ ਜੋਗ
 ਤਾ ਕਹਿ ਲੁਪਤਾ ਪਮਾਨ ਹੋਤੈ ਜੋ ਮੁਖ ਚੰਦ ਚੂਮਤ ਹੈ ਚੂਮ ਬੈਕੈ
 ਸੰਜੋਗ ਸੋਉ ਪਮਾਨ ਜਾਨਿਯੈ ॥ ਬਾਚਕ ਉਪਮੇਯ ਲੁਪਤਾ ਯਥਾ ॥
 ਗਾ ॥ ਸਾਰ ਦਸ ਸਿਉ ਜਲ ਨਿਰਥਿ ਪੀਵਤ ਪਰਮ ਪਯੁਖਾ ਕਹਾ ਕ
 ਹੋਇ ਨ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕੀ ਅਲੀ ਅਪੁਰਬ ਭੂਖਾ ॥ ੪੧ ॥ ਇਹਾਂ ਸਾਰ ਦਸ ਸਿ

ਉਪਮਾਨ ਉਸ ਲਤਾ ਪਰਮ ਹੈ। ਸਿਥਾਚਕ ਮੁਖ ਉਪਮੇਯਨ ਹੀ ਹੈ ਜ
 ਨੇ ਜਾਤ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਉਪਮੇਯ ਲੁਪਤਾ **ਨਨੁ** ਉਪਮਾਨ ਕੀ ਕੇਵਲਤਾ ਸੇ
 ਰੂਪ ਕਾਤਿ ਸਮੇਕਾਤਿ ਕਮੇਨ ਹੋਇ **ਉਤੰਗ** ਰੂਪ ਕਾਤਿ ਸਮੇਕਾਤਿ ਮੇ ਉਪ
 ਮਾਨ ਅਬਨ ਸੇ ਹੋਤ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਖੰਜਨ ਖੇਲਤ ਖੁਬ ਚੰਦ੍ਰਗੇਦ ਲੈ ਪਨੁ ਖ
 ਸਗ ਕਹਾਂ ਚੰਦ੍ਰਗੇਦਾ ਮੇ ਕਹਾਂ ਖੰਜਨ ਕੇ ਖੇਲ ਬੋ। ਉਪਮਾਂ ਮੇ ਅਮਿ
 ਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ। **ਉਪਮਾਂ ਲੁਪਤਾ ਯਥਾ** **ਜੋ ਮਨਾ ਬਕੋ ਦੋਹਾ**
 ਕੇ ਕਲਸੀ ਬਾਨੀ ਮਧੁਰੇ ਮੁਖ ਸੋ ਸੁਨਿ ਬਾਲਾ ਰੇ ਇਹ ਹੈ ਮੇ ਹਿਤ ਅ
 ਹੈ ਅਲਿਨੰਦਨੰਦ ਗਸਾਲਾ। **੪੩** ॥ ਇਹਾਂ ਨਾਮ ਕਾ ਕੇ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਨੀ ਉ
 ਪਮੇਯ ਸੀਥਾ ਚਕਮ ਪੁਰਤਾ ਪਰਮ ਹੈ। ਕੇ ਕਲ ਬਾਨੀ ਕੇ ਉਪਮਾਂ ਨ
 ਹੀ ਕੇ ਕਲ ਕੀ ਬਾਨੀ ਉਪਮਾਨਤਾ ਕੇ ਇਹਾਂ ਲੈ ਪਰੇ ਯਾ ਤੇ ਉਪਮਾਨ ਲੁ

ਪਤਾ **ਪ੍ਰਸ** ਕੋਕਿਲ ਬਾਨੀ ਕੋਉ ਪਮਾਨ ਕੈ ਸੇਨ ਹੀ **ਉਤੰਗ** ਨਾਪਕਾ ਕੀ
 ਬਾਨੀ ਕੋਕਿਲ ਕੇ ਅਕਾਰ ਨਹੀ ਮੋ ਬਰਨ ਨਹੀ ਮੋ ਸੀਲ ਨਹੀ ਜੋ ਕ
 ਰੋ ਸੀਲ ਤੋ ਹੈ ਮਧੁਰਤਾ ਜੋ ਕੋਕਿਲ ਮੇ ਮਧੁਰਤਾ ਸੋਈ ਬਾਨੀ ਮੇ ਮਧੁਰਤਾ
 ॥ ਤਹਾਂ ਮਧੁਰਤਾ ਕਛੁ ਕੋਕਿਲ ਮੇ ਨਾ ਹੀ ਹੈ ਕੋਕਿਲ ਕੀ ਬਾਨੀ ਮੇ ਹੈ ਯਾ
 ਤੇ ਬਾਨੀ ਕੋਉ ਪਮਾਨ ਕੋਕਿਲ ਕੀ ਬਾਨੀ ਹੀ ਹੈ ਕੋਕਿਲ ਨਹੀ ਜੈ ਸੇਨੇ
 ਤਨ ਕੋਉ ਪਮਾਨੀ ਮੁਗ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਮੁਗ ਨਹੀ **ਨਨੁ** ਕੋਕਿਲ ਬਾਨੀ
 ਕੋਉ ਪਮਾਨ ਨਹੀ ਤੋ ਕੋਕਿਲ ਸੀ ਬਾਨੀ ਕਾਰੇ ਕੋਕ ਹੀ **ਉਤੰਗ** ਕੋਕਿਲ
 ਕਹੇ ਬਿਨ ਜੇ ਕਹਿ ਇਤਨੋ ਈ ਕਹਿ ਤੇ ਬਾਨੀ ਮਧੁਰ ਕਿ ਬਾ ਬਾਨੀ ਸੀ ਮਧੁ
 ਰਤੋ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਨੀ ਸੀ ਬਾਨੀ ਮਧੁਗ ਮਧੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ਸੀ ਮਧੁਰ ਕਿ
 ਬਾ ਕੋਕਿਲ ਕੀ ਬਾਨੀ ਸੀ ਮਧੁਰ ਮੇ ਸੇ ਸੇ ਸੇ ਗਹਿ ਤੇ ਯਾ ਤੇ ਕੋਕਿਲ

ਹੁਕਮਿ ਨੈਉ ਚਿਤ ਹੈ। ਧਰਮ ਉਪਮਾਨ ਲੁਪਤਾ ਯਥਾ। ਕਰਨਾ ਭਰਨੇ
 ਦੋਹਾ। ਚੋਚਟਾ ਚਿਤ ਕਨਿਕੇ ਪੈ ਚੋ ਕਿ ਚਲੈ ਹਰਿ ਜਾਗਿ। ਮਿਰਗ
 ਸੇਵਿਗਨ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਬਾਲ ਹਰੀ ਗਰਲਾਗਿ। ੪੩। ਇਹਾਂ ਸੇਬਾ
 ਚਕਨੇ ਤਉ ਪਮੇ ਯਹੈ। ਮਿਰਗ ਕੇ ਨੇ ਤਉ ਪਮਾਨ ਜਮ। ਮਤਾ ਪਰਮ ਨਹੀ
 ਯਾਤੇ ਪਰਮ ਉਪਮਾਨ ਲੁਪਤਾ। ਬਾਚਕ ਉਪਮਾਨ ਲੁਪਤਾ। ਯਥਾ
 ਨਿਰਖਤ ਨਵਲ ਨਿਕੋ ਜਮੇ ਗਹੀ ਬਾਂਹਿ ਨਿਦਲਾਲਾ। ਤਬੈ ਮਧੁਰ ਬੈ
 ਲੀਤਿ ਯਕੋ ਕਿਲ ਬੈ ਨਰਸਾਲਾ। ੪੪। ਤਿਆ ਕੇ ਬੈ ਨਉ ਪਮੇ ਯਮ
 ਧੁਰਤਾ ਰਸਾਲਤਾ ਪਰਮ ਹੈ। ਕੋ ਕਿਲ ਕੇ ਬੈ ਨਉ ਪਮਾਨ ਸੇਬਾ ਚਕ
 ਨਹੀ ਯਾਤੇ ਬਾਚਕ ਉਪਮਾਨ ਲੁਪਤਾ। ਧਰਮ ਉਪਮਾਨ ਬਾਚਕ ਲੁ
 ਪਤਾ ਯਥਾ। ਕਰਨਾ ਭਰਨੇ ਦੋਹਾ। ਰਹੀ ਮੈਨੂੰ ਕੈਕ ਗਬੈ ਠੀਭੈ

ਚਦਾਇ। ਸਵਨਨਕੋ ਸੁਖਦੈ ਪ੍ਰਯਾਕੋ ਕਿਲ ਬੈਨ ਸੁਨਾਇ। ੪੫
 ਨਾਖਕਾਕੇ ਬੈਨ ਉਪਮੇਯ ਹੈ। ਕਿ ਕਿਲ ਕੇ ਬੈਨ ਉਪਮਾਨ ਸੇਬਾਚ
 ਕਮਧੁਰਤਾ ਪਰਮਤੀ ਨੋਨ ਹੀਯਾ ਤੇ ਪਰਮ ਉਪਮਾਨ ਬਾਚਕ ਲੁਪਤ
 ੧। ਪੂਰਬ ਮਾਚਾਰਿਯੋ ਨੈਆਠ ਲੁਪਤ ਪਮਾਂ ਕੋਨੇ ਮਥਾਂ ਧਮੇਂ ਹੈਯ
 ਤੇਆਠ ਭੇਦ ਕਹੈ ਹੈ। ਉਪਮੇਯ ਲੁਪਤ ੧। ਪਰਮ ਉਪਮੇਯ ਲੁਪ
 ਤ ੨। ਉਪਮਾਨ ਉਪਮੇਯ ਲੁਪਤ ੩। ਬਾਚਕ ਪਰਮ ਉਪਮੇਯ ਲੁ
 ਪਤ ੪। ਏਉ ਭੇਦ ਕਯੋਨ ਕਹੈ। ਉਤ੍ਰੰਗ। ਸਰਬ ਬਾਉਪਮੇਯ ਕੋਲੋ
 ਪਾਕਿਯੇ ਤੇ ਅਰਥ ਤੇ ਉਪਮੇਯ ਨਿਰਸੀ ਦੇਹਨ ਹੀ ਨਿਕਸਤੋ ਯਾ ਤੇ ਲੁ
 ਪਤਾ ਆਠ ਹੀ ਹੈ। ਇਤ ਉਪਮਾ ਬੀਚਾਰ। ਅਥ ਮਾਲੋਪਮਾਲੋਕਾ
 ਰਲਛਨਾ ਦੋਹਾ। ਇਕ ਕੋ ਉਪਮਾ ਬਹੁਤ ਜਿਹਦੀ ਜੈ ਸੁਕਵਿਸੁਜ

ਨਾਮਾਲਸੀਉਪਮਾਜੁਹੈਮਾਲੇਪਮਸੋਜਾਨ ੪੬ ॥ ਯਥਾ ॥
 ਹਾ ॥ ਰੂਪਜਾਲਨੰਦਲਾਲਕੈਪਰਿਕਰਿਬਹੁਰਿਛੁਟੈਨਾਖੰਜ
 ਗੀਟਮ੍ਰਿਗਮੀਨਸੇਬ੍ਰਿਜਬਾਲਨਕੇਨੈਨ ੪੭ ॥ ਇਹਾਂਨੈਨਕਿਕੋ
 ਖੰਜਗੀਟਾਦਿਬਹੁਤੇਨਿਕੀਉਪਮਾਦੀਨੀ ॥ ਅਥਰਸੋਨਪਮਾਲ ॥
 ਦੋਹਾ ॥ ਜੇਪੁਰਬਉਪਮੇਯਸੋਉਤਰਕੋਉਪਮਾਨਾਹਿਤਜਾਤਿਮੇਸੇ
 ਜਹਾਂਰਸੋਨਪਮਸੋਜਾਨ ੪੮ ॥ ਪਹਿਲੇਪਹਿਲੇਉਪਮੇਯਆਗ
 ਲੈਕੋਉਪਮਾਨਹੋਤੋਚਲੈਸੋਰਸੋਨਪਮਾ ॥ ਯਥਾ ॥ ਸਭਮੰਡਿਨੇਦੋਹਾ
 ॥ ਗਤਿਸੀਬਾਲਿਤੁਵਚਾਤੁਗੀਚਤੁਰਾਈਸੋਖਮਾਲਾਖਮਾਲਹਿਸੀ
 ਬੀਨਾਸਰਸਸੁਨਿਗੀਤੁਨੰਦਲਾਲਾ ੪੯ ॥ ਇਹਾਂਚਤੁਰਾਈਉਪ
 ਮੇਯਸੋਖਮਾਲਕੋਉਪਮਾਨਭਈਖਮਾਲਉਪਮੇਯਸੋਬੀਨਾਕੋਉ

ਪਮਾਨਭਯੋਸਾਂਕਰਿਨਾਯਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯਚਲਯੋਜਾਤਹੈਯ
 ਤੇਰਸਨੋਪਮਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਗਹਤਤਜਤਕੀਰੀਤਚਲੀਆਇਥੋਜੋ
 ਏਕਾਵਲੀਹੋਇ। ਉਤੰਗਾਏਕਾਵਲੀਮੇਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯਭਾਵ
 ਨਹੀਹੋਤਹੈਸਾਧਾਰਨਪਦਾਰਥਗਹਤਤਜਤਕੀਰੀਤਬਰਨਿਯੋ
 ਹੈ। ਅਥਅਨਨ੍ਯਾਲੀਕਾਰਲੁ॥ ਚੇਹਾਉਪਮੇਹੀਦ੍ਵੈਜਾਤਹੈਜ
 ਹਮਾਪਨਉਪਮਾਨਾਕਹਤਅਨਨ੍ਯਤਾਹਿਕੋਜੋਹੈਸੁਕਾਵਿਸੁਜਾ
 ਨਾ ੫੦। ਜਹਾਉਪਮੇਯਹੀਕੋਤਾਕੋਉਪਮਾਨਕੀਜੋਸੋਅਨਨ੍ਯਾਨ
 ਨਾਉਪਮੇਯਹੀਕੋਜੋਉਪਮਾਨਬਨਾਵਤਹੈਤਾਕੋਕੋਉਮੋਰਉਪਮਾ
 ਨਕੋਨਹੀਕਹਿਦੇਤੇ। ਉਤੰਗਾ। ਵਾਕੋਉਪਮਾਨਕੋਸਾਰੈਤਲਾਸਕ
 ਰਿਯੋਹੈਜਬਵਾਕੇਤੁਲਮਉਪਮਾਨਕੋਉਨਹੀਮਲੈਤਬਵਾਕੇਤਹੀ

ਕੀਉ ਪਾਮਾ ਦੀ ਜੀਯਤ ਹੈ **ਯਥਾ ਕਲਾ ਨਿਧੋ ਜਵੈ ਯਾ** ਉਮਡੇ ਸਾਰਿਤਾਸ
 ਰਮੇ ਹਲਗੈ ਜਿਮਨੇ ਹਲਗੈ ਉਮਡੇ ਚਿਤ ਹੈ। ਨਿਸਥਾ ਸਰਮੋ ਸਿਸੂ
 ਰਦਬੰਤਿ ਘਲਾ ਜਗੀ ਦਬਧੋ ਕਿਤ ਹੈ। ਦੁਮਗਲਾ ਮਲਤਾ ਉਮਗੇ ਮਤਿ
 ਜਮੋ ਉਮਗੇ ਨਰਨ ਰਿਨਕੋ ਹਿਤ ਹੈ। ਪਿਯਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਮਿਲਾ ਵਨ ਕੋਥ
 ਰਖਾਰਿਤੁ ਸੀਬ ਰਖਾਰਿਤੁ ਹੈ **੫੧** ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੇ ਮਿਲਾ ਪਾਬਿਖੇ ਜਬ ਦੇਖੇ
 ਬਰਖਾਰਿਤੁ ਕੇਤੁ ਲਾਮੇ ਰਤੋ ਕੋ ਉਹੈ ਨਹੀਤ ਬਰਖਾਰਿਤੁ ਹੀ ਕੀਉ ਪਮ
 ਦੀਨੀ। ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀਸੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀਸੀ ਲਾਤੁ ਲੀਜੀ ਸ੍ਰੀ ਲਾਤੁ
 ਲੀਜੀ। ਸ੍ਰੀ ਬਿੰਦਾ ਬਨਸੇ ਸ੍ਰੀ ਬਿੰਦਾ ਬਨਯਾਤੇ ਮਨੁ ਨ੍ਰਯਾ **ਨਨੁ**। ਉ
 ਪਮਾ ਕੇ ਦੇਖੇ ਜੈ ਉਪਮਾ ਹੋਇ **ਉਤਰਾ**। ਉਪਮਾ ਮੇ ਉਪਮਾ ਨਉਪਮੇ ਯਦੈ
 ਪਦਾਰਥ ਹੋਤ ਹੈ। ਯਮੇ ਏਕਹੀ ਉਪਮਾ ਨਉਪਮੇ ਯਦੈ ਜਾਤ ਹੈ।

ਅਥ ਉਪਮੇਯੋਪਮਾਲਿਕਾਰਲਾ० ਦੋਹਾ ਉਪਮਾਦੀਜੈਪਰਸਪਰ
 ਲਖਿਵੈਪ੍ਰਭਾਸਮਾਨਾਜਿਕਹਿਉਪਮੇਯੋਪਮਾਮਲਿਕਾਰਸੁਖਸਾਨਾ
 ਪੜ ਜਹਾਉਪਮੇਯਕੀਉਪਮਾਉਪਮਾਨਕੋਉਪਮਾਨਕੀਉਪਮਾਂਉ
 ਪਮੇਯਕੋਦੀਜੈਸੋਉਪਮੇਯੋਪਮਾ ਯਾਕੋਨਾਮਪਰਸਪਰੋਪਮਾਭੀਕ
 ਹੋਹੈ ਪ੍ਰਸਾ ਪਰਸਪਰਉਪਮਾਦੀਨੀਤਬਪਰਸਪਰਉਪਕਾਰੀਭ
 ਏਯਾਤੇਅਨੋਅਨਿਆਲਿਕਾਰਭਯੋ ਉਤਰ ਅਨੋਅਨਿਆਲਿਕਾ
 ਰਮੇਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯਭਾਵਨਹੀਹੋਤਹੈ ਕਿਵਲਪਰਸਪਰਉਪਕਾ
 ਰਤਾਹੋਤਹੈ ਅੰਦੋਉਨਕੀਪ੍ਰਭਾਸਮਾਨਿਨਹੀਹੋਤਿਹੈ ਯਥਾਮਲਿਕ
 ਰਮੁਕਤਾਵਲਿਖਾਂਕਬਿੰਨੁ ਅਰਸਸੁਰੰਗਰਸਰਚਿਰਉਮੰਗਮਈ
 ਅਤੁਲਉਮੰਗਭਰਿਰੰਗਰਸਰਖਾ ਲਾਲਕਵਿਦੀਪਤਾਬਿਰਾਜ

ਤਸਕਲਾਬਿਪਸੁਖਮਾਕੀਜਾਲਸੀਸਰਾਯੋਕਰੈਸਖਿਯਾਂਅਮਲ
 ਅਮੋਲਬਡੀਬਨਕਾਬਿਲੇਲਾਮਨਮੋਲਲੈਲੈਲਾਲਕੋਕੋਕੀਜ
 ਤਕੁਰਖਿਯਾਂਪਖਿਯਾਂਕਮਲਸੋਭਾਅਖਿਯਾਂਤਿਹਾਰੀਜਮਾਅਖਿ
 ਯਾਂਤਿਹਾਰੀਏਕਮਲਕੈਸੀਪਖਿਯਾਂ ੫੩ ਯਮੋਕਮਲਪਾਖੁਰੀ
 ਨਿਕੋਆਖਨਿਕੀਸੋਭਾਅਖਿਨਿਕੋਕਮਲਪਾਖੁਰੀਨਿਕੀਸੋਭਾਦੀ
 ਨੀਜੈਸੇਕਾਮਸੋਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸ਼ਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਸੋਕਾਮਾ ਅਥਉਤਪ੍ਰੇਛਾਲਿਕ
 ਰਲੰਛਨਾਦੇਹਾ ਬਰਨਨੀਯਮੋਅੰਗੀਕਰੈਸੋਭਾਵਨਜਾਹਿਅ
 ਨੁਜਨੁਪਦਉਤਪ੍ਰੇਛਸੋਉਤਪ੍ਰੇਛਕਾਮਰਥਾਹਿ ੫੪ ਜਗੰਬਰਨ
 ਨੀਅਜੈਬਰਨਬੈਜੋਗਤਾਮੋਅੰਗੀਕਰੈਸੋਭਾਵਨਤਰਕਕਰੈਮਨੁਜ
 ਨੁਜਬਦੈਕਰਿਸੋਉਤਪ੍ਰੇਛਾਯਮੋਉਤਪ੍ਰੇਛਕਾਮਰਥਹੋਤਹੈਉਤਪ੍ਰੇ

33
 ਛਕਨਾਮਥਨਾਵਟਕੀਬਾਤਕੋਹੈ। **ਪੁਸ਼ਾ** ਜਹਾਂਉਪਮਾਮੇਮੋਰੁਪਕ
 ਮੇਮੁਖਚਿਦਸੇਮੈਨੈਨਕੀਜਕਹੈਤਹਾਂਉਮੁਖਮੇਮੋਨੈਨਕੀਮੇਚਿਦ
 ਮੇਕੀਜਕੀਸਿਭਾਵਨਾਕੀਨੀਹੈਮੁਖਕਛੁਚਿਦਬੋਰਈਹੈਮੋਨੈਨਕੀਜ
 ਕਬਹੈਯਾਤੇਸੋਉਉਤਪੇਛਾਹੋਗੇ। **ਉਤੰਗ**। ਉਨੇਮੇਮਨੁਜਨੁਪਦਨਹੀ
 ਹੋਤਹੈ। ਮਨੁਜਨੁਪਦਤਹਾਂਹੀਹੋਤਹੈਜਹਾਂਕਾਹੁਮੇਕਾਹੁਕੀਅਨਿਅਥਾ
 ਕਲਪਨਾਕਰਨੀਹੋਇ। ਜੇਸੇਕਾਹੁਨੈਕਾਹੁਕੋਰਾਜਤੇਪਨਾਦੇਵਾਯੇ
 ਤਬਦੇਖਿਥੇਵਾਰੇਕਹੈਹੈ। ਯਹਿਧਨਮਾਨੇਦੇਵਾਵਨਹਾਰੇਨੈਦੇਯੇ
 ਹੈ। ਤੋਕਛੁਦੇਵਾਵਨਹਾਰੇਨੈਤੋਨਹੀਦੇਯੇਪੈਤਮੇਧਨਦੇਥੇਕੀਮਾਨੇ
 ਪਦਕਰਕਲਪਨਾਕੀਨੀਸੋਤੋਉਪਕਾਰੀਹੈ। ਮੇਸੇਬਿਵਹਾਰਕੋਨਾ
 ਮਉਤਪੇਛਾਹੈ। **ਪੁਨः ਪੁਸ਼ਾ**। ਮੇਸੇਕਹਿਨੈਬੋਸਿਭਾਵਨਾਕੀਜੇਗੇ

ਥਾਂਤਰੇਮੇਕਯੋਹੈਉਤਪ੍ਰਛਾਸਿਭਾਵਨਾ। ਬਰਨਨੀਯੋਮੇਮੋਰਕੀਸਿਭਾ
 ਵਨਾਕੀਜੈਯਹਿਕਮੋਕਯੋਪੁਨ। ਉਤਪ੍ਰਛਕਾਅਰਬਜਾਕੋਹੋਇਯ
 ਹਿਬਿਸੇਸਨਕਮੋਦਿਯੋ। **ਉਤੰਗ** ਜੋਇਤਨਈਕਹਿਤੇਸਿਭਾਵਨਾ
 ਕੀਜੈਤੋਕਿਸਮੇਸਿਭਾਵਨਾਕੀਜੈਮੋਕਾਹੇਕੀਸਿਭਾਵਨਾਕੀਜੈਯਹਿ
 ਨਮੂਨਤਾਰਹਤੀ। ਯਾਤੇਕਯੋਬਰਨਨੀਯੋਮੇਮੋਰਕੀਯਾਕੋਅਰਬ
 ਬਰਨਨੀਯਸੋਭਿਨਕਾਹੁਕੀਸਿਭਾਵਨਾਕੀਜੈ। ਅੰਉਤਪ੍ਰਛਕਾਅਰ
 ਬਾਮਪੰਨ੍ਹਤਿਬਾਰਨਾਰਬਾ **ਜੋਉਤਪ੍ਰਛਾਤ੍ਰਿਯਾ** ॥ ਬਸਤੁਉਤਪ੍ਰਛਾ ੧
 ਹੇਤੁਉਤਪ੍ਰਛਾ ੨ ਠਲਉਤਪ੍ਰਛਾ ੩ ॥ ਜਹਾਂਬਸਤੁਕੀਬਸਤੁਮੇਸੀ
 ਭਾਵਨਾਕੀਜੈਸੋਬਸਤੁਉਤਪ੍ਰਛਾ **ਯਥਾਸੁਖਦੇਵਕੋਸਵੈਯਾ** ॥ ਪਹ
 ਰੇਚੁਨਹੀਗਹਰੇਰੰਗਕੀਗਹਿਸੇਜਲਈਹਰਿਸੋਛਲਕੈ। ਛੁਟਿਕੇ

ਸਸੁਕੇਸਕਪੇਲਕੁਰੇਕਵਿਰਾਜਸੁਕੇਸਿਲਖੇਲਲਕੈ। ਤੁਹਾਰਾਜਤ
 ਕਾਨਤਰੋਗਨਿਸੈਮੁਖਕੀਉਪਸਾਉਪਜੀਬਲਕੈ। ਜਨੁਸਾਂਝਸਮੇਂ
 ਸੁਰਭਾਨੁਕੀਛੋਰਮੇਦੈਗਵਿਮਾਹਿਸਸੀਬਲਕੈ **੫੫** ॥ ਇਹਾਂਚਨਗੀ
 ਅੰਕੇਸਮੀਤਾਟਿਕਾਮੇਮੁਖਏਬਸਤੁਤਾਮੇਸਾਂਝਮੇਂਸੁਰਭਾਨੁਮੇਂਦੈਗਵਿ
 ਅੰਸਸੀਇਨਬਸਤੁਕੀਸੀਭਾਵਨਾਕੀਨੀਯਾਤੇਬਸਤੁਉਤਪ੍ਰੇਛਾ **ਹੇਤੁ**
ਉਤਪ੍ਰੇਛਾਲ ॥ ਜਹਾਂਅਹੇਤੁਮੇਹੇਤੁਕੀਸੀਭਾਵਨਾਕੀਜੈਸੋਹੇਤੁਉਤ
 ਪ੍ਰੇਛਾ **ਯਥਾਬਿਹਾਰੀ** ॥ ਲਲਨਚਲਨਸੁਨਿਚੁਪਰਹੀਬੋਲੀਅ
 ਪਨਈਠਾ। ਗਖਯੋਗਹਿਗਾਢੁਗਰੋਮਨੈਗਲਗਲੀਈਠਾ **੫੬** ॥
 ਨਾਅਕਕੋਬਿਦੇਸਗਮਨਸੁਨਿਨਾਅਕਾਕੋਕੰਠਰੁਕਯੋ। ਮਨੈਗਲ
 ਗਲੀਜਲਸੰਜੁਗਤਜੋਈਨਿਹੈਤਾਨੈਗਰੋਰੋਕਰਾਖਯੋ। ॥ ਇਹਾਂਗ

ਰੋਤੋਆਪਹੀਰੁਕਮੈਹੈਗਲਕੇਰੁਕਬੇਮੈਨਾਖਕਾਗਲਗਲੀਦੀਠਿ
 ਅਹੇਤੁਤਮੇਹੇਤੁਕੀਸਿਭਾਵਨਾਕੀਨੀਯਾਤੇਹੇਤੁਉਤਪ੍ਰੇਛਾ **ਅਲਉਤ**
ਪ੍ਰੇਛਾਲ ॥ ਜਹਾਅਫਲਮੇਫਲਕੀਸਿਭਾਵਨਾਕੀਜੈਸੋਫਲਉਤ
 ਪ੍ਰੇਛਾ **ਯਥਾ** **ਅਰੁਨਾਈ** ਇਨਦ੍ਰਿਗਨੇਮੇਭਰੀਭਾਵਤੇਭੂ
 ਰਿ। ਮਨਕੋਕਨਦਕੀਪ੍ਰਭਾਜੀਤਯੋਚਹੈਜਰੂਗ **੫੭** ॥ ਦ੍ਰਿਗਨੀਮੇਅ
 ਰੁਨਾਈਆਇਬੇਕੋਫਲਕੋਕਨਦਕੀਪ੍ਰਭਾਜੀਤਬੋਨਹੀਦ੍ਰਿਗਤੋਅ
 ਰੁਨਦ੍ਰੈਹੀਜਾਤਹੈ। ਕੋਕਨਦਕੀਪ੍ਰਭਾਜੀਤਨੀਅਫਲਤਮੇਫਲ
 ਕੀਸਿਭਾਵਨਾਕੀਨੀਯਾਤੇਫਲਤਪ੍ਰੇਛਾ **ਨਨ** ॥ ਅਹੇਤੁਕੋਹੇਤੁਅਫ
 ਲਕੋਫਲਜੋਕਹੈਉਤੋਇਕਬਸਤੁਹੀਹੈਯਾਤੇਉਥਸਤੁਉਤਪ੍ਰੇਛ
 ਹੋਇ **ਉਤੰਗ** ॥ ਬਸਤੁਉਤਪ੍ਰੇਛਾਵਾਰੀਬਸਤੁਕੀਅਪ੍ਰੇਛਾਕਾਰਿਹੇਤੁ

ਤੁਮੇ ਫਲ ਫਲ ਹੀ ਹੈ ਬਸਤੁ ਨ ਹੀ **ਅਬਸੀ ਦੇਹ ਲਿਕਾਰ ਲੰ ਦੋ**
 ਨਿਸਚੈ ਹੋਇ ਨ ਬਸਤੁ ਕੋ ਸਿਸੈ ਰਹੈ ਅਪਾਗਾ ਸਬਦਾ ਕਿਧੈ ਕੈਧੈ ਕਿਕ
 ਰਿਸੈ ਦੇਹ ਨਿਹਾਰਾ **੫੮** ॥ ਜਹਾਂ ਬਸਤੁ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਨ ਹੋਇ ਸਿਸੈ ਰਹੈ
 ਯਹਿ ਹੈ ਕਿ ਯਹਿ ਹੈ ਕਿਧੈ ਕੈਧੈ ਕਿਸਬਦ ਨਿਕਾਰਿ ਸੋਸੀ ਦੇਹਾ ਸਿਸੈ ਪਦ
 ਕ੍ਰਾਂਤ ਆਲਿਕਾਰ ਬਾਰਨਾਰ ਬਾ **ਸੋਤ੍ਰਿਧਾ** ॥ ਭੇਦੋ ਕਤਿ ਸੀ ਦੇਹ ੧ ਅਭੇ
 ਦੋ ਕਤਿ ਸੀ ਦੇਹ ੨ ਭੇਦਗਰਭਿਤ ਸੀ ਦੇਹ ੩ ॥ ਜਹਾ ਸੀ ਦੇਹਾ ਬਿਖੈ ਕੋਊ
 ਪਦਾਰਥ ਭੇਦੋ ਕੋ ਜਨਾਵੈ ਸੋ ਭੇਦੋ ਕਤਿ ਸੀ ਦੇਹਾ **ਯਥਾ ਦੋਹਾ** ॥ ਕਿਧੈ
 ਕਮਲ ਮਧਸਰ ਸੁਤੋ ਬਿਧੁ ਕਿਸੁਤੋ ਸਕਲਿਕਾ ਯੋਕਹਿ ਸਖਿਲ ਖਿਭ
 ਵਪੁ ਨ ਜਾਨਤ ਬਦਨ ਨਿਸੀਕਾ **੫੯** ॥ ਇਹਾਂ ਮੁਖੀ ਕਮਲ ਕੋ ਸਿਸੈ ਪ
 ਕੋ ਸੋਤੋ ਸਰਮੇ ਹੋਤ ਹੈ ਬਹੁ ਰਚਿ ਦ੍ਰੁਸ਼ਾਨ ਯੋਤਮੇ ਕਲਿਕ ਹੋਤ ਹੈ ਯਾਤਮ

ਖਹੀ ਹੈ। ਸਰਨੈ ਅੰਕਲਿ ਕਨੈ ਭੇਦ ਕਿਯੋ। ਯਾ ਤੇ ਭੇਦੋ ਕਤਿ। ਨਨਾ ਸ
 ਬਭੇਦ ਫੁਕੈ ਨਿਸਚੈ। ਮੁਖ ਜਾਨੈ ਤੇ ਸੀ ਦੇਹ ਕਾ ਹੋ ਕਰਯੋ। ਉਤਰਾ
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇ ਸੀ ਦੇਹ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਸੀ ਦੇਹ। ਜਹਾਂ ਸੀ ਦੇਹੇ ਭੇਦ ਕਛੁ
 ਨਨੁ ਰੈ ਸੋ ਅਭੇਦੋ ਕਤਿ ਸੀ ਦੇਹ। ਯਥਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਥਿਤੁ। ਆਖੀ ਖੰ
 ਡਤੀ ਸਰੈ ਰੰਗੀ ਲੀ ਰੰਗ ਰਾਵਟੀ। ਮੇਤ ਕਤਾ ਕੀ ਚਿਰ ਛਾ ਕਿਰਹਯੋ ਨਿਦ
 ਨਿਦ ਹੈ। ਕਾਲਿ ਦਾਸ ਬੀਚਨ ਦਰੀਚਨ ਪੈ। ਸੁਲਕਤਿ ਛੁਬਿ ਕੀ ਮਹੀ
 ਚਨ ਕੀ ਸੁਲਕਾ ਮਾਇ ਹੈ। ਲੋਕ ਦੇਖਤ ਹੋਮੋਂ ਕਹਾਂ ਪੈ। ਯਹਿ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰਗ ਮਗੇ ਜਗ ਮਗੇ। ਸੋ ਤਿਨਿ ਕੋ ਕੀਦ ਹੈ। ਲਾਲੂ ਕੀ ਮਾਲਿ ਹੈ
 ਕਿ ਜੁਲਾ ਲਿਨ ਕੀ ਸੁਲ ਹੈ। ਕਿ ਚਾਮੀ ਕਰ ਚਪਲਾ ਕਿ ਰਵਿ ਹੈ। ਕਿ ਚੀਦ
 ਹੈ। ੬੦। ਯਹਿ ਸੀ ਸੈ ਹੀ ਰਯੋ। ਨਿਸਚੈ ਕਛੁ ਨ ਭਯੋ। ਯਾ ਤੇ ਅਭੇਦੋ ਕਤਿ।

ਸੀ ਦੇਹਾ। ਜਹਾਂ ਸੀ ਦੇਹ ਮੇਭੇ ਦਕੋਗ ਰਭਰ ਹੈ ਸੋਭੇ ਦਗਰ ਭਿਤ ਸੀ ਦੇਹ
 ॥ **ਯਥਾ ਕਲਾ ਨਿਧੋ ਸਵੈ ਯਾ** ॥ ਹੋਇ ਦਿਨੇ ਸਾਕਿ ਧੀ ਮਹਿ ਉਪਰ ਵਾਕੋ ਤੋ
 ਸਾਤ ਤੁਰੀ ਦਰਸੈ। ਕਹਿ ਕੈ ਯਾਹਿ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਬਿਰਾਜਤ ਵਾਕੋ ਕਲਿ
 ਕਸ ਦਾ ਪਰਸੈ। ਹੈ ਯਾਹਿ ਸਾਗਰ ਧੀ ਗੁਨ ਕੋਤ ਹਕੇ ਸਕੁ ਅੰਗੁਨ ਹੁੰ
 ਸਰਸੈ। ਭੂਵਰਾਘ ਵਬੀਰ ਭੂਲਾ ਵਹਿ ਦੇਖਿ ਕਾਵਿੰਦਨ ਸੀਸ ਯਯੈ ਬ
 ਰਸੈ **੬੧** ॥ ਇਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਭੇਦ ਨਿਕਸਤੋਂ ਆਯੋ ਬਹੁਗਨਿ ਸਚੈ ਨਭ
 ਯੋਯਾ ਤੇ ਭੇਦ ਗਰਭਿਤਾ **ਅਥ ਰੂਪ ਕਾ ਅਲੰਕਾਰ ਲੰ॥ ਚੌਥਾ** ॥ ਉਪ
 ਮਾਨ ਰੂਪ ਮੇਯ ਕੋ ਹੈ ਨ ਪਰਸ ਪਰਿਭੇਦਾ। ਰੂਪ ਕਤਾ ਕੋ ਕਹਤ ਹੈਂ ਸ
 ਬ ਹੀ ਸੁਕਵਿਅ ਖੇਦਾ **੬੨** ॥ ਜਹਾਂ ਉਪਮਾਨ ਅੰ ਉਪਮੇਯ ਕੋ ਪਰਸ
 ਪਰਿਭੇਦ ਨਹੋਇ ਸੋ ਉਪਮਾਨ ਕੋ ਨਹੈ **ਉਪਮੇਯ ਕੋ ਨਹੈ ਸੋ ਰੂਪ ਕਾ** ॥

॥ ਭੇਦ ਕੇ ਜਨਾਇ ਬੇਵਾਰੇ ਸਮਾਇ ਵਜੋ ਮਨੋ ਇਤ ਆਦਿ ਪਦ ਹੋਤ ਹੈ ॥
 ਸੋ ਰੂਪ ਕੇ ਮੇਨ ਹੀ ਦੀ ਜਿ ਅਤ ਹੈ ॥ ਯਾ ਤੇ ਉਪਮਾਨ ਉਪਮੇ ਯੋ ਕੋ ਭੇਦ ਨਹੀ
 ਜਾਨੇ ਜਾਤਾ **ਸੋ ਤ੍ਰਿਧਾ** ॥ ਸਾਂਗ ਰੂਪਕ ੧ ॥ ਨਿਰਾਂਗ ਰੂਪਕ ੨ ॥ ਪਰਮ
 ਪਰਤ ਰੂਪਕ ੩ ॥ **ਸਾਂਗ ਲੁੱਛਨਾ** ॥ ਜਹਾਂ ਜਾ ਸੋ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪਕ ਬਾਂਧਿ ਯੇਤਾ
 ਕੇ ਸਰਬ ਅਗਨਿ ਕੋ ਰੂਪਕ ਬਾਂਧਿ ਯੇ ਸੋ ਸਾਂਗ ਰੂਪਕ ॥ ਯਾ ਕੋ ਨਾਮ ਸਾਵ
 ਯਾ ਵਰੂਪਕ ਭੀ ਕਹਤ ਹੈ ॥ **ਸੋ ਦੁਧਾ** ॥ ਸਮਸਤ ੧ ॥ ਏਕ ਦੇਸ ਬਰਤੀ ੨ ॥
 ਜਹਾਂ ਰੂਪਕ ਕੇ ਸਮਸਤ ਬਿਖੇ ਪਦਾਰਥ ਬਰਨੈ ਸੋ ਸਮਸਤ ਸਾਂਗ ॥ ਯਾ
ਬਾਪਾ ਚੀਨ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਉਤ੍ਰ ਕੀ ਕਿਵਾਰ ਲਾਗਿ ਦੀ ਠਿਪ ਗੀ ਬੇ ਦੀ ਭੋਹ
 ਤੀ ਸਕੋ ਸੋ ਅਕਿ ਸੋ ਤੋ ਮਾਵਸ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਜਾ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਸੋ ਮਥਾਰ ਹੀ ਸੋ
 ਦੇਖਿ ਅਤ ਬੇਨੀ ਪਿਕ ਬੇਨੀ ਕੀ ਤ੍ਰਿਬੇਨੀ ਪਹਿਚਾਨੀ ਜਾ ਸੁੰਦਰ ਤਰੋਨਾ

ਯਹਿਸ੍ਵਨਨਛਤ੍ਰਗਵਿਕ੍ਰਿਤਲਅਲਿਕਗਾਹਿਗ੍ਰਹਨਨਿਸਾਨੀਜੂ॥
 ਵਾਹੀਸਮੇਵਾਹੀਠੋਰਮੇਸੋਈਸਿਜੋਗਪਾਇਸਰਬਸਦੈਚੁਕੇਹਮਾਰੇਵੈ
 ਗਦਾਨੀਜੂ **੬੩**॥ ਇਹਾਂਪ੍ਰਯਾਗਰਾਜਤ੍ਰਿਬੇਨੀਕੋਸਰਬਾਂਗਰੂਪਕ
 ਹੈ॥ ਜਹਾਂਸਾਂਗਰੂਪਕਮੇਕੋਉਪਦਾਰਬਨਕਹਿਯੈਅਰਬਕਰਤਮੇਉਪ
 ਰਸੈਆਵੈਸੋਬ੍ਰਿਜਕੋਆਕਾਸਠਹਿਰਾਯੋਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੋਚੈਦ੍ਵਮਾਠਹਿ
 ਰਾਯੋਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੀਕਾਂਤਿਕੋਚਾਂਦਨੀਠਹਿਰਾਯੋਤਾਕੋਸ੍ਰੀਰਾਧਾਜੀਦੇਖ
 ਤਿਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਧਾਜੀਕੋਚਕੋਰਵ੍ਰਉਪਰਸੈਆਯੋਸੋਏਕਦੇਸਬਰਤੀਸ
 ਗਾ **ਯਥਾ ਚੋਗਾ**॥ ਬਾਲਿਬ੍ਰਿਜਬ੍ਰਮੇਸ਼ਰਾਜਹੀਚਾਰੁਚੈਦਨੀਦਨੀ
 ਦਾ॥ ਲੈਛੁਬਿਸੁਧਾਚਕੋਰਕੈਦੇਤਨਕਾਹਿਅਨੰਦਾ **੬੪**॥ ਇਹਾਂਬ੍ਰਿਜ
 ਬ੍ਰਮੇਸ਼ਨੰਦਨੀਦਤਮੇਚੈਦ੍ਵਮਾਂਛੁਬਿਸੁਧਾਆਗੈਕਯੋਚਕੋਗਨਿਕੋਅ

ਨਿਦਕ ਮੇਨ ਹੀ ਦੇਤ ਹੈ। ਯਾ ਕਹਿ ਬੇਸੋਨੇ ਰੂਪ ਰਤੇ ਜਾਨੇ ਜਾਤ ਹੈ। **ਨਿ**
ਰਾਂਗ ਲੱਛਨਾ। ਜਹਾਂ ਰੂਪ ਕਕੇ ਅਗਨ ਬਰਨੈ ਸੋ ਨਿਰਾਂਗ ਰੂਪ ਕਾ। ਯ
 ਕੋਨਾ ਮਨਿ ਰਾਬ ਯਦ ਰੂਪ ਕਭੀ ਕਹੈ ਹੈ। **ਸੋ ਦੁਧਾ**। ਇਕ ਸੁਧਾ ਨਿਰਾਂਗ
 ੧। ਦੂਜੀ ਮਾਲਾ ਨਿਰਾਂਗ ੨। ਜਹਾਂ ਏਕ ਹੀ ਰੂਪ ਕਬਾਂਧਿ ਯੇ ਸੋ ਸੁਧਾ।
ਯਥਾ। ਤਾਦਿਨ ਉਰਤਾ ਕੇਰ ਚੀਨੇ ਹਲਤਾ ਕਰਿਨੇਗਾ। ਅਬ ਕੁਮਲਤ
 ਹਰੀ ਕਰੇ ਬੇਗ ਜਾਇਹ ਰਿਗੇਗ। **੬੫**। ਇਹਾਂ ਕੇ ਵਲ ਨੇਹ ਕੋਲਤਾ ਠਹਿ
 ਰਾਯੇ ਲਤਾ ਕੇ ਅਗਨ ਹੀ ਕਹੇ ਜਾਤੇ ਨਿਰਾਂਗ। ਜਹਾਂ ਮਾਲਾ ਕੀ ਗੀਤ ਰੂ
 ਪ ਕਬਾਂਧਿ ਯੇ ਸੋ ਮਾਲਾ **ਯਥਾ**। **ਲਾਲ ਕੋ ਕਬਿੱਤੁ**। ਸੋ ਭਾਕੀ ਲਸਨਿ
 ਹੁਲਸਨਿ ਚਿਤੁ ਚਾਤੁ ਕੀ ਕੀ ਕਲਾ ਕੀ ਲਸਨਿ ਬਿਲਸਨ ਹੁਦ ਮਤ ਕੀ।
 ਰਸ ਕੀ ਤਰੰਗ ਨੀਤ ਰੁਨਤਾ ਕੀ ਹਰਖ ਨਿਬਰਖ ਨਿਰੰਗਨ ਕੀ ਰਿਗ ਰੂ

ਮਿਰਤਿਕੀ ॥ ਸਕਲ ਬਿਰਚਕੀ ਪਈ ਨਤਕੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਟ ਨਿਲੁ ਨਈ
 ਕੀਰਟ ਨਿਰਤਿ ਪਤਿਕੀ ॥ ਬਿਦੁਆ ਬੈਕ ਬੋਲ ਨ ਕੀਲੀ ਜੈ ਭਾਰਿਅਕਿ
 ਪਮਾਰੇ ਨ ਦਲਾਲ ਮੂਰਤਿ ਸਰੂਪ ਅਜਮਤ ਕੀ ॥ **੬੬** ॥ ਇਹਾਂ ਨਾ ਅਕਾ
 ਏਕਤਾ ਕੋ ਬਹੁਤੇ ਨਿਸ਼ੇਰੂ ਪਕਥਾਂ ਧਯੋ ॥ ਪਰਮ ਪਰਤਰੂਪ ਕਲ ॥ ਜਹ
 ਏਕ ਰੂਪ ਕੋ ਲਿਖੇ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਕਾ ਮੋਰਥਾਂ ਧਿਯੋ ਪੇਤ ਕੋ ਸਿਥੀ ਹੋ
 ਇਸੇ ਪਰਮ ਪਰਤਰੂਪ ਕਾ ॥ **ਸੋਚਤੁ ਗਥਿ ਪਿ** ॥ ਕੇਵਲ ਸਲੇਖ ੧ ॥ ਕੇਵ
 ਲ ਅਸਲੇਖ ੨ ॥ ਆਲਾਸਲੇਖ ੩ ॥ ਆਲਾ ਅਸਲੇਖ ੪ ॥ ਜਹਾਂ
 ਏਕ ਪਰਮ ਪਰਤਮੇ ਕੋ ਉਪਦਸਲੇਖ ਰਾਖੇ ਸੋ ਕੇਵਲ ਸਲੇਖ ॥ **ਅ**
ਥਾ ਦੋਹਾ ॥ ਬਿਥਾ ਬਾਲ ਬੋਲੀ ਨ ਕੀ ਬੀਗ ਬਿਦਾਰੀਆਇ ॥ ਸਮਾਮ
 ਸਮਾਮ ਅਨਊਮਤੈ ਸਿਗਰੇ ਰਸ ਬਰਸਾਇ ॥ **੬੭** ॥ ਇਹਾ ਬਾਲ ਬੋ

ਲਿਕੇ ਲਿਖੇ ਜਾਮਸੀ ਕ੍ਰਿਸਤਾ ਕੋ ਮੇਘ ਠਹਿਰਾ ਯੇਰਸ ਪਦੇ ਮੇਲੇ
 ਖਰਸ ਜਲ ਔਰਸ ਪੇਸਾ ਜਹਾਂ ਏਕ ਪਰਾਪਰਤ ਹੀ ਬਾਂਧੈ ਸਲੇਖ
 ਬਿਨਾ ਸੋ ਕੇਵਲ ਅਸਲੇਖਾ **ਯਥਾ ਬਿਹਾਰੀ** ॥ ਬਿਪ੍ਰਬਦਨਿ ਸਿੱਧੋ
 ਕਹਤੁ ਸਾਚੀਯੇ ਯਹਿ ਬਾਤਾ ਨੈਨ ਨਲਿਨਿ ਪਿਯਰਾ ਵਰੇਨ ਆਯਨਿ
 ਰਖਿਨ ਯਜਾਤਾ ॥ **੬੮** ॥ ਏਹਾਂ ਨਾਯਕ ਕੋ ਮੁਖ ਚੰਦਤਾ ਕੇ ਲਿਖੇ ਨਾਯ
 ਕ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰਕਮਲ ਠਹਿਰਾਏ ਸਕੁ ਚਬੇਹਿਤ ਸਲੇਖ ਪਦ ਕੋ ਊਨ ਹੀਯ
 ਤੇ ਕੇਵਲ ਅਸਲੇਖਾ ਜਹਾਂ ਆਲਾਕੀ ਗੀਤ ਬਹੁਤ ਪਰਾਪਰਤ ਬਾਂਧੈ
 ਸਲੇਖ ਗਾਖੇ ਸੋ ਆਲਾਸਲੇਖਾ **ਯਥਾ ਦੋਹਾ** ॥ ਹਰਿਕੁਵਲ ਆਦਿ
 ਰਾਜਤੁ ਮਸਾਧਨਾ ਨਸਹਿ ਜਾ ਬ੍ਰਿਜ ਜੀਵਨ ਹਿਤ ਸਰਸ ਘਨ ਸ੍ਰੀਭਵ
 ਦਿਅਵਤਿਸਾ **੬੯** ॥ ਕੁਵਲ ਅਕੋਲਿ ਯੇਹ ਰਿਕੋ ਦ੍ਰਿਸਰਾਜ ਠਹਿਰਾ

ਐਬਹੁਰਸਾਧਨਮਾਨਸਕੋਲਿਐਹਿਸਠਹਿਰਾਐਬਹੁਰਬ੍ਰਿਜਜੀਵ
 ਨਿਕੋਲਿਐਸਰਸਾਧਨਠਹਿਰਾਐ। ਕੁਵਲਅਪਿਥੀਮਿਡਲਮੋਕ
 ਵਿਯਾਂਦਿਜਰਾਜਬਾਹਮਨਮੋਚੇਦੁਮਾਸਾਧਨਸ੍ਰੀਮੋਸਾਧਮਾਨਸ
 ਮਨਮੋਮਾਨਸਰੇਵਗ। ਬ੍ਰਿਜਜੀਵਨਜੀਵਮੋਜਲਏਸਬਪਦਸ
 ਲੇਖਹੈਯਾਤੁਮਾਲਾਜਲੇਖ। ਜਹਮਾਲਾਕੀਤਗਹਿਪਰਮਪਰਤਹਿ
 ਹੋਇਸੋਮਾਲਾਅਸਲੇਖ। **ਯਥਾ॥** ਦਾਰਦਦਵਕੋਮੇਪਹਰਿਹੈਦੁਖ
 ਤਮਕੋਭਾਨੁ। ਭਵਜਾਗਰਕੇਪਾਨਹਿਤਸੀਅਗਤਜੀਅਜਾਨ। **੧੦।**
 ਇਹਮਾਲਾਕੀਤਗਹਿਪਰਮਪਰਤਹਿਹੈਸਲੇਖਬਿਨਾ। ਇਤਰੂਪ
 ਕਾ **ਅਥਉਲੇਖਾਲਿਕਾਰਲ੦ ਦ੍ਰੋਹ।** ਸੋਉਲੇਖਜਹਿਏਕਕੋਬਹੁ
 ਸਮੁਦੈਬਹੁਗੀਤਿ। ਅਥਵਾਬਹੁਗੁਣਏਕਕੋਬਹੁਬਿਧਬਰਨੈਮੀਤ।

੭੭ ਜਗਾਏ ਕਹੀ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਭਾਵ ਕਰਿ ਸਮੁਝੈ ਕਿ ਬਾਏ
 ਕਹੀ ਕੇ ਬਹੁਤ ਗੁਨ ਬਰਨੈ ਸੋ ਉਲੇਖਾ **ਨਨੁ** ਏਕ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਬਹੁਤ
 ਜੇਹੈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੀਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਸੇ ਸਮੁਝਤ ਹੈਂ। ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਮੁਝੈ ਕਿ ਬਾਏ
 ਸੈ ਕਰਿ ਸਮੁਝੈ ਕਿ ਬਾਏ ਨਿਕੀ ਸੀਭਾ ਵਨਾ ਕਰੈ ਹੈਂ। ਜਿਥ੍ਹਾਂ ਤਿ ਕਰਿ
 ਹੋਤੈ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਮਾਨ ਹੋਇ ਸੋ ਸੈ ਕਰਿ ਕਹੈ ਤੈ ਸੇ ਦੇਹ ਹੋਇ ਸੋ ਸੀਭਾ ਵਨਾ ਕ
 ਰਿਤ ਹੋਤੈ ਉਤ ਪੇਛਾ ਹੋਇ। ਉਲੇਖ ਕਾ ਹੋ ਕਰ ਹੋਇ। ਜਿਥ੍ਹਾਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ
 ਅੰਗੇ ਅੰਗ ਮਾਨਤ ਹੈ ਤੈ ਅੰਗੇ ਅੰਗ ਨਿਕੋ ਨਿਸਚੈ ਕਹੈ ਹੋਤੈ ਹੀ ਨਹੀ
ਉਤਰ ਅੰਗੇ ਅੰਗ ਨਿਕੋ ਅੰਗੇ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਮਾਨਤ ਹੈਂ। ਕਾਹੇ ਤੇ
 ਜੇ ਵਾਪਦਾਰਥ ਮੇਂ ਭਗਵਤ ਨੈ ਸਕਤਿ ਹੀ ਮੇਂ ਸੀ ਰਾਖੀ ਹੈ। ਅੰਭ੍ਰਾਂਤਿ ਮ
 ਨਾ ਦਿਖੈ ਸਾਦ੍ਰਿਸ ਅਥ ਸਤ੍ਰ ਮੇਂ ਭ੍ਰਾਂਤਾ ਦਿਹੋਤ ਹੈ। ਯਾ ਮੇਂ ਅਸਾਦ੍ਰਿਸ ਮੇਂ

ਅੰਗਕੋ ਅੰਗਮਾਨਿਯੇ ਹੈ। ਜਬਜੋ ਵਾਂਕੋ ਦੇਖੈ ਸੋ ਕੇਵਲ ਮਾਪਨੇ ਹੀ ਅ
 ਨੁਕੂਲ ਸਮਝੈ ਹੈ ਤੇ ਦਨ ਹੀ ਮਾਨੇ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਮੰਲ ਮਖੜੇ ਮੇ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ ਕੋ
 ਦੇਖ ਕੇ ਸਨੈ ਕਾਲ ਨਿਸਚੈ ਕਿਯੋ। ਮਾਤਤਾ ਤਬ ਲਕ ਨਿਸਚੈ ਕਿਯੋ।
 ਤਨ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਨੇ। **ਏਕ ਕੋ ਅਨੇਕ ਸਮਝੈ ਯਥਾ। ਕਾਬਿੰਤੁ।** ਪ੍ਰਾਗਵਾਰ
 ਪਾਖ ਕੋ ਮਪਾਰ ਜਾਨੈ। ਏਦਰਾ ਮੋ ਹੀ ਮਾਰਿ ਜਾਨੈ ਹਰ ਗੇਹਿ ਕੀ ਗੁ
 ਜਾਇਨੀ। ਮਨਸਰ ਜਾਨੈ ਗਜ ਹੀ ਸਨ ਕੇ ਬੀਸ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਕਾ ਚਕੋਰ ਜ
 ਨੈ ਤਿ ਮਰਨ ਜਾਇਨੀ। ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਸਾਰ ਦਮਾਰ ਦਗਨੇ ਸਜਾਨੈ ਗਮ
 ਨੀ ਜਾਨੈ ਨਾਰ ਦਮੋ ਪਾਰ ਦਰ ਜਾਇਨੀ। ਰਾਮ ਨਿਪਰਾਵਰੇ ਸੁਜਸ
 ਜਾਨੈ ਚੰਚਰੀ ਕਸੁਰਤ ਰੁਸੁ ਮਨੁ ਦਾਸ ਸੁਖ ਜਾਇਨੀ। **੧੨।** ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ
 ਨਾਥ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਸੁਜਸੁ ਏਕਤਾ ਕੋ ਸਬ ਨਿਨੈ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਨੁ ਕੂਲ

ਨਿਸਚੈ ਕਿਯੋ ਛੀਰ ਸਾਗਰਾਦਿ। ਸੀਰ ਘੁਨ ਬਜੀ ਕੇ ਜਸ ਮੇਂ ਅੰਸੀ ਸ
 ਕਤੀ ਹੀ ਹੈ। **ਪੁਨ: ਪ੍ਰਚੀਨ ਕਵਿੰਤਾ**॥ ਨਵਲ ਨ ਬਾਦ ਖਾਨ ਖਾਨਾ ਸੁਤਿ
 ਰੇਡਰਿਡਾ ਜੇ ਗਦ ਪਤੀ ਪੁਨਿ ਸੁਨਤ ਨਿਸਾਨ ਕੀ। ਤਾ ਕੀ ਵਹਿਗ ਨੀ ਬ
 ਨਾਠਿ ਹੈ ਬਿਲਲਾਨੀ ਜਿਨ ਛਾਡੀ ਗਜ ਪਾਨੀ ਸੁਧ ਖਾਨ ਕੀ ਨ ਪਾਨ ਕੀ
 ॥ ਤੇਉ ਅਲੀ ਹਾਥਿ ਨਿਹਰਣ ਬਾਘ ਬਾਂਦਗ ਨਿਤਿ ਨ ਪੁਤੇਰ ਛਾਡੇ ਭਈ ਹੈ
 ਜਿਨ੍ਹੇ ਪਾਨ ਕੀ। ਸਚੀ ਜਾਨੀ ਗਜ ਨਭ ਵਾਨੀ ਸਾਨੀ ਕੇ ਹਰ ਨਿਮਿਗਨ
 ਅਯੀ ਕਰਾਨੀ ਜਾਨੀ ਕਪਿ ਜਾਨ ਕੀ ੭੩॥ ਪਤਾ ਪਦਾਰੇ ਨੇ ਮੇਉ ਲੇਖ
 ਹੋਤ ਹੈ। **ਏਕ ਕੋ ਬਹੁ ਗੁਨ ਬਰਨੈ ਸੋਯਥਾ। ਏਵ ਕੋ ਸਵੈ ਆ।** ਭ੍ਰਿਗੁਨ ਗੋਰ
 ਗਿਰਾਗਰ ਵੇਗੁਨ ਗਜ ਸਿਰੀ ਸੁਰਗਾਰ ਨਈਤਾ। ਸਾਧਨਿ ਸਿਧ ਸੁਧਾ
 ਨਿਧ ਸੋਧਿ ਅਸਾਧਨਿ ਅੰਖ ਨ ਛਾਰ ਛਈਤਾ। ਅਨ ਦਕੇਲ ਸਹੇਲ ਨ

ਕੋਕੁਈਸੀਤਿਨਕੋਬਿਖਬੇਲਿਬਈਤੂ।ਪੀਸੁਖਦੈਨਨਕੋਸੁਖਪੁਰਕਪੁ
 ਰਕਪੁਰਕਪੁਰਮਈਤੂ। ੭੩। ਇਹਾਂਨਾਅਕਾਏਕਤਮੇਗੋਗਗਿਰਾਦਿ
 ਕੇਗੁਨਬਰਨੈ। ਨਨੁ। ਆਲਾਨਿਗੰਗਕੋਨਹੋਇ। ਉਤੰਗ। ਆਲਾਨਿਗੰ
 ਗਮੇਕੇਵਲਾਮਾਲਾਕੀਤਰਹਿਰੂਪਕਬਾਂਧਿਯੇਹੈ। ਯਮੇਏਕਬਿਖੇਬਹੁ
 ਤੇਨਕੇਗੁਨਬਰਨਿਯੇਹੈਏਤੋਭੇਦਾ। ਅਥਪਰਿਨਾਮਾਲਿਕਾਰਲੰ। ਦੋਹਾ
 ੧। ਕਰੈਕ੍ਰਿਆਉਪਮਾਨਜਹਿਹੈਉਪਮੇਅਸਰੂਪ। ਸੋਪਰਿਨਾਮਕਹੈਂਸਬੈ
 ਹੈਦੈਸਬਦਅਨੂਪ। ੭੪। ਜਹਾਂਉਪਮਾਨਜੈਹੈਸੋਉਪਮੇਯਹੈਕੈਕ੍ਰਿ
 ਯਾਕੋਕਰੈਸੋਪਰਿਨਾਮ। ਨਨੁ। ਉਪਮਾਨਜੈਹੈਸੋਉਪਮੇਯਹੈਕਰਿਕਿ
 ਯੋਕ੍ਰਿਆਕੋਕਰੈਸੁਤੈਹੀਕਮੇਨਕਹੈ। ਉਤੰਗ। ਜਹਾਂਸੁਤੈਉਪਮਾਨਕ੍ਰਿ
 ਯਾਕਰਿਬੈਕੋਸਾਮਰਥਨਹੋਇ। ਉਪਮੇਯਵਾਕ੍ਰਿਯਾਸਾਧਵੇਮੇਚਤੁਰ

ਰੇਇਤਬਉਪਮੇਯਦੈਕੈਅਰਬਯਹਿਜੋਉਪਮੇਯਸਰੂਪਦੈਕੈਉਪਮੇਯ
 ਸੋਮਲਕੈਉਪਮਾਨਕ੍ਰਿਯਾਕੋਕਰਤਹੈ। **ਨਨ**। ਉਪਮਾਨਕੈਉਪਮੇਯ
 ਰੂਪਦੈਬੇਕਰਿਏਕਤਾਕਰਿਰੂਪਕਹੀਕਮੋਨਹੋਇ। **ਉਤਰ**। ਰੂਪਕਮੇ
 ਕ੍ਰਿਯਾਕਰਿਬੋਨਹੀਹੋਤਹੈਅਰੂਪਦਨਹੀਹੋਤਹੈ। **ਯਥਾਦ੍ਵੇਰਾ** ਅਤਿ
 ਦੁਖਿਤਅਤਿਜਨਿਤੋਂਪਰਾਧਸਤਜਿਯਜਨਾਅਰਜੁਨਦੈਬੁਧਸਿੰਘ
 ਤਬਲਗਯੋਸੁਬਰਖਨਬਾਂਨਾ। **੧੫**। ਅਰਜੁਨਉਪਮਾਨਸੋਬੁਧਸਿੰਘ
 ਉਪਮੇਯਦੈਕੈਮਲੇਛਨਕੀਲਣਾਈਮੇਬਾਨਬਰਖਾਕਰੈਹੈ। ਅਰਜੁਨ
 ਕੋਯਾਸਮੇਕੋਮਛੇਲਮਾਰਿਬੇਕੀਸਮਰਬਨਹੀਹੀਤਬੁਧਸਿੰਘਦੈਕੈ
 ਮਾਰੇਯਾਤੇਪਾਰਿਨਾਮ। **ਅਥਅਪੰਨਤਿਅਲੰਕਾਰਲੌ**। **ਦ੍ਵੇਰਾ**। ਕਰਿ
 ਨਿਖੇਧਉਪਮੇਯਕੋਜਹਿਸਾਧੈਉਪਮਾਨ। ਤਹਿਅਪੰਨਤਿਕਹਤਹੈ

ਜੇਹੈ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨ १੬ ਜਹਾਂ ਉਪਮੇ ਯਕੋਨਿ ਖੇਧ ਕਰਿ ਉਪਮਾਨ
 ਠਹਿਰਾਵੈ ਸੋ ਅਪਨੁ ਤਿ। **ਨਨੁ** ਉਪਮੇ ਯਕੋਨਿ ਖੇਧ ਕਰਿ ਜੇ ਉਪਮਾ
 ਨ ਠਹਿਰਾਵੈ ਸੋ ਕੋਠਿ ਠਹਿਰਾਵੈ ਉਪਮੇ ਯਹੀ ਕੋਨ ਰਹਿ ਬੇਦੇ। **ਉਤੰ**
ਗ ਜਹਾਂ ਉਪਮੇ ਯਮੇ ਕੇਤੇ ਕਹਨੂੰ ਸੰਭਵੈ ਤਬ ਉਪਮਾਨ ਠਹਿਰਾਇਯੈ ਹੈ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰ ਕਰ ਬੇਹਿਤ ਕਹਿਯੈ ਹੈ। ਪੁਨः ਅੰਰਕੀ ਸੰਕਾਮਾਨਿ
 ਛਿਪਾਵ ਕਰਿ ਬੈਠਿਯੈ ਹੈ। ਅੰਰਕੇ ਅਸ ਕਾਰਿ ਅੰਰਕੋ ਬਰਨ ਬੈਠਿਯੈ ਹੈ
 ਅੰਸੇ ਜਾਨਿਯੋ **ਨਨੁ** ਏਕਤੇ ਨਿਖੇਧਿ ਅੰਗੇ ਠਹਿਰਾਇ ਬੈਠਿਯੈ ਪਰਿਸ
 ਖਾਮੇ ਭੀ ਹੋਤ ਹੈ। **ਉਤੰਗ** ਪਰਿਸ ਖਾਮੇ ਅੰਰਕੀ ਪ੍ਰਸਿਸਾਹਿਤ ਅੰਰ
 ਕੇਹਨ ਨਿਖੇਧਿ ਅੰਗੇ ਠਹਿਰਾਇਯੈ ਹੈ। **ਯਥਾ** ਕਲਾਨਿ ਧੀਸਵੈ ਯਾ
 ਦੇਖਹੁ ਆਲੀਸਨ ਜਕੋ ਬੈਰਿ ਕਿਤੇ ਯਹਿ ਆਸ ਭਯੋ ਜਗਜਾਹਗ।

ਨਿਦਕੁ ਮਾਗ ਬਿਯੋਗ ਸੋ ਦੂਬਰੀ ਦੀ ਨਖਰੀ ਆਗਨੈ ਨ ਨਿਮਾਹਗਾ ਕੁੰਜ
 ਨਿਕੁੰਜ ਨਿਮੋ ਰੈ ਰਸਾਲ ਨਿਰਾਸਤ ਹੈ ਨ ਅਲੀ ਇਹ ਠਾਹਗਾ ਸਾਯਕ
 ਸਾਯਕ ਮੱਧਾਇ ਹੀ ਅਤ ਘਾਪ ਕਨੈ ਲਪਟਾਯੋਹਗਾਹਗਾ ११ ॥ ਇ
 ਹਾਂ ਅਬਿਨ ਕੇ ਮੋਗ ਨਿਕੋ ਨਿਖੇਧਿਕ ਰਿਕਾਂ ਅਕੇ ਬਿਖਵਾਰੇ ਬਾਨ ਠਹਿਰਾਏ
 ॥ ਪੁਨ: ॥ ਏਹਾ ਤੁਦੁ ਮੁਖਗ ਚੇ ਮੇਸ ਸਿਥਿ ਬਾਰ ਚੇ ਬਿਰਚ ਬਿਚਾਰ
 ਪਾਰੇਖ ਕਾਢਿ ਪਰਬੇਖੀ ਮਿਥਿਏ ਯੋਛੇ ਕਨਿ ਰਧਾਰਾ १੨ ॥ ਅਬ ਅਰਬ
 ਸਲੇਖਲ ॥ ਏਹਾ ਏਕਾ ਅਰਬ ਕੇ ਹੋਇ ਪਦਏ ਕੋ ਅਰਬ ਲਖਾਇ
 ਲਗੈ ਬਹੁਤ ਪੇਛਾਵੈ ਸੋ ਅਰਬ ਸਲੇਖ ਕਹਾਇ १੩ ॥ ਏਕਾ ਅਰਬ ਕੇ ਪ
 ਦ ਬਿਸੇਸ ਨ ਸਬਦ ਸਲੇਖ ਬਾਹਨਾਰਬਾ ॥ ਏਹਾ ਸਬ ਕੇ ਹੋਇ
 ਹਰਖਤਰਹਤ ਚਹਤ ਪਰਮ ਰਸ ਪੂਰਾ ਏਖਿ ਸਮਾਪਨ ਕੋ ਸਭਾ ਦਾ

ਹਦੈਰਤਦੂਗ ੮੦ ॥ ਇਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੰ ਮੇਘ ਪੈ ਅਰਥ ਤੇ ਹੀ ਲਗੈ ਹੈ ॥
 ਅਥ ਸਮਾਜੋ ਕਤਿ ਅਲਿਕਾਰਲ ॥ ੮੧ ॥ ਪ੍ਰਸਤੁਤਿ ਮੰ ਤੇ ਜਾਹਿ ਲਗੈ
 ਅਪ੍ਰਸਤੁਤਿ ਪੈ ਅਰਥ ॥ ਸਲੇਖ ਬਿਸੇਸ ਨ ਜੋਗ ਤੇ ਸਮਾਜੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਥ
 ੮੨ ॥ ਜਹਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤਿ ਜੋ ਬਰਨ ਨੀਯਤਾ ਕੇ ਬਰਨ ਬੇਤੇ ਅਪ੍ਰਸਤੁਤਿ ਜੋ
 ਅਬਰਨ ਨੀਯਤਾ ਪੈ ਅਰਥ ਲਗੈ ਸਲੇਖ ਕੇ ਜੋਗ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਾ ਬਿਸੇਸ ਨ
 ਕੇ ਜੋਗ ਤੇ ਸੋ ਸਮਾਜੋ ਕਤਿ ॥ ਸਲੇਖ ਜੋਗ ਤੇ ਯਥਾ ॥ ੮੩ ॥ ਯਾ ਬੇਨੀਕੇ
 ਬਾਰਿਕੋ ਜੋ ਚਿਤ ਵੈ ਇਕ ਬਾਰਿ ॥ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਬਿਚਾਰ ਸਬਤ ਯਾਗਤ
 ਤਨ ਕਨ ਬਾਗ ८੪ ॥ ਇਹਾਂ ਬੇਨੀਕੇ ਬਰਨ ਨ ਤੇ ਅਬਰਨ ਨੀਯਤਿ ਬੇ
 ਨੀ ਸੰਗ ਮਤਾ ਕੋ ਅਰਥ ਭੀ ਲਗੈ ਸਲੇਖ ਕਾਰਿ ८੫ ॥ ਜੋ ਸਲੇਖ ਕ
 ਰਿਨਿ ਕਸਮੈ ਤੋ ਸਬਦਾ ਲਿਕਾਰ ਕੈ ਨ ਹੋਇ ८੬ ॥ ਸਬਦਾ ਲਿਕਾ

ਰੇਮੇਸਬਦਬਦਲੇਸੋਚਮਤਕਾਰਦੂਰਹੋਤਹੈ। ਯਾਮੇਸੋਸਬਦਕੋਪਰਿ
 ਯਾਯਬਦਲਦੀਜੇਤੋਚਮਤਕਾਰਬਿਗਫੇਨਹੀ। ਤੋਤਨਕਸਬਦ
 ਕੀਸਹਾਇਤਾਸੋਸਬਦਾਛਿਕਾਰਨਹੀਵੈਸਕੈ। ਜੈਸੇਤਨਕਛੀਗਬੰਦ
 ਸੋਨੀਰਘਟਛੀਰਨਹੀਹੋਇ। **ਬਿਸੇਸਨਜੋਗਸਮਸੋਕਤਿਯਥਾਸਵੈ**
ਯਾ। ਬੇਧਤਹੈਬਿਸਬਾਲਨਕੇਮਨਰੂਪਾਬਿਸੇਖਬਿਲਾਸਨਜਾਗੀ।
 ਘਾਨਕਰੈਅਧਰਾਂਮਿਤਕੋਨਿਸਬਾਸੁਰਪਾਨਿਪਰੈਰਸਪਾਗੀ। ਕਾਂ
 ਮਕਤੂਹਲਕੀਮਨੁਧਾਮਰਹੈਨਿਤਹੀਅਤਿਰੰਗਨਿਗਗੀ। ਕ੍ਰਿਜਨਿ
 ਕ੍ਰਿਜਗਾਵਤਹੈਮਨੋਹਨਕੈਮੁਰਲੀਮੁਹਲਾਗੀ। **੮੨**। ਇਹਾਂਕੇਵ
 ਲਮੁਰਲੀਕੇਬਰਨਨਤੇਜਾਸੋਤਿਕੇਨਾਪਕਬਸਿਭਉਹੈਤਾਪੇਅਰਬ
 ਲਗਮੋਰੂਪਾਦਿਬਿਸੇਸਨੋਕਰਿ। **ਪੁਸ਼** ਅਨਿਮੋਕਤਿਹੀਕਮੋਨਹੋਇ

१॥ **ਉਤੰਗ** ਅਨਿਮੋਕਤਿਮੇਅੰਰਕੋਕਹਿਅੰਰਕੋਜਨਾਈਏਹੈ॥ ਯਾਮੇਅੰ
 ਰਕੋਬਰਨਨਕਰਿਅੰਰਕੋਬਰਨਨਕਰਿਯੈਹੈਏਤੋਭੇਦਾ **ਨਨੁ** ਬਿਸੀ
 ਉਪਮਾਨਤੇਨਾਖਕਾਉਪਮੇਯਜਾਨੀਗਈਯਾਤੇਰੂਪਕਾਤਿਸਮੋਕਾਤਿਹੈ
 ॥ **ਉਤੰਗ** ਰੂਪਕਾਤਿਸਮੋਕਤਿਮੇਬਿਸੇਸਨਕੀਅਪੇਛਾਨਹੀਹੋਤਹੈ
 ॥ **ਅਬਾਨਿਦਰਸਨਾ ਲਿਕਾਰਲ** ॥ **ਦੋਹਾ** ਉਪਮਾਨਰੂਪਮੇਯਕੋਜੋ
 ਸੋਕਰਿਏਕੰਡਾ॥ ਨਿਜਕ੍ਰਿਯਾਅਨਉਪਦੇਸਵਾਸੋਨਿਦਰਸਨਾਸੰਡਾ॥
 ੨੪॥ ਜਹਾਂਉਪਮਾਨਅੰਉਪਮੇਯਦੋਨਕੇਧਰਮਕੀਏਕਤਾਕੀਜੈਜੋਸੋ
 ਸਬਦਕਰਿਕੀਥਾਆਪਨੀਕ੍ਰਿਯਾਸੋਭਲੇਕੋਅਬਵਾਬੁਰੇਕੋਉਪਦੇ
 ਸਕੀਜੈਸੋਨਿਦਰਸਨਾ **ਜੋਸੋਕਰਿਯਥਾਲਲਤਲਲਾਮੇਸਵੈਖ** ॥
 ੧॥ ਜੇਗੁਨਗਵਸਤਾਸੁਤਮੇਕਲਪੰਦੁਮੇਸੁਪਸੁਨਸਮਾਜੋਕੀਗਤਿ

ਜੋ ਮਤਿਗਾਮਾਦਿਵਾਨੇ ਮੇਰੇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਚਾਂਦਨੀ ਸੋਛ ਬਿਛਾ ਜੈ ਗਾਵੇ ਮੇਰੇ ਜ
 ਕੇ ਪੁੰਜ ਪ੍ਰਚੰਤ ਸੁਆਤ ਪਸੂਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਰਾਜੈ । ਜਸੋ ਨਿਪਭਾਉ ਕੇਹ
 ਥਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਤ ਮੇਰੇ ਪਾਰਥ ਕੇ ਕਰਿ ਬਾਨ ਬਿਰਾਜੈ ॥੨੫॥ ਭਾਵਾ ਸਿੰਘ ਉਪ
 ਮੇਰੇ ਕਲਪ ਬਿਛਾ ਦਿਉ ਪਮਾਨ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਨ ਨ ਕੀਏ ਕਤਾ ਕੀ ਨੀਜੋ ਸੋ
 ਸਬਦ ਕਰਿ ਜੋ ਵਾ ਮੇਰੇ ਸੋ ਵਾ ਮੇਰੇ । ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੋ ਅਰਕ ਉਪ ਦੇ
 ਸਕਰੇ ਨੇ ॥੨੬॥ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਗਵਿਸੇ ਨ ਸਿਤ ਮ ਬੋਧੀ ਜਗਤ ਬਿਰਧੀ
 ਨਾਸਾ ਗਜਿਤ ਵਤ ਫਲ ਨਿਜ ਬਿੰਧ ਸਿਕਰਿ ਹਿਤ ਕੁਮੁਦ ਬਿਕਾਸਾ ॥
 ੨੬॥ ॥ ਇਹਾਂ ਸੂਰਜ ਸੋ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਸ ਦੇ ਕੈ ਯਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੋ ਜਗਤ ਬਿ
 ਰਧੀ ਕੀ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਉਪ ਦੇ ਸਕਰੇ ਹੈ । ਅਚੰਦ ਕੁਮਦ ਨੀ ਕੋ ਪ੍ਰਫੁ
 ਲਤ ਕਰਿ ਅਪਨੀ ਬਿੰਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੋ ਅਰਕ ਬੈਠਵਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਉਪ ਦੇ ਸ

ਕਰੈ ਹੈ। **ਨਨੁ** ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਿ ਮੋਰ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਾਰਿ ਬੋਲੈ ਏਨ
 ਕੋ ਹੇਤੁ ਕਹਾਂ **ਉਤੰਗ** ਭਲੇ ਭਲੇ ਬਿਵਹਾਰ ਕੋ ਮੰਦ ਮੰਦ ਬਿਵਹਾਰ ਕੋ ਉ
 ਪਦੇਸ ਕਰੈ ਈ ਕਰੈ ਹੈ ਯਹਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। **ਅਥਾ ਅਪ੍ਰਸਤੁਤਿ ਪ੍ਰਸਿਸ਼ਟਿ**
ਕਾਰਲੁ ॥ **ਦੋਹਾ** ਅੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤਿ ਅਰਥ ਹਿ ਕਹਤ ਲਖਿ ਅਤ ਪ੍ਰਸਤੁ
 ਤਿ ਅਰਥਾ ਅੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤਿ ਪ੍ਰਸਿਸ਼ਟੁ ਰਸਿ ਸੋਭਾ ਪਤ ਸੁਕਵਿਸਾ ਮਰਥਾ ੮੭।
 ਜਹਾਂ ਅੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤਿ ਜੋ ਅਬਰਨ ਨੀ ਅਤਾ ਕੋ ਕਹਤ ਮੈਬਰਨ ਨੀ ਯਪੇਲ ਹੈ
 ਸੋ ਅੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤਿ ਪ੍ਰਸਿਸ਼ਟਾ ਯਾ ਕੋ ਨਾਮ ਅਨਿਯੋਕਤਿ ਭੀ ਕਰੈ ਹੈ। **ਜੇ ਦੁਧਾ**
 ਸੁਧ ਅਨਿਯੋਕਤਿ ੧। ਸਲੇਖ ਮੂਲ ਅਨਿਯੋਕਤਿ ੨। ਜਹਾਂ ਸਲੇਖ ਪ
 ਦ ਕੋ ਉਨ ਹੋਇ ਸੋ ਸੁਧਾ **ਅਥਾ ਕਾਥਿੰਤੁ** ॥ ਕਹਾਂ ਸੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤਨ ਕੋ ਬਿਮਲ
 ਬਿਲਾਸਵਹਿ ਕਹਾ ਯਹਿ ਘੋ ਘਨਿ ਘਨੇ ਰੇ ਪਰੇ ਮਨ ਤੋ ਲਾ ਅਨੁਗ

ਅਮੀਰਕਹਾਨੀਰਵੈਅਮਲਅਤਿਸਮਲਸਿਵਾਰਕੀਚਕੋਸਯੇ
 ਕੁਵਾਸਕੋਲਾਕਹਾਂਵਹਿਜਾਚਕਨਿਸੋਊਦੇਤੋਜੋਪੇਖਾਤਭੁਖਹਿਮ
 ਰਤਅਬਦਾਦੁਰਨਓਠੈਓਲਾਬਿਪਤਾਬਿਤਾਇਬੋਕੋਆਇਪਕੋਤੋ
 ਸੋਜੋਗਮੇਰੇਆਜਤਾਲਤੂੰਮਰਾਲਸੋਬਿਚਾਰੇਬੋਲਾ ੮੮ ॥ ਇਹਾਂ
 ਰਿਸਅੰਤਾਲਅਬਰਨੀਅਤਿਨਤੇਬਰਨਨੀਅਸੋਕਵੀਸੁਰਭੀ
 ਰਪਰੇਤੇਕਾਹੁਗਜਾਪੇਆਪਹੈਤਬਵਹਿਗਜਾਤਾਕੋਕਠਰਬੋਲੈਰੇ
 ਤਾਪੇਲਗਯੋਜਹਾਂਅਨਿਯੋਕਤਿਮੇਕੋਊਪਦਸਲੇਖਰਾਖੇਸੋਸਲੇਖ
 ਮੂਲਅਨਿਯੋਕਤਿ ॥ ਯਥਾਦੋਹਾ ॥ ਗੋਰੀਕੇਗਰਤੇਗਿਰੇਮੁਕਤਾਕਹਾਸ
 ਸੀਕਾਜਿਗੁਨਧੈਹੈਗਾਂਠੀਮੇਬਹੁਰਗਜਹੈਅੰਕਿ ੮੯ ॥ ਇਹਾਂਮੋਤੀਨਿ
 ਕੇਟੂਟੇਹਾਰਕੋਕਹਿਕਾਹੁਗਜਾਨਕੋਪੀਰਜਾਇਯੋਜੋਮਤਿਸੀਕਾਕਰਿ

ਤੇ ਮੰਗੁਨ ਹੋਇ ਗੋਤੋ ਕਾ ਮੀਕਾ ਪੂਕੀ ਨਹੀ। ਗੁਨ ਭਲੇ ਗੁਨ ਮੰਗੁਨ ਤੋ ਹੋਯ
 ਤੇ ਸਲੇਖ ਮੰਨੇ ਕੋਤਿ। **ਅਥਾ ਮਤਿ ਸੋ ਕੋਤਿ ਅਲਿਕਾਰ ਲੜਾ।**
ਹਾ। ਅਤਿ ਸੈ ਉਕਤਿ ਜੁ ਬਰਨਿਯੈ ਅਤਿ ਸੋ ਕੋਤਿ ਸੋ ਜਾਨਾ। ਚਾਰਿ ਭਾਂ
 ਤਿ ਕੀਕਹਤ ਹੈਂ ਸਬ ਕਾ ਵਿਸੁ ਮਤਿ ਸੁ ਜਾਨਾ **੬੦**। ਰੂਪ ਕਾਤਿ ਸੋ ਕੋਤਿ
 ੧। ਭੇਦ ਕਾਤਿ ਸੋ ਕੋਤਿ ੨। ਸਿਭਾ ਵਨਾਤਿ ਸੋ ਕੋਤਿ ੩। ਅਤੁ ਮਤਿ ਤਿ
 ਸੋ ਕੋਤਿ ੪। ਜੁ ਹਾ ਕੇ ਵਲ ਉਪਮਾਨ ਹੋਇ ਤਾ ਹੀ ਦੁਹਾ ਉਪਮੇਯ
 ਜਾਨੇ ਜਾਇ ਸੋ ਰੂਪ ਕਾਤਿ ਸੋ ਕੋਤਿ। **ਅਥਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨਾ ਕਾ ਬ੍ਰਿਤੁ।**
 ਕੁਜਤਾ ਸਿਖੰਡੀ ਹੈਂ ਕਾਲਿ ਦਨਿ ਦਨੀ ਕੇਤੀ ਰਵਾ ਕਦੰਬ ਖੰਡੁ ਨੀ ਕਦੰਬ
 ਨ ਬਿਹਰ ਕੈ। ਤਾ ਕੇਤਰਾ ਮਦ ਭੁਤ ਕੋਤ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਸਲਾਲਾ ਗਵਰੇ ਚਲੇ
 ਤੋ ਹੋਇ ਖਾਉ ਗੀ ਦਵਰ ਕੈ। ਠਾਢੀ ਹੋਮ ਲਤਿ ਕਾ ਪੇਨਾ ਗਨ ਕੁਟਲ

ਕਾਰਿ ਛੂਟੀ ਛਾਬਿਛੋਰ ਪੁੰਡਾ ਛਿਤ ਪੇਪ ਸਰਕੈ। ਕਿੰਜ ਕੇਲ ਕੇ ਹਰਿ ਸਕੂ
 ਪਾਗਿ ਰਿਕ ਬੁਕੀਰ ਕੈਰ ਵਧ ਮੋਕ ਲਾਨਿ ਪਿਛ ਨ ਸੋਪ ਕਰ ਕੈ। ੮੦। ਐ
 ਹਾਂ ਹੇ ਮਲਤ ਕਾਇ ਉਪਮਾਨ ਤੇ ਨਾ ਅਕਾ ਕੇ ਅਗਿ ਉਪਮੇ ਯਜਾਨੇ ਜਾ
 ਤ ਹੈ। ਜੁ ਹਾਂ ਮੋਰੈ ਮੋਰੈ ਪਦ ਬਰਨ ਨੀ ਯਮੇ ਅਧਿਕਾਈ ਕੇ ਲਿਖੇ ਦੀ
 ਜਿਥੇ ਹੈ ਸੋਭੇ ਦਕਾਤਿ ਸਮੇ ਕਤਿ। **ਯਥਾ ਕਲਾਨਿਧੀ ਸਵੈ ਯਾ ਕਿਚ**
 ਨ ਚੰਪਕ ਦੀ ਪਕਦਾ ਮਨਿ ਦੀ ਪਤਿ ਦਾਨ ਵਿਕੋ ਦੁਤਿ ਦੈ ਹੈ। ਦੇਹ ਦ
 ਸਾਰਿ ਤੁਗਾਜ ਬਿਰਾਜ ਤਾ ਮਾਧੁਰੀ ਮਜੁਲਾ ਜਿਰਿ ਮੋਰੈ। ਹਿਰਿ ਨ ਦੇਵ
 ਤਾ ਦਾਨ ਵੀ ਮਾਨ ਵੀ ਮੇਸੀ ਕਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਮਤਿ ਬੈ ਹੈ। ਮੋਰੈ ਰਚੀ ਰਚ ਕੀ
 ਰਚਨਾ ਆਹਿ ਮੋਰੈ ਪ੍ਰਚ ਬਿਰਚ ਹੈ ਮੋਰੈ। ੮੧। ਐ ਹਾਂ ਮੋਰੈ ਪਦ ਕਹੈ
 ਅਰਥ ਯਹਿ ਜੋ ਮੋਰਨਾ ਅਕਾ ਮੋਰੈ ਯਹਿ ਮੋਰਹੀ ਤਰਹਿ ਕੀ ਹੈ ਸ

ਬਤੈ ਅਧਿਕ ਹੈ। ਜਹਾਂ ਜਬ ਯੋਹੋ ਇਤਬ ਯੋਹੋ ਇਤਬ ਯੋਹੋ ਇਤਬ ਯੋਹੋ
 ਤੋ ਅੰਸੇ ਕਰਿਯੈ ਸੋ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤਿਸੁ ਯੋਕਤਿ। **ਯਥਾ ਨਾਗਰੀ ਜੀ ਕੋ ਕਥਿ**
ਤੁ। ਕੀਰਤਿ ਦੇਹਾਨੀ ਬਿਖਭਾਨਾ ਅੰਦਿਗੋ ਪਗੋ ਪੀਕੈ ਸੇਕ ਲਾਮਾਂ ਟੁਧੀ
 ਨਾਧੀਨਾ ਏਕ ਹਾਵਤੋ। ਕੋਨਤ ਪਕਰਤੋ ਯਾ ਬਿਜਬਾ ਸਬਾ ਸਿਥੇ ਕੋ ਕੋ
 ਨਹੀ ਬੈਕੁ ਠਹੁ ਕੇ ਸੁਖਾ ਬਿਸਰਾਵਤੋ। ਨਾਗਰੀਆ ਗਧੇ ਜੁ ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਨ
 ਹੋਤੀ ਤੋ ਪੇਸਾ ਮਪਾਰਿਕਾ ਮਹੁ ਕੋ ਬਿਪਤੀ ਕਹਾਵਤੋ। ਛਾਇ ਜਾਤੀ ਜ
 ਜਤਾ ਬਿਲਾਇ ਜਾਤੇ ਕਾਵਿ ਸਬ ਜਾਰਿ ਜਾਤੋ ਰਸ ਤੋ ਰਸਿਕ ਕਹਾ ਗਾਵ
 ਤੋ **੨੨** ਜੋ ਇਹ ਬਾਰਤਾ ਭਈ ਤੋ ਰਸਾਇ ਭਏ ਜੋ ਤੋ ਕੇ ਸੰਬੰਧ ਕਰਿ ਸੰਭ
 ਵਨਾ ਤਿਸੁ ਯੋਕਤਿ। ਜਹਾਂ ਕਾਰਨ ਕਾਰਜ ਕੋ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਜੈ ਸੋ ਅਤਮ
 ਤਾ ਤਿਸੁ ਯੋਕਤਿ। **ਯਥਾ ਸਵੈਆ**। ਦੁਤਿਨਿ ਦੁਤਪਨੇ ਦਰਸਾਯੋ ਸਖੀ

੭

੦

ਨਿਕਿਤੀਹਿਤਗਿਤਿਸਿਖਾਈ। ਆਨਮਨਾਇਬੋਮਨੈਨਮਾਨਨੀਆ
 ਨਿਕਿਯੋਚਿਤਤੇਹਿਤਿਖਾਈ। ਤਾਛਿਨਹੀਅਲਿਕਾਰੁਕਯੋਚਲਿ
 ਆਏਹੈਆਪਤਯੋਸੋਹਨਿਖਾਈ। ਆਗਹਿਧੀਰਜੁਮਾਨਹਿਲੈਗ
 ਯੋਪਾਛੇਤੇਦੀਨੀਹੈਕਾਨੁਦਿਖਾਈ। ੮੩। ਇਹਾਂਕਾਨੁਕੋਦਿਖਾਈਦੈ
 ਨਕਾਰਨਪੀਛੈਹੈਮਾਨਛੂਟਬੋਕਾਰਜਪਹਲੈਭਯੋ। ਇਤਅਤਿਸੋ
 ਕਾਤਿ। ਅਥਪ੍ਰਤਿਬਸਤੁਪਮਾਲਿਕਾਰਲ॥ ੮੪॥ ਪ੍ਰਤਿਬਸਤੁਪ
 ਮਥਾਕਮਦੈਉਪਮੇਯਰਉਪਮਾਨ। ਤਿਨਕੇਧਰਮਜੁਦੇਕਹੀਜੁਦੇਜੁ
 ਦੇਪਦਮਾਨ ੮੪। ਜਹਾਂਉਪਮੇਯਬਾਕਮਾਰਥਮੈਉਪਮਾਨਬਾਕਮ
 ਰਥਦੋਨੋਕੋਇਕਧਰਮਕੀਜੈਪੰਜਦੇਜੁਦੇਪਦਨਿਸੋਇਕਕੀਜੈਸੋ
 ਪ੍ਰਤਿਬਸਤੁਪਮਾ। ਜੁਦੇਜੁਦੇਪਦਬਿਸੇਸਨਦੀਪਕਬਾਰਨਾਰਥ

१। **ਯਥਾ ਅਲੰਕਾਰ ਪਯੁਕੇ ਦੋਹਾ** ਸੋਹਤ ਸੂਰਜ ਤਪਸੋ ਲਸੈ ਚਾਪ
 ਕਰਿ ਸੂਰ। ਪਾਪੀ ਹੁਲਸਤ ਪਾਪਸੋ ਖਲਤਾ ਫੂਲ ਤਕੂਗ **੯੫**। ਇਹ
 ਸੂਰਜ ਤਪਸੋ ਸੋਹਤ ਅੰਸੂਰ ਮੋਚਾ ਪਸੋ ਲਸਤ ਸੋਹਤ ਲਸਤ ਧਰਮ
 ਏਕਤਿ ਨ ਕੇਪ ਦਸ ਦੇਸ ਦੇਸੋਹਤ ਅੰਲਸਤ ਸੂਰ ਉਪਮੇ ਯਸੂਰਜ ਉ
 ਪਮਾਨਾ **ਅਥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਲੰਕਾਰ ਲੰ** **੯੬**। **ਦੋਹਾ**। ਉਪਮਾਨ ਰਉਪ
 ਮੇਯੋ ਮੇਖੁ ਤਿ ਬਿਬਤ ਹੈ ਧਰਮਾ। ਸੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਬਖਾਨਿ ਯੇ ਜਯੋ ਲੋਸ ਬ
 ਦਸੁ ਮਰਮਾ **੯੭**। **ਯਥਾ**। ਬ੍ਰਿਹ ਕੋ ਦੋਹਾ। ਅਨਭਾਵਨ ਕੇ ਮਿਲਨ ਬਿ
 ਨ ਯੋ ਜਿਯ ਹੋਤ ਉਦਾਸਾ। ਜੋ ਚ ਕੋਰ ਕੀ ਦਿਨ ਦਸਾ ਚਕਵਾ ਚੰਦ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾ **੯੮**। **ਪੁਨ** **ਦੋਹਾ**। ਬੋਰੇ ਹੀ ਗੁਨ ਹੋਤ ਬਸਿ ਯਹਿ ਗੁਨੀ ਨਿ
 ਕੀ ਚਾਲਾ। ਏਕਨ ਨਾ ਰੇਜਾ ਤਜਮੀ ਅਨਤ ਬਾਲ ਕੇ ਬਾਲਾ **੯੯**।

ਅਬਦੀਪਕਾਲਿਕਾਰਲ॥ ਦੋਹਾ॥ ਦੀਪਕਬਰਨਮਬਰਨਕੋਏ
ਕਧਗਮਯਹਿਹੋਇ॥ ਕਰੈਏਕਹੀਬਹੁਕ੍ਰਿਪਾਦੂਸਰਜਾਨੋਸੋਇ॥ ੯
੯॥ ਜਹਾਂਬਰਨਮਮੋਅਬਰਨਮਦੋਨੋਕੋਏਕਧਗਮਬਰਨਿਯੈਕਿਬ
ਏਕਹੀਅਨੇਕਕ੍ਰਿਪਾਕੋਕਰੈਸੋਦੀਪਕਾ॥ ਨਨ॥ ਬਰਨਮਬਰਨਕੋ
ਏਕਧਗਮਹੈਬੇਕਰਿਉਪਮਾਹੋਇ॥ ਉਤੰਗ॥ ਉਪਮਾਮੇਉਪਮਾਨਉ
ਪਮੇਯਮੇਏਕਗੁਨਧਗਮਹੋਤਹੈ॥ ਦੀਪਕਮੇਅਪਨੇਅਪਨੇਭਿੰਨਧ
ਗਮਪੇਏਕਧਗਮਕੋਭਾਵਲਗੈਹੈਸੈਸੇਗਜਮਦਸੋਨਿਪਭਿੰਨਸੋ
ਸੋਭਾਲਹਤਬਨਾਇ॥ ਨਿਪਉਪਮੇਯਕੋਧਗਮਤੇਜਭਿੰਨਹੈ॥ ਗਜ
ਉਪਮਾਨਕੋਧਗਮਮਦਭਿੰਨਹੈ॥ ਸੋਭਾਲਹਬੇਏਕਪਦਲਗਮੇ॥
ਪ੍ਰਿਥਮਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਤੁਵਾਦ੍ਰਿਗਮਜਿਨਰੇਖਸੋਕਮਲਕ੍ਰਮਗਮਿਤੰ

ਗਾਇ। ਲਹਤਸਰਸਫਾਬਿਸਰਬਦਾਬਸਿਮੋਹਨਮਨਮਾਇ। ੧੦੦।
 ਅੰਸਨਸੈਨੇਤ੍ਰਸੋਭਾਪਾਵਤਹੈ। ਭ੍ਰਮਰਨਿਸੰਕਮਲਸੋਭਾਪਾਵਤਹੈ। ਪੁ
 ਨ। ਤੁਕ। ਘਨਕਰਦਾਮਨਿਲਸਤਹੈ ਨੀਲਾਂਬਰਕਾਰਿਬਾਲਾ। ਦੂ
 ਜੋਯਥਾਕਵਿਗਜਕੋਸਵੈਆ। ਖੇਲਤਹੀਸਜਨੀਨਿਮੈਚੰਪਰਚੰਦ
 ਮੁਖੀਰਜਨੀਭਟੀਤੈਸੀ। ਆਇਤਹਾਂਕਵਿਗਜਮੁਗਾਰਿਲਗੈਮਿਲ
 ਖੇਲਨਚੰਪਰਮੇਸੀ। ਦਾਵਕੇਦੇਤਗਯੋਹਰਿਹਾਥਤਿਅਕੋਕਛੂ
 ਕਹਿਬਾਤਮਨੈਸੀ। ਚੋਕਖਿਣੀਥਹਿਗਤਹਸੀਪਰੁਖੀਅਖੀਆਂਭੁ
 ਰਿਮਾਨਕੈਬੈਸੀ। ੧੦੧। ਇਹਾਏਕਨਾਅਕਮੇਅਨੇਕਨਿਯਾਏਕੋਬੇਰ
 ਉਪਜੀ। ਅਥਮਾਲਾਦੀਪਕਲ० ਦੋਹਾ॥ ਗਹਤਤਜਤਕੀਰੀਤ
 ਕਰਿਬਰਨਅਬਰਨਜਹੋਇ। ਤਿਨਕੋਕੀਜੈਧਰਮਾਇਕਮਾਲਾਦੀ

ਪਕਸੋਇ ੧੦੨ ਜਹਾਂਗਹਤਤਜਤਕੀਗਤਲੈਕਰਿਬਰਨਅਬਰ
 ਨਕੋਏਕਧਰਮਕੀਜੈਸੋਮਾਲਾਦੀਪਕਾ ਬਰਨਅਬਰਨਕੋਏਕਧ
 ਰਮਾਬਿਸੇਸਨਏਕਾਵਲੀਬਾਰਨਾਰਥਾ **ਯਥਾ ਤੁਕਾ** ॥ ਤੁਜਲਾਰੇ
 ਚਾਪਨਿਸੈਚਾਪਲਾਰੇਬਾਂਨਨਸੈਬਾਂਨਲਾਰੇਅਰਿਅਰਿਲਾਰੇ
 ਭੂਮਿਪਾਤਹੈ **ਪੁਨःਤੁਕਾ** ॥ ਵੇਤੋਹੈਬਿਹਾਨੀਹਾਬਮੇਰੇਹੈਤਿਹਾਰੇ
 ਬਤੁਅਬਿਜਨਾਬਹਾਬਕੋਨਕੇਬਿਕਨੇਹੈ ॥ ਬਿਕਨੇਏਕਧਰਮਆਨਿ
 ਲਗਯੋ **ਅਬਤੁਲਅਜੋਗਤਾਲਿਕਾਰਲੰ** ॥ **ਦੋਹਾ** ॥ ਬਰਨਅਬਰ
 ਨਕੋਧਰਮਾਇਕਵਾਅਬਰਨਅਬਰਨਾਏਕਧਰਮਬਰਨਨਕ
 ਹੈਤੁਲਅਜੋਗਿਤਾਕਰਨਾ ੧੦੩ ॥ ਜਹਾਂਬਰਨਨੀਅਬਰਨਨੀਯ
 ਕੋਏਕਧਰਮਹੋਇ ॥ ਕਿਬਾਅਬਰਨਨੀਅਅਬਰਨਨੀਅਕੋਏਕਧ

ਰਮਹੋਇਸੋਤੁਲਮਜੋਗਿਤਾ **ਬਰਨਾਬਰਨਾਕੋਏਕਧਰਮਯਥਾ** ॥
ਤਿਰਮਕੋਏਹਾ ॥ ਅਤਿਨਵਜੋਬਨਜੋਤਿਸੋਜਗਮਗਹੋਤਾਬਿਲਾਸਾ
 ਤਿਅਕੇਤਨਪਾਨਪਥਦੈਪਿਅਕੇਨੈਨਨਿਪਾਸਾ १੦੪ ॥ ਬਦੈਧਰ
 ਮਦੈਨੋਕੋਭੁਪਾਨਪਥੋਪਾਸਕੋਏਉਬਰਨਨੀਅਹੈ ॥ **ਅਬਰਨਾਮ**
ਬਰਨਾਕੋਏਕਧਰਮਯਥਾ ॥ **ਏਹਾ** ॥ ਤੁਵਅਗਿਕੀਸੁਕੁਮਾਰਤਾਲਖਿ
 ਭਾਖਤਮਤਿਮੋਗਾਚੈਪਕਕੁੰਦਸੁਮਾਲਤੀਲਗਤਗੁਲਾਬਕਠੰਗਾ ॥
 ੧੦੫ ॥ ਚੈਪਕਾਦਿਅਬਰਨਨੀਅਤਿਨਕੋਕਠੰਗਧਰਮਏਕਹੈ ॥ **ਨ**
ਨਾ ॥ ਏਕਧਰਮਕਾਰਿਬੈਸੋਦੀਪਕਹੋਇ ॥ **ਉਤੰਗ** ॥ ਚੈਪਕਮੇਬਰਨਾ
 ਅਬਰਨਾਦੈਨੋਕੋਏਕਧਰਮਹੋਤਹੈ ॥ ਅਬਰਨਾਅਬਰਨਾਕੋਜੁਦੈ
 ਜੁਦੈਧਰਮਹੋਇਬਹੁਰਏਕਧਰਮਹੋਤਹੈ ॥ ਅਮੇਬਰਨਾਬਰਨਾਕੋ

ਕਿਥਾ ਅਬਰਨ ਅਬਰਨ ਕੋਏ ਕਧਰ ਮਹਿਤ ਹੈ ਏਤੋ ਭੇਦਾ **ਅਬਰਨ**
ਤਰੇ ਕਲੰ ਦੋਹਾ ॥ ਜਹਾਂ ਹੋਇ ਉਪਮਾ ਨਤੈ ਕਿਸੀ ਭਾਂਤਿ ਕਾਰਿ ਬੀਗਾ
 ਅਧਿਕਾਈ ਉਪਮੇ ਯੋਮੇ ਸੋ ਬਿਤਰੇ ਕਸੂ ਧੀਰਾ **੧੦੬** **ਯਥਾ ਗੁਥਿ ਦੋਕ**
ਸਵੈਯਾ ॥ ਨੈਨ ਬਨੇ ਅਗਿ ਬੰਦ ਸੇ ਸੁੰਦਰੇ ਮੇ ਪੇ ਕਹਾ ਛੁਨ ਕੀ ਸਰਸਾਈ
 ਏਦ ਅਮੀਦ ਸੋ ਅਨਨੇ ਮੇ ਪੇ ਅਨੋਖਿ ਯੋ ਬਾਤ ਨ ਕੀ ਮਧੁਰਾਈ ਕੀਚ
 ਨ ਸੋ ਤਨ ਤੇ ਰੋਤਿ ਯੇ ਪੇ ਸੁਗਧ ਕੇ ਬੰਦ ਨ ਕੀ ਸਰਸਾਈ ॥ ਅਨੰਦ ਕੀ ਦ
 ਗੁਥਿ ਦਕੀ ਸੋ ਸਬ ਹੀ ਬਿਧਿ ਤੇ ਮਹਿ ਮੇ ਅਧਿਕਾਈ **੧੦੭** ॥ ਇਹਾਨੇ
 ਦਿਉਪਮੇ ਯੋਮੇ ਅਧਿਕਾਈ ਹੈ ॥ **ਅਬਾ ਮਖੇ ਪਾਲਿ ਕਾਰਲੰ ਦੋਹਾ**
 ਕਹੈ ਜਚਹਿ ਅਤਿ ਤਾਜ ਕੋ ਜਹਿ ਨਿਖੇ ਧਰ ਸਾਇ ॥ ਵਾਬਿਧ ਮਹਿ
 ਨਿਖੇ ਧਰੈ ਛਪਯੋ ਅਖੇ ਪਕਹਾਇ **੧੦੮** ॥ ਜਹਾਂ ਜੋ ਬਚਨ ਕਹੈ ਚ

ਹਿਯੈਤਾ ਕੋ ਨਿਖੇਧ ਸੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇ ਬਾਸਤਵ ਨਿਖੇਧ ਨ ਹੋਇ ਕਿ ਬਾਬਿਧ
 ਕਹਿ ਬੈਸੇ ਨਿਖੇਧ ਛੁਪੇ ਹੋਇ ਸੋ ਅਛੁਪੇ **ਪ੍ਰਿਥਮ ਯਥਾ ਚੋਹਾ ਲ**
ਲਤਲਲਾਮੇ ਹੋਨ ਕਹਤੁ ਮਜਾਨ ਹੋਲਾ ਲਬਾਲ ਕੀ ਬਾਤਾ ਅਸੁ
 ਵਾਂਉਤੁ ਗਨਗਿਰਤ ਹੈ ਹੋਨ ਚਹੈ ਉਤਪਾਤਾ **੧੦੮** ਕਹੈ ਭੀ ਹੈ ਅਕਹੈ
 ਜੋ ਹੋਨ ਹੀ ਕਹਿਤ ਹੈ ਹੋਲਾ ਲਕਹ ਬੈਕੋਨ ਹੀ ਕਹਿ ਬੈ ਨਿਖੇਧ ਹੈ **ਦੁਤੀ**
ਯਥਾ ਚੋਹਾ ਕਿੰਨ ਦੇਰ ਕੀ ਬੈਰ ਹੈ ਕੀ ਸੈਸਾ ਮਸਤਾਬਾ ਆਪ ਜਾਹੁ
 ਅਨੀ ਦਸੈ ਦੈ ਹੋ ਜਮੈ ਜਬਾਬਾ **੧੧੦** ਇਹਾਂ ਆਪ ਅਨੀ ਦਸੈ ਜਾਈਏ
 ਯਹਿ ਕਹਿ ਬੈ ਬਿਧਤਾ ਮੇਨਿ ਖੇਧ ਦੁਕਹੈ ਜਮ ਕੇ ਜਬਾਬ ਦੇ ਬੈਸੇ ਅਰ
 ਥਯਹਿ ਜੋ ਮਤਿ ਜਾਈਏ ਨਤੁ ਰਪਾਨਤ ਮਾਗ ਦੇ ਉਗੀ **ਅਥਾ ਬਿਭਾ**
ਵਨ ਲੀਕਾਰਲ **ਚੋਹਾ** ਹਿਤ ਜਹਾ ਕਾਰਨ ਬਿਨਾ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਗਟਲ

ਖਾਇ ਸੋ ਬਿਭਾਵਨ ਜਾਨਿ ਯੇ ਕਹਤ ਸੁਕਵਿਸ ਸੁਦਾਇ ॥ ੧੧੧ ॥ ਨਨਾ
 ਕਾਰਨ ਬਿਨਾ ਕਾਰਜ ਕੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥ ਕਾਹੂ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਕੋ ਬਾਸੁ ਤੈ ਹੋਇ
 ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਕਾਹੂ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਤੈ ਕਾਰਨ ਬਿਨਾ ਕਾਰਜ ਕਹਾਭਯੋ ॥ ਜੋ
 ਕਹੈ ਸੁਤੈ ਹੋਇ ਤੈ ਸਿਭ ਵੈਨ ਹੀ ਅੰਸੁ ਤੈ ਕੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਕਾਰਨ ਤੇ ਬਿ
 ਨਾ ਜੋ ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਹੈ ਸੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਰਨ ਕੋ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਹੈ
 ॥ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਾਰਨ ਕੇਤ ਆਗ ਬੇਕੀ ਅਪੇ ਛਾਡਿ ਕਾਰਿ ਕਾਰਨ ਬਿਨਾ ਕਾਰ
 ਜ ਕਹਾਯੋ ॥ ਯਥਾ ਲਾਲ ਕੋ ਸਵੈਯਾ ॥ ਫੂਲ ਭਰੀ ਨਵ ਕੁੰਜ ਲਤਾ ਨਿ
 ਹਰੀ ਨਤ ਊਹਿ ਯਪੀ ਗਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਰੋਸ ਭਰੇ ਮਦ ਮੰਤ ਅਲੀ ਨਿਭ
 ਸੀ ਨਤ ਊਹਿ ਅਤਿ ਹੀ ਭਾਹਿ ਰਾਵੈ ॥ ਕੇਲ ਸਰੋਵਰ ਕੀ ਲਹਰੀ ਨਹ ਲਾਈ
 ਹੁੰਦੁ ਮਤ ਸੀ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ਨਾਗ ਰਨਿ ਦਕੁ ਮਾਰਤਿ ਹਾਰੇ ਬਿਯੋਗੀ ਅਚੰ

ਭੋਯਹੀ ਮੁਹਿਆਵੈ ੧੧੨ ਇਹਾਂ ਟੂਲ ਚੁਨਨਾ ਦਿਕਾਰਨ ਤੇ ਬਿਨ
 ਹਿਯਪੀਗਾ ਦਿਕਾਰ ਜਤ ਭਯੋ ॥ ਅਥਾ ਬਿਸੇਖੋ ਕਤਿ ਅਲਿਕਾਰਲ
 ਦੋਹਾ ॥ ਹੈ ਅਖੰਡ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਰਜ ਸਹਾਨ ਹੋਇ ॥ ਤਾਹਿ ਬਿਸੇ
 ਖੋ ਕਤਿ ਕਹੈ ਅਲਿਕਾਰ ਕਾਵਿ ਲੋਇ ੧੧੩ ॥ ਜਹਾਂ ਕਾਰਨ ਤੋ ਅਖੰ
 ਡ ਹੋਇ ਅੰਤ ਸੋ ਕਾਰਜ ਨ ਹੋਇ ਸੋ ਬਿਸੇਖੋ ਕਤਿ ॥ ਨਨੁ ॥ ਕਾਰਨ ਅ
 ਖੰਡ ਤੋ ਕਾਰਜ ਕੈ ਸੇਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਤਮੇ ਕੋ ਉਪ੍ਰਤਿ ਬਿਧਾ ਬਿ
 ਥੈ ਸਹੋਤ ਹੈ ਜਾਤੇ ਕਾਰਜ ਨ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਸੋਤ੍ਰਿਧਾ ॥ ਉਕਤਿ ਨਿਮਿਤ ੧ ॥
 ਅਨੁਕਤਿ ਨਿਮਿਤ ੨ ॥ ਅਚਿੰਤ ਨਿਮਿਤ ੩ ॥ ਜਹਾ ਕਾਰਨ ਤੇ ਕਾਰਜ
 ਨ ਹੋਇ ਤਮੇ ਕੋ ਉਮੋਹੇਤੁ ਹੋਇ ਜਾ ਕਰਿ ਕਾਰਨ ਤੋ ਕਾਰਜ ਨ ਹੋਇ
 ਸੋ ਉਕਤਿ ਨਿਮਿਤ ॥ ਯਥਾ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਨਿਹਨ ਨੈਨ ਨ ਕੋ ਕਛੁ ਉਪ

ਜੀਬਭੀਬਲਾਇ। ਨੀਰਭਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਰਹੈਤਉਨਪਾਸਬੁਝਾਇ ॥ ੧ ॥

੧੪। ਨੀਰਭਰੇਤ੍ਰਿਖਾਮਿਟਬੈਕੋਕਾਰਜਹੈਤ੍ਰਿਖਾਮਿਟਨੀਕਾਰਜਨਭਯੋ

। ਤਭਮੇਨੇਹਕਾਰਨਹੈਨੇਹਤੇਅੰਸੇਹੋਤਹੀਹੈ। ਜਹਾਕਾਰਨਹੋਇਤਾਂਸੋਕ ॥

ਰਜਨਹੋਇਤਾਂਮੈਕੋਉਹੋਵ੍ਰਤਰਨਹੋਇਜਾਕਾਰਿਕਾਰਜਨਹੋਇਸੋਅਨੁ

ਕਤਿਨਿਮਿਤਾ ॥ ਯਥਾਦੇਹਾ ॥ ਅਮਾਲੀਯਾਬ੍ਰਿਜਛੈਲਕੇਅੰਗਅੰਗ

ਰਸਖਾਨਿ। ਨੀਰਖਤੇਮੇਨਹੋਤਹੈਇਨਾਮਖਿਯਾਨਿਅਘਾਨਿ ॥ ੧ ॥

੧੫। ਸਰਬਾਂਗਰਸਖਾਨਨੇਤ੍ਰਨਿਕੇਅਘਾਇਬੈਮੇਕਾਰਨਹੈਨੇਤ੍ਰਨਿ

ਕੇਅਘਾਇਬੈਕਾਰਜਨਭਯੋਤਾਂਮੈਕੋਉਮੋਹਹੋਤੁਨਹੀਹੈਜਿਸਕਾਰਿ

ਨੇਤ੍ਰਨਹੀਅਘਾਇਯਾਤੇਅਨੁਕਤਿਨਿਮਿਤਾ। ਜਹਾਕਾਰਨਤੇਕਾਰਜ

ਨਹੋਇਤਾਂਮੈਹੋਤੁਜਾਨਮੇਨਹੀਜਾਇਜੋਕਿਸਕਾਰਿਕੈਨਹੀਭਯੋਸੋਅ

ਚਿੰਤਨਿ ਮਿਤਾ **ਯਥਾ ਦੋਹਾ** ॥ ਸੈਂ ਸਰੋਜ ਕੀ ਸੇਜ ਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਤਿ ਨ ਬਾ
 ਲਾ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਜਾਨੈ ਨ ਕੋ ਲਾਲਾ ਆਚਰ ਜਖ ਯਾਲਾ **੧੧੬** ॥ ਸਰੋ
 ਜ ਕਾਰਨ ਹੋਤਾ ਸੈਂ ਸੀਤਲ ਤਾ ਕਾਰ ਜਨ ਹੀ ਭਈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਤੁਜਾਨ ਜੋ ਨਹੀ
 ਜਤ ਹੀ ॥ **ਅਥ ਯਥਾ ਸਿਖਾ ਲੇ ਕਾਰਲ ॥ ਦੋਹਾ** ॥ ਕ੍ਰਮ ਵਾਰੇ ਅਰਥ
 ਨਿਜ ਹਾਥ ਰਨਤ ਕ੍ਰਮ ਸੋ ਲਾਇ ॥ ਨੈ ਕਨ ਕ੍ਰਮ ਚੁਕਤ ਕਹੂੰ ਯਥਾ ਸਿਖ
 ਸੋ ਭਾਇ **੧੧੭** ॥ ਜਹਾਂ ਗਿਨਤੀ ਕੋ ਕ੍ਰਮ ਚੁਕੈ ਨਹੀ ਸੋ ਯਥਾ ਸਿਖਾ ॥
ਅਥ ਦੋਹਾ ॥ ਅਮੀ ਹਲਾਹਲਾ ਮਦ ਭਰੇ ਸ੍ਵੇਤ ਸਮਾ ਮਰਤ ਨਾਗ ॥
 ਜਿ ਅਤਮ ਰਤਾ ਗਿਰ ਗਿਰ ਪਰਤ ਜੋ ਚਿਤ ਵਤ ਇਕ ਬਾਗ **੧੧੮** ॥ ਅ
 ਮੀ ਸੋ ਸ੍ਵੇਤ ਹਲਾਹਲਾ ਸੋ ਸਮਾ ਮਦ ਸੋ ਲਾਲ ਕੋ ਮਨੁ ਕ੍ਰਮ ਹੈ ॥ **ਅਥ**
ਅਰਥਾਂਤਰ ਨਾਮ ਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਜਹਿ ਸਾਮਨਾ ਬਿਸੇਸ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜ

ਕੀਜੈ ਕਵਿ ਰਸਾ ਅੰਰ ਸਮਾਨਾ ਬਿਸੇਸ ਕਹਿ ਸੋ ਅਰਥਾਂਤਰਨਾਸਾ ॥
 ੧੧੯ ॥ ਜਹਾਂ ਸਮਾਨਾ ਕੋ ਕਿਥਾ ਬਿਸੇਸ ਕੋ ਸਮਾਨਾ ਸੀਗਾ ਕਿਥਾ ਬਿਸੇ
 ਸ ਸੀਗਾ ਦੇ ਦੁਕੀ ਜੈ ਸੋ ਅਰਥਾਂਤਰਨਾਸਾ ॥ ਨਨੁ ॥ ਕਮੋ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਜੈ ॥
 ਉਤੰਗ ॥ ਵਹਿ ਦ੍ਰਿੜ ਕਾਰਿ ਬੇਜੋਗ ਮਹੋਤਹੈ ਜਾਤੈ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਜੈ ॥ ਯਥਾ ॥ ਦ੍ਰਿ
 ੧ ॥ ਸੁਖਸਾਨੀ ਬਾਨੀ ਰਹੈ ਤਹਾਂ ਨ ਬੀਸ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬੀਕ ਬਿਹਾਰੀ ਮੁਰਲਿ
 ਕਾਸੁਨਤ ਸਬੈ ਕਰਿ ਪਾਗ ॥ ੧੨੦ ॥ ਜਾਂ ਕੀ ਸੁਖਸਾਨੀ ਬਾਨੀ ਹੋਇ ਤਾ ਕੇ
 ਬੀਸ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਨਹੀ ਯਹਿ ਸਮਾਨਾ ਬਾਰਤਾ ਕੇ ਮੁਰਲੀ ਕੇ ਬਿਸੇਸ
 ਅਰਥ ਸੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ॥ ਨਨੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥
 ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਮੋ ਬੀਬ ਪ੍ਰਤਿ ਬੀਬ ਰੂਪ ਹੋਤ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਚਕਾ ਮਾਵੈ
 ਹੈ ॥ ਯਮੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਅਰਥ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਅਰਥ ਕਹਿ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਹੈ

ਏਤੋਭੇਦਾ ਅਥਾਬਿਰੋਧ ਅਲਿਕਾਰਲਾ ਦੋਹਾ ਅਰਥਗੀਤਿਆਬਿ
 ਰੋਧਜਹਿਕਹਿਯੈਬਚਨਬਿਰੋਧਾਸੋਬਿਰੋਧਭੂਖਨਭਨੈਸਬਕਾਵਿ
 ਸੁਮਤਿਸਬੋਧਾ ੧੨੧ ॥ ਯਥਾ ॥ ਭਾਖਾਭੂਖਨੈਦੋਹਾ ॥ ਗਗੀਮਨਮਿਲਿ
 ਸਮਾਸੋਭਯੋਨਗਹਿਰੋਲਾਲਾ ॥ ਯਹਿਅਚਰਜਉਜਲਭਯੋਤਜੈ
 ਮੇਲਤਿਹਕਾਲਾ ੧੨੨ ॥ ਸਮਾਸੋਮੇਲਾਲਨੈਮਿਲਿਉਜਲਹੋਨੋਬਿਰੋ
 ਧਹੈ ॥ ਅਰਥਯਹਿਜੈਸੀਕ੍ਰਿਸਸੋਮਿਲਿਨਿਗਮਲਹੋਤਹੈ ॥ ਨਨੁ ॥
 ਬਿਖਮਕਯੋਨਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਬਿਖਮਮੇਕਾਰਨਕਾਰਜਭਾਵਹੋਤਹੈ
 ॥ ਯਮੇਕੇਵਲਬਿਰੋਧਹੋਤਹੈਕਿਸੀਗੀਤਿਸੋਹੋਵੈ ॥ ਨਨੁ ॥ ਬਿਰੋਧਬ
 ਚਨਕਾਹੇਕੋਕਹਨੈਅਬਿਰੁੱਧਅਰਥਹੀਕਯੋਨਕਹਿਯੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਅ
 ਦਿਭੁਤਾਦਿਮੇਬਿਚਿਤ੍ਰਚਨਮੇਲਛਨਮੇਅਵਸਮਕਹਿਯੈ ॥ ॥

ਅਥਸੁਭਾਵਕਤਿਲੰ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਜੈਸੇਜਾਮੇਰੁਪਗੁਨਕਿਯਾਮਾਦਿਜੇ
 ਭਾਵਾ ॥ ਤੈਸੇਕਹੇਬਨਾਇਤਹਿਸੁਸੁਭਾਵਕ੍ਰਿਕਹਾਵਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਨਨਾ ॥ ਜਾਮੇ
 ਜੈਸੇਰੁਪਗੁਨਾਦਿਹੈਜਬਤੈਸੇਹੀਬਰਨਜੈਤੈਅਲਿਕਾਰਕਹਾਅਮ
 ਲਿਕਾਰਤੈਤਬਜਬਚਮਤਕਾਰਸੇਬਰਨੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਅਨਿਯਤਸੇਬ
 ਚਾਇਕੇਵਲਜਥਾਰਬਗੁਨਾਦਿਕੋਬਰਨਬੰਯਾਮੇਯਹੀਅਲਿਕਾਰ
 ਕਹੈ ॥ ਜਥਾਜੰਛਤਥਾਬਲੀ ॥ ਯਥਾਅਲਿਕਾਰਮੁਕਤਾਵਲਿਯਾ ॥
 ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਕ੍ਰਿਦਨਸੁਰਗਅੰਗਪਹਰੈਸੁਰਗਸਾਗੀਤੈਸੀਰਹੀਖੁਲ
 ਕੈਕਿਨਾਹੀਮੁਕਤਾਨਕੀ ॥ ਕਹੈਕਵਿਲਾਲਬਡੇਬਡੇਬਾਰਬਡੀਛਬਿ
 ਤੈਸਿਯੇਬਡੀਬਡੀਬਡੀਅਖਿਆਨਕੀ ॥ ਕੈਸੇਨੀਕੀਲਾਗਤਲ
 ਗੀਹੀਸਰਨਾਵਤੈਹੈਉਠਤਉਰੋਜਨਛਬਕਿਛਤਿਆਨਕੀ ॥ ਚਿਠਕੀ

ਉਠਾਨਕੀਅਨੋਖੀਇਠਲਾਨਿਕੀਸੁਭਾਤਿਨਬਤਾਨਕੀਚਿਤੋਨਾਮੁਸਕ
 ਨਕੀ। ੧੨੪। ਇਹਾਂਨਾਪਕਾਕੋਸੁਭਾਵਬਰਨਾਯਾਕੋਜਾਤਿਅਲੀ
 ਕਾਰਭੀਕਹੈਹੈ। ਅਥਬਾਜਸਤੁਤਿਅਲੀਕਾਰਲ੦ ਚੋਹਾ। ਨਿਦਾ
 ਤੇਨਿਕਸੈਜਹਾਂਸਤੁਤਿਬਾਗਿਤੇਆਨਾ। ਨਿਕਸਸਤੁਤਿਤੇਨਿਦਵਾਬਾ
 ਜਸਤੁਤਿਜਿਅਜਾਨਾ ੧੨੫। ਜਹਾਂਨਿਦਾਤੇਸਤੁਤਿਕਿਥਾਸਤੁਤਿਤੇ
 ਨਿਦਾਨਿਕਸੈਜੋਬਾਜਸਤੁਤਿ। ਨਨੁ। ਨਿਦਾਸੋਸਤੁਤਿਕਮੋਨਿਕਾ
 ਸਨੀ। ਅਸਤੁਤਿਸੋਨਿਦਾਕਮੋਨਿਕਾਸਨੀਸੁਧੇਹੀਕਮੋਨਕਹਿਨੋ।
 ਉਤੰਗ। ਕੇਤੇਕਸਾਨੇਮੇਮੇਸੋਹੋਤਹੈਤਹਾਂਮੁਖਪੰਪ੍ਰਸਿਧਸਤੁਤਿਕਿਯੇ
 ਸੋਰਸਦੂਹੋਤਹੈ। ਤਬਨਿਦਾਦਾਰੇਸਤੁਤਿਕਰਿਯੇਹੈਭੁਲੇਗੁਨਿ
 ਦੇਖਿ। ਅਮੋਕੇਤੇਕਸਾਨੇਮੇਨਿਦਾਕੀਏਸੋਬਰਨਨੀਅਕੋਅਪਮਾ

ਨਹੋਤਹੋਤਬਸਤੁਤਿਦਾਗੇਨਿਦਾਕਰਿਯੈਰੈਅਪਰਾਧਾਦਿਦੇਖਿ
 ਨਿਦਾਤੇਸਤੁਤਿਯਥਾਬਿਹਾਰੀ। ਕਹਾਲਭੈਤੇਦ੍ਰਿਗਕਰੇਪਰੇਲਾਲ
 ਬੇਹਾਲ। ਕਹਮੁਰਲੀਕਹੁਪੀਤਪਟਕਹੁਲਕੁਟਿਬਨਮਾਲਾ ੧੨
 ਫਿਹਿਗੰਨਾਅਕਾਕੀਨਿਦਾਤੇਨਾਅਕਾਕੇਰੂਪਕੀਅਧਿਕਾਈਸਤੁ
 ਤਿਨਿਕਸੀ। ਸਤੁਤਿਤੇਨਿਦਾਯਥਾ। ਕਰਨਾਭਰਨੇਦੇਹ। ਮੇਰੈਹੀ
 ਮਨਲੇਤਹੈਛਬਿਰਾਵਰੀਰਸਾਲਾ। ਆਏਹੈਮੇਰੇਲਿਯੇਛਕੇਛਬੀਲੇ
 ਲਾਲਾ ੧੨੭। ਤੁਮਾਰੀਛਬਿਮੋਹਤਹੈਯਹਿਸਤੁਤਿਤਾਤੇਤੁਮਮੋਹਰ
 ਰਮਨਕਰਿਮਾਏਹੈਛਬਿਤੁਮਾਰੀਕਛੁਨਹੀਲਗੈਹੈਯਹਿਨਿਦਾਨਿ
 ਕਸੀ। ਨਨੁ। ਸੀਧੀਬਾਤਿਕਹਨੀਹੀਏਕਰਚਨਸੋਕਹੀਯਾਤੇਪ
 ਰਿਅਯੋਕਤਿਹੋਇ। ਚਿਤਰ। ਪਰਿਅਯੋਕਤਿਮੇਨਿਦਾਸਤੁਤਿਕੇ

ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਸਾਮਾਨ ਤੇ ਜੋ ਬਾਤ ਕਹਨੀ ਹੋਇ ਤਾ ਕੋ ਏਕ
 ਰਚਨਾ ਸੋ ਕਹਿਯੈ ਹੈ॥ ਯਾ ਮੇਨਿ ਦਾ ਤੈਸਤੁ ਤਿਸਤੁ ਤਿਤੈਨਿ ਦਾ ਨਿਕ
 ਸੈ ਹੈ॥ ਏਤੋ ਭੇਦਾ **ਅਥ ਸੋ ਕਤਿ ਅਲਿਕਾਰ ਲਾਏ ਹਾ॥** ਬਹੁ ਪਦਾ
 ਰਖਨਿ ਕੋ ਜਹਾਂ ਬਰਨੈ ਸੀਗ ਬਨਾਇ॥ ਤਾਹਿ ਸੋ ਕਤਿ ਕਹਤ ਹੈ ਸੀਗ
 ਸਬਦ ਦੈ ਭਾਇ॥ **੨੮॥** ਯਥਾ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਛੁਟਤੁ ਮੁਠੀ ਸੀਗ ਹੀ ਛੁਟੈ ਲੋ
 ਕ ਲਾਜ ਕੁਲ ਚਾਲਾ॥ ਲਗੇ ਦੁਹਨ ਇਕ ਬੇਕ ਹੀ ਚਲਿ ਚਿਤ ਨੈਨ
 ਗੁਲਾਲਾ॥ **੨੯॥** ਲੋਕ ਲਾਜ ਮੈ ਕੁਲ ਚਾਲਾ॥ ਮੈ ਗੁਲਾਲਾ ਇਨ
 ਕੋ ਸੀਗ ਬਰਨਾ॥ **ਅਥ ਬਿਨੋਕਤਿ ਲਾਏ ਹਾ॥** ਲਹੈ ਨ ਜੋ ਭਾ ਬਰਨ
 ਸਿਹਿ ਕਾਹੁ ਬਾਤ ਤੇ ਹੀਨਾ॥ ਅਧਿਕ ਸੋਭ ਕਹੁ ਬਾਤ ਬਿਨ ਤਾਹਿ ਬਿਨੋਕ
 ਤਿਚੀਨਾ॥ **੩੦॥** ਜਹਾਂ ਬਰਨਾ ਕਾਹੁ ਬਾਤ ਸੋ ਬਿਨਾ ਸੋਭਾ ਕੋ ਨ ਪਾਵੈ

ਕਿਥਾਕਾਰੁਬਾਤਸੋਬਿਨਸੋਭਾਅਧਿਕਪਾਵੈਸੋਬਿਨੋਕਤਿ॥**ਪ੍ਰਥਮ**
ਯਥਾ॥ਅਤਿਰਾਮ॥ਬਿਖਅਨਿਤੇਨਿਰਬੇਦਬਰਗਮਾਨਜੋਗਬਿਤਨੇਮਾ
 ਨਿਫਲਜਾਨਿਐਏਕਬਿਨਪ੍ਰਭੁਪਦਪਕਿਜਪੇਮ॥**੧੩੧**॥ਬਿਖਅ
 ਨਿਤੇਨਿਰਬੇਦਾਦਿਨੈਭਗਵਤਚਰਨਪੇਮਤੇਬਿਨਸੋਭਾਨਪਾਈ॥
ਦੂਜੇਯਥਾ॥ਕਰਨਭਰਨੇ॥ਉਹਮੋਹਨਸਬਗੁਨਨਿਪੁਨਜਾਨਤਸ
 ਬਰਜਗੀਤਾਹੈਪ੍ਰਤੀਤਜਾਕੀਨਿਪਟਬਿਨਾਕਪਟਕੀਪ੍ਰੀਤਾ॥**੧੩੨**
 ਕਪਟਕੀਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨਾਅਧਿਕਸੋਭਾਪਾਈਸੀਕ੍ਰਿਸਨਨੈ॥**ਅਥਪ**
ਰਿਬ੍ਰਿਤਲ॥ਦੋਹਾ॥ਅਰਥਨਿਕੋਬਦਲਾਵਨੈਸਮਰੁਅਸਮਜਹਿ
 ਹੋਤਾਅਲੰਕਾਰਪਰਿਬ੍ਰਿਤਸੁਦਹਿਕਹਤਸੁਬੁਧਿਉਦੋਤਾ॥**੧੩੩**
ਯਥਾ॥ਦੋਹਾ॥ਅਮਨਮੇਰੀਬੁਧਿਲੈਕੈਹਰਕੋਅਨੁਕੂਲਾਲੈਤ੍ਰਿਲੋਕ

ਸੇ

ਕੀਸਾਹਿਬੀਦੈਪਤੁਰਕੇਫੁਲਾ ੧੩੪ ਧਤੁਰਕੇਫੁਲਦੈਕੈ੩ਲੋ
ਕੀਕੀਸਾਹਿਬੀਲੋਨੀਬਦਲਾਜਾਨਿਯੋ ॥ ਅਥਭਾਵਕਲਾ ੧੩੫
ਭਯੋਜੁਪੈਰੈਦੋਨਕੋਸਾਹਿਕੀਜਤਪਰਤਛਾ ॥ ਭਾਵਕਤਾਕੋਕਹ
ਤਹੈਸਬਹੀਸੁਕਾਵਿਸਮਛਾ ੧੩੫ ਜੋਬਿਵਹਾਰਪੀਛੈਪੈਚੁਕਮੇ
ਬਿਥਾਆਗੈਹੋਇਗੋਤਾਕੋਪਤਛਕਾਰਿਕਹੈਸੋਭਾਵਕਾ ॥ ਨਨਾ ॥ ਪੈਚੁ
ਕਮੇਮੇਆਗੈਹੋਨਵਾਗੇਬਿਵਹਾਰਕੋਪਤਛਕੈਸੇਕੈਕਹੈਕੈਸੇਪੈਸ
ਕੈ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਬਸਤੁਕੀਪ੍ਰਬਲਤਾਤੇਮੇਸਾਨਪਭਾਵਤੇਭੁਤਭਾਵਿਖ
ਤਬਰਤਮਾਨਪੈਜਾਤਹੈ ॥ ਕੀਬਾਬਰਤਮਾਨਕੀਨਾਈਪੈਜਾਤਹੈ ॥
ਜੋਪੀਛੈਭਯੋਸੋਪਤਖਯਬਾ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਯੋਦਲਮਲਿਮਤਨਿ
ਰਦਈਦਈਕੁਸਮਸੇਗਾਤਾ ॥ ਕਰਿਧਰਦੇਖੋਧਰਧਰਾਉਰਕੋਅ

ਜਹੁਨਜਤਾ ੧੩੬ ਜੋਧਰਧਰਾਸੁਰਤਿਆਰੰਭੁਮੇਭੁਯੋਹੋਸੋਅਬ
 ਭੀਦੇਖਿਯੈਹੈ। ਜੋਆਗੇਹੋਇਗੋਸੋਪੁਤੰਖਯਥਾ ਅਜੋਨਾਮਾਵਤ
 ਲਾਲਵਹਿਭੁਗੀਖਰੀਭੁਯਭਾਇ। ਜੋਦ੍ਵੈਹੈਸੁਰਤਾਂਤਮੇਸੋਅਬਪਰਤ
 ਲਖਾਇ ੧੩੭। ਜੋਸੁਰਤਕੇਅਤਿਮੇਸਿਬਲਗਤਾਵਿਹੋਨੋਬੋਸੋਅ
 ਬਦੇਖਿਯੈਹੈ॥ ਅਬਕਾਬਾਲਿਗਲ०॥ ਦੋਹਾ॥ ਕਹੀਬਾਤਜਹਿਹੋ
 ਤੁਦੈਕੀਜਤਪੁਸੁਜਾਨ। ਕਾਬਾਲਿਗਸੋਜਾਨਿਯੇਅਨਿਸਬਕਰਤ
 ਬਖਾਨ ੧੩੮। ਹੇਤੁਪਦਾਅਰਥਾਂਤਰਨਾਸਬਾਰਨਾਰਥਾ॥ ਯਥਾਦੋ
 ਹਾ॥ ਅਨਿਆਰੇਹੋਹੀਬਹੁਰਕਾਜਰਲਾਗੇਦੈਨਾਨਾਅਕਮਨਬਸਕ
 ਰਨਿਕੋਲਾਅਕਤੇਰੇਨੈਨ ੧੩੯॥ ਇਹਾਅਨਿਆਰੇਨੈਨਕਾਜਰਦੈਨੈ
 ਯਾਕੋਪੁਸੁਕਰੈਹੈਨਾਅਕਕੋਬਸਿਕਰਨੋਹੇਤੁਦੈਕੈ॥ ਅਬਪਰਿਆਯੋ

ਬਿਸੇਸ

ਕਤਿ ਅਲੰਕਾਰਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਰਚਨਾ ਹੀ ਸੋ ਬਾਤਿ ਜਾਹਿ ਕਹਿ ਅਤ ਬ
ਗਿ ਬਿਸੇਸ ॥ ਪਰਿਆਪਕਤਿ ਬਖਨ ਸਬ ਕਵਿ ਜਨ ਕਰਤ ਸੁ ਦੇਸ
੧੪੦ ॥ ਜਾ ਬਾਤ ਕੋ ਸੁਪੀਤ ਰਾਂਬਰਨ ਬੋਹੋਇ ਤਾ ਬਾਤ ਕੋ ਏਕ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬ
ਰਨੈ ਸੋ ਪਰਿਆਪਕਤਿ ॥ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਆਜਾ ਦੇ ਠੋਨਾ ਦੀਨ ਜਨ
ਜਸ ਜਗ ਜਾਈ ਜੋਗ ॥ ਆਲੀਆਨ ਨ ਚਰਤੈ ਪਰਹੂ ਪਰੇ ਚਕੋਗ ॥
੪੧ ॥ ਯਾ ਮੇਬ ਜੀਗਿ ਤੇਨਾ ਅਕਾਨੈ ਅਪਨੈ ਮੁਖ ਚੰਦ੍ਰਸਾ ਦ੍ਰਸਮ ਜਨਾ ਯੋ ॥
ਪੁਨ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਭਿਨ ਭੀਤ ਰੋਭੈ ਮਹਾਂ ਬਾਗੈ ਬਨੈ ਨ ਸੈਗ ॥ ਕਾਹਿ ਕਹੈ ਕਮੇ ਬੁ
ਮਰਏ ਪਰੇ ਹਮਾਰੇ ਬੈਨ ॥ ੪੨ ॥ ਅਥ ਉਦਾਤਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਸਿਪਤ ਕੋ ਅ
ਤਿ ਬਰਨ ਬੋਧਾ ਬਡੇ ਨਿਪ ਰਿਸਿਸਾ ॥ ਉਪਲਛਨ ਦੈ ਕੀਜਿ ਅਤ ਸੋ ਉਦਾਤ
ਕਵਿ ਹੀਸਾ ॥ ੪੩ ॥ ਜਹਾ ਕਹੂੰ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਸਿਪਤ ਕੋ ਅਤਿ ਸੋ ਬਰਨਨ

ਹੋਇਕਿਥਾਥਨਕੀਬਿਸੇਸਦੈਕਰਿਥਡਾਈਕੀਜੈਸੋਉਦਾਤਾ ਪੁਸ਼ਾਯੇ
 ਤੇਅਲਿਕਾਰਹੈਤਾਮੇਜਾਬਾਤਕੋਬਰਨਨਕਰਬੇਲਗੈਹੈਤਾਕੀਸਿਪਤ
 ਕੋਹੀਬਰਨਬੋਹਤਹੈਅੰਬਿਸੇਸਨਦੈਕਰਿਅਨੇਕਬਾਤੈਬਰਨੀਅਤਹੈ
 ਤਹਾਂਸਬਮੇਉਦਾਤਾਲਿਕਾਰਹੋਇ। ਉਤਰਾ॥ ਜਹਾਂਕੇਵਲਰਤਨਾਦਿ
 ਪਦਾਰਥਨਿਕੋਅਤਿਸੈਬਰਨਨਹੋਇਸੋਸਬਮੇਕੇਵਲਰਤਨਾਦਿਸਮ
 ਗੀਕੋਬਰਨਬੋਨਹੀਹੋਤਹੈ। ਅੰਜਹਾਂਕੇਵਲਾਬਿਸੇਸਾਬਿਸੇਸਨਹੋਇਸੋ
 ਉਦਾਤਾ। ਅੰਰਨੇਮੇਬਿਸੇਸਨਦੈਬੋਕੋਬਿਸੇਸਪ੍ਰਯੋਜਨਨਹੀਹੋਤਹੈਅੰ
 ਸੇਜਾਨਿਯੋ। ਸਿਪਤਕੋਅਤਿਸੈਬਰਨਬੋਯਥਾਕਬਿੰਤੁ॥ ਅਰਕਤਮਾਨਿ
 ਨਿਮਦੁਆਇਰਾਖੇਅੰਗਨਨਿਫੈਲਰਹੀਆਵਲੀਬਿਮਲਮੁਕਤਾਨਿ
 ਕੀ। ਬਾਲਕਾਬਿਲੋਕਤਿਨੈਜਨਨੀਕੇਅੰਕਿਨਿਤੈਦੋਰਤਧਰਤਮਤਿਨੁ

ਭਾਵ

ਤਨਬਨਾਨਕੀ। ਮੂਠੀਭਰਿਲੇਤਲਖਿਸੇਤਭਾਰਦੇਤਗਹਿਲੇਤਫੇਰਹੇਰਿ
 ਹੋਨਹਾਰਿਤਪ੍ਰਭਾਂਨਿਕੀ। ਭਵਨਭਵਨਅਵਨੀਕੇਕਵਿਰਾਜਨਕੇਅੰਸੀ
 ਕੇਲਰਾਮਚੰਦ੍ਰਪਤਿਕੇਦਾਨਕੀ। ੧੪੪। ਇਹਾਂਬਡੀਸਿਪਤਿਕੋਬਰ
 ਨਨਹੈ। ਬਿਸੇਸਦੈਬਡਾਈਕਰਿਬੋਯਥਾ। ਹਰਿਕੋਦੋਹਾ। ਮੋਹਨਕੁਦਿਕ
 ਦੈਬਡੈਪਕਕੇਕਾਲਹਿਜਾਇ। ਸੋਯਹਿਬੰਦਾਬਿਪਨਾਢਿਗਕਾਲੀ
 ਰੁਦਸਰਸਾਇ। ੧੪੫। ਕਾਲੀਰੁਦਕੀਬਡਾਈਸੀਕ੍ਰਿਸਕਾਲੀਨਾਗਕੇ
 ਸੁਧਕੋਬਿਸੇਸਨਦੈਕਰਿਕਰੀ। ਅਥਸਮੁੱਚੈਅਲਿਕਾਰਲ०। ਦੋਹਾ।
 ਬਹੁਤਹੇਤੁਮਿਲਏਕਹੀਕਾਜਸਿੰਧਜਹਿਹੋਇ। ਵਾਇਕੇਮੇਬਹੁਭਾਵ
 ਜਹਿਉਪਜਸਮੁੱਚੈਸੋਇ। ੧੪੬। ਜਹਾਂਬਹੁਤਹੇਤੁਮਿਲਏਕਕਾਰਜ
 ਕੀਸਿੰਧਹੋਇਕਿਬਾਏਕੇਮੇਅਨੇਕਕ੍ਰਿਪਾਗੁਨਕੋਭਾਵਏਕਹੀਸਮੇਉਪ

ਜੈਸੇਸਮੁੰਦੈ **ਏਕਕਾਰਜਕੋਬਹੁਤੀਮਲਿਕਰੈਸੋਯਥਾ ਦੋਹਾ** ॥ ਗੁਨਗ
 ਰਵਾਈਚਾਤੁਗੀਜੋਬਨਰੂਪਰਸਾਲਾ ॥ ਇਨਸਬਬਹਸਿਪਰੇਖਰੇਕਰ
 ਤਤੋਹਿਮਦਬਾਲਾ **੧੪੭** ॥ ਗੁਨਚਾਤੁਗੀਆਦੇਬਹੁਤੇਨੀਮਲਿਮਦ
 ਉਪਜਾਯੋ ॥ **ਏਕੋਮੇਬਹੁਭਵਯਥਾ ਦੇਵਕੋਕਬਿੰਤੁ** ॥ ਜਬਤੈਕੁਵਰ
 ਕਾਨ੍ਹਗਵਰੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਪਗੀਵਾਕੇਕਾਨਕਹੁਸੁਜਸਕਹਾਨੀਸੀ ॥
 ਤਬਹੀਤੇਦੇਵਦੇਖੇਦੇਵਤਾਸੀਹਸਤਿਸੀਗੀਣਤਿਸੀਖੀਣਤਿਸੀਹੁਸ
 ਤਿਰਿਸਾਨੀਸੀ ॥ ਛੋਈਸੀਛਲੀਸੀਛੀਨਲੀਨੀਸੀਛਲੀਸੀਲੀਨ
 ਜਕੀਸੀਟਕੀਸੀਲਾਗੀਥਕੀਥਹਰਾਨੀਸੀ ॥ ਥੀਧੀਸੀਬੀਧੀਸੀਬਿ
 ਖਬੂਡਤਿਬਿਮੋਹਤਸੀਬੈਠੀਵਹਿਬਕਤਿਬਿਲੋਕਤਿਬਿਕਾਨੀਸੀ ॥ **੧੪੮**
੪੮ ॥ **ਇਹੰਨਾਅਕਾਏਕਤਮੇਏਕੋਬੋਰਅਨੇਕਭਾਵਉਪਜੈ ਨਨੁ ਅ**

ਨੇਕ ਕ੍ਰਿਆ ਸੋ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਪਕ ਕਮੇ ਨਹੋਇ। **ਉਤੰਗ**। ਦੀ ਪਕ ਮੇਰਾ ਮਪੁਰਬ
 ਕਮ ਨੇਕ ਕ੍ਰਿਆ ਉਪਜੈ ਹੈ। ਯਾਮੇ ਏਕੋ ਬੇਰ ਅਨੇਕ ਗੁਨਾ ਦੇ ਕੋਭਾਵ ਹੈ
 ॥ **ਅਥ ਪਰਿਯਾਯਾਮ ਲੰਕਾਰਲੰ** ॥ **ਵੇਹਾ** ॥ ਕ੍ਰਮ ਸੋ ਏਕ ਅਨੇਕ ਮੇਰ ਹੈ
 ਜਾਨਿ ਪਰਿਯਾਯਾ ਪੁਨ ਅਨੇਕ ਹੀ ਏਕ ਮੇਰ ਮਗਤਿ ਸੁਨ ਕਵਿ ਰਾਇ।
੧੪੯। ਜਹਾ ਕ੍ਰਮ ਸੋ ਏਕ ਪਦਾਰਥ ਅਨੇਕ ਨਿਮੇਰ ਹੈ ਕਿੰਬਾ ਅਨੇਕ ਪ
 ਦਾਰਥ ਕ੍ਰਮ ਸੋ ਏਕ ਮੇਰ ਹੈ ਸੋ ਪਰਿਯਾਯਾ **ਨਨੁ**। ਏਤੋ ਈਲ ਛਨ ਕਰੇਨ
 ਬਾ ਅਨੇਕ ਮੇਰ ਹੈ ਕ੍ਰਮ ਬਿਸੇਸ ਨ ਕਮੇ ਦਿਯੋ। **ਉਤੰਗ**। ਕ੍ਰਮ ਬਿਸੇਸ
 ਨ ਦੁਤੀ ਸਮੁੰਚੈ ਬਾਰਨਾਰਥਾ। ਦੁਤੀ ਸਮੁੰਚੈ ਮੇਰੀ ਏਕ ਮੇਰ ਅਨੇਕ ਗੁਨਾ
 ਦਿਉ ਪਜੈ ਰਹੈ ਹੈ। **ਏਕ ਅਨੇਕ ਮੇਰ ਹੈ ਯਥਾ**। **ਵੇਹਾ**। ਸੁਨ ਗਮਤ ਵੇਤੇ
 ਗਕੀ ਕੋਨ ਸਕੈ ਕਰਿ ਗੀਸਾ। ਲਖੀ ਸਮਰੇ ਮੇਰਾ ਨਤ ਜਿਲਸੀ ਮਰਿ

ਨਕੇਸੀਸਾ ੧੫੦। ਤਰਵਾਰਏਕਪ੍ਰਥਮਮਾਨਮੇਰਹੀਬਹੁਗਮਾਨਤ
 ਜਿਅਰਿਨਕੇਸੀਸੇਮੇਰਹੀ। ਏਕੇਮੇਅਨੇਕਰਹੈਸੋਯਥਾ। ਦੋਹਾ। ਦਰਸ
 ਤਖਲਕੇਬਚਨੇਮੇਪ੍ਰਥਮਸੁਧਾਰਸਧਾਰ। ਬਰਸਤਪੁਨਪਰਨਾਮੇ
 ਸਰਸਹਗਹਰਕਾਰ ੧੫੧। ਏਹਾਂਖਲਬਚਨਏਕਤਾਮੇਪ੍ਰਥਮਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਰਹੇਬਹੁਗਬਿਖਨੈਆਸੈਕਿਯੋਮਮ੍ਰਿਤਬਿਖਅਨੇਕਜਾਨਿਯੋ।
 ਅਥਅਨੁਮਾਨਲਿਕਾਰਲ੦। ਦੋਹਾ। ਸਾਧਨਕਰਿਜਿਹਿਹੋਤਹੈਸਾਧਨ
 ਬਸਤੁਕੋਗਮਾਨ। ਤਹਿਸਬਹੀਬਰਨਨਕਰੈਅਲਿਕਾਰਅਨੁਮਾਨ ੧
 ੫੨। ਜਹਾਂਸਾਧਵੇਜੋਗਾਅਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿਪਦਾਰਥਕੋਕਾਹੁਸਾਧਨਕਰਿਹੋਤੁ
 ਕਰਿਗਮਾਨਹੋਇਸੋਅਨੁਮਾਨ। ਯਥਾ। ਬਿਹਾਰੀ। ਨਾਚਮਚਾਨਕਹੀ
 ਉਠੇਬਿਨਪਾਵਸਬਨਮੇਗ। ਜਾਨਤਹੈਨੰਦਿਤਕਹੀਇਹਦਿਸਨੰਦਕਿਸੇ

ਗ ੧੫੩ ਨਿਦਾਕਿਸੋਰਕੋਆਗਮਨਿਸਚੈਕਿਯੋਅਚਾਨਕਮੋਰਨਕੋਬੋ
 ਲਥੇਸੋ। ਅਥਪਰਕਰਮਲਿਕਾਰਲ੦। ਦੋਹਾ। ਬਿਸੇਸਬਿਸੇਸਨਦੋ
 ਇਜਹਿਧੈਆਸੈਸੋਜੁਕਤਿ। ਪਰਕਰਮਕੁਰਕਹਤਤਹਿਪਾਰਿਕਰਦੂਯ
 ਹਿਉਕਤਿ ੧੫੪। ਜਹਾਬਿਸੇਸਕਿਥਾਬਿਸੇਸਨਜੋਬਾਤਕਹਿਯੈਸੋਸਭਿ
 ਪਾਯਕਹਿਯੈਸੋਪਰਕਰਯਾਕੋਨਾਮਪਰਕਰਾਂਕਰਭੀਕਹੈਹੈਕੋਚਿਤਾ। ਜ
 ਨਿਬੇਜੋਗਸੋਬਿਸੇਸਾ। ਜਿਸਕਰਿਜਾਨਿਯੈਸੋਬਿਸੇਸਨ। ਜੈਸੇਨੀਲੋਤ
 ਪਤਮਾਨੁਪਤਿਪਲਾਬਿਸੇਸ। ਨੀਲਮਾਂਤਾਕੋਬਿਸੇਸਨ। ਅਥਾਕਲਾ
 ਨਿਯੋਜਦੋਹਾ। ਲੱਛਮਖਡਿਕਰੋਕਮਲਾਪਤਿਤੁਛਿਨਹੀਹਰਿਦਾਰ
 ਦਸਾਲਕੋ। ਹੇਪਨਸਮਾਮਸਦਾਅਭਿਰਾਮਨਿਦਾਰਹੁਤੀਤਿਹੁਤਾਪ
 ਬਿਸਾਲਕੋ। ਦਾਨਵਮਰਦਨਦੁਰਕਰੋਨਿਤਿਦੁਸੁਨਿਸਤਨਕੇਪਤਿਪ

ਲਕੋ। ਦੇਹੁ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦੇਵ ਚਹੂੰ ਪੁਰਖਾਰਥ ਭੋਗਿ ਪਲਾਲ ਭੁਵਾਲਕੋ
 ੧੫੫। ਇਹਾਂ ਕਮਲਾਪਤਾ ਦਿਬਿ ਸੇਸਨ ਸਾਭਿ ਪ੍ਰਾਯ ਹੈ ਜੋ ਕਮਲਾਪ
 ਤਿਹੋ ਇਹੋ ਸੋਲੰਛ ਅਖੰਡ ਕਰੈ ਹੀਗੋ। ਨਨ। ਲੰਛ ਅਖੰਡ ਕੋਲਿ ਯੋਕਮ
 ਲਾਪਤਿ ਕਹੈ ਯਾ ਤੇ ਕਾਥਾ। ਲਿਗ ਕਮੋ ਨਹੋਇ। ਉਤੰਗ। ਕਾਥਾ ਲਿਗਮੇ
 ਕਹੀਥਾ ਤਕੋ ਹੇਤੁ ਪ੍ਰਸੁਕਰਿਯੈ ਹੈ। ਯਾਮੇ ਮਾਸੈ ਸਿਜੁ ਕਤਿ ਬਿਸੇਸ ਨਾਇਹੋ
 ਤਹੈ। ਪੁਨ: ਦੋਹਾ। ਮੋਹਨ ਕੀ ਕਾਪੇ ਕਹੈ ਮਹਾਂ ਰਸੀਲੀ ਬਾਨ। ਅਨਮੋਯੋ
 ਮੋਯੋ ਸੁਤਨ ਤਨ ਕਤਾਨ ਕੇਗਾਨ। ੧੫੬। ਜੋ ਮੋਹਨ ਹੋਤ ਹੈ ਸੋ ਮੋਹਤ ਹੀ ਹੈ
 ਇਹਾਂ ਬਿਬੇਸ ਸਾਭਿ ਪ੍ਰਾਯ ਜਾਨਿਯੈ। ਅਥ ਬਾਜੋ ਕਤਿ ਅਲੀਕਾਰਲੋ
 ਦੋਹਾ। ਗੁਰੂ ਬਾਤ ਅਪਨੀ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਲਗੈ ਕਛੁ ਹੋਨ। ਤਾਰਿ ਦੁਰੈ ਯ
 ਹਿ ਕਪਟ ਸੋ ਬਾਜੋ ਕਤਿ ਮਤੁ ਹੋਨ। ੧੫੭। ਯਥਾ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਗਾਰੇ ਸਵੈ ਯ

੨

੦

॥ ਸਾਰੇ ਸੁਵਾਨਿ ਪਦਾ ਵਨ ਕੋ ਸਬ ਕੋ ਮਤਿ ਮੋਹੁ ਕੋ ਠੈਲ ਪਠੈ ਯੋ ॥ ਪਾਸਰਾ
 ਏ ਪਿਸਰਾ ਨ ਕੇ ਸੁਦਰਸੋ ਦੁਖ ਹੋਇ ਸੁਕਾ ਹਿਸੁ ਨੈ ਯੋ ॥ ਭਿਰੇ ਅਨਾਰ ਕੇ
 ਥੀ ਜਨਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ਮਤਿ ਨ ਕੇ ਮੁਹ ਨੈ ਯੋ ॥ ਤੀਛਨ ਚੋ ਚਕੀ ਚੋਟ ਹਿਸੇ
 ਤਨ ਚੋ ਥਹਿ ਲੇਤ ਜਥੈ ਢੁਗ ਜੈ ਯੈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਇਹਾਂ ਸੁਕ ਸਾਰੇ ਕੇ ਪਦਾਇ
 ਬੈ ਕੇ ਛਲ ਕਰਿ ਉਪ ਪਤਿ ਕੇ ਸੁਗਤਿ ਚੀਨੁ ਛਪਾਏ ॥ ਨਨੁ ॥ ਅੰਰ ਬਸਤੁ
 ਠਹਰਾਇ ਬੈ ਕਰਿ ਅਪਨੁ ਤਿਹੋਇ ॥ ਉਤਰਾ ॥ ਅਪਨੁ ਤਿਹੋਇ ਪਮੇਯ ਕੇ
 ਨਿਖੇਧ ਕੈ ਉਪਮਾਨ ਸਾਧਿਯੈ ਯੈ ॥ ਯਾ ਮੇ ਕੇ ਵਲ ਕਛੁ ਬਿਵਹਾਰ ਬਰਨਨ
 ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਗੋਪ ਮਰਮ ਛਪਾਈਯੈ ਯੈ ॥ ਅਬ ਪਰਿਸਿਖਮਾਲ ॥ ੧੬
 ॥ ਕਰੈ ਨਿਖੇਧ ਜੁਏ ਕਤੈ ਦੂਸਰੇ ਮੇਠਹਰਾਇ ॥ ਪੁਛੈ ਅਨ ਪੁਛੈ ਤਹਾਂ ਪੁ
 ਰਿਸਿਖਮਾ ਕਹਿ ਵਾਇ ॥ ੧੫੯ ॥ ਜਹਾਂ ਕੋ ਉਬਿਵਹਾਰ ਮੇਰੇ ਮੇ ਨਿਖੇਧ

ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਮੇਠਹਿ ਰਵੈ ਪੁਛੈ ਤੇ ਕਿਥਾ ਅਨਪੁਛੈ ਤੇ ਸੋ ਪਰਿ ਸਿਖਾ ॥ **ਪੁਛੈ**
ਤੇ ਦੁਧਾ ॥ ਧੁਨਿ ਤੇ ਅਨਿਅਨਿਖੇਧ ੧ ॥ ਬਾਚੀ ਮੇ ਅਨਿਅਨਿਖੇਧ ੨ ॥ ਤੈਸੇ
 ਹੀ ਅਨਪੁਛੈ ਦੁਧਾ ॥ ਧੁਨਿ ਤੇ ਅਨਿਅਨਿਖੇਧ ੧ ॥ ਬਾਚੀ ਮੇ ਅਨਿਅਨਿ
 ਖੇਧ ॥ **ਨਨ** ॥ ਪੁਛੈ ਤੇ ਕਿਥਾ ਅਨਪੁਛੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿਖੇਧ ਕਰਿ ਕਾਹੂ ਕੋ
 ਬਰਨ ਬੋਲੈ ਬਰਨ ਬੋਲੈ ਨਿਖੇਧ ਕਰਿ ਬੋਲੈ ॥ **ਉਤੰਗ** ॥ ਕੇਵਲ ਸਤੁ ਤਿ
 ਮਾੜੇ ਕੋ ਲਿਖੇ ਬਰਨਿ ਯੇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਿਖੇਧ ਨ ਕੀਜੈ ਸੋ ਸਤੁ ਤਿ ਕਰਿ
 ਬੋਲਵਾ ਦਲਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਸੋ ਜਾ ਕੋ ਨਿਖੇਧ ਕਰਿ ਯੇ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸਤਵਨਿ
 ਖੇਧ ਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ਨਿਖੇਧ ਮਾੜ ਹੋਤ ਹੈ ॥ **ਪੁਛੈ ਧੁਨਿ ਤੇ ਅਨਿਅਨਿਖੇਧ**
ਥਾ ਦੁਹਾ ॥ ਧੁਨਿ ਤੇ ਪਾਰਿ ਬੇਜੋ ਗੋਸੀ ਰਾਧਾ ਬਿਜਚੰਦਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕੋਨ
 ਨਿਵਾਸ ਹਿਤ ਬੰਦਾ ਬਨ ਸੁਖ ਕੰਦਾ ॥ **੧੬੦** ॥ ਕਾਹੂ ਨੈ ਪੁਛੈ ਧੁਨਿ ਤੇ

ਦੇਹਾਸਾਪੁਸੇਗਕੁਕੇਸਪੁਰਮੇਰਨਇ
 ਰਿਸਮਾਨਾਤਿਉਲੇਕੁਮੁਖਸੀਦਕੇਇਦਾਬ
 ਨਨਹਿਅਨਾ॥੨੫੮॥ਇਹਾਪੁਰਮੇਰਨਹੀਮ
 ਅਨਪੁਰਮੇਰਨਹੀਮ॥ਅਨਪੁਰਮੇਰਨਹੀਮ॥

ਰਿਬੇਜੋਗਕੋਨਹੈਐਨਿਵਾਸਹਿਤਨਿਰਮਲਕੋਨਸਥਾਨਹੈ॥ਤਬਕਹੋ
 ਸੀਗਧਾਕ੍ਰਿਸਨਧਾਨਕਰਿਬੇਜੋਗਸੀਬੰਦਾਬਨਬਸਬੇਲਾਅਕਾ
 ਧੁਨਿਤੇਯਹਿਨਿਕਸੇਮੇਰਧਿਆਇਬੇਜੋਗਨਹੀਮੇਰਬਸਬੇਲਾਅਕ
 ਨਹੀ॥**ਪੁਛੁਯੋਬਾਚਮੇਅਨਿਅਨਿਖੇਧਯਥਾ॥ਲਲਕੇਸਵੈਆ॥**ਚਾਰੁ
 ਅਨਾਅਨਸੇਆਤਿਮੇਚਕਯਾਕਚਭਾਰਬਸੈਕੁਟਲਾਈ॥ਪ੍ਰਿਕਸਸੇਪਦ
 ਧਾਨਸੁਧਾਧਰਿਮੰਧਬਸੈਅਨੁਗਗਸਦਾਈ॥ਕੰਚਨਕੁੰਡਸੇਉਚੰਉਰੋਜ
 ਨਬਾਸਕਰੈਭੁਵਕੀਕਠਿਨਾਈ॥ਸ੍ਰੀਨਿਦਲਾਲਜੁਜਾਨਮਨੋਹਰਬਾਲ
 ਤੋਨੈਨਬਸੈਚਪਲਾਈ॥**੧੬੨॥**ਇਹਾਕੁਟਲਾਦਿਨਾਅਕਾਕੇਕੇਸਾਦੇ
 ਮੇਬਰਨੀਮੇਰਨਮੇਕੁਟਲਾਦਿਕੋਨਿਖੇਧਧੁਨਿਤੇਭਯੋਮੇਰਨਮੇਕੁਟਲ
 ਦਿਨਹੀਅਨਪੁਛੁਯੋਕਹੋ॥**ਅਨਪੁਛੁਯੋਬਾਚਮੇਅਨਿਅਨਿਖੇਧਯਥਾ॥**

ਦੋਹਾ ਹੈਂ ਭੂਖਨ ਜਸ ਨਹਿ ਰਤਨ ਕਰਨੈ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨ ਦੋਖਾ ਚੰਡ ਬੁੱਧਿ
 ਨਹਿ ਨੇੜੈ ਭੁਲੀ ਛਮਾ ਨਹਿ ਰੋਖਾ ॥੬੩॥ ਭੂਖਨ ਵਾਦੇ ਰਤਨਾ ਦੇ ਤੇ ਨਿ
 ਖੇਧ ਕਰਿ ਜਸਾ ਦੇ ਮੈਠਹਿ ਰਾਖੇ ਅਨਪੁਛੇ ਸੋ ਬਾਛਾ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਨਿ
 ਯੇ ॥ **ਨਨਾ** ॥ ਅਪਨਿਤਿ ਮੈਂ ਹੁੰਦੇ ਕੋ ਨਿਖੇਧ ਕਰਿ ਦੂਜੇ ਠਹਿਰਾਏ ਹੈਂ ਤੋ
 ਅਪਨਿਤਿ ਕੋ ਅਪਾਰਿਸੰਖਾ ਕੋ ਭੇਦ ਕਹਾ ॥ **ਉਤਰਾ** ॥ ਅਪਨਿਤਿ ਮੈਂ ਉ
 ਪਮੇਯ ਕੋ ਨਿਖੇਧ ਕਰਿ ਉਪਮਾ ਨਮਾਤਰਾ ਖੇਧੇ ਹੈਂ ॥ ਪਾਰਿਸੰਖਾ ਮੈਂ ਅਪ
 ਰਤੇ ਧਰਮਾਦਿ ਨਿਖੇਧ ਕਰਿ ਮੈਂ ਰੋਮੈ ਠਹਿਰਾਈ ਯੇ ਹੈਂ ਤਾ ਕੀ ਸਤੁ ਤਿਨਿ
 ਮਿਤਿ ॥ ਇਤ ਪਾਰਿਸੰਖਾ ॥ **ਅਥ ਕਾਰਨਮਾਲਾ ਲੰ** ॥ **ਦੋਹਾ** ॥ ਪਹਿਲੇ
 ਪਹਿਲੇ ਅਰਥ ਜੁਹਿ ਪਰਿਪਰਿ ਕੇਵੁੰ ਹੈਂ ਤੁ ॥ ਕਾਰਨ ਕਾਜ ਪਰਿਪਰਾ ਕਾ
 ਰਨਮਾਲਾ ਚੇਤਾ ॥੬੪॥ ਪਹਿਲੇ ਪਦਾਰਥ ਪਰਲੇ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਕਾਰ

ਨਹੀਂ ਚਲੇ ਸੋ ਕਾਰਨ ਮਾਲਾ **ਯਥਾ ਦੋਹਾ** ॥ ਨੇਹ ਬਢੈ ਤੇ ਮਿਲ ਨਿਸ਼ਖਿ
 ਮਿਲੈ ਪਰਮ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਬਾਦਤ ਹੈ ਪੁਨ ਬਿਗਹਿਤ ਨ ਯਹਿ ਤੂੰ ਨੀ ਕੇਜੋ
 ਇ **੧੬੫** ॥ ਨੇਹ ਮਿਲ ਬੇਕੋ ਕਾਰਨ ਮਿਲ ਬੇਸੁਖ ਕੋ ਕਾਰਨ ਸੁਖ ਬਿਗ
 ਹਿ ਕੋ ਕਾਰਨ **ਨਨ** ॥ ਗਹਤਤ ਜਤ ਕੀਰੀ ਤਿਕਰਿਏ ਕਾਵਲੀ ਕੇਜੋ ਨਹ
 ਇ **ਉਤੰਗ** ॥ ਏਕਾਵਲੀ ਮੇਕਾਰਨ ਕਾਰਜ ਭਾਵਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ **ਅਥਾਮ**
ਨਮੋ ਮਨਿ ਯਾ ਲਿਕਾਰਲ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਏਉ ਪਕਾਰੀ ਪਰਸ ਪਰਮ ਤਿਸੋਭ
 ਸਰਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਯੋ ਮਨਿ ਯਾ ਬਿਚਾਰ ਸੋ ਅਲਿਕਾਰ ਕਵਿਨਾਰੀ **੧੬੬**
ਯਥਾ ਮਤਿ ਰਮਕੋ ਦੋਹਾ ॥ ਤ੍ਰਿਗਖੀ ਸਖਿਲਾਲ ਕਰਿ ਨਿਜ ਉਰੇ ਮੋ ਬਨ
 ਮਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰਿਗਖੀ ਨਿਜ ਲਾਲ ਕੋ ਕੰਠ ਮਾਲ ਕੋ ਲਾਲਾ **੧੬੭** ॥ ਨਾਅ
 ਕਨੈ ਨਾਅ ਕਾ ਕੋ ਸੁਖਿ ਦਿਯੋ ਨਾਅ ਕਾ ਨੈ ਨਾਅ ਕੋ ਸੁਖਿ ਦਿਯੋ **ਅ**

ਥਉਤਰਾਨਿਕਾਰਲਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਪ੍ਰਸਨੇਤਰਕੀਗਤਿਜਹਿਉਤਰਤਕੋਜ
 ਨਾਤਿਨਭਾਂਤਿਸੋਹੋਤਹੈਸਬਹੀਕਰਤਬਖਾਨਾ ॥ ੧੬੮ ॥ ਏਕਜਹਾਂਉਤ
 ਰਤੇਪ੍ਰਸਨਿਕਸੈ ॥ ਦੂਜੇਪ੍ਰਸਨੈਉਤਰਨਿਕਸੈ ॥ ਤੀਜੇਪ੍ਰਸਨੇਤਰਬਾਚਾ
 ਹੀਮੇਹੋਇ ॥ ਉਤਰਤੇਪ੍ਰਸਨਿਕਸੈਯਥਾਬਿਹਾਰੀ ॥ ਸਘਨਕ੍ਰਿਸਬਨਘ
 ਨਤਿਮਰਾਅਧਿਕਅਧਮਾਰੀਗਤਿ ॥ ਤਉਨਦੁਰਹੈਸਮਾਮਵਹਿਦੀਖ
 ਸਿਖਾਸੀਜਾਤਿ ॥ ੧੬੯ ॥ ਇਹਾਂਸਖੀਨੈਉਤਰਦਿਯੋਤਉਨਦੁਰਹੈ
 ਸਮਾਮਯਹਿਨਾਅਕਾਦੀਪਸਿਖਾਸੀਹੈ ॥ ਯਾਤੇਯਹਿਜਾਨਯੋਜਾਤਹੈ
 ਜੋਨਾਅਕਲੈਪ੍ਰਿਥਮਪੁਛੁਹੋਇਗੋਜੋਨਾਅਕਾਦੁਰੈਗੀ ॥ ਪ੍ਰਸਨਤੇ
 ਉਤਰਯਥਾਦੋਹਾ ॥ ਪ੍ਰਿਯਾਕਾਨ੍ਹਕੀਕੋਨਕਹਿਕੋਹਰਤਰਕੋਜਾਨਾਕ
 ਹਾਮਹਿਤਕੋਗੀਗਧਰਕਹਾਕਹਿਤਨਹਿਦਾਨਿ ॥ ੧੭੦ ॥ ਪ੍ਰਿਯਾਕਾਨ੍ਹਕੀ

ਕੋਨ ਇਤ ਆਇ ਪੁਸਤਕ ਉਤਰ ਯਹਿ ਨਿਕਸਮੇ। ਰਾਧਾ ਬਰਥਾ ਧਾਰਨ
 ੧ ਪੁਸਤਕ ਬਾਚਾ ਹੀ ਮੇਯਥਾ ਸਵੈਯਾ। ਕੋਨ ਸਯੋਨ ਹਿਜਾ ਭਾਛੇ ਨਿਬਿ
 ਰਾਸ ਖਿਨਾਗਰਨ ਦਕੇਨ ਦਕੋ। ਕੋਨ ਅਮ ਦਿਅਨ ਦਹਿ ਦੇਤਾ ਬਿਲੇ
 ਕਨ ਮਾਲੀ ਉਹੀ ਮੁਖ ਚੰਦਕੋ। ਕਾਹਿਲ ਗੈਤੈ ਰਯੋਨ ਪਰੋ ਦ੍ਰਿਗ
 ਸਾ ਅਕਵਾਹੀ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਕੰਦਕੋ। ਰੋਕੇਨ ਜਾਤ ਕਹਾ ਜਿ ਅਸੰ ਅਬ
 ਪੀਤ ਮਪਾਰੇ ਸੁਨੇ ਹਸੁ ਛੰਦਕੋ ੧੭੭। ਇਹਾਂ ਬਾਚਾ ਹੀ ਮੇ ਪੁਸਤਕ
 ਹੈ। ਨਨਾ ਪੁਛਨਾ ਇਬਿ ਵਹਾਰੇ ਸੰ ਪਰਿਸੰ ਖਮਾ ਕੋਨ ਹੋਇ। ਉਤੰਗ ਪ
 ਰਿਸੰ ਖਮਾ ਮੇ ਕੇਵਲ ਏਕ ਕੇਨਿ ਖੇਧ ਅੰ ਏਕ ਕੇ ਬਰਨ ਬੇ ਮੰਤ੍ਰ ਤਪਰਜਹ
 ਤਹੈ। ਉਤਰੇ ਮੇ ਕੇਵਲ ਪੁਸਤਕ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ਹੋਤ ਹੈ ਏ ਤੇ ਭੇਦਾ ਅਬ
 ਸੁਖ ਮਾਲੀ ਕਾਰਲੰ। ਦ੍ਰਿਗ ਪਰ ਉਰ ਕੋ ਅਸੈ ਸਮੁਤ੍ਰਿਤ ਕੋ ਉਤੰਗ ਭਾਇ

॥ ਆਪ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਿ ਦੀਜਿਯੈ ਸੋ ਸੁਖ ਮਕਹ ਵਾਇ ॥ ੧੭੨ ॥ ਜਹਾ ਪਰ ਕੋ
 ਆਸੈ ਸਮੁਤਿ ਤਾ ਕੋ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸਕੀ ਸੋ ਸੋ ਸੁਖ ਮਾ **ਨਨੁ** ਆਪ
 ਨੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਿ ਉਤਰ ਕਾਹੇ ਕੋ ਦੇਸ ਮੁਖ ਕਰ ਕਯੋ ਨ ਕਹੈ **ਉਤੰਗ** ਵਹਿ
 ਸਥਾਨ ਹੀ ਅਸੈ ਪੈ ਜਾਤੇ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਿ ਉਤਰ ਦੀਜਿਯੈ ਪੈ ਗੁਪਤ ਬਿਵਹਾਰ
 ਹੋਤ ਹੈ ਬਚਨ ਕੋ ਠਿਕਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ **ਯਥਾ** **ਦੇਹਾ** ਲਖ ਲਾਲ ਲ
 ਲ ਚਾਇ ਇਤਭੇਦ ਭੀ ਰਸ ਰਸਾਇ **ਨੀਲ** ਬਸਨੇ ਮੇਥਾ ਲਤ ਬਲੀ ਨੋ ਬ
 ਦਨ ਦੁਗਾਇ ॥ ੧੭੩ ॥ ਇਹਾਂ ਚੰਦ੍ਰਾਸਤ ਸਮਯ ਕੋ ਸੀਕੇਤ ਜਨ ਯੋ ਮੁਖ ਨੀ
 ਲ ਬਸਨੇ ਮੇਧਾ ਕਿਥੇ ਸੀ **ਘੁਨ** **ਬਿਹਾਰੀ** ਲਖਿ ਗੁਰ ਜਨ ਬਿਚਕ
 ਮਲ ਸੋ ਸੀ ਸਫੁਹਾਯੋ ਜਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸਨ ਮੁਖ ਕਰਿ ਆਰਸੀ ਹਿਯੇ ਲ
 ਗਾਈ ਬਾਮਾ ॥ ੧੭੪ ॥ ਅਥ ਸਾਰ ਮਲਿਕਾਰਾ **ਦੇਹਾ** ਉਤਰੋਤਰ ਉਤ

ਕਰਖਜਹਿਬਰਨਨਕਰੇਸੁਜਾਨ। ਸਾਰਅਲੀਕ੍ਰਿਤਜਾਨਿਯੈਸਾਰਸਬਦ
 ਕਹੁਠਾਨ ੧੧੫। ਯਥਾ। ਦੋਹਾ। ਊਖਹਿਦਾਖਰਦਾਖਤੈਸੁਪਾਸੁਕਾਵਿਨਿ
 ਬਿਚਾਰਾ। ਪਰਮਪ੍ਰਯਾਅਧਰਾਨਿਰਸਾਇਨਸਬਹੀਤੇਸਾਰ ੧੧੬। ਅਥ
 ਅਸੀਗਤਿਅਲੀਕਾਰਲ੦। ਦੋਹਾ। ਕਾਰਨਹੈਕਹੂੰਅੰਰਥਲਕਾਰਜਅੰਰ
 ਠਾਂ। ਤੁਹਿਅਸੀਗਤਿਕਹਤਹੈਲਗੈਅਸੀਗਤਿਕਾਮਾ ੧੧੭। ਜਹਾਂਕਾ
 ਰਨਅੰਰਠੈਰਹੈਇਅੰਤਾਕੋਕਾਰਜਅੰਰਠੈਰਹੈਇਸੋਅਸੀਗਤਿ। ਨਨਾ। ਕ
 ਰਨਕਹੂੰਹੈਇਤਾਕੋਕਾਰਜਕਹੂੰਹੈਇਯਹਿਕੈਸੇਬਨੈ। ਉਤਰਾ। ਕਾਰਨਕੇ
 ਪ੍ਰਭਾਵਕੀਪ੍ਰਬਲਤਾਸੋਕਾਰਨਤੇਕਾਰਜਅੰਰਠੈਰਹੂੰਜਾਇਹੋਤਹੈ। ਜੈ
 ਸੇਪ੍ਰਤਾਪੀਗਜਾਚਛੈਦੰਖਨਓਰਕੀਪਬੇਲਗੈਪਸਚਮਾ। ਅੰਯਾਕੋ
 ਨਾਮਹੀਅਸੀਗਤਿਹੈਅਸੀਗਤਿਸੋਈਹੋਇਜਾਮੇਅਜੋਗਤਾਹੀਪ੍ਰਯ

ਹੋਇ **ਯਥਾ ਬਿਹਾਰੀ** ॥ ਦ੍ਰਿਗਨ ਲਗਤ ਬੇਧਤ ਹਿਯੋ ਬਿਕਲ ਕਰਤ
 ਅੰਗ ਅਨਾ ॥ ਏਤੇ ਰੇਸ ਬਤੇ ਬਿਖਮਈ ਛਨਤੀ ਛਨ ਬਾਨਾ **੧੭੮** ॥ ਲਾ
 ਗ ਬੋ ਦ੍ਰਿਗਨ ਸੰਬੇਧ ਬੋ ਰਿਦੈ ਕੋ ਕਾਰਨ ਮੋਰ ਠੋਰ ਕਾਰਜ ਮੋਰ ਠੋਰ ਭ
 ਯੋ **ਅਬਸਮਾਧ ਅਲੰਕਾਰ ਲਾ ਦੋਹਾ** ॥ ਮੋਰ ਹੇਤੁ ਕੇ ਜੋ ਗਤੇ ਸੁਖ ਹੀ
 ਕਾਰਜ ਹੋਤਾ ਅਲੰਕਾਰ ਸੁਸਮਾਧ ਕਹਿ ਇਸੀ ਗੀਤਿ ਉਦੋਤਾ **੧੭੯** ॥ ਜ
 ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਰਜ ਮਾਰੀ ਭਯੋ ਹੋਇਤਾ ਕੇ ਕਾਰਿ ਬੇਮੇ ਅਕਸਮਾਤ ਕੋ ਉਮੋਰ ਉ
 ਦੋਤ ਹੋਇਤ ਬਵਹਿ ਕਾਰਜ ਸੁਗਮ ਹੋਇ ਸੋ ਸਮਾਧਾ **ਯਥਾ ਕਲਾਨਿ**
ਧੀ ਸਵੈਯਾ ॥ ਮਾਨ ਨਿਮਾਨ ਕਿਯੋ ਅਬਜਾਨ ਸੁਨਾ ਗਰਨ ਦੁਕ ਮਾਰ
 ਪਿਆਪੇ ॥ ਤਾਹਿ ਮਿਟਾਵਤੀ ਜੋ ਲਗ ਪਾਇ ਪਰੋ ਪਿਆਪ ਮਾਰੀ ਕੋ ਕੋ ਪਉ
 ਥਾਪੇ ॥ ਤੋਲ ਗਭੂਰਿ ਕਿਯੋ ਉਪਗਾਰ ਉਠੈ ਭਲ ਹੀਨ ਭੁਮੰਡ ਲਝਾਪੇ ॥

ਭਾਰਿਦਘੋਰਪੁਰੈਚਹੁੰਚਰਨਿਬੋਲਨਿਮੋਰਮਨੋਹਰਤਾਪੇ ॥੧੮॥ ਨਾ
 ਅਕਨੈਮਾਂਨਨੀਕੇਮਨਾਇਬੋਕੋਅਰਭਾਕਿਯੋਤੁਬਦੈਵਜੋਗਸੋਮੇਖਛਾਏ
 ਅੰਮੋਰਬੋਲਬੋਲਗੋਯਾਤੇਮਾਨਸੁਗਮਹੀਦੂਰਹੋਇਗੋ ॥ਅਥਸਮਾ
 ਲੀਕਾਰਲ॥ ॥ਦੋਹਾ॥ ਜੋਗਬਸਤੁਕੈਸੀਗਜਹਿਜੋਗਬਸਤੁਕੈਸੀਗ
 ਕੀਜੈਸਮਭੂਖਨਤਹਾਂਸਬਕਵਿਕੇਮਤਅਗਿ ॥੧੮੧॥ ਜਹਾਂਜੈਸੀਲਾ
 ਅਕਬਸਤੁਹੋਇਤਾਕੋਤੈਸੀਸੋਸੀਬਧਕੀਜੈਸੋਸਮਾ ॥ਯਥਾ॥ਦੋਹਾ॥ ਮੈਂਦੈ
 ਅਵੋਵਹਿਕਰਕਰੋਅੰਗਜਿਨਖਮਾਲਾਲਾਲਾਡਲੀਜੋਗਪੈਸੋ
 ਨਜੁਹੀਕੀਮਾਲਾ ॥੧੮੨॥ ਜੈਸੋਸੀਲਾਡਲੀਕੋਤਨਕੋਮਲਪੈਤੈਸੀਪੀ
 ਤਚੈਲੀਕੀਮਾਲਾਕੋਮਲਹੈ ॥ਅਥਬਿਖਮਮਲੀਕਾਰਲ॥ ॥ਦੋਹਾ॥
 ॥ਅਨਮਿਲਤੇਕੋਸੀਗਜਹਿਕ੍ਰਿਯਕਰਮਨਰਥਹੋਇ। ਕਾਰਜਰਗਤੇ

ਕਾਜਰਗਭਿੰਨਬਿਖਮਤੈਜੋਇ १੮੩ । ਜਹਾਂਅਮਿਲਪਦਾਰਥਨਿਕੋ
 ਸੰਗਕੀਜੈ १ । ਭ੍ਰਿਯਕਰਿਤਾਸੋਅਨਰਥਫਲਕੀਪਾਪਤਿਹੋਇ ੨ । ਕਾ
 ਰਨਕੋਅੰਰਗਹੋਇਕਾਰਜਕੋਅੰਰਗਹੋਇ ੩ । ਅੰਮੇਸੇਤੀਨਬਿਖ
 ਮਜਾਨਿਏ ॥ **ਪ੍ਰਥਮਯਥਾ ਦੋਹਾ** । ਕਹਾਂਰਾਧਕਾਕੋਬਦਨਕਹਾਂਚੰਦ
 ਸਕਲਿਕਾ । ਕਹਾਂਗੋਪਕੀਸੁੰਦਰੀਕਹਿਕੁਬਜਾਤਿਰਬੀਕਾ १੮੪ । ਇਨ
 ਕੋਜੋਸੰਗਹੋਇਸੋਅਨਮਿਲਤੇਕੋਸੰਗਹੋਇ ॥ **ਦੁਤੀਯਥਾ ਬਿਹਾਰੀ** ॥
 ਆਰਸੁਮਾਰਕਰੀਖਰੀਅਰੀਮਰੀਹਨਮਾਰਾ । ਸੀਚਿਗੁਲਾਬਪਰੀਪਰੀ
 ਅਰੀਬਰੀਹਨਬਾਰਾ १੮੫ । ਗੁਲਾਬਕੋਸੀਚਬੋਭਲੀਕ੍ਰਿਯਾਤਾਸੋਮ
 ਰਨਕੀਨਾਈਦੁਖਅਨਰਥਫਲਹੋਤੋਭਯੋ ॥ **ਤੀਤੀਯਥਾ ਦੋਹਾ** ॥ ਪੀ
 ਤਬੀਜੁਗੀਸਾਮਪਨਪ੍ਰਗਟਹੋਯਹਿਦੇਖਾਪ੍ਰਗਟਤਉਜਲਨੀਰਤੈ

ਅਰੁਨਕਮਲਾਮਵਰੇਖਾ ॥ ੧੮੬ ॥ ਮੇਘਸੁਆਮਿਸੋਪੀਤਬੀਜਗੀਕੋਪ੍ਰਗਟਕ
 ਰੈਯੈ ॥ ਨਨੁ ॥ ਬਿਰੋਧਕਮੋਨਹੋਇ ॥ ਉਤੰਗ ॥ ਬਿਰੋਧਮੇਕਾਰਨਕਾਰਜਤਾ
 ਵਨਹੀਗ੍ਰਹਨਕਾਰਿਯੈਯੈ ॥ ਅਥਾਮਧਿਕਾਣੀਕਾਰਾਦੋਹਾ ॥ ਲਖੇਬਡੈਅ ॥
 ਧਾਰਤੈਜਹਾਬਡੈਅਧੇਯਾ ॥ ਲਖੁਅਧਾਰਤੇਹੈਜਹਾਲਖੁਅਧੇਯਾਅਧਿ
 ਕੇਯਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਜਹਾਬਡੈਅਧਾਰਤੇਅਧੇਯਬਡੈਹੋਇਕਿਬਾਲਖੁਅਧਾ
 ਰਤੇਅਧੇਯਲਖੁਹੋਇਸੋਅਧਿਕਾ ॥ ਜਮੇਬਸਤੁਰਾਖਿਯੈਸੋਆਧਾਰਾਜ ॥
 ਕੋਰਾਖਿਯੈਸੋਅਧੇਯਜਾਨਿਯੈ ॥ ਯਥਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਕਹਾਕਹੈਯਹਿਆਪਕੋ
 ਸੁਜਸਾਮੀਮਤਾਮਵਦਾਤਾ ॥ ਸਤਸਿੰਧੁਮੇਸਾਵਰੇਸੋਖੈਸੋਨਸਮਾਤਾ ॥ ੧੮੮ ॥
 ਸਤਸਿੰਧੁਅਧਾਰਬਡੈਤਮੇਭੀਜਸਨਹੀਸਮਾਤਹੈਯਾਤੇਅਧੇਯਬਡੈਜ
 ਨਿਯੈ ॥ ਪੁਨ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਕੈਸੇਲਾਉਨਵਲਤਿਅਸੁਸਿਯੈਸੀਬਿਜਗ

ਜਾ ਛੁਲਕੈ ਪਲਕ ਪਛੋਲਿ ਕੈ ਅਖਿ ਅਨਮੋ ਤੇ ਲਾਜਿ ॥ ੧੮੮ ॥ ਅਖ ਛੁ
 ਟੇ ਅਧਾਰਤ ਸੋਨਾ ਅਕਾਛੇ ਟੇ ਅਧੇ ਜਾਨਿਯੈ ॥ ਯਾ ਤੇ ਛੁਲਕੈ ਹੈ ॥ ਅ
 ਥਪਤ ਅਨੀਕਾ ਲਿਕਾਰਲੁ ॥ ਚੇਹਾ ॥ ਜੀਤ ਸਕੈ ਨਹਿ ਸਤ੍ਰੁ ਕੋ ਸਤ੍ਰੁ ਪੰਛੁ ਪੁਨ
 ਦੇਖਿ ॥ ਤਕੈ ਦੁਖ ਦੀ ਜੈ ਜਹਾ ਪਤ ਅਨੀਕ ਸੋ ਲੇਖਾ ॥ ੧੮੯ ॥ ਜਹਾ ਸਤ੍ਰੁ ਪੇ
 ਜੋਰਨ ਚਲੈ ਤਬ ਤਕੈ ਸਹਾਇ ਕਰੈ ਦੁਖ ਦੀ ਸੋ ਪਤ ਅਨੀਕਾ ॥ ਨਨੁ ॥ ਕੇ
 ਦੁਖ ਦੀ ਜੈ ॥ ਉਤਰਾ ॥ ਬੈਰਲੀ ਬੇਹਿਤਾ ॥ ਯਥਾ ॥ ਕੇਸਵ ਕੇਸਵੈ ਯਾ ॥ ਰਾ
 ਵੇਰੂ ਪਸੰਜੀ ਤੇ ਹੋਕਾ ॥ ਮਰਚਿ ਦਸਿ ਤੇ ਮੁਖ ਚਿਦਕੀ ਬਾਨ ਕੈ ॥ ਪਯਾਰੇ ਤਿ
 ਹਾਰੇ ਸਧਾਰੇ ਪੇਏ ਅਬ ਚੋਊ ਮਲੈ ਇਕ ਮੋਪਹਿ ਮਾਨ ਕੈ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਪੇਨੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਨਿਕਾਰ ਕੈ ਛੁਲਕੈ ਚਾਪਨ ਬਾਨ ਕੋ ਤਾਨ ਕੈ ॥ ਰਾਖਹੁ ਬੇਗ ਦਯਾ
 ਕਰਿ ਕੇਸਵ ਮਾਰਤ ਹੋ ਮਹਿ ਤੇ ਰਿਅ ਜਾਨਿ ਕੈ ॥ ੧੯੦ ॥ ਚੇਹਾ ਦਿਕੈ ਜੋਰਸੀ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਪੰਨਚਲਮੋਤਬਤਾਕੀਪ੍ਰਯਾਜੇਹੈਤਿਨਕੋਮਾਰਿਬੇਲਗਮੀ॥
 ਥਮੀਲਤਾਲੀਕਾਰਲ॥੧੯੧॥ ਕਹੁਪਦਾਰਥਮੇਜਹਾਂਮਿਲੇਪਦਾ
 ਰਥਕੋਇਮੀਲਤਤਾਕੋਕਹਤਹੈਏਕਰੂਪਹੀਹੋਇ॥੧੯੨॥ ਏਕਰੂਪਥਿ
 ਸੇਸਨਸਾਮਾਨਯਾਰਨਾਰਥਾਯਥਾਥਿਹਾਰੀ॥ ਮਿਲਪਰਿਛਾਹੀਜੈ
 ਨ੍ਰਸੋਰਹੇਦੁਹਨਕੇਗਤਾਹਰਿਰਾਧਾਇਕਸੰਗਹੀਚਲੇਗਲੀਮੇਜਤ
 ॥੧੯੩॥ ਇਹਾਂਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੋਸ੍ਰੀਰਾਧਾਜੀਪਰਛਾਹੀਮੋਚਾਂਦਨੀਮੇਮ
 ਲੇ॥ ਅਥਏਕਾਵਲੀਅਲੀਕਾਰਲ॥੧੯੪॥ ਪਰਿਲੇਪਰਿਲੇਮੇਜ
 ਹਾਂਅਗਲੇਅਗਲੇਅਰਥਾਰਹਿਤਕਿਧੈਨਹਿਗਹਿਤਸੋਏਕਾਵਲੀ
 ਸਮਰਥਾ॥੧੯੫॥ ਜਹਾਂਗਹਤਤਸਤਕੀਰੀਤਪਦਾਰਥਚਲੇਚਲੈਥ
 ਪਤੇਜਾਹਿਕਿਬਾਦੁਰਕਰਤੇਜਾਹਿਸੋਏਕਾਵਲੀ॥ ਥਾਪਵੈਯਥਾਵੈ

ਹਾ। ਉਰਪਰਕੁਚਕੁਚਪਰਿਕੰਚਕਿਕੰਚਕਿਉਪਰਹਾਰਾ। ਤਹਾਂਜਾਇਸੇ
 ਹਿਤਭੁਯੋਪਿਯਾਮਨਕਰਤਾਇਹਾਰਾ ੧੯੫॥ ਦੂਰਕਰਿਬੋਯਥਾ॥ ਕਹਾ
 ਸੁਜਲਜਹਿਕੰਜਨਹਿਕੰਜਨਭੋਰਸੁਬਾਸਾ। ਨਹੀਭੋਰਜਹਿਹੀਜਨ
 ਹਿਹੀਜਨਕਰੈਹੁਲਾਸਾ ੧੯੬॥ ਅਬਸੁਮਰਨਾਮਲਿਕਾਰਲ॥ ਦੋ
 ਹਾ। ਜੋਅਮਨਭਵਤੁਐਬਸਤੁਕੋਸੁਮਰਨਤਹਸਮਦੇਖਿ। ਸੋਸੁਮਰਨਭੂਖ
 ਨਭਨੈਸੁਕਵਿਸੁਲੰਛਨਪੇਖਿ ੧੯੭॥ ਜਹਾਂਜਬਾਰਥਕੀਨਾਈਬ
 ਸਤੁਕੋਸਿਮਰਨਕੀਜੈਤਕੇਸਾਦ੍ਰਿਸਕੋਉਪਦਾਰਥਦੇਖਿਸੋਸੁਮਰਨਾ॥
 ਯਥਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਜਬਤੇਅਲਿਸੀਗਹੋਗਈਖਿਲੇਕੋਕਨਦਲੈਨਾ। ਤਬ
 ਤੇਛਨਬਿਛੁਰੈਨਹੀਲਲਤਲਾਲਕੈਨੈਨਾ ੧੯੮॥ ਕਮਲਦੇਖਬੇਸੇ
 ਸੀਕਿਸਕੈਨੈਤਨਿਕੋਯਾਦਕਰੈਹੈ॥ ਅਬਭਾਂਤਿਮਾਨਲ॥ ਦੋਹਾ॥

ਅਨਿਸਬਸਤੁਮੇਅਨਿਕੋਵੈ ਜਹਿਕ੍ਰਮਉਦੋਤਾ ਤਾਕੇਸਾਵਿਸਦੇਖਕੈਕ੍ਰਾਂਤਿ
 ਮਾਨਸੋਹੋਤਾ १੯੯ ਜਹਾਂਸਾਵਿਸਪਦਾਰਥਦੇਖਿਤਮੇਕਾਹੁਮੋਰਪ
 ਦਾਰਥਕੋਕ੍ਰਮਹੋਇਸੋਕ੍ਰਾਂਤਿਮਾਨਾ ਯਥਾਦੋਹਾ ॥ ਬੰਦਾਬਨਾਬਿਹਰਤੁ
 ਟਿਰਤੁਰਾਧਾਨੰਦਾਕਿਸੋਹਾ ਦਮਨਿਘਨਜਿਘਜਾਨਿਸੀਗਿਡੋਲਤਬੈ
 ਲਤਮੋਹਾ २੦੦ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਮੰਬੀਜੁਰੀਅੰਮੇਘਨਕੋਕ੍ਰਮਪ
 ਕੋਮੋਹਨਿਕੋ ਅਥਪ੍ਰਤੀਪਾਲਿਕਾਰਲ ॥ ਏਕਜਹਾਂਉਪਮਾਨਕੀ
 ਬਿਅਰਥਤਾਕੀਜੈ ੧ ਦੂਜੇਜਹਾਂਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯਕੀਸਮਤਾਲਾ
 ਇਕਨਹੋਇ ੨ ਤੀਜੇਜਹਾਂਉਪਮਾਨਕੇਆਗੇਉਪਮੇਯਕੋਨਿਰਾਦਰ
 ਹੋਇ ੩ ਚੌਥੇਜਹਾਂਉਪਮੇਯਕੇਆਗੇਉਪਮਾਨਕੋਨਿਰਾਦਰਹੋਇ ੪
 ਸੋਪ੍ਰਤੀਪਾ ਪ੍ਰਥਮਯਥਾ ਲਾਲਕੋਸਵੈਯਾ ਲਾਵਨਕੇਨਿਧਿਓਕ

ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੇਤਾਗੀ ਜੁਗੈ ਸਿਰਮੌਰ ਤਿਨੋ ਕੈ। ਭੂਮਿ ਕੇ ਪਾਰਕਸੀਰ ਪੁਬੀਰ
 ਰਚੈ ਬਿਧ ਕੈ ਕਵਿ ਯੋ ਚਿਤ ਚੋ ਕੈ। ਚਿਦ ਚਕੋ ਕਿਮ ਸੁਰਕ ਕੋ ਕਿਮ ਭੂ
 ਰਿਹੂ ਪਚ ਕਰੇ ਕਿਹਿ ਗੋ ਕੈ। ਕਾਹੇ ਕੋ ਯੋ ਹੀਰ ਚੋ ਕੁਲ ਪਥ ਅਦ ਬਯਭੂ
 ਤਲ ਭਾਰ ਜਿਨੋ ਕੈ ੨੦੧। ਸੀਰ ਪੁਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਲਾਵਨ ਤਾ ਦਿਉ ਪਮੇ
 ਯਕੇ ਮਾਗੇ ਚਿਦ੍ਰਾ ਦਿਉ ਪਮਾਨ ਕੀ ਬੈਯਰ ਬਾਤਾ ਦਿਖਾਈ। **ਦੁਤੀਯ**
ਥਾ ਅਮਤਿ ਉਂਜ ਲਾਵਿ ਗਮੀਨ ਸੇਕ ਹੋ ਕੋਨ ਬਿਧ ਜਾਹਿ। ਅਨ ਉਪਮਾਨ
 ਸੋਨੇ ਤਉ ਪਮੇ ਯਕੀ ਜਮਤਾ ਲਾਇ ਕਨਹੀ। **ਤਿਤੀਯ ਥਾ** ਲਲਤਲ
ਲਾਮੋ ਕਬਿੰਤੁ। ਸਾਗਰੇ ਮੇਗ ਹਰਾਈ ਮੇਰੇ ਮੇਉ ਚਾਈ ਰਤਨਾ ਬਹੁ ਮੇਰੁ ਪ
 ਕੀਨਿ ਕਾਈ ਨਿਰਧਾਰਿਯੈ। ਦਾਨ ਦੇਵਤ ਰੁਮੇ ਸਯਾਨ ਸੁਰਗ ਰੁਮੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੀਗਨੀ ਰੁਮੇ ਸੁਕੈ ਸੇਕੈ ਬਿਸਾਰਿਯੈ। ਤਰਨੀ ਮੇਤੇ ਜਬ ਰਨਤ ਮਤਿ ਰਾਮ ਜੋ

ਤਿਸਗਮਗੈਜਮਨੀਗਮਨੇਮੈਬਿਚਾਰਿਯੋ। ਰਾਵਭਾਵਸਿੰਘਕਹਾਤੁਮਹੀ
 ਬਡੇਹੋਜਗਰਾਵਰੇਕੋਗੁਨਮੈਰੰਠੈਰਉਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ ੨੦੨ ॥ ਸਾਗਰਾ
 ਦੇਉਪਮਾਨਕੇਆਗੇਭਾਵਸਿੰਘਉਪਮੇਯਕੋਅਨਾਦਰਭਯੋ॥ ਨਨੁ
 ਜਬਉਪਮੇਯਹੀਕੋਅਨਾਦਰਭਯੋਤੋਚਮਤਕਾਰਕਹਾ॥ ਉਤਰਾ॥ ਯੁ
 ਨਿਤੇਸਾਗਰਾਦਿਸਾਦਿਸਾਜਾਨਿਯੋ। ਯਹਿਚਮਤਕਾਰਾ॥ ਚਤੁਰਥਯ
 ਥਾ॥ ਪਾਹਨਜਿਨਜਿਅਗਰਬਧਰਹੋਹੀਕਠਿਨਮਪਾਗ। ਦੁਰਜ
 ਨਕੇਹਿਅਦੇਖਿਯੋਤੋਸੇਲਾਖਹਜਾਰ॥ ੨੦੩ ॥ ਦੁਰਜਨਹਿਦੈਉਪਮੇ
 ਅਕੇਆਗੇਪਾਹਨਉਪਮਾਨਕੋਨਿਰਾਦਰਕਿਯੋ॥ ਅਥਸਾਮਾਨਾਮ
 ਲੰਕਾਰਲ॥ ਦੋਹਾ॥ ਬਰਨਨੀਯਜਹਿਮੈਰਸੋਗੁਨਸਮਤਾਕਰਿਤੁ
 ਲਾ॥ ਦੈਮੈਭੇਦਫੁਰੈਨਜਹਿਸੋਸਾਮਾਨਾਮਮੁਲਾ॥ ੨੦੪ ॥ ਜਹਾਂਬਰ

ਨਨੀਯਕੇਤੁੰਲਕਾਹੂਮੇਰੇਮੇਗੁਨਹੋਇਤਿਨਕਰਿਦੋਊਨਿਮੇਭੇਦਨਫੁ
 ਰੈਸੋਸਾਮਾਨਾ। ਦੋਬਿਸੇਸਨਮੀਲਤਬਾਰਨਾਰਥਾ **ਯਥਾ। ਦੋਹਾ।** ਲ
 ਖਿਯੈਨਿਸਮੇਨਵਲਕੋਕੋਤਕਸੁਖਸਰਸਾਤਾ। ਹਿਮਕਰਿਅਰੁਤਿਅ
 ਬਦਨੇਮੇਮਤਿਰਲਖਮੇਨਸਾਤਾ **੨੦੫**। ਹਿਮਕਰਿਅੰਤਿਅਬਦਨੇਮੇ
 ਭੇਦਨਹੀਜਾਨੇਸਾਤਾਹਿਮਕਰਿਕੋਨਹੈਮੋਤਿਅਬਦਨਕੋਨਹੈ **॥ ਯ**
ਥਾ। ਤੁਕਾ। ਜਨੀਨਜਾਤਮਸਾਲਮੋਬਾਲਸੁਲਾਲਗੁਲਾਲਚਲਾ
 ਵਤਚੂਕੈਂ **॥ ਅਥਾਬਿਸੇਖਾਲਿਕਾਰਾ ॥** ਜਹਾਂਪ੍ਰਸਿਧਾਮਧਾਰਤੇਬਿਨ
 ਅਧੇਯਕੀਸਥਿਤਿਸੋਪ੍ਰਥਮਾ। ਜਹਾਂਏਕਬਸਤੁਏਕਬੇਰਹੀਮਨੇਕ
 ਨਿਕੋਵਾਇਤਿਨੇਮੇਰਹੈਸੋਦੁਤੀ। ਜਹਾਂਏਕਬਸਤੁਕੇਰਚਤਹੀਤਕੈਸੀ
 ਗਾਮੋਰਹੈਨਿਰਜਤਨਗਚੇਯੇਸੋਤ੍ਰਿਤੀਅਬਿਸੇਖਾ **ਪ੍ਰਥਮਯਥਾ। ਬਿ**

ਕਰਿ

ਹਾਰੀ ਅੰਹਨਮੂਰਤਿਸਮਾਮਕੀਅਤਿਅਦਭੁਤਗਤਿਜੋਇ। ਬਸਤੁ
 ਚਿਤਅਤਿਰਤਉਪ੍ਰਤਬਿਬਤਜਗਹੋਇ। ੨੦੬। ਇਹਾਂਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੀ
 ਮੂਰਤਕੋਪ੍ਰਸਿਧੰਆਧਾਰਨਹੀਹੋਚਿਤ। ਮੂਰਤਕੋਅਧਾਰਮੰਦ੍ਰਹੋਤ
 ਹੈ। ਦੁਤੀਯਥਾ। ਕਲਾਨਿਧੋਕਬਿੱਤੁ। ਪ੍ਰਮਾਗੀਤੁਵਅਗਿਨਕੀਉਮ
 ਗੀਸੁਥਾਸਸੋਈਲਗੀਹਰਿਚੰਦਨਮੇ। ਇੰਦਰਾਕੇਘਰੇਮੇ। ਮਾਲ
 ਤੀਲਤਾਬਨਮੇਸੇਵਤੀਗੁਲਾਬਨਮੇ। ਮਿਰਗਮਦਘਨਸਾਰਾਮਬਰ
 ਅਗਰੇਮੇ। ਉਛਰਾਮਛੇਹਛਬਛਾਈਪੁਨਛਿਤਪਰਿਦੇਖਿਯਤਸੇ
 ਈਮਨਿਮਾਨਕਮੁਕਰੇਮੇ। ਚੰਪਕਬਨੀਮੇਚਰਾਗਨਕੀ। ਅਨੀਮੇਚਾਰ
 ਚੰਦਕੀਕਲਾਮੇਚਪਲਾਮੇਚਾਮੀਕਰੇਮੇ। ੨੦੭। ਇਹਾਂਨਾਯਕਾਕੀ
 ਸੁਥਾਸਏਕਬੇਰਹੀਚੰਦਨਾਦਿਕੋਛਾਇਕਰਰਹੀ। ਤੈਸੇਹੀਛਾਬਿਅ

ਨੇਕਨਿਕੋਛਾਇਰਹੀ **ਸਿਤੀਯਥਾ ਸਵੈਯਾ** ਭੂਪਰਰੂਪਮਨੂਪਮਮ
 ਦਭੁਤਕੀਰਤਿਜੇਨ੍ਹਪ੍ਰਕਾਸਸਚੇਈ। ਭੂਰਿਪ੍ਰਭਾਵਭਯੋਪ੍ਰਭਤਈਕੋ
 ਤੀਯੋਪ੍ਰਤਾਪਕੋਤੇਸਤਚਯੋਈ। ਸ਼ੀਰਪੁਬੀਰਭੁਵਾਲਰਚਯੋਸਭਰਚ
 ਕੋਏਕੈਨਚਾਉਬਚਯੋਈ। ਕਾਮਰਚਯੋਹਿਮਧਾਮਰਚਯੋਮਘਵਾਨਰ
 ਚਯੋਨਵਭਾਨੁਰਚਯੋਈ **੨੦੮**। ਸ਼ੀਰਪੁਨਥਮਹਾਂਰਾਜਕੋਹੋਤਹੀਕ
 ਮਾਦਿਅਨੇਕਸਿੰਗਹੀਰਚੇਗਏ। **ਅਥਤਦਗੁਨਾਨਿਕਾਰਲੰ**। **ਭਾਖਾ**
ਭੂਖਨੇ **ਦੋਹਾ**। ਤਦਗੁਨਤਸਿੰਗੁਨਆਪਨੇਸਿੰਗਤਕੋਗੁਨਲੇਯਾ। ਬੇਸ
 ਰਮੋਤੀਅਧਰੀਮਲਿਪਦਮਗਗਛਾਬਿਏਯਾ **੨੦੯**। ਜਹਾਂਆਪਨੇਤ
 ਗਿਸਿੰਗਤਕੋਗੁਨਗੁਨਕਰੈਸੋਤਦਗੁਨਜੈਸੇਬੇਸਰਕੋਮੋਤੀਅਧਰ
 ਨਿਸੋਮਲਿਪਦਮਗਗਮਰੁਨਰਗਕੋਜਵਾਰਰਭਯੋ **ਨਨੁ** ਆਪ

ਐਰ

ਨਗੁਨਤਾਗਿਕੋਗੁਨਕਾਹੇਕੋਗੁਨਕਰੈਅਕੋਸੇਗੁਨਕਰੈ **ਉਤਰ**
ਆਪਨੀਸੁਛਤਾਕਰਿਅੋਰਕੋਗੁਨਗੁਨਕਰੈਹੈਜੈਸੇਫਟਕਸਿਲਾ
ਫਿਗਜਪਾਕੁਸਮਗਾਖਿਯੇਤਬਜਪਾਕੁਸਮਕੇਰਗਕੋਆਪਨੀਸੁ
ਛਤਾਕਰਿਸਫਟਕਸਿਲਾਗੁਨਕਰੈਹੈਅੋਜਾਕੇਗੁਨਕੋਗੁਨਕ
ਰੈਹੈਤਾਮੇਪੁਬਲਗੁਨਹੋਤਹੈਜਾਤੇਮੋਰੇਛਾਇਜਾਤਹੈ **ਯਥਾਸ**
ਦੁਆ ॥ ਬੇਲਕੋਹਾਗਦਿਯੋਗੁਹਿਮਾਲਨਪਾਗੀਕੇਹਾਬਗੁਲਾਬ
ਕੋਜਾਨਯੋਲਾਯੋਹੀਯੇਤਬਚੰਪਕਪ੍ਰੈਗਯੋਮਦਿਹਸੀਤਬਕੀਦਕੋਜ
ਨਯੋਨੈਨਨਕੋਪੁਤਿਬੰਬਪਰੈਗੁਲਸੋਸਨਕੀਦੁਤਿਪ੍ਰੈਗਈਮਾਨਯੋ
ਏਤੋਕਛੂਪਲਟਨੋਅਗਿਮੇਰਗਦੇਖਤਹੀਮਨਮੇਰੋਬਿਕਾਨਯੋ **੨੯੦**
ਅਥਾਮਤਦਗੁਨਲਿਕਾਰਲ ॥ **ਦੋਹਾ** ਸਿਗਤਕੇਜਹਿਹੋਤਹੀਗਹੈ

ਨਗੁਨਕੋਲੇਸਾ। ਸੁਅਤਦਗੁਨਭੂਖਨਲਖੋਸਬਹੀਬੁਧਿਬਿਸੇਸਾ। ੨
 ੧੧। ਜਹਾਂਸੀਗਹੂੰਹੋਇਤੋਭੀਤਾਕੇਗੁਨਕੋਗੁਨਨਕੀਜੈਸੇਅਤਦ
 ਗੁਨਾ। **ਯਥਾ। ਬਿਹਾਰੀ।** ਏਗੀਅਹਿਤੇਗੀਦਈਕੇਹੂਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਨਜਾਇ
 ਨੇਹਭਰੇਹਿਅਗਾਖਿਯੇਤ੍ਰਿਭੂਖਿਯੈਲਖਾਇ। ੨੧੨। ਨੇਹਭਰੇਹਿਯੇਮੇ
 ਰਹਿਕਰਿਭੂਖੋਰਹਿਨੇਯਾਤੇਅਤਦਗੁਨਾ। ਯਾਮੇਆਪਨੀਕਠੋਰਤਾਕ
 ਰਿਅੰਰਕੋਗੁਨਨਹੀਗਹੈਹੈ। **ਅਥਬਾਘਾਤਅਲਿਕਾਰਲ੦। ਚੋਰ।**
 ੧। ਐਰਬਸਤੁਸਾਧਨਜੁਪੈਕੀਜੈਤਸੋਮੋਗ। ਸੇਬਾਘਾਤਬਖਾਨਿਯੇ
 ਕਹਤਸੁਕਵਿਸਿਰਮੋਗ। ੨੧੩। ਜਹਾਂਜੈਐਰਬਸਤੁਕੋਸਾਧਨਹੋਇਤ
 ਸੋਮੋਰਹੀਕੀਜਿਯੈਅਰਬਯਹਿਜੋਸੁਖਦੈਨਵਾਰੋਦੁਖਦੇਅਸੇਬਾ
 ਘਾਤ। ਸੋਮੇਕੇਪਲਟਿਬੇਸੋਮੇਅਪਨੇਸੁਭਾਵਬਿਕਾਰਸੋਸੁਖਦੈਨਵ

ਰਹੀ ਦੁਖ ਦੇ ਤਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਚੰਦ੍ਰਸੀਤ ਲਤਾ ਕੋ ਸਾਧਨ ਹੈ ਬਿਰਹਾ ਬਿਖੇ ਸੋਈ
 ਆਗਿ ਉਪਜਾਵੈ ਹੈ ॥ **ਨਨੁ** ॥ ਬਿਖਮ ਕਜੇ ਨਹੈ ॥ **ਉਤੰਗ** ॥ ਬਿਖਮ ਮੇਭ
 ਲੋ ਉਦਮ ਕਿਯੇ ਬੁਰਫ ਲਹੇਤ ਹੈ ॥ ਯਾਮੇ ਉਦਮ ਕੋ ਪਯੋਜਨ ਨਹੀ ਹੈ ॥
ਯਥਾਮਤਿਰਾਮ ਕੋ ਦੋਹਾ ॥ ਪਿਯਾ ਬਿਛੁਰਤਾ ਬਿਧਿ ਬੈਰ ਪਾਰਿ ਉਲਟਿ ਧਰੇ
 ਸਬ ਹੇਤੁ ॥ ਜੇ ਨਿਰਖਤ ਸੁਖ ਦੇਤ ਹੇਤੈ ਨਿਰਖਤ ਦੁਖ ਦੇਤਾ ॥ **੨੧੪** ॥ ਇਹਾਂ
 ਸੁਖ ਦੇਤੇ ਦੁਖ ਦਭਏ ॥ **ਪੁਨः ਦੋਹਾ** ॥ ਨਿਸ਼ਕਿਰਨ ਨਿਸੈ ਜਗਤ ਕੋ ਬ
 ਰਖਿ ਸੁਧਾ ਸੁਖ ਦੇਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕਿਰਨ ਨਿਸੈ ਚੰਦ੍ਰਮੋਚਿਤ ਕਰਤਾ ਮਚੇਤਾ
੨੧੫ ॥ ਅਥ ਸੀਸਿ ਸਿਮਲਿਕਾਰ ਲ ॥ **ਦੋਹਾ** ॥ ਰਹਤ ਜਗਾਂ ਨਿਰਪੇਛੁ
 ਬਹੁ ਸਬਦਾਰਥਾ ਲਿਕਾਰਾ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੇਗੇ ਸੋ ਸੀਸਿ ਸਿਮਲਿਕਾਰ
 ਗ ॥ **੨੧੬** ॥ ਜਗਾਂ ਨਿਰਪੇਛੁ ਬਹੁਤ ਸਬਦਾਰਥਾ ਲਿਕਾਰਾ ਅਪਨੀ ਅ

ਪਨੀਠੋਰੇਮੇਏਕਠੇਪ੍ਰਕਾਸਕਹੈਸੋਸੀਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ। ਨਿਰਪੇਛਾਬਿਸੇਸਨਸਿਕ
 ਰਬਾਰਨਰਬਾ **ਨਨੁ** ਹੋਇਏਕਠੇਤਹਾਅਪਨੀਅਪਨੀਠੋਰਕੈਸੇਪ੍ਰ
 ਕਾਸੈ। ਅੰਨਿਰਪੇਛਾਕੈਸੇਹੋਇ। **ਉਤੰਗ**। ਤਿਲਤੰਦੁਲਨਾਇਤਿ
 ਲਤੰਦੁਲਏਕਠੇਹੋਹਿਤਉਭਿੰਨਭਿੰਨਭਾਸੈਹੈਤੰਦੁਲਨਿਕੀਅਪੇਛਾ
 ਤਿਲਨਿਕੋਨਹੀਅੰਤਿਲਨਕੀਅਪੇਛਾਤੰਦੁਲਨਿਕੋਨਹੀ। **ਨਨੁ**।
 ਜੇਤੇਅਲਿਕਾਰਹੈਸਬਮੇਸਬਦਾਰਬਾਅਲਿਕਾਰਮਿਲੇਹੀਚਲੈਹੈਅੰ
 ਅਪਨੀਅਪਨੀਠੋਰਭਿੰਨਭਿੰਨਭਾਸੈਹੈਅਨੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਭਾਵੇਕਤਾ
 ਦਿਪਰਿਆਯੋਕਤਾਦਿਸੋਸਬਹੀਸੀਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿਹੋਹਿ। **ਉਤੰਗ**। ਜਗਪੁਰ
 ਬਪਰਪ੍ਰਸੰਗਮਿਲਿਕਰਿਤਬਾਅਲਿਕਾਰਭਾਸੈਤਹਾਤੰਜੋਅਲਿਕਾਰ
 ਸਿਧੋਹੋਇਸੋਈਹੋਤਹੈ। ਜੇਸੇਉਤਪ੍ਰੇਛਾਮੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨੈਸ੍ਰੀਪ੍ਰਯਾਜੀ

ਕੇਸੁਖਪੇਕੇਸਰਕੇਰਗਕੀਪਿਚਕਾਰੀਡਾਗੀਏਤੇਮੰਤੋਅਲਿਕਾਰਕੋਉ
 ਨਹੀਜੋਕਰੋਸੁਭਾਵਕਤਿਹੈਤੋਪਿਚਕਾਰੀਡਾਰਿਬੋਸੀਕ੍ਰਿਸਨਕੋਕਛੂ
 ਸੁਭਾਵਬੋਰੋਈਹੈ। ਆਗੇਕਯੋਬ੍ਰਹਮਾਨੈਮਾਨਚੰਦ੍ਰਕੋਛਪਾਇਸੂਰਜ
 ਪ੍ਰਗਟਕਰੇਅੰਮੇਸੇਕਹਿਬੋਕਰਿਪੂਰਬਪਰੀਮਲਿਉਤਪ੍ਰੇਛਮਾਲਿਕਾ
 ਗਸਿੰਪਭਯੋਜੀਪਿਚਕਾਰੀਕੇਸਰਾਦਿਬਿਵਹਾਰਕਰੇਸੋਬਿਨਾਇਤ
 ਨੇਈਕਹਤੇਬ੍ਰਹਮਾਨੈਚੰਦ੍ਰਾਛਪਾਇਸੂਰਜਪ੍ਰਗਟਕਰੇਤੋਅਰਥ
 ਨਬਨਤੋ। ਜਹਾਂਅੰਮੇਸੀਗੀਤਿਹੈਇਤਹਾਂਏਕਹੀਅਲਿਕਾਰਜਾਨਿਯੋ
 ਅੰਮੇਜਹਾਂਦੋਹਾਦਿਅੰਏਕਥਾਕਾਰਥਾਅੰਏਕਅਲਿਕਾਰਹੈਇਦੂਜੇ
 ਥਾਕਾਰਥਾਅੰਦੂਜੇਹੈਇਤਹਾਂਦੂਜੇਜੋਅਲਿਕਾਰਹੈਇਸੋਸੋਕੇਵਲ
 ਜਾਨਿਯੋ। **ਪੁਨ:** ਜਹਾਂਸਿਪੂਰਨਦੋਹਾਦਿਅੰਏਕਅਲਿਕਾਰਹੈਇ

ਫੇਰਤਾ ਹੀਮੇ ਦੂਜੇ ਹੋਇ ਸੋ ਸੀ ਸ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿ ਜਾਨਿ ਯੇ ਏਤੋ ਭੇਦਾ **ਸੀ ਸ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿ**
ਥਾ ਛਪੇ ॥ ਛਿਹੁ ਰਿਤੁ ਰੂਰੇ ਤੁਰਨਿ ਰਹਿਤ ਨ ਵਲਤਾ ਬਿਗਾਜੀ ॥ ਕੋ
 ਕਲਕੀਰਕ ਪੋਤਾ ਮੋਦ ਭੁਰਿ ਨਿਰਤ ਗਾਜੀ ॥ ਰਤ ਨ ਜਟਿਤ ਸਬ ਭੂਮਿ
 ਭਾਨੁ ਜਾ ਪੂਰਿ ਭੂਰਿ ਬਗਾ ਸੁਖ ਦਗੋ ਪਿਗਨ ਸਹਤ ਨਿਦਨਿ ਦਨ ਕਰੁ
 ਨਾਕਰਿ ॥ ਜੋ ਅਤਿ ਮਨਾ ਦਿਬੁ ਹਮਾ ਦਿਤੈ ਪਰੈ ਧਮਾ ਨ ਜੋ ਗਿਨਿ ਪਰੈ
 ਸੋ ਅੰ ਲੋ ਜਹ ਬੀਸੀ ਰਹੈ ਸ੍ਰੀ ਬੰਦਾ ਬਨ ਬੰਦ ਨ ਕਰੈ **੨੧੭** ॥ ਛਿਹੁ
 ਰਿਤੁ ਰੂਰੇ ਤੁਰਹਿ ਬੇਸੋ ਅੰ ਕੀਰਕ ਪੋਤਾ ਦਿਬੈ ਲਬੈ ਸੋ ਸੁਭਾਵੈ ਕਤਿ ॥
 ਰਤ ਨ ਜਟਿਤ ਭੂਮਿ ਕਹਿ ਬੇਸੋ ਉਦਾਤਾ ॥ ਜੋ ਲੀਲਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਪਾਛੈ
 ਕਰੈ ਹੈ ਸੋਈ ਲੀਲਾ ਅਬ ਕਰੈ ਹੈ ਮੁਰਲੀ ਧੁਨਾ ਦਿਯਾ ਤੇ ਭਾਵਕ
 ਅਲੰਕਾਰ ਜੋ ਪਾਛ ਲੀਲਾ ਤ ਕੋ ਪਰਤ ਛਬਰ ਨਜੀ ॥ ਯਾਮੋ ਸੁਭਾਵੈ ਕ

ਤਿਐਉ ਦਾਤ ਅੰਭਾ ਵਕ ਕੀ ਸਿ ਸਿ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਏਕ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਸਾਪੇ
 ਛਿਤ ਨਹੀ ਹੈ ॥ **ਅਬਸੈ ਕਰ ਲਿਕਾਰਲ ॥** **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੁਕਾਵਿ ਬਹੁਤ ਭੂ
 ਖਨ ਜਹਾਂ ਰਹੈ ਸਬੈ ਸਾਪੇ ਛੁਆ ॥ ਮਿਲੈ ਦੇਖਿਯੋ ਆਪੈ ਸੋ ਸਿ ਕਰਿ ਕ
 ਹਿ ਸੁਏ ਛੁਆ ॥ **੨੧੮** ॥ ਜਹਾਂ ਬਹੁਤ ਅਲਿਕਾਰ ਹੋਇ ਅੰਭਾ ਪੇ ਛੁਆ ਹੋਇ
 ਏਕ ਕੋ ਏਕ ਕੀ ਅਪੇ ਛੁਆ ਹੋਇ ਅੰਭਾ ਪੇ ਮਿਲੈ ਹੋਇ ਸੋ ਸਿ ਕਰਾ ॥
ਨਨਾ ॥ ਕੈਸੇ ਮਿਲੈ ਹੋਇ ॥ **ਉਤੰਗ** ॥ ਨੀਰ ਖੀਰ ਨਾਇ ॥ ਨੀਰੇ ਮੇ ਖੀਰ
 ਜਬ ਮਿਲੈ ਹੈ ਤਬ ਨ ਤੋ ਨੀਰ ਜਾਨੈ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅੰਭਾ ਖੀਰ ਜਾਨੈ ਜਾ
 ਤ ਹੈ ਅੰਭਾ ਨ ਬੈ ਮੇ ਨੀਰ ਕੀ ਅਪੇ ਛੁਆ ਖੀਰ ਕੋ ਹੋਤ ਹੈ ਖੀਰ ਕੀ ਅਪੇ
 ਛੁਆ ਨੀਰ ਕੋ ਹੋਤ ਹੈ ਅੰਭਾ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਸਾਪੇ ਛੁਆ ਬਿਸੇਸ ਨ ਸਿ ਸਿ
 ਬਾਰਨਾਰਥਾ ॥ ਸੋ ਸਿ ਕਰ ਤਿਧਾ ॥ ਸਿ ਦੇਹ ਸਿ ਕਰ ੧ ॥ ਅਗਿ ਅਗਿ

ਸੀਕਰ ੨ ॥ ਬਹੁ ਭੂਖਨ ਸੀਕਰ ੩ ॥ ਜਹਾਂ ਅਲਿਕਾਰ ਨਿਮੇਸ ਦੇ ਹੋਇ
 ਯਹਿ ਹੈ ਕਿ ਬਾਯਹਿ ਹੈ ਸੇਸ ਦੇ ਹਸਿਕਰ **ਯਥਾ ॥ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੁਕ ॥** ਚਾਂ
 ਦਨੀ ਮੇਰਾ ਧਾਮ ਨੇ ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਪੈ ਗਈ ॥ ਗਇਹਾਂ ਮਨ ਪਦ ਤੇ ਉਤ ਪੈ
 ਛੁਆ ਕਿ ਬਾਸੀ ਬਾਚ ਕਤੇ ਉਪਮਾਂ ਕਿ ਬਾਚਾਂ ਦਨੀ ਮੇਰਾਂ ਦਨੀ ਪੈ ਬੇਸੇ
 ਮੀਲਤਾ ਇਨ ਕੋ ਸੇ ਦੇ ਹਰੀ ਰਹੇ ॥ ਜਹਾਂ ਏਕ ਅਲਿਕਾਰ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਅ
 ਲਿਕਾਰ ਅੰਗ ਹੋਇ ਪੈਖ ਕਹੋਇ ਸੇ ਅੰਗ ਅੰਗੀ ਸੀਕਰ **ਯਥਾ ॥ ਬਿ**
ਹਾਰੀ ॥ ਬਾਰੋ ਬਲਿਤੁ ਦ੍ਰਿਗਨ ਪਰਿਅਲਿਖੰ ਜਨ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨਾ ਅ
 ਧੀ ਦੀਠ ਚਿਤੈ ਨ ਜਿਹ ਕਰੇ ਲਾਲ ਆਧੀਨ **੨੯੯ ॥** ਗਇਹਾਂ ਮੀਨਾ ਦਿ
 ਕੇ ਬਾਰ ਬੇਸੇ ਪ੍ਰਤੀਪ ਆਧੀ ਦੀਠਿ ਸੇ ਲਾਲ ਆਧੀਨ ਕਿਯੇ ਯਾਤੇ
 ਕਾਬੁ ਆਲਿ ਗਨੈ ਪ੍ਰਤੀਪ ਕੋ ਪੁਜਾ ਕਿਯੋ ॥ ਪ੍ਰਤੀਪ ਅੰਗੀ ਕਾਬੁ ਆਲਿ ਗ

ਅੰਗਜਾਨਿਯੋ ਜਾਪਦਨੇ ਮੇਤੇ ਬਹੁਤਾ ਮਲਿਕਾਗਨਿਕਸਤੇਆਵੈਸੋ
 ਬਹੁਭੂਖਨਸੀਕਰਾ **ਯਥਾ ਬਿਹਾਰੀ** ਉਰਲੀਨੇਅਤਚਟਪਟੀਸੁ
 ਨਮੁਰਲੀਧੁਨਧਾਇ। ਹੋਹੁਲਸੀਨਿਕਸੀਸੁਤੰਗਯੋਹੁਲਸੀਲਾ
 ਸੁਖਕੋਇ **੨੨੦** ਇਹਾਮੁਰਲੀਧੁਨਿਸੁਨਬੈਕੋਉਦਮਾਕਿਯੋਹੁਲਸੀਲਗੀ
 ਦੁਖਭਯੋਯਾਤੇਬਿਖਮਮਲਿਕਾਗਾਹੁਲਸੀਹੁਲਸੀਜਮਕਾਆ
 ਨੋਹੁਲਲਾਈਯਾਤੇਉਤਪ੍ਰੇਛਾਉਤਪ੍ਰੇਛਾਅਨੁਪਾਸਾਇਨਾਮਲਿਕਾ
 ਰਨਕੀਤੁਰਤਨਹੀਪ੍ਰਤੀਤੋਹੋਤੋਯਾਤੇਬਹੁਭੂਖਨਸੀਕਰਾ **ਇਤਅ**
ਲਿਕਾਰ: **ਕਬਿੰਤੁ**। ਦਰਸਦਰਸਾਬਿਨਾਬਿਖਯਅੰਗਾਰਪੁਜ
 ਭੁਜਭੁਜਭਾਗੀਤਨਤਪਤਘਨੇਰੇਹੈ। ਉਝਕਿਉਝਕਿਚਹੁਚਰਨ
 ਚਿਤੋਕੈਚੋਪਕਾਉਕਉਸੁਖਨਸਮੁਹਸਬਹੇਰੇਹੈ। ਤੁਮਬਿਨਬਿਪਤ

ਬਿਨਾਸਨਾ ਅਮੀਰ ਕਹਿ ਸਜਨ ਸਮਾਜ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਹੋ ਤਨੇ ਰਹੈ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ
 ਬਨ ਚੰਦ ਸਬ ਜਗਤ ਨਿਸਾਕੇ ਚੰਦ ਤੇ ਰੋਮੋਰ ਚੰਦ ਕੇ ਚਕੋ ਗਵ੍ਰਿੰਗ
 ਮੇਰੇ ਹੋ ॥ ੨੨੧ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਸਿਬਤ ਨਭ ਗ੍ਰਹ ਬਸੁ ਸਸੀ ਸਾਵਨਾ ਸਪੁਨੀ
 ਤਾਰਿ ਬਕਿਸ ਸਾਹਿਤ ਕੋ ਸਿਧੁ ਰਚੋ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ੨੨੨ ॥ ਕਰਿ ਜੋ
 ਰੈ ਸਬ ਕਾਵਿਨ ਪੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤਾ ਅਮੀਰਾ ॥ ਭੂਰਿ ਭੂਲ ਧ੍ਵੇਦਾ ਸਮੇਤੁ ਮ
 ਬਖਸਿ ਦਗੀ ਭੀਗ ॥ ੨੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰ ਕੋ ਬਰਨਨਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਅ
 ਹਾਂ ਸਘਨ ਪੁਰ ਮੇਘ ਸਮਸਦਾ ਸਬ ਨਿਰਸ ਦੇਤਾ ॥ ਸੁਖ ਦਸੁ ਧਾਸਰ
 ਅਨਿਉਗ ਦਿਪਤ ਦਾਮਨੀ ਕੇਤਾ ॥ ੨੨੪ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਧਾਂ ਮਧਾਂ ਮਾਥਿ ਮਲ
 ਬਿਤਾਂ ਨ ਬਾਦਲਾ ਕੇ ਬੇਸਟਰ ਸਟੁ ਹਾਰ ਛਾਬਿ ਛਾਜਤ ਛੁਈ ਛੁਈ ॥
 ਅਨੁਗਾ ਅਮੀਰ ਭੀਰ ਗਾਗਰਾ ਗਨੀਕੀ ਦੁਰਗ ਨਿਨਿ ਸਮਾਜ ਸਾਜ

ਸਾਜਤਸਈਸਈ। ਰਾਸਤਰਸਾਲਜਹਿਸੁਖਦਸੁਮਨਸੀਤਜਪਤ
 ਅਨੰਤਭਕ੍ਤਿਭਾਵਨਭਈਭਈ। ਮਨਦੇਵਜਾਨਿਆਨਿਗਜੇਰੈਅ
 ਮੀਕੇਤੀਰਪੂਜਨਪਰਮਕੋਰਿਕਰਤਕਈਕਈ। ੨੨੫ ਦੋਹਾ। ਸਿ
 ਖਰਸੋਧਰਾਜਤਿਪੂਜਾਕਰਤਮਨੋਉਪਦੇਸਾ। ਪਰਕਰਸੋਕਹਿਆਨਿ
 ਯਾਲੀਜੈਮੁਕਤਿਸੁਦੇਸਾ। ੨੨੬। ਅਘਹਾਰੀਭਾਰੀਭੁਕਮੁਕਤਿ
 ਜਾਲਰਸਰਾਸਾ। ਸ੍ਰੀਬਿਜਨਾਅਕਨਵਲਸੋਸੁਖਦਸੁਧਾਸਰਬਾਸ
 । ੨੨੭। ਸੋਰਠਾ। ਬਿਨਤੀਕਰਤਅਮੀਰਤੁਮਪੈਸੀਨਾਗਰਨਵਲਾ।
 ਹਰੋਕਠਿਨਭਵਪੀਰਕਾਲੀਮਰਦਨਗਿਰਧਰਨ। ੨੨੮। ਕੀਜੈ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਪੁਨਪੁਨਮਾਂਗੋਯਹੈਸੁਭਾ। ਸੀਤਚਰਨਸੁਖਦਾਨਿਤਿ
 ਨਮੋਹੋਇਨਿਵਾਸਸਦਾ। ੨੨੯। ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਹਿਤਾਂਸਿੰਧੁ

ਸ੍ਰੀ

ਅਮੀਰਦਾਸਬਿਰਚਤੇਅਲਿਕਾਰਨਿਰਨਪਰੀਥਸਮਾਪਤੀਨਮਪ
 ਚਮੋਤਰੰਗਃ ॥੫॥ਸੁਭਿਭੁਖਤਾ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀ॥
 ॥ਆਗੋਲਿਖਾਰੀਲਿਖਤਸਮਾਪਤਿਕੋਕਬਿੰਤਕਾਰਿਕਹਿਤਹੀ॥
 ॥ਕਬਿੰਤਾ॥ਸੀਮਤਮਹਿਰਸਨਾਦਮੋਮਨਾਥਅਮੀਕਰਮਧੰਮਾਸਗੋਪੀਨ
 ਥਪਖਸੁਚਕਾਰਹੀ।ਕੁਯੋਦਸੀਸਿਧੁਤਤਸੁਤਵਾਰਮੋਦਕਾਰਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਹਿਤਸਿਧੁਹੁਲਿਖਮੋਹੈਸੁਧਾਰਹੀ।ਸ੍ਰੀਅਸੁਤਪੁਰਮਾਹਿਮੀਨਹੁਬਜਾਰ
 ਮਾਹਿਲਿਖਾਰੀਬਿੰਲੁਦਾਸਕੋਤਹਿਮੋਮਗਾਰਹੀ।ਭਾਈਐਧਾਭੁਰਨ
 ਮੀਰੀਦਜੁਲਿਖਾਯੋਗਨਰੀਥਕਾਥਮਸੁਠਜੇਤੇਸਬਕੋਸਿਗਾਰਹੀ॥

੧

੧।ਓਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਾਅਲਮਃ ॥ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਅਨਮਃ ॥ਸ੍ਰੀਸਾਰੰਸ਼ੁ

ਤੀਪਨਮ: ॥ ਅਬਚਤੁਰਕ ਬਿੰਤੁਰਾਮਾਇਨਾਇਕਮਤੋ ਕਾਬਿੰਤੁ
 ॥ ਆਦਿਦਸਰਥਧਾਮਲਿਯੋਮਵਤਾਰਜਿਨਪੁਨ: ਰਿਖਸੀਗਜਾਤੇਤਾਰ
 ਕਾਬਿੰਦਾਗੀਹੈ। ਸੁਬਾਹੁਮਰੀਚਮਾਰਤਾਰੀਰਿਖਨਾਰਿਚਪੁਤੋਰਸਿਅਬਮਾ
 ਹਿਹਨੀਭ੍ਰਿੰਗਜਖਮਾਰੀਹੈ। ਛਾਤੁਰਾਜਸਾਜਬਨਰਿਖਧਾਮਰਹੇਪੁ
 ਨਤਾਹੀਤੇਪਧਾਰਨੀਚਭੀਲਈਉਬਾਰੀਹੈ। ਅੰਸੇਰਾਮਚੰਦਭਵਟਦਕੇ
 ਨਿਕੰਦਹਾਰਤਾਸਪਾਦਕੰਜਪੁਤਿਬੰਦਨਾਹਮਾਰੀਹੈ॥੧੨॥ ਸੂਪਨਖਾ
 ਨਾਕਕਾਂਨਕਾਟਾਖਰਦੂਖਰਐਮਾਰੀਮਗਕੰਚਨਕਾਲੀਯੋਜਾਨੇਮਾਰੀ
 ਹੈ। ਬਿੰਦੋਗਸਿਅਧਾਰਾਗੀਧਰਾਜਜਿਨਤਾਰਾਕੀਨੇਮੀਤਜੈਸੁਕੰਠਬਾ
 ਲੀਮਾਰਾਮਹੀਕਾਰੀਹੈ। ਜਾਂਕੇਕੀਸਦੈਤਬਾਗਲੂਦਪੁਨਲਿਕਜਾਰੀ
 ਸੀਅਸੋਧਮਾਇਜਾਂਸੋਹਨੂਨੇਪੁਕਾਰੀਹੈ। ਅੰਸੇਰਾਮਚੰਦਭਵਟਦਕੇ

ਨਿਕੰਦਹਾਰਤਾਸਪਾਦਕੰਜਪਤਬੰਦਨਾਹਮਾਰੀਹੈ॥੨॥ਕ॥॥ਸਿਧੁਸੇਤ
 ਬਾਂਧਸੈਨਾਪਾਰਜਿਨਕੀਨੀਭੇਜਾਮੰਗਦਵਕੀਲਕਰਜਾਂਨੇਨੀਤਪਾਰੀ
 ਹੈ॥ਲਾਯਏਫਿਰਦੂਤਰਿਪ੍ਰਭਾਤਕੋਸਰਨਸ੍ਵਾਮੀਤਾਂਸੰਕਰਪੀਤਪੁਨਲੀ
 ਕਜੈਬਿਦਾਰੀਹੈ॥ਜਾਂਹੀਕੋਪਤਾਪਕਹਯੋਮੰਤ੍ਰੀਨਾਰਿਰਾਵਣਕੋਤਜਕੁੰਭ
 ਕਾਂਨਪਠੈਸੁਜੈਲੀਯੋਮਾਰੀਹੈ॥ਐਸੇਰਾਮਚੰਦਭਵਫੰਦਕੇਨਿਕੰਦਹਾ
 ਰਤਾਸਪਾਦਕੰਜਪਤਬੰਦਨਾਹਮਾਰੀਹੈ॥੩॥ਕ॥॥ਅੰਖਨਾਦੁਆਯੋਰਣ
 ਜੋਈਮਾਰਲੀਯੋਜਿਨਬਹੁਰੇਲੀਕੇਸਜਾਨਜਾਸਨੇਨਿਕਾਰੀਹੈ॥ਬੋਲਾਸਿ
 ਯਾਜੁਕੇਜਾਂਨੇਆਗਮਾਹਿਸੋਧਲੀਨੀਦੇਵਬ੍ਰਹ੍ਮਲਕ੍ਸ਼ਮੀਗੋਨਮੋਬਿਥਾ
 ਗੀਹੈ॥ਰਾਜਦੈਬਭੀਖਨਕੋਰਾਜੈਸੋਭਿਅੰਧਦਾਨਮਾਨਦੈਦੈਕਪਿਰਾਜਭੇ
 ਜੇਪਰੀਬਾਰੀਹੈ॥ਐਸੇਰਾਮਚੰਦਭਵਫੰਦਕੇਨਿਕੰਦਹਾਰਤਾਸਪਾਦਕੰ

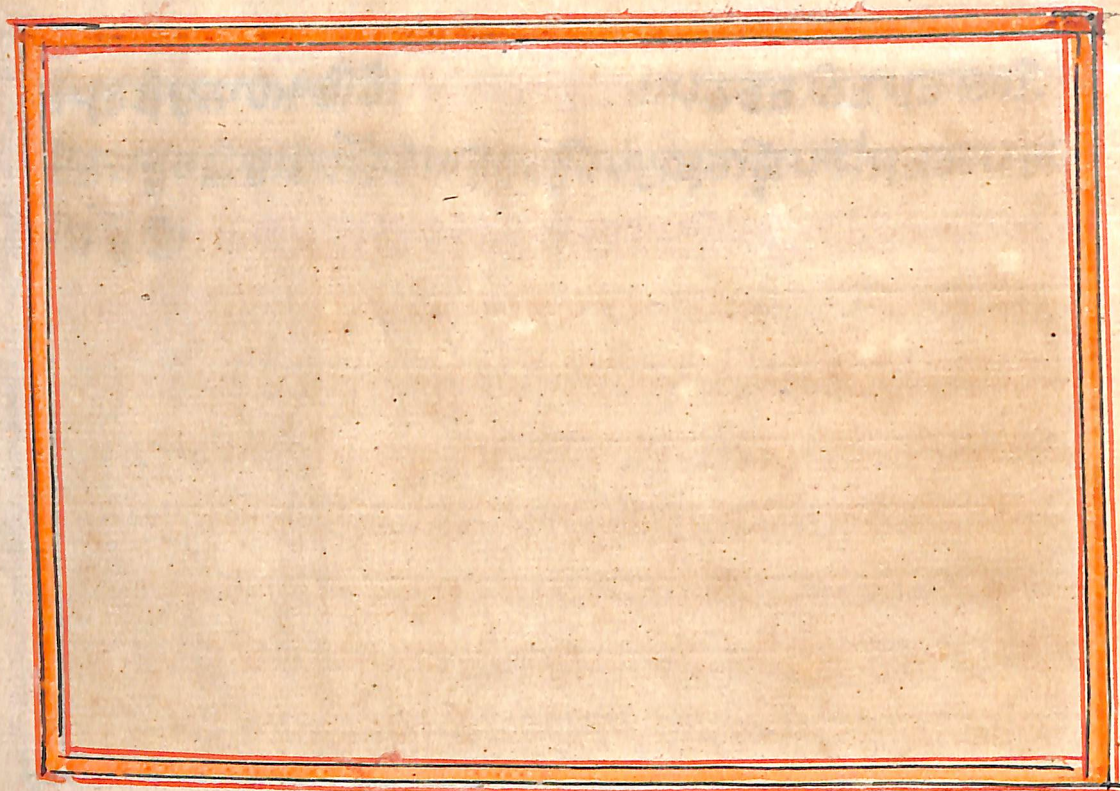

ਜਪਤਬੰਦਨਾਹਮਾਰੀਹੈ॥੪॥॥ਦੋਹਾ॥ਪਠਵਤਨਿਤਪਤਲਾਇ
ਚਿਤਚਤੁਰਛੰਦਾਇਹਜੋਇ॥ਤਿਹਰਹਿਰਪੁਬਰਕ੍ਰਿਪਾਸੋਸਕਲਪਦਾ
ਰਬਦੋਇ॥੫॥ਇਤਸ੍ਰੀਰਾਮਾਇਣਚਤੁਰਕਬਿੰਤੁਪ੍ਰਬੰਦਾਬਿੰਦੂਦਾਸਸ
ਮਾਪਤਿ॥੪

1755/18

